

קונטרס בחיזוק קיום המצוות שבין אדם לחבירו ובין אדם למקום

בס"ד

קונטרס מיוחד!

המאחד 9 דרשות נפלאות!

מסבב הרצאותיו של כבוד הרב אמנון יצחק שליט"א

בארה"ב וקנדה כסלו תשפג (2023)

בחיזוק קיום המצוות שבין אדם לחבירו ובין אדם למקום

בזכות אותם נדיבי עם הנפלאים שהרימו את תרומת לבם הטהור
למפעל חיים זה!!

1. ערך עצמי, לונג איילנד, Doughty Blvd, Inwood, 23.12.2022 (עמי 7).

2. לבטל רצונות, ניו ג'רזי, Hewell, 27.12.2022 (עמי 18).

3. כוחן של הברכות, ברוקלין, Young Israel Beth El Of Borough Park, 28.12.2022 (עמי 32).

4. להכיר את עצמינו - ישיבה גדולה זכרון משה בפולסברג, 29.12.2022 (עמי 44).

5. ויתור ויתור ויתור, ברוקלין Flatbush Park Jewish Center 30.12.2022

(דרשה עמי 55, ושו"ת עמי 71).

6. גמילות חסדים עמוד העולם, לאס וגאס, Alexis Park Resort, 03.01.2023 (עמי 76).

7. מידה כנגד מידה, פלורידה, Hollywood Hills High School, 05.01.2023 (דרשה עמי 97, ושו"ת עמי 114).

8. כחה של תפלה וצריכותה, טורונטו, Kehilat Centre, 08.01.2023

(דרשה עמי 126, ושו"ת עמי 143).

9. השפעת האדם במעשיו על מקום וסביבותיו, מונסי, Ateres Yechiel Hall, מונסי, 10.01.2023 (דרשה עמי 149, ושו"ת עמי 165).

תוכן ענינים

תוכן ענינים

<p>25 ..... להשתמש בבזיונות בעזרה חכמה!</p> <p>26 ..... השאלה: עד מתי? .....</p> <p>26 ..... כל אחד והתחנה שלו! .....</p> <p>26 ..... לשתוק ולא להתרעם! .....</p> <p>27 ..... מאיפה הכוחות לעמוד בבזיונות? .....</p> <p>28 ..... יוסף הצדיק! .....</p> <p>28 ..... אז מי מעכב את הישועה? .....</p> <p>29 ..... מה הפתרון? .....</p> <p>29 ..... איך זוכים להקרא: 'חוזר בתשובה'? .....</p> <p>30 ..... נסיים: .....</p> <p>30 ..... מסירות נפשו של הנגן היהודי! .....</p> <p>31 ..... מעבר לחלק השו"ת... ..</p> <p>32 ..... מעלת הברכות .....</p> <p>32 ..... "שְׁתִּים רְעוּת עֲשֵׂה..." (ירמיה ב, יג) .....</p> <p>32 ..... פגנת הברכות; .....</p> <p>33 ..... השגת האדם לרוח הקדוש; .....</p> <p>33 ..... נשמות המצפות לתקנו; .....</p> <p>33 ..... מניעת מגפות וצרות – בְּכַח הַבְּרָכוֹת; .....</p> <p>34 ..... ישועות בזכות הברכות; .....</p> <p>34 ..... רְפוּאָה – בְּזִכּוֹת אֲמִירַת הַבְּרָכוֹת בְּכֹנֶה; .....</p> <p>34 ..... לְבָרַךְ בְּחַיִּית וּבְשִׁמְחָה! .....</p> <p>35 ..... 'מזונותיו מעניים לו בְּכַבּוּד!'; .....</p> <p>35 ..... לְבָרַךְ מִתּוֹךְ סִדוּר; .....</p> <p>36 ..... הַשְׁקָעָה קִטְנָה – רֵיחַ גָּדוֹל; .....</p> <p>36 ..... בְּטוֹחַ בְּרִיאוֹת – בְּרֶפֶת 'אֲשֶׁר יָצַר'; .....</p> <p>37 ..... הוֹדָאָה וּבִקְשָׁה – בְּאֶחָד; .....</p> <p>37 ..... הַמַּעֲלוֹת שֶׁבְּבְרֶפֶת 'אֲשֶׁר יָצַר'; .....</p> <p>38 ..... שִׂיחַת מוֹסֵר וְחֻזֵק מִהַמְּלֶאךָ גְּבִירָאֵל! .....</p> <p>39 ..... חֶסֶד שֶׁל 'מַעֲזָה גִּזְרֵת מַעֲזָה'; .....</p> <p>40 ..... חֲקוּרֹנָה פָּמֹ הַשְּׁפָעַת; .....</p> <p>41 ..... הַשִּׁבְחָה לַה' זֶה הַגְּנֵה מִמְּלֶאךָ הַמּוֹת! .....</p> <p>41 ..... מָה חֶסֶד שֶׁל יוֹסֵף? .....</p> <p>41 ..... 'מוֹדָה אֲנִי... מִלְּךָ!'; .....</p>	<p>7 ..... הקדשות לתורמים הע"י .....</p> <p>7 ..... הכרזת רצונות; .....</p> <p>7 ..... עומדת ברזומו של עולם; .....</p> <p>8 ..... מקור צווי התפלה; .....</p> <p>8 ..... מה הענין בהתבודדות? .....</p> <p>8 ..... ספר תהלים .....</p> <p>9 ..... ברור טוב מרע ע"י התפלה .....</p> <p>9 ..... התפלה והנפש .....</p> <p>10 ..... יוצר הנפש – הוא זה שמרפא אותה .....</p> <p>10 ..... יוסף הצדיק – רוח ה' עמו .....</p> <p>12 ..... מעלותיו של המשיח .....</p> <p>12 ..... אנחנו העם הנבחר .....</p> <p>12 ..... ערך עצמי .....</p> <p>15 ..... 2 מעשיות .....</p> <p>15 ..... הדבר נעצר בזכות מעשה חסד של יחיד .....</p> <p>15 ..... השרפה נעצרה בזכות מעשה חסד של יחיד .....</p> <p>16 ..... לסיכום: .....</p> <p>18 ..... הקדשות לתורמים הע"י; .....</p> <p>18 ..... כבוד ה' או כבוד עצמי .....</p> <p>18 ..... לא היה לי יום עצוב מימי! .....</p> <p>19 ..... ישות עצמית או התבטלות? .....</p> <p>20 ..... למה התבטלה גזרת המן? .....</p> <p>20 ..... למה לחכות למשבר?! .....</p> <p>21 ..... התשובה: ישמע בזיונו – ידום וישתוק! .....</p> <p>21 ..... למה באנו לעולם? .....</p> <p>22 ..... למה צריך שיהיו בזיונות? .....</p> <p>23 ..... דחיקת השעה – גורמת לישועה לא שלמה! .....</p> <p>23 ..... להיות או לא להיות? .....</p> <p>23 ..... ירבעם בן נבט: מי בראש? .....</p> <p>24 ..... 'בטל רְעוּנָה מִפְּנֵי רְעוּנו!'; .....</p> <p>24 ..... האמנתי – והתעשרתי! .....</p> <p>25 ..... במה יש להתגאות? .....</p>
---	--

קונטרס בחיזוק קיום המצוות שבין אדם לחבירו ובין אדם למקום

56 ..... סגולת הויתור 57 ..... בזכות הויתור נצלה בתו מחנק! 57 ..... הויתור שהציל את הבעל החולה 58 ..... הדרך לויתור – בחיזוק האמונה 59 ..... מה יעשה הנגזל כדי שלא יתגלגל שוב? 59 ..... למה באו עופות הטהורים לחדרו של הרב שטיינמן? 59 ..... בזכות הויתור האריכו את חייו ב-15 שנה! 61 ..... סוד המחילה והויתור – סוד הויתור 61 ..... הפלא יועץ על מצות וְאָהַבְתָּ 61 ..... המבחן למדת אהבת ישראל 61 ..... ה' אוהב גם את הרשעים! 62 ..... למה דוד זכה להיות רגל רביעית במרכבה? 63 ..... 10 עצות למעשה במצות הויתור 63 ..... יד ימין שפגעה ביד שמאל 63 ..... הכל בגזרת עליון 63 ..... "אֲשׁוּר שֵׁבֶט אֶפְרַיִם" 64 ..... מדה כנגד מדה 64 ..... הוי דן את כל האדם לכף זכות 64 ..... יתבונן על סבותיו של רעהו 65 ..... הדרך לדון לכף זכות 66 ..... שכרו רב ועצום! 66 ..... במקום שהרב קניבסקי לא יכול לברך – המוותר מברך! 66 ..... המעביר על מדותיו – תפלותיו נשמעות! 67 ..... מעשה בשני אוהבים והמלך! 67 ..... ותר לחברו ונפתחו לו שערי הקדושה 67 ..... המוחל לחברו מזכך את נשמתו 68 ..... סימן לאהבת ה' אליו 68 ..... ישועה בטוחה! 68 ..... הפתרון להנצל ולהושע 69 ..... אם ירצה – בודאי יעזרוהו מן השמים 69 ..... אם ירצה האדם – יכול להיות בריה חדשה! 71 ..... מעבר לחלק השו"ת	42 ..... תחבולות לכוון בפרכות; 42 ..... 5 תחסידי בְּרִפְתָּ 'אֲשֶׁר יֵצֵר'; 42 ..... פְּרִסוּמֵי נֶסֶא! 44 ..... מהי 'חֶבֶה יִתְרָה נֹדַעַת לוֹ'? 44 ..... 20 שנה עשירי! או עני? 45 ..... הגוי מגלה סוד לר' אליעזר בן דוד; 45 ..... תכסיסי המלוכה; 45 ..... מה השיטה? 45 ..... אדם בעל מידות טובות! 46 ..... איך קביעת המדרגה של האדם בשמים? 46 ..... ויראת שמים! 46 ..... זכיה גדולה מאד! 47 ..... לקים מצוה 1 לשמה! 47 ..... 'המלכת את קונך'? 48 ..... כולנו אנשים רעים; 49 ..... לא עברות! ח"ו!! 50 ..... למה החפץ חיים מתפלל בניץ? 50 ..... המשיח שקר התגלה בקטנה! 50 ..... איך לקבל יחס טוב מהש"ת? 51 ..... כוונת הברכות; 51 ..... מה עונים לגוי שמזלזל ביהודי? 52 ..... איפה הג"ע שה' רוצה לתת לנו? ומתי? 52 ..... אז לסיכום: 52 ..... למה הרב גלינסקי ביקש פתק: 'לבדוק את המעצורים'? 53 ..... מבקשים מהרב שיספר על החזרה בתשובה שלו; ... 53 ..... אז מה ההבדל? 54 ..... מתנה טובה מהקב"ה! 55 ..... הקדשות לתורמים הנכבדים הע"י 55 ..... ויתור ויתור ויתור 55 ..... ויתור קטן – ותמורה גדולה! 55 ..... שכרו של המעביר על מדותיו 56 ..... סגולת הרב שטיינמן זצוק"ל לשלום בית

תוכן עניינים

<p>רבן יוחנן בן זכאי – שילוב מופלא בין גדלות בתורה ל"בן אדם לחבירו" ..... 86</p> <p>'הוי מקבל את כל האדם' – אפילו גוי! ..... 87</p> <p>יש להסביר פנים גם למי שאיננו מכירו! ..... 87</p> <p>'כל' – לרבות את כולם! ..... 87</p> <p>"בבקשה, תארח בביתך את הסוסים והעגלה" ..... 87</p> <p>"אינני יודע, זה היה אורח" ..... 87</p> <p>מהו "סבר" פנים יפות? ..... 88</p> <p>"מדוע אני צריך לסבול מ"חרדת הדין" שלו? ..... 88</p> <p>"החסיד – צהלתו על פניו ואבלו בלבו" ..... 88</p> <p>"המאזין שומע את החיוך" ..... 88</p> <p>מה בכוחה של אמירת 'בוקר טוב!' לגרום? ..... 88</p> <p>סבר פנים יפות – המתנה הטובה ביותר שאדם יכול להעניק! ..... 89</p> <p>ילד הגודל בלי הארת פנים אי אפשר שיהיה בריא! ..... 89</p> <p>כיצד קבלו בקלם את פניהם של הבחורים החדשים? ..... 90</p> <p>מעשה עם הגאון רבי יעקב קמינצקי זצ"ל ..... 90</p> <p>החסד המעולה ביותר – בבית! ..... 90</p> <p>יתכן שהמסכן הזה יושב אצלך בבית? ..... 91</p> <p>"הקרוב – קרוב קודם!" ..... 91</p> <p>פסק הלכה – חסד בבית נחשב לחסד! ..... 92</p> <p>מפני מה זכתה מרים הנביאה שכל עם ישראל ימתין לה שבעה ימים? ..... 92</p> <p>הוא אומר: 'בזמן השואה, האשה הזאת היתה קוברת מתים!'. ..... 93</p> <p>החסד בבית – מצוה שאי אפשר לעשותה ע"י אחרים! ..... 93</p> <p>מדוע הגברים מאחרים לבוא ביו"ט לבית הכנסת? ..... 93</p> <p>אברהם אבינו ע"ה "רדף צדקה וחסד" – שגמל חסד עם שרה אשתו ..... 93</p> <p>"זו המצוה שלה, אבל המצוה שלך – לעזור לה!" ..... 94</p> <p>מדוע חזר הגאון רבי דוד בהר"ן זצ"ל על עקבותיו? ..... 94</p> <p>מהנהגת הגאונים רבי משה פיינשטיין זצ"ל ורבי יעקב קמינצקי זצ"ל ..... 94</p> <p>מידת החסד של הגאון רבי נפתלי אמסטרדם זצ"ל ..... 95</p>	<p>פתח דבר: ..... 76</p> <p>העולם עומד על שלושה (3) עמודים ואחד מהם זה גמילות חסדים. ..... 76</p> <p>חסדים – מצוה דאורייתא ..... 76</p> <p>'העוסק בגמילות חסדים יושב בעילו של הקב"ה'! ..... 76</p> <p>"עולם חסד יבנה" – היסוד המקיף את הכל! ..... 76</p> <p>הרב אמנון בדרך של אברהם ..... 77</p> <p>אתם מחשיבים את עצמכם? ..... 78</p> <p>התיקון ל: "מלאה הארץ חסד" – "עולם חסד יבנה"! ..... 78</p> <p>זהירות שלא יעבור יום ללא גמילות חסד! ..... 79</p> <p>'מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח?...' ..... 79</p> <p>הגומל חסדים משכין שלום בין ישראל לאביהם שבשמים! ..... 80</p> <p>'האדם לא לעצמו נברא רק להועיל לאחרים!' ..... 81</p> <p>לגמול חסד עם יהודי עדיף מתפלת נעילה בעיבור! ..... 81</p> <p>"ואהבת חסד" – 'זו גמילות חסדים!' ..... 81</p> <p>להגיע ל"אהבת חסד" דרושה עבודה ויגיעה מאומצת! ..... 82</p> <p>אברהם אבינו ע"ה היה 'אוהב חסד'! ..... 82</p> <p>"הרי אפריימק'ה טרח והלך להביא כר עבורי" ..... 83</p> <p>הגאון רבי חיים ברים זצ"ל – איש שכולו "אהבת חסד" ..... 83</p> <p>"גם אני אוהב את החלות הללו" ..... 84</p> <p>מה בירר רבי אברהם גנחובסקי זצ"ל על המקליד? ..... 84</p> <p>הנהגתו המופלאה של הגאון רבי זיידל אפשטיין זצ"ל ..... 84</p> <p>מה הדבר הראשון שצריך לעשות בסיום התפלה? ..... 84</p> <p>"עבורי זה מדי לילה, אך עבור החתן – פעם בחיים!" ..... 85</p> <p>כיצד היה נראה ביתו של הגאון רבי חיים מבריסק זצ"ל? ..... 85</p> <p>לקבל כל אדם בסבר פנים יפות – חיוב גמור! ..... 85</p> <p>כיצד נתן לגמול חסד עם עשיר מופלג? ..... 85</p> <p>'טוב המלבין שינים לחבירו – יותר ממשקהו חלב!' ..... 85</p> <p>הוראתו של שמאי: אל תשכח את שאר חובותיך! ..... 85</p>
---	---

קונטרס בחיזוק קיום המצוות שבין אדם לחבירו ובין אדם למקום

- 117 שאלה 6 למה יוסף נענש קשה כל כך? .....
- שאלה 7 איך אפשר לדעת על איזה מצוה בא היסורים?
118 .....
- שאלה 8 האם מתים קלינים משקרים? .....
- שאלה 9 מה מצב הכשרות? ומה עדיף לאכול? .....
- שאלה 10 האם מכ"מ זה לא 'חשבונות' עם הקב"ה?
120 .....
- שאלה 11 מה היעוד שלנו בעולם? .....
- שאלה 12 למה השידוך מתעכב ואיך בוחרים? .....
- שאלה 13 מודה לרב על ברכה לפני 13 שנה לזיווג!
122 .....
- שאלה 13 מודה לרב על ברכה לפני שנה לזיווג!
122 .....
- שאלה 13 מה ה' עשה לפני שברא העולם?
122 .....
- שאלה 14 מה עושים עם החוסר צניעות בבתי כנסת?
122 .....
- שאלה 15 למה לעלות לארץ ישראל?
123 .....
- שאלה 16 איפה כתוב בתורה שצריך להניח תפלין?
123 .....
- שאלה 17 מתי הגיור אמיתי?
124 .....
- שאלה 17 מתי הגיור אמיתי?
124 .....
- שאלה 18 העולם שטוח או עגול?
125 .....
- שאלה 19 תושב חו"ל שנמצא בא"י כמה ימים חוגג?
125 .....
- שאלה 19 תושב חו"ל שנמצא בא"י כמה ימים חוגג?
125 .....
- שאלה 20 בנושא התפלות;
126 .....
- שאלה 20 מעשה נפלא מהבעש"ט!
127 .....
- שאלה 21 'אין שפע יורד לעולם בלא תפלה';
128 .....
- שאלה 21 תפלת אברהם על סדום – לא היתה לחינם!
129 .....
- שאלה 22 למה ה' מאשים את נח במבול?
130 .....
- שאלה 22 'תפלה לעולם לא שבה ריקם';
130 .....
- שאלה 23 צריך לדעת: איך מבקשים מהבורא?
131 .....
- שאלה 23 להספיד את הח"ח!
131 .....
- שאלה 24 'א-ל מלא רחמים! – תנער את הגביע...'
132 .....
- שאלה 24 הראיה שאפילו האדם הפשוט יכול להוריד גשמים!
132 .....
- שאלה 25 תפלת הרועה יותר מכה"ג!
133 .....
- 95 "אני גומר לנגב את הרצפה ומיד בא" ... ..
- 95 מי צריך לרוקן את האשפה? .....
- 95 "אין לי ברירה אעשה זאת בעצמי" .....
- 96 העסק בהכנות השבת – משום כבוד שבת?! .....
- 96 1:53:55 חלק השו"ת עד סוף ההרצאה 2:25:02 .....
- 97 'מידה כנגד מידה'; .....
- 97 יוסף הצדיק; .....
- 97 תרוץ המגיד מדובנא; .....
- 98 באורו של האור החיים הקדוש; .....
- 98 באור הרב שמעון שקופ; .....
- 99 הגרי"ז מבריסק; .....
- 99 פרשת יוסף ואחיו; .....
- 100 האלשיך הקדוש; .....
- 101 "הנה טוב מאד"; .....
- 101 יתרו התפעל מהמכ"מ; .....
- 102 הרב דסלר; .....
- 102 מה הסיבה לעלילת דם? .....
- 103 סיפורי צדיקים; .....
- 104 מעשה בבתו של נחוניא; .....
- 105 למה הארי הכיש את נח? .....
- 105 ענותנותו של הלל; .....
- 106 למה החמיצו היין לרב הונא? .....
- 107 למה החלב גלש? .....
- 107 למה נענשה מיכל; .....
- 110 הסתירות שבחיינו; .....
- 113 הבטחה לקהילת יד מהרי"ץ! .....
- 114 מעבר לחלק השו"ת בפלורידה; .....
- 114 שאלה 1 איך מבקשים סליחה? .....
- שאלה 2 האם המתים מהחיסונים זה תוכנית רעה או טובה?
114 .....
- שאלה 3 כועסת על המשפחה! מה עושים? .....
- שאלה 4 כשרות הבשר בכל העולם! .....
- שאלה 5 הנושא של מידה כנגד מידה מפחיד! .....

תוכן עניינים

<p>158 ..... קדושת נעליו של הבא"ח!</p> <p>159 ..... האחדות ההיסטורית של עם ישראל!</p> <p>160 ..... קדושת המטה של אלישע הנביא!</p> <p>160 ..... אליהו הנביא מגלה: שיש רח לעברה!</p> <p>161 ..... "ובמושב לעים לא ישב";</p> <p>161 ..... 'שנים שיושבין ואין ביניהן דברי תורה';</p> <p>162 ..... סיפור מרגש!</p> <p>163 ..... הבגדים משפיעים על הלווה!</p> <p>163 ..... 'הכותל' של רבי אריה לוי;</p> <p>164 ..... "קול ה' יחיל מדבר";</p> <p>165 ..... מעבר לחלק השו"ת;</p> <p>166 ..... מתי המשיח יבוא?</p> <p>167 ..... בעיות בכשרות;</p> <p>167 ..... חיסונים;</p> <p>168 ..... לבושי הנשמה בגולה;</p> <p>168 ..... מה קורה לרשע שנתן צדקה;</p> <p>168 ..... מה אשם מי שגר במקום טומאה?</p> <p>169 ..... ברכה לרפואה והצלחה בישיבה;</p> <p>169 ..... ברכה לעניעות בקלות;</p> <p>169 ..... איך מקדשים המקומות?</p>	<p>134 ..... במה משה פחד מקרח?</p> <p>134 ..... איזה תפלות לא נענות?</p> <p>137 ..... 'אל תדאג! יש לי דוד באמריקה...'</p> <p>139 ..... תפלת התשב"ר והורים;</p> <p>139 ..... מעשה מתינוק שהחיה מת!</p> <p>141 ..... כך כח התפלה של האבות על בנים;</p> <p>141 ..... הבת צעקה לאביה: 'אבא! רק אתה יכול לעזור לי – אני טובעת!!'</p> <p>143 ..... מעבר לחלק השאלות ותשובות בטורונטו;</p> <p>149 ..... הקדשות;</p> <p>149 ..... השפעת האדם במעשיו על מקום וסביבותיו;</p> <p>149 ..... ביאורו של בית הלוי;</p> <p>150 ..... מעשה מהבית חולים בתקופת הלב אליהו;</p> <p>151 ..... המבול נקרא על שם נח! למה?</p> <p>151 ..... קדושת השבת משפיעה על הגשמי;</p> <p>151 ..... למה הקובע מקום לתפלתו – א-לקי אברהם בעזרו?</p> <p>152 ..... איפה התפלל יצחק אבינו?</p> <p>153 ..... למה לוט ברח למצער?</p> <p>154 ..... איך אברהם ידע שהמצרים מסוכנים?</p> <p>154 ..... למה האדמו"ר התעניין בקופסת הטבק?</p> <p>155 ..... ריח ג"ע! ארגון להפצת יהדות (ע"ה)</p> <p>156 ..... יציאת צדיק מהמקום – עושה רושם!</p> <p>157 ..... האור החיים הקדוש על יעקב אבינו;</p> <p>158 ..... גילוי שכינה למשה בסנה;</p>
---	--

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

(הקהל עונה: 'אמן!' בחזקה!)

או! זה יהודים:

מקסים בן יפה וכל ילדיו – יזכו לתשובה שלמה ולעשות נחת רוח לקב"ה, יתחזקו בתורה ובמצוות וביראת שמים יזכו לברכה ולהצלחה בכל מעשי ידיהם ולעלות לארץ ישראל עם כל המשפחה בשמחה – אמן!

(הקהל עונה: אמן)

וגם אתה

(הקהל עונה: אמן)

לע"נ חיים נגר בן ברכה ולע"נ הורי מנוחתם עדן

(הקהל עונה: אמן)

הכרזת רצונות;

אנחנו ממשיכים באותה סדרת הרצאות שהתחלנו בארץ (מתוך הספר: 'הרצון שבך' מאת הרב מאיר שלמה זצ"ל) והפעם: 'הכרזת רצונות'.

עומדת ברומו של עולם;

התפלה היא חלק בלתי נפרד מחיינו. עד כדי כך קשורה התפלה באדם שחכמים כינו אדם על שם תפלה. כמו שאומרת הגמרא (בבא קמא) 'המבעה זהו האדם על שם שהוא מתפלל'.

מאז שאנחנו רכים בשנים אנחנו מורגלים בתפלה. זה מושרש בתוכנו וזה לפעמים בהיסח הדעת לדוגמא:

אדם אומר: 'הלוואי ואספיק לאוטובוס' – זו תפלה! 'הלוואי ואצליח במבחן' – זו תפלה. כל פעם שאנחנו רוצים לומר משהו, ליחל יש כאן תפלה ובקשה שהרצון יתממש. וכיון שתפלה הפכה אצלנו דבר שבשגרה אז לפעמים אנחנו מקלים ראש בזה ולא יודעים מה הערך האמיתי שלה – שיכולים לשנות את המציאות!

חכמים אמרים (ברכות ו): "כָּרַם זֵלוֹת לְבַנֵי אָדָם" (תהלים יב, ט) – 'זו התפלה שנמצאת ברומו של עולם ובני אדם מזלזלים בה!' לא מכירים בהשפעתה ובחשיבותה.

כשמתבוננים בתורה הקדושה כל התרחישים הקשורים לאומה או לאדם הפרטי, התחילו בתפלה; בששת ימי בראשית כאשר האדמה לא העמיחה את יבולה. זאת למה? היא המתינה עד שיהיה אדם הראשון שיתפלל על הגשם, לפני כן לא ירד. כמו כן האבות הקדושים,

עוֹרֵךְ

עֵצָמִי

לונג איילנד , Doughty Blvd, Inwood , 23.12.2022

קישור לעפיה <https://shofar.tv/lectures/1493>

ערב טוב! בעזרת ה' נעשה ונצליח וה' עלינו ברחמי ורויח.

הקדשות לתורמים הע"י

הערב הזה יהיה לרפואה שלמה בסוף ובנפש לאלכסנדר סנדר יחיא בן רייזל ומשה. משה ואברהם יהודה בני תקוה – רפואה שלמה בנפש ובגוף, יתחתנו מהרה יזכו לבנים ובנות צדיקים וצדיקות. שמואל יעקב בן ציפורה חיה מיחלה בת רבקה – יזכו לעלות לארץ ישראל מהרה ובנקל, שלום בית, שמחה, זרע של קיימא, לידה קלה, פרנסה בשפע ובנקל ולשלם את כל החובות במהירות. יהודה לייב בן חיה מיחלה – יעבוד את ה' באמת ובשמחה ויזכה ללמוד תורה ולדבוק בהשי"ת.

תודה על ה: 'אמן' חבל שהוא חלש...

רינה בת סבטה – רפואה שלמה מעל הטבע ללא תרופות ותזכה לחכמה בינה ודעת וס"ד

עֵרֶךְ עֵצְמִי (לונג איילנד)

אלא יש בזה הרבה פרושים! ונגיד אחד מהם. יצה"ר יודע שאנחנו הולכים להתפלל שחרית, מנחה ערבית והוא שם לנו מארב לשרוד אותנו מהתפלה לקחת לנו את השכל והמחשבה לכיוונים שונים ובתפלה של דקות ספורות אנחנו לא יכולים להתרכז מהתחלה עד הסוף! מה הגורם? השורר הזה! הוא בא ומזכיר לך: 'ששכחת פה ושכחת שם ועריך זה ואל תשכח ועריך לצלצל להוא ולא צלצלת לזה וארנונה עוד לא שילמתי וזה לא...' ואת הכל הוא מכניס לך בדיוק בדקות האלה.

אבל כשאתה מדבר עם הבורא, הוא לא יודע שאתה הולך לדבר אתו - אתה מפתיע! כי הוא לא יודע עכשיו זמן שחרית נכנסת לבית הכנסת והוא ממתין לך... לא! הוא לא יודע ואז אתה אומר מה שיש לך לקב"ה ובודאי שזה מועיל מאד! ובפרט אם זה דברים קצרים. כל פעם משחו קצר מה שאתה עריך ומהלב! כי 'איזו היא עבודה שבלב? - זו תפלה!' אז לכן כל בן אדם צריך לראות לדבר לדבר עם הקב"ה.

אני זוכר את אמא שלי המנוחה, במטבח היתה מדברת עם הבורא יתברך. ככה אני מאמין גם אימותיכם. מדברים אתו גם אתם הנה גם היא אפילו.

אז זאת אומרת זה נקרא: 'תפלה' ואתם מקיימים מצות עשה מן התורה! אתם מקיימים מצוה בזה שאתם פונים לקב"ה ומבקשים ממנו, כי בזה שאדם מבקש מהבורא הוא מראה: שהוא יודע ומאמין שהכל בידו של הקב"ה ושום דבר לא יכול להצליח אם ה' לא יסכים! אז אדם יכול לבקש בלי הפסקה מבורא העולם.

ספר תהלים

ספר תהלים כתב דוד המלך בכל מה שעבר עליו בחייו וכל יהודי שקורא תהלים מרגיש: שיש איזה מזמור (1) שנים-שלוש (2-3) ששיכים אליו בדיוק! מדברים אליו. כי ברוח קדשו של דוד המלך הוא שיתף ממש את כל מה שעתיד להיות בכל עם ישראל באופן הכללי ובאופן הפרטי. עד כדי כך שאפילו הנוצרים אומרים מזמורי תהלים - לא יאומן כי יסופר! וכל התפלות שהתפלל דוד המלך היה רווי בנשמות קדש מרוח הקדש הזך המזוכך של דוד, ממסלול החיים הסבוך שהוא עבר כולל העלויות הירידות הנפילות הרדיפות והכל בדמעות רותחות! וכל זה בשמים נתקבל מאד וכל מי שקורא תהלים מתחבר ומצליח לפלס דרך למעלה.

האימהות הקדושות נולדו עקרים ורק ע"י תפלה - זכו להיפקד! ככה כל ההיסטוריה שלנו.

זקני מדין אמרו לבלק: 'אין כוחה של אומה זו, אלא בפייה!' עם ישראל נמשלו לתולעת - 'תולעת יַעֲקֹב' (ישעיהו מא, יד) כמו שהתולעת כוחה בפייה יכולה לחדור עץ, ככה ישראל בפייהם יכולים לחדור עולמות!

מקור צווי התפלה;

הרמב"ם אומר (הלכות תפלה) 'מצות עשה להתפלל בכל יום שנא': "וְעִבְדְתֶם אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם" (שמות כג, כה) וְעִבְדְתֶם - 'איזו היא עבודה שבלב? - זו התפלה'. איך עובדים? בלב עובדים? תפלה זה העבודה שבלב. זאת אומרת, התפלה יוצאת מהפסוק הזה וזה ציווי: כל יהודי צריך לדבר עם בורא עולם ולסדר תפלה לפניו, כך נהגו בכל הדורות. כל אחד תיקן תפלה לפני השי"ת. עד שבאו עזרא ובית דינו ותקנו את תפלת שמונה עשרה וכל סדר התפלות.

הרמב"ם אומר: 'כיון שגלו ישראל בימי נבוכדנצר הרשע התערבו ישראל בין הגוים ונולדו להם בנים בארצות הגוים. אותם הבנים התבלבלה שפתם והיתה שפת כל אחד מעורבת בלשונות רבים וכיון שהיה מדבר - אינו יכול לדבר כל צורכו בלשון אחת, אלא בשיבוש'.

אז מה הטעם שתיקנו עזרא הסופר ובית דינו תפלה מיוחדת? מה שאנחנו מתפללים היום? בגלל שיבושים בשפה. כדי שכל אחד יוכל לתפלל כראוי בלי בלבול בלי שיבוש.

אבל עלינו לדעת: שהתפלה שתיקנו חכמים לא עוקרת את ענין התפלה שהיה עד אז, שכל אדם מאתנו יכול לדבר אל הקב"ה בכל שפה שהוא רוצה, תמיד! בלי הגבלת זמן; שחרית מנחה ערבית בכל רגע יכול אדם להתפלל לה'. להתפלל - זה לדבר אליו לבקש בלשוננו מה שהוא רוצה כל דבר! זה מצוות התפלה.

מה הענין בהתבודדות?

אז למה עריך שכל בן אדם ידבר אל הבורא כל הזמן בדרך תפלה אם כבר יש לנו שלוש (3) תפלות שתיקנו לנו חכמים? ובפרט שבתפלות הם הכניסו הרבה שמות קדש שכוללים את כל הישועות שהאדם צריך עד ביאת גואל צדק! למה עריך שנדבר אל הבורא בלשון תפלה במשך היום?

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

ברור טוב מרע ע"י התפלה

בכל אדם מאתנו יש חלק טוב וחלק רע – יצ"ט ויצ"ר. כשהאדם מדבר עם ה' אז – הוא בורר את הטוב מהרע כי הוא פשוט מאד מדבר עם ה' אז החלק הטוב מדבר עם ה' לא החלק הרע. החלק הרע לא מתיחס! הוא חושב: 'שהוא יסתדר לבר'... אבל החלק הטוב זה מי שפונה אל השי"ת. אז יש בנו נקודות קדושות שמפעמות בנו! יש על זה הרבה כיסוים אבל בפנים יש לנו כמו רוח הקדש שכשאנחנו מדברים עם הקב"ה באמת מלב – הדברים האלה בוררים את הטוב מאתנו ועולים למעלה לפניו. אדם שרוצה להעצים את החלק הטוב שבו זה נקרא שהוא בורר טוב מרע. תמיד עשו את זה ע"י למוד תורה, משנה, גמרא פוסקים. אבל המהרח"ו התלמיד של האר"י הקדוש אמר: 'שמדורו והלאה הברור – יעשה ע"י תפלה!'

זאת אומרת בדורו של האר"י הקדוש חי הבית יוסף השו"ע ר' יוסף קארו והוא כתב את כל הפסקים באופן מרוכז. מהתקופה ההיא כבר אדם יכול לדעת את כל הדינים וההלכות מהשו"ע וידע מה לעשות. לכן אומר תלמידו של האר"י הקדוש: 'שהברור של טוב מן הרע עכשיו יעשה ע"י התפלות'. כי לברור את הטוב מן הרע ע"י התורה – כבר עשה הבית יוסף. עכשיו אנחנו צריכים לברור את הטוב מתוך הרע ע"י התפלות.

התפלה והנפש

בדור שלנו שהוא מלא חולשות, בלבולים חרדות, דכאוונות, מצבי רוח משתנים... אין כמו הדור הזה שמשתמשים בכל כך הרבה תרופות לדיכאון וכו'! תשעים ושתים אחוז (92%) מהאמריקאים מדוכאים. רק בידן (נשיא ארצות הברית) לא...

(הקהל צוחק...!)

ונוטלים תרופות. ומאתים חמשים אלף (250,000) אמריקאים מתים כל שנה מתרופות יתר! אז זאת אומרת, הדור הזה חלש מאד. הרבה פסיכולוגים, פסיכיאטרים, שיגעון. הכניסו לכולם שכולם משוגעים...

עכשיו נשאלת השאלה: מה השוני ביננו לדורות הקודמים? הרי בעבר אדם היה יכול למות מדלקת אוזניים! והיום כאילו הרפואה 'מתקדמת'. אז סבלו מפוגרומים ומרדיפות – והיום יש מצב מתוח! לדוגמא בארץ ישראל מאד. מחר מתחילה פה (לונג איילנד) סופה בלאגן גם כן... אלא, שבעבר הנפשות היו יותר חזקות. היו יכולים לעמוד במצבי לחץ הרבה יותר ממה שאנחנו מסוגלים. עברו

מצבים קשים ביותר עם ישראל; נרודים, פוגרומים. אבל היה להם חוסן. לא הצליחו למוטט את היהודי, לא שברו את רוחו. אצלנו היום אדם יוצא משוין ושובר כלים בחוסר איזון נפשי בקלי קלות. למה זה? בגלל הדינמיקה של החיים הסוערים. אנחנו צריכים להיות כל הזמן בהספקים; זה קנה וזה יש לו וזה קנה אוטו וזה עשה וזה... וכולם ברדיפה אחרי חומר-חומר-חומר. לא מסתפקים. פעם הסתפקו, חיו פשוט הכל היה! לא חסר כלום יש לחם יש זה... יש בצל – מספיק. היום אם אין לך את זה ואת זה כבר רץ לסופר ועוד פעם לזה ועוד פעם לזה ולא קניתי שכחתי וזה ועושה הזמנות ו'אמזון' וזה... לא נרגע, הבן אדם לא נרגע. כל הזמן ברדיפות-ברדיפות. אז זה מטיל על האדם מעמסה וכשהוא לא מגיע לסיפוק הוא יוצא מן השלוח.

אדם הולך ברחוב יחסית שלי. פתאם נכנסת לו מחשבה: 'אני צעיר כבר עשרים וחמש-שבע (25-27) ועוד לא התחתנתי מה יהיה אתי?' פתאם נכנסה לו המחשבה הזו, אחר הולך פתאם: 'אני לא מוכשר כל כך! הנה תראה- תראה איזה רכב עבר פה תראה אני מה יש לי?' וכן הלאה כל רגע חולף באדם מבט: 'שהוא חסר! שאין לו שלא הצליח שלא השיג שלא...' כל פעם אדם רואה רק חסרונות בעצמו. לא רואה כמעט מעלות רק חסרונות; מה חסר לו ומה לא השיג! זה גורם לאדם: שהוא נהיה חסר סבלנות, נהיה מתוח, נהיה מודאג ולא מרגיש סיפוק מהחיים שלו, לא משנה מה יהיה לו – פלא פלאות!

נשאלת השאלה: אז מה יש בזה שאני אדבר עם הקב"ה וע"י זה אני ארפא את הנפש? איך אני עושה זאת? עונה שלמה המלך: "נְפְשִׁי יִצְאָה בְּדַבְּרוֹ" (שיר השירים ה, ו) אתה מרים את עצמך בשעה שאתה מדבר עם מלכו של עולם שיש בידו הכל לתת ורוצה לתת – דבר אתו! אתה בונה את הנפש שלך.

אדם הולך לפעמים טעון כאילו כולו חומר נפץ, סוחב חבילות של אכזבות. אבל ישנם דברים שלא נעים לו לספר לסובבים אותו והכל יושב לו על הלב והוא נושא את זה יום ביומו וזה מעיק עליו. אבל אם הוא לא ישמור בבטן ויתחיל לדבר עם הקב"ה כמו חבר, כמו אבא טוב – אז הוא יראה: איך זה מקל עליו! הוא יודע שהוא שם את הדברים אצל מי שאוהב אותו, מי רוצה לעזור לו. בוודאי שהוא מקשיב לו ושומע ורוצה לעזור לו. וכך אדם יקלף את כל השכבות והמטענים שיש לו על הנפש. ואז לא יהיה כל הזמן בשתיקה והסתרה, ואז תהיה לו מועקה

עֵרֶךְ עֵצְמִי (לונג איילנד)

פּוֹחַד?! אִז מַה הוּא יָגִיד: 'מַה אַתָּה פּוֹחַד? אֲנִי אָבִא שְׁלִי!
לְמַה אַתָּה פּוֹחַד? אֵיךְ אֲנִי אֲגִיד לּוֹ?'

הַתְּשׁוּבָה: אִם תִּסְפָּר לְךָ אֵת זֶה אוֹ לֹא תִסְפָּר לְךָ אֵת זֶה –
זֶה לֹא מִשְׁנָה! הֵרִי הוּא יוֹדֵעַ. אֲבָל אַתָּה יוֹכֵל לְהִגִּיד לּוֹ
כִּכָּה: 'אָבִא, תִּרְאֶה אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁבִאֲמַת הִיָּה רֵאִוִי שְׁאֲנִי
אֲבִטַח בְּךָ וְלֹא אֲפַחֵד! וּבִאֲמַת הַרְעוֹן שְׁלִי זֶה לְסִמּוֹךְ עֲלֶיךָ
בְּלִבְדִּי. אֲבָל מַה אֲנִי יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת שִׁישׁ בִּי פּוֹחַד? אִז אָבִא,
תִּרְאֶה אֵת הַשְּׁפָלוּת שִׁישׁ לִי וְתִרְחַם עָלַי! וְתוֹשִׁיעַ אוֹתִי
בְּבִקְשָׁה!! תִּעֲזֹר לִי לְהֵאֱמִין: שְׁאֲנִי בִידֵים חֲכִי טוֹבוֹת
בְּיוֹתֵר שִׁיכוּלוֹת לְהִיּוֹת! וְשִׂאֲתָה מִשְׁגִּיחַ עָלַי וְאַתָּה אוֹהֵב
אוֹתִי. תֵּן לִי לְהֵאֱמִין בְּזֶה בְּמֵאָה אַחֲזוֹ (100%)! הִנֵּה, דֶּרֶךְ
אֵיךְ לְדַבֵּר עִם הַקִּב"ה גַּם כְּשִׂאֲתָה מִבֵּין שְׁקֵשָׁה לֹמֵר זֹאת.

כְּשֶׁהֵאֲדָם מַעֲלָה אֵת הַנְּקוּדוֹת הָאֵלֶּה לְפָנֵי הַקִּב"ה. כָּל
דִּיבּוּר כֹּזֵה מְכַנֵּס נִיּוּצוֹן שֶׁל אֹרֶךְ וּבִסּוּף אֲדָם זוֹכֵה לְדַעַת
נִפְלְאָה: 'מַה אֲנִי מוֹדָאג? כָּל רִגַע אֲנִי יוֹכֵל לְפָנוֹת אֱלֹהִים! כָּל
בַּעִיָּה אֲנִי יוֹכֵל לְפָנוֹת אֱלֹהִים, אֵין הַגְּבִלָה אֲנִי לֹא עֲרִיךְ לְחַכּוֹת
לְמַנְחָה וְלַעֲרַבִּית. אֲנִי יוֹכֵל לְדַבֵּר עִם בּוֹרָא עוֹלָם בְּכָל רִגַע
נָתוּן וְהוּא מְקַשֵּׁב לִי.'

יוֹם אֶחָד מֵרַךְ כֶּחָן יֵצֵא לְרִכֵּב וְהוּא לֹא הֵנִיעַ. נִיֶּסֶה פַּה נִיֶּסֶה
שֶׁם לֹא עוֹבֵד. בִּימֵים כְּתִיקוֹנָם הוּא הִיָּה מִתְמַרְמֵר! עוֹגְמַת
נֶפֶשׁ: 'עֲכָשִׁיו עֲרִיךְ לְקַחַת אֵת הַיְלָדִים לְגַנִּים עֲרִיךְ לְהִגִּיעַ
לְעַבְדוּדָה! מַה יִּהְיֶה? וְמַה עִם הַקְּנִיּוֹת חֶסֶר בְּבֵית הַרְבֵּה
דְּבָרִים... עִם רִכֵּב עוֹשִׂים אֵת זֶה בְּקִלּוֹת עֲכָשִׁיו אֵין רִכֵּב
וְאִם עוֹד יֵשׁ שְׁלֵג – יֵא בָּא בִּי... זֶה חֲחַלְקָה עַל הַקֶּרֶח...
מַה עוֹשִׂים?'

מֵרַךְ כֶּחָן מַחְלִיט: לְקַבֵּל אֵת הַכָּל בְּשִׁיוּיוֹן נֶפֶשׁ! מַה הוּא
יּוֹכֵל לַעֲשׂוֹת? הוּא יִרְיֵב עִם הַרְכָּב? מַה הוּא יַעֲשֶׂה? יִקְלֵל?
מַה יַעֲשֶׂה? זֶה הַמְצִיאוֹת. בּוֹרָא עוֹלָם בָּחַר לָךְ: מְצִיאוֹת
הַבּוֹקֵר מִיּוֹחַדֵּת. נִרְאָה, אַתָּה יוֹצֵא מִהַשְּׁלוּה אוֹ לֹא יוֹצֵא?
הוּא חֲחִלִּיט: לֹא לִיצֵאת מִהַשְּׁלוּה. זֶה מַה שְּׁנִגְזַר זֶה מַה
שְּׁנִמְצָא. יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׁנִגְזֹר עֲלֵיהֶם דְּבָרִים הַרְבֵּה יוֹתֵר
גְּרוּעִים זֶה לֹא הֵרְכָב נִסֵּעַ דּוּוֹקָא – אֲבָל הִיתָה תֵּאֲוָנָה...
וּוְאוֹ: עֲכָשִׁיו יֵשׁ פְּגִיעוֹת בְּגוֹף וּבְתֵי חוּלִים וּנְיִתוּחִים – עֲדִיף
לְלַכֵּת בְּשֵׁלֵג לֹאט–לֹאט אַתָּה מִבֵּין וְלֹא לְהַתְּלוֹן לְהִגִּיד:
'ב"ה שְׁזֶה נִגְמַר כִּכָּה!' זֶה בֵּן אֲדָם שִׁוִּדֵּעַ לְהַסְתַּכֵּל עַל
הַמְצִיאוֹת וְלְהַכִּיר: שְׁמָה שְׁבָחַר לִי הַקִּב"ה – זֶה חֲכִי טוֹב
בְּשִׁבְלִי.

יוֹסֵף הַצְּדִיק – רוּחַ ה' עִמּוֹ

בֹּא נִרְאֶה אַחַת מִהַדְּמוּיוֹת פְּלֵא שְׁהִיָּה לָנוּ בְּהִיסְטוֹרִיָּה
הִיְהוּדִית! אַתָּם זוֹכְרִים בְּטַח אֵת יוֹסֵף מִפְּרָשִׁיּוֹת הַשְּׁבוּעַ.

וְאֲבָן כְּבִדָּה. אֲלֵא הוּא מִשְׁתַּחֲרָר–מִשְׁתַּחֲרָר בְּזֶה שְׁהוּא
מְדַבֵּר עִם אָבִא שְׁבִשְׁמִים.

יוֹרֵר הַנֶּפֶשׁ – הוּא זֶה שְׁמֵרָפָא אוֹתָהּ

מִי בְּרָא לָנוּ אֵת הַנֶּפֶשׁ? – הַבּוֹרָא. לֹא פְּסִיכוֹלוֹגִים וְלֹא
פְּסִיכִיאֲטְרִים. הַשִּׁי"ת בְּכַבּוּדוֹ וּבַעֲצֵמוֹ רּוֹפֵא הַנֶּפֶשׁוֹת:
'בּוֹרָא נְפָשׁוֹת רַבּוֹת וְחֶסְדוֹן' אִז לְמַה לֹא מְדַבְּרִים עִם
אָבִא?! אָבִא שְׁהוּא הַכָּל יוֹכֵל. יוֹכֵל לְפָתוֹר לָנוּ אֵת כָּל
הַבַּעִיּוֹת. אֵין מִי שְׁרוּעָה וּמַעֲוֹנִן לְעוֹזֵר לָנוּ כְּמוֹ אָבִא
שְׁבִשְׁמִים. גַּם לֹא אָבִא וְאֲמָא שְׁלָנוּ... יוֹכֵל לְהִיּוֹת שְׁהֵם לֹא
כָּל כַּךְ בַּעֲלֵי אֲמַעְעִים, לֹא בַּעֲלֵי יוֹכֵלָה, אוֹלֵי גַם לֹא בַּעֲלֵי
רְעוֹן. אֲבָל אָבִא שְׁבִשְׁמִים – מְטִיב לְכָל! "טוֹב ה' לְכָל"
(תְּחִלִּים קִמָּה, ט) מְזַרֵּחַ אֵת הַשֶּׁמֶשׁ לְרַשְׁעִים כְּמוֹ
לְעִדִּיקִים, נּוֹתֵן חֶמֶץ לְרַשְׁעִים כְּמוֹ לְעִדִּיקִים. בּוֹרָא עוֹלָם
אוֹהֵב אֵת הַבְּרוּאִים! הוּא רוּעָה לַעֲשׂוֹת לְכּוֹלָם טוֹב!! אֲנַחְנוּ
טַפְּשִׁים. אֲנַחְנוּ לֹא עוֹשִׂים מַה שְׁהוּא רוּעָה וּמוֹנְעִים מִעַצְמָנוּ
אֵת הַטּוֹבוֹת.

הִנֵּה, שִׁישׁ אוֹלָם יִפָּה! יֵשׁ אוֹרוֹת אֲבָל בְּשִׁבִּיל שִׁיְהִיָּה פַּה
אוֹר, מִיִּשְׁהוּ עֲרִיךְ לְלַכֵּת לְשִׂאֲלָטֵר וְלְהַדְּלִיק אוֹתוֹ. אֲבָל אִם
בֵּן אֲדָם לֹא נִגַּשׁ לְשֵׁם וְהוּא מִתְאַוֵּן: 'לְמַה אֵין אוֹר? לְמַה
אֵין אוֹר בְּשִׁבִּיל מַה עֲשׂו חֲשִׁמְלָה? לְמַה אֵין אוֹר?... תְּגַשׁ
לְשִׂאֲלָטֵר, עֲצֵלְךָ! תְּדַלִּיק וְיִהְיֶה אוֹר. בּוֹרָא עוֹלָם אוֹמֵר לָךְ:
'אֲנִי אֲאִיר לָךְ אֵת הַנִּשְׁמָה! אֲנִי אֲתֵן לָךְ טוֹב אֲבָל תַּעֲשֶׂה
אֵת הַפְּעוּלוֹת. פַּה תִּלְחָץ תַּעֲשֶׂה אֵת הַמַּעֲוָה הַזֹּאת פַּה
תַּעֲשֶׂה אֵת הַמַּעֲוָה הַזֹּאת תִּלְחָץ פַּה תִּלְחָץ שֵׁם – תִּרְאֶה
אֵיךְ אֲנִי אֲדַלִּיק לָךְ הַכָּל. אֲבָל אַתָּה לֹא לּוֹחֵץ, אַתָּה לֹא
עוֹשֶׂה מַה שְׁאֲנִי אוֹמֵר. אִז אֵיךְ אַתָּה רוּעָה שִׁיְהִיָּה לָךְ
אוֹר?!

עֵינֵינוּ רוֹאוֹת: בְּדוֹר שְׁלָנוּ מְנַסִּים כּוֹלָנוּ בַּעֲנִין זֶה. הַרְבֵּה
אֲנָשִׁים חוּוִים חֲרָדוֹת, דְּכֵאוֹנוֹת, בְּלִבּוֹלִים וְדִימוֹ עֵצְמִי
נִמּוֹךְ. כָּל אֶחָד רוֹאֶה אֵת עֵצְמוֹ: 'כְּלוֹמְנִיק! לֹא מוֹעֲלָח לֹא
זֶה... בִּיחַס לְאַחֲרִים וְזֶה...' בְּמִקּוֹם שְׁנַפְנָה יִשְׂרָאֵל לְמִקּוֹר,
לְאַבְיָנוּ שְׁבִשְׁמִים, לְיַעֲרֵן הַנֶּפֶשׁוֹת – חוֹלְכִים לְקַבֵּל כְּדוֹרִים
טִיפּוֹלִים זְרִיקוֹת כָּל מִנֵּי שְׁטוּיּוֹת! לּוֹקְחִים מִמֶּכֶם כֶּסֶף עוֹד
טִיפּוֹל וְעוֹד טִיפּוֹל וְעוֹד טִיפּוֹל וְעוֹד טִיפּוֹל... זֶה עוֹזֵר אַתָּם
חוֹשְׁבִים? – שְׁטוּיּוֹת וְהַבְּלִים. אֲלֵא מַה? יֵשׁ לָנוּ אָבִא
שְׁבִשְׁמִים. יוֹכֵל לְהִיּוֹת שְׁבַתְּפֵלָה קְצֵרָה אַחַת – אַתָּה פּוֹתֵר
אֵת כָּל הַבַּעִיּוֹת!

אִז פַּעַם אַחַת מִיִּשְׁהוּ אֵמַר: 'אֵיךְ אֲנִי יוֹכֵל לֹמֵר לְקִב"ה
שִׁישׁ לִי פּוֹחַדִּים? אִז זֶה יִרְאֶה שְׁאֲנִי לֹא מֵאֱמִין בּוֹ וְלֹא בּוֹטַח
בּוֹ כִּי אֲנִי פּוֹחַד! אֲנִי פּוֹחַד מֵאֲנָשִׁים אֲנִי פּוֹחַד מִמַּס הַכְּנַסָּה
אֲנִי פּוֹחַד מִזֶּה פּוֹחַד–פּוֹחַד–פּוֹחַד וְאֲנִי אֲגִיד לּוֹ שְׁאֲנִי

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם להבירו

נפט מסריח כל הדרך עד מצרים זה על גמלים. ויש לו בשמים הוא נמצא בפרפומריה על הגמל!...

(הקהל מחייך...)

אז הוא מבין: שהקב"ה מחייך אליו. מחייך אליו בתוך זה! אבא... הנה אבא! אתם רואים? לא הכל שחור! נגיד אדם יש לו איזה כאב. אני אוהב להגיד את הדוגמא הזאת עם ציפורן חודרנית. מי שהיה לו פעם יודע שזה קשה מאד ללכת. זה שבועות וזה כולה' – כולה' ציפורן חודרנית. שזה קצת כואב, אפשר ללכת על העקב אפשר ככה אפשר ככה. אבל באותה שעה, מה-מה-מה-מה.. מה חושב אותו בן אדם? – רק על הציפורן. זה שהוא רואה בעינים עכשיו – הוא לא משבח את הקב"ה! זה שהוא שומע באוזנים עם ציפורן חודרנית – הוא לא משבח. זה שהוא נושם טוב – הוא לא משבח. זה שהוא מדבר, הוא לא משבח הכל זה שהוא הכל תשעים ותשע פסיק תשע excellent (99.9) (מצוין!) ומה? – לא! אבל יש לי ציפורן חודרנית...

– 'מה נשמע?'

– 'אל תשאל! יש לי ציפורן חודרנית!'

ככה אנחנו רואים, רואים: הכל רק חסרונות! קשיים בעיות לא רואים את הטוב לא רואים את הטוב!! כמה טוב מקיף אותנו כמה טוב מקיף אותנו!!

יוסף לא נשבר, עם כל המציאות הזאת הוא לא נשבר. מה כתוב בפסוק? "וַיֵּרָא אֲדֹנָיו כִּי ה' אִתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה ה' מַעֲלִיחַ בְּיָדוֹ" (בראשית לט, ג) רש"י אומר: מה זה ה' אִתּוֹ?

תקשיבו טוב! מה למדנו עד עכשיו?

'שם שמים שגור בפיו'. – כל דבר הוא מדבר עם הקב"ה. למה הוא מַעֲלִיחַ? מי רואה את זה? – הגוי! "וַיֵּרָא אֲדֹנָיו כִּי ה' אִתּוֹ" איך הוא רואה שה' אִתּוֹ? מי, מי יכול לראות שה' אִתּוֹ איך הוא יכול איך הוא יכול לראות? אומר: "וְכָל אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה ה' מַעֲלִיחַ בְּיָדוֹ" איך הוא מַעֲלִיחַ בכל דבר? איך הוא מצא חן בעיני כולם? איך זה יכול להיות? רש"י אומר: מה זה ה' מַעֲלִיחַ? ה' מַעֲלִיחַ, השם שם ה' שגור על פיו. הוא כל הזמן מדבר עם ה'. על כל דבר הוא מדבר עם ה', הוא בקשר קבוע עם הקב"ה – אז מַעֲלִיחַ.

כי ה' אומר: 'דבר אתי! דבר אתי, למה אתה פונה להוא? למה אתה הולך לרופא? למה אתה הולך לזה? אמרת

יוסף היה צדיק "בן שבע עשרה (17) שנה" (בראשית לו, ב) בן למשפחה הכי מיוחסת! והאחים שלו שהיו צדיקים עצומים רוצים להרוג אותו. משליכים אותו בסוף לבור מלא נחשים ועקרבים ואחרי זה גם מוכרים אותו במחיר נעלים... מה נער בן שבע עשרה (17) יכול לחשוב על אחים כאלה שעושים לו דבר כזה? על לא עול בכפו! לפי הבנתו. מה היה אומר אחד בן דורנו שככה היו עושים לו המשפחה?

אומר: 'זה משפחה?! זה צדיקי הדור? זה יראת שמים? ה' ירחם! זה דתים?! זה אני אומר בעדינות, כן. ילדים כשהאבא לא נתן לו משהו, זהו – כבר בורח מהבית! כבר עוזב את הבית: 'איזה אבא, איזה קמען איזה זה איזה זה...' בלי למכור אותו, בלי להרוג אותו בלי שום דבר כלום לא נתן לו כמה דברים – כבר פורק עול!

ואיך מתיחס יוסף? – אם היתה ליוסף מחשבה אחת בכיון כזה להטיל דופי על המשפחה, על האחים שלו – לא היה לו סיכוי לעמוד בנסיון של אשת פוטיפר! כי בודאי שהיה פורק עול: 'אם זה ככה? אני לא דתי! אני עושה מה שאני רוצה ואני אהנה מהחיים ושכל העולם ישרף...' אבל רק בגלל שהוא לא החזיק מהם 'רשעים'.

כי הם הבינו: שהם עושים משפט צדק! הם דנו אותו כ: 'רודף! שרוצה להוציא אותם מכל מה שהאבא יכול להעניק. כמו שהיה עם אברהם שישמעאל הוצא החוצה ויצחק המשיך, כמו שעשו יצא ויעקב המשיך, אז גם פה יוסף ימשיך והם יצאו פחדו: שהוא רוצה לנשל אותם!

אבל הוא לא דן אותם ככה והוא הצליח להחזיק מעמד עד גיל שלושים (30)! במצרים שכולה "עֲרֹת הָאָרֶץ" (בראשית מב, ט) ולא חטא ולא נכשל. והוא היה: "יָפֵה תֹאֵר וְיָפֵה מְרֹאֶה" (בראשית לט, ו). הנשים של מצרים כשהוא היה עובר – היו משליכות עליו חפצים בשביל שיתבונן אליהם רק, שיתבונן. ולא היה, היה משפיל עיניו: "בֵּן פְּרֵת יוֹסֵף בֵּן פְּרֵת עֲלֵי עֵין" (בראשית מט, כב) לא מסתכל. גיבור כזה! שנה מפתה אותו אשת אדונו – והוא לא מתפתה. והוא לבד!! ואחרי כל הטראומות כמו שאומרים... והוא נשאר בעדקותו.

אבל מה הוא רואה? כשמכרו אותו למצרים. הוא ראה שבדרך איזה 'אורחה' העבירו לו? שמעבירה בשמים. בדרך כלל מעבירים נפט והם העבירו בשמים! אז הוא ראה: שה' מחייך לו. למרות שמוכרים אותו אבל היה יכול להיות גם עוד יותר גרוע, נמכר לעבד עם ריח של

עֵרֶךְ עֵצְמִי (לונג איילנד)

אז מה אנחנו רואים מיוסף? – שאפשר לעמוד בכל! אבל בתנאי אחד: אם אתה מחובר לבורא כל הזמן, אם אתה בקשר מתמיד עם הבורא – הוא לא יעזוב אותך! הוא לא יעזוב אותך. זה כמו אדם גיבור ויש אחד חלש והוא נעמד אליו ואומר לו: 'תשמע! אני מפחד, אני מפחד תשמור עליו! תשמור עליו.' – הוא לא יזניח אותך. למה? הוא רואה שההוא נסמך עליו בוטח בו הוא לא יזניח אותך. זה בשר ודם.

אנחנו העם הנבחר

בורא עולם שיוודע שהוא גדול ואתה קטן ובלעדיו אתה לא יכול לשרוד ואתה פונה אליו – הוא יפנה לך עורף! הרי הוא קרא לך שאתה הבן שלו! "בְּנֵי בְּכָרִי יִשְׂרָאֵל" (שמות ד, כב) אתם הבנים והבנות של הקב"ה. הוא בחר בנו מכל העמים, מתשע מיליארד (9,000,000,000) בני האדם בעולם – שביל גייטס רוצה: 'לדלל!' – בחר בנו הקב"ה! הוציא כל איש ואשה עם פינצטה ואמר: 'אתה יהודי! את יהודיה – הבנים שלי!!' נו, אז הוא לא ידאג לנו? ועוד איך! אבל שכחנו שהוא אבא, לא מדברים אתו.

אם היה לכם אבא עשיר, אילון מאסק והיה חסר לכם טסלה לא היתם מרימים אליו טלפון ואמרים לו: 'אבא! מה עם טסלה בשבילנו?' לא היה שולח לכם! הוא שולח חלליות לשמים בלי סוף... מכונות, מה זה בשבילך? – זה גפרור. אבא שבשמים יש לו יותר מאילון מאסק, לא! למה אתם לא מבקשים ממנו? כשהוא יראה שאתם באמת מאמינים שרק הוא יכול לתת, רק הוא – הוא יתן. אבל אם אתם מאמינים גם בו וגם בהם – אז הוא אומר: 'תסתדרו אתם... וכשלא תאמינו יותר בהם ותפנו אלי, נדבר. אבל כל זמן שאתם מאמינים בבשר ודם ונאמר: "אֵל תִּבְטְחוּ בְּנִדְבֵיבִים בְּבֶן אָדָם שֶׁאֵין לוֹ תְּשׁוּעָה: תֵּצֵא רוּחוֹ וְשָׁב לְאֲדָמְתוֹ" (תהלים קמו, ג-ד) אם אתם מאמינים באנשים כאלה שהם בדיוק כמוכם – אז אתם מעליבים אותי! דברו אתי. אני, אני היצרן של כל הבריאה דברו אתי – אני אתן לכם בשמחה!

טוב, אנחנו עריכים להבין: שבעצם כל אחד מאתנו יכול לזכות לדברים הרבה.

עֵרֶךְ עֵצְמִי

אז עכשיו אני רוצה לעבור לנקודה מסוימת חשובה ביותר! ואני רוצה להגדיל את עצמכם בעיני עצמכם.

תקשיבו טוב!

בתפלה: 'רְפָאנוּ?' מה אמרת? 'רְפָאנוּ ה' וְנִרְפָא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה?' אז למה אתה רץ לקופת חולים? או שאתה אומר שאני הרופא או שהוא הרופא, תחליט. מי שבטוח במאה אחוז (100%): שה' ר'ופא כל בְּשָׂר וּמִפְּלִיא לַעֲשׂוֹת' (ברכת אשר יצר) – זה הקב"ה, אז הוא לא יצטרך ללכת לרופאים. אבל אנחנו לא מאמינים במאה אחוז (100%) אנחנו אומרים, אבל לא מאה אחוז (100%) מאמינים – זה הבעיה. אנחנו מאמינים, בברכת המזון אומרים שהוא: 'זֶן אֵת הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּטוֹבוֹ בְּחֹן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים! אם הוא זֶן אֵת הָעוֹלָם כְּלוֹ, למה אתה רץ לעבודה?! – כי לא מאמינים עד הסוף! כי לא מאמינים.

זאת אמרת, אתם ראיתם פיל שפתח חנות לחרסינה? אתם ראיתם שועל שפתח סופרמרקט? – הם לא עובדים, נכון? הכל מצוי להם. אתם ראיתם דגים שעושים משהו? פותחים את הפה ברופ בולעים את הדג הבא... שלום! בלי מאמץ. כולם מצוי להם המזון – הוא זֶן אֵת הָעוֹלָם כְּלוֹ אז למה אתם רצים לעבודה? – לא מאמינים מספיק, זהו.

יוסף מְעֻלֵּיחַ – כי שם שמים שגור על פיו! הקשר הזה נבנה במשך שנים!! יוסף עומד בנסיון גורלי של חייו. אם היה נכשל חלילה, היינו קוראים בתורה כל שנה שהוא נכשל. מה אנחנו קוראים? שהוא נעח! והעליח ובסוף מלך על כל העולם כולו שמונים שנה (80)!! שמונים (80) שנה! מהכלא הריעו אותו למלכות. בזכות מה? – שהוא מלך על כל גופו ולא התפתה לאותה מרשעת. מי ששולט על עצמו – זה נקרא: 'מלך'. מלך אמיתי, לא מלך שהמליכו אותו בשר ודם, לא ביבי (ראש ממשלה במדינת ישראל). מי שעומד בזכות עצמו ומושל על כל כוחותיו – זה המלך האמיתי. אז נתנו לו את המלכות על כל העולם. זה יוסף הצדיק, נער בן שבע עשרה (17)!! ואם הוא יכול – כל אחד יכול. כל אחד יכול. כל אחד יכול!

מעלותיו של המשיח

אתם יודעים, שהמשיח שיבוא בעזרת ה' בקרוב, הוא יהיה יותר גדול משלושת (3) האבות הקדושים! הוא יהיה בחיר הבריאה. הוא יהיה יותר חכם משלמה המלך ויהיה קרוב למשה רבנו בנבואה. מאיזה דור הוא יבוא? – מהדור הזה! איך יכול להיות? בדור הזה? בדור הזה יכול לצאת בן אדם כזה? – כן! זה מה שכתוב. אז זאת אמרת אין מי שלא יכול, לא להיות 'יוסף הצדיק' אלא יותר מהאבות. רק מה, האדם לא יודע מה הפוטנציאל שלו זאת הבעיה: הוא לא יודע מה טמון בו! איזה כוחות.

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

פחות ונבזה בעיני עצמו וככה הוא מקטין את עצמו. כמו אדם עשיר שלא יודע את עושרו ולא משתמש בו. חיב אדם להתבונן להכיר חשיבות גדולה שיש בו וכמה שירבה בהכרה זו – תתרבה ותגדל חשיבותו וזה גורם גדול ועיקרי לתקן את כל המעשים; שהרי אם אתה מכיר בחשיבות שלך – אף פעם לא תחשוב לעשות פעולה שאינה ראויה ולא הגונה!

ומי שעוסק בתורת ה' אז כתוב: 'ארבעה (4) דברים צריכים חיזוק' רש"י אומר: שתמיד צריך אדם להתחזק בהם בכל כוחו! – 'תורה, מעשים טובים, תפלה ודרך ארץ'. אלה הארבעה (4) דברים שעריך להתחזק בכל כוחו.

יש אנשים מוכשרים ויכולים להתחזק בקלות ע"י זה שמתבוננים קצת יש להם שכל קולטים ובצ"ק צ"ק מבינים. אבל יש הרבה אנשים שעריכים דחיפה חיצונית לעודד אותם. ויש דרכים שונות לדחוף את האדם ולא צריך לראות בזה שום חסרון אם אדם צריך 'פוש'... העיקר: זה צריך לעורר את האדם! כמו תינוק שלעורר אותו בשביל הלמוד אז נותנים לו סוכריות או דברים כאלה. כך צריך גם אדם התעוררות. ואם אדם יעורר את עצמו ע"י שהוא יחשוב: 'כמה שכר גדול מגיע לוי' זה לא נחשב שהוא עובד 'על מנת לקבל פרס' – לא. הוא רק דוחף את עצמו להכיר: כמה ה' מוכן לשלם על כל פעולה שיהודי עושה!

בספר שערי עבודה לרבינו יונה: 'הפתח הראשון זה שידע האיש העובד את ה' – מה הערך של עצמו! יכיר את מעלתו ומעלת אבותיו'. – אנחנו הבנים של אברהם יצחק ויעקב. העיקר הגדול מעיקרי חייו להכיר ולדעת את ערכו כמו שהתורה מעריכה אותו.

תקשיבו טוב!

אם יבוא אליכם בן אדם ויאמר: 'מי אתה? מי אתה? מה אתם חושבים את עצמכם?'

מה תענו לו? אחד פוגש אותך בסופר ואומר לך ככה במילים האלה לפני כולם! בעצמות: 'מי אתה? מה אתה חושב את עצמך?' מה תענו לו?

תשובה מהקהל: עבד בורא עולם

אה! (כבוד הרב מחייד)

למה הלכת לעבד? תגיד לו: 'אני הבן של הקב"ה. אתה יודע מי אני? אתה לא מאמין לי? בוא תראה ב Bible

הגאון הרב קוטלר זצ"ל אומר ככה: "בָּנִים אַתֶּם לַה' אֵל – לְקִיכֶם לֹא תִתְגַּדְדוּ" (דברים יד א) הנה כתבה התורה: "בָּנִים אַתֶּם" זה לא מליצה אלא ממש בָּנִים. והמדרגה הזאת היא נוראה! לכל בן ישראל והיא גם מחיבת את ההתנהגות שלנו להיות נאָה. ולא גודר, גודר זה שריטות אדם על מת גודר את עצמו עושה שריטות וזה... כל מיני דברים. צריך להיות רחוק מפגמים רוחניים. אתה הבן של הקב"ה! תראו להבדיל-להבדיל-להבדיל בית המלוכה הבריטי כמה טקסים כמה דיבורים כמה קשקושים כמה מלבושים איזה כובעים ואיזה נוצות ואיזה... ומה לא? ומסביבם סוסים וכל מיני שומרים עם כל מיני... וזה תכסיסי מלוכה! אם הם יודעים לשמור על פאז'ה כזאת, בפאסון כזה... – אנחנו הבנים של הקב"ה! איך אנחנו צריכים להראות חיצונית ואיך צריכים להראות פנימית. בשונה לגמרי מכל העולם! – כי אנחנו הבנים שלנו.

סיפרתי, שפעם הרב אלעזר בן דוד מנחתו עדן הלך בדרום אמריקה וגוי עזר אותו אמר לו: 'אתה יהודי?' הוא היה ככה בעל הדרה אז הוא אמר לו: 'כן. למה?' הוא אמר לו: 'אני קראתי עליכם בתנ"ך'

אומר לו: 'מה קראת?'

– 'שאתם הבנים של הקב"ה'

– 'נו?'

אז הוא אמר לו: 'אף פעם לא פגשתי את הבן של הקב"ה. והפעם אני פוגש אותך ברחוב! אז אני רוצה לשאול אותך שאלה'

אומר לו: 'מה השאלה?'

אומר לו: 'אני גוי. כשאני הולך ברחוב – אני יודע על מה אני חושב, על מה אני מסתכל. אתה הבן שלו, על מה אתה חושב? על מה אתה מסתכל?'

וואי וואי וואי שמעתם?! הגוי מבין: שיהודי בן של הקב"ה – לא יכול להיות כמו גוי! זה אחד שקרא בתנ"ך!

מי מאתנו מרגיש שהוא הולך ברחוב: 'אני הבן של הקב"ה?!' – שכחנו את זה, שכחנו!

אומר הרב קוטלר: 'מה שכתבה התורה שאנחנו בָּנִים – זה לא מליצה. זה ממש בָּנִים וזה מחיב כללי התנהגות להיות נאים ורחוקים מפגמים רוחניים. מכל מקום, בדרך כלל האדם לא מכיר חשיבותו שהיא נוראה מאד והוא

עֵרֶךְ עֵצְמִי (לונג איילנד)

אתה יכול להיות גיבור ממש כמו אריה 'קל כעבי' אתה כן! אתה כן!! הנה - הוא מפפק... אתה יודע, כשהקב"ה ברא את העולם אז הוא אמר: "נַעֲשֶׂה אָדָם" (בראשית, א כו) למי הוא אמר "נַעֲשֶׂה אָדָם"? - לכל הברואים. ואז הוא אמר: 'כל אחד יתן מהכח שלו ונברא אדם! אדם שכולל את כל הכוחות כולם!' אז גם הנמר נתן את העוז שלו, וגם האריה נתן את הגבורה שלו, וגם הנשר וגם העינין כולם נתנו. לכן אומר לך: 'הָיוּ עֹז פְּנִימָה וְקָל' וכו' 'לְעֲשׂוֹת רְצוֹן אֱבִיךָ שְׂבִשְׂמִים' (אבות ה, כ) יש לנו את הכוחות האלה לעשות בהם את רְצוֹן אֱבִינוּ שְׂבִשְׂמִים. אין אדם 'מוגבל', אין! אין דבר כזה! אין דבר כזה.

מתי מגלים שיש לאדם כוחות אדירים? - בשעה שהוא נקלע לסכנה. שמה הוא מוציא כבר את כל מה שהוא לא חלם שיש לו כוחות בשביל לשרוד... אבל כל זמן שהמעב רגיל - אז הוא לא מנצל כלום. כלום! כלום הוא לא מנצל! כי ככה מתאים לו בעצלות, בשלוה, בלי טרחה. הוא מחפש כמה שיותר להתענג מאשר להתאמץ. אבל אם אדם היה מאמץ את כוחותיו לכיוונים חיוביים - הוא יכול להגיע לאין סוף. מה אתם חושבים, שכל העשירים האלה זה סתם? הם כל היום חושבים-חושבים: 'איך עוד-עוד-עוד עוד-עוד...!' בלי הפסקה! בלי הפסקה!! לנו יש כח יותר גדול משלהם. אנחנו הבנים של הקב"ה!! אנחנו בקל יכולים להשיג דברים. לא מדברים אתו, לא מאמינים בכוחנו, לא מכירים את ערכנו - ממילא נשארים קטנים ומוקטנים וזה הכל. כל אחד נשאר בנישה שלו ולא מתקדם, לא חבל!!

אז עכשיו צריך לדעת, יש לדעת: מה באמת נותן לאדם שיהיה לו ערך ומעלה שלו עצמו? לכל אדם יש הרבה סיבות שעריך להעריך אותו! יש עוד סיבה שהיא קרובה יותר להרגשה בחוש ולא עריך להתעמק בה בכלל, זה הערך שיש לכל אחד שהוא שומר תורה ומצוות מצד הפעולות שהוא עושה תמיד, שמלבד גדול המעלה של המצוות שהוא עושה, הם גורמות לתוצאות טובות ורבות!

אם הייתם יודעים שמאחורי כל פעולה שלכם, כל מצווה שלכם - אתם מזיזים את העולם! לא הייתם מזוזלים בשום פעולה ושום מצווה!! הייתם ששים "כְּמוֹצֵא שָׁלֵל רָב" (תהלים קיט, קסב). כל הזדמנות של מצווה - היתם קופצים עליה כאילו מציאה של ארגז מלא יהלומים! אבל כיוון שאדם לא יודע את ערכו ולא יודע את ערך המצוות - ממילא הוא לא רץ אליהם. 'אם זה בא - בא, אם זה לא בא - לא בא. לא קרה כלום... ב'ה לא חסר, לא חסר!'

(תנ"ך) "בְּנִים אַתֶּם" לקב"ה, אתה רוצה לראות עוד משהו? 'עם סגולה!' עוד אתה רוצה לראות? "מְמַלְכֶת פְּהִינִים וְגוֹי קְדוֹשׁ" (שמות יט, ו) אתה רואה? "וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי" (ויקרא יא, מד) הקב"ה בחר בנו מכל העמים! לא כך...!

(הקהל צוחק...!)

אז זה אם יגיד לך: 'מי אתה?' או 'מי את?' אפילו שיש לו טענות - אל תשכח מי אתם! כי בדרך כלל אדם עונה: 'ומי אתה?' זה לא תשובה, מה, זה ויכוח של שני גוים כאילו. אתה הבן של הקב"ה! אתה עריך להרגיש ככה, אתה עריך להתענג ככה. אתה עריך ללכת עם הרגשה אמיתית: שאתה הבן של הקב"ה. לא רק בדרשה פה, גם שאתם הולכים הביתה ומחר לעבודה ולאן שתלכו: 'אני הבן, הבת של הקב"ה! הוא אוהב אותי! הוא בחר בי מכל התשע מיליארד. - הוא לא בחר בבירדן ולא בפוטין (נשיא רוסיה) הוא בחר בי! בי!! בי!!! ואנחנו גם מברכים בבוקר 'שְׁלֵא עֲשֵׂנוּ גוֹי', 'שְׁלֵא עֲשֵׂנוּ גוֹי' you understand? (אתם מבינים?)

(הקהל צוחק...!)

אז זאת אומרת אם אדם ידע את ערכו - זה דבר גדול ביותר!

עכשיו תקשיבו טוב!

ר' ירוחם אומר: 'עברה גדול היא שהאדם אינו יודע את חסרונותיו' אדם צריך להכיר שיש לו חסרונות ולהכיר בהם לדעת מה החסרונות. 'אולם עברה גדולה יותר - שאינו יודע את מעלותיו!' למה אתה לא מכיר את המעלות שלך? זה מה שמוריד את הבן אדם שהוא בכלל לא יודע ולא מודע כמה מעלות יש לו! 'דבר רע עד מאד מי שאינו יודע את חסרונותיו - כי הוא לא יודע על מה לעבוד ולתקן. אבל אוי ואבוי למי שאינו יודע את מעלותיו - כי אז אין לו עם מה לעבוד!' אז זאת אומרת לא מספיק לעבוד רק את הבורא, לרצות לקנות מעלות ומידות - לא מספיק. לא מספיק להסתפק לדעת מה החובה שלנו בעולם. אלא צריך גם סעד ותמיכה ועידוד כדי שנכיר בערכנו ומעלותנו. יש לנו כוחות - שלא התחלנו לנצל אותם, לא התחלנו!

אם כתוב לנו כל בוקר שלא התחלנו לנצל אותם לא התחלנו אם כתוב לנו כל בוקר: 'הָיוּ עֹז פְּנִימָה... וְרָץ כְּעָבִי וְגִבּוֹר כְּאֵרִי' (אבות ה, כ) זה לא דיבורים בעלמא, זה אתה יכול להיות! אתה יכול להיות עז ממש כמו נמר.

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

חשבו: 'שזה בזכותו של רב הונא! והתגלו אליהם בחלום ואמרו להם: 'זה ענין קטן בשביל רב הונא, השרפה לא התפשטה בשכונה בזכות אשה אחת (1) שהיתה מחממת את התנור שלה ומשאילה אותו לשכנה!'

זהו! זה כל הסיפור. והיא הצילה שכונה שלמה משרפה!! עיר שלמה נשרפת, בתוך העיר שכונה לא נשרפת. מי גורמת? אשה. מה עושה? מחממת תנור שלה ומשאילה אותו לשכנה. לא כתוב אפילו בגמרא את מעשה החסד; האם היא חיממה את התנור ובישלה בו ואח"כ השאילה לשכנה, או שהיא חיממה במיוחד תנור בשביל השכנה. האם השכנה היתה עניה כל כך שלא היה לה אפילו עצים לחמם את התנור? – לא כתוב, אבל בין כך ובין כך רואים: שמעשה חסד פשוט מאד! בלי חסרון כיס, לא פוגע במקבל, זה לא בושה בשבילו כי השכנה לא בקשה: 'צדקה' והיא לא היתה צריכה להתבייש והיא קבלה תנור שכבר היה חם. מבחינתה בעלת התנור בישלה סיימה ואחרי זה היא מציעה את זה לשכנה. – 'חבל! התנור שלי עוד חם – בואי תבשלי'. זה לא היה תנורים כמו היום, כן, צ'יק צא"ק. זה לשים עצים! וזה...

מה אנחנו רואים מהשני (2) מעשים האלה שמביאה הגמרא? – שחסד יש לו כח כמו התורה הקדושה! התורה מגינה ומצילה וגם החסד יכול להגן ולהציל. בזכות חסד של איש אלמוני – השכונה נצלה מדבר. בזכות חסד של אשה אלמונית – השכונה נצלה משרפה. לא כתוב השמות שלהם.

מן המפורסמות כוחה של התורה לחולל ישועות ונפלאות! והגמרא מציעת את זה מפורש ואומרת: כי רב ורב הונא – וודאי שהיו מסוגלים להציל את השכונה! אבל הזכויות שלהם כל כך גדולות שלא צריך אפילו להדרש אליהם. זה היה ענין קטן ליחס אותו לזכות שלהם! מה עוד רואים מהמעשים האלה? שהקב"ה משגיח עלינו ופועל אתנו 'מידה כנגד מידה'. רואים פה: התגלות בולטת של ההשגחה! בשני (2) המקרים של החסד; הפלוני אלמוני – היה משאיל כלי עבודה לצורך קבורת מתים והקב"ה גומל לו חסד כמפעלו, בזכותו השכונה נצלת ממות! לא צריך להשאיל את הכלים שלך. אתה היית משאיל, מתו כבר, אז אתה עושה חסד עם המתים. אתה מונע את המות מה שיש דבר בכל האזור, אתה ע"י זה מונעת מות מכולם. החסד שלו היה בתחום המות קבורת מתים, הגמול היה: הקב"ה מונע מות מהשכונה שלו.

אבל אם הוא היה יודע כמה, כמה הוא מניע את העולם – לא היה מתבטל היה לא מפסיק לחפש לעשות מצוות!

2 מעשיות

ואנחנו נסיים בשני (2) מעשים מהגמרא, שאני לא יודע אם אתם הייתם מאמינים שיש דבר כזה – אבל זה מעשים שהיו.

הדבר נעצר בזכות מעשה חסד של יחיד

הגמרא מביאה (תענית כא) בעיר סורא שבבבל היה דבר. בשכונה של רב – לא היה דבר. אז האנשים חשבו: 'שזה בזכותו של רב! ת"ח עצום וגדול – זכותו הגנה על כל השכונה שלו. כל סורא, כל העיר סורא – מלאה דבר ורק בשכונה שלו אין. אין שקרונה, אין.

התגלו להם בחלום ואמרו להם: 'רב – הזכות שלו גדולה מאד-מאד. להציל את השכונה, אה! זה ענין קטן-קטן ביחס לזכותו. לא צריך, לא צריך להידרש לזכויות של רב בשביל להציל שכונה. אז איך נמנע הדבר בשכונה? – בזכות אדם אחד שהיה משאיל מעדר ואת חפירה לצורכי קבורה!'

זהו! מן השמים הודיעו: שהכל נעצר כל הדבר בשכונה אדם אחד (1) שהיה משאיל מעדר ואת חפירה לצורכי קבורה. כולנו יודעים: 'שהתורה מגנא ומצילה' ממילא אם קורה ויש במקום פלוני אסון ויש הצלה – אז תולים את זה בגדולי הדור בצדיקים של אותו מקום.

והגמרא מספרת: מגפת דבר!! – זה מתפשט, אי אפשר לעצור את זה אבל בשכונה כאילו יש גבול והדבר לא נכנס לשם. רב – הוא היה גדול הדור מייצע את התורה ולומדיה הוא גר שם אז היה ברור לכולם שנעלו בזכותו ומתגלים להם בחלום: 'לא! זה לא בזכותו. איש אחר, אלמוני, לא כתוב את השם שלו, היה נוהג לעשות חסדים עם מעדר ואת חפירה והיה נותן את זה לצורך קבורה'. כל מי שנפטר הוא דואג לגשת למי שצריך ולהשאיל לו את כלי החפירה לצורך קבורה. זאת אומרת אפילו לא היה קברן שמה, כי קברן לא יכול להיות שאין לו את הכלים, אבל מי שנפטר, לא כולם מחזיקים מחכים עד שימות מישהו מהמשפחה וילכו לקנות... אז היה הולך ומשאיל להם – בזה הוא עצר את הדבר לכל השכונה!

השרפה נעצרה בזכות מעשה חסד של יחיד

מעשה שני (2), בעיר דרוקרת בבבל היתה שרפה. בשכונה של רב הונא – לא התפשטה הדלקה. אנשים

עֵדֶךְ עֵצְמִי (לונג איילנד)

דבר שני (2), גם איש גם אשה – יכולים לעשות חסדים. החסד לא מסור לקבוצה כזו או אחרת. כל אחד יכול לעשות חסד! כל אחד יכול להציל שכונה!! גם איש גם אשה, גם ילד קטן גם זקן גם עשיר גם עני.

ודבר שלישי (3), אנשי החסד – הם ללא שם. לא הזכירות את שם בכונה. לגמרא חשוב להשאיר אותם אלמונים עלומי שם. כי אם היה להם שם היית אומר: 'אההה – זה היא! אההה – זה הוא' – לא! איש ואשה בלי שם, בלי כלום. דווקא העדר ה' מדגיש את הרעיון הנפלא: שכל אחד יכול! חסד כמו התורה 'מונח בקרן זווית – כל הרועה ליטול יבוא וליטול!' אין לאף אחד לאף קבוצה בעלות על חסד. כל אחד ביכולות שלו באמצעים שלו מסוגל לעשות חסדים ואפילו הקטנים ביותר. מתברר, שהחסדים הקטנים – יש להם משקל גדול! והם חשובים אצל רבוש"ע – שבזכותם יצילו שכונה שלמה!!

יש עוד הרבה מקרים, אני לא רוצה להרחיב. אבל שני (2) מעשי החסד האלה מובילים אותנו להתבונן: האשה שעשתה חסד עם הבריות ע"י אוכל, האיש שעשה חסד עם הבריות בבית העלמין. היא עשתה עם החיים חסד, הוא עשה עם המתים חסד. סגירת מעגל של כל מהלך החיים.

הגמרא מלמדת אותנו: לאורך כל הדרך במשך כל שנות חיינו בכל הזדמנות בכל מצב – אדם יכול ונדרש לעשות חסד.

לסיכום:

הגמרא מעצימה את הכח של כל אחת ואחד מאתנו, לאנשים מהשכונה היה ברור: שבטח בזכות גדולי הדור שגרו בשכונה...! מהשמים טורחים פעמים (2) להוציא מלב אנשי השכונה את הטעות: 'לא! זה לא בגלל גדולי הדור! אלא, בגלל שני (2) אנשים פשוטים, ללא שם'. נכון שאנחנו מעריכים רבנים מחזיקי תורה גדולי עולם – העולם קיים בזכותם! לא מזלזלים. אבל צריך, לדעת הכח של 'עמד' של היהודי שהוא 'פשוט' כאילו, הוא לא פשוט. אין יהודי פשוט! כולנו בני של הקב"ה בדיוק. יש לכם בני, בנות, אתם אוהבים את כולם! – גם ה' אוהב את כולנו! כולנו, בלי יוצא מן הכלל. הקב"ה אוהב את כולנו. אין פשוט, 'פשוט' זה אומדן של אנשים בינם לבין עצמם... אצל הקב"ה אין יהודי 'פשוט' כל העולם לא קיים – אלא בגלל היהודים! אם אין יהודים – אין עולם. אז מי פשוט?! מה פשוט?! שום דבר לא פשוט.

במקרה השני, אשה אלמונית עושה חסד עם השכנה בתחום האש משאילה לה תנור חם. מה הקב"ה גומל לחסידיו? גם בתחום האש; פורצת שרפה בכל העיר דרוקרת אבל לא מתפשט לשכונה של אותה אשה כי היא גמלה חסד באמצעות תנור והשכונה נצלה מהתנור של האש!

המעשה הראשון של האיש – לא עלה לו כסף בזה שהוא משאיל כלי חפירה, אפשר לומר שזה חניגם ממש! אין פחת מהכלים ע"י השימוש. גם הסיפור השני האשה מדליקה את התנור בשביל עצמה ואחרי שהיא מבשלת מציעה את החום לשכנה – גם זה לא עולה לה כסף. שוב, לפנינו חסד ללא חסרון כיס! 2 דוגמאות לא חייב להיות יקר! אפשר לעשות חסד שלא עולה כסף!! ואפשר להציל שכונות!!! מי? – אנשים אלמוני ופלוני. אתם שומעים איזה כח יש לכם? מה אתם יכולים לעשות בפעולות שאתם עושים?

פעם חשבתם שאתם יכולים להציל שכונה או עיר? במעשים פשוטים של חסד פשוט? והגמרא מציינת את זה. כל אחד יכול לגמול חסדים. 'על שלשה דברים העולם עומד: על התורה, ועל העבודה, ועל גמילות חסדים' (אבות א, ב). ועל העבודה – עבודת הקורבנות. אחד מהעמודים שמחזיק את העולם, חסד: "עולם חסד יבנה" (תהלים פט, ג) כל העולם ברא אותו ה' בחסד. אז אתם יכולים לעשות חסדים ולא צריך כסף, צריך רק רצון טוב! לב פתוח, עין פקוחה לראות את הזולת.

עוד דבר אומרת הגמרא בעצם, שני (2) סוגי חסדים; אחד של איש ואחד של אשה. שלא תגידו שרק אנשים או רק נשים... אבל האיש גומל חסדים בחוץ בבית העלמין. האשה גומלת חסדים בצניעות בבית. כל אחד יכול לעסוק בחסד! גם איש, גם אשה גם בחוץ גם בבית. למי אין איזה כלי שהוא יכול להשאיל לשכנים למישהו?! האשה בעלת התנור מנצלת הזדמנות מציעה את התנור חם. מה היא הפסידה?! בקיצור, אפשר לעשות חסדים בלי גבול. כל אחד יכול!

שלושה (3) אופנים; דבר אחד (1): חסד ללא חסרון כיס, מצריך עין פקוחה לשוב אותנו, שיהיה לנו לב חם ואוהב: "וְאֶהְבֶּתְּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ" (ויקרא יט, יח) כל אחד יכול לעשות מעשי חסד קטנים! פשוטים, אבל מועילים. לא צריך להיות עשיר ובעל אמצעים לעשות חסד ובסוף מתברר: שמעשי החסד האלה – הם בכלל לא קטנים! בכלל לא פשוטים. עצומים ומשפיעים בשמים להציל שכונה שלמה.

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

איפה הקב"ה? – "ה' צִלָּךְ עַל יַד יְמִינֶךָ" (תהלים קכ"א, ה) "כִּי יַעֲמִד לְיָמִין אֲבִיּוֹן" (תהלים קט, לא) האביון חושב: 'שהוא מסכן! אין לו כלום...' אבל באמת ה' הוא לימין אֲבִיּוֹן הוא פה! פה לידך תדבר! דבר! דבר! לא מדברים...

אז אנחנו צריכים להעריך את עצמנו. וצריכים להתפלל – בתפלה בוקעת מהלב!! מעבר לשלוש (3) תפלות שתקנו וחובה עלינו, צריך לדבר עם הבורא. למה הצליח יוסף? – כי שם שמים שגור על פיו. ולכן כולם ראו: שיש לו ס"ד והצלחה בכל! וגם לנו יכולה להיות בדיוק אותה הצלחה. ואל תשכחו: שהמשיח יבוא בדור הזה! והוא יהיה הגדול מכולם. אז כל אחד יכול להבין: שהוא גם בפוטנציאל. חוץ מהנשים במקרה הזה... אז אם כן, כל אחד יקח הביתה את ההרגשה והידיעה: 'אני הבן! אני הבת של הקב"ה!! מהיום אנחנו פותחים 'קו פתוח' לאבא שבשמים מדברים כל מה שיש לנו להגיד. וממתינים, ממתנים עד שהוא יחליט לתת לנו את מה שהוא רוצה לתת. והוא רוצה לתת – יותר ממה שאנחנו מבקשים.

בהצלחה!

(הקהל מוחא כפיים...!)

אז תזכרו: אם תדעו להעריך את המעלות שלכם, בסטארט, עוד לפני שבאתם לעולם, עוד לא עשיתם שום מצווה, בסטארט; איך שיצאתם מהבטן – אתה הבן ואת הבת של הקב"ה כבר! כבר קבלתם את המעלה!! ואתם הסגולה שלו!! ואתם: "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר" (ישעיהו מט, ג) עוד לא עשיתם כלום.

שואלת הגמרא (מסכת שבת): 'ממתי תינוק זוכה לעוה"ב? כתוב: משעה שיענה: 'אמן!' אם הוא הספיק להגיד: 'אמן!' פעם אחת (1) בחיים שלו. ילד קטן – תגיד: 'אמן', אמר: 'אמן!' ומת – הוא בן העוה"ב! מה הוא עשה? אמר: 'אמן'.

אתם שומעים?

זאת אומרת, הזכויות של העם היהודי – הם ללא גבול! רק אל תקטינו את עצמכם בעינו עצמכם, תכירו במעלתכם! תכירו במעלתכם!! אם אדם מפורסם וחשוב בחר מקהל גדול מיששו והעביע עליו ואמר לו: 'אתה תהיה כך וכך וכך, תהיה העוזר שלי...' ולא יודע מה... – פששו! איזה כבוד ואיזה זה... ובעיתונות ובטמבלוויזיה והכל נכון?

והקב"ה אומר: 'אתה הבן שלי!' – זה לא מספיק כבוד? נו, אבל למה אתם לא הולכים עם ההרגשה הזאת? למה? אני צריך לבוא עד לפה בשביל להודיע לכם שאתם הבנים והבנות של הקב"ה?! אבל אתם צריכים ללכת עם הרגשה כזאת. זה לא, לא קל להתרגל לרעיון שאנחנו כאלה. אנחנו צריכים להיות יצוגיים, אנחנו צריכים להיות דוגמא, דוגמא ומודל. אנחנו החיקוי! ויש גוים שמעריכים את היהודי, אפילו שהוא על הפנים. מעריכים את היהודים! יודעים: שהם העם הקדוש! העם הנבחר!! הם יודעים, אבל אנחנו לא יודעים... – זה חבל!

ותמיד אנחנו רואים שלא הצלחנו עדין ולא הספקנו ולא השגנו ולא-ולא-ולא... כל הזמן: 'ולא-ולא-ולא...' מה עם וכן-וכן-וכן! מה עם וכן-וכן-וכן כמה וכן-וכן-וכן-וכן!! – לא מסתכלים, כי הרגילו אותנו 'להראות השגיות, להצליח, אמביציה, לשאוף, להגיע וזה וזה ו... ו... – והאדם לא יודע: שבעצם איפה שהוא נמצא – הוא הכי מאושר! הוא בעצם לא חסר כלום.

פעם בא אחד ואמר: 'אני בודד! אני מסכן!'

אתה בודד? למה אתה בודד? – הקב"ה תמיד קיים. אין יהודי בודד, אין דבר כזה 'יהודי בודד'. יש בורא לעולם – כל רגע תדבר אתו. איפה הוא? אתם יודעים איפה הוא?

לבטל רצונות

בדרך כלל אנחנו דואגים לכבוד ולרצון שלנו קודם. ואגב, אנחנו מסכימים שיהיה טוב גם לקב"ה. האמת היא, כל אחד מאתנו יודע בעצמו: שהוא ודאי רוצה שהקב"ה יהיה מרוצה ממנו ויהיה יהיה לו טוב מאתנו, אבל בעקר אנחנו לא מוותרים על הטוב שלנו. אין הרבה אנשים שמוכנים לוותר לגמרי על הטוב שלהם בשביל הקב"ה.

אדם רגיל לחשוב: 'הקב"ה רוצה שיהיה לי טוב, נכון? מה, הוא רוצה שיהיה לי רע?! - לא. וודאי שהוא רוצה שיהיה לי טוב! אז מה, זה לא לגיטימי שאני אחשוב: 'שיהיה לי גם כן טוב?!' מה, לא צריך שיהיה לי נוח?! מה, צריך לסבול פה?!'

אבל כשאדם זוכה ויש לו הבנה, אז יש לו רצון: שהקב"ה ישבע נחת ממנו והוא לא מרגיש: 'שהוא סובל ממשוהו' גם אם זה לא בדיוק מה שהוא רוצה.

אז זה נראה לו ככה: 'אני צריך להגיע למצב שלקב"ה: יהיה לו טוב ממני! ויהיה לו נחת ממני!! ואני גם צריך להגיע למצב שאני לא בתמונה בכלל. ולא משנה מה אני מרגיש, אני אסבול תמיד בשקט, העקר: שיהיה כבוד שמים!'

אבל זה לא האמת. האמת, כאשר אדם מגיע לכך שלקב"ה יש לו נחת רוח ממנו, הוא כבר זוכה למדרגות גדולות מאד - שהוא לעולם לא ירגיש: 'שלא טוב לו'. לא יהיה אצלו מצב כזה: 'לא טוב לי!' הוא כל כך יהיה שמח שהוא עושה נחת רוח להקב"ה, שבכלל לא שייך שירגיש איזה צער בשעה שהוא משמח את הבורא. וזה המקום שאליו אנחנו צריכים להגיע.

לא היה לי יום עצוב מימי!

פעם התבטא הרב שטיינמן ואמר: 'תדעו, לא היה לי יום עצוב מימי!' מי יכול להגיד דבר כזה? ע"פ דברי חזון איש: 'כאשר זכה שכל האדם לראות אמיתת מציאותו יתברך, מיד נכנס בו שמחת גיל אין קץ, נשמתו נעימה עליו והדמיון משלים עם השכל "לחזות בנעם ה'" (תהלים כז, ד) וכל תענוגי בשרים חמקו עברו ונפשו העדינה מתעטפת בקדושה וכאילו פרשה מגוף העכור ומשוטטת בשמי שמים!" (אמונה ובטחון).

נחזור על דברי חזון איש: 'אם אדם זוכה' - זוכה מלשון זכות, הזדכך. כשאדם זוכה שהשכל שלו רואה, ממש

ניו ג'רזי - 26.12.2022

<https://shofar.tv/lectures/1494>

ערב טוב! בעזרת ה' נעשה ונצליח וה' ברחמיו עלינו ירויח.

הקדשות לתורמים הע"י;

השיעור מוקדש לטובת כמה אנשים שכבוד הרב מזכיר (...)

והערב לעילוי נשמת: חיים נגר בן ברכה והורי הרב שליט"א, מנוחתם עדן.

אנחנו נדבר היום על נושא חשוב מאד שכנראה אנחנו לוקים בו 'קצת' אולי קצת יותר, אבל קצת - ודאי...

כבוד ה' או כבוד עצמי¹

ידוע שהקב"ה 'בראנו לכבודו' ו: "פל הנקרא בשמי וּלְכַבְּדֵי בְּרֵאיוֹ" (ישעיהו מג, ז) אומר הרה"ק רבי נחמן מברסלב: 'צריך כל אחד מאתנו למעט בכבוד עצמו ולהרבות בכבוד שמים' (תורה ו לקוטי מוהר"ן) כידוע 'כבודו של אדם זה רצונו' זאת אומרת, כיצד מכבדים את השני? - כשעושים את רצונו.

ונשאלת השאלה: האם באמת אנחנו מכבדים את הבורא? או רוצים לכבד את הבורא? או רוצים רק לכבד את הבורא?

¹ הדרשה על פי הספר 'הרצון שבך' מאת הרב שלמה מאיר זצ"ל, באדיבות בנו הרב נחמן שליט"א - ישר כח!

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

ישות עצמית או התבטלות?

מה אדם מבין כל הזמן? 'שאני, זה אני, זה ישות ולכן: 'אני, אני, אני ואני!! אני אלך, אני אעשה, אני אראה, אני אפעל, אני, אני, אני'. לסיכום: מי אני? אני ואני 'ואני ואפסי עוד!' כל האדם סובב סביב האני שלו כל הזמן. וכל מה שמסתובב מתיחס אל האני שלו והאני שלו בוחן הכל ביחס לאני שלו, כל חייו זה סביב האני. אין התבטלות.

נו, ומישהו יכול להיות באמת מחובר לקב"ה כמו שאמרנו בהתחלה: 'שבראנו לכבודו': "פל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו" (ישעיהו מג, ז)???

אז מה, מה אנחנו רוצים בעצם להגיד עכשיו? שאנחנו לא בסדר? שאנחנו כל הזמן חושבים על עצמנו וזהו? – לא! המטרה של הדרשה פה עכשיו, היא לסמן מטרה: נדע לאן אנו צריכים לכסף וגם להגיע. אנחנו לא אומרים דברים בשביל להשמיע – אנחנו רוצים להשתנות!

מי שמבין ענין, יודע שסיפור החיים שלנו כבר כתוב למעלה: צופה הדורות מראש (ע"פ הפסוק: "קרא הדרות מראש...") (ישעיהו מא, ד). הקב"ה יודע בדיוק: מה נחליט? איך נבחר? מה נעשה? מתי, מי מה מו... עד היום האחרון. מטרם שבאנו עד שנצא, זה מה שיהיה. מה שכתוב למעלה, מה שידוע. לפי מה שאנחנו נחליט – ידוע כבר. אז לעבור את מה שכתוב את מה שידוע נצטרך לעבור – אין מה לעשות! רק מה? אנחנו בוחרים: האם לכוון את הלב לשמים ולהתרצות למהלך החיים שידוע מן השמים כבר ולאחד את הרצון שלנו עם רצון הבורא ולהעלות כבוד שמים בחיותנו. (ע"ה)

או... שאנחנו רוצים את רצוננו במקום הראשון ולהחזיק ברצון שלי דווקא ואם לא הולך לי כרצוני, אז אני יש לי לקושיות ויש לי תלונות גם על השי"ת ועל מה שלא נעשה רצוני...

טוב, אם אנחנו נסמן את המטרה, את הפסגה, אז בוא נחזור כעת לברר: איזה מדרגות יכולות להתאים לנו מהנקודה שבה אנחנו נמצאים?

'אוקי, הקב"ה, אני רוצה, אני מבין: שקשה לי גם, אני לא יכול להסביר, אבל אתה מבין אותי!...'

ככה אדם מדבר אל עצמו ומקל לעצמו בכל מיני דברים וממשיך לנסוע שנים! עד שפתאום הקב"ה נותן לו 'ברקס' על החיים ואז מהנקודה הזאת יכול להתחיל להשתפר.

רואה את אמיתתו של הקב"ה, את מעיאותו בכל העולם, מיד נכנסת בו שמחת גיל אין קץ. כי מי שרואה בחוש, שהקב"ה נמצא לפניו; "שְׁוִיָּה ה' לְנֶגְדֵי תְמִיד" (תהלים טז, ח) על כל צעד ושעל – וודאי שנכנסת בו שמחה וגיל אין קץ! ואז נשמתו נעימה עליו והדמיון שברך כלל הולך לדמות כל מיני תענוגים ותאוות חומריות... במקרה שלו, הדמיון משלים עם השכל, אבל "לְחַזוֹת בְּנֶעֱם ה'" לא לחפש דמיונות של עוה"ז. אלא הדמיון משלים עם השכל "לְחַזוֹת בְּנֶעֱם ה'". אדם במצב כזה, כל תענוגי השרים – חמקו עברו, לא תופשים אצלו מקום. נפשו העדינה מתעטפת בקדושה וכאלו פרשה מגוף העכור ומשוטטת בשמי שמים! זו מדרגה גבוהה-גבוהה מאד!

אבל מי יכול להגיד דבר כזה: שלא היה לו יום עצוב מימיו! והרב שטיינמן עבר תלאות, מלחמת עולם!! מה לא? סבל, נתוחים, בעיות, לא היה לו ימים קלים בחייו. ואומר: 'לא היה לי יום עצוב מימי'.

פעם הרב שטיינמן שמע שאחד מהמקורבים, בעל חסד גדול, זקוק לחיזוק, כי הוא נקלע, לא באשמתו, לפרשיה ציבורית מעיקה.

כתב לו מכתב עידוד ונחמה בזה הלשון: 'שמעתי שכבודו בצער, בודאי ידוע לכבוד הרמח"ל: 'כי מה הם חיי האדם בעוה"ז? או מי הוא ששמח ושלם ממש בעוה"ז?!' "מי שְׁנִיתֵינוּ בְּהֵם שְׂבָעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֵת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַבָּה עֵמֶל וְאָוֶן" (תהלים צ, י) בכמה מיני צער וחולאים ומכאובים וטרדות ואחר כל זאת, המוות! אחד מיני אלף (1,000), לא ימצא שירבה העולם לו הנאות ושלווה אמיתית. וגם הוא, אילו יגיע למאה (100) שנה – כבר עבר ובטל מן העולם' (מסילת ישרים פרק א). אשריך! – שכל הצער נגרם לך ע"י מעווה של עשיית חסד, לחזק בתורה ועשיית חסד ושכרך שמור. בברכת: 'כתיבה וחתימה טובה, אהרון לייב שטיינמן'.

מדובר באדם שהאשימו אותו בפרשיה ציבורית מעיקה. זה התפרסם ברבים, בזיונות וכו' וכו'. זה מה שהוא כותב לו.

אז אדם צריך לדעת: שלא כל מה שאתה חושב שבעצם שמגיע לך ורצוי לך והכל, זה יעניק לך את השקט והשלווה והמנוחה.

אז אנחנו מבינים כרגע: שאנחנו רחוקים משם!

לְבַטֵּל רֵצוֹנוֹת (ניו ג'רזי)

אבל תראו פלא! המן סבור אחרת. המן מבין: שמה שהפיל אותו – זה דף גמרא 'מצוות העומר שאתם עוסקים בה' אמר להם המן: 'נצחה עשרת אלפים כבר שלי!' המן מתרשם: שויכוח בלמוד 'בריתחא דאורייתא' מסר 'ידיים ביד עוֹסְקֵי תוֹרַתְךָ' (על הניסים, חנוכה) רק דף הגמרא יכול היה על המן. וזה הלמוד ששבר אותו. פה הוא קרס!

וגם עריך להבין: אם גזרה מרחפת; 'להשמיד את כל היהודים!' עריכים כולם להיות עוסקים בעצות, בתכניות; 'איך לברוח? איך להנצל? איך לבטל?' ואלה יושבים להם ודנים במצוות העומר. למרות שאין בית המקדש! דנים לאחרית הימים, לא קשור לעכשיו בכלל ויושבים ולומדים את זה 'בריתחא דאורייתא' כאלו אין גזרה – פלא פלאות!

מאיפה שאב המן את ההבנה הזאת שדף הגמרא הכריע אותו? – עריך להיות 'בריסקר' בשביל זה!! איך המן מבין דבר כזה?

'אלא' אומר הרב שטיינמן, מנוחת עדן: 'בנוהג שבעולם אדם חי תמיד את עצמו, הוא לא מסוגל להתרומם מעל עשרה (10) טפחים. הוא לא רואה כלום מעבר לארבע (4) אמות שלו כולו, מרוכז בעצמו. מתי הוא משתנה? כשבא לו שבר. כשהוא הופך לרסיס אדם! פתאם העינים נפתחות ורואה היטב מה שלא היה יכול לראות קודם.

המן הרשע, רגע אחרי שהכניע אותו אַחְשׁוֹרוֹשׁ ועיזה אותו: 'לעבור ברחובות העיר ולקרוא למרדכי היהודי: "כְּכֹה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הִמְלִיךְ חֲמֵץ בִּיקְרוֹ" (אסתר ו, ט)' – היה שבור ורצוץ! בבת אחת יצא ממעטה הרשעות וגילה את האמת לנגד עיניו – דף גמרא נצח אותו!!

אז מה ראינו מפה? לפני שהאדם מתרסק או יש לו זעזוע או שיש לו משבר, הוא לא מתעורר להתבונן, הוא בשטף החיים, הוא רץ הלאה-הלאה למטרות שהוא הציב לעצמו... רק אם יעצרו אותו מן השמים בעזרה שהיא תהווה בשבילו פקחת עינים – משמה הוא יכול להתרומם!

למה לחכות למשבר?!

ומסתבר, שכל אחד מאתנו יודע הרבה דברים מה עריך לשפר, יש דברים שאנחנו יודעים וזוכרים ויש דברים שיש לנו כוחות נפש לקיים, אבל עדין מעדיפים 'להעלים עין ולעגל פינות...' יש דברים ששכחנו או דברים שלא יודעים. ואנחנו חושבים: 'שלא יתפסו אותנו על זה...' אבל לפחות מה שאנחנו זוכרים, גם אם זה גדול עלינו כעת, אז למה

כשלא מקבלים זעזוע, אז 'זורמים'... קוראים לזה: 'זורמים'.

אז בואו נראה: איך זה עובד? – לא תאמינו!

למה התבטלה גזרת המן?

אבל לפני כן יש לי שאלה:

אני מאמין שאתם בקיאים במגילת אסתר ואני רוצה לשאול אותכם, האם מישהו יודע, מה ביטל את הגזרה של המן? המן נתן "עֶשְׂרֵת אֲלָפִים (10,000) פֶּכֶר כֶּסֶף" (אסתר ג, ט) ובסוף התבטלה הגזרה והכל נהפך עליו! מישהו יודע מה גרם לזה?

(הרב מפרגן לקהל: נתתי לכם קרדיט שאתם מכירים את המגילה! אתם מכירים או לא מכירים?)

מישהו יודע להגיד לוי?

מהקהל: 'התפללו והיה צום'.

הרב: 'כן, נכון, זה נכון מה שאתה אומר, אבל המן לא חושב שזה מה שביטל את הגזרה. המן לא חשב ככה.'

המלך אַחְשׁוֹרוֹשׁ אמר להמן: "מִיָּהר קַח אֶת הַלְּבוֹשׁ וְאֶת הַסּוֹס... וְעֲשֵׂה כֵן לְמַרְדֳּכֵי הַיְּהוּדִים" (אסתר ו, י) המן הלך לחפש את מרדכי, מצא אותו בבית המדרש יושב עם התלמידים. בראותם את המן – פתחו מרדכי והתלמידים בתפלה. אחרי שסימו המשיכו ללמוד 'בריתחא דאורייתא'.

שאל אותם המן: 'במה אתם עוסקים?'

אמרו לו: 'במצוות העומר'.

שאל אותם: 'ממה זה עשוי מכסף ומזהב?'

אמרו לו: 'לא, זה שעורים ששונים כמה פרוטות'.

נשבר המן ואמר: 'בא העומר שלכם, ששזה פרוטות ונצח את עשרת אלפים כבר שלי, שהתחייבתי למלך אַחְשׁוֹרוֹשׁ, כדי שיניח לי להשמיד אתכם!'.

אומר הרב שטיינמן: 'אם תשאלו בני תורה: בזכות מה זכינו לביטול הגזרה והפוכה?'

אין ספק שכולם יענו לנו כמו שענה לנו היהודי הנכבד: שהנס היה בזכות התפלות והצום במשך שבועים ושתיים (72) שעות רצוף!

מה? שלושה (3) ימים ממש כמו יום כפור! בכי ותשובה, זה אחר זה, כולל תינוקות, כולם. מה? זה לא הועיל?!

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

למה באנו לעולם?

וצריך לזכור!

אנחנו לא באנו לעוה"ז לטיול, אנחנו באנו למשימה מוגדרת: 'שבראנו לכבודו' "עם זו יצאתי לי תהלתו יספרו" (ישעיהו מג, כד) יש לנו יעוד בעולם ככלל, כעם ישראל. ויש לנו יעוד לכל אחד פרטי. אחרי זה, אנחנו חוזרים למעלה וצריכים להוכיח שאכן השליחות הסתיימה בהצלחה! ולכל אחד יש מטרה שסמנו לו מן השמים.

ואם אדם חושב שמה שהוא בא לעוה"ז, זה בשביל להצליח ולהקרא: 'מוצלח!' וכשהוא יזקין הוא יוכל להראות כמבוגר בוגר: "תראו איך הצלחתי! תראה איזה דירות, תראה את אשתי, תראה את הילדים, תראה איזה מכוניות, תראה איזה מפעל, תראה את הקרקעות, תראה כמה יש לי בחשבון הבנק, תראה כמה טיולים עשיתי בעולם... אתה רואה כמה אני מוצלח?"

אדם הזה לא מוצלח, גם לא תמים! – 'טמבל!' האדם הזה טמבל! אתה מבין בכלל בשביל מה באת לעולם? הרי עוד רגע תלחך עפר ותצטרך למסור 'דין וחשבון'. מה אתה תבוא, תגיד להקב"ה שיש לך ההישגים מהאלה שהזכרת? זה הישגים!?

באנו לעולם לקיים רצון ה', רק בשביל זה באנו. אם אפשר שנעשה את רצון ה' וגם יהיה לנו נח וטוב, למה לא? לא כל אחד זוכה 'לשתי שולחנות' אבל אם זכית, למה לא? אם אתה יכול להיות רבי הקדוש (רבי יהודה הנשיא) שיחיה לך גם עשירות וגם גדולה שאין כדוגמתה, למה לא? הקב"ה לא אמר שכולם צריכים להיות מסכנים ודלים ושחופים (מצומק) – לא! הוא לא אמר את זה.

אבל אתה צריך לעשות את רצון הבורא, אם תעשה את רצונו, יש לו רצון יותר גדול מהרצונות שלך המדומיינים לתת לך כל טוב! לא רק בעוה"ב, אלא גם בעוה"ז. שהרי את אדם הראשון הקב"ה שם ישר בג'ע!

לא אמר לו: 'בא, תתחיל, תראה לי מי אתה, כמה אתה מסוגל לעשות? ובהתאם אני אתן לך...!' – לא!

הוא עוד לא עשה כלום וכבר שם אותו ישר בג'ע! זה מה שה' רוצה: שכל הברואים יהיו בג'ע מההתחלה!!

אנחנו לא מתפללים?! למה לא מבקשים? למה לחכות למשבר?! למה לחכות ל: 'בוס'? למה לא להתעורר לבד ולבקש מהבורא: 'פקח את עיני! תן לי כוחות!!' ולהתפלל ולבקש: 'שאני אוכל לעשות את רצונך: "לעשות רצונך א-לקי חפצתי" (תהלים מ, ט).

למה שלא נחשוב על כבוד שמים?! אם אדם יכבד את המקום, המקום לא יכבד אותו?!

למה קוראים להקב"ה: "מִלְךְ הַכְּבוֹד" (תהלים כד, י)? כי הוא חולק כבוד לברואיו, לא כי הוא מקבל כבוד. הוא נקרא: "מִלְךְ הַכְּבוֹד" – שהוא חולק כבוד לברואיו.

אז אם אנחנו נכבד אותו הוא לא יחזיר לנו, הרי הוא מודד 'מידה כנגד מידה'² אז ככל שנכבד אותו – הוא ידאג שיכבדו אותנו.

התשובה: ישמע בזיונו – ידום וישתוק!

טוב, מה הדרך להגיע לשם? אז בא נתחיל בזה שנבדוק: כמה אני לא מקיים את רצון ה' כרצונו? באיזה מקום רצונותי נוגדים או סותרים את רצון ה'? ולזכור ולהבין: שבעצם מה שמפריע לי לעשות את רצון הבורא תמיד, זה הרצונות שלי. זה מה שמפריע!

איך אנחנו נוכל להגיע לזה? – ע"י תשובה! איזה תשובה? 'עקר התשובה' אומר רבי נחמן: 'לשמוע בזיונות, ידום וישתק!' זה התשובה.

מה הקשר אם אני אשמע בזיונות ואשתוק? אלא ע"י זה באמת זוכים לתקן את הדבר שנקרא: 'הרצונות הלא טובים שלי' אם אני אקבל בזיונות והם יבטלו את הרצונות הלא טובים שלי – אני אוכל להגיע לרצון הבורא!

ויש פה משהו פשוט מאוד ועמוק מאוד!...

פשוט: הולכים להכניע לנו את הרצונות הלא טובים ע"י בזיונות והשפלות שאנחנו נעבור כדי להכניע את הרצונות הלא טובים שיש בנו – זה פשוט. למה באים בזיונות? התרוממת יותר מדי, בעל גאווה, חושב את עצמך, בטוח בעצמך "כחזי ועצם ידיו" (דברים ח, יז) לא התייחסת לשום דבר, אז באים הבזיונות, מאפסים אותך. מנחיתים אותך למקום ומנועים ואז ממך את הרצונות הלא טובים.

² מידה כנגד מידה, ראה הרצאה: 'מידה כנגד מידה' שנמסרה ב פלורידה תאריך 05.01.2023.

לְבַטֵּל רֵצוֹנוֹת (ניו ג'רזי)

למה צריך שיהיו בזיונות?

– כי פגענו בכבוד ה'. הבאתי עשרים ושמונה (28) סיבות: למה אדם מקבל בזיונות בעולם (ראה: 'מדוע סובלים כולם בזיונות?' <https://shofar.tv/lectures/1422>). יש לי סדרה שלמה על בזיונות! ³ (ראה באתר שופר – <https://shofar.tv>).

אבל ביניהם: פגענו בכבוד ה'! כי אם כשאתה פוגע בכבוד של אדם, – מחזירים לך! אז כשאתה פוגע בכבוד ה'!! אז איך היו צריכים לעשות אותך? – למרמס! והקב"ה לא עושה ככה, אלא ממתין וממתין וממתין... וגם נותן את זה במנות קטנות שתוכל לספוג. כי אם זה יהיה יותר מדי, אדם כבר לא יוכל לשרוד.

כשלא קיימנו את רצון ה', 'מידה כנגד מידה' פוגעים לנו בכבוד וזה 'תשובת המשקל'. כל הענן של בזיונות, זה בעצם רחמי שמים נפלאים! לתקן מה שפגמנו.

ומה אנחנו עושים?

מתרעמים: 'מה, אני מתפלל! מניח תפלין, שומר שבת, לומד, נותן צדקות, למה שיהיה לי רע?! למה שיבוז אותי? למה אני נראה ככה?...'

מה עונה הקב"ה?

– 'אני רוצה שיהיה לך טוב! הדרך שיהיה לך טוב, תשמע את הבזיונות ותשתוק!'

אומר הרב שטיינמן: 'מעלה גדולה לאדם שישפיל את עצמו! ולא עוד, אלא שעליו לחפור: שיעליבו אותו. שהרי אם הוא רוצה עוה"ב... אם נגזרו עליו יסורים, מה היסורים הכי טובים שהאדם יכול לבקש? – עלבונות! הצער מהם הוא רב מאד, אבל הם לא פוגעים ממש בגוף האדם' (כך מובא בספר תומר דבורה, הרמ"ק הקדוש).

מהם היסורים היותר טובים שבעולם שלא יטרידו אותי מעבודת ה'?

אין חביב בכולם, מאלו שיחרפו ויבוזו ויגדפו אותי! – כי הם לא מונעים ממני את כוחי, לא מחלות, לא מונעים ממני אוכל ולא מלבוש, לא מונעים ממני את חיי וגם לא

אבל אדם הראשון חטא ועכשיו צריך לתקן את התיקון העצום שהוא עשה בעולם. בשביל זה אנחנו עמלים. אם אנחנו נתקן, את שלנו, את החלק שלנו, כמו שה' רצה שאדם הראשון יעשה את רצונו, והיה יכול להעלות ישר מג"ע לעוה"ב! גם אנחנו – אם אנחנו נעשה את רצון הבורא, אנחנו נקבל את כל מה שה' רצה להעניק לאדם הראשון. 'בְּשִׁבְלֵי נִבְרָא הָעוֹלָם!' (סנהדרין ד, ה) עריך להגיד כל אדם בפני עצמו: 'לְפִיכָּךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד חָיֵב לומר: 'בְּשִׁבְלֵי נִבְרָא הָעוֹלָם!' וה' רוצה לתת, לתת ולתת.

אז מה קרה שאנשים חושבים שזה 'הצלחה' אם הם עברו דירה למקום כזה וקנו זה והעליחו בזה? מה קרה? מה הבעיה?

הלעיטו אותם כמו באבוס שמלעיטים חיות, הכניסו להם עמוק בראש: 'שפה בעוה"ז צריכים "להסתדר" לחיות מסודרים...'

ופתאם עכשיו, הם שומעים: שבדיוק הפוך! – עריך לחפש: מה רצון ה'? – ולעשות את רצונו. מצד אחד – לדעתנו, צריכים לחיות מסודרים בחיים, מצד שני – מבינים: שצריכים גם לעשות את רצון ה' ומצוותיו.

מה עושה בן אדם? עושה דיל עם הקב"ה...'

אומר להקב"ה: 'רבוש"ע! תשמע, אתה רוצה להנות ממני? אתה יכול! למה לא? למה לא? שיהיה לך את זה בכיף, אבל שאני אהיה מסודר ואתה תהנה ממני. למה לא? אבל קודם כל צריך שאני אהיה מסודר. ואם אני יכול לדאוג לך גם כן שיהיה לך טוב – בחפץ לב. אבל אל תשכח: שאני צריך לחיות במרכז!... כן?'

ככה עושה אדם דיל עם עצמו, עם הקב"ה. ואומר: 'תראה, אם יהיה לי זה – אין לי בעיה לשבת ללמוד. אם יהיה לי זה – אין לי בעיה לעשות! אבל מה לעשות? אני צריך לשלם ארנונה, אני צריך לשלם זה... איך אני יכול? איך אני יכול? איך אני יכול?'

ובאמת זה, עוות, עוות בעזרת החשיבה!

אם אדם זוכה להבין מה שאמרנו: לעשות את רצון הבורא – יהיה לו עונג! עונג בחייו!! בכל מצב, גם בהסתפקות המינימלית וגם בריבוי גדול! הוא יהיה מאושר.

³ סדרה שלמה על בזיונות, מהספר: 'נפשי תידום' באדיבות הרב אליעזר ברוידא שליט"א – ישר כח!

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

מחלוקת היתה בין בית שמאי ובית הלל, שלוש (3) שנים: 'האם טוב לאדם שנברא? "To be or not to be"? או לא טוב שהוא נברא?'

בסוף הגיעו למסקנה: 'לא טוב שהוא נברא! ומה יעשה עכשיו שהוא נברא? – יפשפש במעשיו, יתקן את מעשיו!'

למה לא טוב? בגלל שיש לנו יצה"ר והוא מתעתע בנו! והמלאכים אמרו לבורא עולם מראש: 'אל תברא את האדם הוא עתיד לחטוא, הוא ירגז אותך!'
מה אמר להם ה'? – 'אל תדאגו! בראתי לו תשובה. יש תשובה.'

המציאות שרוב בני האדם חוטאים, למה? כי הם בעלי אגו: 'אני, אני' הם מרגישים את הישות שלהם.

מה אומר הקב"ה: 'אני והוא – לא יכולים לדור במקום אחד! אם גם אתה – אני, אז אני ואני לא יכולים לדור.'

ירבעם בן נבט: מי בראש?
יש מעשה מזעזע!

ירבעם בן נבט, אחד מגדולי ישראל שחטא והעמיד עגלים והחטיא את עם ישראל בע"ז,

ה' בא אליו ואמר לו: "חזור בך!" תחזור בתשובה "ואני ואתה ובן ישי" – דוד המלך, "נטיל בג'ע'!"

שאל אותו: "מי בראש?"

מה זה 'מי בראש?' – ה' אמר במפורש: 'אני ואתה ובן ישי'. מה זה 'מי בראש'?!
אמר לו: 'בן ישי בראש'.

קודם הוא אמר לו: שהוא לפני בן ישי, אח"כ הפך לו ואמר לו: 'בן ישי יהיה בראש'.

אמר לו: 'אני לא רוצה! אני לא חוזר בתשובה.'

שמעתם? שמעתם מה זה אני? אגו!

חכמי המוסר אומרים: מה הוא שאל? מה הוא לא שמע? הוא שמע. כשהוא אמר לו: 'אני ואתה! והוא שאל: 'מי בראש?' – הוא רצה להיות גם לפני הקב"ה!! גם לפני הקב"ה. אז הקב"ה אומר: 'אני והוא לא יכולים לדור במחיצה אחת! לא בגללי, בגללו שהוא לא יכול להיות אתי.'

את חיי בני במיתה. אם כן, צריך לחפז בהם. ובזה שבאים העלבונות עליו, צריך לרקוד, לשמוח! ולחפז בהם.

כך אומר גם רבנו חיים ויטאל: 'אם עיני שכל לך היה לך לחפש: מי שיעזר אותך! – כי חיים אתה מבקש!!' (שערי קדושה).

והחפז חיים הקדוש אמר: שהוא רוצה עלבונות! והיה מתלונן ומתמרמר: 'למה הוא זוכה שמעליבים אותו? איך הוא ינכה את העוונות?! באופן רגיל, קורה לבני אדם, מעצרים אותם, פוגעים בהם – זה מנכה (מנקה) חטאים. אותי, אף אחד לא מעזר! אבל לפחות הרגלים כואבות לי!' הוא אמר.

כשהיה כבר זקן מאד, בא הבן שלו הרב לייב, לבקר וראה אותו סובל כאבים ברגלים, הצטער מכך,

אמר לו: "דע לך! בלי יסורין – אי אפשר לזכות בעוה"ב! ואני שכל ימי ראיתי רק טוב!! במה אני אזכה?! לכן אני שמח ביסורים ברגלים."

אתם שומעים?

זאת אומרת, כשהקב"ה מביא יסורים על האדם – זה הטובות הכי גדולות שיכולות להיות! ובפרט, כשהבזיונות, זה בכלל לא עונש, זה תיקונים על הקלקולים. הקלקולים גורמים לנו שלא יהיה לנו כלים לקבל ישועות.

דחיית השעה – גורמת לישועה לא שלמה!

אחרי השטויות שעשינו או ההתעלמויות שהתעלמנו, אם נרצה: דווקא-דווקא לקבל ישועות ונרחק את השעה, יכול להיות שנקבל, אבל לא ישועות שלמות...

השידוך שתקבלו – יכול להיות עם בלאגן ועם בעיות... הפרנסה שתגיע – יכול להיות שתהיה ביגיעה רבה, אבל אתה רוצה: פרנסה בנח. כל זה למה? – כי עדין אין לך כלים לשפיע שאתה רוצה.

למה אין לך כלים? – כי לא הזדככת מהקלקולים, מהרעונות הלא טובים שלך.

להיות או לא להיות?

אדם קודם התשובה – אין לו קיום! מה פרוש? אתם מכירים:

"To be or not to be" (להיות או לא להיות) נכון? מה אתם חושבים: "to be or not to be"? מה עדיף?

לְבַטֵּל רְעוּנוֹת (ניו ג'רזי)

אתם שומעים?

אתה נכנס לחנות: 'כמה זה עולה?'

נו, זה הגיוני? תגידו לי, זה הגיוני או לא הגיוני?

אתם חושבים שזה מדובר על ירבעם בן נבט? – זה מדובר על כל אחד ואחת שיושבים כאן! כשאתם מעדיפים את הרעונות שלכם על פני הרעון של הקב"ה, אז מה אתם אומרים לו?

– 'מי בראש? אני בראש! קודם הרעונות שלי; קודם אני רוצה שיהיה לי דירה, שיהיה לי זה... וזה וזה... ואח"כ אני אתפנה, למה לא? למה לא?'

אז 'מי בראש?' – אתם כמו ירבעם בן נבט – 'אני בראש! לא חשבתם שאתם כאלה, נכון? לא חשבתם! חשבתם: 'שכל כולכם לשמים וודאי! ישתבח הבורא...!'

– 'בוודאי אני רוצה לעשות את רעון ה'. בודאי, אבל קודם אני. קודם שיהיה לי טוב, שיהיה לי נעים ויהיה לי נחמד, שלא יפריעו לי, שלא יבלבלו אותי, שלא יהיה לי מזיקים שיהיה לי טוב, ואז... אני אחשוב רק על הקב"ה!'

זה נקרא: שהאדם עם האגו שלו, עם הישות שלו, עם החשיבות של עצמו, חושב על עצמו קודם! – זה בעל גאוה סרוחה!! על מציאות כזאת נאמר: 'טוב לו שלא נברא!'

זה היתה המסקנה שהגיעו בית שמאי ובית הלל: 'טוב לו שלא נברא'. אדם כזה טוב לו שלא נברא.

אבל אם הוא כבר נברא, מה לעשות? הוא בליקווד... מה יכול לעשות? הוא כבר הגיע, מה לעשות? – 'פשפש, ימשמש!' = יבדוק את מה שאנחנו מדברים עכשיו.

אז אם עכשיו ישאלו אתכם: "to be or not to be?" (להיות או לא להיות?)

מה תענו? עדין תענו: "to be" (להיות) – אני יודע. אתם תענו: "to be" (להיות)...

'בִּטֵּל רְעוּנוֹת מִפְּנֵי רְעוּנוֹ'

אדם בא לעולם לבטל את רעונו מפני ה': 'בִּטֵּל רְעוּנוֹ מִפְּנֵי רְעוּנוֹ, כְּדֵי שִׁיבטֵל רְעוֹן אַחֲרֵים מִפְּנֵי רְעוּנוֹ' (אבות ב, ד).

תקשיבו טוב!

מי לא רוצה שכל מקום שהוא יכנס, שכל דבר שהוא יגיד – כולם ישמעו ויעשו, מי לא רוצה?

– 'מאה דולר (\$100)!'

– 'אני מוכן לשלם שלושים (\$30)'

– 'בבקשה!'

– 'כמה זה עולה?'

– 'מאתים דולר (\$200)!'

– 'אני רוצה בחינם'

– 'בבקשה!'

מי לא רוצה שכל מה שהוא ירצה – האחרים יבטלו את הרעון שלהם מפניו? מי לא רוצה?!

כתוב במשנה במפורש: 'בִּטֵּל רְעוּנוֹ מִפְּנֵי רְעוּנוֹ' – הוא יבטל רְעוֹן אַחֲרֵים מִפְּנֵי רְעוּנוֹ!'

אתם לא מאמינים בזה – בגלל זה אתם לא עושים. אני האמנתי בזה. אני האמנתי בזה!

האמנתי – והתעשרתי!

אני גם האמנתי במה שאמרו חז"ל: 'כָּל הַמְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה מֵעַנְי, סוֹפּוֹ לְקַיְמָה מֵעַשָׂר' (אבות ד, ט) שבע (7) שנים הייתי עני! והאמנתי ובסוף ה' עזר לי והעשיר אותי! לא שאני עשיר גדול, אבל לא חסר לי כלום – ב"ה!

אז אני שואל אתכם שאלה: כתוב במשנה! משנה = תורה שבע"פ, כתוב במפורש: 'בִּטֵּל רְעוּנוֹ' – אין לך רעונות שלך, יש לך רק רעון: 'מה ה' רוצה ממני?' – ואתה עושה מה שח' רוצה ממך, הוא מבטל רעון אחרים.

תגידו, אתם יודעים מה זה לשכנע בן אדם ולהפוך אותו מחילונו לחרדי?! אתם יכולים להפוך חרדי לטיפה יותר חרדי?! תנסו – תנסו להפוך חרדי לטיפה יותר חרדי... תראו איזה לומד'ס הוא יעשה לכם: 'למה לא צריך!...'

ואתה לוקח חילוני, כופר, שסולד מחרדים – סולד! ואחרי הרצאה הוא מתהפך! ואין לו רעונות פתאם, יש לו רעונות: 'להיות חרדי!'

מה זה אומר? שהוא זורק את כל העבר! לפעמים עוזב את העבודה, עוזב קרובים, משפחה וחברים משתנה בלבוש ומתחיל ללמוד ארמית כמו ילד קטן בשביל שהוא יבין בכלל מה כתוב (בגמרא, תלמוד בבלי). מה זה אתם אומרים? זה לא מופת? – זה נס שאין כדוגמתו!

הקוצק'ה רב'ה אמר: 'מחפשים מופתים כמו במצרים? אם אתה רואה בעל תשובה – זה מופת שאין כדוגמתו!'

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

וכמה הוא החשיב את עצמו? – "וַיִּנְחֲנוּ מֶה" (שמות טז, ז) אני ואהרון 'גורנישט מיט גורנישט' (שום דבר!) "וַיִּנְחֲנוּ מֶה" מָה? למה אני איחס את עצמי?

לעפר, כמו שאמר אברהם אבינו? עפר יש בו משהו, ממשות! – אני גם לא עפר.

מה אמר דוד: "וַיִּנְחֲנוּ תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ" (תהלים כב, ז) – לא, לא-לא, אבל תולעת זה גם משהו!

"וַיִּנְחֲנוּ מֶה".

אז מי יכול לבוא אחרי משה רבנו ולהגיד: 'אני ואני ואני ואני'!?

להשתמש בבזיונות בעזרה חכמה!

הקב"ה מביא עלינו זמנים שנהיה מבוזים, מושפלים, שלא ילך לנו כמו שאנחנו רוצים. כל זה לעורר אותנו, לתקן אותנו, לבטל לנו את הרצונות הלא טובים, לפלס אותנו, אבל אם נהיה חכמים: נשתמש בבזיונות שעוברים עלינו בעזרה הנכונה וככה נזדכך.

המציאות היומיומית – מלאה! חוסר שביעות רצון, בזיונות, השפלות, לא הולך כמו שרוצים. אבל אם נשתמש בעזרה הנכונה שהסברנו, זה הופך להיות זכיה! ונוכל לזכות במה שמגיע לנו לזכות. בואו נקח את החיים כמות שהם, את המציאות כמו שהיא ואנחנו נהיה חכמים לנתב אותה וליעל אותה כראוי – ואז נזכה בכל מה שמגיע לנו!

אנחנו כבר בתוך הסיפור הזה, רק מה? כרגע אנחנו סובלים בלי להרוויח, כי לא מבינים שזה רוח. לא חבל!?

בין כך כבר יש לך יסורים, אז למה אתה מתקומם ומתלונן?

למה אתה אומר: 'למה זה ככה? למה אני מקבל, למה אני לא מקבל? למה הפרנסה ככה? למה המשפחה ככה?...'!

כשאתה הולך עם שאלות ושואל גם: 'עד מתי זה יקרה?'

תדע לך: שאתה דוחה בזה את הישועות הצפויות! ומי ש: 'דוחק את השעה – השעה דוחקת אותנו!'

אז צריך: ש: 'ישמע בזיונו – ידום וישתוק' וימתין. ימתין! אם נדע להמתין ולהשתמש בבזיונות בעזרה נכונה – אנחנו נזדכך ונקבל ישועות שמגיעות אלינו.

חכמים אמרו: 'הבא לטהר מסייעין לו' (שבת קד:). איך נטהרים? – לא ע"י תעניות, לא סגופים, לא דברים קשים,

רבי יהונתן אייבשיץ אומר: שלהחזיר בתשובה, זה תחית המתים יותר גדולה מאליהו ואלישע שהחיו מתים! כי הם החיו גופות. אבל להחיות אנשים רשעים שהולכים לגיהנם ולהכניס אותם לג"ע ולהוציא אותם מהפה של הסטרא אחרא!!! מה זה?

אלא, מי שמבטל רצונו, ה' מבטל רצון אחרים מפני רצונו. נו, לא כדאי? לא כדאי? תגידו לי: כדאי או לא כדאי? דרך קצרה מאד. כל משאלות לבכם לטובה יתקומו – אם תבטלו רצונכם מפני רצונו.

במה יש להתגאות?

והזן מזה, אולי תסבירו לי: במה יש לכם להתגאות?

שאלתי כמה אנשים: 'במה יש לך להתגאות? מה, יש לך כסף?!' – "לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזֶּהָב אֵמַר ה'" (חגי ב, ח) ברגע הוא יכול להשפיל ברגע הוא יכול להעשיר אותך.

מה, אתה בריא-בריא חסון? – אתם רואים היום, אחרי החיסולים (חיסונים) כמה אנשים מתים מדום לב עי'ק צא'ק. מי חסון?

מה, יש לך דירות? מה, אתה לא יודע שלפעמים לוקחים את הדירות ופתאם עושים עיקולים ופתאם נהיה פשיטת רגל ופתאם נהיה הלשנות ועולים עליך ופתאם ופתאם... חסר?

בא תגיד לי, במה יש לך? – שאתה גאון? "מִסִּיר שֶׁפָּה לְנֹאֲמֵינִים וְטַעַם זִקְנִים יִקַּח" (איוב יב, כ) במה אתה יכול להתגאות, תגיד לי?

שאתה גבוה? – ראינו כמה הקב"ה מכופף! במה אתה יכול להתגאות?! תגיד!

אדם לא יכול להתגאות, אם הוא מתגאה – הוא טפש מטופש כי אין לו שום דבר משלו, הכל זה מיד ה' פקדון אצל האדם, וברגע אחד ה' יכול לקחת את זה.

היה אחד שהיה לו הכי הרבה – הכי הרבה להתגאות, הכי הרבה, בכל האנושות היה רק אחד (1), קראו לו: משה רבנו. בן אדם שדבר עם הקב"ה בכל רגע, בן אדם שהוריד את הלוחות, את התורה לעולם, בן אדם שדבר עם הקב"ה "פְּנִים אֶל פְּנִים" (דברים לד, י), ה' מעיד עליו: "כָּל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא" (במדבר יב ז). קורא לו: "עבד ה'!", אין בן אדם יותר מושלם מזה.

לְבַטֵּל רֵצוֹנֹת (נִי גִרְזִי)

ואם תזוז – כולם יסתכלו עליך כמו רוצח!!

– 'מה קרה לך זה? למה הוא זז...?'

ככה. אם אנחנו נהיה שווערים בענין הזה ולא נשאל שאלות אצל הקב"ה – כל הישועות יהיו יותר מהר!

כי אם אחד בתור הישראלי אומר: 'נו, נו...'

ונהיה ויכוח וזה – זה מעכב את התור של כולם! ואם יהיו שנים (2) כאלה? ועשר (10) כאלה? – חבל על הזמן! אתה יכול ללכת הביתה, זה לא יגמר פה התור, ילך מכות בסוף פה...

אין שאלות? – הכל מגיע!

כל אחד והתחנה שלו!

נתנו דרשה לא מזמן: "אלה מסעי בני ישראל" (במדבר לג, א) מה זה אומר? לכל יהודי ויהודיה יש מסעות בחיים שהוא צריך לעבור; בגיל זה – הוא יהיה בזה ואח"כ הוא יהיה זה ואח"כ הוא ישיג זה ואח"כ הוא יקנה זה ואח"כ הוא יקבל את זה ואח"כ זה ואח"כ זה, ולפני זה – לא! ולפני זה לא!!

"אלה מסעי בני ישראל" – לכל אחד יש תחנות בחיים שהוא יגיע אליהם והם כבר מראש, מראש אמרנו: "קרא הדרות מראש" כל התסריט שלך – קיים! תצעק או לא תצעק, תבכה או לא תבכה, הכל מזמן – תמתין!

אם תמתין כמו שווערי – זה יגיע יותר מהר. לא תמתין – זה יעכב. אתה המפסיד, אתה לא משיג בזה שום דבר.

לשתוק ולא להתרעם!

עכשיו אמרנו, שעקר התשובה: 'ישמע בזיונו – ידום וישתוק! נכון? מה אנחנו יודעים בהלכות תשובה? יתחרט על העבר, יקבל לעתיד ויגיד וידוי'. אז למה אמר רבי נחמן ככה? אלא הכוונה היא: שעקר התשובה, זה לא העקר, שלושת (3) העקרים שאמרנו – הם ידועים, אלא הכוונה השורש.

בשביל שתוכל להגיע לשורש התשובה, לעשות תשובה באמת, זה מתי שאתה מסוגל לדום ולשתוק ולהתרעזת לכל מה שבזרא עולם מעביר עליך – ללא תלונות! גם בלב, שום תרעומת.

במה שבח הקב"ה את האבות הקדושים? במה? – 'לא רהרו אחר מדותי!' לא היה להם שאלה עלי.

בפרט לא בדור הזה שקשה לאנשים. איך נטהרים? בדיוק במעב שבו אתם נמצאים.

אם עוברים את הקשים עם אמונה: 'שהכל מאת ה' בהשגחה לטובה! ובהמתנה, כי יודעים: שהישועות יבואו בהמשך, ומתבטלים לרצון ה' בתקופות הקשות, יוצאים מהאגו שלנו, אבל רוצים להגיע למקום שנוכל לעשות את רצון הבורא תמיד. ומבינים: שזה יקח קצת זמן, לא מבטלים את האגו ביום אחד... אבל ודאי שהישועות המוכנות יגיעו.

נכון, לא היינו מאה אחוז (100%) לא בסדר, לא התנהגנו טוב, צריך להתתן ולחכות.

השאלה: עד מתי?

ואז קופצת השאלה: 'טוב! עד מתי???'

– לא לשאול שאלות!

לא לשאול: 'למה זה ככה, למה אני לא יפה מספיק? למה השכנה שלי מצלחת? למה החבר שלי הצליח? למה...?'

– אל תשאול שאלות!!

"למה – יאמרו הגוים!" (תהלים קטו, ב) אתה יכול לשאול שאלות, אף אחד לא מונע, אבל אתה מפסיד; כל שאלה – מרחיקה אותך מהישועה! כי אם היית מאמין שה' מְזַמֵּן בזמן הנכון "לפל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים" (קהלת ג, א) אם היית מאמין, מה המקור לשאלה!?

אם תעמוד בתחנת האוטובוס ותשאל: 'נו, מתי יגיע האוטובוס...?'

אז מה אתם חושבים שהוא ירוץ מהר?! מתי שהוא יגיע – הוא יגיע.

אם אתם רוצים להבין את הדרשה שאמרתי עד עכשיו, תעשו טיסה לשוויץ. תנסו לסופרים, לבנקים, לכל מקום שיש תור – תבינו את הדרשה. שמה – אין שאלות! כולם עומדים בתור, אפילו מאה (100) איש אחד אחרי השני ואם אחד ידבר עם הקופאי עשרים (20) דקות!

אז לא כמו הישראלים: 'נו, נו... מה זה?'

אף אחד לא מדבר מילה! מילה!! כולם עומדים בתור בשקט. אחד (1) לוקח דקה (60 שניות), אחד חמש (5) דקות, אחד עשרים (20) דקות... – כולם עומדים בתור בשקט.

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם להבירו

אלא מודה: 'שהמציאות שלו מורכבת! וקשה לו והוא מבוזה', אבל עם אמונה – בשמים מעריכים אותו! מחשיבים את זה ויתנו לו כוחות גם לעמוד בזה שהוא ישמע את הבזיונות – ידום וישתוק. מהשמים יתנו לך כח!!

אם נעריך את הקושי: שהוא לטובה! אז יהיה לנו חשק ומוטיבציה;

'אם ה' סומך עליו ונותן לו קשיים ומאמין שאני אעמוד בהם, אני עריך להיות מבסוט...!'

למה אני עריך להיות מבסוט? – בעבא שנותנים לאדם משימה קשה, סימן שסומכים עליו, לא שולחים אנשים למשימות מעבר לקו שלא סומכים עליהם... אז אם נתנו לך משימה שאתה רואה שהיא קשה, אתה עריך להיות מאושר שסומכים עליך!

אז כל בן אדם מאתנו יבין מעבשיו: שענון ההתחזקות הזאת, זה לא קל! וכל פעם זה להתחיל מחדש, כי כל פעם נסיונות חדשים, אבל נזכור: אנחנו לא ידועים לאן רוצים להוביל אותנו ואיך נרצה בסוף? כל אחד מאתנו שיהיה בסוף זך – הוא לא יודע איך הוא יראה.

לעולם לא נדע! בדמיון הכי פרוע, לא נוכל לתאר, איך תראה התמונה כשנהיה בסוף זכים ונקיים.

כשאני (כבוד הרב שליט"א) התחלתי לדבר עם אנשים שהם לא מקיימים מצוות בהיותי חוזר בתשובה טרי! היה לי עוד קוקו... וכבר התחלתי לדבר עם אנשים. היה לי כיפה קטנה סרוגה... הולך עם חולצות קצרות ורוכב עם אופנים ונותן דרשות! ולא יודע אפילו שאסור להתגלח בתער. והייתי מקבל בזיונות:

– 'מי אתה? מאיפה אתה מביא את זה? לא שמענו דברים כאלה! אתה יודע מה? אני אביא לך את אחי, אני אביא לך את זה...'

– וואוו... מלחמות!

אם הייתם מצלמים אותי אז ורואים, הייתם מתעלפים מצחוק אם היו אומרים לכם: 'שהאדם הזה יום אחד יתן הרצאות ויחזיר הרבה יהודים בתשובה!' – הייתם מתעלפים מצחוק... מתעלפים מצחוק.

אבל אם האדם דבק במטרה ומבין מה ה' רוצה ועושה את מה שה' רוצה – ה' פותח! ופותח-ופותח-ופותח בלי סוף, בלי הגבלה. בלי סוף, בלי הגבלה!!

הבטחתי לאברהם: "קום התהלך בארץ לארצה ולרחבה פי לך אתנה" (בראשית יג, יז)

ובסוף הוא עריך לקנות קבר, לקבור את שרה! כל הארץ שלו והוא עריך לשלם "ארבע מאות (400) שקל כסף" (בראשית כג, טז) למה הוא עריך לשלם?

הוא היה עריך לשאול: 'רבוש"ע! איפה מה שהבטחת לי?!'

ה' אומר לו: "קח נא את בנה את יחידך אשר אהבת את יצחק" (בראשית כב, ב).

מה היה עריך להגיד לו?

'ומה עם ההבטחה: "פי ביצחק יקרא לך זרע" (בראשית כא, יב)?

– אין שאלות!! אין תלונות! אין קושיות, גם לא בלב, לא הרהורים – כלום! מה שה' עושה אתנו, זה רק לטובתינו!

אם אתה יודע לקבל את הבזיונות ולשתוק – זה מראה שאתה מבין שהבורא חומל עליך, אוהב אותך, מנקה אותך!

תינוק לא מבין: 'למה כל פעם לוקחים אותי לאמבטיה?' – הוא בוכה! בוכה...

– 'מה אתה בוכה? אתה מלוכלך, אתה מסריח, הקאת, עשית ככה... עריך לשטוף אותך, עושים לך ג'נסון אנד ג'נסון (J&J) יעשו אותך עם ריח תהיה מתוק, ינשקו אותך אחרי זה!'

הוא בוכה! 'למה לוקחים אותי? ...'

הבורא עולם מנקה אותנו; בזיונות, יסורים, עכבות, כל הדברים האלה – לטובתינו! (J&J).

מאיפה הכוחות לעמוד בבזיונות?

טוב, אבל יש שאלה: בזמן שיש השפלות, מה שעובר עלינו בסערות החיים – לאחד קשה לו בפרנסה, אחד לא נשוי, זה יש לו בעיות במשפחה, זה עם אשתו, זה עם אחרים, כל הקשיים האלו והבזיונות, מאיפה מקבלים כוחות לעבור את הנסיונות עם אמונה?

ואומרים לנו: 'תחזק! תדום, תשתוק, אל תגיב.'

אדם שיודע את מה שהסברנו ולא דוחק את הקושי, לא מעלים עין שהוא 'לא מאה (100)' ולא טומן ראשו בחול,

לְבַטֵּל רֵצוֹנָה (ניו ג'רזי)

אי איי איי איי... – שכחת שמן השמים יש זמן לכל?
"קֶץ שָׁם לְחַשְׁךְ" (איוב כח, ג) שכחת לרגע? – עוד שנתים
(2) תשאר עד שתקבל את התחנה הבאה.

לא לשאול, לא כלום. מה שה' עושה אתנו – זה הכי טוב
בשבילנו!

אתה לא שואל? – תקבל הכל בזמן! אתה שואל – תרחיק
את התחנה. לא חבל?!

אז לכן, יהודים יקרים!

צריך להשתדל מאד-מאד מאד בדבר.

אז מי מעכב את הישועה?

אבל מה המעכב הכי גדול, הכי גדול שלנו?

תשמעו מעשה שאתם מכירים ומזה תבינו: איפה העכבות
שלנו?

אומר הרב שטיינמן, מנוחתו עדן: 'אם היו מביאים את
פרעה למשפט פני בית הדין בהאג על פשעי מלחמה, במה
היו מרשיעים אותו?

– רע עם! התעללות באזרחים פוליטים, שלילת
חרויות של אזרחים, זריקת תינוקות ליאור,
רציחת תינוקים ועוד.

במה מאשים הקב"ה את פרעה?

(הרב פונא לקהל: 'מישהו יודע?')

"עַד מָתִי מֵאַנְתָּ לְעֵנַת מִפְּנֵי?" (שמות י, ג) – עד מתי אתה
מסרב להכנע מִפְּנֵי? זה האשמה שגרמה לכל העוולות
והפשעים הנוראים! מֵאַנְתָּ – אתה מסרב להכנע לפני. אתה
לא שומע בקולי, אתה לא מקבל את גזרותי.

זה לא תוכחה רק לפרעה, זה גם לתושבי לייקווד: 'עד
מתי מאנתם?'

אבי אבות המחלות, הבסיס של כל החטאים, אדם לא
מכניע לבו לגמרי ומשעבד לבו לבורא, יש בו גאווה,
גורמת לו ללכת בשרירות לבו ואז באות עליו צרות,
מצוקות והוא לא נתן דעתו: שזה בא מהקב"ה לעורר
אותו!

לדוגמא: חולף חודש חשוון, כסלו, טבת מגיע, אין גשם!

אז אף אחד מכם לא יודע מה יהיה בסוף כשהוא יזכה
להיות זך ונקי,

כל אחד חושב: 'אם אני אהיה עדיק – אז אני אהיה כך
וכך ואני אראה כך וכך...'

– כל מיני דמיונות. אבל גם טוב שיש לאדם כיוון. אבל
אם אנחנו יודעים את האמת, מה שלמדנו הערב, ילטשו
אותנו מן השמים שנהיה יהלומים!

אז תזכרו: יש תחנות "אֵלֶּה מִסְעֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" אתם רוצים
ישועות? – תקבלו;

– אחרי חמש (5) תחנות – יש שידוך! עשר (10) תחנות
– פרנסה מסודרת! עשרים וחמש (25) תחנות – תקבל כך
וכך! ועוד כך וכך.

אבל אל תלחץ! כי ייזו לך את התחנות... אל תשאל: 'עד
מתי?' – כי ירחיקו לך את התחנות. תתרצה, תמשיך עם
אמונה, כמו האבות הקדושים בלי להרהר אחר מדותיו
של הקב"ה. תבטל להקב"ה ויקרבו אותך יותר מהר
לכל תחנה ותחנה.

יוסף הצדיק!

יוסף הצדיק מכרו אותו לעבד למצרים, סבל מאותה אישה
מרשעת, זרקו אותו הלא עוול בידו – שום תלונה! שום
תלונה!! רק 'שם שמים שגור בפיו'. הוא רק מדבר על ה',
הוא רק מאמין בה'. לא כוחו, שום דבר.

ופתאם מריצים אותו מן הבור! והופכים אותו למלך על כל
העולם שמונים (80) שנה!!

מישהו היה חולם שיש לו תחנה כזאת בהמשך?!

ואם הוא היה שואל: 'למה? למה עשו לי את זה?!'... –
הוא לא אמר.

אדרבה! כשבאו האחים הוא אמר להם: 'כי לטובה שְׁלַחְנִי
ה' (ע"פ בראשית מה, ה): "וְעַתָּה אֶל תַּעֲצְבוּ וְאֵל יָחַר
בְּעֵינֵיכֶם כִּי מִכְרַתְּם אֹתִי הֲנֵה כִּי לְמַחְיָה שְׁלַחְנִי אֶל-לְקַיִם
לְפָנֵיכֶם". ה' עושה רק טובות! כל מה שעברתי – זה
לטובה.

נו, הרוויח או לא?!

אבל פעם אחת (1) הוא עשה "טעות",

הוא אמר: "זְכַרְתִּנִי ... וְהִזְכַּרְתִּנִי..." (בראשית מ, יד)

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

קברו אותו? "ויקברו אתו יצחק וישמעאל" מפה רואים: שישמעאל קבל את יצחק עליו להיות מנהיג שלו – זה אומר: שהוא עשה תשובה.

מי שמקבל מרות של תורה ושל חכמים ולא אומר: "בְּשִׁרְרוֹת לְבִי אֶלֶךְ" (דברים כט, יח) אדם שמתכופף – הוא כבר יוצא מגדר: 'רשע' והוא נקרא: 'חוזר בתשובה!'

אז אם נדע לקבל את הבזיונות ולא רק לדום ולשתוק – לשמוח בהם! כמו שהחפץ חיים בכאבי רגלים⁴.

מה גילה בחלום הרב שפירא לרב גריינמן זצוק"ל?

אני רק אומר לכם: שמורי ורבי הרב רבי יודל (יהודה) שפירא זצוק"ל, מנחתו עדן, בשלושים (30) לאחר פטירתו הוא בא לרב חיים גריינמן מנחתו עדן וכשהוא ראה אותו בחלום

הוא שאל אותו: 'מה נעשה בדיןך?'

אז הוא אמר לו: 'לולא היסורין שעברתי – לא הייתי עובר בדין!'

רבי יודל היה אחד משלושה (3) התלמידים החשובים של החזון איש! שהחזון איש שלא היה לו ילדים, קרא להם: 'אתם בני!!'

והסטייפלר היה שומע פסקי הלכות מרבי יודל שפירא מנחתו עדן – שהיה גאון גדול!

ועם כל זה שהוא עמד מאחורי תנועת התשובה שהקמנו בארגון 'שופר' והיה יושב ראש (יו"ר) העמותה – עשרים וחמש (25) שנה! עם כל הזכויות שלו; בתורה, בהנהגה, בכל מה שעשה... אם לא היה לו את השנתיים (2) יסורים שהוא עבר,

הוא אמר לו: 'לא הייתי עובר בדין!'

מי יכול לעמוד בדין? מי יכול לצאת נקי? היסורים – זה מתנות!!

אז רבי חיים גריינמן כששמע את זה מפיו בחלום, אמר: 'שגם הוא רוצה יסורים!'

בבוקר כשהוא קם, הוא נפל! שבר את האגן ושש (6) שנים היה על כסא גלגלים עד שנפטרו!

– על מה בוכים אנשים: 'לדולל מי תהום, קו אדום חדש בכנרת, הירקות והפרות התיקרו, מס בעורת ואדם מוטרד בגלל מחסור במים...'

האם מישהו בכה כשאמר: "וְחָרָה אֶף ה' בְּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם" (דברים יא, יז) בגלל שאתם הרעתם מעשיכם? האם הוא נכנע? האם הוא מטיב את מעשיו?

הקב"ה שולח לנו רמזים! דקים, עבים, מדבר אתנו. לכל אחד יש תיק אישי אצל הקב"ה ששם כתוב מה צריך לתקן.

וה' שואל: 'נו, נו, "עַד מָתַי מְאַנְתָּ?" עוד אתה ממשיך לסרב להכנע לי עדיין? עדין אתה לא מטיב את המעשים? – מעטער! אצטרך להמשיך להנחית עליך מכות! כמו פרעה, עד שתבין.'

ואנשים עם כל זה, ממשיכים למאן! כי הגאווה מפריעה לאדם להכנע והמידות הרעות והתאוות לא נותנות לו לעזוב את החטאים.

מה הפתרון?

לומדים תורה, באמת על מנת לקיים, מכוונים: 'וְהֶעֱרַב נָא, ה' אֱלֹהֵינוּ, אֶת דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ בְּפִינוּ...' (ברכות התורה) כשלושים תורה ומבינים את הזכות הגדולה! שהמן הבין!! שהמן הבין: שדף גמרא באמת – יכול להכניע את העורר הגדול של היהודים!!! אז היינו מושפעים מן התורה ומתקנים את המידות, מבטלים את הגאווה, מעדנים את היצרים ואז היינו שומעים לה' מאהבה, דבקים והולכים בדרכיו, בלי רמזים, בלי צרות, בלי קשיים.

המחר"ל מפראג כשנקרע לו כפתור במעיל...

אתם יודעים מה הוא אמר להקב"ה?

'בבוש"ע! הבנתי-הבנתי, לא צריך עוד תזכורות, בלי רמזים – הבנתי! זה מתחיל בכפתור ואח"כ יהיה פה בלאגן... הבנתי, אני כבר לוקח לתשומת לבי מה צריך לתקן.'

איך זוכים להקרא: 'חוזר בתשובה'?

בגמרא מובא: 'שישמעאל עשה תשובה בחיי אביו: שנאמר: "ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו" (בראשית כה, ט). מי הגדול? ישמעאל, מי הקטן? יצחק. ומה כתוב? איך

⁴ החפץ חיים שמח בכאבי רגלים! – ראה לעיל (בכותרת: 'למה צריך שיהיו בזיונות?') עמ' 22.

לְבַטֵּל רֵצוֹנֹת (נִי גִרְזִי)

– 'מחפשים אומן מקצועי לנגן יצירה מורכבת, בפני הוד מלכותו הצאר!'

פתחו לו את ספר התווים, האם הוא יכול לפענח?

נטל את הכינור ביד והחל לנגן את היצירה הקשה! כשעיניהם פעורות!!

שכנעו אותו לבוא לנגן לפני הצאר והבטיחו לו: הון עתק!

כשסיים להפיק את היצירה בטרקלין של הצאר – האולם רעש במחיאות כפים סוערות!! שלמו לו שכר וחזרו לביתו.

לא ארכו ימים והוא קבל הזמנה שניה לארמון.

ניקולאי פונה ליהודי ואומר: 'נגינתך שבתה את לבנו! ובתי המושלמת חפצה להנשא לך!!'

השמים קרסו לו על הראש.

'להנשא לגויה?! או לאזנים שכך ששומעות!'

והצאר ממשיך – כמו פטישים: 'ולשם כך, עליך להפוך לנוצרי כמונו' – היה בטוח שהוא יקפוץ על ההזדמנות להיות החתן של הצאר.

אבל ר' ראובן ללא הסוס אמר: 'לצערי! אני דוחה את ההצעה של הוד מלכותו. תורתנו אוסרת עלי את הדבר!'

אדמו פנו של הצאר מחרון! איך יהודי שם אותו ללעג ולקלס!! הרי בנשואין האלה הוא יהפך לאדם המאשר במדינה!!!

ולכן הבהיר לו חד משמעית: שהוא חייב להשמע לעצו.

כיון שר' ראובן ראה שכלתה אליו הרעה – נתן הסכמה. ביום המיועד הפמליה המלכותית עושה את דרכה במרכבה אל עבר הנהר, שם אמור להעריך 'טקס ההטבלה' של האמן היהודי. כמרים רבים נלוו לפמליה, לערוך הכל כדת וכדין...

במרכבה יושב ר' ראובן ומכין עצמו 'בדחילו ורחימו' לרגע הנשגב שבו יזכה לקדש שם שמים! מעיץ מבעד לחלון, ראה שעולים על הגשר מעל הנהר... באמצע הגשר זינק מהחלון, אל מי הנהר העמוקים! תוך דקות ספורות עלתה נשמתו הטהורה השמימה.

הצאר ובני לויתו היו נדהמים ונבוכים!

יש לכם מופת יותר גדול מזה? – מסר מהעולם האמת.

בלי יסורים לצאת מפה, כמעט אף אחד לא יכול לעמוד בדיון. ואם מזככים אותנו בכל מיני דרכים – אדם צריך להיות מאושר!!

נסיים:

לכל יהודי יש אור ספציפי שרק הוא יכול להוריד לעולם ויש לו סוד שלו ומסלול חיים משלו ואם הוא ילך בלי תלונות,

בלי השוואות: 'למה הוא? למה אני? למה היא? למה אני?...'

אם הוא ילך עם רצון טוב ואמיתי: להתקרב אל ה' לתקן את נפשו. ויגביר את הרצונות הטובים – אדם כזה יכול להגיע למעלות! שהוא לא יכול לשער בעצמו.

ויש כאלה מעשים שזורים בעם ישראל – אין ספור. אבל נסיים בספור אחד שימחיש לנו את הדבר:

מסירות נפשו של הנגן היהודי!

הצאר ניקולאי ישב בטרקלין מוקף שרים ויועצים, לפניו הלהקה מלכותית: כנרים, חצוצרנים, פסנתרנים ומתופפים. המנצח במיומנות מנצח על התזמורת, האות נתן – והמנגינה היתה ערבה! הצלילים התחלפו, עליזים, רגועים. ואז הכריז המנצח: 'שעומדים לנגן יצירה קלאסית מיוחדת במינה!'

כולם פתחו את ספרי התווים ופתחו בנגינה. והתברר – התזמורת מתקשה לבצע את הנגון! והחליפו אותו באחר...

בתום הקונצרט שאל הצאר את המנצח: 'למה לא הצליחו?'

אמר לו: 'היצירה הזו מורכבת ומסובכת ביותר! רק נגן יהודי יוכל לבצע אותה מדויק, כי חוכמת הנגינה היא ירושה לחם!'

– 'אם כן – אני מפיל עליך לחפש נגן מקצועי מקרב היהודים; כי אני רוצה לשמוע את היצירה המופלאה הזו על בוריה!'

ר' ראובן, היה איש תם וישר, יודע נגן, זו היתה פרנסתו, פתאם מגיעים אליו מהתזמורת המלכותית!

הוא שואל: 'מה אתם עושים כאן?'

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

מעשה הגבורה של יהודי שלא לשא גויה גם אם היא בתו של הצאר בכבודו ובעצמו – הכה גלים והתפרסם בעולם כולו וגרם לקדוש ה' נורא הוד!!

זה אחד מני רבים המביעים את הכמיהה האין סופית של הנשמות היהודיות לא-לקים, רצון נשגב זה קיים בכלנו!! והוא מתגלה מדי פעם בפעם כשנתנת רשות מן השמים – ומסירים את המחיצות הסובבות את הלב.

יהי רצון: שנוכה לגלות בשלמות את הרצונות הטובים הטמונים בלבנו בלבד! ונגלה כבוד שמים בשלמות בעולם כולו!! ונוכה לביאת גואל צדק ברחמים, במהרה בימינו – אמן ואמן.

תודה על ההקשבה!

מעבר לחלק השו"ת...

1:23:23 עד 1:41:00

הַרְצָאָה בְּבְרוּקָלִין (רביעי, ד' טבת תשפג 2022-12-28)

'פְּחֵן שֶׁל הַבְּרָכוֹת'

shofar.tv/lectures/1495

נ.ב. עיקר הדרשה גם ע"פ הספר 'להתעלות' באדיבות הרב שמחה אהרונוב שליט"א מחבר הספר: 'שמחה ואושר בבית היהודי'. את השיעורים הללו נתן לשמוע בטל' גם בקומה הכשרה 02-3724787, וכן נתן לקבל במייל main@shofar.tv.

ארגון להפצת

ב"ה נלמד דברים שבעצם אנו יודעים אבל לא תמיד מקיימים...

מעלת הברכות

בגמרא נאמר: 'כל הנהנה מן העוה"ז בלא ברכה פאלו גזל להקב"ה ובנסת ישראל' (ברכות לה:). דוד המלך אומר: "לה' הארץ ומלוכה" (תהילים כד, א) ובמקום אחר אומר: "השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם" (תהילים קטו, טז), ולכאורה יש פה סתירה, הארץ היא לה' או לבני אדם?

הגמרא מישבת את הסתירה ואומרת: 'פאן קדם ברכה - וכאן לאחר ברכה'. כלומר, לפני שהאדם מברך, הארץ בלה שייכת לקב"ה, וכל הנהנה ממנה - נחשב גזלן! האוכל, שותה בלא ברכה - גזלן! אבל אם הוא מברך, הקב"ה מעניק לנו מטוב הארץ ופרותיה, וזה בחינה של נטילת רשות מהקב"ה להנות מעולמו.

"שמים רעות עשה..." (ירמיה ב, יג)

בעל הפלא יועץ פותח: ישנם רבים החושבים שהם מברכים, אבל ברכתם פסולה מחמת שמדלגים פמה תבות ואותיות. ושמים רעות עשו; נתנו מהעוה"ז בלא ברכה, דהינו; גזלנים! וגם מזכירין שם ה' לבטלה. עוברים על "לא תשא את שם ה' א-לקיך לשוא" (שמות כ, ו) (ערך ברכות).

וזה דבר מבהיל! כי חשבנו שאדם שמברך, גם אם לא מברך כראוי, אז בכל אופן הוא יותר טוב מאדם שלא מברך בכלל, אבל לפי הפלא יועץ - זה לא כך. פשוט מאד, זה שלא מברך בכלל אז הוא רק גזלן, אבל הוא לא עובר על "לא תשא את שם ה' א-לקיך לשוא" אז זאת אומרת, זה יותר גרוע. אלה שמברכים במהירות - בנדאי שהם בולעים את האותיות ולא מבטאים את האותיות כראוי.

עוד לא מדברים על כונה. כי אדם צריך להתכוון.

פגת הברכות;

בסימן ה' בשלחן ערוך כתוב: 'שהמברך צריך להתכוון'. מה מכון?

- 'ברוך אתה ה' - ארון חפל, הנה הנה ויהיה.
  - 'א-לקינו' - תשוי ובעל היכלת ובעל הכחות כלם.
- בכל ברכה. וזה לא מספיק.

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

להגיע למדרגה הגבוהה של רוח הקדש כשהוא מקפיד תמיד על ברכות הנהנין.

נשמות המצפות לתקונן;

יודוע מה שכתוב בגמרא: 'מאן דבעי למחוי חסידא, לקים מלי דברכות' (בבא קמא ל:).

עוד מובא בספרים הקדושים, שבמאכלים ישנם גם, מדי פעם, נשמות מגלגלות המצפות לתקון שלהן. ואם אדם אינו מברך פראוי על המאכל, הוא לא יצא ידי חובת הברכה, ואותה נשמה שהיא נמצאת בתוך המאכל שלא תקנה בברכה, מחפשת להיזק לו.

יודוע המעשה באותה נערה שהיתה בזמן החפץ חיים שנכנס בה גלגול, וכששאלו אותו: 'למה הוא נכנס בה?' הוא אמר: 'כי היא שתתה בלי ברכה!'

הבן איש חי מסביר את הברכה: 'בורא נפשות רבות וחסרונן, על כל מה שבראת להחיות בהם נפש פל חי'; 'בורא נפשות רבות' - הקב"ה. 'וחסרונן' - הנפשות החסרות שצריכות גלגול. 'על כל מה שבראת' - אותן נשמות מכניס אותן 'על כל מה שבראת' - בפרות, בירקות, בדיגים וכו'. 'להחיות בהם נפש פל חי' - כדי להחזירן לשרשן מתקנות.

יש אנשים שמקבלים מחלות קשות, שונות ומשונות, וחלק מהמקרים זה מברכות שלא ברכו פראוי. ובמקרים רבים מתוך אלה, זה גלגולי נשמות שפוגעים פשוט באדם, כיון שהם לא תקנו והם צריכים לחזר שוב בגלגול.

צריך להתרגל לברך לאט, אחרת - זה זלזול שאין כדגמתו. הרי אתה מקבל כל כך הרבה טובות מהקב"ה! אתה רעב - וה' ממציא לך מזון. ואתה, במקום לעצור ולהודות כמו שצריך על מה שאתה הולך להנות - אתה בולע את הברכה, כאלו 'עושה טובה' שאתה משחרר את עצמך מההתחייבות ובולע וטורף את האוכל!

מניעת מגפות וצרות - בכוח הברכות;

בימי דוד המלך מתו מאה (100) נשמות מישראל בכל יום! ודוד ברח קדשו הבין שהסבה היא שלא מברכים פראוי, ולכן עמד ותקן מאה (100) ברכות בכל יום - ופקסו למות. כל יום היו מתים מאה (100) יהודים! ומאז

מה זה 'ברוך'? וכי אנחנו נותנים ברכה להקב"ה 'ברוך אתה' כמו שמברכים משהו? יש שיטה פזאת של הגאון מוילנא ועוד, אבל צריך להבינה. אבל בדרך כלל 'ברוך' - זה מקור הברכות! אתה ברוך! כמו רחום, כמו חנון.

אז אני צריך להתכונן:

- 'ברוך' - אתה מקור הברכות.
- 'אתה' - לנוכח. כשאני אומר 'אתה' אז אני רואה שהקב"ה לפני, הוא נוכח לפני. כשאומרים 'אתה' - זה למי שנמצא לפנינו.
- 'ה' - ארון הכל, הנה הנה ויהיה. ויש גם שלוב של קב"ה ושכינתיה.
- 'א-לקינו' - תקיף בעל היכולת ובעל הפחות פלם ומשגיח עלינו בפרטות.
- 'מלך העולם' - יחיד המנהיג.

ואחר כך סיום הברכה.

כמה אנשים מכונים ככה, לאט-לאט ואומרים, בברור: 'ברוך' (מפסיק מעט) 'אתה' (מפסיק מעט) ה'?

איך מברכים בתפלה בכלל? איך מברכים 'ברכות השחר'⁵? ואם זורקים את הברכות ככה - זה זלזול נורא ואים!

השגת האדם לרוח הקדש;

רבנו חיים ויטאל זצ"ל, כותב בשם האר"י הקדוש זיע"א שאמר לו: 'עקר השגת האדם לרוח הקדש תלויה ע"י כונה וזהירות בכל ברכות הנהנין, כיון שעל ידן מתבטל כח הקלפות שהם נאחזות במאכלים החמריים והם נדבקים באדם שאוכל. וע"י הברכות גוף האדם מזדכך ונעשה מוכן לקבל קדשה'.

ומוסיף רבי חיים ויטאל, שהאר"י הקדוש היה מזוהר מאד-מאד בענין הברכות!

וזה מפליא! אדם ע"י האכל הגשמי, ובעקר מה שהאדם אוכל - זה מה שהוא מתאנה! ע"י מאכל גשמי, אדם זוכה לרוח הקדש. איך? אם הוא מברך בכונה ובזהירות בכל ברכות הנהנין.

אז למדנו: שאדם שאוכל ומברך פראוי עם כונה, מסיר את הקלפות והוא נעשה זך ומוכן לקבל קדשה ויכול

⁵ ברכות השחר בכונת הלב - ראה נא בחלק א של החוברת.

בְּחֵן שֶׁל הַבְּרָכוֹת (בְּרוּקָלִין)

חיטב בברכות. וזאת ע"י שיתפללו שמונה עשרה (18) וברכת המזון בכונה ומתוך סדור, ולעודדם ולחזקם בחלקת פרסים וכדומה, ולהסביר להם את באור הברכות, ו: 'הכל פיהם של התשב"ר' – מעורר רחמי שמים!.

בשנת תש"ס, התפרסמה מודעה אחרת: "בעקבות רבני מחריד של יתומים ואלמנות, רח"ל! בשנה האחרונה, הכרז בשבת קדש ז' סיון, בבית הכנסת 'לדרמן' בני ברק, על פי הרבנים גדולי ישראל שליט"א, ליצאת בקריאה להורים, למחנכים ולמנהלים לעורר את ילדי התשב"ר להתחזק בכוונה בברכת המזון, ולהשתדל שיהיה תלוי ברכת 'אשר יצר' ליד הברזים ולעורר בהם הכוונה, ובזכות חזק הכוונה בברכות האלו – יתעורר מן השמים שפע של רחמים ורצון, ונזכה לשמע בשורות טובות, רפואות וישועות" וכו'.

אז מה רואים פה? לא בקשו "שק ואפרי!" (אסתר ד, א). יתומים ואלמנות בשנה אחת – בכמות מחרידה! מה אומרים? איך בולמים את זה? – ברכת המזון, ברכות בכונה, עוצרות את המגפות! לא יאמן כי יספר!! דברים פשוטים של כל יום.

רפואה – בזכות אמירת הברכות בכונה;

ת"ח ממשפחת הגאון רבי שלמה זלמן אויערבך זצ"ל, ספר: פעם אחת הגיע אליו גדול שהיה חולה מסכן, לא עליו, ושאל: 'מה הוא צריך להתחזק ליצאת מהערה?'

ענה לו הגאון רבי שלמה זלמן: 'איני רואי לומר זאת לאחרים, אך אמר לה מה הייתי עושה בעצמי במצב כזה'.

סכנה, מחלה מסכנת, שלא רבים יוצאים ממנה. מה היה עושה רב שלמה זלמן, מה היה עושה?

'הייתי מחזק עצמי באמירת מאה ברכות, שתהיה אמירת מלת 'ברוך' – כמו שצריך! ותבת 'אתה' – כמו שצריך! ואמירת 'ח' – כמו שצריך! ואם אצליח בזה – הרי זה בשבילי המוסר הכי גדול'.

לברך בחיות ובשמחה!

אחד מהדברים שהיה מרבה בהם כבוד קדשת האדמו"ר הבית ישראל ע"ה, זה היה לחנך תשב"ר על חובת הזירות באמירת הברכה פראוי, אבל בחיות ובשמחה! לא רק להגיד עם כוונה ולהגיד ברור, גם בחיות ובשמחה. למה שאדם לא ישמח? נותנים לה הזדמנות להודות, לשבח למי שנתן לה את המזון, למה אתה לא יכול להודות? אם אחד נתן לה סתם באמצע הרחוב חמשים

שהוא תקן את המאה ברכות שחיב כל אדם לברך, פסקו מלמות.

והסמ"ג אומר שזו 'מעשה דאורייתא' אמנם אחרים אומרים שזו 'מעשה מדרבנן'.

אבל 100 ברכות בכל יום, זה חיוב הן מדרבנן והן מדאורייתא. וזה תקן דוד המלך, וברגע שתקן – פסקו מלמות. מה יש יותר ברור מזה: שכשלא מברכים פראוי – יכולים למות! מי יקשר בכלל מיתה לברכות שברכו בלא כוונה? יש משהו שיעלה על דעתו שמתים בגלל זה!?

הבית קדש אומר: 'שגורה זו היא לא רק בימי דוד המלך, אלא היא גורה תמידית בכל דור! ואין לדבר תנאי תשנה אלא רק באמצעות אמירת מאה (100) ברכות פראוי בכל יום!' (אורח חיים סימן מו).

זאת אומרת, הברכות מבטלות גזרות קשות, מגפות ודינים, אולם, אדם שמברך את המאה ברכות אבל לא בכונה הרעויה ולא פראוי בבטוי המלים, הרי אין בברכותיו ברכות, וחלילה מזכיר שם שמים לבטלה ונחשב גזלן!

ישועות בזכות הברכות;

'מדה טובה מרבה ממדת פרענות' (סוטה יא). ובזכות חזק באמירת הברכות בכונה זוכים לישועות ממקור הברכות. פעמים רבות אדם לא מחשיב כל כך את מעשיו בעוה"ז. אך עלינו לדעת: כל ברכה וברכה שמברכים לאט ובכוונה – מבטלת דינים רבים מעל עם ישראל. שהרי 'ישראל ערבים זה לזה' (ע"פ סנהדרין כז:) וגם מזריזים שפע וברכות לעוה"ז.

אנחנו נעמד בהמשך על נקודות – שאף אחד לא מכיר! ויתברר לנו מה אנחנו מסגלים לפעל בברכות הפשוטות היומיומיות שלנו!!

מי לא רוצה להיות בעל זכות לבטל דינים וגזרות מעל ישראל! אדם יגיע אחרי שנות חיים ארפות לעולם האמת – ויראו לו שבטל גזרות נוראות בזכות הברכות שלו בכונה – שמחה ואשר יהיה לאותו אדם! וביד כל אחד מאתנו נתן הדבר.

ישנם מכתבים מרבי חיים קניבסקי זלה"ה, התפרסמו (יט' שבט שנת התשנ"ח) עקב מקרים נוראים שארעו באותו זמן, ונכתב שם: "התיעצנו עם מורנו הגאון רבי חיים קניבסקי זצ"ל, ואמר: 'כי יש לעורר לתשובה, לתפלה ולמעשים טובים. כמו כן לעורר את עבור ההורים, המלמדים והמנהלים לזרז את ילדי התשב"ר להזהר ולחזק

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

בא יהודי לרבי חיים זוננפלד זצ"ל: 'בעיות בפרנסה!'

אמר לו: 'תברך ברפת המזון בכונה כמו שאמר בעל החנוף. וגם תגיד 'פרשת המן' בכל יום.'

אמר לו: 'אני משתדל בדברים האלה, אבל עדין לא באה הישועה.'

אמר לו: 'תמשיך ותתחזק בזה - וישועתך קרובה! וכך בדיוק היה.'

לברך מתוך סדור;

שאל אחד המשגיחים את הרב שף זצ"ל: 'במה לעזר עבור בעת הספד?'

אמר לו: 'לברך ברפת המזון מתוך סדור.'

היינו עוזקים, לא?? מה זה, דברים פשוטים! מה, אנשים לא מברכים ברפת המזון? מברכים! מה, לא מברכים מסדור? מברכים לפעמים. מה, מה? בהספד, לנצל את ההספד שהלבבות פתוחים וכלם רואים את הנפטר שהכירו והכל רוצים להתחזק וכו' וכו'. מה להגיד להם? דברים שאומרים בתשב"ר?! - כן. כי אנשים לא מאמינים באמת שזה פועל את מה שנאמר. כי אם היו מאמינים - היו משקיעים בזה!!

וכך בעצמו היה מקפיד הרב שף להגיד ברפת המזון מתוך סדור.

באחת המלחמות האחרונות שעברו על יושבי ארץ הקדש, נכנס אברה ושאל: 'איזו קבלה לקבל?'

וכך השיב לו הרב שף: 'אין לקבל קבלות גדולות, בדרך כלל לא מקימים אותן, לכן, יש לקבל שני (2) דברים קטנים;

א. 'לברך ברכה ראשונה של ברפת המזון מתוך הסדור!'

שמעתם? אפלו רק ברכה ראשונה - לא ואפן!

ב. 'לא להתהלך כל היום עם קפידות ורגזות.'

(אם יהיה לנו זמן נדבר על הדבר הזה, של מעלת התורה; שאנשים הולכים עם קפידות ומלא רגז; 'למה עשו לי?

דולר (\$50), לא תעצר רגע ותמו לו ברכה כמו שצריך?! מה, תחטף את זה ותגיד: 'ישר פח, ישר כח' ותלך?!

בורא עולם לא נותן לך פעם אחת (1). כל יום. כל יום. כל יום-כל יום: אכל, סלים אתה מביא מהמכלת, מהסופר, סלים! כל טוב!! לא מגיע לו ברכה כמו שצריך?! אדם - אתה יודע לברך כמו שצריך, את הבורא - לא! למה? למה הזלזול?!

או הבית ישראל אמר שצריך לברך בחיות ובשמחה.

פעם אחת הוא אמר: אצל מצות אכילת מעשר שני נאמר: "ולא נתתי ממנו למת" (דברים כו, יד) וגם נאמר: "ולא שכחתי". רש"י הקדוש אומר: "ולא שכחתי" - מלברך" (שם, ג).

והוא הסביר: למה המלים סמוכות: "ולא נתתי ממנו למת" "ולא שכחתי"? לרמז: שהברכה צריכה להיות לא כמו של מת. בשמחה ובחיות!! ולא שכחתי לברך, אבל לא כמת.

'מזונתיו מצויים לו בכבוד!'

אחת הברכות החשובות דאורייתא: ברפת המזון!

בספר החנוף כתב: 'כך מקבל אני מרבותי, ישמרם א-ל, כל הזהיר בברפת המזון - מזונתיו מצויין לו בכבוד כל ימיו' (מצוה תל).

נו, אם הייתם זוכים להכנס אל הרא"ה (רבי אהרן הלוי) ולבקש ממנו עצה: 'יש לנו קשיים בפרנסה! והיה אומר לכם: 'מקבל אני מרבותי, כל הזהיר בברפת המזון - מזונתיו מצויין לו בכבוד כל ימיו' -

נו, הולכים לעבד שמונה (8) שעות, שתים עשרה (12) שעות בשביל להביא פרנסה...!!

והנה! בשתי (2) דקות, שלש (3) דקות השקעה בברפת המזון, לקרא נכון מתוך סדור או מתוך ברכון לאט-אט, בחיות, בשמחה, עם כונה בשמות ה' - מבטחת לך פרנסה בכבוד כל ימי חייך!!!

אתם נחשבים מאמינים לחכמים הגדולים או לא מאמינים? מאמינים לתורה או לא מאמינים? אם מאמינים - למה לא עושים מה שכתוב שצריך לעשות? מחפשים עצות, השתדלות, קומבינות, לעשות כסף... לא צריך! - שתים (2) שלש (3) דקות, כמה אתה סועד ביום? פעמים (2), שלש (3)? תשע (9) דקות, עשר (10) דקות השקעה - ואתה מסדר עם המזונות בטוב כל ימי חייך!!

בְּחֵן שֶׁל הַבְּרָכוֹת (בְּרוּקְלִין)

תשמעו עכשו דבר, אולי הוא יעלה קצת גחוף, אבל הוא כל כך אמתו – זה לא יאמן!

המשגיח ממיר, הגאון רבי ירחם ליבוביץ זצ"ל, היה אומר: 'אם אדם היה יודע מה מתרחש בגופו בשעה שהוא מכניס מאכל לתוך פיו עד שהוא יוצא מהגוף – היה שולח מברק לבית: 'הכל עבר בשלום!'.

אתם יודעים איזה תסבכת מרגע שאתה מכניס? אתה אוכל חתיכת לחם ואתה בא לבלע וזה לא נתקע. עכשו בארץ ישראל שנים (2) מתו מבליעת ספגניה! ואתם אבלתם הרבה ספגניות – וזה עבר...! שלחתם מברק שהכל עבר לשלום? – לא! אלה שבלעו את זה ונתקע להם – הם לא יכלו לשלח...

מה הכח המושך שמושך לנו את המאכל פנימה? איך הכל יורד? איך הכל נטחן? יש מיצים בקבה שמפרקים את כל האכל שאנחנו אוכלים, קשה ורד, והמיצים האלה טוחנים את הבשר שאתם אוכלים עד כדי שהוא נהיה מימי, ואותם מיצים לא עושים חורים בקבה עצמה! הם מפרקים את הבשר שבא מבחוץ ולא מפרקים את הבשר שהם נמצאים בו!!

איזו תכנה יש בתוך המערכות האלה שהיא יודעת מה הויטמינים לגוף ומה הפסלת? ואת מה שטוב – הדם לוקח ומחלק לגוף, ומה שפסלת – יוצא החוצה דרך המעים. ויש מאכלים חדשים, ויש מהנדסים. מי מעדכן את התכנה כל פעם לדעת להפריד את מה שטוב ורע? אם זה היה מתהפך – את הפסלת לגוף, ואת הטוב החוצה – אדם היה מת!

כמה מלחמות עם חידקים יש לנו כל הזמן? – מיליונים נלחמים! ואנחנו בכלל לא מרגישים, לא חשים. גם לא אוכלים נכון, לא רק לא מברכים נכון. אוכלים מהר, בולעים מהר. לא יודעים את ההנהגה הבריאותית הנכונה וכן הלאה. זה מלחמה ממש!! זה שאנחנו יוצאים בשלום אחרי האכילה – זה נסים ונפלאות כל פעם מחדש ורחמנות גדולה מאת הש"ת.

איש הא-לקים רבי משה בן מכיר זצ"ל אומר: 'המברך ברכה זו 'אשר יצר את האדם בנחמה' מלה במלה – לא תולה כל ימיו ולא יצטרך לרפוא ולרפואה!' (ספר סדר

ולמה לקחו לי? ולמה לא נתנו לי? ולמה לא התיחסו אלי...⁶)

שני הדברים האלה – בשעת מלחמה! מה יכול לרפא? מה יכול לעזור? – להגיד ברכת המזון מסודר וללכת בלי קפידות ובלי רגז.

אז רואים שיש בזה כח עצום לבטל גזרות קשות ונוראות!! וזה בידנו.

באמצעות התחזקות בדרבים האלה שנראים פשוטים – יכולים לבטל גזרות קשות.

אתם שומעים? פה מדבר לבטל גזרות על כל עם ישראל. וכל שכן על האדם הפרטי עצמו!

השקעה קטנה – רוח גדולה;

מי לא רוצה שתהיה לו פרנסה ברנח?! שעות על שעות משקיעים בשביל זה, ואנחנו אומרים שברכה מתוך סדור כראוי יכולה לפטר לנו את כל בעיות הפרנסה לכל החיים!!

ולא לחנם תקנו לנו רבותינו בסוף ברכת המזון לבקש 'תרחמן' על רפואה, על פרנסה, על ישועה וכו' בשונה מכל שאר הברכות. למה? כיון שמעלת ברכת המזון גבוהה מאד ונמצאת 'ברנח של עולם' (ברכות ו:). ואדם המברך אותה בכונה – פועל ישועות גדולות וכל שערי שמים נפתחים לפניו. זה הזמן שאמרו חכמים לבקש בקשות! אחרי קיום המצוה כראוי תבקש: 'תרחמן...' הוא יפתח, הוא יתן... מה שאתה רוצה. גם מה שלא כתוב.

בטוח בריאות – ברכת 'אשר יצר';

עוד ברכה שיש בה סגולות עצומות – ברכת 'אשר יצר'! בברכה הזאת יש מ"ה (45) תבות פמנן 'אדם' והמלים 'חלולים חלולים' – בגימטריא רמ"ח (248) כנגד רמ"ח (248) אברים של האדם. כשאדם נזהר ומברך את הברכה הזאת בנחת בכונה, בפרוש המלים – זוכה להיות בריא בכל גופו! רבים נושעו ממחלות רבות וקשות בקבלה זו של ברכת 'אשר יצר' מתוך הכתוב ובכונה הראויה.

הגאון רבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל, היה רגיל לומר: 'יש להתבונן בעת אמירת 'אשר יצר' להודות להקב"ה על כך שאבריו וגידיו מתפקדים כשורה – וזו הסגולה לבריאות הגוף'.

⁶ נ.ב. ואכן בס"ד נמסרה עוד דרשה בברוקלין 'יותר ויותר ויתור' מהספרים הנפלאים: 'להתעלות' ו'שלום רב'.

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

היום) – אחד מגדולי ישראל, אומר את זה בבטחון גמור: לא יחלה!

הדברים מבהילים! מי לא רוצה להיות בריא כל ימי חייו? אנשים מוכנים לשלם כל הון שבְּעוֹלָם – לא להיות חולים. כדי להתרפא – אנשים מוכנים לשלם עשרות ומאות אלפי דולרים להתרפא ממחלות חשוכות מרפא!! ופה כלם אומרים לנו, כל גדולי ישראל: 'תברך ברפת 'אשר יצר' בכונה! תודה לקב"ה על הבריאות שהוא נותן לה. מה מסבך? כמה זמן זה כבר לוקח? דקה (60 שניות), שתים (2)? כמה זה לוקח?!

אנשים בולעים מלים: תוך כדי הליכה, בלי שימת לב, בלי כונה, בלי סימן ה' בשלחן ערוך⁷. ואתה רוצה ש'רופא כל בשר' יפליא לעשות? אם אתה מבין שהוא 'רופא כל בשר' והוא מפליא לעשות, אתה רוצה שהוא ירפא אותך, אז למה אתה זורק את זה מהפה? ולפעמים בכלל שוכח לברך! למה?!

הודאה ובקשה – כאחד;

כל רפואת האדם – תלויה בברכה הזאת של 'אשר יצר'. מה הטעם לברך? מפני שגם אדם שהוא בריא – זה רק מאת הש"ת: "ואתה מחיה את כלם" (נחמיה ט, ו) בכל רגע ומפעיל את המערכות שבגוף – כל רגע. אם אדם יחלה בגופו ורופא ירפא אותו ממש – כמה תודות!! ונקטתם פעם לבית חולים, ראיתם מסגרות של שבחים לרופאים, מתנות מדפסות שכתוב: 'נתרם ע"י החולה, לטובת הצוות...' וכי? יודעים להודות! משלמים כסף על ההודאה!! פה? – בחני חנם! רק תגיד כמה מלים.

לא משבחים את הקב"ה על החסדים הגדולים שמחיה אותנו, מרפא אותנו! אז למה שהקב"ה ימשיך? אם תתן למישהו מאה דולר (\$100), מחיר עוד מאה דולר, מחירתים תתן לו מאה – ואף פעם הוא לא מודה לה, תמשיך לתת לו! יש אנשים בכלל לא מברכים וה' ממשיך לתת להם בריאות וחיים-וחיים ובריאות-ובריאות וחיים-וחיים ובריאות, ואחר כך שהוא תוקע להם איזו מחלה, אז הם שואלים: 'מה קרה?'

פתאם הוא נזכר: 'מה קרה?' – ומה קרה עד שאתה חלית? למה בכלל קבלת חיים...?

אם נתמיד לברך לאט ובכונה – הקב"ה נשאר חיב לנו, כי הוא משלם לכל אדם. אפלו 'שכר שיחה נאה' (נזיר כג): לרשעים חכי גדולים בעולם – ה' משלם. אפלו פעם אחת (1) בחיים אם מישהו אמר שיחה נאה – הקב"ה חיב לשלם לו. ובוכרנצ'ר הרשע פסע שלש (3) פסיעות לכבוד ה' – זכה הוא ובניו לשלש בכפת העולם!! (סנהדרין עו). רשע-רשע-רשע. אם אנחנו נברך כראוי – הקב"ה חיב לשלם לנו גמול, אפלו שהוא לא חיב כלום. אבל ככה הוא חיב את עצמו: לשלם 'מדה פגור מדה' (שבת קה).

אז אמרנו שברכות הנחנין יכולות להביא את האדם לדרגת רוח הקדש ומשפיעות עלינו שפע ברכה בעולם. וצריך לקחת את זה לתשומת לבנו: לברך לאט ובכונה, לחזק את בני הבית, את הסובבים, ולומר: 'הברכה בדינו ואנחנו יכולים להביא אותה על עצמנו ולבטל את כל הגזרות הקשות והדינים באמצעות אמירת הברכות לאט ובכונה!'⁸

אני (כבוד הרב שליט"א) כתבתי את נסח הברכות וכתבתי את הכונות וחלקתי בכל בית הכנסת ותליתי על הסטנדר ועל השלחן ובכל מקום. ובבית – מעל השלחן. בכל מקום שאני זו – יש לי את הברכות עם הכונות מולי.

כמה השקעה? – מדפיסים את אותו דבר, חותכים, מדביקים ושלום! וכל פניה שאתה פונה, אתה יכול לברך ברכות כראוי, בלי לפספס!! לא לסמך ע"ז 'שאני יכול לבנו' כי נכנסות מחשבות, ורצות תמונות, ואנשים, ורואים וזוים ושומעים ואי אפשר להתרכז... ואסור לפספס ברכה! כל ברכה – זה יהלום!! זו זכות! זו ישועה! זו הצלה לאן שעור!!

עד עכשו, דברנו כללי. ועכשו אני נכנס ספציפית לבאר את ברכת 'אשר יצר' להבין מה גדל התוצאות כשאנחנו מברכים את הברכה הזאת.

המעלות שבברכת 'אשר יצר';

הברכה הראשונה שמברכים בבקר: 'אשר יצר' נשתדל להכיר את גדל התוצאות של אמירתה.

בענין הברכות יש שני (2) פנים: דבר ראשון (1) זה עורת הברכה, זה שאנחנו מודים ומשבחים להש"ת. דבר שני (2) שעושה הברכה – שרש המצוה הוא: שפוחים ע"י זה את המקור שיתרבה ברכה בכל העולם!

⁸ ע"כ מהספר הנפלא 'להתעלות' באדיבות המחבר הרב שמחה אהרונוב שליט"א.

⁷ פרוט הכונה המובא בשלחן ערוך – ראה לעיל עמ' 32.

בְּחֵן שֶׁל הַבְּרָכּוֹת (בְּרוּקָלִין)

המאכל, מתמלא מהברכה שלך מהשפע הגדול הזה, וע"י זה נוסף לו כח לגדל את הברכה והצומח פעם שנית'.

למשל: אכלתם תפוח, ברכתם על התפוח כמו שצריך – בזה מחזקים את המלאך הממנה על התפוחים להצמיח עוד תפוחים. וכן בכל מאכל ומאכל.

בברכת 'אשר יצר' שהיא ברכה על בריאות הגוף, בשעה שאנחנו מברכים אותה פראוי מתחזק השר הממנה על בריאות הגוף להמשיך ולהוסיף לעשות את שליחותו בגופנו. אז אנחנו פשוט מתחזקים את הגוף שלנו ע"י הברכות, אנחנו ממלאים את הסלים שלנו בשפע מהברכות, כי אנחנו מוסיפים כח במלאכים להוריק לנו מאותו כח שהם אחראים עליו.

ובאמת, כמו שהזכרנו מספר סדר היום האומר: 'מי שמברך 'אשר יצר' בכונה – לא יצטרך לרפא ולרפואות!' ומעשיות רבות כבר שנתרפאו חולים מסכנים בזכות ברכה זו בכונה!

מה יצא לנו מכל זה? – בשעה שאדם מברך ברכה זו, הוא משפיע וגורם שגם רבים אחרים יקבלו שפע וברכה בדרך כלל. ובאופן פרטי, הוא מציל את עצמו מללכת לרופא פרטי, מלקחת רפואות, והוא גם נותן שפע וכח לשר הממנה על בריאות הגוף שיועיל לו ולאחרים שיהיו בריאים. כל זה נעשה בלי ידיעתנו, אבל מי שיתבונן בזה ירגיש חשיבות בשעה שהוא אומר את הברכה, כי הוא שליח לא רק לטובתו, אלא גם לאחרים. וע"י פעולה קטנה של עשיית ברכה, הוא מטיב לעצמו ולכל העולם כמה וכמה פעמים ביום!!

חרי שמענו במפרש, שבשעת מלחמה, מה אמרו להתחזק? בשעה שמתו והיו יתומים ואלמנות, מה אמרו להתחזק? – להגיד ברכה!

- 'טוב, אני אגיד ברכה, אבל מה זה קשור לאלה שמתים?'

- לא!! כל ברכה שיהודי מברך פראוי מצילה אותו, משפיעה עליו וגם על כלל ישראל! כי 'ישראל ערבים זה לזה'!

ולא רק זה, מתברר שיש לנו כח להפעיל את המלאכים הממנים על המאכלים שאנחנו אוכלים.

שיחת מוסר וחזק מהמלאך גבריאל!

בספר שלחן השחור (עמוד קג) מביא דבר נורא!

בעצם זה שאני מברך, מעבר לנטילת רשות, אני גם פותח מקור בעולם העליון להרבות ברכה מעין זו שברכתי.

כמו שאומר החנף: 'ידוע הדבר ומפרסם, פי ה' ברוך הוא, פועל כל הנמצא וברא האדם, וממדותיו ברוך הוא שהוא רב חסד והוא חפץ בטובת בריותו ורוצה להיותם ראויים וזכאים לקבל טובה מאתו, וחפצו להריק עלינו מברכתו. וענין הברכה – שמתוך ההתעוררות הטוב בגופנו ויחוד מחשבותינו להודות אלו, שכל הטובות כלולות בו, והוא המלך לשלחם על כל אשר חפץ – אנו זוכים במעשה הטוב הזה להמשיך עלינו מברכותיו!' (מצוה תל).

בעל החנף אומר במפרש: ה' ברא את הכל והוא חפץ להטיב לנו, הוא רוצה שנהיה ראויים וזכאים לקבל טובה ורוצה להריק עלינו ברכות. לכן ענין הברכה שאנחנו מברכים בהתעוררות טובה בגופנו ושאנחנו מיחדים את המחשבה להודות לה' שכל הטובות כלולות בו, הוא ישלח לנו את חפצו, ובזכות הברכה אנחנו זוכים להמשיך עלינו ברכות.

מה יש יותר ברור מזה?!

אומר נפש החיים (ע"פ הזוהר הקדוש): "ברוך אתה ה' – פרושו: להמשיך ולהוריק חיים ממקור חיים. כתוב: "ואכלת ושבעת וברכת את ה' א-לקיך" (דברים ה, י) אתה מזכיר את שם ה' בברכה, ואלו הברכות מריק האדם במלים אלו. במלים האלו שאתה אומר – אתה מושך שפע וברכות עליך, על הסובבים ועל כל ישראל!

ומצינים בדברי שיערי אורה על הזוהר הקדוש: 'לפיכך חייב אדם לברך מאה ברכות בכל יום – כדי להמשיך מכל אחת ואחת שפע!'.

וביסוד ושךש העבודה (כותב בשם הזוהר הקדוש): 'כל פעם שאנו מברכים ברכה – היא עולה למעלה ומעוררת את כל הברכות שירדו לכל העולמות!'.

והנה דבריהם בדרך כלל על כלל הברכות, שיש כח בברכות להוריק ברכה, אבל בשלחן השחור (לבעל שומר אמונים עמוד קנב) מביא בשם הקדמונים בדרך יותר פרטית.

שימו לב!

'כשאדם מברך על איזה דבר, ממשיך בזה שפע קדשה ממקור קדוש ונעלה עד מאד. והשר שהיה ממנה ע"י'

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

האדם במצב של מלחמה גדולה להמשיך אחר החמירות. כל ברכה כראוי מכניסה כח ונהגה לגוף האדם: לא להמשיך אחר תאוות.

כל זה אצל כל ברכה, אבל בברכת 'אשר יצר' - יש לה השפעה פרטית ברוחניות יותר משאר ברכות. בספר טהרת הקדש (דף רז כתב בשם הטור ברקת - תלמיד של רבנו חיים ויטאל): 'כמו שעושים צרכים - מטהרים את הגוף, ככה ברפת 'אשר יצר' מסגלת לטהר את הנפש מפניות של מחשבת פגול! לכן יראה לומר את הברכה בכונה ובשמחה ובעינים סגורות' (מי שיכול לכוון).

וכתב: 'יהא זהיר לברך ברפת 'אשר יצר' בכונה, ולא כ: "מצות אנשים מלמדה" (ישעיה כט, יג) כי זה תקון לנפש. כמו שמציאים פסלת מהגוף - זה תקון לקיום הגוף וכלי זה 'אי אפשר להתקיים אפילו שעה אחת! ככה הברכה שתקנו חכמים - היא תקון גדול לנפש למי שמכונן בברכה הזו. וברכה זו יותר תמידית משאר הברכות והיא נצרכת לאדם כמו אור, מים ומזון.

הסוד של 'מצוה גוררת מצוה'; עוד דבר שאנחנו לא יודעים!

נפש החיים כותב: 'מעת שעולה ברעיונו של אדם לעשות מצוה - מיד סובבת אותו רוח של קדשה ונעשה על ידה דבוק בשכינה! והרי הוא כמו שישב בג"ע משמר מחטא, מלבש בקדשה הגוררת אותו לעשות עוד מצוות. זה הסוד של 'מצוה גוררת מצוה' (אבות ד, ב) וברגע שאדם חושב לעשות מצוה - נברא מלאך, ואותו מלאך ממתין לקיום המצוה ודוחף לקיומה. וכשזוכה לעשות את המצוה - מתחזק האור הזה שנברא מעצם המחשבה רק לעשות את המצוה'.

וזה נכון גם לכל ברכה שאנחנו עומדים לברך. וכשאנחנו מברכים מאה ברכות - יש לנו מאה מלאכים שנבראים מהברכות האלה שהם דואגים לכל מה שנאמר כאן.

ומיד כשהאדם מתכוון לברך ברכה - סובבת אותו הרוח אור מקיף, ובעת שהוא מברך מתחזקת הרוח. ומי שבאמת מכון, גם ירגיש רוממות גדולה!

אז בואו נציר את הדברים: אם ח"ו אדם היה חולה וזקוק לרפואות וטפולים אצל רופאים ויש לו רשימה בלוח השנה: 'ביום פלוני - צריך ללכת לרופא פלוני. ביום פלוני - אצל רופא פלוני. בשעה זו - צריך לקח תרופות אלו, בשעה זו - תרופות אחרות'... כדרך כל הזקנים והחולים,

לא יודע אם יש (באולם ההרצאה) מישהו כאן שיודע את זה קדם, אם כן - אשריו ואשרי חלקו! חבל שלא חלק את זה עם הרבים. תשמעו מה כתוב:

'לפני שאדם נולד, הוא מקבל 'שיחת מוסר וחזק' מהמלאך גבריאל בענין ברכות (זה מובא בדברי רבותינו הקדושים ובספר מגלה עמוקות).

ואלה הדברים בקצור:

'בשעה שנשמת האדם צריכה לצאת לאויר העולם, בא אליה המלאך גבריאל ואומר לנשמה: 'את בת קדושה של המלך! יש לך לדעת שתצטרכי לצאת מזה העולם העליון לעולם השפל ולתקן שם תקונים המטלים עליך, וזו עבודתך בעולם שהנך הולכת שמה. ויש לך לדעת, בת קדושה, שתתנסי שם בכמה נסיונות ותצטרכי להתחבר שם עם שכנים רעים; האחד (1) - זה הגוף הרע שאת תהיי שוכנת בתוכו. והדבר השני (2) - זה יצה"ע וכל חילותיו. הם יסובבו אותך ויפתו אותך לנטות מדרך הקדשה ולהדבק בתאוות מטנפות של העולם השפל, ותסתכני שם בסכנה גדולה!!

לכן אני מוסר לך בשליחות הקב"ה מאה (100) מרגליות, שהן מאה ברכות עליונות - אשר כל החפצים לא ישוו לה. לכן, בת קדושה של המלך עליון! אם תזהרי באלו מאה ברכות קדושות לברך אותן ולומר אותן כראוי ובכונה וברצון הלב, ביראה, באהבת ה' - שמור לך שכר טוב ושמחה רבה וברכות ואורות רבים עד שאי אפשר לפרטם בשפתים. כל זה בשכר מאה ברכות קדושות.

ויש לך לדעת, שבזכות אלה הברכות העליונות - יפתחו לך מאה אורות וגנוזים עליונים, וכל העולמות הקדושים העליונים יקבלו שפע ואור גדול מאלה הברכות שהן נאמרות כראוי! ולכן פלם ישתדלו בשבילך לסע ולקרר אותך לעבודת האבא הקדוש העליון!! וגם גופך יזדכך באור הקדשה של אלו הברכות. ובזה יכנע יצה"ע ויעזב אותך מלפתותך עוד ולרדף אחרי תאוות נכריות, ותתקדשי ותטהרי מכל צד ועד.

ובזה יוצאת הבת הקדושה לעזה"ז לעבד ולתקן את עבודת ותקון בורא עולם. עד כאן הדברים.

אז מבאר מדברי המלאך גבריאל שבאמת כלנו בסכנה גדולה להמשיך אחרי חמירות הגוף, אבל באמירת ברכות כראוי - הגוף נעשה מזכך ומכניעים את כח יצה"ע שבתוכנו ולא נמשך אחרי התאוות. אדרבא! יתקרב לצד הקדשה והטהרה. אבל לולא כח הברכות - תמיד יהיה

בְּחֵן שֶׁל הַבְּרָכּוֹת (בְּרוּקָלִין)

חולים?! - 'אוי ואבוי! אני אפסיד את התור...' אם אתה מאמין שה' הוא 'רופא כל בשר ומפליא לעשות' - מה זה 'רופא כל בשר'? בזה שהקב"ה דואג שתצא הפסלת כל הזמן, הוא רופא את הבשר. אם לא - הפסלת תתעפש בפנים ואדם עלול למות!

ומה זה 'ומפליא לעשות'? - שהוא קושר את הרוח בקרבי. אני מלא חורים; יש לי מלא חורים והרוח לא יוצאת. יש לך בלוז? תעשה בו חור - יוצאת הרוח. ואנחנו יש לנו רוח בפנים "רוח חיים" (בראשית ז, כב) והיא לא יוצאת. מי שומר? מי דואג? 'רופא כל בשר ומפליא לעשות'.

אז אם אני משבח את מי שבירדו החיים שלי: "ואתה מחיה את כלם" יש יותר טוב מזה? על מי אני יכול לסמך יותר?

אתם רואים שהרופאים פה מלאו הנראות של ה'ביג פארמה' ונתנו תרופות לא ראיות ולא הסכימו לתת תרופות ראיות ושקרו אתכם!! כי אם לא - יפטר אותם. הם דאגו לפרנסה, אבל לא לכם. עם כל השבועה שהם נשבעו... על מי יש לסמך?!

ובשלחן ערוך נפסק שאסור לסמך על רופאים גויים! הם חשודים על שפיכות דמים!! רק אם יש להם אפשרות להפסיד - אז יש אפשרות לסמך (שולחן ערוך, יורה דעה סימן קנה סעיף א).

אבל 'פיוזר' החתימו את כל המדינות 'שאין להם שום אחריות!' כל המדינות אחריות, מי שימית מכל המדינות - הם ישלמו! ולא פיוזר!! אז מה הבעיה לתת לכם גם רעל? אי אפשר לתבע אותם - בדיוק מה שנפסק בשלחן ערוך.

נו, ואנשים לא מעניין אותם גם שלחן ערוך. ישר התנפלו: 'לא לגעת במזוזות, לא לנשק מזוזות, לא לנשק ספר תורה! ישר: לא לעשות מנינים, לך-לך, לך-לך, לא להכנס לבית מדרש...' ישר התנפלו על התורה. לא הרופאים - הרבנים! לא יאמן כי יספר!!

זה לא היה מגפה לפי המשנה¹¹ וזה לא היה מגפה לפי הטבע, זה היה בלוז של ביל גיטס והאו"ם ופאוצ'י וכל הרשעים.

ובעת שהוא מברך ברכת 'אשר יצר' בכונה! הוא ירגיש שלאט לאט הכאבים והחלאים מסתלקים!! הוא יכול למחק שורה מהרשימה. לא צריך כבר את הרופא הזה. לא צריך את זה. לא צריך את הכדור. לא צריך את הכדורים - כמה שמחה והרגשה טובה ירגיש בשעה שהוא מברך! כי הוא יודע שהוא פורק מעליו את כל ה"טוילים" וההוצאות!!! ואם היה רואה שחבריו סובלים וע'י? הברכות שלו הוא מצליח גם כן להושיע אותם - כמה שמחה היה לו לקראת הברכה שהוא הולך לברך!

הקורונה כמו השפעת;

אם אדם היה נמצא במקום שיש מחלה מדבקת ויש חשש גדול וסכנה, מה, לא היה דואג לבריאותו?!

ראינו איך שקרו את כלם בשקורונה וכלם הלכו עם מסכות ופחדו ושמו שני (2) מטר ולא נגעו זה בזה ולא התחבקו, ודברו עם הסבתא מלמטה ולא עלו למעלה. וואי-וואי-וואי איך עבדו על כלם!

נו, ואם אתה יודע שאתה תגיד את הברכה 'אשר יצר' ולא יאנה לך שום דבר! זה לא יותר קל יותר משתלים?!

אני לא הלכתי עם מסכה בכלל! ולא בטלתי שום מנין! שום מנין לא בטלתי. ורקדנו בהושענא רבא צפופים!! ולא חששנו. והלכתי להרצאות - הכל כרגיל.

הייתי בראיון אצל אמנון לוי, אחד המפרסמים בישראל, אמרתי לו: 'זה (הקורונה) רק שפעת! בהתחלה כבר'. זה רק שפעת!

היום¹⁰ הודיעו בישראל ש'זה רק שפעת!'

לקח שלי (3) שנים להגיד את מה שאמרתי בהתחלה.

הקהל מוחא כפיים...

בכל אופן, יותר קל להגיד 'אשר יצר' כמו שצריך, ואנחנו מרחיקים זאת מעלנו. למה? כי אני משבח את ה'רופא כל בשר'. בתפלה בבקר אומרים: 'רפאנו ה' ונרפא, חושיענו ונושע' (ברכת רופא חולים). אנחנו מאמינים בזה? למה רעים לקפת חולים? אם רפאנו ה' - אז נרפא. אם אתה תושיענו - אז נושע. אז למה אני ממחר שאני מאחר לקפת

⁹ (שני יז אייר תשפ"א 11.05.2020).

¹⁰ (שני ב טבת תשפ"ב 26.12.2022).

¹¹ 'ומבואר במשנה: 'אינהו דבר? עיר המוציאה חמש מאות רגלי, ויצאו ממנה שלשה מתים בשלשה ימים זה אחר זה, הרי זה דבר; פחות מכאן, אין זה דבר' (תענית

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

לברכות של אדם שמברך פראוי על הסביבה ועל אחרים!!
ברכת 'אשר יצר' כמה יכולה לעזור לה ולאחרים - לא
יאמן כי יספר!

עוד תוצאה מהברכות, בכל ברכה שאנחנו מזכירים את
שם ה' ושם א-לקים, וב'אשר יצר' יש עוד את שם ה'
וכשהאדם מזכיר את שם ה', אומר הקב"ה: "בכל המקום
אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתך" (שמות כ, כ)
מבטיח ה': כל מקום ששמי על פיך - אני אעשיר אותך!
אני אעליח אותך!!

מה הסוד של יוסף?

מה היה הסוד של יוסף? 'שם שמים שגור בפיו' (רש"י
בראשית לט, ג). הוא עבר יסורים, בושות, השפלות,
ענויים, בזיונות - מלה הוא לא דבר, קושיה הוא לא
הקשה, הוא רק הזכיר שם שמים תמיד.

"בלעדי" (בראשית מא, טז) - ה'. "בלעדי" ה'!! ה'!!!
כלם ראו שהוא מצליח. ומה זה עשה בסוף? - שה' הוציא
אותו מהכלא והפך אותו למלך על מצרים והעולם כולו -
שמונים (80) שנה! למה? - שם שמים שגור על פיו!

נו, מה מסבך? מה מסבך להזכיר שם שמים פראוי? לא
מגיע לו?!

אז ה' מבטיח: כל מקום שתזכיר את השם שלי, אני "אבוא
אליך וברכתך" ותזכה לעשירות. נו, מי לא רוצה פה
להיות עשירי? והקב"ה מבטיח זאת. הזכרת ה' פועלת
שהוא יבוא ויברך אותך! אבל תזכיר כמו שאמרנו: עם
הכנות ולאט, בשמחה! בשמחה!!

'מזדה אני... מלך'

היה אחד מהגדולים שקם בבקר ואמר: 'מזדה אני לפניך
מלך... מלך, מלך... מלך' - לא יכול היה להמשיך! למה? אחר
כך הוא הסביר: שכשהוא אומר 'מלך' - הוא לא מרגיש
שהוא מדבר באמת עם מלך. אנחנו אומרים: מלך-מלך-
מלך... 'מזדה אני לפניך מלך חי וקיים...' אומרים... מלך! -
ובאמת אתה מדבר עם המלך. איזה מלך? - 'מלכו של
עולם!' אנשים מדברים עם בן אדם שהוא נחשב קצת,
מדברים אתו בכבוד ובראה. אם זה אדם שבידו כח
ותעצומות ויש חשש שסטייה קלה עלולה לגרע ולגרם נזק
- או ואבוי, כמה נזהרים! ואנחנו מדברים לפני מלך מלכי

והפוליטיקאים!?!... ' - מ'תגובת הרב אמנון יצחק לקלטת
המבושלת...!'

אבל מה לעשות? - אנשים פחדנים! אז אם אתם כאלה
פחדנים - הנה! אני נותן לכם הגנות. לא שלי. הגנות -
ברכות. למה תקנו ברכות? אתם שומעים מה כתוב? כל
הברכות הן מגן הכי גדול. המגן הכי גדול!

השבח לה' זה הגנה מפלאי המות!

אתם יודעים, אחת (1) הסבות שיש ברכה לפני כל דבר,
זה לא רק להודות וכו' אלא כשבא יצה"ע ורואה שאתה
הולך לעשות מצוה, אז הוא בא על מנת למנע. אבל כשאני
מברך ברכה - ברכה פראוי - הוא לא יכול להתקרב.
למה? - אני מזכיר שם ה'. כל מקום שמזכירים שם ה'
ומשבחים אותו - הוא לא יכול.

יש מעשה, משנים שהוא בא אליהם ואמר: 'אחד מכם אני
צריך לקחת'.

אז הוא אמר לו: 'רק רגע, תמתין לי שאני אשבח לקב"ה
ואחר כך תקח אותי'.

ברגע שהוא התחיל לשבח - עזב אותו והלך! אם אדם
מהלל את הקב"ה - זה המניעה מפני יצה"ע. הוא לא
יכול במקום שאתה מהלל. אם אתה מהלל את הקב"ה -
הוא לא יכול עליך.

לכן אנחנו שרים כל יום: 'חבל יודוך וחבל ישבחוך וחבל
יאמרין אין קדוש פה' (ברכות קריאת שמע שבת
שחרית).

בעיה? כמה זמן זה לקח עכשו? דקה (60 שניות)? כל
פעם תתחיל מחדש! תשיר, תשיר לקב"ה: 'שבראנו
לכבודו' (ובא לעיון גואל) לא? "עם זו יצרתני לי תהלתני
יספרו" (ישעיהו מג, כא) תספרו! ועל נסיד שבכל יום
עמנו ועל נפלאותיה וטובותיה שבכל עת, ערב ובקר
ועתהים' (מודים) תספרו-תספרו. תגידו. תשבחו - זה
ההגנה שלנו. זה ההגנה!

דבר נוסף שיש להתבונן: אם ח"ו בחור נטה מן הדרך
הישרה, הלך אחרי תאוות עולם, והעלחת לקרב אותו -
ואחרי זמן ראת אותו יושב בישיבה ולומד, כמה שמחה
יש לה שהעלפת נפש מרדת שחת? ואם זה היה אחיך -
עוד יותר היית מאשר! ואם זה אתה, על אחת כמה וכמה.

בברכות שאנחנו מברכים - אנחנו מצילים את אחינו בית
ישראל בכל דבר וענין! ואתם לא יודעים כמה השפעה יש

אין זה דבר! אז איפה המגפה? ממתי פוסקים על מגפות
שלא על פי הכתובים אלא על פי הרופאים

בְּחֵן שֶׁל הַבְּרָכוֹת (בְּרוּקָלִין)

לא כדאי? לא כדאי להגיד ברכה אחת כזאת ולהנצל מכל הנתוחים האלו וכו'?

פרסומי נסא!

הרב הקדוש מביא"ה זתע"א, בעל החלקת יחושע, היה רגיל לברך ברכת 'אשר יצר' בהתלהבות ובקול גדול! פעם אחת עבר מתחת לבית שלו הבית ישראל והוא שמע את הקולות.

בהדמנות הוא שאל אותו: 'מה פשר הדבר?'

אתם יודעים מה ענה לו הרב מביא"ה?

ענה לו: 'פרסומי נסא! פרסומי נסא!!!'

הוא ברך 'אשר יצר' בקול כי זה נקרא לפרסם את הנס. ה' ברא בנו 'נקבים נקבים. חלולים חלולים... שאם יסתם... אם יפתח... - זה נסים!! נסים! 'פרסומי נסא' לכן הוא היה מברך בקול גדול.

בספר מרבה חיים לגאון רבי חיים ברים זצ"ל, כתב: 'ראיתי בעיני אצל מרן החזון איש זצ"ל, שבכל פעם שברך ברכת 'אשר יצר' נעמד ליד הקיר כשפניו מוסבות אל הקיר, והיה מתאמץ כל כך בברכתו עד שכל פניו נתאדמו ממאמץ מברכת השבח! וראו עליו מה שכתב החובות הלבבות בבאורו כיצד לומר ברכת השבח להשי"ת: שיפנה גופו מכל מעשה העוה"ז והעוה"ב ומכל מחשבות הטורדות אותו! (שער חשבון הנפש, פרק ג' וט').

זכיתי ללמד עם הרב בירנבוים, הבן של ראש ישיבת מיר, הרב בירנבוים - מנוחתם עדן! וראיתי אותו ממש ככה מברך ברכת 'אשר יצר'. הוא היה מסתובב לקיר ומתאדם ממש!! והיה מברך: 'ברוך אתה ה'... - עזעק! א-לקינו מלך העולם' ככה מלה-מלה, מה זה? במאמצים! אוי ואבוי אם מישחו היה עומד על ידו - מקבל מכה...

נו, אתם מסגלים לעשות כזה דבר? - אתם תתבישו!

- 'מה, אני אעמד עכשו, אתחיל לנענע את הקירות ואני אתחיל! זה... בסדר... 'אשר יצר'... (בולע מילים) ומפליא לעשות' בי....'

לוקחים שתיה 'על הדרך'. עוד לא הרמת את הכוס - וכבר סימת את הברכה וצ"ק הכל בפנים. למה? תגידו לי: 'למה? ישאל אתכם הבורא יתברך. אני שואל עכשו...'

ה' ישאל אחר כך: 'למה זלזלת בכבודי? למה לא הערכת את מה שנתתי לך? תראה איזה פרות, תראה איזה תפוח,

המלכים, כאלו מדברים עם עזי, עם דוד, עם יענקל'ה... מי מרגיש מה הוא אומר? מי מרגיש מה הוא אומר?!

תחבולות לכו בברכות!

אז בוא נעשה תחבולות עכשו, איך נדע לכוון?

אז דבר ראשון (1): לפני כל ברכה שהולכים לברך, לשחות פרק זמן ולציר בנפשנו את אחד מהדברים שהזכרנו.

1. שאתה כאלו מרגיש שזה חלי, וע"י הברכה הזאת שעכשו תגיד פראוי - תהיה בריא.
2. שבברכה שאנחנו הולכים להגיד - אנחנו נותנים כח למלאך ולשר הממנה על הבריאות לגרם בריאות לי ולעוד אחרים.
3. אם היינו הולכים במקום נסיון ורב בני אדם הולכים אחר יצרים והם בסכנה - ובברכה הזאת אנחנו מסלקים את היציע"ע ונצלים מהפתויים והעברות שלו. אז צריך גם את זה לתת אל לבנו.
4. אם יש לנו איזו קרירות או רחוק בעבודת ה', בברכה שהולכים לברך - מתנקים ומטקרים.
5. עוד דבר, ע"י הברכה מתלבשים ברוח קדושה, כמו שאמר הגפ"ש החיים שאדם נמצא ממש בבחינת ג"ע!
6. כשמזכירים את שם ה' - נזכר שהקב"ה יבוא אלינו ויברך אותנו!

אם נקדים מחשבות כאלה לפחות פעם אחת (1), פעמים (2), שלש (3), נתרגל ונברך - אחרי זה תהיה לנו ברכה פראוי, יתעורר לבנו בשמחה גדולה, נמתין לברכות הבאות ונעשה אותן בזריזות ובחשק.

5 חסדים בברכת 'אשר יצר';

וכמו שאמר בספר אני תפלה שמביא את רבי נטע פריינד זצ"ל, שאמר בשם הרב הקדוש רבי שמעלקא זווילער זתע"א: בשעה שאומרים ברכת 'אשר יצר' - יש לכוון על חמשה (5) חסדים של הבורא יתברך:

- א. שכאלו עברנו עכשו נתוח מסבך מאד! זאת אומרת, במקום שנעבר נתוח מסבך, אז בברכת 'אשר יצר' כבר עברנו אותו ולא נצטרך לכך, ח"ו.
- ב. עברנו את הנתוח אצל הרופא הטוב ביותר, היחיד והממחה ביותר בעולם! זה הקב"ה.
- ג. הנתוח עבר בלי הרדמה.
- ד. בלי שום כאבים.
- ה. בחנם! ללא תשלום.

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

ת.ו.ש.ל.ב.ע.

תראה איזו בננה, תראה איזה אבוקדו הבאתי לך, אגנס, תראה מה הבאתי לך. הכל הבאתי לך טוב! למה לא ברכת פראווי? ולא רק זה, מנעת מעצמך את כל הטובות שיעדתי לך. כל זה עשיתי בשביל שיהיה לך טוב!

ושמענו כבר, מאה (100) ברכות מצילות מגזרות, ממיתות משנות, מחלאים רעים, והכל!

בזמן דוד המלך מתו מאה (100) יהודים כל יום. מה מען זאת? – 100 ברכות!

טוב, אני מקווה שדברתי ברור, ואני מקווה שפמה אנשים לפחות יתחילו עם זה – אתם תראו שנוי מהותי! אני אומר לכם: מאז שאני התחלתי להקפיד בברכות מאד-מאד-מאד וכמו שהסברתי, בכל מקום אני תוקע את הכונות שלא יהיה מקום שלא יהיה לי – העולם השתנה לגמרי! החיים נראים אחרים. הכל אחרת. הכל הולך חלק – לא יאמן כי יספר!!

כל הבית כנסת אצלנו ('קהלות פז' בני ברק) כל אלה שלומדים ממני ושומעים – מברכים בעזרה הזאת. רק שאתם רואים את ההבדל בין אלה שמברכים על ספר תורה או אנשים שלי שעולים על ספר תורה – עולם אחר לגמרי! עולם אחר לגמרי!!

לא יאמן איך אנשים משגרים את הברכות בלי חשיבה, בלי כוונה, בלי כלום. כאלו מן מאסט' כזה. כאלו אתה עובר בטאגל' ואתה צריך לזרק מטבעות ולחלף... זהו. זה כאלו מטבע לשחזור, כדי שנוכל לאכל ולא נקרא: 'גזלנים'. לא חבל!

'מלך מלכי המלכים' – יש לנו הזדמנות בעוה"ז לשבח אותו!! אז צריך לשבח אותו כמו שצריך – לא? נכוננו לנו עוד הרבה-הרבה צרכיות. אנחנו צריכים אותו על כל צעד ושעל; בילדים, בפרנסה, בבריאות, בעסקים, בשכונות, בכל דבר. אתה רוצה קשר קרוב לבורא? – הנה! 100 ברכות כל יום כמו שצריך – אתה מחבר לקב"ה כמו באינפוניה!!

יש אנשים שאוכלים 'בשביל לברך' ויש אנשים שמברכים בשביל לאכל. כדאי להיות מאלה שהם אוכלים בשביל לברך... 'תביא-תביא נעשה ברכה. תביא-תביא נעשה ברכה...' או איי.

אני מאחל לכם שתזכו בעזרת ה' להיות מהמברכים והמברכים – אמן!

להכיר את עצמינו (ישיבה גדולה זכרון משה בפולסברג)

למקום שנאמר: "בנים אתם לה". למה עריך לחזור: חכה ותראה נודעת להם?

אז הוא חיפש לזה פרוש – לא התישב על לבו. לא התישב.

20 שנה עשיר! או עני?

הגיעה המלחמה ויהודי מבוגר מאד נגש אליו ואמר לו: 'אני חושש מאד מהמלחמה ואני רוצה להפקיד בידך עוואה שאם חלילה יקרה משהו – תתן את זה לבן שלי'.

טוב, אז הוא הסכים. היתה המלחמה והיהודי מת. ועבשיו הוא חיפש את הבן שלו בשביל לתת לו את העוואה – כל המאמצים נכשלו! עשרים (20) שנה הוא לא מוצא את הבן אדם.

פעם אחת הוא נוסע ברכבת, עולה אדם מבוגר, מתישב לידו ומדברים. 'וואס מאכסטו?' (מה שלומך?) ומפה לפה מגיע סוף הנסיעה וצריכים לרדת.

אז הוא אומר לו: 'דיברנו-דיברנו, אבל אני לא יודע עם מי דיברתי. מה השם של כבודו?'

אז הוא אומר לו: 'פלוני אלמוני'.

אומר לו: 'אתה מכיר אולי את מר פלוני אלמוני?'

אז הוא אומר לו: 'ודאי! זה אבא שלי'.

הוא אומר לו: 'אני מחפש אותך עשרים שנה! יש לי עוואה של אבא שלך שהשאיר בידו'.

טוב, בדקו שבאמת זה הבן והוא נתן לו את העוואה. מה היה כתוב שם? – שהוא מוריש לו שלושת רבעי מליון דולר (\$750,000) שזה כסף שנמצא בשוויץ. באותם זמנים שלושת רבעי מיליון דולר – זה המון כסף! לא היה לו כסף אפילו לנסוע לשוויץ. הרב הלווה לו. ונגמר הסיפור הזה.

הוא עמד וסיפר את הסיפור הזה בבית הכנסת ושאל את הציבור: 'האם האדם הזה, שהיתה העוואה שלו אצלי עשרים שנה, הוא היה עשיר או עני?'

– מה הוא היה?

(הרב פונה לקהל) עשיר או עני? מה, מסובך?! עשיר או עני? אתם מפחדים שאני אגיד הפוך?

[צחוק בקהל].

להכיר

את

עצמינו

ישיבה גדולה זכרון משה בפולסברג ה טבת תשפג. 19-

12-2022

<https://shofar.tv/lessons/15475>

ערב טוב!

בעזרת ה' נעשה ונעליח וה' עלינו ברחמי ורויח.

מחי 'חכה יתרה נודעת לו?'

הרב חיים קרייזווירט זצ"ל היה הרב של אנטוורפן. הוא היה ת"ח גדול מאד! ופעם אחת הוא שאל שאלה: המשנה אומרת: 'חביב אדם שנברא בצלם. חכה יתרה נודעת לו שנברא בצלם, שנאמר: "פי בצלם א-לקים עשה את האדם" (בראשית ט, ו) חביבין ישראל שנבראו בנים למקום. חכה יתרה נודעת להם שנבראו בנים למקום, שנאמר: "בנים אתם לה' א-לקיכם" (דברים יד, א) חביבין ישראל, שנתן להם פלי חמדה. חכה יתרה נודעת להם, שנתן להם פלי חמדה שבו נברא העולם, שנאמר: "פי לקח טוב נתתי לכם, תורתו אל תעזבו" (משלי ד, ב) (אבות ג, יד).

ושאל הרב: "מה זה שכל פעם המשנה מוסיפה: 'חכה יתרה נודעת להם?' אומר: חביבין ישראל שנבראו בנים

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם להבירו

מישהו עונה: 'היה עשיר'.

הגוי הזה מבין: איך צריך להראות בן של הקב"ה! אנחנו מבינים את זה? מי מבין את זה? מי מרגיש ככה?

הרב חוזר: 'היה עשיר' – אבל לא היה לו כסף. עשרים שנה לא היה לו כסף, אז איך הוא עשיר!?

תכסיסי המלוכה;

בן של הקב"ה, בן של מלך, יש תכסיסי מלוכה. הוא לא יכול ללכת כמו שאר בני אדם, הוא לא יכול לאכול פלאפל. הוא יש לו תכסיסי מלוכה. הוא צריך להתנהג בהתאם למלכות. ומי שהוא בן של מלכו של עולם – איך הוא צריך להיות? איזה תכסיסי מלוכה יש לו? נו... מה אתם אומרים? איזה תכסיסי מלוכה? איך נדע מה התכסיסים? נו, אתם רואים: אתם בנים ולא יודעים מה התכסיסים.

הוא היה עשיר אם היה 'נודע לו' שיש לו כסף, אבל כל זמן שלא נודע לו – הוא היה עני!! עשרים שנה הוא הסתובב בעולם עני. אבל בעצם, הוא היה עשיר. מה היה חסר שהוא יהיה עשיר? הידיעה.

אומר: 'עכשיו התישב לי המשנה. המשנה אומרת: 'תְּבִיבִין יִשְׂרָאֵל שְׁנֵקְרָאוּ בְּנִים לְמִקּוֹם' אבל: 'חֶבְהָה יִתְרָה נֹדַעַת לְהֵם' כשזה נודע להם – זה החיבה היתרה. אם הוא לא יודע שהוא הבן של הקב"ה, מה מועיל שהוא הבן של הקב"ה!?

'שולחן ערוך' – זה התכסיסים! ככה צריך להתנהג בדיוק בן של מלך. בדיוק אבל. מישהו באמת, מישהו באמת יודע את כל התכסיסים ומתנהג על פיהם?

מי מכס הולך ברחוב ומרגיש: 'שהוא הבן של הקב"ה!?' – אף אחד. אבל כתוב בתורה שאתם הבנים. אז איך אנחנו הולכים ברחוב ולא מרגישים שאנחנו הבנים של הקב"ה!?

אני הסתכלתי פה על כמה בחורים בכמה ימים ולא ראיתי שכולם יודעים את התכסיסים... 'אורח חיים' פשוט. בלי הרבה 'לומדעס'. 'אורח חיים' פשוט שזה חובה שכל יהודי ידע. כל יום בשנה מה עושים, איך עושים, זה אל"ף ב"ת. ולא ראיתי שכולם יודעים. ואם יודעים – עוד יותר גרוע; לא מתנהגים בתכסיסי מלוכה – אז זה בעיה! אני לא רוצה לתת דוגמאות שלא יזהו על מי אני מכוון, אבל בעיה. בעיה!

זה מה שהוא אמר (הרב חיים קרייזווירט) זה הפשט של המשנה.

הגוי מגלה סוד לר' אליעזר בן דוד;

היה רב אחד בשם הרב אלעזר בן דוד, ת"ח גדול! שכל סמינר 'אור החיים' בבני ברק של בנות, עשרות אלפי בנות! שהוא גדל שמה וחיתן, הוא והרב פרדו, היו שנים (2).

מה השיטה?

עכשיו אני אגיד לכם מה השיטה שאני מבין ממה שלמדתי במשך החיים. כולם גדלים לתוך 'חיידר', מהחיידר הולכים לתלמוד תורה, מתלמוד תורה הולכים לישיבה קטנה ואחר כך גדולה וכן הלאה. אני מצאתי: שיש בזה משהו שעדין חסר. מה חסר? – קודם כל בן אדם צריך להיות: 'בן אדם!'. ואני לא ראיתי שמלמדים אנשים להיות בן אדם. למדן? – כן. בן אדם? – לא.

'פעם אחת' הוא אומר: 'שהוא נסע בדרום אמריקה ובאמצע הרחוב עצר אותו גוי ואמר לו: 'תגיד לי, אתה יהודי?'

אז הוא אמר לו: 'כן. למה אתה שואל?'

הוא אומר לו: 'אני קראתי עליכם ב-BIBLE (תנ"ך).

הוא אומר: 'מה קראת?'

– 'שאתם הבנים של הקב"ה. ואני פעם ראשונה שהולך ברחוב ופוגש את הבן של הקב"ה! ויש לי שאלה. כל הזמן היתה לי שאלה. כשאני הולך ברחוב אני יודע על מה אני מסתכל ומה אני חושב. אתה הבן של הקב"ה, על מה אתה חושב ועל מה אתה מסתכל?'

כתוב: "עֵיר פְּרָא אָדָם יוֹלֵד" (איוב יא, יב) מה זה אומר? אדם נולד כמו בעל חי! בועט, שובר, זורק, נוגע, בלי רשות. הכל. תינוק, איך הוא מתפתח? ומהעיר פְּרָא – צריך ש: אָדָם יוֹלֵד. לקחת את העיר פְּרָא ולהפוך אותו לאדם – זה אנחנו צריכים לעשות. פעם למדו אתכם: איך יוצאים מהעיר פְּרָא והופכים להיות אָדָם? קבלתם פעם שיעורים כאלה? – לא קיבלתם.

אדם בעל מידות טובות;

דבר שני (2), אחרי שאתה זוכה להיות דומה לאדם, צריך מידות. לתקן את המידות קודם כל. כתוב בהרמב"ם:

אומר הרב אלעזר בן דוד: הוא עשה אותי "ככה!" (הרב מסמל הקטנה באצבעות).

להכיר את עצמינו (ישיבה גדולה זכרון משה בפולסברג)

מלמעלה בית דין' והוא יודע את זה בשלמות, יהודי פשוט-פשוט - מדרגתו למעלה-למעלה מהת"ח שהיה לו שאלה אחת (1) על זה:

אז מה הועיל לת"ח כל החכמה? רואים: שלא קובעים למעלה רק לפי חכמה.

אז צריך להיות קודם כל בן אדם ומידות.

ויראת שמים!

ואחר כך יש עוד דבר. עוד גדר אחד, קוראים לו: יראת שמים.

אם אין לאדם יראת שמים... - אתם כולם מכירים ודאי מה כתוב, עם ה: 'קב חַמְטִין', כן?

- 'העלת לי למעלה כור חטים?'
- 'כן.'
- 'נתת בהם קב חומטין?'
- 'לא.'
- 'חבל שהעלת!'

אם אדם למד את כל הגמרא כולה! הוא יודע הכל בעל פה!! תעשה לו מבחן סיכה - הוא אמר לך מה כתוב בדף, אבל אם אין יראת שמים: "חֶסֶן יְשׁוּעַת חֻמְתָּה וְדַעַת יִרְאַת ה' הִיא אֲצִירוֹ" (ישעיהו לג, ו) אם יש לו אוצר להכניס בו, שזה היראת שמים, את כל התורה - אז טוב מאד! אבל אם אין לו אוצר שקוראים לו: 'יראת שמים' - 'חבל שהעלית!' חבל על כל הלמוד שלמדת.

'ולמדתם ועשיתם' (ע"פ הפסוק: "וּלְמַדְתֶּם אֹתָם וְשִׁמְרְתֶם לַעֲשׂוֹתָם" דברים ה, א) אם אינו בכלל עשה - אף בכלל למוד אינו! זאת אומרת, אדם חייב: 'ללמוד על מנת לקיים!' אז איך יכול להיות שכן אדם לומד ולא מקים בדיוק מה שכתוב! מה ההסבר!?! וזה תכסיס מלוכה! יש בזה גם חילול ה', תלוי מה... אז זאת אומרת אדם צריך להבין: התביעה עליו גדולה! גדולה!!

זכיה גדולה מאד!

אבל יש לנו זכות גדולה מאד! שעוד לפני שבאנו לעולם הקב"ה בחר בנו להיות העם סגולה שלו! מתוך תשע מיליארד (9,000,000,000) שיש עכשיו בעולם הקב"ה עם פינצטה בחר כל אחד מכם! ואמר: 'אתה הבן שלי!! אתה מהעם סגולה שלי!! אתה: "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר" (ישעיהו מט, ג). עוד לפני שיצא מבטן אמו - כבר נבחר. נו, זה לא מחויב?

'שאין מלמדים לתלמיד שאינו הגון!' כולם חייבים ללמוד תורה, לא? - לא! אומר הרמב"ם: 'תלמיד שאינו הגון לא מלמדים אותו'. מי זה תלמיד שהוא לא הגון? - זה שיש לו מידות רעות. לא מלמדים. למה? - זה כמו זורק אבן למרקוליס, הוא ישתמש בחכמה שהוא יקבל אחר כך לרעה, כי המידות שלו שולטות עליו.

כתוב: 'שרשעים יצה"ע שופטין' (ברכות סא:) מה זה 'יצה"ע שופטין'? - מנהיגן. הוא, יצה"ע, מנהיג אותנו, עם המידות הרעות שלו. אז הוא לוקח את כל החכמה שהוא ילמד והוא ישתמש אתה להרע. אז זאת אומרת צריך מידות.

אומר הגאון מוילנה: 'שאם אדם לא יתקן את המידות - למה לו חיים?!' (אבן שלמה) בכלל לא צריך אותו פה.

חוץ מהמחלוקת של בית שמאי ובית הלל: 'אם נח לאדם שנברא, או לא נח לאדם שנברא?' ובסוף נמנו וגמרו: 'נח לו שלא נברא!'

כמה אנשים יוצאים מפה צדיקים באמת שיכולים לעלות ישר לג"ע? כמה??? אז זאת אומרת אדם צריך להבין: שזה לא הולך רק בזה שאתה לומד. הפוך! כמה שאתה לומד יותר - 'יוסיף דעת יוסיף מכאוב' (קהלת א, יח) למה? יקפידו עליך. שגגות של צדיקים - נחשבות זדונות! זדונות של עמי הארץ - נחשבים שגגות! אז על מי יש יותר קפידה? על מי שלמד. למה מקפידים על הצדיקים 'כחוט השערה?!' אתה הכי יודע, אתה הכי מבין. אם אתה לא עושה מה שאתה מבין - אתה בבעיה!! אז אתה לא יכול להגיד: 'לא ידעתי'. העם הארץ יכול להגיד: 'לא ידעתי' הוא לא למד והוא לא יודע.

איך קביעת המדרגה של האדם בשמים?

יותר מזה: יש שני (2) אנשים ת"ח ואדם פשוט; אדם פשוט והת"ח מקבלים מכות מן השמים. היהודי הפשוט לא מתלונן ואומר: 'הכל גזירת שמים!' והת"ח - יש לו שאלות! 'מה? מה? מה ראו בשמים?', יש לו שאלות!... נו, אז מה קורה?

אומר החפץ חיים: 'איך קובעים את המדרגה של אדם בשמים?' אתם יודעים?

החפץ חיים אומר: 'את המדרגה קובעים איך הוא קבל את כל מה שה' הביא עליו'. אם היהודי הפשוט קבל את הכל: 'גזירת שמים, לטובתו, אין יורד רעה מן השמים, הכל לטובה, אין נוקפין אצבע למלטה אלא מכריזים

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם להבירו

- 'מה אני לחיי העוה"ב?'
- 'שמא בא מעשה לידך?'
- 'כן! נתחלפו לי מעות של פורים'. זהו. ונתתי מהכסף שלי (עבודה זרה יח.).

כמה הוא נתן יותר? עוד כמה אגורות, עוד כמה שקלים, עוד כמה דולרים? כמה? למה זה מצווה לשמה שבה זוכים לעוה"ב? - כי זה היה בסתר, לא לעיני אנשים, רק בשמים יודעים מה שאני עשיתי ולמה עשיתי וכן הלאה. זה מצווה לשמה - לא יאומן כי יסופר.

אז זאת אומרת אם בן אדם חושב: 'שהוא כל הזמן לומד תורה וכל הזמן הוא זה וכל הזמן והוא מבין והוא כתב ספרים גם והוא חושב שהוא בן עוה"ב...! - אוו... בוא-בוא רגע - אתה בן אדם? בוא נבדוק את הבן אדם... שתי (2) שאלות שואלים את הבן אדם כשמיגיע למעלה;

'המלכת את קונך?'

שאלה ראשונה (1): 'המלכת את קונך?'

- וואו! זה שאלה כבדה. 'המלכת את קונך? אתה יודע מה זה 'המלכת את קונך? זה שאתה הולך והקב"ה נמצא אתך כל הזמן ואתה רואה 'מלך! לפניך כל הזמן. כל הזמן אתה רואה את המלך לפניך.

מספרים על המהר"ל מפרגא שפעם אחת בעיר שלו הוא יצא בבוקר להתפלל, ראה כולם בורחים! שאל: 'מה קרה?'

אמרו: 'יש אריה! אריה ברחוב',

שאל: 'איפה האריה?'

אמרו לו: 'ברחוב שם ראינו אותו'. הלך לכיוון ההוא - ראה אותו האריה - ברח!

כולם התפעלו, שאלו: 'מה קרה, מה קרה? מה הוא ראה?'

הוא אמר: 'התפלן'. "וַיֵּרָא כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם ה' נִקְרָא עֲלֵיךְ וַיֵּרָא מִמֶּךָ" (דברים כח, י).

אמרו: 'גם אנחנו היינו עם תפלן. למה הוא לא ברח?'

"וַיֵּרָא כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם ה' נִקְרָא עֲלֵיךְ" (דברים כח, י) לא פה (כבוד הרב מסמן איפה שמניחים תפלן של ראש). אלא עֲלֵיךְ. אם שם ה' הוא עֲלֵיךְ כל הזמן, יש לך

אם יש לנו זכיה כזאת, שנבחרנו להיות הבנים של הקב"ה, אנחנו לא צריכים לתת את הדעת: איך אנחנו עושים כבוד לאבינו בשמים? איך אני יכול לעשות לו כבוד? - תקים את כל מה שכתוב. מה שכתוב זה התכסיסי מלוכה שאתה צריך להתנהג על פיהם.

'קים זה - את מה שכתוב בזה!' (סוטה יג.) יוסף הצדיק והארון הולכים ביחד במדבר. מה עושה הארון של מת אצל ספר תורה?! - 'קים זה מה שכתוב בזה!' ספר תורה מהלך. הקב"ה רוצה מאתנו שנהיה כאלה.

'הני בבלאי טפשאי' (ביצה טז.)... 'דקימי מקמי ספר תורה - ולא קימי מקמי גברא רבה!' (מכות כב.) קימי מקמיה ספרא דאורייתא אבל לא קמים מפני ת"ח - זה 'טפשאי!' אז זאת אומרת אדם צריך להיות 'ספר תורה מהלך!' כל הליכותיו צריכות להיות קודם כל אדם, עם מידות טובות שהתורה אומרת.

לקים מצוה 1 לשמה! מה לתרום

ויראת שמים כדי שהכל יעשה: 'לשמה!' כי לא לשמה - אין עוה"ב על שום מצווה לא לשמה, רק על לשמה. רק על לשמה יש שכר! מי יכול להגיד שהוא עושה מצוות לשמה? - באהבה, ביראה, בזרירות, בשמחה, בכל התנאים? כל מצווה? מי יכול להגיד שהוא עשה אחת (1) לשמה? מי יכול להגיד? אם בן אדם לא לומד תכסיסי מלכות הוא לעולם לא יכול להבין אפילו מה זה לשמה.

הרמב"ם אומר: 'רְצָה הַקָּב"ה לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָּךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת' (מכות ג, טז).

מה, מה הפשט? 'רְצָה הַקָּב"ה לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל'

אז הוא אומר: 'שאם אדם יעשה מצוה אחת בכל ימי חייו שהיא תהיה לשמה! לא מחמת יראה, לא כבוד, לא שום סיבה, שום פניה ויעשה אותה לשם ה' בלבד - הרי זה בן העוה"ב!'

מה?

הרמב"ם אומר: מכל החיים שלנו, שבעים (70) שנה, אם נעשה רק מצוה אחת לשמה - בן העוה"ב?! - כן, כי זה לא קל לעשות, כי מי שלא ילמד את זה טוב-טוב-טוב-טוב - טוב - לא יוכל לעשות.

מאיפה הוא לומד את זה?

מהגמרא;

להכיר את עצמינו (ישיבה גדולה זכרון משה בפולסברג)

אנחנו רואים שלילי בעיניים כל הזמן, כל הזמן! כשאנחנו מסתכלים, איפה שלא מסתכלים – חנה: 'זה שמה התריס עקום, תראה זה ככה, זה תלוי לא בסדר, ככה צריך לסדר את זה'. כל דבר שאדם מסתכל הוא לא מסתכל חיובי. למה? – כי "מחשבת לבו רק רע כל היום".

אם אתה לא תחנך את עצמך לראות מה שהתורה אמרה: "בְּצֶדֶק תִּשְׁפָּט עַמִּיתְךָ" (ויקרא יט, טו). בְּצֶדֶק! זאת אומרת, יש לך ספק; ככה ככה ככה – אתה צריך לשפוט בְּצֶדֶק. לעד של העדק. לעדק אותו.

אלא אם כן 'סאני שומענייה' וידוע שהוא מפורסם שלא... והוא לא בכלל "רעך" בכלל והוא מחלל שבת וכו' – אתה לא מחויב.

אבל אם זה בן אדם – "בְּצֶדֶק תִּשְׁפָּט עַמִּיתְךָ" – 'עם שאתך בתורה ובמצוות' – אתה צריך לעדק! כמה אנשים מצדקים?

– 'איי איי איי... ראיתי אותו במקום לא טוב. מה הוא עושה שם?'

אף אחד לא ילמד עליו זכות!

התורה אומרת, היא מצווה אותי: 'לא! אל תהיה רע! אני יודעת שאתה רע! לכן אני אומרת לך: "בְּצֶדֶק תִּשְׁפָּט עַמִּיתְךָ". לכן אני אומרת לך: אם כבר "הוכח תוכיח את עַמִּיתְךָ" (ויקרא יט, יז) – תציל אותו. אני אומרת לך: "וְאִתְּבַתְּ לְרַעְךָ כְּמוֹךָ" (ויקרא יט, יח) אני אומרת לך הרבה דברים לתקן את הרע שבך!'

– זה תכסי מלכות.

אם אתה לא תלמד את זה ולא תעשה את זה – אתה אדם רע! אתה יכול להיות למדן, אתה יכול להיות מה שאתה רוצה, אבל הרע גדול אתך! וככל שתהיה יותר גדול – הרע יהיה עוד יותר גדול!! והגאווה תפרח – ו: "תועבת ה' כל גבה לב" (משלי טז, ח). גם אם בלב שלך יש קצת-קצת גאווה, קצת – הוא שונא אותך הקב"ה! שונא, מתעב אותך.

עכשיו מי יכול להגיד: 'אני אין לי גאווה בכלל על כלום?' – הרי כל אחד חושב שהוא במשהו הרבה יותר טוב מהאחרים! וזה נכון. יש דברים שאדם באמת יש בו מעלות מה שאין באחרים. אבל אתה מחזיק את זה לעצמך?! כאילו זה אתה עשית? – זה חסד ה' שברא אותך עם מידות כאלה נוחות! את ההוא לא נוחות. אחד ברא אותו 'יעקב' ואחד ברא אותו 'עשו'. שניהם צריכים לעבוד; זה

'אימת מלך!' עליך – כל מי שיראה אותך הוא ירא ממך, כולל אריות! זה נקרא שאדם המליך את קונו.

טוב, נגיד שעברנו את זה, בסדר? אנחנו המהר"ל מפראג. עברנו את זה.

שאלה שניה (2): 'המלכת את חברך עליך?' – וואי וואי וואי. מי יכול את זה להגיד? מי יכול להגיד שהוא המליך את חברו עליו, שהוא היה ממש מלך עליו! כמו הקב"ה? יש משהו כזה שיכול להגיד? נו, אז מי פה חושב שהוא עולה למעלה ומחכים לו עם גיטרות ותופים לקבל את פניו?... מי חושב?

כולנו אנשים רעים;

עכשיו אני אגיד לכם עוד יותר גרוע מזה!

הוא בקש: 'שאני אפחיד!' – אז אני אפחיד קצת...

כתוב: "כִּי יֵצֵר לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעֻרָיו" (בראשית ח, כא) הכתוב אומר: שכולנו אנשים רעים! כולנו אנשים רעים!! למה? "כִּי יֵצֵר לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעֻרָיו" – זה לא נשלט. "רַע מִנְּעֻרָיו" – עוד אין לך כוח להלחם נגד יצה"ע. בגיל שלוש עשרה (13) רק מגיע יצה"ט. עד גיל 13 "רק רע". ו: "מחשבת לבו רק רע כל היום" (בראשית ו, ה) ו: "מחשבת" ... ככה כתוב. כתוב. נכון, הרב שמעון? כתוב: "רק רע כל היום".

עכשיו תגידו לי, אתם באמת חושבים שאתם חושבים 'רק רע כל היום'?! אתה חושב שאתה חושב כל היום 'רק רע'? – אתה לא חושב ככה, נכון? אתה חושב שאתה בחור חיובי, נחמד, לא? וכשאני אשאל את ההורים שלך? בטח גם הם יגידו...

אבל הפסוק מכחיש את ההורים שלכם! הפסוק אומר: שאתם, המחשבות שלכם: "רק רע כל היום".

אתם רוצים הוכחה? כשבן אדם רואה משהו שמתהלך לפניו ברחוב, מה הוא רואה בו? את החסרונות או את המעלות? מה הוא רואה?

– 'הנעל שלו קרועה. יש לו כתם על המעיל.

והכובע שלו מצ'וקמק'... ואם הוא מדבר אתו?

– 'אה... זה לא שפה צחה. הוא לא יודע כל כך

לדבר. ופה הוא טעה ושמה הוא נכשל והאטו

שלו לא כל כך... למה הוא לא מתקן אותו? זה

סתם ככה...!'

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם להבירו

לא עברות! ח"ו!!

אני לא מדבר עוד על כשלונות שהם כל יום; בלשון הרע, ב: "ולא תתורו" בכל מיני דברים שהם יום-יומיים. אני מדבר אפילו על דבר שאין להם שום קשר לעברות. סתם דברים שכתוב שצריך.

נגיד, מי פה מהבחורי ישיבה לא יודע שאסור ללכת לפני המתפלל? – אז איך יכול להיות שאחרי שהוא גמר את התפלה הוא מתחיל להתרוצץ בין כולם? מישהו לא יודע את זה, את ההלכה הזאת? נו... אז מה? אז למה הוא עושה את זה? מה אכפת לו מה כתוב! הוא רוצה לזוז. הוא אדם עצמאי, יש לו כוח ברגליו והוא רוצה לזוז.

מה זה? מה זה? לא הבנתי! כתוב או לא כתוב? נדמה לי זה כתוב ב'משנה ברורה', לא? אז למה הוא אז? למה הוא הולך? מה זה? אני לא מבין. דבר קטן!

מה הוא יסביר בשמים?

– 'אתה יודע כמה פעמים אתה הלכת לפני אנשים, בלבול להם את הראיה, את המחשבה, את הכל? קלקלת להם את התפלה והכל? ומה, מה, מה, אתה עושה עם מה שכתוב?'

אני ראיתי: אנשים מתפללים – ולא מתפללים כמו שכתוב. כתוב: 'שיכוף את ראשו כאגמון וזיקוף לאט-לאט!' אני לא רואה שאנשים עושים את זה.

אני ראיתי שכשצריך להגיד: 'עלינו לשבח' – אז צריך לכופף את הגו שלו למטה תשעים (90) מעלות, ככה ואחר כך לעלות.

אני ראיתי: שצריך להתכופף לגמרי לפני שכרועים שלוש (3) פסיעות אחורה, ככה ממש, ללכת אחורה ואז שמאלה ימינה וקדימה. ואני רואה שעושים טובה שעושים ככה (כבוד הרב מסמן בראשו ימינה ושמאלה) כאילו מסמנים למישהו משהו.

– מה זה? כל זה כתוב! למי זה כתוב? למי זה כתוב? אז אם בזה 'בקטנות' שזה קטנות, מה, זה לא מסובך! זה לא דבר שעכשיו צריך לתפוס ראש עם כוונות, משהו, לשים פתק כזה מול הפרצוף שיהיה כתוב בדיוק מה הכוונות שלא להתבלבל בשעה שמכוונים.

טוב, בסדר, נגיד זה עוד לא התרגלתי. אבל מה, לעשות דברים שזה אל"ף ב"ת!

יעה"ע יתקוף אותו בסיבה זאת וזה יעשה לו ככה... כולם צריכים לעבוד. לכולם יש משהו טוב ורע. כולנו מורכבים מטוב ורע. אבל אנחנו צריכים לפלס את המידות שיהיה רק טוב! אין רע. אנחנו צריכים לסלק את הרע מתוכנו.

"עיר פרא אדם יולד". "כי יצר לב האדם רע מנעריו". ו: "מחשבת לבו רק רע כל היום". חיבים לשנן את זה: שאנחנו צריכים לעצת מהברוך הזה... – אבל זה רק אם בן אדם לומד על מנת לקיים. זאת אומרת הוא לא יקום מהספר בלי שהוא יקום את מה שכתוב. אם הוא דחה את זה 'לפעם אחרת' – נרשם עליו חוב. ידעת ולא קימת מיד! למה לא קימת מיד?

– 'אה, אני אדון לעצמי. אני אחליט מתי. כרגע לא מתאים לי, כרגע אני לא בנוי לזה, כרגע אני לא יכול להתחייב על זה, יבוא יום ואני אעשה את זה. שמעתי, כן, קראתי – זה יבוא, זה יבוא...'

– זה לא יבוא... זה לא יבוא. מה שאתה דוחה – זה על מנת לא לקבל. אם היית מבין שכל עצה מהקב"ה – זה פנינים! זה יהלומים!! זה עצה של הקב"ה!!!

אם היית נכנס לאחד הרבנים הגדולים, בין אלה שחיים, בין אלה שנפטרו – הכי גדולים. שהם בעיניך גדולים. והם היו אומרים לך: 'כך וכך תעשה ותצליח' – מי שיש לו אמונת חכמים ודאי שהיה עושה. למה הוא בא? הוא בא לבקש עצה, נתנו לו. ואם הוא היה חולה ואמר לו: 'עשה כך וכך ותנצל?' לא היה עושה! בשביל מה הוא בא?!

אם בורא עולם אומר לך את כל העצות – זה עצות מהבורא יתברך. כל המצוות זה עצות מהקב"ה איך להשיג חיי עוה"ז במאה אחוז (100%) ועוה"ב במאה אחוז. אז איך אתה דוחה את העצה שלך?!

אומר לו: 'בסדר, תודה, שמעתי הקב"ה, פעם הבאה. בהזדמנות... יש מקום לשקול את הדברים.'

– נו, זה מאמינים? שרים: 'אנחנו מאמינים בני מאמינים ואין לנו על מי להשען אלא-אלא על אבינו... אבינו שבשמים...'

– איזה יופי! כולם יודעים לשיר. ולחיות כך? לחיות. לחיות! מי חי ככה? מה שכתוב – צריך לקיים.

כל מה שאתם יודעים אתם מקימים? מישהו יכול להגיד: 'אני – כל מה שאני יודע אני מקיים!'

להכיר את עצמינו (ישיבה גדולה זכרון משה בפולסברג)

היה עם תפלין כל היום, הוא ידע דברים, אומרים אפילו שהוא עשה מופתים. איך תפסו שהוא בלוי? הלכו לבדוק איך הוא ישן וראו שהוא ישן אפרקדן. אמרו: 'זהו. זה גורנישט מיט גורנישט!'

שמעתם? לכאורה הוא יכול להגיד: 'מה, אני ישנתי ככה. אני יכול בשינה לדעת מה המעב שלי? אני לא יודע מה המעב שלי...'

אבל אומרים לנו: שעריך בתחילת הלילה לישון עד צד שמאל ואחר כך מחצות עריך להחליף צד... ויש בזה חשבונות וכו' וכו'. ואסור לישון אפרקדן או הפוך – אסור! אבל הוא ישן!! אז מספיק שפעם אחת ראו אותו. אולי כל השבוע הוא ישן טוב ואתה באת בדיוק כשהוא נתקע שמה באמצע?! מה?

– אין מעב! אין מעב!! מי שלא מדקדק בדיוק – בדיוק – הוא לא יכול להיות אדם רם מעלה. לא יכול להיות. לא יכול להיות!

תראו מה זה: לקבוע גורלו של אדם, ממה? מתנחה אחת בשינה.

איך לקבל יחס טוב מהש"ת?

אז זאת אומרת מה שאני ממליץ לכם זה בואו נתחיל עם 'אורח חיים' נעבור עליו לאט לאט ונקים כל מה שכתוב. אם נקים כל מה שכתוב – החיים שלכם ישתנו לגמרי! לגמרי-לגמרי בהתייחסות של הקב"ה אליכם תהיה שונה לגמרי-לגמרי. כי מי שלא מזלזל במה שאומר ה' – ה' גם לא יזלזל במה שהוא אומר לו!

אתם מבקשים מה' הרבה דברים, מן הסתם. ולא על הכל אתם נענים בחיוב. למה? למה? אם הבן מבקש מאבא הכל יכול, למה שהוא לא יתן לו? חסר לו, הוא יתמעט? – לא. למה הוא לא נותן?

'אתה נותן לי גם? אם תעזבני יום – יומים אעזבך' איך שאתה – אני "עלך" (תהלים קכא, ה) איך שאתה מתנהג אתי – אני מתנהג אתך. אתה לא מתייחס אלי? – אני לא מתייחס אליך. אתה שומע בקול? – אני שומע בקולך. תחליט: איך אתה רוצה לנהל את היחסים. רוצה להיות קרוב אלי? – תעשה מה שאני אומר.

"קרוב ה' לְכָל קְרָאיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת" (תהלים קמא, יח) אתה איש אמת? אתה עושה הכל באמת? אתה מכון לעשות את האמת? אם כן, אני קרוב אליך יותר ממה שאתה קרוב אלי! אבל אני רוצה לראות: שאתה

אם אחד מסתכל מהעדר איך מתפללים וזה הוא אומר: 'איפה השולחן ערוך ואיפה אלה?!' מה? אולי ב'תניא' כתוב משהו אחר? אולי ב'ערוך השולחן', אולי כתוב משהו אחר?! אני חושב שבכולם כתוב אותו דבר, נכון? אותו דבר כתוב. אז איך יכול להיות ש...? או שיש 'שולחן ערוך פולסברג'... אולי פה בפולסברג – זה שם מפוץ? אז אולי פה יש דברים שהתפוצצו... זהו. אז כשרואים שבקטנות, בקטנות יהודי לא עומד, זה מראה: שהוא לא מתכוון לקים את התורה כלשונה. מה שנח לו, מה שמתאים לו – הוא מאמץ. כל השאר – הוא דוחה. נו, איך הוא יבוא לשמים ויגיד: 'אני קימתי?'

למה החפץ חיים מתפלל בנין?

שאלו את החפץ חיים: 'למה אתה מתפלל בהנין?' למה אתה מתפלל כל הזמן בהנין, בהנין, בהנין. נו, כמה פעמים לא ב'הנין', לא נורא...!

הוא אמר: 'דבר ראשון שאני אגיע למעלה ישאלו אותי: 'אתה קימת את התורה?'

אני אגיד: 'כן'.

יגידו: 'טוב, בוא נפתח את השולחן ערוך'. ומה כתוב בהתחלה? 'יתגבר כארי!' אתה התגברת כארי או לא?'

אם אני אגיד: 'לא', אז כבר על ההתחלה אני בבעיה כבר על ההתחלה! לא התחלנו את השולחן ערוך – אני כבר לא מקים. כתוב: 'מעווה מן המובחר' (ברכות ט:): "יִרְאֶוּךָ עִם שְׂמֵשׁ" (תהלים עב, ה) מה זה אומר? זה אומר: שהקב"ה קבע אתנו פגישה. הפגישה הוא אומר: 'אני רוצה לראות אתכם עם שְׂמֵשׁ. אתם באים לפגישה או לא?'

'רבש"ע! אני עוד עייף, אני עייף. נפגש יותר מאוחר. כשאני אוכל אני אקום. נדבר בהמשך. ביי...'

[צחוק בקהל].

נו, אז תגידו לי, זה רציני, נו? זה בן של מלך? ככה? כל יום, כל יום, כל יום, שנה, שנתים, שלוש? חלאס' ישנת מספיק. די-די! תקום! מה, מה יגיד בן אדם?

המשיח שקר התגלה בקטנה!

אז זה לא חכמה ללמוד. לא חכמה שאדם 'שפיץ'... אבל בודקים אותו בדברים הקטנים, מסתכלים עליו.

אתם יודעים איך גילו ששבתאי עבי יש"ו היה משיח שקר? איך ידעו שהוא משיח שקר? הוא היה מקובל! הוא

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

נו, אני אוכל וסועד את ליבי ונהנה. לא מגיע להגיד ברכה כמו שצריך?! אז למה אנשים זורקים ברכות, ככה? 'ברוך הנגחדלנבדל... בורא פרי העץ. כגלכידגל... שהכל נהיה בדברו. כגחכגדלכגד...'

אני עוד לא נמצא בשלוש (3) ראשונות – אנשים עושה 'עושה שלום'. ואני לא מתפלל לאט... וכבר 'עושה שלום'?! שלום? לאן אתה הולך? מה, בשביל מה באת? יש לך פגישה עם הקב"ה! לבקש ממנו מה שאתה רוצה!! איך גמרת את הפגישה מהר?!

אחד יכנס לראש העיר ויגיד לו: 'ארזני ראש העיר, תודה שקבלת אותי, אני רוצה קרקע ארבע (4) דונם, אני רוצה מכונת, אני רוצה שתעלה לאשתי את המשכורת, אני רוצה זה וזה וזה... להתראות. 'עושה שלום'. ביי ביי...'

הוא יתיחס אליך?! איך אתה מבקש? ממי אתה מבקש? – צ'יק צ'ק. הכל צ'יק צ'ק לגמור כאילו זה עול... כאילו זה שק מלט פה, הופ, טאק להוריד אותו וזהו, להשתחרר! ככה זה נראה. לא חבל? – תכסיסי מלוכה אנחנו בנים של מלך. בנים של מלך!

איך הבת של טראמפ הולכת ברחוב? – היא הבת של טראמפ! כל העולם כבר מכיר אותה. מאז שאבא שלה היה 'הנשיא'. אתם יכולים ללכת כמוה ברחוב ולהרגיש: 'הבן של מלך?! אפילו שאני אגיד לכם אלף (1,000) פעם אתם לא יכולים. אין לכם את ההבנה וההרגשה שאנחנו הבנים של מלך מלכי המלכים הקב"ה!!

מה עונים לגוי שמזלזל ביהודי? (ע"ר)

כבוד הרב פונה למישהו בקהל: אני שואל אותך, אם היה תופס אותך אחד פה, שחור עור. גדול! כמו שחקני כדורסל... והיה אומר לך: 'ז'יד!' ונותן לך כמה "ברכות" בידיש. מה היית עונה לו? הוא היה אומר לך 'ז'יד' – מילים. מה היית אומר לו?

עונה: 'בורח'.

ואם היה לך אומץ ולא היית בורח והיית יכול לענות, מה היית עונה לו?

היית צריך לעשות לו ככה וכבוד הרב מסמל תנועה על האף עם היד...]

צחוק בקהל.

ולהגיד לו: 'עוד לפני שנולדתי – אני הבן של הקב"ה! והוא בחר ביי!! ולא בכל האנשים כמוך בכל העולם ביחד!!

איש אמת. אם לא – אז על מה אתה מדבר? למה שאני אתן לך? מה ההבדל בינך לבין זה שמדקדק? – לו אני אתן בגלל שהוא מדקדק ולך אני אתן בגלל שאתה לא מדקדק?! איפה יהיה העדק? כל אחד צריך לקבל בהתאם למה שהוא.

אדם שלא מוציא שקר מחפה שלו: "לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה" (במדבר ל, ג) – כל מה שיצא מפיו יתקיים! אבל אם אתה איש אמת. איש אמת זה עושה גם את האמת. 'התורה אמת, חותמו אמת, הקב"ה אמת!' והוא לא סובל שקר. לא הרחיקה התורה דבר אחד מכל העברות הכי חמורות – חוץ משקר: "מדבר שקר תרחק" (שמות כג, ז) – תפוס מרחק לגמרי משקר. שקר זה לא סובל. זה 'מארבע (4) כיתות שאינן מקבלות פני שכינה!' – 'כת שקרים': "דבר שקרים לא יפון לנגד עיני" (תהילים קא, ז). לא לשקר! ולשקר זה גם אדם שלומד ולא מקים.

כוונת הברכות:

- 'אתה למדת מסכת ברכות?'
- 'כן! כן עשינו סיום כבר כמה פעמים.'
- 'מה אתה אומר! ואתה דובר אמת, כן? שקרן שכמוך!'

אתה מכוון בברכות כמו שכתוב, שצריך בסימן ה' בשולחן ערוך, אתה מכוון כל ברכה? אתה באמת מתכוון מה שצריך להתכוון בברכה? למדת 'ברכות', אז מה אם למדת 'ברכות'? ועשית ברכות גם בסיום. כן... היה שם אוכל והכל. אבל איפה הברכות שאתה מברך אותי?!

'ברוך אתה ה' א-לקינו' – איזה מילים, איזה מילים! ברוך = מקור הברכות. אל מי אני פונה? אני פונה 'ברוך אתה' אתה – מי זה 'אתה'? מי שנמצא פה לפני. ואני מודיע ומודה שאתה מקור הברכות! 'ברוך אתה' = אתה המקור של כל הברכות. אני לא יכול לזכות בשום ברכה בעוה"ז – רק ממך. 'ברוך אתה'. שם ה' שאנחנו אומרים זה שם הוי"ה שהיווה את כל העולמות כולם. ואנחנו מדברים אתו!

ואומרים לו: אתה א-לקינו, שלנו, פרטי. שלנו: "א-לקינו ישראל" (בראשית לג, כ) אתה א-לקינו. וואי וואי וואי. משגיח עלינו בפרטות! אתה משגיח עלי באופן פרטי. 'מלך העולם!' אתה המלך של העולם. ואני מודה לו: 'בורא פרי העץ. המוציא לחם מן הארץ' – זה הכל אתה. אין פה חיטה ואין פה זורעים ואין פה אדמה ואין פה גשם. זה אתה. הכל זה אתה.

להכיר את עצמינו (ישיבה גדולה זכרון משה בפולסברג)

(אני אגיד אחר כך לרב שמעון מה אני חושב והוא יגיד למי שהוא חושב שעריך להגיד...)

דבר שני – מידות. חיבים לעבוד על המידות. יש ספר 'אורחות צדיקים' כולם מכירים, אבל צריך ללמוד על מנת לקיים. צריך לתקן את המידות.

אחרי זה צריך לעבוד על יראת שמים באמת. יראת שמים באמת! יראת שמים זה ההגנה של הבן אדם. אין לו יראת שמים – אפשר ברגע אחד... ברגע אחד – להוריד אותו מהפסים!

יש שיחת מוסר של אחד מגדולי ישראל שאומר שבעצם יש בני אדם, לא נגיד את זה על כולם, יש בני אדם שהם 'בית הכסא'. 'בית הכסא' זה בית כסא.

והתימנים אומרים: 'בית הכסא' לא 'בית הכסא' כי לא היה פעם כסאות. היה בור. למה זה נקרא 'הכסא'? כי כתוב בפסוק: "וְכִסִּיתָ אֶת צִאֲתָהּ" (דברים כג, יד) זה מלשון כיסוי, לא מלשון כסא. 'בית הכסא'.

אז הוא אומר שאנשים הם 'בית הכסא' – כל זמן שאתה לא נוגע בו, כלום – אין ריח... אבל ברגע שאתה נוגע בו – נפתח הכסא והריח יוצא.

לכן אדם נמדד 'בכוסו, בכיסו ובכעסו' (עירובין סה:). כשהוא כועס – אתה יודע בדיוק מי הסחורה פה, אתה מבין... זה שהוא מאופק בינתים זה בגלל שיש כיסוי. אבל אם זה מתרומם... – וואי וואי וואי. אז צריך מידות. צריך שיחיה גם מידות. ואחרי מידות – יראת שמים.

למה הרב גלינסקי ביקש פתק: 'לבדוק את המעצורים?' אמרתי לפני כמה ימים לרב שמעון שהרב גלינסקי פעם נסע עם נהג שלקח אותו טרמפ והוא ראה פתק על החלון שכתוב שם 'check the breaks' – תבדוק את המעצורים.

אז הוא אמר: 'אני צריך פתק כזה',

הוא אמר לו: 'למה אתה צריך? אתה לא נהג בכלל. בשביל מה אתה צריך?'

הוא אמר לו: 'בשביל מה כתוב לך את זה?'

הוא אמר לו: 'לפעמים אם לא בודקים את הברקס יכול להיות בשעת סכנה אני אבוא ללחוץ, לא יהיה ברקס, אז אני יכול להחליק ואני ואבוי מה יכול להיות. אז צריך כל פעם לבדוק.'

ואני מברך בבוקר: 'שלא עשני גוי' כמוד וכמו הפרזינט שלך. הבנת? טררר' [שוב הרב מסמן את אותה תנועה עם היד...].

אתה לא יכול לעשות כי אתה לא עדין מרגיש שאתה כזה. אם היית מרגיש כזה – היית המאושר באדם! ואם אתה כזה ואבא שלך קוראים לו: 'אבינו מלכנו!' כן? אבא שלך זה: 'מלך העולם' – אתה יכול לקבל הכל.

איפה הג"ע שה' רוצה לתת לנו? ומתי?

הוא רוצה לתת לך, אתה יודע מה לתת לך? הרגע-הרגע, מה הוא רוצה לתת לך? ג"ע פה בעוה"ז. אתה מאמין? לא 'אחר כך'. עכשיו הוא רוצה לתת לך פה בעוה"ז ג"ע.

מאיפה אני יודע? אדם הראשון איפה הוא שם אותו? ישר בג"ע. לא שם אותו בחוץ ואמר לו: 'תעשה כמה מצוות, תחיה ילד טוב, אני אכניס אותך'. – לא! ישר לג"ע!

זה מה שהוא רוצה. את כל העולם כולו הוא ברא בשביל אדם אחד (1) שהכניס אותו ישר לג"ע. עוד לא עשה כלום. ואם היה עומד בביקוש, רק 'לא לאכול מהעץ!' – היה מגיע לשלמות לעוה"ב!

ומה צריך כל יהודי לומר? 'כל העולם כולו נברא בשבילי' – לבד! בשבילי. נו, אז ה' לא רוצה לתת לך את העוה"ב כבר פה בעוה"ז? אבל אתה צריך להיות בן.

יש בנים ויש עבדים; בנים עושים רצון אביהם שבשמים. מה זה 'עושים רצון אביהם'? לא מה שהוא מבקש. מה שהוא מבקש – פשיטא שצריכים לעשות! אבל בנים יודעים גם מה הרצון של הקב"ה. מה ההבדל בין בן לעבד?

האדון אומר לעבד: 'תביא לי בבקשה כוס תה!' – מביא לו כוס תה.

אומר לבן: 'תביא לי כוס תה' – מביא לו עם עוגיות, עם שוקולדים. הוא יודע מה אבא אוהב. הוא יודע מה אבא רוצה. זה נקרא: 'לְעֵשׂוֹת רְצוֹן אָבִיךָ שְׁבִשְׁמִים' (אבות ה, כ) מעבר למה שכתוב אתה צריך עוד להוסיף כדי שהקב"ה יהיה מרוצה. ואז ממילא בן כזה מקבל הכל! הכל-הכל-הכל.

אז לסיכום:

קודם כל – בני אדם. צריך ללמוד דרך ארץ. יש הרבה לעערנו שאין להם דרך ארץ ואני לא אפרט... ממש אין דרך ארץ.

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם להבירו

וְאֵי לֹא אֲרָאָנוּ... הֲלוֹא אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ אֵינִי מֵלֵא" (ירמיהו כג, כד) מיד תתלבש עליו בושה ויראה! וכו'
באותו רגע חזרתי בתשובה!

אז מה ההבדל?

אתם רואים מה ההבדל ביני לבניכם? אני קראתי - וקימתי. לא אמרתי: 'מה זה, איפה הוא? איפה הוא? כתוב: 'שהוא מסתכל עלי!' - איפה הוא? לא שאלתי שום דבר. מאותו רגע הבנתי: שאני בבדיקה כל רגע. כל מה שאני עושה - ה' רואה אותי. היתי מאמין בא-לקים ממה שלמדו אותי בבית: אמונה. אף פעם לא חשבתי מה זה. אף פעם לא התבוננתי: 'מה זה אומר? מה זה מחויב?' - אף פעם!

אם היו שואלים אותי: 'אתה מאמין בה?!',
הייתי אומר: 'בטח!'

- 'מה זה אומר? מה אתה עושה עם זה?'
- אין לי תשובה.

ברגע שקראתי את זה - זהו. מאותו רגע יצאתי לדרך ומה שכתוב - אני מקים. מה שכתוב. הייתי נותן כבר דרשות לאנשים והייתי מוריד את הזקן בתער - כי עוד לא הגעתי לסימן שכתוב: 'שאסור להשחית!'. לא ידעתי. אני התקדמתי לפי מה שכתוב. אבל כבר מה שלמדתי - היה מספיק לחנך אחרים שיודעים ולא מקימים. והיתי הולך עם הספרים אצלי ביד וכל מי שהיתי רואה שלא עושה מה שכתוב, אומר לו: 'תראה מה כתוב. תראה מה כתוב. תראה מה כתוב. תראה מה כתוב.'

כשאני בעצמי עוד לא יודע את כל הכתוב! וככה זה המשיך.

אם אתה מאמין למה שכתוב... אחד הדברים שתפס אותי זה היה פסוק: "תִּרְחֹב פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ" (תהילים פא, יא)

אמרתי לה': 'אין בעיה! אני נותן את הפה שלי, אני אפתח אותו, אתה תמלא אותו'. וארבעים (40) שנה אני מדבר. ושואלים אותי שאלות ואני עונה תשובות. 'מאיפה אתה עונה תשובות? מאיפה אתה יודע?' אתם יודעים כמה שאלות שאלו אותי? - עשרות אלפי שאלות! ואני עונה לאנשים. איך זה יכול להיות? מה, אני למדתי את כל התורה כולה? - לא. איך זה? כתוב: "תִּרְחֹב פִּיךָ" - אני

אז הוא אומר לו: 'גם אני עריך את זה. לפעמים אדם יכול להחליק, איזה עברה, משחזו. עריך ברקס. ברקס. עריך לבדוק את הברקס.'

אז לפני שיוצאים לרחוב - עריך לבדוק את היראת שמים. זה הברקסים שמונע מאדם לעשות עברות. אז עריך שאדם יהיה לו יראת שמים.
ואחרי זה ללמוד על מנת לקים.

אז יש עוד הרבה שלבים לפני שמגיעים ללמוד ולהתפעל ולהגיד: 'שאני למדן...' - מצוין, אבל יתבעו אותך לפי הידיעות שלך. כל מה שאתה יודע יגידו: 'קימת או לא קימת?'. אין ידיעה שאתה יכול להשאיר אותה לספר. כל ידיעה - זה בשבילך.

"וְיִדְעַתָּה הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל לְבָבְךָ" (דברים ד, ט).
IMMIDIETLY - ככה עריך.

ומעכשיו כבר אתם בדרככם תהיו חכמים ואני מקווה: שעד אוגוסט, אם נחזור לפה, אז אני אראה פה 'מלאכים!' ושלא חושבים 'רע' על אנשים. לא חושבים רע! חושבים טוב על אנשים.

מבקשים מהרב שיספר על החזרה בתשובה שלו;

הוא רוצה: שאני אגיד לכם איך אני חזרתי בתשובה?

אני עד גיל עשרים וארבע (24) אני הייתי חילוני. לא 'גמור' אבל חצי (1/2) גמור. לא הייתי מעשן בשבת ולא נוסע בשבת - זה אף פעם. אבל טלוויזיה, רדיו... זה חשמל - 'חשמל זה לא...' ככה חשבתי, מה אני אעשה?! לא... למדתי בבית ספר חילוני, אז לא ידעתי.

בקיצור, יום אחד אני פתחתי ספר בספרייה: 'קיצור שולחן ערוך' של הרב גנצפריד. קיבלתי את זה כבר מצוה. ועלתה לי מחשבה: 'מי אלה שבמקום לתת שיק נתנו ספרים?!' והחלטתי לבדוק: מי אלה שנתנו ספרים לבר מצווה. והעין שלי הלכה לקיצור שולחן ערוך - בגלל שהיה בו פסי זהב על הכריכה.

משכתי אותו, פתחתי, מה היה כתוב?

- "שְׁוִיֵּיתִי ה' לְנִגְדֵי תְמִיד" (תהילים טז, ח) - זה כלל גדול במעלות העדיקים והחסידים ההולכים לפני ה'. ואין ישיבתו ותנועתו של אדם בתוך ביתו כשיבתו ותנועתו לפני מלך בשר ודם ואין דבורו והלוכו בתוך ביתו כדבורו והלוכו לפני מלך בשר ודם. ועל אחת כמה וכמה לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה! שנאמר: "אִם יִסְתַּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים

להכיר את עצמינו (ישיבה גדולה זכרון משה בפולסברג)

– "רפאל ויהודית"

כבוד הרב: "רפאל ויהודית – ה' יזכה אותו בעזרת ה' להיות בריא ושלם, יפסקו הניתוחים ויעברו לשונאי ישראל והגזירה תלך ממנו בזכות שבת הקדושה אמן ואמן!"

– "אמן-אמן! כבוד הרב תודה"

כבוד הרב: "יופי! תגיד: 'ישר כח' להרב שמעון."

הרב ממשיך עם הדרשה לבחורי הישיבה: 'כן. אתם רואים? 'הלו, אני רוצה לתת לך מתנה!',

– 'אני רוצה מתנה של הקב"ה',

אומר: 'בדיוק את זה אני רוצה לתת לך! את המתנה שהקב"ה נתן למשה רבנו – את השבת. אתה מוכן לקבל?'

– 'כן'.

נו, "הַרְחֵב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ" תעשו רק מה שה' רוצה, אבל בדיוק. מה שכתוב – תעשו. תראו: שהקב"ה פלאי פלאות יעשה אתכם!

אני מודה לכם על ההקשבה. ואני מודה לכם שבאתם.

ואתם יודעים כמה זכויות יש לכם עכשיו? – כל מילה שהוצאנו זה תרי"ג (613). וכפול האנשים. ואם היה קשה לכם קצת בגלל שאתם עייפים או משהו – אז זה פי מאה (100). אם זה היה בשמחה – זה רק פי שתיים (2). אבל אם זה היה בצער – זה פי מאה. ואתם גם נוטלים שכר של כל אלה שלא באו... – ככה כתוב.

אז יש לכם טריליונים של מעוות מהערב הזה!! חוץ מהעוות שאם תשתמשו בהם – אז בכלל תחיו ביליונים!!!!

שיהיה לכם כל טוב. להתראות בהנץ...

(הקהל מחייך...)

– "ייראוך עם שמש".

אמלאהו. מה זה בעיה שלך בכלל?! אתה תפתח. אני – אני אגיד במקומך... אני אגיד.

כל מה שלמדתי אתמול – שאלו אותי מחר. מה שלא למדתי – לא שאלו אותי אף פעם! מי שמקים את מה שה' אומר – הקב"ה עוזר לו בכל מכל כל.

מתנה טובה מהקב"ה!

והנה היה פה מעשה לפני שלושה ימים, יהודי שהוא טיפל בו, שכנע אותו לקחת תפלין ופה ושם.

אמרתי לו: 'תן לי אני אדבר אתו רגע'. לקחתי את הטלפון...

(כך זה נשמע...)

כבוד הרב: "מתנה ה' רוצה לתת לך! השאלה: האם אתה מוכן לקבל?"

– "אני מוכן לקבל מה שה' נותן."

כבוד הרב: "בדיוק. אז זה מה שה' נתן. כשמשו רבנו עלה למרום

אז הקב"ה אמר לו: "מתנה יש לי בבית גזי ושבת שמה רצוני לתנה לישראל לך והודיעם!" – את ערכה של השבת שלא יזלוזלו בה."

הכח של השבת זה ברכה: "וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל מְלֹאכְתּוֹ" (בראשית ב, ג) אתה שומע מה יותר חשוב לקב"ה? יותר מששת ימי המעשה שהוא ברא – הוא ברך את היום שהוא לא עשה כלום: "וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ" כל הקדושה בעולם זה מיום השבת.

זה המתנה שאני רוצה לתת לך שה' נתן למשה רבנו. מוכן?"

– "מוכן בהחלט!"

כבוד הרב: "יופי! אז בעזרת ה' – ה' יזכה אותך בזכות זה; לבית, לבריאות לילד ולתשובה שלמה אתה ואשתך."

– "אמן-אמן! תודה רבה כבוד הרב. זכות גדולה ממש."

כבוד הרב: "מה שם בנך?"

– "ליאור"

כבוד הרב: "ליאור בן?"

ויתור ויתור ויתור

ויתור ויתור ויתור

היום אנחנו נלמד על דבר שאולי הוא קשה מאד לעשות. מצד שני (2) הוא קל מאד. אבל יש בו רווחים גדולים מאד-מאד-מאד.

ויתור קטן - ותמורה גדולה!

¹² אחת המתנות היקרות והחשובות שקבלנו, זה האפשרות לוותר. אדם מוותר על דברים קטנים ופעוטים - ומקבל בתמורה דברים גדולים ונשגבים! העולם מסתכל על ויתור כהפסד, או בלשון הישראלים: 'פראייר'... אבל האמת, לא רק שזה לא הפסד אלא זה רווח עצום וגדול. ויש בזה הרבה חכמה וזה פשוט להיות סוחר ממולח, משקיע מעט מרוויח הרבה. לדוגמא: אדם מוותר על סכום כסף בשביל לא לגרום למחלוקת, לא לגרום לחילול ה' לא לגרום לשנאת חינם. אדם כזה יזכה מן השמים, לא רק כנגד הכסף כסף כפול ומכופל. יכול לקבל רפואה שהוא לא יכול לקבל מרופאים, יכול לקבל חיים גם אם נגזר עליו מוות, יכול לקבל שלום בית, שכל הרבנים והיועצים לא הצליחו להשכיח שלום.

בסופו של דבר, כמה השתדלות שיעשה אדם, הרי בשמים מחליטים, לפי הזכויות של האדם אם יהיה לו שלום בית, אם יהיה לו פרנסה, אם יהיה לו בריאות - זה בשמים קובעים. ואיך קובעים? לפי המעשים של האדם, גם הצלחה בחינוך ילדים, הכל נקבע בשמים. דברים כאלה אף אחד לא יכול להעניק לך, אף אחד לא יכול לחנך לך את הילדים אם בשמים החליטו: 'שהם לא יהיו!' וכן הלאה. אבל ע"י ויתור אתה יכול לזכות לדברים שלא נתן להשיג בעוה"ז ע"י אנשים.

שכרו של המעביר על מידותיו

מעשה בגמרא (ראש השנה יז): 'אמר רבא: כל המעביר על מידותיו - מעבירין לו על כל פשעיו' זאת אומרת הקב"ה לא מדקדק על מי שלא מדקדק במידותיו. אם בן אדם רוצה להחזיר לשני בדיוק מה שהוא עשה לו אם הוא רוצה לנקום, ואם הוא רוצה לנטור = לשמור בלב טינה; הקב"ה הולך אתו בדיוק אותו דבר! אתה קפדן? - גם בשמים יקפידו עליך! אתה וותרן? - גם בשמים יוותרו לך. עד כדי כך שהמעביר על מידותיו - מעבירין לו על כל פשעיו וכך כתוב: "נִשְׂאָ עֲוֹן וְעֵבֵר עַל פְּשָׁע" (מכה ז, יח) - למי נושא עוון הקב"ה? למי שעובר על פשע.

[ואח"כ 'סוד המהילה והויתור' (עמ' 61)]

ברוקליין - 30.12.2022

קישור לעפיה <https://shofar.tv/lectures/1496>

ערב טוב! בעזרת ה' נעשה ונצליח וה' עלינו ברחמי ירויח

הקדשות לתורמים הנכבדים הע"י

הערב יהיה לרפואת כל עמו ישראל ובתוכם: משה זאב בן גיטה, חיים יעקב לייב בן יהודית, בת שבע בת דוידה מאירה. גאולה שלמה ותשובה שלמה יראת שמים חכמת התורה ולהצלחה לעלות לארץ ישראל לכלל ישראל ולמשפחות סימקין ודייוויס.

לע"נ: חיים נגר בן ברכה ולע"נ הורי - מנוחתם עדין.

¹² מהספר 'להתעלות' באדיבות המחבר הרב שמחה אהרונוב שליט"א ערך: 'מעלת הויתור' (עמ' 184-178).

דִּיתָוֹר דִּיתָוֹר דִּיתָוֹר (ברוקלין)

אמר לו: 'ויתור ויתור ויתור' – זהו. אם תהיה ותרן, לא תעמוד על כל דבר. 'הי! היא לא הכינה את החביתה כמה... היא לא הכינה בזמן... היא לא...'

אם תהיה ותרן – כל החיים שלך דבש!

נו, הנה קבלתם עצה בחינם! לא צריך לנסוע עד לעיון של הרב שטיינמן או לעלות אותו בחלום. הנה! הוא כבר אמר לכם שלוש מילים (3)!! וזה לא נכון רק לשלום בית, זה לכל החיים; עם השכנים, בעסקים, חברים, בכל התחומים.

תשמעו כמה מעשים ותבינו

סגולת הויתור

יהודי חשוך בנים שש עשרה (16) שנה! מתפלל, סגולות, קברי צדיקים, ברכות, הכל-הכל הוא עשה! הכל. לא הולך. שנה אחת הוא החליט בראש השנה שחל בשבת; יש שבעה (7) שעולים לספר תורה. אחד המתפללים עמד לקנות עליית שישי (6) וניגש אליו אחיו

ואמר לו: 'וואי אני קניתי עליית שביעי – ושני אחים לא עולים אחד אחרי השני, מפני עין הרע!'

אז הוא פנה לזה שאין לו ילדים – שש עשרה (16) שנה! ואמר לו: 'אני ראיתי שקנית 'מפטיר של חנה'...'

– שזה סגולה לילדים. חנה גם לא נפקדה תשע עשרה וחצי (19.5) שנה! ובסוף היא ילדה את שמואל הנביא!! אבל יש ענין לקנות את המפטיר של חנה בראש השנה.

אז הוא ניגש אליו ואמר לו: 'תשמע, אני קניתי שביעי, אח שלי קנה שישי – לא ידעתי! ואנחנו לא יכולים לעלות אחד אחרי השני אולי אתה תחליף אתי? תעלה אתה במקומי שביעי ואני אעלה במקומך מפטיר!'

ההוא מחכה כל השנה בשביל לקנות את המפטיר הזה בשביל לעלות שיהיה לו אולי סגולה שתושיע אותו סוף-סוף.

בסוף הוא ככה חושב-חושב אמר לו: 'אתה יודע מה? בסדר! אני אעלה שביעי' וככה היה.

אחרי זה, האח הזה שעלה במקומו את המפטיר. אמר: 'אולי לא עשיתי טוב? אולי הוא חיכה לדבר הזה ורצה וכו' '

ניגש אליו אמר לו: 'לא נעים לי! אולי זה לא בסדר מעידי אני ממש מתנצל!! וזה...'

והגמרא מספרת: שרב הונא הבן של רב יהושע – חלה. הוא היה במעב גמור-גמור נכנס רב פפא לבקר אותו, וראה שהוא כבר נוטה למות

אמר לכל הסובבים: 'תכינו לו עידה לדרך', הכוונה תכינו תכריכים. בסוף הוא התרפא והתבייש רב פפא להפגש אתו. למה? כי הוא אמר שהוא כבר מת, צריך להכין לו תכריכים.

אז שאלו את רב הונא: 'מה קרה? הרי נטית למות! מה קרה? איך חזרת לחיים?'

אמר להם: 'האמת רב פפא צדק! היה עלי קנס של מיתה והקב"ה אמר: 'הואיל והוא אינו מעמיד על מידותיו והוא ותרן – אל תדקדקו אחריו. תחזירו אותו לחיים! החזירו אותו לחיים בגלל שהוא ותרן.

מה יכול להיות שהוא כבר ויתר? חמש מאות דולר (\$500)? מה יכול להיות שהוא ויתר? שמשחו פגע בו והוא לא עשה מזה טררס? הרי בן אדם אם הוא חולה במחלה אנושה ואומרים לו: 'שיש רופא שהוא היחיד בעולם! שיכול לעשות ניתוח ואולי להציל אותו מזה... אבל זה עולה מאה אלף דולר (\$100,000)! – ודאי שהוא ישקיע את הכסף הזה וגם אם יצטרך למכור דירה, הוא יעשה זאת. כי מה שזה לו אם הוא יחסוך את הכסף והוא ימות? אז ודאי שהוא יהיה מוכן.

אבל פה מלמדים אותנו: אם אתה תהיה ותרן – יכולים לותר לך גם על הניתוח! והמאה אלף דולר (\$100,000) ועל הסכנות ועל כל הטרחות והפחדים והכל – ואתה תחיה!

סגולת הרב שטיינמן זצוק"ל לשלום בית

בחור נכנס לרב שטיינמן זכרונו לחיי העוה"ב ואמר לו: 'שהוא לפני חתונה וכיוון שהוא רוצה לנהל את החיים שלו בצורה נכונה שיהיה לו זוגיות לאורך כל שנות חייו. הוא מבקש עצה מהרב: 'מה עלי לעשות בשביל שאני אוכל לחיות את כל החיים עם האשה בשלום?'

אמר לו: 'אני אגיד לך את הסוד בשלוש (3) מילים!'

הוא תפלא! 'שלוש (3) מילים?! יש ספרות ענפה על שלום בית, יש מרצים יש קורסים ואוּאָה! קלטות מה לא? עושים מזה ביזנס גדול מזה שאנשים לא מסתדרים והרב שטיינמן אמר לו: 'אני בשלש (3) מילים מסדר לך את כל החיים!'

אומר לו: 'מה השלוש (3) מילים?'

אולי הוא לא יפעיל את האזעקה ואז הרכב יגב. הוא לא יודע מה לעשות! המחשבות מתרוצצות במוחו... ובסוף הוא שלח את היד לכיס נתן לו את המפתח ונכנס לבית הכנסת.

במהלך תפלת ליל שבת קריאה פתאומית בביפר של חיים, ממחר לצאת! מודיעים לו: 'שבכתובת פלונית, תינוקת כבת שנה וחצי בלעה חרוז גדול!' מוציא את המפתח של הרכב מהתא רץ לעבר הרכב דוהר אל הכתובת. התינוקת כבר כחולה איבדה חמצן עומדת על סף חנק...! – בחסדי שמים הצליח להציל אותה ולפלוט את החרוז הזה מהגרונ והנשימה חזרה. אחרי כן הגיע רופא בכיר שבדק את הילדה

אמר: 'אם לא היית מגיע ברגעים האלה – היה פה אסון!' משה שנתן לו את הרכב שמע שבזכות הרכב שהוא נתן לו הוא הציל חיי תינוקת – שממש רגעים היתה מתה! אבל הוא התרגש עוד יותר לשמוע: התינוקת – היתה הבת שלו!! אם לא היה נותן לו את הרכב – לא היתה בת... 'ויתור ויתור ויתור' שלוש (3) מילים אמר הרב שטיינמן

הויתור שהציל את הבעל החולה נמשיך...

אברך ת"ח לקה במחלה לא עלינו! פקד קברי גדולי דורות, הלך נקש על דלתותיהם של גדולי ישראל: רוצה ברכה! שיתנו לו עצה: איך להיות בריא? יום אחד החליט: שהוא נוסע לרשב"י במירון. לפני כן הוא נכנס לאחד מגדולי ישראל וסיפר לו למה הוא נוסע ולאן הוא נוסע. הצדיק ברך אותו. וכששמע שהוא הולך לעלות לקבר רשב"י הפתיע אותו!

אמר לו: 'תשמע, תמתין רגע!' הוציא מהמגירה שלו מכתב ואמר לו: 'הנה מכתב הזה תשים אותו בקבר אצל רשב"י!'

החולה הת"ח פקח את העינים בתמיהה: 'מה זה הדבר הזה של המכתב הזה לשים שם?'

אמר לו הצדיק: 'אני אספר לך במה מדובר. אתה צריך לדעת: שבבית שלך יש אשה צדקת יוצאת מגדר הרגיל, אשתך!'

– 'מה קרה?'

אמר לו: 'תשמע, אני ניסיתי כל כך הרבה סגולות בחיים ולא עזר. אמרתי: 'הפעם אולי הסגולה של הוויתור – אולי זה יעזור!'

תוך שהם מדברים ניגש אחד מהמתפללים ואמר לו: 'אני לא רוצה לפגוע בך, אבל שתדע: האיש הזה חשוך בניס שש עשרה (16) שנה! והוא קנה את המפטיר הזה – בשביל שהוא יפקד, ואתה לקחת לו את זה!'

– וואי וואי וואי ההוא תפס את הראש עוד יותר גרוע. ניגש התחנן: 'תמחל לי! לא ידעתי. אם הייתי ודע הייתי מותר על העליה הייתי זה וזה...'

אומר: 'אני החלטתי: לותר – אולי הסגולה הזאת תועיל!' שנה אחרי, הוא מחכה לו בכניסה לבית כנסת. ואומר לו: 'תשמע, השנה אני קונה לך את מפטיר חנה – זה. זה מאז עד היום זה מציק לי שאני לקחתי לך את זה...'

אומר לו: 'לא אין צורך אין צורך'

– 'לא-לא! אני חייב לקנות לך מפטיר חנה'

אומר לו: 'לא צריך'

אומר לו: 'למה?'

אומר: 'נולדו לי תאומים!'

הויתור! הויתור!! הוליד לו שני (2) ילדים – כדאי לותר.

זכות הויתור נצלה בתו מחנק! מעשה נוסף.

משה מהעיר מונטריאול בקנדה היה נוהג להגיע לבית הכנסת בערב שבת לפני השבת עם האוטו ומחנה שמה את הרכב כי הוא גר רחוק ובמוצאי שבת הוא חוזר עם הרכב הביתה. יום שישי אחד הוא הגיע לבית הכנסת ואיך שהוא נכנס פנה אליו אחד המתפללים בשם חיים והוא איש 'הצלה'

והיה לו בקשה: 'האופנוע שלי התקלקל בעהרים ואין לי כלי תחבורה להשתמש בשבת במקרה וחלילה יזעיקו אותי להציל! האם תוכל להעמיד לרשותי את הרכב שלך למשך שבת?'

משה שמע את הבקשה – היה נבוך! לא כל כך מהר לתת את הרכב היקר מי יודע איך הוא נוהג?! גם אין לי ביטוח על נסיעה של אדם אחר ומה עוד אם הוא ילך להציל –

דִּיתָדֹר דִּיתָדֹר (ברוקלין)

מבקש, אתה לא רואה תמיד מה ה' העיל אותך, אתה לא רואה. אבל שתדע לך: ששום דבר; לא מחשבה, לא דיבור, לא מעשה נסתר מעיניו וכל דבר טוב שאתה עושה – הוא משלם ובגדול! הקב"ה לא נשאר חייב לאף אחד, לכולם הוא משלם אפילו הרשעים הכי גדולים אם יעשו רק מעשה אחד טוב – ה' משלם.

אתם יודעים עד איפה?

נבוכדנצר הרשע היה רשע-רשע גמור! רוצח המונים רצח למעלה ממיליון (1,000,000) יהודים! החריב את הבית, בית המקדש רשע מרושע. אבל פעם אחת (1) כתבו מכתב לחזקיה המלך כשהוא הבריא ממחלה

כתבו לו מכתב: 'לכבוד חזקיה המלך! לכתוב העיר ירושלים לכתוב א-לקי חזקיה! והוא היה סופר המלך ראה שכתבו ככה

אמר: 'זה לא נכון לכתוב כך! עריך להקדים קודם את הא-לקים שלו ואח"כ את חזקיה ואח"כ את ירושלים'.

הוא פסע שלוש (3) פסיעות לתפוס את המכתב לפני שישתחרר ויצא. הקב"ה בשביל שהעביר את השם שלו – של הקב"ה להתחלת המכתב – נתן לו, לבנו ולבן בנו – שליטה על כל העולם! הוא שלט בכל העולם כולו. רשע מרושע רוצח המונים! אבל הוא עשה דבר אחד (1) טוב. הוא לא התגיר, הוא לא חזר בתשובה, הוא נשאר רשע! עובר ע"ז – אבל הוא עשה מעשה טוב. למה? – כי ה' משלם על כל דבר!

אז אם אנחנו אוספים זכויות כאלה של ויתורים – וואי-וואי-וואי כמה-כמה-כמה מחכה לנו שכר בעוה"ז ולעוה"ב. קשה! אבל משתלם. אין דבר יותר משתלם מזה, השקעה קטנה ותוצאה נפלאה.

אדם שסולח מכל הלב לכל אחד ומתפלל אפילו ודן לכף זכות את אלה שפגעו בו – משנה את כל הנהגה של השמים כלפיו וכלפי משפחתו, כי מי שמוותר – מוותרים לו, מי שמקפיד – מקפידים עליו, מי שסולח – סולחים לו. איך שאתה מתנהג הקב"ה אומר: אני "עֲלֶיךָ עַל יַד יְמִינֶךָ" (תהלים קכא, ה) כמו על; הנה עושה ככה – מתכופף הצל, עושה ככה – זוקף הצל. אומר ה': 'אני הצל שלך; איך שאתה מתנהג – אני אתך אותו דבר איך שאתה מתנהג – ככה תקבל. נו, אז יש לכל אדם את הבחירה מה הוא רוצה לקבל מה עדיף לך הקפדות שיקפידו עליך בשמים על כל דבר! או שימחלו לך או שישלחו לך או שיתורו לך. אתה מחליט. ו: "אין צדיק

אומר: 'לפני שהתחנתם, פגע מישהו באשתך לעתיד – בעזרה חמורה מאד! וכשהוא עמד על גודל הטעות שעשה ידע שהוא חטא בא לבקש מאשתך לעתיד: 'מחילה סליחה וכפרה!' – היא לא הסכימה לשמוע לא רצתה לסלוח. הפוגע עלה אלי הביתה וסיפר לי: שהוא רוצה לפייס את האשה – והיא לא מוכנה. ראיתי שהלב שלו שבור, שלחתי שליח לאשתך לעתיד בקשתי ממנה: 'שתסלח לו על החטא שעשו לה!' – והיא גם לא הסכימה. ואחרי זמן היא נתרצתה וסלחה לו בלב שלם.

כששמעתי את הסליחה שלה בקשתי ממנה: 'אני מבקש תכתבי לי: שאת סולחת לו בלב שלם! במכתב עם שני (2) עותקים; אחד תשמרי אצלך ואחד תשאירי אצלי'.

'עכשיו שאתה הולך לעיון של רשב"י, קח את המכתב הזה של אשתך שהיתה צריכה להיות לעתיד, ותשים את זה אצל רשב"י, תתפלל ותתחנן: 'שאתה מבקש: שרשב"י יתפלל על אשתך – שהיא לא תהיה אלמנה! בזכות שהיא ויתרה וסלחה למי שפגע בה!!'.

האברך עשה מה שהוא נצטווה לקח את המכתב הגיע לעיון במירון שפך דמעות כמים: 'שהצדיק יושיע את אשתו שלא תהיה אלמנה! ובזכותה שהוא יושע גם וירפא מהמחלה!!'

אחרי שהוא שב מהתפלה הלך לעשות צילום – אין גידול נעלם! שזה ויתור ויתור ויתור! – 'כל המעביר על מידותיו – מעבירן לו על כל פשעיו! יש משהו יותר משתלם מזה?! – זה קשה-קשה! האגו, היצה"ר, הכעס, הנקמה, התאווה,

– 'השפיל אותי עשה לי גזל אותי! וכו'...

– 'כן-כן נכון אתה צודק נכון אף אחד לא אומר שאתה לא צודק – אבל מה תרוויח?!'

פה אתה יכול להרוויח דברים – שבשום מחיר שבעולם לא תוכל לקבל. אתם יודעים מה זה מחילת עונות? אתם יודעים מה זה לקבל חיים? אתם יודעים מה זה להינצל ממחלות? אתם יודעים מה זה לזכות אחרי חמש עשרה (15) שנה בילדים? – לא יאומן כי יסופר!

הדרך לויתור – בחיזוק האמונה

רואים: מה החשיבות של המעלה הגדולה הזו. נכון, קשה מאד ונסיון עצום לעמוד בזה. אבל אם נשים את הרווחים העצומים שיכולים לקבל; כל מה שאנחנו עושים: 'עין רואה ואין שומעת וכל מעשיך בספר נכתבין' (אבות ב, א) כל מה שאתה עושה לכבוד הקב"ה ומוותר כמו שהוא

בְּאַרְצָן אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחָטָא" (קהלת ז, כ) אז אם יקפידו עליך – אוי ואבוי!

ידוע, מי שגזול את חברו ולא השיב את הגזלה – עריך לחזור בגלגול להחזיר את הגזלה. ולא רק זה, גם הנגזל אם הוא לא מחל לו מגלגלים גם את הנגזל בשביל שהוא רוצה לקבל את הגזלה. כדאי לך בשביל מאה דולר (\$100) לחזור בחזרה לגלגול? להתחיל עוד פעם תינוק עם טיטולים ומוצץ ובקבוק ומטרנה וללכת לגן והכל... עד שתגדל ואח"כ יביאו לך מאה דולר (\$100)?! כדאי? – לא כדאי! אבל ככה הדין: אתה לא מחל והוא חייב לשלם הוא לא שילם אתה לא מחלת – שניכם תחזרו מחדש עד שאתה תחזיר והוא יקבל...

מה יעשה הנגזל כדי שלא יתגלגל שוב?

שאלו את הרב שטיינמן ז"ל: 'מה יעשה הנגזל אם הוא לא רוצה לחזור בגלגול?'

אז הוא אמר: 'יש שתי (2) אפשרויות; או שימחל לו יגיד: 'אני מחל!' אז ההוא לא עריך להחזיר לו כבר אז ההוא הנגזל לא יבוא עוד פעם חלאס' עבר פה שבעים (70) שמונים (80) שנה זהו! רוצה לנוח בג"ע לא רוצה לחזור. בשביל מאה דולר (\$100) כדאי לחזור?!

תשמעו טוב! אבל יש עוד עצה: 'אם אצטרך לשוב בגלגול על הגזלה הזו – הריני מחל! ואם לאו – אינני מחל.' אתה עושה תנאי. מה אתה אומר בתנאי? 'אם אני לא מחל למי שגזל אותי... יכול להיות שזה מאה אלף דולר (\$100,000)! 'אם אני לא מחל ואני אצטרך לחזור בגלגול לקבל את הכסף היות ואני לא רוצה את זה אז אני מחל! אבל אם זה גזלה שאני לא עריך לחזור – אז אני לא מחל! כי אדם לא חייב למחול על מה שגזלו אותו. אבל יש לו בעיה! יכול להיות שהוא גם יצטרך לחזור עוד פעם, אבל אם הוא עושה את התנאי; 'אם זה מחייב אותי לחזור בגלגול – מחל! אם זה לא מחייב אותי לחזור בגלגול – לא מחל! זה הכל ואז אתה פטרת את עצמך והכל בסדר.

למה באו עופות הטחורים לחדרו של הרב שטיינמן?

באחת הפעמים שהרב שטיינמן היה בבית חולים, כשהוא עמד להשתחרר ספרו לו: 'שבחדר שהוא שהה היה לפני יהודי זקן ובעת שהגיע הרב שטיינמן לבית החולים להתאשפז, בקשו מהזקן: 'אם הוא יוכל לפנות את החדר בשביל הרב?' והוא הסכים. ויתר על חדר פרטי בשביל הרב! אז כשהרב שטיינמן השתחרר מהבית חולים, בקשו ממנו שיכנס לחדר השני: 'לברך את הזקן הזה!' שבזכותו הוא קבל את החדר שהיה בו, הפרטי.

ואז הוא אמר: 'עכשיו הבנתי משהו שהיתה לי תמיהה! ראיתי כל הזמן ליד החלון בחדר עופות טחורים!! וכתוב בספרים: 'שדרך של עופות טחורים ליד מקום קדוש להיות!' ולא הבנתי, איזה קדושה יש בחדר הזה? וכעת ששמעתי את המעשה של הזקן שויתר לי על החדר – אז אני מבין איזה קדושה היתה בחדר: קדושת הויתור!'

אתם שומעים? מה ויתור יכול לעשות! שהמקום שזו נמצאים המותרים יכול להיות דבר מקום קדוש! עד כדי כך שמגיעים עופות טחורים לשם שזה סימן: שהמקום קדוש.

בזכות הויתור האריכו את חייו ב-15 שנה!

אברך בן תורה היה לחוץ מאד בעניני כספים והוצרך להלוואה גדולה ולא הצליח להשיג אותה בשום אופן! אחד הידידים הקרובים שידע על המצוקה פנה לגביר גדול

ואמר לו: 'אם אתה רוצה לזכות במצוה גדולה, אז כדאי לך להלות לת"ח הזה האברך!'

הגביר הסכים והלווה לו סכום כסף גדול מאד. הגיע זמן הפרעון ולא היה לת"ח הזה שלוה את הכסף להחזיר – לא היה! הגביר פנה לערבים – אבל גם הם היו ענים ולא יכלו להשיב את הכסף. בלית ברירה הוא פנה למתווך שאמר לו: 'שמעוה גדולה להלות לאברך!'

אמר לו: 'תראה! אין לי טענה עליך, אתה לא ערב לי ולא כלום אבל אני חושב: שמן ההגונות – אתה גרמת לי להלות לו סכום גדול! ואני לא מקבל החזר; לא ממנו ולא מהערבים ולא נראה לי שאני אוכל לגבות את זה – כי המצע עגום. אז אני אומר לך: שאם אתה להיות פייר' – אז תחזיר לי אתה את הכסף. אתה לא חייב! אבל אתה עריך להיות הוגן; לא לתקוע אותי עם כל הכסף בזה וכאילו אתה מתנער...'

הלך היהודי הזה לרב שטיינמן ואמר לו את הסיפור.

הרב אמר לו: 'וודאי שאתה לא חייב להחזיר את הכסף! אבל מכיון שאתה המלצת על ההלוואה, אני מציע לך: 'לותר! ושאתה תחזיר את החוב, אבל תפרוס אותו לתקופה ארוכה' ואמר לו: 'תפרוס את זה לחמש עשרה (15) שנה!'

הלך לעשיר אמר לו: 'אני לא חייב עפ"י דין, בררתי את הדין, גם אתה אמרת: 'שאני לא חייב' אבל אני מוכן! אמרת 'פייר' – אוקיי. חמש עשרה (15) שנה הסכום הזה אני אתן לך כל חודש!'

דִּיתָוֹר דִּיתָוֹר דִּיתָוֹר (ברוקלין)

הסכים העשיר – זה ויתור גדול! לא כתוב לנו מה היה הסכום, אבל אומרים: 'שהסכום היה הלואה גדולה!' אם פורסים את זה לחמש עשרה (15) שנה – זה לא עשר אלף דולר (\$10,000) – זה מדובר בסכום גדול!

הוא פרס את זה לחמש עשרה (15) שנה – בתשלום האחרון הוא נפטר!

יכול להיות שנגזר על בן אדם: 'שימות מוקדם!' ובגלל הויתור – האריכו לו את החיים עד שהוא גמר את התשלום! הויתור האריך לו את החיים בחמש עשרה (15) שנה – כי הוא ויתר!! אם לא, היה נפטר קודם. רואים: שויתור לפעמים זה קשה-קשה מאד! אבל יותר קשה למות, לסבול מחלות, צרות, דכאונות, כל מיני דברים רעים.

שלוש (3) מילים כל הזמן תגידו: ויתור ויתור ויתור!

פישש...! מי יודע מה תרויחו! מי יודע מה עכשיו... אתם תקועים בכל מיני בעיות שאם תחליטו עכשיו בסוף הערב: 'שיש פלוני ואלמוני שאתה אתו בסכסוך וכל מיני דברים... שאם אתם תחליטו: 'שאתם מותרים!' מי יודע מה יתהפך גורלכם לטובה!! אבל ודאי שיתהפך לטובה ודאי.

ופר

ארגון להפצת יהדות (ע"ר)

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

אתם לא מכירים את הילדים? – 'הוא נשם עלי, הוא עבר – הוא נשם לידי...'

אם התורה צוה אותנו – אנחנו יכולים. לא אמרנו: 'שזה קל!' אבל אנחנו יכולים.

המבחן למדת אהבת ישראל

אדם נמצא עם קרובים וידידים בקשרי חיבה – זה לא נקרא שהוא: 'אוהב ישראל!'. רוב האנשים אוהבים את אלה שבסביבתם. המבחן: זה איך אתה אוהב את ישראל, לא דווקא אלה שהם סביבך. נגיד, יש לך קטטה מריבה עם יהודי אחר ונפגעת ממנו פגיעה בפני אנשים...! – עכשיו כל הרגשות השלילים מתעוררים וזה מטבע הדברים; אם אתה תהיה מסוגל להבליג על העלבון ולמחול על הבזיון – אתה הגעת לאהבת ישראל!

ה' אוהב גם את הרשעים!

אתם יודעים למה עד עכשיו בית המקדש לא נבנה? – בגלל שנאת חינוס! אלפים (2,000) שנה!! יש ביננו 'שנאת חינוס' – ישר מקללים אחד שעשה לנו משהו, ישר אומרים עליו ולשון הרע ומוציאים עליו דיבה ומה לא? אפילו אם הוא עשה משהו קטן כבר מפרקים אותו ואת המשפחה שלו ואת 'אבו-אבו...' ואת כולם, את כל המשפחה. למה? – שנאה! יש שנאה-שנאה. ואנחנו צריכים: להתרגל לאהוב-לאהוב את ישראל! מי זה ישראל? – הבנים של הקב"ה! אם אתה שונא את הבן של החבר שלך, החבר שלך יאהב אותך?! אם אתה אוהב את הבן של חבר שלך – החבר שלך יאהב אותך בכפלי כפלים! אבל אם הוא יראה שאתה שונא את הבן שלו – זה יהיה מספיק שהוא ינתק אתך את הקשר. אם אתה שונא את הבן של הקב"ה, שהוא גם אח שלך: 'כל ישראל אחים' ואתה גם עושה בזיונות ואתה מגיע להעלבות ומכות ומה לא? – איך אתה רוצה שהקב"ה יאהב אותך?!

ה' אומר: 'אני אוהב!' "אֶהְבֶּתִי אֶתְכֶם אָמַר ה'" (מלאכי א, ב) הקב"ה אומר אפילו על הרשעים: 'שהוא אוהב את עם ישראל!' איך אנחנו מסימים בתפלה? – 'אוהב את עמו יִשְׂרָאֵל' (קריאת שמע של ערבית) 'הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה' (קריאת שמע של שחרית) "שִׁמְעַת יִשְׂרָאֵל" (דברים ו, ד) – הקב"ה אוהב את ישראל! אז איך אתה שונא את הילדים שלו?! את האחים שלך?!

סוד המחילה

והויתור – סוד הויתור

¹³עכשיו, מאיפה זה נובע? עקר הנסיון והמבחן של כל אחד באהבת ישראל הוא: כמה אתה אוהב יהודים? אחד העיקר לך! אחד הרע לך!...

הפלא יועץ על מצות וְאַהֲבֵתָּ

אומר הפלא יועץ (ערך שנאה): 'כשהתורה כתבה: "לֹא תִשָּׂא אֶת אַחִיךָ בְּלִבְךָ" (ויקרא יט, יז) ומיד אחרי זה כתבה: "וְאַהֲבֵתָּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ" – היא לא מתכוננת שתאהב רק את מי שאתה אוהב; ידידים וקרובים ואחים ומשפחה, אלא כונת הפסוק: לענות אותנו; לא לשנוא יהודים, לאהוב אותם; וגם אם היו כאלה שבקשו את רעתנו! גם אם יהודי בקש את רעתנו – אתה מקיים: "וְאַהֲבֵתָּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ".

איך אפשר לאהוב מי ששונא אותי? או מי שמציק לי? או מי שמזיק לי? איך? איך יכולים לבקש ממני כזה דבר?!

אבל אם התורה אומרת: "לֹא תִשָּׂא אֶת אַחִיךָ בְּלִבְךָ" ואני מצוה אותך: "וְאַהֲבֵתָּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ" – אז זה ודאי שאנחנו יכולים. מה? הקב"ה יגיד: 'אם לא תרים חמש מאות (500) קילו כל בוקר על הראש – אני מכניס אותך לגיהנם!'

הוא יגיד דבר כזה?! – מה פתאם! הוא יכול להגיד לנו רק דברים שאנחנו יכולים לקיים, ואם הוא כתב: 'שאנחנו חייבים לקיים!' אז ודאי שאנחנו יכולים לקיים.

אבל מפריע לנו? – שאין לנו אהבת הבריות! אנחנו לא אוהבים. אוהבים את עצמנו בעלי גאוה. אנחנו דואגים רק לעצמנו;

– 'פגע בני עשה לי, אכל לי, שתה לי, נשם עלי... וואו וואו וואו!'

¹³ מהספר: 'שלום רב' באדיבות המחבר הרב ישראל שלמה שליט"א.

סוד המחילה והיתור (ברוקלין)

באותו רגע, בגלל היתור הזה – הוא הפך להיות ליד אברהם יצחק ויעקב רגל רביעית (4) במרכבה!

אתם מבינים מה זה ויתור? כי אם בן אדם מבין: 'אין שום דבר שקורה לנו שהוא לא בהשגחה, בידיעה של הקב"ה, ברצונו. זה הכל לפי הסטטוס שלנו, מה המעשים שלנו; מה הזכויות ומה החובות ומדי פעם הקב"ה צריך לעורר אותנו! מה לעשות? נרדמנו בשמירה. לא עושים כל מה שה' אומר, אז הוא צריך לתזכר אותנו...

כל פעם לתת לנו עגיטה קלה: 'תתבונן! תחשוב, למה עכשיו נתתי לך ככה? למה נתקעת בדרך? למה יש פקק? למה יש לך פנצ'ר? למה יש לך רפורט? למה צלמה אותך מצלמה? למה זה מהבנן עכשיו עושה לך בעיות? למה עכשיו הצינור התפוצץ? למה ככה? למה אשתך פה? למה הילדים שלך כאן...?'

כל הדברים האלה – זה אתותים מהקב"ה! אין שום דבר שקורה במקרה, אין! אפילו הלכת ליד שיח – וטאק נכנס לך קוץ: 'אין אדם נוקף אצבע למטה – אלא אם מכריזים עליו למעלה! אתם יודעים מה זה 'מכריזים'? – יושב בית דין ומחליטים: 'שפלוני יעבור ליד הפרחים האלה שמה – ויכנס לו קוץ! ויכנס – כמה עומק, כמה טיפות דם יהיו לו, מתי הכאבים יפסקו, האם הוא יצליח לשלוף את הקוץ או לא יצליח' וכן הלאה. על כל דבר הקטן ביותר – יש בית דין למעלה. זה לא זורקים אבנים – מי שפגע פגע... לא! לא! הכל בחשבון מדוקדק.

אז אם פתאם מישחו מתנפל עליך – אל תסתכל עליו, תבין: למה ה' שלח אותך? צועק עליך? תגיד לו: 'תודה! הבנתי, תודה רבה על המסר, הבנתי, תהיה בריא, בי-בי תהיה בריא, יום טוב! יום טוב בי-בי, תודה'.

ואם הוא עשה לך עוול סתם וקלל אותך ובוזה אותך ואמר: 'שאתה גנב! ואתה זה... ואתה זה...' – פישש... לא רק שתגיד לו: 'תודה!' אם יש לך שוקולד מריר – תן לו גם, כי הוא העביר לך עכשיו את כל הזכויות שלו – אליך!! מי שעושה כזה דבר – מפסיד את הזכויות שלו אצל השני, אז זה רווח גדול!

ובזיונות – זה היסורים הכי טובים שיש בעולם! זה לא בגוף, זה לא נתוחים, זה לא בילדים, זה לא בפרנסה, זה קצת עלבון! קצת הרבה עלבון, אז מה יש? אז מה יש? מה, אתה מושלם כזה שאסור לפגוע בך ואסור...! מה קרה?

למה דוד זכה להיות רגל רביעית במרכבה?

– 'עכשיו רגע-רגע! אבל למה הוא בא? למה הוא שונא אותי? למה הוא בא? הוא הציק לי? למה הוא עשה לי?'

למה? אני אגיד לך למה; הוא שליח מהקב"ה: לעורר אותך שאתה לא בסדר! כן, הוא השליח, הוא השליח. אתם יודעים כלב שנובח... זורקים עליו אבן – הוא מתנפל על האבן! האבן, מישחו זרק אותה, הכלב לא מבין שההוא זרק את האבן, הוא קופץ על האבן שפגעה בו... זה שפגע בך – זה האבן מי שזרק אותה – זה הקב"ה והוא השליח עליך את הבן אדם הזה שיתנפל עליך ויגיד לך ויבוזה אותך והכל – הוא רק האבן! אמנם 'מגלגלים חובה ע"י חיב'. אבל הוא אבן.

דוד המלך הלך והיה שמה אחד בשם שְׁמַעִי בֶן גֵּרָא – וקלל אותו קָלְלָה נְמַרְצֵת (מלכים-א ב, ח) בהיותו מלך; מלך – מי שמבזה אותו חיב מיתה! רצו לתפוס את שְׁמַעִי בֶן גֵּרָא להוציא אותו להורג; כדן 'מורד במלכות!'

ודוד המלך אמר: 'לא! ה' אָמַר לוֹ קָלְלִי' (שמואל-ב טז, י) הוא בסך הכל עושה מה שה' אמר. "ה' אָמַר לוֹ קָלְלִי".

באותו רגע שדוד המלך אמר את זה – הוא הפך להיות רגל רביעית (4) במרכבה! אברהם, יצחק, יעקב דוד – בגלל שהוא ויתר.

שמעתם?

דוד המלך בקש מהקב"ה: 'רבוש'ע! למה לא אומרים 'א-לקי דוד'? למה אומרים: 'א-לקי אַבְרָהָם, א-לקי יַעֲקֹב וְא-לקי יַעֲקֹב' (תפלת עמידה) ולמה לא אומרים: 'א-לקי דוד'?

אמר לו הקב"ה: 'הם – העמדותי אותם בנסיונות והם עמדו בנסיונות. אתה לא עמדת בנסיונות!'

אמר דוד לה': 'בְּחַנְנִי ה' וְנִסְנִי' (תהלים כו, ב) – אני מוכן שתבחן אותי!

בחן אותו בבת שבע – ונכשל. לא הצליח להיות: 'א-לקי דוד' להיות כמו האבות הקדושים. אבל ברגע שהוא שמע את הקללה הנמרצת... זה קללה – ה' ירחם! מה שהוא קלל אותו שמה, קלל אותו לפני כל ישראל – בזיון שאין כדוגמתו! והוא מלך, יש לו את הכח לעשות מה שהוא רוצה אתו.

אמר: 'לא לגעת בו, ה' אָמַר לוֹ קָלְלִי'.

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

אז תקשיבו טוב!

נגיד בן אדם לקח פטיש ומסמר ורצה לדפוק בסוכה – ונתן מכה על היד פאק אוז (צעק!) יד שמאל נפגעה ע"י יד ימין. אז מה עכשיו הוא יעשה? – יקח את הפטיש ביד שמאל וירביץ ליד ימין יגיד: 'מגיע לך!' טאח' יחזיר לה! – ברור שלא. נכון? למה? – זה אותו בן אדם.

עכשיו אנחנו כל ישראל אנחנו אחד: "גוי אחד בְּאַרְצָךְ" (שמואל-ב ז, כג) אנחנו נשמה אחת בכללי אנחנו נשמה אחת מאדם הראשון. 'קוב"ה וישראל ואורייתא – חד הוא' אז אם חבר שלך פגע בך – זה כמו יד שמאל או יד ימין. מה, אתה מחזיר בחזרה?! זה אחד. אז קרה-קרה – קרה בטעות שהפטיש פגע, קרה. נו, אז מה אתה מחזיר? אם אדם מבין את זה שכולנו חלק מהא-לקים – אז הוא לא יקפיד ולא ינטור ולא ינקום ולא כלום. זה ממש כמו שאני מכה את עצמי.

הכל בגזרת עליון

דבר שני (2): אם אדם מתבונן: ששום דבר לא יכול להעשות נגדו ללא רצון הבורא והכל נגזר מהקב"ה – לפי המעשים שלנו. אז אם אתה צריך לכעוס? על עצמך אתה צריך לכעוס! כי אם זה בא עליך – זה בגללך. אם היית צדיק מאה אחוז (100%) – לא היה קורה לך שום דבר. אתה לא מאה אחוז (100%) – מישהו צריך להזכיר לך: שאתה לא מאה אחוז (100%). לכן אדם צריך לדעת: שהכל מאת השי"ת! ושום אדם לא מזיק אותו בלי רשות של הבורא. וגם אם יצער אותך, יכאיב לך, תדע לך: שהעונות שלך הם שגרמו לך כך שהקב"ה יגזור עליך והאיש הזה הוא רק שליח.

"אֲשׁוּר שֶׁבֵּט אֲפִי"

הפלא יועץ אומר: 'אם ישאל אדם; 'איך אני יכול לא להקפיד על חברי שארע לי? איך אני יכול לא לנטור בלבי? הרי זה רק מלאכי השרת יכולים! אין להם קנאה ושנאה ותחרות'

אבל עלינו לדעת: אם הקב"ה ציוה אותנו – אז אנחנו יכולים וחיבים לעשות בדיוק כך! מי שמאמין באמונה שלמה: שרע וטוב שבאים על אדם בין אם זה ע"י בני אדם בין אם זה ישירות מן השמים זה רק מהשי"ת ואתה גם לא יכול להרע למישהו או להיטיב לו אפילו בפרוטה! אתה לא יכול לכבד ואתה לא יכול לזלזל באף אחד – רק אם נגזר למעלה! ו: 'אדם לא נוקף אצבע למטה – רק אם גוזרים עליו למעלה'. ולשמים יש הרבה 'שלוחים'; זה יכול להיות עקרב, יתוש, זאב, אדם, אשה, ילד, החלקה

וכמה פעמים אנחנו אמרנו על פלוני: 'תראה איזה טמבל! תראה איזה זה... תראה איזה זה...' לא משחררים מדי פעם? שמעתם פעם נהגי מוניות איך הם מדברים? איך הם 'מברכים' את כל אלה שעוקפים אותם... אז גם אתה מדי פעם – גם כן מחזירים לך קצת ככה לאפס אותך...

אדם צריך לא להיות קפדן! לדעת: מה שאתה עושה – מחזירים לך 'מידה כנגד מידה'.

אם התורה מצווה אותנו – אז וודאי שאנחנו יכולים לקיים את זה! כי 'התורה לא נתנה למלאכי השרת' התורה נתנה לבשר ודם כמונו והיא מחיבת כל אחד מאתנו מגיל שלוש (13) עד היום האחרון מגיל! שתים עשרה (12) לבנות עד היום האחרון. כולנו חיבים במצוות התורה ואם היא אומרת: "לֹא תִשָּׂא" ואומרת: "וְאַהֲבַתְךָ" – זה מה שאנחנו צריכים לעשות.

10 עצות למעשה במצות הויתור

אז עכשיו בואו נשמע כמה עצות: איך זה יתכן? כאילו, בא תעזור לי להבין: איך אני יכול להתגבר על היצה"ר שלי שרוצה: 'להחזיר!' איך אני אתגבר?

יד ימין שפגעה ביד שמאל

עצה ראשונה (1): כתוב בגמרא (ירושלמי) על הפסוק: "לֹא תִקֵּם וְלֹא תִטּוֹר" (ויקרא יח, ט) התורה אוסרת עלינו לנקום. מה זה לנקום? אתה בא לשכן אומר לו: 'אני צריך ממך בהשאלה פטיש'

– 'אין לי'

ואתה יודע שיש לו והוא אומר: 'אין לי'

מה אתה אומר?

– 'בסדר. העולם גלגל; אתה תצטרך ממני אני אראה לך'. זה נקרא לנקום.

עוד פעם, בא לשכן אומר לו: 'תן לי פטיש'

אומר לו: 'אני לא כמוך אתה רואה? – קחו! נתן לו.'

אבל מה? הוא שמר בלב שהוא לא נתן לו. זה איסור שקוראים לו לא תטור. לא תטור זה לא תשמור בלב שהוא לא נתן לו. זה איסור שקוראים לו: 'לא תטור!' לא תטור זה לא תשמור בלב מה שהוא לא נתן לך. גם זה אסור. לא רק לנקום, גם לשמור אסור.

עכשיו נשאלת השאלה: 'איך אני יכול להתגבר על זה?'

סוד המחילה והזיתור (ברוקלין)

הוי דן את כל האדם לכף זכות

עצה רביעית (4): צריך לדון את כל החברים לכף זכות, כשהאדם מתרגל לזה – אז הוא גם יכול למחול בקלות על פגיעה; 'אולי הוא היה עיף? אולי היה רעב?' כּמוֹד! נכון כשאתה בא רעב הביתה עצבני והאוכל לא מוכן בכלל וזו אתה מפיל את החימה שלך על הילדים ועל הזה...

– 'מה?! לא הכנת שיעורים?! תעוף מפה!! הכל...'

מה קרה? כי הוא רעב! רעב. ואם הוא עיף? – אותו דבר... אז אולי גם ההוא שהתנפל עליך הוא העצבים שלו היו בגלל שהוא לא אכל! לא אכל, הוא רעב, הוא עיף? אולי. תלמד עליו זכות! מה קורה? אתה רואה: אנחנו בני אדם. חרטה ברטה מה, אנחנו מלאכים?! לא מלאכים. זה תעביר יאללה תעביר: 'אני מבין אותך, בטח אתה עיף! נכון אתה רעב? אתה רוצה אקנה לך שווארמה? אתה רוצה...?' תראה איך הוא יחייך לך פתאם תהיו סחבקים והכל יהיה בסדר. בשביל מה לריב? למה קטטות? סכינים, ישר, תאך תיך תעביר-תעביר – יעבירו אותך תגיע למעלה יעבירו אותך. אם לא, תתקע שמה – חבל לך על הזמן לא כדאי!

יתבונן על סבותיו של רעהו

עצה נוספת (5): כתב הגאון הרב דסלר (מכתב מאליהו): 'איך העצה להעביר שנאה והקפדה ביננו לבין ריענו? תמיד תתבונן ותסתכל מהעד שלו, לא מהעד שלך. מהעד שלו! כי כשכל אחד חושב על העד שלו – וודאי עודק! כל אחד חושב שהוא עודק תנסה אבל להיות עכשיו בעד שלו: 'ואל תדין את חברך עד שתגיע למקומו' (אבות ב, ד).

למשל, לפעמים עני מבקש מבקש סיוע מעשיר גדול והעשיר נתן לו ח"י דולר (\$18), ח"י דולר... הוא רוצה שעם זה הוא יחיה... ח"י דולר. בסוף, הוא לוחץ על העשיר

אומר לו: 'מה זה ח"י דולר? בחייאת, ח"י דולר? מה אני אעשה?! פלאפל וצ'יפס – הלך הכסף! מה זה ח"י דולר? תביא יותר, אתה עשיר גדול!'

אחד מקפיד על השני; העני אומר על העשיר: 'איזה קמצן! כמה יש לו זה וזה וזה... תראה כמה הוא נותן!'

והעשיר אומר: 'תראה איזה חוצפן! נותן לו ח"י דולר בלי לעבוד בלי כלום והוא לוחץ אותי כאילו סחטן לוחץ כאילו, מה זה מה אני מיץ תפוזים?!...'

על בננה... אלף ואחד (1,001) עורות שהקב"ה יכול להביא אותך להכרה: שאתה לא מאה אחוז (100%). וכל זה נגזר בשמים לפי החשבון הפרטי של כל אחד. אז מי שעושה אתנו טובות או רעות בין בגוף בין בממון – הוא רק שליח משמים. אז אין להאשים חבר, כי הוא רק הגרזן ביד החוצב. החוצב – הוא שלח את הגזן, הוא זרק את האבן.

וכך כתוב בפסוק: "אֲשׁוּר שִׁבֵּט אֲפִי" (ישעיהו י, ה) – איך ה' מעניש את ישראל? אני שולח את אֲשׁוּר להלחם בהם. הם השבט על זה שאני כועס על עם ישראל; מלחמות, צרות, חמאס, טילים, – הכל זה רק ה' שולח לפי מעשינו.

מדה כנגד מדה

עצה שלישית (3): האלשיך הקדוש (פרשת קדושים) אומר: 'כתוב: "הוֹכַח תוֹכִיחַ אֶת עַמִּיִּתְךָ וְלֹא תִשָּׂא עֲלוּי חֶטְא" (ויקרא יט, יז) הפסוק הזה סמוך לפסוק: "לֹא תִקַּם וְלֹא תִטּוֹר אֶת בְּנֵי עַמֶּךָ וְאֶהְבֶּתָּ לְרַעֲךָ כְּמוֹד אֲנִי ה'" הכונה של התורה היא לומר להגיד לאדם: תדע, אם ספרו לך שפלוני דבר עליך רעות, אל תחליט בלב: 'לחייב אותו'. אלא קודם: "הוֹכַח תוֹכִיחַ אֶת עַמִּיִּתְךָ"

תשאל אותו: 'שמעתי שאומרים שאתה אמרת עלי כן וכך, האם זה נכון? ואם כן, למה אמרת את זה עלי?'

אם התברר לך שהוא באמת אמר, גם אחרי זה התורה אומרת לך: "לֹא תִקַּם וְלֹא תִטּוֹר" לו שנאה.

ארגון להפצת

איך אני יכול?

כי הפסוק אחרי זה: "וְאֶהְבֶּתָּ לְרַעֲךָ כְּמוֹד" – כּמוֹד! אתה שלם? אתה לא דברת על אחרים אף פעם? דברת, נכון? הנה גם עכשיו דיברו עליך, מה? "וְאֶהְבֶּתָּ לְרַעֲךָ כְּמוֹד" כמו שאתה רוצה שיאהבו אותך למרות שדברת על אחרים, אז תאהב גם אותו שהוא דבר עליך. מה קרה? מה קרה?? הוא כּמוֹד! הוא כּמוֹד!!

אם מישחו דבר עליך – סימן: שגם אתה דברת על אחרים. אם היית שומר את הדיבור שלך מלדבר על אחרים – אף אחד לא היה מדבר עליך בעולם. אף אחד! לא נתנת רשות בשמים לדבר, על מי שלא דיבר על אף אחד. רק מי שדבר מחזירים לו לעורר אותו: לעשות תשובה! אם אתה רואה שבא מישחו ומתנפל עליך... עצור! תחשוב רגע: 'על מי אני התנפלותי? ולא בקשתי: 'מחילה וסליחה!'. – שלחו אותו להזכיר לך כי הוא כּמוֹד.

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

לכם למח ותצאו מפה ולא תזכרו שום דבר חוץ מ: 'ויתור ויתור ויתור'.

הדרך לדון לכף זכות

לפעמים קשה לעשות שלום עם השני ולדון אותו לכף זכות. למה? כי באמת השני לא היה בסדר וקשה למחול!

אז תשמעו מה אמר החזון איש – זכותו תגן עלינו אמר: 'כשם שאין ראוי לבעוס ולנקום במי שהרע לך והוא חסר דעת וחולה נפש! התנפל עליך בן אדם באמצע הרחוב, אבל ברור לך: שהוא חולה נפש!! מה יש לך להתוכח אתו? הוא בר דעת! הוא מבין בכלל מה שהוא עושה? הוא לא מבין מה שהוא עושה, מה אתה מחזיר לו?! כולם יגידו לך: 'עזוב! עזוב אותך, כולם מכירים אותו זה בן אדם לא מאה (100)... הוא לא מאה (100)!' אז זה מרגיע אותך כי אתה אומר: 'בוא הנח! לא פגע בי אחד עם שכל, זה אחד בלי שכל מה לעשות? הוא יכול להתנפל על כל אחד!'

'אבל תדע!' אומר החזון איש: 'שאם מישהו פגע בך ברחוב ואפילו שיש לו שכל – הוא גם חולה נפש! כן! כי אדם שהמידות שלו לא טובות הוא נקרא על פי הרמב"ם: 'חולה נפש!'. למה? כי בנפש המידות שלו פגומות אז ממילא האדם הזה צריך לרחם עליו הוא חולה נפש בדיוק כמו השני... רק זה אפשר לאשפו אותו – וזה יכול אולי לאשפו אותך... אבל, כל אלה הם חולי נפש. אז אם אתה מתיחס לאנשים האלה 'חולי נפש' – אין בעיה!

לי יש פטנט יותר קל! אתם יודעים איך אני מתיחס לאלה שמציקים לי, מבזים אותי, מקללים אותי והכל... אתם יודעים איך אני מתיחס אליהם? איך? – יתושים וזבובים! לא תקפו אותי כמה פעמים יתושים? – תקפו. מה, אני רב אתם? אני לא רב אתם. יש יתוש עושה ככה (נגיעה קלה עם היד) וזהו... אם הוא עומד פה (על כף היד) – טאץ! זהו. זבובים – זה התפקיד שלהם, אני יכול להגיד לזבוב: 'תפסיק לעוף פה! לך לשמה...' – הוא יצחק עלי: 'זה התפקיד שלי! אני זבוב אני יתוש מה אתה רוצה ממני?!' יש אנשים שהם זבובים ויתושים

(כבוד הרב מחייד)

זה התפקיד שלהם: להציק לנו. מה יש? תעשה לו ככה רוח-רוח. זה הכל, אם אתה תחיד לו – הוא יתפוצץ! במקום שאתה תתפוצץ הוא יתפוצץ: 'הבנתי אותך! זה יעבור לך, זה יעבור לך...' אתה יודע מה זה אחד ככה מרים את הקול ואתה אומר לו: 'זה יעבור לך' – אתה הורג אותו! אתה הורג אותו. תחיד-תחיד תעשה ככה:

אבל אם כל אחד היה מסתכל על השני; נגיד העני איך היה צריך להסתכל על העשיר? – היה צריך להגיד 'מסכן! אני ח"י דולר והוא ח"י דולר ואוף (1,000) אנשים באים אליו: 'ח"י דולר ח"י דולר...' – עוד מעט הוא מת! אין לו כבר כסף, כמה הוא יכול לתת? ולא נותן רק לך. נותנים פה, עומדים בתור'.

ומה צריך להסתכל העשיר על העני? – 'מסכן! מכתת את הרגלים, בא מארץ ישראל את הטיסה עוד לא כיסה. כמו הומלס' מחפש מי שיתן לו לישון, וזה... עומד בגשם בשלג והכל דופק דופק (לא זמין) Busy Busy (עסוק) כולם דוחים אותו והכל. מסכן! אני אתן לו יותר...'
אם כל אחד היה מסתכל על הצד של השני – היה קל! לא היה קפידות, הכל היה בסדר. אבל אם כל אחד חושב על עצמו, סכסוכים וקטטות.

ככה זה גם בבית! כשאמר לו הרב שטיינמן שלוש (3) מילים: 'ויתור ויתור ויתור!' – הוא צודק. למה הוא צודק? מה קורה בבית? למה יש מריבות בין הגבר לאשה? כל אחד רוצה מה שהוא רוצה וכשהשני לא עושה – יש טרוניות.

אבל אם הבעל היה אומר: 'עד שאני מגיע הביתה, אשתך טרחה! בשלה, הכינה, שטפה את הבית, עשתה כביסות, טפלה בילדים, החליפה להם, שלחה אותם, החזירה אותם... וואי וואי וואי! כמה היא עבדה!!' – הוא צריך להכנס עם זר פרחים! צריך לברך אותה!! צריך להגיד עליה פרוגנים.

והאשה, מה צריכה לחשוב? – 'בעלי יצא מהבוקר מוקדם! הלך לעבוד עבודה קשה. אני יודעת שיש לו שמה אנשים מציקים לו וקשה לו והכל ופה ושם... חיבת להכין לו סעודה שהוא רק יגיע וזה ולתת לו לאכול ולפרגן לו: 'בעלי היקר! אה! ב"ה שאני רואה אותך, אני מקוה שעבר עליך יום טוב וזה ופה...' איזה חיים יפים יא בא בי...

אבל הוא בא הביתה: 'מה? האוכל עוד לא מוכן! לא אכלתי כל היום! את יודעת מה היה לי על הראש?! זה פה ושם...' מתחיל לצעוק והילדים צועקים ההוא מקשקש וההוא עושה זה פה פה פה... מה הולך שם – מלחמת עולם.

אבל אם בן אדם מסתכל תמיד על הצד השני – רק שלום ואחזה: 'אני בשבילך את בשבילי! לא אני בשבילי ואת בשבילי' כל אחד בשביל השני – זה נוסחה להצלחה כל החיים. שלוש (3) מילים: 'ויתור ויתור ויתור!' עד שיכנס

סוד המחילה והזיתור (ברוקלין)

תעשה טובה! אל תחזיר לו אל תענה לו תותר ותברך אותי'

הרב הזה התגבר! ברך אותו – והוא נפקד!

הרב קניבסקי אמר: 'אני, עם כל מה שלמדתי תורה, עם כל המצוות, עם כל הצדקות עם כל הכל-הכל – לא יכול! מי כן יכול? מי שיותר לחברו בשעת הכעס. יותר? – יש לו כח לבטל גזרות מה שאני גדול הדור לא יכול!'

נו, אתם מבינים מה זה הכח של מי שמותר? – אז אם תקף אותך משהו, שלחו לך מתנה מן השמים! שאתה יכול באותו רגע לבקש ברכות מהקב"ה על מי שאתה רוצה! על מה שאתה רוצה!! על מחלות קשות, על אנשים גוססים, על מה שאתה רוצה – והקב"ה ישמע לך. נו, זה לא זכיה? – זה זכיה! למה להפוך את זה לנקמה ולשנאה, מה זה יתן לך? מה תרויח? שתתפוצץ גם אתה? מה זה יעזור לך? – תרויח! תהיה חכם.

המעביר על מדותיו – תפלותיו נשמעות!

גם התפלות שלך ישמעו בשמים – אם אתה תהיה מוחל וותרן, כל התפלות שלך ישמעו.

היה מעשה; בעזרת. לא ירדו גשמים. אז עלה ר' אליעזר הגדול להתפלל – לא נענה. עלה ר' עקיבא תלמיד שלו – נענה, ירדו גשמים!

אמרו: 'איך זה יכול להיות? התלמיד יותר גדול מהרב שלו הגדול? איך זה יכול להיות?!

אמרו: 'זה מעביר על מידותיו וזה לא מעביר על מידותיו'

ר' עקיבא היה מעביר על המידות שלו. היתה גזרה: 'שלא מגיע לישראל גשם!'. לא מגיע. בשביל לבטל את הגזרה, עריך שיהיה משהו שגם הוא מותר. אז אם יש אדם כזה שקוראים לו: 'ר' עקיבא! והוא מותר

אז ה' אומר: 'גם אני חייב מידה כנגד מידה לותר!'

אבל ר' אליעזר לא היה מותר כמו ר' עקיבא. למה? ר' אליעזר נולד 'צדיק מהבית' כמו שאומרים. ר' עקיבא עבד על עצמו והפך את המידות שלו ונהיה מה שנהיה...! כי עד גיל ארבעים (40) – הוא היה עם הארץ! הוא לא ידע כלום. אז הוא ויתר – מן השמים ויתרו וירד גשמים. אז רואים שיש כח בתפלה למי שהוא ותרן.

אתה רוצה שישמעו את התפלות שלך? – תותר! וגם אם ביזו אותך, זה כפרת עוונות. אם אתה מקבל את זה בשמחה!

'אוי! חבל רציתי לתת לך סוכריה אוי לא! לא נשאר לי...' אתה הורג אותי! עם חיוך!! למה עריך לריב?! אולי כדאי שבאמת תחזיק כמה סוכריות כמו לילדים; אתה רואה ילדים משתוללים תתן להם סוכריה – הם נרגעים! 'תהיה ילד טוב – אני אביא לך סוכריה' מיד הוא נרגע. אותו דבר, תחזיק סוכריות – תחלק למשוגעים...

שכרו רב ועצום!

עצה חמישית (5): למחול לחבר שגמל לנו רעה, לא לנטור שנאה ולא להקפיד עליו. למה אני אעשה את זה? כי אני מסתכל: מה השכר שאני מקבל מהנסיון הזה! שלחו לי אותו מתנה משמים!! כי אם אני אמחל לו, ויתרתי לו – בשמים יותרו לי על העונות שלי! אז זה מתנה!! הבן אדם הזה זה מתנה: 'אל תלך, אל תלך, תמשיך! יש לך עוד משהו? עוד משהו? 'כל המוסף – מוספים לו!' תמשיך – תמשיך יש לך עוד מה להגיד?... 'והבן אדם חביבי יודע: שיש לו זכיה גדולה, זכיה גדולה!

במקום שהרב קניבסקי לא יכול לברך – המותר מברך!
לא תאמינו, יום אחד בא משהו שלא היו לו הרבה-הרבה שנים ילדים לרב קניבסקי – מנוחתו עדן!

אמר לו: 'כבוד הרב! תבטיח לי: שיהיה לי ילדים'

אומר לו: 'אני כבר ברכתי אותך הרבה פעמים וזה לא עוזר. אני כבר לא יכול להושיע לך'

אומר לו הרב קניבסקי – שהברכות שלו השפיעו בכל העולם! אומר לו: 'לא יכול'

– 'אז מה? נגזר עלי שלא יהיה לי ילדים?'

אמר לו: 'יש רק תרופה אחת (1): אם אתה תראה בן אדם אחד שמעליבים אותו בעיבור והוא ישתוק. תרוץ תבקש ממנו: 'ברכה! ותפקד'

מאותו זמן הבן אדם הזה מחפש: איפה יש קטנות, איפה יש מריבות, איפה יש בלגנים?...

יום אחד הוא היה באיצקוביץ, איצקוביץ זה בית כנסת מפורסם בבני ברק שטיבלאך כזה שמתפללים הרבה אנשים והיתה קטטה ומשהו פגע ברב אחד ממש פגיעה לפני כולם!

הוא רץ אליו אמר לו: 'תעשה לי טובה. הרב קניבסקי אמר לי: 'שאל תכעס עליו. תותר לו! תותר לו ותברך אותו!! כי אני אין לי ילדים כך וכך שנים. אני מבקש ממך:

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

ואומר: 'רבוש'ע! תודה רבה ששלחת לי את האיש הזה – כי זה מכפר לי גם את העוונות'

ואומר: 'רבוש'ע! תודה רבה ששלחת לי את האיש הזה – כי זה מכפר לי גם את העוונות'

אתם שומעים מה נרויח אם נאהב אחד את השני? – ה' יאהב אותנו! הוא יהיה אתנו בשלישיה כמו שאומרים. לא טוב! לא שוה להשיג את האהבה של הבורא כד? – קלי קלות.

אז אדם צריך לשמוח ששלחו לו מישהו שירפא אותו. אם שולחים לך רופא הכי גדול בתחום שאתה חולה והוא הסיכוי היחיד להציל אותך. – לא תשמח?! ואם זה בחינם גם ובלי הרדמה ובלי ניתוח לחתוך אותך לחתיכות... לא טוב?! שלחו לך אחד קלל אותך, בזה אותך והכל – עבר הניתוח בשלום. זהו, זה הרופא הכי גדול! זה הרופא הכי גדול!! למה? מכפרים לך על העוונות. אז אדם צריך לשמוח שמחה גדולה!!!

ותר לחברו ונפתחו לו שערי הקדושה
תשמעו מעשה – שהוא קשה מאד לביצוע!

אדם נקלע לסכסוך, לויכוח ומתגבר – יכול לבוא בטענה לקב"ה: 'שגם יותר לו!' ככה אומר הרב הקדוש מאז'רוב.

היה יהודי שחבר שלו שותף אתו מכר אותו רימה אותו וגם הלשין עליו והוא ירד מנכסיו. עברה תקופה התאושש בחזרה וחזר לעסקים כמו בהתחלה.

יכול להגיד לקב"ה: 'אני ויתרתי, רבוש'ע! תותר לי גם כן.'

ויום אחד באו אמרו לו: 'ב"ה המעב שלך שפר! אתה יודע שפלוני שהיה שותף שלך – הוא נמצא במצוקה קשה! והוא צריך עזרה – הלואה גדולה'

אבל אם בן אדם מקפיד על חברו – שידע: שיקפידו גם עליו. אדם שמוחל לשני – פתח שערי ישועות וברכות גם לעצמו וגם לחברו.

– 'אני, אתן לו הלואה?! זה שהפיל אותי, מכר אותי, הלשין עלי. עשה לי את הכל שפשטני רגל. אני?! אתם באים אלי שאני אתן לו הלואה?!

מעשה בשני אוהבים והמלך!

יש מעשה: שהיו שני (2) חברים אוהבים מאד-מאד! ויום אחד תפסו את אחד מהם על עברה שהמלך אמר: 'צריך תלות אותו!'

בסוף-בסוף-בסוף החליט: שהוא נתן לו. שהוא מתגבר, גם הוא שמע דרשה כזאת והחליט: שהוא נתן לו. נתן לו. נפתח לו שערי שמים שנהיה לו חשק גדול ללמוד תורה. התחיל ללמוד תורה ברצינות. כתב ספרים בתורה! בזכות הויתור. ולא רק זה, גם מתיקות בשבת הוא קבל – שלא היה לו מעולם! וכל זה למה? כי התורה "נתיבותיה שלום" (משלי ג, יז) והשבת היא 'שבת שלום'. ובגלל שהוא עשה שלום הוא זכה לשתי (2) המתנות; גם לתורה וגם לשבת המתוקה. ולשניהם נפתחו השערים ושניהם עלו ביחד כל אחד בנפרד בעשירות בחזרה למה שהיו קודם. במה? – שהוא ויתר, נתן הלואה לזה שקבר אותו!

הביאו אותו לגרדום תלות אותו ופתאם רץ השני ואמר: 'תורידו אותו! זה אני עשיתי את המעשה. זה אני אשם' ולא נתן שיתלו אותו זה אמר: 'זה אני!'

אתם מאמינים דבר כזה?! זה כוחות אדירים! אבל מי שזוכה, זה החלטה של רגע, החלטה של רגע! ובן אדם זוכה לכל כך הרבה.

עכשיו הם לא יכולים לעשות כלום. הם יודעים שזה אשם וזה בא פתאם אומר שהוא אשם. אמרו: 'שישאלו את המלך מה לעשות?'. המלך שמע, הבין: שיש פה שני (2) אוהבים וכל אחד מוכן למסור את נפשו בשביל השני. כי כל אחד אומר: 'אני אשם! אני אשם! אני אשם!...'

המוחל לחברו מוכך את נשמתו

אתם מאמינים דבר כזה?! זה כוחות אדירים! אבל מי שזוכה, זה החלטה של רגע, החלטה של רגע! ובן אדם זוכה לכל כך הרבה.

אמר: 'אני מוחל להם על הדין – בגלל האהבה של שניהם! ומהיום אני רוצה להיות האוהב השלישי (3) שלכם – להיות אתכם ביחד!'

ככה מסבירים את הפסוק: "וְאַהֲבַתְּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ אֲנִי ה' – מה זה קשור? למה צריך להגיד בסוף: "אני ה'?" אם יגיד הפסוק: "וְאַהֲבַתְּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ" – מספיק. אז ה' עיוה: שאנחנו נאהב אחד את השני. למה צריך להוסיף "אני ה'?"

סוד המחילה והזיתור (ברוקלין)

סימן לאהבת ה' אליו

עצה שמינית (8): כשאדם נפגע מהתנהגות של חבר, בזה אותו בדברים או במעשים. יתבונן: ש'ה' אוהב אותי! ה' אוהב אותי!! ככה מביא הרמ"ק (ר' משה קורדוביר) והחיד"א הקדושים. כאשר יש לאדם הרבה זכויות ומעשים טובים ולא רוצים בשמים שהוא יסבול יסורים בגוף או בממון, שולחים לו אנשים שיבזו אותו בבזיונות ובבושות וזה גם יכול להיות מאשתו, מהילדים, זה יכול להיות בבית הכנסת, בעיר, ברחוב... אם ישתוק ויבליג על הבזיון ויקבל את הדין באהבה ויפשפש במעשים שלו: 'למה מגיע לו הבזיונות?' – יכפרו לו על חטאו וימחלו לו על עוונותיו!

לכן, צריך להבין: ש'ה' אוהב אותנו! כששולח לנו דברים כאלה, במקום; יסורים אחרים קשים, בגוף, בממון, במשפחה וכו' ואם הוא לא עונה ומצדיק את הדין עליו, לא מפתח שנאה וטינה – זוכה לכפרת עוונותיו בדרך הכי קלה והכי נוחה! 'המַעְבִּיר עַל מְדוּתוֹ מַעְבִּירֵן לֹא עַל כָּל פְּשָׁעוֹ' (ר"ה יז).

ישועה בטוחה!

עוד עצה תשיעית (9): אדם שנרדף מחברו ע"י דיבור או מעשה, תדע לך: שבזמן שאתה נרדף – זה הזמן שהתפלות שלך והבקשות יתקבלו! למה? כתוב: "וְהָאֱלֹהִים יִבְקֹשׁ אֶת נַרְדָּף" (קהלת ג, טו) תמיד מי שנרדף – ה' בעד שלו. לא בעד של הרודף, אפילו אם עדיק אחרי רשע – ה' עם הרשע! כי הוא נַרְדָּף. כל שכן אם העדיק נַרְדָּף ע"י רשע. בקיצור, אם אתה בעד הנרדף, אתה צריך להיות מאושר! ה' אתך והתפלות שלך יתקבלו.

אחד נגש לאחד מגדולי ישראל ואמר לו: 'שהשכן שלך מציק לו על לא עול בכפו ורודף אותו ויורד לחייו! מה לעשות?'

אמר לו: 'הגאון מווילנא אמר: 'יש לך זכות שאתה נַרְדָּף! וזה מעניק לך הטבות גדולות. כי: "וְהָאֱלֹהִים יִבְקֹשׁ אֶת נַרְדָּף" אז לכן אתה צריך לשמוח! ה' בעד שלך ותבקש ממנו מה שאתה רוצה.'

הפתרון להנצל ולהושע

ועוד מעשה אחד, אברך ארעו לו צרות רבות ורעות, בעיות רבות בשלום בית, חובות כספים גדולים. הוכרח לגרש את אשתו. חמיו תבע אותו למשפט, עשה לו צרות צרורות. ולא די בכך, חלה האברך במחלה הקשה!

בא האיש לפני ר' אברהם גניחובסקי זצ"ל

אברהם אבינו, אבימלך לקח את אשתו וכמעט שטמא אותה. ומחל לו אברהם אבינו וגם התפלל עליו: 'שירפא'.

'והגבעונים נאמר עליהם: 'שהם לא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל'. למה? – הם לא הסכימו למחול לעם ישראל.

אתם יודעים, שאול המלך הרג את הגבעונים בגלל שהם עזרו לדוד המלך לברוח ממנו אז הוא הרג אותם. הם רצו: 'נקמה!'. לא הסכימו למחול.

והם בקשו: ששבעה (7) ילדים! שבעה (7) ילדים מבית שאול – יתלו אותם! חצי שנה שיהיו תלויים! ולא היתה ברירה. וכך היה.

אז כתוב בפסוק: "וְהַגְּבֻעִים לֹא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָמָּה" (שמואל-ב כא, ב) למה? – בני"י הם גב"רים; גב"ר זה גומל חסדים, בישנים, רחמנים. גב"ר; גומלי חסדים בישנים רחמנים. ישראל הם 'רחמנים בני רחמנים'. אתם יודעים שהעם היהודי אם רואים מישהו נפל – כולם קופצים לעזור! אתם מכירים פה את הגויים, יכולים לעבור לידו – אף אחד לא מענין אותו שום דבר... אז זאת אומרת, "וְהַגְּבֻעִים לֹא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָמָּה" – כי אין להם רחמים! הם בקשו: 'נקמה! נקמה. אז רואים מפה: מי שמוחל כמו אברהם אבינו שמחל לאבימלך – הוא מבני בניו של אברהם אבינו הוא רחמן! אבל הגבעונים, לא.

ועכשיו תשמעו הלכה – שאתם לא יודעים. כתוב בשו"ע (הלכות פריה ורביה סימן ב, ב): 'משפחה שהיא בעלת מצה ומריבה'. כל הזמן יש במשפחה הזאת קטטות ומריבות. 'אין להתחתן עמה! כי חוששים: שמא היא מהגבעונים. וכן מי שיש בו אכזריות ושונא את הבריות ואינו גומל עמהם חסד, חוששים לו ביותר שמא הוא גבעוני!'

עד כדי כך!! שמעתם? אדם שאתה רואה שהוא קפדן, אכזרי, שונא את הבריות, לא גומל חסדים – לא להתחתן אתם! לא להתחתן אתם לא להתחבר אתם, אולי הוא מהגבעונים. זה הלכה בשו"ע.

בדורות האחרונים מעורבים באדם חלקי ניצוצות של 'ערב רב' עם הנשמה של ישראל ולכן לאלה קשה מאד למחול! אבל אם אדם יכול למחול ולסלוח, גם אם היה בו ניצוצות של ערב רב – הוא יכול להוציא אותם. הוא יכול לזכך את הנשמה שלו מכל הסיגים שדבוקים בה. אז תראו: מי שהוא עקשן ולא יכול למחול ולא כלום, יש חשש עליו אולי הוא 'ערב רב' או מהגבעונים – ואסור להתחתן עם משפחה כזאת.

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

אומרים: לא-לא! במראה - אתה מסתכל שאתה זקוף. במים - אתה צריך להשפיל את המבט. אם אתה מסתכל עם הכנעה, אתה מכופף את עצמך - אואה! אז הלב שלך והלב שלו יתחברו. אבל אם אתה נשאר בעל גאווה ככה... - לא יהיה שום דבר! שום דבר!

אז אמר ר' רפאל מבארשד - זכותו תגן עלינו: 'כשאדם רואה יהודי ששונא אותו - עליו לאהוב אותו ביותר! למה? כי אנחנו אחים בנים של הקב"ה. כמו אפרים ומנשה. מנשה היה הבכור אפרים הקטן. יעקב אבינו ברך את אפרים הקטן לפני מנשה - והוא לא הקפיד עליו ולא קנא בו ולא כלום. לכן מברכים בליל שבת את הילדים בברכת 'אפרים ומנשה'. למה? - זה אחים לדוגמא! בלי קנאה!! בלי קנאה. אז לכן כל בן אדם צריך לדעת ש: "כַּפְּיִם הַפְּנִיִם לַפְּנִיִם, כֵּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם".

אם ירצה האדם - יכול להיות בריה חדשה!

ויש לנו עוד תזכורת מבעל ספר 'חרדים' (הגאון ר' אלעזר אזכרי) שאמר: 'הַיּוֹ מִתְּלִמְדֵיךָ שֶׁל אֶהְרֹן אֹהֵב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם' (אבות א, יב) מה זה 'הַיּוֹ'? - תהיה, תהיה מהתלמידים. זאת אומרת, אתה יכול להיות תלמיד של אֶהְרֹן שהיה 'אֹהֵב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם'. כל אחד מסוגל להיות! 'הַיּוֹ מִתְּלִמְדֵיךָ' לכן התנא אומר את הלשון הזאת - כי כל אחד יכול להיות!

אז הנה! למדתי אתכם שיעור, אם תשכילו ותיישמו אותו - אתם תרוויחו; כפרת עוונות! התפלות שלכם יתקבלו, יהיה להם ישועות, תוכלו להתפלל לה' בכל עת ולבקש מה שתרצו, ויתרו לכם על כל מיני דברים שעשיתם בעבר, יהיה לכם שלום עם כל הסביבה, לא יהיה לכם stroke (שבץ), לא התקפת לב ולא בעיות במח - זה נגרם מעצבים! מכעס. ככה תוכלו להיות בשלום. מי שיטריד אתכם - זבובים, יתושים... תחזיקו סוכריות, מסטיקים בכיסים; כל מי שיעשה לכם... או שוקולד מריר קטנים. תתנו להם,

תחייכו להם: 'תודה! תמשיך. יש לך עוד משהו להוסיף? רגע, אני אשב. כן מה עוד יש לך להגיד? תודה-תודה תודה! תהיה בריא, תודה-תודה...'

בסוף הוא יבין שהוא אהבל. וגם אם אתם רואים אותו ככה - תרחמו עליו! 'חולה נפש' חולה נפש. יהיה לכם קל מאד בחיים! תשמעו, עצה כזאת לא קבלתי מאף אחד עד היום לא פסיכולוג לא פסיכיאטר לא פסיכי... - אף אחד! זה עצה של התורה הקדושה: "לֹא תִשְׁנֵא אֶת אָחִיךָ בְּלִבְבְּךָ", "וְאִהַבְתָּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ אֲנִי ה'" - אני אהיה אתך

ואמר לו הרב: 'אם אתה רוצה להנצל מכל הערות ולהצליח בכל המעשים, יש לי פתרון! תקבל שני (2) דברים; דבר ראשון (1), תהיה מאלה ששומעים את חרפתם ולא משיבים! ותחשוב כל הזמן: 'שהכל משמים ואף אחד לא יכול להרע לך אם לא נגזר עליך!'. דבר שני (2) תקשיב טוב! תתפלל על אשתך הגרושה - שהיא תצליח. תתפלל על החותן שלך לשעבר - שיעצור בעסקים. תשתדל לאהוב אותו ולבקש טובתו!

אבל אז האברך שואל: 'איך אני יכול לעשות כך? הם כל כך הרבה פגעו בי?!'

אמר לו: 'תדע, זה הדרך היחידה להציל אותך ושתצליח. תכניע את עצמך, תותר ותמחול להם ותתפלל: 'שיהיה להם טוב!'. כי 'הַמַּעֲבִיר עַל מִדּוֹתָיו - מַעֲבִירִין לוֹ עַל כָּל פְּשָׁעָיו! ותראה ישועה'.

האברך עשה כך. אור תעצומות והתפלל כל יום על חמיו ואשתו לשעבר: 'שיהיה להם רק טוב! ועשה כל מה שיעץ לו הרב. - לא יאומן! המפנה הפתאומי שהתחולל אצלו. השנאה ביניהם - הוסרה כליל. הוא הבריא מהמחלה הקשה בדרך פלא!! וגם הצליח בעסקים עד שהמציא פטנט - שהתעשר ממנו ובגדול.

לך לרופא, יתן לך עצה כזאת?! שלוש (3) מילים: 'ויתור ויתור ויתור!'

הוא יגיד לך: 'כדור-כדור וחיסון...'

(הקהל צוחק...)

'וגם מסכה...'

אם ירצה - בודאי יעזרוהו מן השמים

עצה עשירית (10), איך אדם יכול לאהוב את השונא? כתוב: "כַּפְּיִם הַפְּנִיִם לַפְּנִיִם, כֵּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם" (משלי כז, יט) כמו שאני מסתכל על המים ואני רואה את הבבואה שלי "כַּפְּיִם הַפְּנִיִם לַפְּנִיִם" המים מראים לי את הפנים שלי בתוך המים. ככה "לֵב הָאָדָם לְאָדָם" הלב שלי מרגיש את הלב שלו והלב שלו מרגיש את הלב שלי! ככה זה.

שואלים: למה לא אומרים: 'כמראה הפנים לפנים כן לב האדם לאדם'? למה צריך מים? במראה רואים יותר טוב את הפנים! אם אני מסתכל במראה אני רואה ממש את הפנים. למה צריך להסתכל במים?

סוד המחילה והייתור (ברוקלין)

יד ביד! אני אהיה אתך אני אשמור עליך ואם אתה תהיה נרדף – בכלל אני שומר עליך כי: "וְהָאֱ-לֹקִים יִבְקֹשׁ אֶת נַרְדָּף".

אל תתחרטו על זה! תשמחו ותרקדו. החפץ חיים היה בוכה: 'למה לא מבזים אותנו! למה לא מקללים אותנו? כולם מכבדים אותנו! אז הוא היה בוכה: 'כי מה יכפר לו את העוונות?' הוא לא יודע איזה עוונות הוא עשה, הוא לא יודע! כי הוא היה צדיק גדול! הוא לא יודע אם הוא עשה. אבל בטח... כי נאמר: "כִּי אָדָם אֵין צְדִיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא" (קהלת ז, כ) בטח יש איזה שגגות שהוא לא יודע שהוא עשה. איך הוא יכפר עליהם? אם כל הזמן טוב וכולם מכבדים אותנו! אז הוא היה בוכה: 'למה לא מבזים אותנו?' אבל כשהיה לו יסורים – הוא היה שמח! אומר: 'לפחות היסורים מכפרים!'.

אני חושב: שנתתי לכם עצות נפלאות! אני לא רוצה לאחל לכם: 'שיבזו אתכם' – כי יכול להיות שלא תעמדו בזה... אבל אם יבזו אתכם כבר, אז תבינו: שהקב"ה אוהב אתכם! כי אחרי הדרשה הוא שלח לכם תכף ומיד מישחו שיעשה לכם את זה לראות אם הבנתם מה שאני אמרת... 'ויתור ויתור ויתור!'

תודה על ההקשבה!

(הקהל מוחא כפים...!)

וּפְר

ארגון להפצת יהדות (ע"ר)

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

הרב: למה את בוכה? אז אני אלמד אותך משהו. תקשיבי! כשבוכים מושכים דינים – נהיה יותר גרוע! כששמחים... תקשיבי טוב! – מורידים את כל הדינים! יש הלכה: 'כשם שמברכים על הטובה – כך מברכים על הרעה בשמחה!'

שואלת: נכון

הרב: רגע, אדם נולד לו בן נולד לו בן מה מברך? – 'הטוב והמטיב'; ברוך אתה ה' א-לקנו מלך העולם הטוב והמטיב' שהטיב לו והביא לו בן. מה מברכים על ילד שמת? – 'ברוך אתה ה' א-לקנו מלך העולם דין האמת' ובשניהם צריך לברך בשמחה! איך אפשר לברך בשמחה כשילד מת?

אומר הקב"ה: 'אני נתתי לך בן בהשאלה! עכשיו אני מחזיר אותו אלי זה שלי לא שלך.'

אם אני מלווה למישהו מאה אלף דולר (\$100,000) והוא צריך לברך אותי על זה! וכשאני בא אחרי שבעים (70) שנה

אומר: 'תחזיר לי את המאה אלף דולר'

הוא לא צריך לברך אותי על שבעים שנה שהיה לו את המאה אלף דולר ממני?! – צריך לברך, לא?

אז אם חלילה הקב"ה לקח ילד – צריך לברך בשמחה! אז גם אם היתה תאונה ויש כרגע איזה קושי ואיזה כאבים ואיזה זה... ואיזה טראומה גם צריך בשמחה! את יודעת למה? לפחות היא חיה. אז למה לא לשמוח? הרי אם הוא לקח – צריך לשמוח, אם הוא לא לקח צריך עוד יותר לשמוח: 'תודה לך-ל שנשארה בחיים!' בסדר אז יש קצת כאבים יש זה נו, מה לעשות? אנחנו לא יודעים חשבון שמים. אבל אם את שמחה בגזרת הבורא שהיא לטובה. את הפוך! מסלקת את כל הדינים. אם את לא מקבלת את מה שה' עושה, זאת אומרת את גם לא שמחה שהיא נשארה בחיים, ונכון היא סובלת אבל היא נשארה בחיים ואת לא שמחה – אז המקטרגים אומרים: 'אתה רואה? העלת אותה ועוד היא בוכה?! במקום שהיא תגיד לך: 'תודה! שהיא נשארה'...'

את מבינה מה אני אומר? בקיעור, את עריכה להפוך פאז'ה לשמוח! שהיא בבית חולים ואת הולכת לבקר אותה חי והיא תצא משם חיה והכל בסדר!! ככה צריך לראות את המציאות. אוקיי?

שואלת: אני רואה את זה ככה...

מעבר לחלק השו"ת

כן, שאלות למי שיש בבקשה כן תן לה שמה מיקרופון

שואלת: ערב טוב! תודה רבה לחכמה שלך שאנחנו לומדים הרבה ממך. הבת שלי היתה בתאונה... עם ארבע (4) ילדים חשבו: 'שהיא מתה!' אבל נס גדול קרה לה ולארבע ילדים!! היא במצב לא טוב מבחינה נפשית וגופנית וגם כן הילדים

הרב: מה השם שלה?

שואלת:...

הרב: לא הבנתי את השם

שואלת: אנט

הרב: מה זה הר נץ?

שואלת: אנט

הרב: אנט

שואלת: כן

הרב: כן

שואלת: נעמי

הרב: נעמי

שואלת: בת אסתר

הרב: בת אסתר – ה' ישלח לה רפואה שלמה בתוך שאר חולי עמו ישראל מהרה. אמן!

הקהל עונה: אמן

שואלת: גם הילדים הם בטרומה

הרב: בטרומה?

שואלת: כן כי היו אתה. בטרומה

הרב: אה בטרומה וה' ירפא את כל הילדים שיחזור למעבם הרגיל מהרה אמן!

(הקהל עונה: אמן)

שואלת: תודה רבה

שאלות ותשובות (ברוקלין)

הקהל מוחא כפים...!)

הבחור עולה לבמה וכבוד הרב מביא לו ציצית ואומר לו לברך: 'שהחיינו' הבחור מברך: 'שהחיינו' הקהל עונה: 'אמן!' והוא שם את הציצית

הרב: מקבל עליו לחזור בתשובה לשמור שבת ולהתפלל ויהיה בריא ושלם ולא יצטרך בתי חולים כלל. אמן!

(הקהל עונה: 'אמן' ומוחא כפים...!)

כן תביא פה מיקרופון תביא את המיקרופון פה פה רויץ רויץ פה פה פה פה פה

שואל: שלום כבוד הרב

הרב: תעמוד בבקשה

שואל: שלום כבוד הרב, קודם כל תודה שבאת לבית כנסת שלנו פה. זה וודאי כבוד גדול בשבילנו!

הרב:...

שואל: ...welcome welcome שאלה אליך: אם אני יכול לבקש מהרב שיברך אותנו. יש לי בת בשידוכים היא יצאה כבר עם כמה בחורים הרבה בחורים אבל עוד לא מצאה את הבחור המתאים לה. היא פה הערב

הרב: בת כמה היא?

שואל: עשרים ואחד (21)

הרב: בסדר והיא פה?

שואל: כן

הרב: איפה?

שואל: chaya you want stand up

הרב: בסדר. את מוכנה ללמוד חצי שעה ספר שערי תשובה של רבנו יונה תשעים יום רצוף?

שואל: to learn rabbi yona sharei teshuva a half ... hour 90

הרב: בלי הפסקה פעם אחת

שואל: without stopping... the day

הרב: מוכנה?

שואל: She said ... ready? הא?

הרב: עכשיו את שמחה בתור אמא שנשארה לך ילדה?
שואלת: בוודאי

הרב: קדימה בואי תשירי אתי ביחד בשקט לא בקול!
כבוד הרב שר 'הכל יודוך והכל ישבחוך והכל יאמרו אין קדוש כה'
(והקהל מוחא כפים...)

– אין כמו אבינו מלכנו! אין!
כן שאלה הבאה שמה יש גברת עם כובע לבן

שואלת: הי כבוד הרב: i just would like refua shleima ...for my husband. 10 days he went to the hospital (מבקשת ברכה לבעלה שנמצא 10 ימים בבית חולים)

הרב: למה את בוכה גם כן? עכשיו אני הסברתי שלא צריך לבכות

שואלת: ...

הרב: זה שהוא בבית חולים אז זה בסדר הוא עוד חי הכל טוב מה קרה מה? כולם בוכינים? מה אתם בוכים נו כן בעלך בבית חולים עשרה ימים בבית חולים נו?

מתרגמת: הוא היה כמה פעמים בבית חולים והיא רוצה שיהיה לו רפואה שלמה רפואה בנפש ובגוף

הרב: בסדר. הוא שומר תורה ומצוות? מה?

מתרגמת: היא רוצה ברכה שהוא גם יחזור בתשובה שלמה

הרב: הופה! תגידי לי שאם יחזור בתשובה שלמה, יצא מבית חולים תוך שבוע

מתרגמת: הוא פה עכשיו

הרב: אה! איך הוא השתחרר?

(הקהל צוחק...!)

מתרגמת: לא, הוא לא בבית חולים עשרה ימים. תוך עשרה ימים הוא הלך לבית חולים פעמים

הרב: איפה הוא עכשיו? נו איפה הוא עכשיו? הנה הבעל! – אשריך! אתה בלי עין הרע נראה בריא בסדר הכל טוב. אתה מוכן לקבל עליך תשובה בשביל להיות בריא ושלם לעבודת הבורא בכל מכל כל? בוא אלי בוא מותק בוא

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

...she said yes

הרב: אוקיי מה השם שלה?

שואל: חיה שרה

הרב: חיה שרה בת?

שואל: אבא או אמא?

הרב: מה שתרצה

שואל: ריזל

הרב: חיה שרה בת ריזל ו...?

שואל: ישראל נפתלי - ה' יזכה אותה לזיווג הגון הראוי לה מהרה. השנה!

שואל: אמן

(הקהל עונה: 'אמן')

הרב: Thank you

שואל: תודה! תודה

כן שאלה נוספת הנה גברת בסוף

שואלת: שלום כבוד הרב!

הרב: שלום

שואלת:....

הרב: מה מה? מה היא אומרת בעברית או באנגלית?

מתרגמת: היא אומרת שיש בחור באיראן שהוא בבית האסורים והיא מבקשת שישתחרר. באיראן

הרב: הוא חילוני או דתי?

מתרגמת: כן הוא חרדי

הרב: חרדי, ממש

מתרגמת: כן

הרב: ולמה עצרו אותו?

מתרגמת: הוא לא עשה שום דבר

הרב: כן זה ברור. אבל מה ההאשמה?

שואלת:....

מתרגמת: הוא היה בהפגנה ועצרו אותו

הרב: אה, עכשיו הם עוצרים את כל המפגינים נגד המשטר. קודם כל צריך לשמוח! שרק עצרו אותו ולא חיסלו אותו - כי כמה הם תלו עכשיו...! מה השם שלו?

- נתנאל בן רוזיטה

הרב: וואי וואי וואי

מתרגמת: אלנתן בן רוזיטה

הרב: אלנתן בן רוזיטה - ה' ישחרר אותו בעזרת השי"ת ויתלו איראני במקומו!

(הקהל עונה: 'אמן' ועוזק...!)

כן עוד שאלה למי יש תן לו

שואל: תודה רבה כבוד הרב שבאת מניו יורק! ונתת הרבה הרצאות מחזקות. שאלה: על אני מכיר מישוהו שיש לו מלא חתולים בבית. הוא מגדל הרבה חתולים, משקיע הרבה כסף בבית שלו בשביל החתולים, אוכל והכל והוא לא התחתן והוא מבסוט עם החתולים שלו. האם זה קטרוגים על הבן אדם הזה שהוא משקיע בחתולים, במקום להשקיע בבני אדם? בעצמו?

הרב: עם מי הוא יתחתן? עם חתולה?!

שואל: לא כן... זה גם מי שיתחתן עם בן אדם הזה, אבל יכול להיות שיכול להתחתן הוא בן אדם נורמאלי! יפה

הרב: כן אבל שום אשה לא רוצה שתיים עשרה (12) חתולים כבר על הפתיחה....

שואל: נכון. אז האם זה קטרוגים עליו שהוא לא יודע?

הרב: זה כנראה לגלגל מגלגול קודם שצריך לתקן את עצמו בדרך הזאת והוא חומל וחס על בעלי חיים. אבל הוא לא חס על עצמו! כי אף אשה נורמלית לא תתחתן עם אחד כזה.

שואל: ואם בא נגיד זה אשה ואשה לא חיבת להתחתן ואשה תגיד היא לא חיבת להתחתן?

הרב: בסדר גמור. שתמשיך לגדל חתולים...

שואל: אז אין קטרוגים עליה?

הרב: איזה קטרוגים? אין שום קטרוגים. היא החליטה שהיא רוצה לגדל חתולים, תגדל חתולים.

שואל: אה אוקיי תודה רבה! ועוד שאלה כבוד הרב אמר: שלא להתחתן עם מי שלא עושה חסד? אבל...

שאלות ותשובות (ברוקלין)

שהייתי חילונית לגמרי ולקח זמן והדברים שלך נכנסו לי
למח והנה אני חיוס

הרב: ברוך ה'

שואלת: רציתי לבקש ממך ברכה, שני ברכות; דבר
ראשון, אני פה נמצאת כמו שאמרתי יותר מעשרים שנה
ואני רוצה שתברך אותנו שנזכה לעלות לארץ ישראל
בקרוב!

הרב: אמן ואמן

שואלת: אני ובעלי ושני הילדים שלנו שני בנים. וגם רוצה
שתברך, אני בקבוצה של נשים שיש לנו ילדים אוטיסטים
אז אם אפשר ברכה לנו לאימהות שנהיה חזקות עם
הילדים שלנו

הרב: שהקב"ה יקל מעליכן בסבלכן ושבעזרת השי"ת
תרוו נחת מהם!

שואלת: תודה אמן;

(הקהל עונה: 'אמן')

ש. עוד דבר אחד, בעלי צריך להיות פה זה בעצם שיעור
בשבילו יותר. אני רוצה שתברך את בעלי: שיהיה לו נחת!
שיהיה לו יותר

הרב: סבלנות-סבלנות

שואלת כן סבלנות שתברך אותו

הרב: מה השם שלך?

שואלת: יצחק בן חוה חיה

הרב: ה' יזכה אותו לסבלנות יתרה ושילמד את השיעור
הזה היטב ויקיים בעצמו: 'ויתור ויתור ויתור'

(הקהל עונה: 'אמן')

שואלת: פרנסה טובה שיהיה לו

הרב: וגם פרנסה טובה

שואלת: אמן! תודה רבה

הרב: כן תן ליהודי עם הקסקט פה כן פה אחר כך הלן
קסקט כן

שואל:.... לשבת?

הרב: לא, לעמוד

הרב: מצה ומריבה. אנשים שהם אכזרים, שונאים. אלה
לא להתחתן אתם אין בהם רחמים!

שואל: איך אפשר לדעת על בן אדם כל הזמן שלא אתו.
אי אפשר לעשות מה עושה בסתר

הרב: נכון נכון

שואל: וגם יהודים 'מלאים מצוות כרימון!' כתוב גם?

הרב: נכון נכון

שואל: אז איך אפשר...

הרב: אני אגיד לך. פשוט, עוקבים אחרי אנשים האלה,
שואלים אנשים בלתי תלויים, לא אנשים מטעם וכו'. ומי
שרוצה באמת בודק הרבה זמן. כמו שאדם רוצה לפתוח
עסק עם שותף. אם הוא רציני - הוא יבדוק על הרקע
שלו מה היה בעבר שלו היה לו עסקים נכשל בהם לא
נכשל בהם. איך התנהג עם לקוחות וכו'. אם יש לאדם
סבלנות לבדוק והחיים שלו חשובים וחמישים (50) שנה
הבאות להיות שותף של מישהו - כדאי לבדוק. ואם הוא
מתלהב והולך אחרי מראה עיניו הוא עלול להיפגע ביום
מן הימים כי יתברר לו: שזה לא יהיה בדיוק אותו דבר.

שואל: אה תודה כבוד הרב! ואפשר ברכה בקשה לחכמה
בקשה?

הרב: או! זה יהודי שיודע מה לבקש. מה השם שלך?

שואל: שם טוב בן רינה

הרב: שם טוב בן רינה - תזכה לחכמת התורה, מהרה!

שואל: אמן

(הקהל עונה אמן)

ש. וגם כבוד הרב בעזרת ה' אני מאחל לכבוד הרב - פי
אלף (1,000)! ממה שהרב אחל לי.

הרב: תודה. אמן

(הקהל עונה: אמן)

הרב: כן שאלה לגברת שמה בפינה. אחר כך יש פה יהודי
עם קסקט שרוצה ג'כ לשאול כן

שואלת: שומעים אותי? כן שומעים אותי. שלום כבוד
הרב! תודה רבה שבאת אלינו. עשיתי מאמץ להגיע לפה
בדקה האחרונה, אני זוכרת אותך לפני עשרים (20) שנה

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

הרב תודה רבה לכולם. אני רוצה לחלק לכם כמה דברים טובים ואני אברך אתכם פה שתתקרבו. תודה!

שואל: (השאלה נשאלת באנגלית...)

הרב: לגוי לא צריכים למחול

שואל: אה...

– כבוד הרב והקהל צוחקים..!

הרב: יהודי שמבין מהר

כן שאלה אחרונה הנה הבחור שמה בפונה עם כובע גרב שחור

שואל: שלום כבוד הרב!

הרב: שלום

שואל: אני רציתי לבקש: 'סליחה!' לפני עשרים ושש (23) שנים אני הייתי בישיבה בבני ברק בישיבת חב"ד. הייתי בן שש עשרה (16) וגרתי בארצות הברית אבל הלכתי לישיבת חב"ד בישראל. והייתי ילד פרא קצת והמשרד שלך היה מתחת לבנין איפה שהישיבה שלי היתה. ולא ידעתי מי אתה בדיוק אבל לא התכונתי דוקא. אבל זרקתי אבטיחים מחוץ לחלון! כשאכלתי את האבטיח זרקתי את מה שנותר...!

הרב: הקליפות

שואל: ואתה נורא התעצבנת, לא התעצבנת, אבל רצית לדעת: 'מי עשה את זה?'. אז עכשיו אחרי עשרים ושש (26) שנה אני מוכן להודות: 'שאני עשיתי!' לא התכונתי להעליב או להציק, פשוט הייתי ילד קטן בן שש עשרה (16) אז כששמעתי שאתה מגיע אז אני אמרתי: 'אני חיב להיות פה לבקש: סליחה!'

הרב: קודם כל אני מוחל לך!

(הקהל מוחא כפים...!)

הרב: ודבר שני, אני מבקש ממך: שתקנה לי אבטיח לשבת...

(הקהל צוחק...!)

שואל: אני אתן צדקה בכמות של אבטיח במקום

הרב: אה, כן? בסדר אוקיי תודה רבה! אני מודה לך

שואל: קוראים לי שלמה חיים בן רינה. אני מבקש ברכה

הרב: ה' יזכה – אותך שלא יזרקו עליך אבטיחים!

(הקהל צוחק...!)

גמילות חסדים עמוד העולם (לאס וגאס)

העולם עומד על שלושה (3) עמודים ואחד מהם זה גמילות חסדים¹⁴.

חסדים – מצוה דאורייתא

הגמרא אומרת: 'מה זה שכתוב בתורה: "אֲחֵרֵי ה' אֵלֶּיךָ לְקַיֵּם תִּלְכוּ" (דברים יג, ה)? וכי אפשר לאדם להלך אחרי השכינה?! הרי הקב"ה "אֵשׁ אֵכְלָה" (ע"פ דברים ד כד), אלא הלך אחר מידותיו; מה הוא מלביש ערומים (דכתיב: "וַיַּעַשׂ ה' אֵלֶּיךָ לְקַיֵּם לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנֹת עוֹר וַיִּלְבָּשֵׁם" (בראשית ג, כא)), אף אתה הלבש ערומים; מה הוא מבקר חולים (דכתיב: "וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בְּאֵלֵי מֶמְרָא" (בראשית יח, א)), אף אתה בקר חולים; הקב"ה נחם אבלים (דכתיב: "וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּבְרָךְ אֶלְקִים אֶת יִצְחָק בְּנֵוֹ" (בראשית כה, יא)), אף אתה נחם אבלים; הקב"ה קבר מתים (דכתיב: "וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּגֵי" (דברים לד, ו)), אף אתה קבור מתים (סוטה יד:).

זאת אומרת, יש הנהגות שהן כלולות במצוות החסד. והיסוד של הדברים, זה שאנחנו מצווים להיות דומים להקב"ה בדרכים של הנהגתו. האם זה חיוב מן התורה? כן "אֲחֵרֵי ה' תִּלְכוּ" (דברים יג, ה) – חייב אדם ללכת בדרכי השי"ת. וככה כותבים הרבה מהראשונים; הרמב"ן ורובנו יונה ורובנו בחיי ועוד ועוד ועוד...

'העוסק בגמילות חסדים יושב בעילו של הקב"ה!'

בזה שאנחנו הולכים בדרכי ה', אנחנו זוכים להתקרב אליו. וכתוב: 'שכל כך גדול כוחו של גומלי חסדים – שהן יושבו בעילו של הקב"ה: "וּבְצִל יְדֵי פְסִיתֶיךָ" – זו גמילות חסדים, כל העוסק בגמילות חסדים יזכה לישב בעילו של הקב"ה' (ירושלמי תענית ד:).

"עולם חסד יבנה" – היסוד המקיף את הכל!

כתוב: "עולם חסד יבנה" (תהלים פט, ג) כל העולם כולו נבנה בחסד. הקב"ה היה קיים לבדו, הוא לא חייב לאף אחד כלום. עוד לא היה אף אחד. הוא החליט: לברוא את העולם – בשביל להטיב לברואים: "טוב ה' לכל ורחמי על כל מעשיו" (תהלים קמה, ט) וכל מה שהוא עשה – חסד גמור! אז כל העולם נבנה בחסד. ועל זה צריך להבין: יסוד התורה – חסד. יסוד הבריאה – חסד. אדם שרוי כל

גמילות חסדים עמוד העולם

לאס וגאס – ,03.01.2023, Alexis Park Resort

קישור לצפייה <https://shofar.tv/lectures/1497>

ערב טוב! בעזרת ה' נעשה ונצליח וה' עלינו ברחמי ירויה.

הקדשות לתורמים הנכבדים הע"י.

פתח דבר:

היום אנחנו נלמד נושא שלא כל כך מדברים עליו. מכירים אותו, אבל לא יודעים עד היכן הוא מגיע ומה הזכויות הצפונות בו.

¹⁴ ע"פ הספר: 'מצוות דיליה' באדיבות הרב אברהם חנונו שליט"א לייקווד - ישר כה!

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם להבירו

שיהיה. כל העולם הקודם – נמחה במבול! לא נשארו, רק שמונה (8) אנשים! נח ואשתו, שלושת בניו וכלותיו. זהו. וכל השאר חיות, בהמות ועופות. ומה עושה שם נח? זן ומפרנס אותם, מאכיל אותם מהבוקר עד למחרת בלי הפסקה! ויש שמה 'מלאך ת'לפים' (הרבה מאד) חיות ועופות. וואי-וואי-וואי...

מזה למד אברהם אבינו לָקַח! ואמר: 'אם לא היו עושים צדקה עם בהמה וחיה ועוף לא היו יוצאים מן התיבה ובזכות שעשו צדקה איתם יצאו מן התיבה; אז אני אעשה צדקה עם בני-אדם, אז השכר שלי יהיה על אחת כמה וכמה יותר!'

ומזה הוא למד: "וַיִּטַע אֶשֶׁל" (בראשית כא, לג) מה זה אש"ל? – ראשי-תיבות: א'כילה, ש'תיה, ל'ויה. ללוות את האורח גם בסוף' (ע"פ מדרש שוחר טוב לא ז).

זאת אומרת, הוא פתח מקומות כמו בתי מלון. ששמה יבואו אנשים והוא יאכיל וישקה אותם.

כי הוא אמר: 'אם בזכות צדקה שעשו נח ובניו עם בהמות, חיות ועופות, הם יצאו ונצלו מן המבול וזה זכות כזאת גדולה שהם יזכו להקים עולם מחדש, כי בזכות נח קם העולם מחדש! אז אני אעשה חסד עם בני אדם ואז ממילא וודאי שהשכר יהיה הרבה-הרבה-הרבה יותר גדול!'

באמת אברהם אבינו הוא המאמין הראשון! הגדול שהשיג את הבורא בשכלו והפיץ את האמונה בכל העולם, עד היום. וכל האמונה ההמונית־איסטיית (מי שמאמין בקיומו של א-ל אחד) – זה בזכות אברהם אבינו, המאמין הגדול. ומה הוא עשה? הוא דבק במידותיו של הקב"ה לעשות חסד. מה עושה הקב"ה? – "זֶן אֶת הָעוֹלָם כְּלוּ בְטוּבוֹ בְּחֵן בְּחָסֵד וּבְרַחֲמִים, נָתַן לָחֶם לְכָל-בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ" (ברכת המזון). אז מה עשה אברהם אבינו? – תפש את האומנות של הקב"ה.

מה אמר לו הקב"ה: 'קנא בי'. למי הוא אמר? לדוד המלך: 'קנא בי'.

זאת אומרת, אדם צריך לדבוק במידות של הקב"ה.

הרב אמנון בדרך של אברהם

אני (כבוד הרב שליט"א) גם למדתי מאברהם אבינו: אם אברהם אבינו זן ופרנס גויים, עובדי ע"ז – וככה הקב"ה אהב אותו! ועוד הוא עשה, לא רק זן אותם באוכל, כי

יום בחסד. אם לא היה חסדים, אפילו שיש אנשים שיש להם אינטרסים בחסדים... העולם לא מתקיים!

כל אחד עוסק במקצוע אחר – וכולם משלימים את כולם: זאת אומרת, אם לא היה מכולת לא היה לכם מה לקנות, אם לא היה מישוהו שדואג שיהיה לו לול, לא היה לכם ביצים, אם לא היו מגדלים פרות, לא היה לכם בשר וכן הלאה. אם לא היה חשמלאי, מי יתקן לכם? מי יתקין לכם? – כל אחד בעצם עושה חסד! לא כולם מבינים שזה 'חסד!', קוראים לזה: 'עבודה'. אבל אם אדם ידע מה זה באמת חסד? כל רגע יכול להיות לו מצוות! כל רגע מצווה.

כדי להבין את העומק של הכוונה: "עוֹלָם חָסֵד יִבְנֶה" (שם) אז כתוב: "לְדוֹד אֶל תִּתְחַר בְּמַרְעִים אֶל תִּקְנֵא בְּעֵשִׂי עוֹלָה" (תהלים לו, א) אין מה להתחרות עם אנשים שמרעים את דרכיהם וגם אין ענין לקנא באנשים שעושים עוולות.

אמר הקב"ה לדוד: 'קנא לי!'. 'קנא לי!'. תקנא כביכול בי – 'אילולי הקנאה – אין העולם עומד! בלי קנאה העולם לא מתקיים; 'אין אדם נושא אשה ואין אדם בונה בית' (ע"פ מדרש שוחר טוב לו, א).

למה? הקנאה גורמת: 'יש להם, הוא קנה, הוא עשה, להוא יש ילדים...' הכל נובע בעצם מקנאה.

'אילולי שקנא אברהם אבינו, לא היה קונה שמים וארץ. ואימתי קנא? כשאמר למלכי צדק: 'כיצד יצאת מן התיבה?'

מי זה היה מלכי צדק מִלְךְ שָׁלֵם? – זה היה ישם בן נח. לנח היו שלושה (3) בנים; "שֵׁם חָם וְנֹפֶת" (בראשית י, א) שם יצא מן התיבה אחרי שנה שהיה המבול ואברהם אבינו פגש אותו.

ושאל אותו: 'באיזה זכות נצלתם מן המבול ויצאתם מן התיבה בחיים?'

אמר לו: 'בזכות מצוות הצדקה והחסד שהיינו עושים עם החיות, הבהמות והעופות! כל אותה שנה – לא ראינו שינה בעינינו, כי כל אחד אוכל בשעה אחרת, בזמנים אחרים. והיינו טרודים בכל שעה מימות היממה, ממש!'

פעם נתאחר נח לתת מזון לארי – והארי הזיק אותו, הכיש אותו, עד שנעשה צולע על רגלו!

אז זאת אומרת, צריך להבין: כל מה שנכנסו נח ובניו, אשתו וכלותיו לתיבה, זה היה לפרנס את כל העולם הבא

גְּמִילוּת חֲסִדִים עִמּוּד הָעוֹלָם (לֹאס וּגֹאס)

סגולה. ואתם: "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר" (ישעיהו, מט ג). – זאת אומרת, אין יותר! אתה הבן של... של מי? של הקב"ה!

מי זה בידן (נשיא ארה"ב)? זה אחד שלוחץ ידיים – לאף אחד... מי, מי זה?!

(הקהל עוזק...)

מי זה פוטין? – מפסיד במלחמה נגד אוקראינה... מה זה?

ואנחנו מברכים כל בוקר: 'שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי' (ברכות השחר). איזה גוי? תקחו את הגוי הכי מועלה – 'שְׁלֵא עֲשֵׂנִי! שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹיָה'. אתה הבן של הקב"ה. מי הולך פה בלאס וגאס ומרגיש: 'אני הבן של הקב"ה'? איך צריך ללכת הבן של הקב"ה? לא מרגישים! לא יודעים.

אז עכשיו, מי שדואג: שהבנים של הקב"ה יכירו את מעמדם, יכירו את אביהם שבשמים ומקרב אותם אצלו – זה מעלה גדולה מאד-מאד-מאד!! ואשרי מי שארגן את ההרצאה פה, בלאס וגאס, בשביל לקרב את אחינו בית ישראל לאבינו שבשמים!!

התיקון ל: "מְלֵאָה הָאָרֶץ חֶסֶד" – "עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה"!

ממשיכים, הגאון רבי חיים פרידלנדר זצ"ל (שפתי חיים מידות ח"א עמ' רעט) והגאון רבי זיידל אפשטיין זצ"ל (הערות בראשית מאמר כ ג) שאלו שאלה:

מה השאלה ששואל אברהם אבינו את שם בן נח: 'באיזה זכות יצאתם מן התיבה?' הרי נח עווה ע"י הקב"ה: 'להכנס לתיבה!' – על מנת להשאר, לשרוד ולהקים את העולם מחדש. אז מה השאלה? ברור שהוא ישאר עד הסוף. מה זה: 'באיזה זכות יצאתם?' ה' אמר שנכנס על מנת שנתחיל את העולם מחדש!

אבל, אברהם אבינו הבין: מה הלמוד המיוחד שהקב"ה רצה ללמדנו בנס של ההצלה של נח שאירע דוקא ע"י התיבה? הקב"ה יכול היה להציל את נח בלי תיבה! היה שולח אותו לארץ ישראל, כי (לדעה מסוימת) לא ירד מבול בארץ ישראל. אז היה שולח אותו לארץ ישראל ולא צריך את כל התיבה ושנה ולהיות: 'מנהל גן החיות התנכ"י'...

הרי מה היתה כל המטרה של האוכל? בשביל שישוב לאכול, גמרו לאכול...

אמר להם: 'תברכו למי שהאוכל שלו'.

אמרו לו: 'ברוך אברהם'.

אמר: 'לא! האוכל לא שלי "המוציא לחם מן הארץ". "בורא פרי האדמה" – זה הקב"ה. אם ברכו לקב"ה – לא לקח כסף. אם לא רצו לברך – 'תשלם'!

וככה: "אֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחַרְוֹן" (בראשית יב, ה) ככה אברהם אבינו גייר גרים ושרה אמנו את הנשים.

אז אני למדתי: אם ככה עושים עם גויים, הם עובדי ע"ז, כל שכן אם עושים את עם בניו של הקב"ה – אם מחזירים אותם בתשובה! וואי-וואי-וואי-וואי-וואי! כמה שכר...!

אתם מחשיבים את עצמכם?

אתם נמצאים ב'לאס וגאס', אני לא יודע מי פה האנשים הכי עשירים, מי פה האנשים הכי מפורסמים, אבל אני מבין: שמסתובבים פה מכל העולם האנשים הכי מפורסמים, נכון? ואם שמעתם, נגיד: 'שהגיע לפה, פלוני ואלמוני ובעלי שמות ואני לא יודע מה...! אז אולי יש לכם קצת התרגשות:

– 'אתה יודע מי הגיע לעיר עכשיו? אתה יודע מי הגיע לעיר?! אתה יודע מה יהיה פה בשבוע הבא? אתה יודע מה יהיה פה?!...'

פישש... מתרגשים. הם מרגישים קצת חשיבות. לאס וגאס, זה לא עוזק...

אבל אני לא יודע אם אתם מספיק מחשיבים את עצמכם. אני בטוח שאתם לא מחשיבים את עצמכם!

אז אני רוצה לגלות לכם: שאתם האנשים הכי חשובים בעולם!! אין יותר חשובים ממכם! לא בגלל שאתם פה, בגלל שאתם הבנים של הקב"ה. הקב"ה בתורה אומר: "בְּנִים אַתֶּם לַה' אֱ-לֹהֵיכֶם" (דברים יד, א) אתם יודעים מה זה אומר? זה אומר שעוד לפני שנולדתם, מתוך תשע מיליארד (9,000,000,000) בני אדם בעולם, הקב"ה בחר בכם עם פינצטה

והחליט: 'אתה תוולד כמו הבן או הבת שלי!'

ממש הבן והבת. עוד לפני שעשיתם משהו: "בְּנִים אַתֶּם לַה' אֱ-לֹהֵיכֶם" (שם) ולא רק זה, אתם תתחברו לעם

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

יש אנשים שלא התאבדו בגלל שאמרו להם: 'בוקר טוב!' עם חיוך, כי הם חשבו: 'שכל העולם נגדס!' ופתאם ביום שהוא רצה להתאבד הוא שמע: 'בוקר טוב!' עם חיוך – אין לכם מושג!

"וְלִבְּנֵי שְׁנַיִם מִחֻלָּב" (בראשית, מט יב) מי שמלבין את השינים שלו – מחייך (כבוד הרב שליט"א מחייך...) – יותר ממשקהו חלב! אדם עושה לחברו משקה חם, רתוח – משהו! משיב, מרווח, זה לא ביחס ל: "לִבְּנֵי שְׁנַיִם" – אין! זה נותן לאדם חשק לחיות, שהחברה מסביב מתיחסת אליו, אדם צריך 'צומי' (תשומת לב) הוא צריך 'פרגון' כל הזמן, אפילו שהוא מחשיב את עצמו. אבל אם אנשים עוברים עגומי פנים ולא מחייכים, לא אומרים: 'שלום' – זה מעציב אותו!

צריך לדעת: בכל יום צריך לעשות חסדים!

חסד – זה אפילו בבית הכנסת; אדם שמחזיר סידורים. כל פעולה שאדם עושה – זה חסד. אבל צריך לזכור דבר אחד: כשאתה עושה את זה תגיד: 'הריני עושה מצוות גמילות חסדים' בזה אתה מקיים מצוה מן התורה ממש, בשעה שאתה עושה. גם לקחת את הזבל... גם לקחת את הזבל – זה חסד! כן. זה לא 'מלאכה בזויה!' כי אם יש מצוה לעשות: 'חסד!' והמצוה היא מן התורה, זה לא משנה אם המצוה כזאת או אחרת, היא מצוה! ואם יש מצוה – עושים וזוכים.

אז כל מה שאנחנו נעשה מעכשיו, נזכור: שאנחנו עושים חסד!

צדקה וגמילות חסדים – הם שקולים כנגד כל מצוות שבתורה!!

אז נראה כמה דברים:

'מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח?'

'שאלו תלמידיו את רבי אלעזר: 'מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח?' (סנהדרין צח:).

עכשיו יש צרות גדולות; רוצים: 'לדלל את האוכלוסיה!' רוצים להשתלט על האנשים, רוצים לשעבד אותם, רוצים לעשות 'איפוס גדול' לשלול את כל הזכויות של אנשים, לקחת להם את הרכוש, לעשות את כולם מרוכזים במקומות... וכן הלאה. זהו. ולדלל את האוכלוסיה עד לחצי מיליארד. עושים את זה בעזרת; החיסונים, עושים את עם תרופות, עושים את זה עם האוכל המהונדס, עושים את עם 'הכמיטריילס' למעלה, שאתם רואים את

בשביל מה הוא צריך שמה כל יום מהבוקר עד הערב להאכיל – להאכיל את כל הבעלי חיים?! ולמה לטרוח בלי הפסקה?

בא נגיד, שהוא היה צריך לקחת תיבה ולהכניס שמה את החיות, היה עושה לו יאכטה בעד והוא היה ביאכטה והחיות שמה (בתיבה) – אתם יודעים איזה סרחון היה שמה? זה שלוש (3) קומות, הוא נמצא למעלה, חיות באמצע ולמה כל הזבל, כל מה... הרי שמה מוצאים בסוף כל מה שאוכלים... נכון? אתם מבינים איזה ריח זה במקום סגור?! שנה!!

נכנסתם לגן חיות פתוח? – מסריח!! פתוח... לא סגור. והתיבה היתה סגורה!... – למה צריך לשים אותו שם? שים אותו בחוץ.

אלא מה, הקב"ה רצה לברוא עולם מחדש על הבסיס שהוא רצה לברוא את העולם מההתחלה. איך הוא ברא את העולם? "עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה" (שם) נכון? מה קרה? למה נחרב העולם? "כִּי מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס" (בראשית ו, יג) – כולם גוזלים! גוזלים!! אבל לא גוזלים ככה ממש באים וחוטפים, יש עכשיו חנות יש שמה אגוזים, שקדים, כל מיני דברים, כל אחד (1) בא לוקח אחד (1), בודק; 'טעים? לא טעים, יש מלח? אין מלח... וככה גומרים לו את כל הסחורה! זהו. "מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס" (שם) זהו.

אמר הקב"ה: 'זה הפך מהכוונה של הבריאה! וזה הביא אותם גם שהם עשו מעשים שלא יעשו, כמו שיש היום גם בלאס וגאס... ואז הקב"ה החליט: שהוא מוחה את כל העולם מחדש! ובונה אותו על הבסיס עוד פעם של חסד. ואז מה קורה? נח צריך להיות בתיבה וכל הזמן בלי הפסקה לעשות חסד!!! הוא נהיה הקב"ה בתוך התיבה: 'זן ומפרנס את כל הבעלי חיים! כל הזמן, בלי הפסקה. זהו, עוד פעם מחזירים את העולם למצב של חסד.

אז מה ראינו? – שכל העולם בנוי בשביל חסדים.

זהירות שלא יעבור יום ללא גמילות חסד!

עכשיו, צריך לדעת: אומר אחד מגדולי ישראל, רבי מיכל יהודה ליפקוביץ זצ"ל (בשיחה שמסר בהיכל הישיבה): 'שלא יעבור יום אחד (1) מבלי שיעשה חסד.'

ואתם יודעים מה זה חסד? – לא צריך לתת דווקא כסף, או אוכל או דברים. אם אתה אומר: 'שלום!' לבן אדם עם חיוך, אם אתה אומר לו: 'בוקר טוב!' עם חיוך – אתה עושה לו חסד! אתה מרנין את ליבו.

גמילות חסדים עמוד העולם (לאס וגאס)

אז למה לא עשו זריקות?! לא עשו זה... לא שילמו, לא שכנעו? לא עשו... מה קרה? למה לא עשו 'סגרים' וכל מיני דברים... כל מיני 'פנטזים' כאלה וכו'? ממתי נותנים חיסונים בחינם! כל הזמן? ורודפים ומחלקים לך שוקולד ונותנים לך צ'יפס ונותנים לך... - 'רק תעשה חיסון!'

איפה נשמע כדבר הזה? - רודפים אחריך: 'שתהיה בריא!'. ומה עם שאר המחלות?! רק מזה אני צריך להיות בריא?!

אז מבינים: שזה תרגיל! שעבדו על כולם והכניסו הרבה פחד! והפחד נותן לאגשים... ואני רואה הרבה אנשים עד היום! נוסעים פה עם מסכה... באוטו! לבד!! אין אף אחד!

(הקהל מחייך...)

אבל אני גם לא מבין! - הרי זה בלוף! המסכה לא מועילה. המסכה לא מועילה: אם משהו מעשן לידך, אתה מריח? אם אתה מריח - זה חדר לך דרך המסכה, לא? אז הוירוס לא יכול להכנס! הוא כזה קטנטן - שבטח הוא נכנס!

יותר מזה, ומה עם העיניים? מה, וירוס לא חודר דרך העיניים?! - הוא חודר גם דרך העיניים! אז למה לא כיסו את העיניים, כי לא ידעו אחר כך איפה להתחסן... אי אי, אני אומר לכם: מבלפים את העולם! ועושים מהעולם צחוק!! מה זה צחוק? - צוחקים להם בפנים! לא יאמן כי יסופר...! (אבל אולי עוד נחזור לזה).

מכל מקום, מה עושים כשיש 'חבלי משיח' - תורה וגמילות חסדים!

הגומל חסדים משכן שלום בין ישראל לאביהם שבשמים!
'אמר רבי אלעזר ברבי יוסי: 'צדקה וגמילות חסדים - זה שלום ופרקליט גדול בין ישראל לאביהם שבשמים' (פאה פ"ד:). אם יש בינינו גמילות חסדים - זה גורם: שישירור שלום בינו לבין הקב"ה. זה הפרקליט הגדול!

אתם יודעים, כתוב: 'בזכות מה יצאו אבותינו ממצרים?' הם היו בגלות, בשעבוד, בערות! - 'בזכות גמילות חסדים שעשו'. מה היה גמילות חסדים? היה ארץ גושן ומי ישבו שמה? הלויים. שבת לוי. וכל העם התפזר במצרים, אלה שיצאו מגושן - שועבדו! עבדו בפרך, אלה שעבדו בפרך - פרנסו את שבת לוי בארץ גושן שלא עבדו בפרך - למדו תורה!! מי פרנס אותם? - המשועבדים.

המטוסים שעושים שובלים של לבן - זה הכל מתכות שיורדות עליכם ואתם נושמים אותם וזה גם נספג באדמה ומצמיח את הפרות והזיקות באותו אופן וכן הלאה.

בקינור, העולם לקראת סיומו. והם אומרים את זה ברור! הם לא פוחדים כבר. הם אומרים את זה ברור!

עכשיו, זה נקרא: 'חבלי משיח'. מה זה חבלי משיח? זה כמו 'חבלי יולדה!' - לפני שיוולדת האשה יש לה חבלים - צירים. ואז הצירים לאט-לאט: חמש (5) דקות, שלוש (3) דקות אחר כך זה... וזה לוקח זמן עד שמגיע הציר האחרון! וככה הצירים מתגברים-מתגברים. ככל שמתגברים הגזרות והכל, אז גם מבינים: שאנחנו לקראת הסוף - לקראת הציר האחרון.

שאלו התלמידים, כבר לפני אלפים (2,000) שנה! את רבי אליעזר: 'מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח?'

ענה להם: 'יעסוק בתורה ובגמילות חסדים!'

זאת אומרת, מי שרוצה להנצל, אם כל הזמן הוא עוסק בתורה ובקיום התורה והמצוות ועושה חסדים - זה השמירה עליו! עד כדי כך ש: "יפל מצדף אֵלָה וְרַבְבָּה מִימִינָה אֵלֶיךָ לֹא יִגַּשׁ" (תהלים צא, ז) אתה תהיה בתוך אחד עשרה (11,000) איש, תפול פצעה, ימותו אחד עשרה (11,000) מסביבך - ואתה תשאר עומד! עד כדי כך ההגנה תהיה על מי שיעסוק בתורה ובגמילות חסדים.

פעם באו משלחת לחפץ חיים זצ"ל להתייעץ: 'מה לעשות נגד ריבוי הערות? - מסים, ארגוניות וכל מיני דברים שהגויים לוחצים אותם!'

ענה להם: 'אם תאספו את כל גדולי הדור ואת כל גדולי הדורות הקודמים, לא יוכלו למצוא שום עצה אחרת, מלבד העצה של רבי אליעזר: תורה וגמילות חסדים! כשרואים: שהערות מתגברות - יודעים: שזה 'חבלי משיח' ואין עצה אחרת, זאת העצה היחידה להנצל!'

זאת אומרת, תלמוד תורה עם גמילות חסדים - יכולים להציל מהערות הנוראות, מפחד ומכל דבר ומ: 'הסדר העולמי החדש!'. מי שעסק עכשיו בתורה ובגמילות חסדים - נצל מהחיסולים (חיסונים), כי הוא הבין: למה עושים אותם? ממתי כל העולם מתאחד למנוע וירוס אחד (1)? אתם יודעים שסוכרת זה גם כן הוכרז ע"י 'ארגון המוות (הבריאות) העולמי', לפני עשר (10) שנים כבר, שזה נקרא: 'פנדמיה' - מגיפה. סוכרת זה מגיפה. לפחות חצי מיליארד (250,000,000) אנשים יש להם סוכרת. נו,

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

בקש מאחד התלמידים: 'לך תתפלל יחד עם היהודי הקשיש החולה!'

והתלמיד שאל את הרב: 'מה, אני לא אתפלל תפלת נעילה בעיבור?!...'

אמר לו הרב קוטלר: 'לגמול חסד עם יהודי - עדיף מלהתפלל נעילה עם הציבור!'

שמעתם פעם דבר כזה? לעשות חסד להתפלל עם היהודי, זה הכל. רק להיות לו 'עזותא' להיות לו לחברה. לא להאכיל אותו להשקות אותו לטפל בו - כלום! רק כדי שהוא לא יהיה לבד וירגיש בודד. לך תהיה אתו ואתה, השכר שלך והתפלה שלך - יותר טובה ממה שתתפלל בעיבור בנעילה. לא יאומן! פסק הלכה!!

אז זאת אומרת, מי שדבק במידותיו של הקב"ה - בעצם מקיים את התכלית שבשבילה נבראנו, בשביל זה נבראנו.

"וְאַהֲבַת חֶסֶד" - זו גמילות חסדים!

ועכשיו נכנס לעומק הדברים:

זה לא קל תמיד לבצע 'גמילות חסדים' כראוי. אם אנחנו רוצים לדעת: מה זה בדיוק? אז תשמעו מה ההגדרה: 'אמר רבי אלעזר: הפסוק במיכה (ו, ח) אומר: "הִגִּיד לְךָ אָדָם מַה טוֹב וּמַה ה' דּוֹרֵשׁ מִמֶּךָ כִּי אִם עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאַהֲבַת חֶסֶד וְהִצַּנֵּעַ לֶכֶת עִם אֶל-לִקְיָהּ" (סוטה מט:).

"וְאַהֲבַת חֶסֶד" - זה גמילות חסדים!'

הנביא מיכה אומר לנו מה עלינו לעשות ומה טוב בעיני ה' אם נעשה: אז הוא אומר 'לעשות משפט' - שהכל יהיה בעדק וכל מה שאנחנו עושים יהיה ע"פ המשפט, ע"פ העדק. וְאַהֲבַת חֶסֶד - שזה גמילות חסדים. וגם "הִצַּנֵּעַ לֶכֶת עִם אֶל-לִקְיָהּ" - תהיה צנוע, אל תתבלט יותר מדי, בעל גאוה וכו'.

החפץ חיים מסביר: למה כתוב בפסוק "וְאַהֲבַת חֶסֶד" ולא כתוב "כִּי אִם עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְחֶסֶד"? - אלא, הנביא אומר לנו: דבר שרבים נכשלים בו! זה שאנחנו עושים לפעמים חסדים, יכול להיות שלא נעים לנו משום שמישהו נוגש אלינו ובקש משהו ולא נעים לנו לסרב, אז אנו עושים את חסד, או שזה בפני אנשים ולא נעים לנו להראות שאנחנו מסרבים, אז נותנים לו. חסד כזה - זה לא חסד מושלם! זה 'בלית ברירה' זה לא שאתה 'אוהב חסד'.

אבל ה' רוצה: שאנחנו נאהב חסד!

לא אמרו להם: 'פרזיטים'... אלא פרנסו אותם. - בזכות זה יצאו אבותינו ממצרים, גמילות חסדים שהיתה ביניהם. כי זה שאנחנו ביננו גומלים חסד - זה עושה שלום ביננו לבין אבינו שבשמים.

וכתוב: "וּבְדָבָר הַזֶּה תֵּאָרִיכוּ יָמִים" (דברים, לג מז) - זו גמילות חסדים! מי שמרבה בחסדים - יאריך ימים.

יותר מזה, מי שגומל חסדים - תפלתו נשמעת! שנאמר: "זָרְעוּ לָכֶם לְעֵדְקָה" (הושע י, יב) ומה כתוב אחרי זה? "וְעַתָּה לְדַרְוֵשׁ אֶת ה'" (שם) - אתה תתפלל להקב"ה אחרי עדקה וחסד, הוא יענה לך! (מדרש שוחר טוב - תהלים סה).

'האדם לא לעצמו נברא רק להועיל לאחרים!'

בוא נראה כמה דוגמאות:

רבי חיים מוולאז'ין זצ"ל אמר לבנו והיה מוכיח אותו תמיד: 'כל האדם לא לעצמו נברא רק להועיל לאחרים ככל אשר ימצא בכוחו לעשות!'

אף אחד מאתנו לא נברא לעורך עצמו. אני נבראתי לערככם ואתם נבראתם לערכי. וכל אחד נברא לעורך השני. אין שום מצוה שהיא 'לוי'. כל המצוות לאחרים; "פֶּתַח תְּפִתַּח אֶת יָדְךָ" (דברים טו, ח) "נָתַן תַּתָּן..." (דברים טו, י) "הִעֲנִיק תַּעֲנִיק..." (דברים טו, יד) מצוות עדקה, הכל זה לתת-לתת, לתת, לתת, לתת. כל המצוות זה אנחנו לאחרים. אז אמר רבי חיים מוולאז'ין לבנו: תזכור! אדם לא נברא לעורך עצמו, אלא להועיל לאחרים ככל אשר ימצא בכוחו לעשות. זאת אומרת, כל הבריאה שלנו, לגמול חסד ולהתדמות להקב"ה במידותיו.

ורבנו יונה בספרו אומר: 'שיש במצוות עשה מן החמורות שאין המון העם נוהרים בהן ואחד מהן זה גמילות חסדים! שהיא מצוות עשה, חייב אדם לטרוח בדרישת טוב לעמו ולשקוד בעמל נפשו גם על תקנת חברו, להדריך את חברו גם ברוחניות, בין אם הוא דל ובין אם הוא עשיר! וזה מן החמורות ומן העקרים הנדרשים לאדם! (שערי תשובה שער ג אות יג).'

לגמול חסד עם יהודי עדיף מתפלת נעילה בעיבור!

עכשיו נוכל להבין פסק של הגאון רבי אהרן קוטלר זצ"ל: יהודי ישיש מהעיר לייקוואוד, שהתפלל בישיבה בליל כיפור הוא חש ברע ושהה בחדר ליד הישיבה. והתעניין הרב אהרן קוטלר במשך כל היום בשלומו. בשעת תפלת הנעילה - שזה הרגע הכי קדוש ביום הקדוש הזה!

גְּמִילוּת חֲסִדִים עִמּוּד הָעוֹלָם (לֹאס וְגֹאס)

עֲלֵיֶיךָ" (בראשית יח, ח) – בשביל שיהיה להם חברה, שלא ישאיר אותם ככה לאכול וזה... והוא מתחנן אליהם: זה נקרא: 'אהבת חסד!'.

והקב"ה מפרסם את זה בתורה! ואברהם אבינו נקרא 'איש חסד'. אין אדם במדרגה יותר גבוהה מאברהם אבינו.

ומה הוא נתן להם לאכול? לשלושה (3) שנדמו לו כמו ערביים, עובדי ע"ז! מה הוא נתן להם לאכול? – הוא שוחט שלושה (3) שוורים! ולכל אחד (1) הוא נותן לשון כזאת (ארוכה!!) ראינו פעם לשון של שור? (ככה מפה עד לפה – ארוכה)...

לכאורה, תחתוך אותה לשלוש (3) ותן להם גם חומוס ועי'פס... (למה טרחא כזו גדולה...?) את כל השור: את כל השור הוא שוחט – בשביל לתת הכי טוב; את הלשון, לשון בחרדל.

שלמה המלך היה מאכיל על שולחנו – לאלפים ולרבבות מהעשירות שלו! יש תאורים: כמה היה מכין – זה לא יאומן כי יסופר! מאפיות שלמות!! ובקר וצאן ומה לא!...

אומרים: ששלמה המלך במלכותו עם כל עושרו – לא מגיע לנדבת ליבו של אברהם אבינו! כי אם לכל אחד שהיה מגיע אל שלמה מהאלפים ורבבות – היה צריך לתת לשון, היה צריך שור שלם – עדרים כל בוקר!...

אז זאת אומרת, החסד של אברהם אבינו, לא היה רק בלקבל אורחים, זה לבכות ממש! אם לא מגיע. ולהשתחוות ולעמוד ולשרת ובריצה ובסיפוק ולחנך את הילדים והמשפחה והכל ולתת את הכי מבחר בעולם!! זה נקרא: אֶהֱבֶת חֶסֶד!

אז רואים: ש: אֶהֱבֶת חֶסֶד, זה לא 'סתם' חסד: רק אם עובר מישחו: 'כבודו, רוצה להכנס? בקשה, תרצה אולי לשתות תה, אולי זה...?'

אברהם לא שואל: 'אומר מעט ומביא) עושה הרבה!' (ע"פ אבות א, טו).

"וְאֶקְחָה פֶת לְחֶם וְסַעְדוּ לְבָכְס" (בראשית יח, ה) – מה? לְחֶם: אתן לכם לְחֶם, איזה לְחֶם? ובפעול: אברהם בא ופתח להם שמה שולחן! – יא חביבי.

זה: 'אומר מעט ועושה הרבה!'

אברהם אבינו אהב חסד וזהו החילוק בין לעשות חסד' ל: אהוב חסד!

מה ה' דורש ממך? וְאֶהֱבֶת חֶסֶד! אני רוצה: 'שאתה תחשוב כל הזמן: 'איך אתה עושה חסדים? בשלמות: מרעונך הטוב, לא שאתה נכפה לעשות זאת!...'

להגיע ל"אהבת חסד" דרושה עבודה ויגיעה מאומצת!

רבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל: התבטא: 'וְאֶהֱבֶת חֶסֶד – דומה שזה מן הדברים הקלים. אדם חושב לעצמו: 'שאפשר לעשות חסדים... כמו שאמרנו, אבל צריך לדעת: שצריך יגיעה ממש מאומצת להגיע למדרגה כזאת!' (אור יחזקאל מידות עמ' קסד).

זאת אומרת, מי שאוהב חסד רץ לעשות זאת בשמחה ויש לו סיפוק מעשית חסד. והוא חושב: 'איך יוכל להיטיב לחברו?' הוא חושב: 'במה הוא יוכל לעזור לו יותר?' והוא מרגיש גם יותר טוב כשהוא עושה חסד! וגם אם אין לו אפשרות לעשות חסד – הוא מרגיש: צער! – 'אם היום לא הצלחתי לעשות שום דבר של חסד? – הוא מרגיש: צער!'.
זה נקרא: 'אדם שאוהב חסד!'.

אברהם אבינו ע"ה היה 'אוהב חסד!'

אז בוא נראה דוגמא ראשונה מהתורה מאברהם אבינו.

אברהם אבינו ביום השלישי (3) למילה שלו בן מאה (100) כואב, ה' הוציא חמה מנרתיקה – כדי לא להטריח אותו באורחים, כי הוא יודע: שהוא רוצה אורחים! "וְהוּא יֹשֵׁב פֶתַח הָאֵהָל כְּחֶם הַיּוֹם" (בראשית יח, א) – ה' הוציא חמה מנרתיקה, אין מי שמסתובב בחוץ! ואברהם מצטער, מצטער: 'למה אין אורחים?'.
אדם במצב כזה, מה היה אומר: 'ודאי שאני פטור!' מי שאנוס – פטור!

לא!! בגלל שהוא אוהב חסד, הוא לא מוותר! והוא מכריח את הקב"ה לשלוח מלאכים מן השמים שיוכלו לעמוד בחום שהקב"ה עשה, כזה חום עשה ה' – שאף אחד לא יכול לצאת, רק מלאכים. וכשרק הוא רואה אותם – הוא רץ לקראתם! משתחוה,

מתחנן: "אֵל נָא תַעֲבֵר מֵעַל עֲבֹדְךָ" (בראשית יח, ג) – בוא, תכנסו!
וישר: "מִתְּרִי... לֹשִׁי וְעֵשִׂי עֲגוֹת" (בראשית יח, ו) מה זה, מריץ את כולם; את אשתו, את אליעזר, את כולם! – וְאֵל הַבָּקָר רָץ אַבְרָהָם" (בראשית יח, ז) רץ? בן מאה! אחרי ניתוח!! רץ! הכל בריצה, הכל בשמחה! "וְהוּא עֹמֵד

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

מה הוא עשה? תעשו את המעב כאילו אני חולה ממש, לא יכול בכלל ללמוד! כשהוא יבוא – ירגיש: 'או! הוא עשה חסד באמת! וביקר חולה.

מי חושב על דקויות כאלה בשביל לגרום לגמילות חסדים??

עוד דבר היה עושה הרב חיים ברים זצ"ל: תמיד שהוא היה נוסע במונית, כמה שאמר לו התשלום – היה מוסף עוד שקל (1 ש"ח) בזמנו, זה היה הרבה כסף. היה מוסף עוד שקל. למה?

שאלו אותו: 'למה אתה עושה את זה? הוא אמר לך עשרים (20) אתה נותן לו עשרים ואחד (21) למה?'

הוא אומר: 'לפעמים הנהג לא מרגיש כל כך טוב (פעם היו כאלה...): 'אולי אני אמרתי יותר מדי מהמחיר, אולי פחות (לא היה עוד 'מונה'...) אז אולי אמרתי פחות אולי יותר?', הוא לא מרגיש טוב! אבל אם אני נותן לו שקל (1 ש"ח) יותר – אז הוא מרגיש: 'ודאי! ודאי היה מגיע לו את הכסף שהוא בקש ושאינו מרוצה מהנסיעה! וזה נותן לו הרגשה טובה, אז הייתי עושה ככה בשביל שכל הנהגים יהיו מרוצים ולא תהיה להם הרגשה שאולי הם נתנו מחיר מופרז...'

מי חושב על דבר כזה?!

נביא עוד הנהגה מאלפת על רבנו זצ"ל, ממנה נראה כיצד בכל פעם שהיה עושה חסד, היה זה עם חשבון מדויק להפליא על מנת להיטיב עם זולתו באופן המקסימלי:

הוא נהג לבחור את החנויות בהן רכש מוצרי מזון או ספרים, לפי המדד – למי הוא יגמול חסד יותר. זאת אומרת, אם הוא היה יודע: שיש אחד שלא מתפרנס ממש טוב ולא הולך לו – הוא ילך אפילו לקצה העיר אליו, בשביל שיקנה מאצלו, לעשות לו חסד שיהיה לו פרנסה!

הוא היה מצלצל לחנות ומזמין ספרים, אפילו שהוא יודע שאם הוא הולך לחנות, פה בקרוב וכבר נמצאים שמה הספרים, הוא היה מוכן לחכות שבוע (7) שבועים (14 יום), בשביל שההוא יזמין את הספרים – בשביל לפרנס אותו!

למה? כי מסכן! להם – יש העלחה, לו – לא מאירה ההעלחה, אז הוא יעזור לו, הוא יגמול לו חסד.

תראו איזה מבט: איפה תקנה דגים? – למי שאין פרנסה. איפה תעשה זה...? מי חושב על זה??

"הרי אפריימק'ה טרח והלך להביא כר עבורי..."

תקשיבו! עכשיו, אני הולך להגיד לכם סיפורים עכשיו, שקשה להאמין שאנשים עשו אותם! קשה, ולא סתם אנשים – מהגדולים ביותר בעם ישראל!

רבי איסר זלמן מלצר זצ"ל, אחד מראשי הישיבות הגדולים! (ישיבת 'עץ חיים' בירושלים) ביום הכיפורים נחלש ובקש: 'לנוח' באמצע היום בחדר. אחד הילדים (ה"ה הגאון רבי אפרים זלזניק זצ"ל) רץ! להביא לו כרית להניח את הראש. אחרי חצי שעה הוא קם וחזר לישיבה. היה כנראה אפשרות לישון שעתיים (2). הוא אמר: 'שהוא הולך לנוח' ואחרי חצי שעה הוא חזר.

שאלו אותו: 'מה קרה, האם הוטב לכם?'

אז הוא אמר: 'עדין לא! והשכיבה גרמה לי יותר גרוע.'

אז שאלו אותו: אז למה שכבת מחצית שעה?... אם ישר ששכבת הרגשת לא טוב, למה לא חזרת לישיבה?!

אז הוא אמר: 'בגלל שאפריימי (ה"ה הגאון רבי אפרים זלזניק זצ"ל) הביא לי כרית, אז אני לא רציתי שזה יהיה בחינם והוא יפגע! הוא עשה לי חסד, אז שהוא ינהה מהחסד – שאני נחתי על הכרית שהוא הביא לי חצי שעה.'

– למרות שזה גרע לו! אבל בשביל להנות אותו שהוא הביא לו את הכרית, אז הוא שכב עם הכאבים. למה? – לגמול חסד למי שהטיב לו.

שמעתם פעם דבר כזה?!

הגאון רבי חיים ברים זצ"ל – איש שכולו "אהבת חסד" מסופר על תלמידו של הגאון רבי חיים ברים זצ"ל (ספר שנות חיים) שהיה חלש. באחד הימים הוטב לו, ישבו ולמדו בגמרא.

באמצע הלמוד התקשר אחד ושאל: 'אם הוא יכול לבוא לבקרו' ביקור חולים?'

ואז הוא אמר: 'שיכול לבוא.'

ומיד בקש: 'תחזירו את כל הגמרות למקום. תציעו את המיטה, אני נכנס לשכב תשימו לי כוס תה ע"י המיטה.'

כל זה למה? – כשיבוא המבקר ירגיש: 'שהוא קיים' ביקור חולים! כי אם הוא יבוא הוא יראה אותו יושב עם הגמרא, למרות שהוא לא מרגיש טוב ולומד עם כמה אנשים, אז הוא לא ירגיש כל כך שהוא ביקר חולה... אז

גְּמִילוֹת חֲסִדִים עִמּוּד הַעוֹלָם (לאס וגאס)

ואמר לו: 'למטה, יש עמותה שמחלקת חלות לכבוד שבת, אם אתה רוצה, תבוא אתי אני אראה לך איפה מחלקים את החלות לשבת שתוכל לקחת.'

- ירד אתו למטה, הראה לו איפה החלות,
- אמר לו: 'שבת שלום'. והלך.

הוא לא יכול לאכול בכלל, אבל ההוא כל כך רצה לעזור לו שיחיה לו חלות לשבת, שהוא הטריח את עצמו. לא אמר לו: 'אני לא יכול לאכול, אני עם אינפוזיה'. - לא!! הלך אתו בשביל שהוא ירגיש טוב עם זה שהוא עזר לו עם החלות.

שמעתם פעם דבר כזה??

רואים: כמה הקפידו מאד על הרגשות של הזולת ושיחיה להם ספוק מהמעשים שלהם.

מה הדבר הראשון שעריך לעשות בסיום התפלה?

פעם הם שוחחו אחרי התפלה אז הוא שאל את המשגיחים (אנשים שמלמדים מסר בישיבות).

הוא שאל אותם: 'תגידו לי שאלה: 'מה לדעתם הדבר הראשון שעריך לעשות מיד בסיום התפלה?'

הרב פונה לקהל: 'מה אתם אומרים? מה הדבר הראשון שעריך לעשות בסיום תפלה? סימנו את התפלה, מה עושים?'

מהקהל: 'קדיש'.

הרב: 'אמרו קדיש. סימו את התפלה, מה עכשיו? מה הדבר הראשון? לשתות קפה? לשתות מים?'

מהקהל: (...)

הרב: 'הו-הו, הנה הבחור אמר דברים לענין!'

אחד אמר לו: 'צריכים ללמוד מיד משניות', השני אמר: 'ללמוד ישר הלכה...'

מה הוא אמר להם: 'צריך להגיד: 'בוקר טוב! לבבי - לכל הסובבים!'. 'בוקר טוב'. 'שיחיה לכם יום טוב'. 'שיחיה יום מועלח'. - הו... זה גמילות חסדים. שמעתם? לא תפלה עוד נוספת ולא למוד ולא... להגיד לכולם: 'בוקר טוב! לבבי.

עוד מעשה...

כל אחד חושב: 'איפה שיש זול. איפה שיש קרוב. איפה שיש זה...'

מי חושב בכלל לדאוג: למישהו שחסר לו! לא הולך לו, לעודד אותו, ללכת לשבת אצלו, לספר אתו, לא להשאיר אותו לבד בודד, 'כאילו הוא לא קיים'... מי חושב??

"גם אני אוהב את החלות הללו..."

המשגיח דקמניץ הגאון רבי משה אהרן שטרן זצ"ל: היה רץ ברחובות "גאולה" (בירושלים) מחנות לחנות לקנות מצרכים 'לכבוד שבת! סלים מלאים מכל טוב ונסחב עמם עד (ביתו שבשכונת) שערי חסד - מרחק רב.

לימים נודע: שחלק מהמצרכים היו בכלל לא בשבילו, בשביל השכנים תושבי השכונה, שהוא היה קונה בשבילם, בשביל שלא יטרחו להגיע לשם רחוק. אז מה הוא היה מספר? הוא יודע שהשכן שלו אוהב חלות של 'ברמן' נגיד,

אז מה אמר לו: 'אוי! איך אני אוהב את החלות של 'ברמן'...'

- חרטא!

והוא הולך לקנות חלות מברמן בשביל להביא לו אבל הוא מספר לו: 'שהוא גם אוהב! בשביל שהוא לא ירגיש: שהוא טרח בשבילו. ומדובר על אחד מהגאונים...!

תראו: כמה חפשו לעשות חסדים.

מה בירר רבי אברהם גנזובסקי זצ"ל על המקליד?

הגאון רבי אברהם גנזובסקי זצ"ל מסופר (ספר אגן הסהר): הוא רצה להדפיס את חידושו,

אז הוא שאל: 'האם אתם מכירים קלדן, שאין לו כסף, שאני יוכל להקליד אצלו?'

אתם שומעים מה הוא מחפש? לא מחפש עכשיו: 'מי הוא הקלדן הטוב ביותר, מי המהיר?' אלא, מי חסר לו כסף? - בשביל לקחת אותו לעזור לו.

הנהגתו המופלאה של הגאון רבי זיידל אפשטיין זצ"ל

יואו... זה סיפור, קשה לעכל!

סיפור פלא על הגאון רבי זיידל אפשטיין זצ"ל: היה מאושפז בבית חולים, אסור לו לאכול, עם אנפוזיה.

יום שישי הגיע לבקר אותו יהודי שלא ראה שהוא נזון מאינפוזיה.

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

"עבורי זה מדי לילה, אך עבור החתן – פעם בחיים!"

הגאון רבי יעקב פאס זצ"ל

(הרב: זכיתי להיות אצלו, בן 104. קראו לו: 'החפץ חיים של אמריקה!' – יהודי יקר!

(<https://shofar.tv/articles/14630>)

במשך שנת אבל על מות אמו הוא הלך לחתונות. וכי בשנת אבל הולכים לחתונות?! – לא! הוא הלך לחתונות כדי לאחל: 'מזל טוב!' ולהרעיף מברכותיו לפני החופה. הוא לא נכנס כשיש מוסיקה והכל. הוא היה מבוגר מאד – מאד – מאד. והוא השתתף לילות – לילות – לילות...

מישהו שאל אותו: 'זה מאמץ גדול בשביל ראש הישיבה – ללכת לכל החתונות והציבור יודע: שראש הישיבה בשנת האבל! האם ראש הישיבה חייב לגזול מזמנו היקר, רק כדי לומר: 'מזל טוב?'

מה הוא ענה: 'עבורי זה טרחה מדי לילה, אך עבור החתן והכלה, זה פעם בחיים!'

שמעתם?

כשאני מגיע לחתונה לברך אותם ב: 'מזל טוב!' ולברך אותם – בשבילם זה פעם בחיים! לא יהיה דבר כזה יותר!! רק בחתונה אפשר לעשות כזה דבר ושיגיע אדם כזה גדול. בשבילי – זה מדי לילה, לא נורא! אבל בשבילם – זה פעם בחיים. ובשביל להעניק להם...'

תראו: איזה גמילות חסד!

'תמונה עם ראש הישיבה, ברכה, טרחה, כולם שמעו: 'שהגיע אליהם הרב פאס!...'

– אתם יודעים מה זה עושה להם? – זה גמילות חסדים! והוא בשנת אבל – פטור! פטור, גם אם לא היה בשנת אבל! והוא הולך וטורח בשביל לעשות זאת.

כיצד היה נראה ביתו של הגאון רבי חיים מבריסק זצ"ל?

רבי חיים מבריסק זצ"ל (כפי שמובא בספר 'עובדות והנהגות לבית בריסק') הבית שלו כמו אצל אברהם אבינו; פתוח, מי שרוצה בא מבשל, אוכל, ישן, לא עריך לשאול שום דבר! שום דבר לא עריך לשאול. הבית שלו פתוח. וכולם מוזהרים: 'לא להעיר לאף אחד, לאף אחד שנכנס.'

נו, מה אתם חושבים?

שאלו אותו שאלה: 'אז אם ככה, למה אתה עריך דלת?'

אז הוא אומר: 'באמת, אני לא עריך דלת, אבל הרמב"ם אומר ש: 'פתח שאין לו דלת – לא חייב במזוזה' אז אני שם דלת רק בשביל המזוזה, לא בשביל למנוע מאנשים להכנס או להגביל אותם.'

אז זאת אומרת, אנשים רואים: עד כמה זה הדברים!

לקבל כל אדם בסבר פנים יפות – חיוב גמור!

עכשיו חלק נוסף שיסביר לנו פנים: 'שמאי אומר: ... ויהיו מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות' (אבות א, טו) מה זה אומר: 'שמאי – יודעים שהא קפדן. הלל היה ענוותן. ושמאי אומר: 'היו מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות' זאת אומרת, זה חיוב! אם היה אומר הלל, היינו אומרים: 'זה הנהגה טובה!' אבל אם שמאי אומר את זה – זה אומר שזה חובה! זאת אומרת, אנחנו עריכים להאיר פנים לכל אדם – ויהיו מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות.'

אז בוא נעמוד על הדברים קצת ונבין אותם:

כיצד נתן לגמול חסד עם עשיר מופלג?

אמרנו שעריך ללכת בדרכי ה', להדבק במצוות וברכיו. עכשיו 'שמאי אומר, 'שמאי אומר...? נו, זה אומר ש: 'שמאי אומר' – זה לא דבר פשוט! זה דבר שהוא חיוב. ואמרנו: 'ואהבת חסד' – 'זה גמילות חסדים! איך אפשר לעשות חסד, נגיד, עם עשירים! שלא חסר להם כלום? איזה חסד אתה יכול לעשות לו? סבר – פנים יפות.'

'טוב המלבין שינים לחבירו – יותר ממשקהו חלב!'

עכשיו תקשיבו!

אמרנו: 'ולבן שינים מחלב' (בראשית מט, יב) – טוב המלבין שינים לחבירו יותר ממשקהו חלב, זה כבר הבנו. עכשיו אנחנו עריכים להבין: מה זה 'בסבר'? (התנינים אומרים: בסבר פנים יפות לא אומרים: 'בסבר...') המאירי אומר: 'בסבר פנים – שהרואה אותך יהיה סובר... אז תכף נבין...

הוראתו של שמאי: אל תשכח את שאר חובותיך!

'שמאי אומר: 'עשה תורתך קבע, אָמַר מַעַט וְעָשָׂה הַרְבֵּה וְהָיוּ מִקְבֵּל אֶת כָּל הָאָדָם בְּסִבְר פְּנִים יְפוֹת' (שם).

מה הקשר בין כל הדברים?

גְּמִילוּת חֲסִדִים עִמּוּד הָעוֹלָם (לֹאס וּגֹאס)

– 'ולא הניח אדם בבית המדרש ויצא' – תמיד הוא יצא אחרון. אף אחד לא נשאר אחריו בבית המדרש.

– 'ולא מצאו אדם יושב ודומם – אלא יושב ושונה!' – לא תמצאו אותו פתאם ככה (הרב מדגים: כחולם). יושב ושונה, כל הזמן הפה שלו מדבר דברי תורה.

– 'ולא פתח אדם דלת לתלמידיו – אלא הוא בעצמו!' – התלמידים היו באים דופקים בדלת רוצים להכנס?

הוא לא שלח מישהו: 'תפתח לו!' אין 'תפתח לו'... הוא קם בעצמו, פתח את הדלת.

– 'ולא אמר דבר שלא שמע מפי רבו מעולם!' – מעולם לא אמר שום שמועה שהיא לא מפי רבו.

– 'וגם לא אמר: 'עת לעמוד מבית המדרש' חוץ מערבי פסחים וערבי יום הכיפורים' – לדברים הנערכים.

כזאת גדלות עצומה ונוראה היתה לו לרבן יוחנן בן זכאי:

ומתארת הגמרא עוד: "אמרו עליו על רבן יוחנן בן זכאי: 'שהוא לא הניח מקרא ומשנה גמרא הלכות ואגדות'. זאת אומרת, את כל התורה כולה – הוא לא למד מאלף ועד ת'.

"דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים קלים וחמורים וגזרות שוות תקופות וגימטריות, שיחת מלאכי השרת (הוא היה יודע!) ושיחת שדים (הוא היה יודע!!) ושיחת דקלים (הדקלים מדברים ביניהם – הוא יודע) משלות כובסין ומשלות שועלים (כל מיני, משל בשועל אחד, משל בכובס אחד...) דבר גדול ודבר קטן; דבר גדול – מעשה מרכבה, ודבר קטן – הוויות דאביי ורבא". כל התורה, כל החכמה, הוא ידע.

איזה השגות לבן אדם.

אבל מה כתוב עליו? זה הקטע: "אמרו עליו על רבן יוחנן בן זכאי: 'לא הקדימו אדם 'שלום' מעולם ואפילו נכרי בשוק...' " (ברכות יז:) (הרב מוסיף: 'ואפילו גוי בלאס וגאס!').

אף אחד מעולם לא הקדים להגיד לו: 'שלום!' הוא היה הראשון שמקדים. כל מי שבא לקראתו: 'שלום, שלום, שלום, שלום, שלום!' גוי, יהודי, קטן, גדול, כולם! מעולם! מעולם!! אתם יודעים מה זה המילה ('מעולם')? זה הגמרא! והיא כותבת באחריות – 'מעולם!!'

אדם צריך להיות קבוע בתורתו וזה צריך להיות העקר, אבל לא להיות פרוש מהאנשים לגמרי, אלא יעשה מלאכה באופן עראי. אבל יזכור: 'אמר מעט ועשה הרבה' ומוסיף שמאי – מה לעשות? תקבל 'את כל האדם בספר פנים ופות' גם שאתה שקוע בתורה – אל תזעיף פנים לרעך!

– 'כאילו מה, מה? אני לומד! מה, אתה לא רואה שאני לומד?!'

אל תזעיף פנים לחברך! זאת אומרת, צריך איזון נכון בין החיובים שלך לתורה לבין החיובים שלך לבן אדם לחברו.

רבן יוחנן בן זכאי – שילוב מופלא בין גדלות בתורה ל"בן אדם לחברו"

עכשיו תשמעו דבר שזה לא יאומן כי יסופר!

מספרת הגמרא (סוטה כח:) על אחד מגדולי התנאים, רבן יוחנן בן זכאי. מה כתוב עליו?

'אמרו עליו על רבן יוחנן בן זכאי'

(תראה איזה דברים קשים!):

– 'מימיו לא שח שיחת חולין!' שמעתם דבר כזה? בן אדם בחיים שלו לא דבר חולין. רק תורה. אין חולין. כמה אפשר? כמה אפשר??

– 'ולא הלך ד' אמות בלא תורה ובלא תפלין' כל ימי חייו תפלין עליו, לא הלך 4 אמות = 2 מטר!

עוד דבר: – 'לא קדמו אדם בבית המדרש' – מעולם לא הגיע בן אדם לפניו לבית המדרש, הוא הראשון.

– מעולם 'לא ישן בבית המדרש לא שינת קבע ולא שינת עראי'. לא נמנם אפילו. נזהר שלא לישון בבית המדרש.

– 'לא הרהר במבואות המטונפות' – יא באבי... איזה קושי! בן אדם, שכל הזמן הראש שלו תורה, אבל כשעוברים במקום מטונף, יש זבל (חוץ מכבודכם) יש דברים מסריחים, יש דברים... הוא צריך לעצור את המחשבה ואסור לו לחשוב בדברי תורה. אסור! עכשיו לך תעצור את הראש, אתם יודעים איזה שליטה צריך להיות? מה הוא צריך לעשות עכשיו? להתחיל 2' כפול 2 (2X2) !4 4 כפול 4 (4X4) !16 16 כפול...'

מה, הוא צריך לשנות את המחשבה! הוא צריך להכניס מחשבות שהם לא מחשבות של תורה. 'מעולם – לא הרהר בדברי תורה במבואות המטונפות!!'

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

אומר שמאי: חביבי, 'כל' שמעת? – 'כל' בלי יוצא מן הכלל!

לאדם נחמד, לאדם נכבד, לת"ח – קל לחייד, אבל לפעמים יש 'נודניקים' או בעלי גאווה, או אדם שהפנים שלו חמוצות – לא נעים לחייד! באה המשנה ואומרת: 'את כל הַאָדָם' – גם לאלה שלא נעים לך!

"בבקשה, תארח בביתך את הסוסים והעגלה"...

'האחים הקדושים' רבי אלימלך מליז'נסק זצ"ל ורבי זושא זצ"ל, היו עורכים גלות במשך שנים, עברו מעיירה לעיירה אין להם לחם לאכול ובגד ללבוש, לומדים תורה ומפיצים אותה ברבים.

פעם הם הגיעו לעיירה קראו לה: "לודמיר" הגביר של העיירה סירב להכניסם הביתה. למה? הוא ראה זוג עניים – 'זה לא מתאים לי להכניס אותם...' בעיירה הזאת היה יהודי שהיה עני מרוד, הסכים לאכסן (לארח) אותם.

אחרי שנים הם התפרסמו בעולם כצדיקים עליונים ואו החסידים קנו להם עגלה מהודרת עם סוסים חזקים וככה המשיכו מעיר לעיר.

יום אחד חזרו לעיירה "לודמיר" העשיר ההוא, שמע שהגיעו הצדיקים ה'אחים הקדושים', אז הוא יצא לקראתם. והזמין אותם אליו הביתה. מה אמרו לו?

אמרו לו: 'תקח את הסוסים והעגלה אליך הביתה ואנחנו הולכים לבית של העני שקבל אותנו!'

אז הוא אמר להם: 'למה?'

אמרו: 'פעם כשבאנו אליך לא קבלת אותנו כי היינו עניים. אנחנו בדיק אותם אנשים כמו שהיינו אז. אתה יצאת לקראתנו רק בגלל העגלה והסוסים... שמעת שהגיעו העגלה והסוסים, אז מגיע לך רק את העגלה והסוסים...'

"אינני יודע, זה היה אורח"...

מסופר על הגאון רבי עבי חנוך מבנדן זצ"ל: באמצע אספת רבנים חשובים!

(אוי, אוי...)

שהתקיימה בביתו, נכנס איש לחדר – הרב קבל אותו בסבר פנים יפות,

קרא לרבנית: 'בבקשה, להגיש לו כיבוד'. והרבנית עשתה את הכל, אבל היא היתה סקרנית: 'מי זה האורח? האורח

אדם כזה גדול. יש אנשים שקוראים לו: 'דוקטור', אפילו שאתה הפעיינט שלו ובאת אליו, הוא לא אומר לך: 'שלום' בכלל!

ואם אתה נגש אליו...

– 'תגש לאחות'.

הוא לא מוכן להסתכל עליך בכלל. ואפילו אם תגיד: 'שלום' לפעמים הוא לא יחזיר לך! למה? הוא 'ד"ר!!!'...

תקשיבו איזה בן אדם – זה מלאך א-לוקים!

איך הוא היה צריך להיות? שכולם יקדימו להגיד לו, מה פתאם שהוא יקדים?! והוא מקדים לכולם! אתם שומעים את זה? זה מדרגות של יהודי, ששומר תורה ומצוות ומבין: מה זה הקב"ה, מה זה מצוותיו ומה זה גמילות חסדים.

'הוי מקבל את כל האדם' – אפילו גוי!

זהו המסר שאמר שמאי: 'וְהוּוּ מְקַבְּלֵי אֶת כָּל הָאָדָם...' את כל ה-אדם: אנחנו נקראים: 'אדם' – ישראל. האדם (בה'א הידיעה) זה גם הגויים. 'וְהוּוּ מְקַבְּלֵי אֶת כָּל הָאָדָם – בְּסֵבֶר פָּנִים יְפוֹת'.

אז זאת אומרת, אנחנו צריכים לדעת: שעד כדי כך אנחנו נדרשים!

ואפילו כשאומרים: 'שלום!' וזה שם של הקב"ה. אבל כתוב שבכל אופן: 'משום דרכי שלום – שואלים בשלום הגויים!'. שואלים בשלום הגויים!

יש להסביר פנים גם למי שאיננו מכיר!

'וְהוּוּ מְקַבְּלֵי אֶת כָּל הָאָדָם...' – מה זה אומר?

כתב הרא"ש זצ"ל (ארחות חיים, אות נ ז): 'אל יהיו פניך זעומות נגד עוברים ושבים, קבל אותם בפנים מאירים'

ודייק בספר שפתי חיים (מידות ח"א עמוד שיד) עריך אדם להאיר את פניו גם בלכתו ברחוב אל מול כל אדם, לא לצער את העוברים והשבים!

'כל' – לרבות את כולם!

'וְהוּוּ מְקַבְּלֵי אֶת כָּל...' מה זה 'את כל'? יש להסביר פנים גם לאלו שלא נעים לחייד להם.

כן, יש מצב כזה שיש אנשים שלא נעים לך לחייד להם...

'כל הַאָדָם!'

גְּמִילוּת חֲסִדִים עִמּוּד הַעוֹלָם (לאס וגאס)

אתה, אתם, צריכים להקדין כל הזמן מאור פנים – לכל הסובבים אתכם! גם החיים שלכם יהיו יותר טובים, וככה תקבלו גם 'פידבק' מאחרים. מי שיתרגל לזה – יהיה מאושר!

"המאזין שומע את החיוך..."

מישהו ראה פעם את הרב פרידלנדר זצ"ל מדבר בטלפון ומחייך... מדבר ומחייך.

– 'מה אתה אומר? כן. אי איי... (בחיוך!)

אומר לו: 'מה אתה מחייך? הוא לא רואה אותך בכלל! הוא רק שומע?'

אומר: 'לא. כשמחייכים – גם שומעים את החיוך!'

כשאדם מחייך – שומעים גם את החיוך!

אז תארו לכם, כמה הקפידו בשביל שיהיה לשני נחת ועונג ולא יבש...

מה בכוחה של אמירת 'בוקר טוב!' לגרום?

כמה אפשר לגדול? יוסף הצדיק!

תשמעו סיפור-סיפור! אף פעם לא עמדתם על זה.

מי יודע בזכות מה יוסף הצדיק יצא מהכלא והפך להיות המלך על כל העולם 80 שנה?

מזקהל: 'חיוך תמים לשר האופים לשר האוצר.'

הרב: 'וואי וואי, זה אלוף זה! כבר פעמים (2) הוא פוגע! הקהל: מחייך...

הרב: 'כל הכבוד! כל הכבוד! כל הכבוד!'

תשמעו-תשמעו מה קרה?

בספר מאמר מרדכי (להגר"מ שוואב זצ"ל מאמר י') מביא הערה נפלאה: מה זה: 'וְהָיוּ מְקַבְּלִים אֶת כָּל הָאָדָם בְּסֶבֶר פְּנִים יְפוֹת?'

כמה אפשר להתפרנס מזה!!

(אני אומר בלשון שלי – כן.)

אפילו כשאומרים 'בוקר טוב!' – מה זה יכול לעשות!

יוסף הצדיק חבש בבית האסורים רואה את סריסי פרעה, אמר להם על הבוקר: "מְדוּעַ פְּנִיכֶם רְעִים הַיּוֹם" (בראשית

המכובד! שבאמצע האסיפה נכנס והרב מקבל אותו בכבוד רב! וגם מבקש לכבדו באמצע האסיפה?'

אחרי שהלכו כולם היא שאלה אותו: 'מי זה?'

אמר לה: 'אני לא יודע, אני לא מכיר אותו!'

אבל הוא נכנס, מה, הוא ירגיש: 'סליחה, אנחנו באמצע האסיפה, מה אתה צריך? כן, מה אתה רוצה? מה, מה, מה?...' ככה הוא ישחרר אותו? אז הוא החשיב אותו מאד ודאג לו שלא יהיה לו ח"ו בזיון.

מהו "סבר" פנים יפות?

'בְּסֶבֶר פְּנִים יְפוֹת' – אמרנו שהמאירי אומר: זה מלשון סבירות. לפעמים אין לך מצב רוח והבוקר של השני מטריח אותך! עליך לעטות פנים יפות על מנת שהוא יהיה "סבור": שאתה מחבבו ורוצה בביקור!

זה נקרא: 'בְּסֶבֶר פְּנִים יְפוֹת' זאת אומרת, שתהיה לו סבירות שאתה באמת שמח!

האמת? אתה לא שמח, אתה לא בא לך עליו בכלל! אבל מה לעשות? הוא בא! והמשנה מצווה אותי: 'וְהָיוּ מְקַבְּלִים אֶת כָּל הָאָדָם בְּסֶבֶר פְּנִים יְפוֹת' – אז אני צריך לתת לו לסבור: שבאמת אני שמח בביאתו!

"מדוע אני צריך לסבול מ"חרדת הדין" שלו?"

ידוע ומפורסם הוא שרבי ישראל סלנטר זצ"ל: ביום כיפור הלכו לתפלת "כל נדרי" פנה למישחו בשאלה – והלה לא ענה לו, למה? חרדת הדין היתה עליו שהוא כבר לא שם לב שהרב פונה אליו.

או הוא שאל: 'וכי אני צריך לסבול מ: "חרדת הדין" שלו?'

גם אדם שיש לו חרדת הדין – לא יכול 'לאבד את הראש' ולא לקבל אדם 'בְּסֶבֶר פְּנִים יְפוֹת' צריך להיות ערני לסובב. זו לא עבודה קלה, אבל מה לעשות? זה מה שאנחנו מחויבים!

"החסיד – צהלתו על פניו ואבלו בלבו"

בעל חובות הלבבות זצ"ל (שער הפרישות פרק ב) אומר: 'צהלתו על פניו ואבלו בלבו'. גם אדם שיש לו אבל בלב – צריך שהצהלה תראה על פניו, אנשים שנפגשים אתך – לא צריכים לסבול מהמצב שלך!

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

בהלכות צדקה כתוב: 'מי שנותן צדקה לעני - מתברך בשש (6) ברכות, אבל מי שמפייס אותו - מתברך באחד עשר (11) ברכות' (בבא בתרא ט:).

זאת אומרת, בא עני בקש: 'כסף' - ואין לך כסף לתת...

אבל אתה יושב, מדבר על ליבו: 'העולם גלגל...'

ומנסה להרגיע אותו: 'ואתה יודע, זה היום ככה, אבל מחר יהיה ככה... והנה תראה זה והיה ככה ויהיה ככה...'

ואתה מפייס אותו - באחד עשר (11) ברכות!!

אדם שמסביר פנים לשני - הוא נותן לו את הלב שלו, תשומת לב! כולם רוצים 'צומי'.

הרב לקהל: 'נכון שאתן רוצות צומי?'

הרב: 'כן... מלא!'

ורוצים פרגון! כולם רוצים פרגון וצומי - זה המתנה הגדולה!

ילד הגודל בלי הארת פנים אי אפשר שיהיה בריא!

בספר עליו שור (חלק א' עמ' קט) כתב: 'תינוק, אם תביט בו במבט של חיבה - הוא יפזז ויצהל נגדך, אך אם תפנה לו את פניך בזעף - מיד הוא יבכה!'

תקשיבו טוב!

אמהות ואבות: מי יודע מה מבריא ומפתח יותר את הילד - המזון שמגישים לו או הארת הפנים שמראים לו? ילד שיגדל בלי הארת פנים, זה כמו צמח שגדל בלי שמש! ואי אפשר שיהיה בריא בגופו ובנפשו!!

רק להאיר פנים! לא רק לתינוק, גם ילדים; לא מצליחים במבחנים, לא מצליחים בזה... לא הכי מועילים? - להאיר להם פנים, לפרגן להם, לחפש את הנקודות הטובות, לרומם אותם; אתה תבנה אותו! אם לא - אתה תהרוס אותו כמו ידיך, אחר כך תסתבך; לך תחפש פסיכיאטרים ופסיכולוגים...

אתם יודעים מה אני עשיתי (כבוד הרב): הנכדים שלי היו מביאים ציונים, בינונים, טובים...

אמרתי להם: 'ילדים, מי שמביא מאה (100) במבחן - מקבל מאה (100) ש!'

כולם היום (עם ציונים) - מאה (100)!!

- 'סבא, סבא! יש לי ארבע (4) מבחנים!'

מ, ז? זה יותר טוב מ: 'בוקר טוב!' אתה רואה אחד עם פנים כאלה זועפות,

אתה אומר לו: 'בוקר טוב!'

הוא אומר: 'איזה בוקר? ואיזה טוב?!'

אבל אתה שואל אותו: "מדוע פניכם רעים היום?" (שם) - שאלה זו עדיפה!

מה קרה בסוף? כגמול לכך שר המשקים סיפר לפרעה: 'כי בבית האסורים ישנו איש היודע לפתור חלומות!'

כשהוא שאל אותם: "מדוע פניכם רעים היום?" הם ספרו לו: שחלומו חלום. הוא פתר להם את החלום. השתחרר שר המשקים ואחר כך, כשפרעה חלם חלום, אז הוא חיפש: 'מי יודע לפתור?!'

ואז הוא אמר לו: 'אני מכיר מישהו שהוא היה אצלנו בבית הסוהר' וכו'.

והתגלגלו הדברים, הוציאו אותו מן הבור, נעשה מושל על בית פרעה ועל כל ארץ מצרים ועל כל העולם, בת של פוטיפר נהיתה אשתו (אסנת) נולדו ממנה אפרים ומנשה, הציל את אביו ואת אחיו מן הרעב! ואחר כך - יציאת מצרים וקריעת ים סוף היה בזכות יוסף והכל מהתוצאה: "מדוע פניכם רעים היום?".

אם היה אומר להם: 'בוקר טוב!' - אף אחד לא היה יודע מהחלומות שלהם ולא היה מתגלגל כל מה שהתגלגל!

ההתעניינות שלו במעבם כדי לעזור, אם אפשר לעזור - הביאה את כל השלשלת הנפלאה הזאת.

אתם מבינים מה יכול להיות לפעמים? לפעמים דבר כזה שאדם אומר משהו או מתעניין, מה הוא יכול לגרום לעצמו.

סבר פנים יפות - המתנה הטובה ביותר שאדם יכול להעניק!

באבות דרבי נתן (סוף פרק יג) כתוב: 'והיו מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות. כיצד? מלמד שאם נתן אדם לחבירו כל מתנות טובות שבעולם אבל פניו כבושים בארץ, מעלה עליו הכתוב: כאילו לא נתן לו כלום! אבל המקבל חבירו בסבר פנים יפות, אפילו לא נתן לו כלום, מעלה עליו הכתוב: כאילו נתן לו כל מתנות טובות שבעולם!'

גְּמִילוּת חֲסִדִים עִמּוּד הַעוֹלָם (לאס וגאס)

– 'סבא, יש לי שבע (7) מבחנים!'

כולם אוספים מבחנים, באים אלי, מקבלים את הכסף וזהו. מחכים למבחנים!

מי מהתלמידים מחכה למבחנים? לא מחכים!...

אתה יכול בקלות, בהארת פנים, בשמחה – אתה יכול לבנות עולמות! אתה יכול לבנות אנשים, יכול וצריך לעשות.

כיצד קבלו בקלם את פניהם של הבחורים החדשים?

היתה ישיבת קלם – ידועה ומפורסמת! הגאון רבי משה רוזנשטיין זצ"ל מגדולי המוסר בדור העבר, סיפר כשהוא בא לקלם, בעוד הוא צעיר לימים: (עין עלי שור חלק ב עמ' ר) הוא עמד בפרוזדור הבית, מתביש להכנס, כי לא הכיר שם אף אחד, פתאם נפתחה הדלת ויצא אברך, לוחץ לו את היד בהסברת פנים

ואומר לו: 'שלום עליכם! מה שלומכם? הו, איזו שמחה שבאת, ברוך בואך לשלום! בא-בא נטעם משהו, בודאי אתה רעב מן הדרך...' – לוקח מאכיל אותו.

רבי משה זצ"ל שמח מאד והוא סבר שאולי הוא מכיר אותו מאיזה שהוא מקום.

והנה עוד אברך יוצא ונגש אליו אותו דבר: 'שלום, מה שלומך? ברוך בואך!'

מה התברר? – ככה מקבלים בקלם את כולם. זה חינוך!

מעשה עם הגאון רבי יעקב קמינצקי זצ"ל

לסיום, נביא ענין שמסופר על הגאון רבי יעקב קמינצקי זצ"ל, בכל בוקר עשה הליכה רגלית לצורך בריאות ובדרכו היה עובר ליד מקום ישיבתו של כומר נוצרי. והיה מאחל לו: 'בוקר טוב!'

פעם אמר אותו כומר: 'הנה יש יהודי זקן אחד, כל בוקר מברך אותי בלבביות: 'בוקר טוב!'

לאחר פטירתו של רבי יעקב קמינצקי זכרונו לחיי העוה"ב, התפרסם בשם 'הכומר' בעיתון הארצי הסיפור הזה!

כי זאת היתה ההנהגה של גדולי ישראל – להיות: מסבירים פנים!

יש מעשה מדהים!

היה מפעל, היו בו שני (2) שוחטים יהודים, בסוף היום הם היו עריכים להמליח את הבשר, הם נכנסו למקרר נסגר עליהם המקרר והם נתקעו בתוך המקרר. אי אפשר לצעוק! זה גם סוף המפעל, כולם הלכו הביתה, זהו. הם הלכו וקפאו-וקפאו, זהו, עוד כמה... נשימות אחרונות, הולכים למות.

פתאם, פותחים את הדלת ומחלצים אותם ברגע האחרון והם נשארים בחיים!

מה התברר? היה ש"ג בכניסה למפעל שכל מי שנכנס הוא בודק שהוא שייך למפעל... אחד מהשוחטים האלה היה מקפיד להגיד לו כל בוקר כשהוא נכנס: 'שלום עליכם!' וכל פעם שיוצא מהמפעל: 'שלום עליכם!' – בעברית.

ההוא חשב בהתחלה שהוא מקלל אותו... אחר כך התברר 'לא יכול להיות שהוא מקלל אותי והוא מחייך לי, לא מקללים עם חיוך...! והוא אומר: 'שלום עליכם', בסדר.

והגוי הזה כשנסגר המפעל הלך הביתה. פתאם הוא יושב לאכול, אומר משהו מוזר: 'היום, הבן אדם הזה לא אמר לי: 'שלום עליכם'. בכניסה הוא אמר לי, ביציאה – הוא לא אמר לי! אולי קרה משהו שהוא לא יכול לצאת?!

ישר הוא קרא למנהלים, הפעילו שמה אנשים, רצו מיד – וככה הצילו אותו.

מה הציל אותו בסוף? – 'שלום עליכם!'

אתם יודעים, מה זה 'שלום עליכם'? מה אדם יכול להרוויח!!!

החסד המעולה ביותר – בבית!

טוב, עכשיו, אני עובר לחלק הכי הכי חשוב והנשים ישמחו!

החזקתם מעמד יפה עד עכשיו, אז תקשיבו!

החלק עכשיו של גמילות חסדים – זה חסד בתוך הבית עם אשתו ועם בניו.

טעות גדולה מושרשת שחסדים עושים עם אנשים רחוקים גמילות חסדים, מבקרים חולים, מנחמים אבלים, משמחים חתן וכלה, אבל לסייע בבית ולעזור לאשתו – הם לא מחשבים "חסד".

– 'יש לה תפקידים ואני יש לי תפקידים, כל אחד

עם התפקידים שלו – אני שר החוץ והיא שר

הפנים... ככה הבן אדם.

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

'עני' זה לא עני בכסף רק, יש הרבה דברים שחסרים לאדם והוא נחשב עני בהם. לא צריך דפיקות בדלת, בני הבית יכולים להיות גם מסכנים עם אבא כמון...! צריך לדעת: מה נדרש לעזרתם.

"הקרוב - קרוב קודם!"

הגאון רבי יחזקאל אברמסקי זצ"ל קרא פעם לבחור אחד בשיבת סלבודקא, אמר לו: "תדע לך! כתוב בחיובים של צדקה וחסד: "הקרוב - קרוב קודם".

למה לעשות חסד עם האשה, עם אבא, עם אמא, עם אח, עם אחות, זה יותר חשוב מאשר לעשות עם מי שיותר רחוק. למה הקרוב, קרוב קודם?

מי יודע? אולי אתה עוד פעם... למה הקרוב, קרוב קודם? מהקהל: 'עניי ביתך קודמים'.

הרב: נכון. 'עניי ביתך קודמים', זה אותו דבר, אבל למה?

הרב: למה הקרוב, קרוב קודם?

אני אגיד לכם למה? כשאני עושה חסד עם בן אדם שהוא רחוק ממני, אני לא מכיר אותו כל כך, נכון? כשהוא צריך לקבל - יש לו קצת בושה. כל מי שמקבל יש לו בושה!

- 'אתה רוצה לשתות?'
- 'אאה... אפשר...'

למה הוא אומר: 'אפשר'? - כי הוא מתביש להגיד 'כן'. למרות שהוא צריך והוא נזקק, כי הוא מתביש.

אבל ככל שאתה עושה חסד עם מי שקרוב - הוא לא מתביש בכלל, זה חסד גמור שאין בו שום בושה!

אם האשה מבקשת משהו ואתה נותן היא תתביש! או הפוך? אף אחד לא יתביש, כי זה טבעי, זה ברור.

אבל אם יבוא אדם זר, השכן: 'יש לכם אולי עגבניה...?' - אז הוא מתביש.

אז לכן, התורה רוצה: שהחסד יהיה מושלם. אז היא אומרת לך: איך תעשה חסד מושלם? 'הקרוב - קרוב קודם!' קודם כל מי שיותר קרוב - קודם, כי אז אתה תעשה חסד מושלם - בלי לביש את המקבל. זה דבר גדול מאד שצריך להיות!

ולכן, מי שנותן צדקה, המעלה הכי גדולה בצדקה זה: שהנותן לא יודע מי קבל והמקבל לא יודע מי נתן.

כדי לעקור את המחשבה הזאת, אז בואו אנחנו נתקדם ונבין:

כמובן, אדם צריך לעזור בתוך ביתו, הוא לא חייב לעשות את כל הדברים, אבל הוא צריך להקל על העול של אשתו

ואם הוא שואל: 'תורה מה תהא עליה?'

אז בסדר-בסדר: מזה ומזה "אל תנח את ידך" (קהלת ז, יח) וכבר אמור: "פי ישרים דרכי ה' וצדקים ילכו בם ופושעים יפְּשְׁלוּ בָם" (הושע יד, י).

המשגיח רבי שלמה וולבה זצ"ל אומר משפט חריף ביותר: (הוא היה אומר את זה לחתנים): 'אדם שעסק במשך חייו בכל מיני אופנים של חסד, אמנם אם לא גמל חסד עם אשתו ובני ביתו ולא נשא בעול עמם - אזי בשמים לא יזכירו לו מאומה מכל חסדיו הרבים שגמל עם אחרים! (מאמרי הדרכה לחתנים עמ' יא).

זהו! כל מה שעשית בעולם - לא נחשב כלום בשמים. למה? כי אם עשית את החסדים האלה בחוץ ולא בפנים, זה רק בגלל הכבוד שקבלת... אתה פשוט בכל גאווה, מחפש כבוד! שמה (בחוץ) - מעריכים אותך, בבית - אתה חייב לעזור, לא מקבלים כבוד, אז אתה לא עושה... אז החסדים שלך לא היו למטרות חסדים, הם היו בשבילך. - בשבילך? - לא יזכירו לך שום דבר!

והגאון... (וואו וואוי - זה אחד מגדולי ישראל!) רבנו חיים ויטאל זצ"ל (תלמיד של האר"י הקדוש) הוא אומר: 'מידותיו של האדם נמדדות - אך ורק כפי יחסו אל אשתו! (שער הליקוטים פרשת עקב).

אתה רוצה להעריך בן אדם איזה מידות יש לו? - תראה מה היחס שלו לאשתו.

לכן יש להתבונן ולדעת: שהחסד שמקיימים בתוך הבית - הוא העקרי.

יתכן שהמסכן הזה יושב אצלך בבית...

הגאון רבי משה מרדכי שולזינגר זצ"ל אמר: 'לפעמים הקב"ה מזמין לאדם עני או מסכן הביתה.

אז הוא שאל: אז אתם חושבים שהעני צריך לדפוק על הדלת? אתם חושבים שהוא צריך להגיע מרחוק?! - יתכן שהמסכן הזה יושב אצלך בבית... הוא לא צריך לדפוק בדלת, לפעמים זה הבן שלך, לפעמים זה אחיך ולפעמים זו אשתך...!

גְּמִילוּת חֲסִדִים עִמּוּד הַעוֹלָם (לאס וגאס)

איך עושים דבר כזה?

המצוה' (וכן דעת החפץ חיים זצ"ל וכפי שהובא בשיחות החפץ חיים חלק א' אות כז' עין שם).

עכשיו תקשיבו!

'היא גם לא חיבת בתפלת תשלומין (אשה שפספסה תפלה – יש לה חיוב של תפלת תשלומים) וכמבואר בברכי יוסף (סימן צג אות ג'). והוא הדין לאיש, שאם האשה אינה בבית, כגון; שהלכה ללדת והבעל עריך לטפל בילדים ואינו מוצא זמן להתפלל, פטור מן התפלה! משום שהוא עוסק במצוה ואף אינו חיב בתשלומין" עכ"ל.

שמעתם דבר כזה?

זאת אומרת, מי שמגיש עזרה בבית – מקיים מצות חסד מן התורה! והוא נקרא: 'עוסק במצוה – פטור מן המצוה'.

מפני מה זכתה מרים הנביאה שכל עם ישראל ימתין לה שבעה ימים?

עכשיו תשמעו דבר!

מרים הצדקה, אחות משה רבנו, הצטרעה והוסגרה שבעה (7) ימים, כל עם ישראל, מיליונים! המתינו שבוע (7) ימים עד שתִרְפָּא, למה? חסד 'מידה כנגד מידה'; אח שלה משה הפעוט היה בתיבה, היא לא הלכה משם, אלא המתינה לעזר לו במצוקתו: "וַתַּעֲבֹב אֶחָתוֹ מִרְחֹק לְדַעַח מֶה יַעֲשֶׂה לוֹ" (שמות ב, ד) – בזכות אותה המתנה ליד המים, היא זכתה שיהיו מים לישראל במדבר במשך ארבעים (40) שנה! שתו כל ישראל בזכות 'בארה של מרים' הבאר של מרים שנבעה מן הסלע, היה בזכות זה שהיא עמדה ע"י המים.

עכשיו תחשבו!

מרים היא אחות של משה ומה כל כך משבחת התורה את זה שהיא המתינה ליד המים? איזה אחות תעזוב את אחיה הקטן באיזה תיבה ולא אכפת לה? זה אחיה!

אבל מה רואים מפה? – גמילות חסדים עם בני המשפחה, אינו נופל מחסד עם אנשים זרים!

אין יותר טבעי מאחות שתשמור על אחיה הקטן; שלא יטבע, שלא ימצאו אותו, שלא יעשו לו משוהו, זה הדבר הכי טבעי. אבל זה חסד! רואים: שהתורה כל כך... כל כך מפרסמת את הדבר! זאת אומרת, היא המתינה לאחיה, עשתה חסד עם אח קטן. הוא לא יודע אפילו שהיא עשתה לו חסד באותה שעה, הוא פעוט. בשמים מחשיבים את זה, עד שכל עם ישראל – מיליונים, המתינו לה!!

נגיד באים לרב אומרים לו: 'כבוד הרב, קח! תתן צדקה למי שאתה מבין'. אז ברגע שהנותן העביר לרב – הנותן לא יודע מי יקבל. והמקבל שיתן לו הרב, לא יודע מי נתן – אז אין בושה. אז ממילא זה הצדקה וזה כופה חרון אף!! אפילו אם יש על בן אדם חרון אף מן השמים, שרוצים לתת לו ח"ו משוהו קשה – זה יכול לכפות (לכפות זה כמו שאני כופה על הכוס ולא רואים את הכוס) זהו, לא יהיה חרון אף!

עד כדי כך שעושים מצוות כמו שצריך מה יכולים להנצל! ומה יכולים לזכות!!

פסק הלכה – חסד בבית נחשב לחסד!

כתוב בשו"ע (הלכות צדקה יורה דעה סימן רנא סעיף ג) וזה לשונו: "הנותן לבניו ובנותיו הגדולים (גדולים כבר!) שאינו חיב במזונותיהם (נותן להם צדקה) כדי ללמד את הבנים תורה ולהנהיג הבנות בדרך ישרה וכן הנותן מתנות לאביו והם צריכים להם, הרי זה בכלל צדקה. ולא עוד אלא שצריך להקדימו לאחרים".

עד כמה זה מגיע?

תשמעו!

הרב הגאון רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל (שו"ת אור לעיון חלק ב פ"ז שאלה כד) כתב דברים ברורים.

שאלו אותו: 'האם נשים חיבות להתפלל את כל התפלות (3 תפלות), האם חיבות לומר את כל סדר התפלה?'

הרב פונה לקהל: 'כמה אתן חיבות?'

מהקהל: אחת.

הרב: מי אמר לכן?

הרב: אשה צריכה להתפלל שני (2) תפלות ביום, לפחות. אם אפשר שלוש (3) – עדיף!

אבל בתוך הדברים הוא כתב ככה: "אשה המטופלת בילדים ועסוקה בכך כל היו – פטורה לגמרי מן התפלה!".

עוד: "ומכל מקום אשה המטופלת בילדים ועסוקה בכך כל היום ואין לה פנאי במשך היום להתפלל – פטורה לגמרי מן התפלה! שהרי היא כ: 'עוסק במצוה הפטור מן

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

ראה אחד מבני המשפחה שנשאר ככה עם החליפה והכל ולא עושה שום דבר!

אז הוא שאל אותו שאלה: "תגיד לי, איזו מצוה לדעתך גדולה יותר: בעל שמסייע לאשתו או להשתתף בנן בית המקדש? אם היו מכריזים עכשיו: שדרושים מתנדבים לבנות את בית המקדש - אני בטוח שעם בגדי החג שלך היית רץ בשביל לעזור שמה לבנות את המקדש! אבל תחשוב רגע: לקחת חלק בבנין בית המקדש - זה מצוה גדולה! אבל לעזור לרעייתך - זה יותר חשוב לאין ערוך!! אתה יודע למה? כי רבים ירוצו לעזור בבניית בית המקדש, אבל אשתך תשאר לבד עם כל הכלים והספונג'ה ועם כל הכביסות והכל! אז לכן זה מצוה גדולה יותר מבנין בית המקדש!!!".

(הנשים מחייכות)

והרב עונה: אמרתי לכן שזה יהיה חלק חשוב בשבילכן!!

מדוע הגברים מאחרים לבוא ביו"ט לבית הכנסת?

המשגיח דקמניץ הגאון רבי משה אהרן שטרן זצ"ל נהג להביא הוכחה מגמרא מפורשת: שחובה לעזור בבית!

הגמרא במסכת מגילה (דף כג.) מסבירה: למה בימים טובים קוראים בתורה רק חמשה (5) עולים? כתוב: בגלל שמאחרים לבוא לבית הכנסת (ביום טוב מתפללים טיפה יותר מאוחר).

תקשיבו!

ומפרש רש"י זצ"ל כי סיבת האיחור: מפני שצריכים לטרוח בהכנת סעודת יום טוב.

והיעב"ץ זצ"ל מקשה: לכאורה הדברים תמוהים, הלא מלאכת הבישול היא מלאכתן של הנשים למה שיאחרו הגברים לבוא אל בית הכנסת?

ומתרץ: בזמן שהנשים עוסקות בבישול הסעודה, הבעלים שומרים על הילדים!!!

אז לכן, מאחרים ביום טוב לבית הכנסת. עד כדי כך.

אברהם אבינו ע"ה "רִדְף עֲדָקָה וְחָסֵד" - שגמל חסד עם שרה אשתו

אברהם אבינו - "רִדְף עֲדָקָה וְחָסֵד" (משלי כא, כא) 'ומעשה אבות סימן לבנים' (סוטה לט:) והוא גמל חסדים עם שרה אשתו.

היתה אשה אחת שנהרגה בכניסה לבני ברק ברחוב ז'בוטינסקי והתקהלו אנשים, המשטרה באה, רצו לנתח את הגופה, כל החרדים, כידוע, עמדו שמה ולא נתנו. היה שמה ממש כמעט מלחמה עם המשטרה, בסוף המשטרה נכנעה. עכשיו לא ידעו מי זאת האשה? אין עליה מסמכים, אין כלום. בסוף אחד מהאנשים שמה התקרב - התקרב (כי דברו כולם, לא יודעים מי זאת? מי זאת?) וכל אחד העיץ לראות אולי הוא מכיר? והבן אדם אמר: 'כן. אני מכיר אותה מזמן השואה'.

הוא אומר: 'בזמן השואה, האשה הזאת היתה קוברת מתים!'

זאת אומרת, היא היתה רואה שהגויים ימח שמם וזכרם, היו הורגים יהודים - היו משליכים את הגופות איפה שהם נמצאים! היא היתה גוררת אותם וקוברת אותה כמו ידיה לבד!! היא היתה ערירית פה בארץ, היא גרה בבית ים ערירית, לא היה לה משפחה. מן השמים דאגו... כל החרדים, אלפים! לוו אותה עם אמירת תהילים ופסוקים עד לבית הקברות של החזון איש, ששמה עולה קבר הון תועפות! ולא קוברים אנשים זרים, רק אנשים שמראש משלמים וכו'... ושמו אותה בין הצדיקים!!

הקב"ה מודד מידה כנגד מידה - היא עשתה חסד שאף אחד לא יכול להחזיר לה. מי יכול להחזיר לה? המתים מתו, הם לא יודעים אפילו שקברו אותם, מי יחזיר לה? היא עשתה את זה לשם שמים, מן השמים כיוון שהיתה ערירית ואם היתה מתה בבית, לא היה מי שמוצא אותה ולא כלום (ולא נספר מה יכול להיות...). שם אותה ליד בני ברק - שילוו אותה אלפים יהודים חרדים שיגידו עליה תהלים כל הדרך! ויקברו אותה במקום הכי מצוין שיכול להיות - ליד הצדיקים!! זה חסד!

אין - חסד לא הולך בחינם! ה' מחזיר לכל בן אדם על כל פעולה ופעולה.

החסד בבית - מצוה שאי אפשר לעשותה ע"י אחרים!

עוד עובדה בעשית חסד: במוצאי החג הראשון של פסח, עזבו האורחים את הבית ופנו לדרך, אתם יודעים איך זה, כשמתארחים אצלכם בשבת הם לא נשארים לנקות, לעשות ספונג'ה והכל....

- 'בי בי, היה שבת נפלאה. תודה רבה! תודה רבה! והולכים....

טוב, הרב ניסים יגן זכרוננו לחיי העוה"ב, ראה שכולם מתגיסים לכך וגם הוא בתוך האנשים וכו' ופתאם הוא

גְּמִילוּת חֲסִדִים עִמּוּד הַעוֹלָם (לאס וגאס)

הרב: 'מה הוא ענה? למה הוא חוזר הביתה? אתם כבר מבינים את הפרינציפ, אבל אני רוצה לדעת: למה הוא חוזר? מה קרה?'

מהקהל: לעזור לאשתו עם הילדים...

מהקהל: תחזור על השאלה...

הרב: השאלה היא: אחד מגדולי ישראל בא להתפלל תפלת ותיקין, פתאם הוא עזב את התפלה, הלך הביתה ואחרי זמן הוא חזר עוד פעם לתפלה. כולם יודעים שהוא רק עושה דברים ע"פ ההלכה. לא יוצאים באמצע התפלה סתם, משהו קרה ע"פ ההלכה שחייבים לעצור. הוא יצא וחזר, שאלו אותו: 'למה יצאת וחזרת, אז הוא ענה... מה הוא ענה?'

מהקהל: 'שכח לסגור את הגז...'

הרב: 'שכחת לסגור את הגז? אי איי...'

הקהל מחייך...

הרב: תשמעו מה הוא אמר! 'שכחתי לשטוף את כוס הקפה ששתיתי בחצות הלילה ועד שאני אחזור מהתפלה - שארית הקפה להתייבש, זוגתי המבוגרת תקשחה לשטוף אותה, לכן חזרתי על עקבותי - לשטוף את הכוס...'
מי מאמין לדברים כאלה!

פעם הגאון רבי שלום שבדרון זצ"ל ראה את רבי דוד בהר"ן שרואה את אשתו נושאת פחו מים (פעם היו מביאים פחים מהבאר) והוא רץ לעזור לה תוך וממלמל: "לשם מצות חסד, לשם מצות חסד..." ככה הוא רץ ואומר!

אמרנו לכם, שצריך להגיד תמיד: 'שעושים מצווה!'

מהנהגת הגאונים רבי משה פיינשטיין זצ"ל ורבי יעקב קמינצקי זצ"ל

הגאון רבי משה פיינשטיין זצ"ל: כשכבר היה בא בימים, תפשו אותו במטבח מדיח כלים.

הוא הסביר: "הרבנית אינה חשה בטוב ואני יודע שהיא אינה אוהבת לראות את הכלים עומדים (לא בכיור) אלא במקומם נקיים..." אז בשביל לעשות לה נחת רוח הוא עשה ככה.

ואמר הרב יחזקאל אברמסקי זצ"ל: "אני זכיתי ברוך ה' לזקנה, בגלל החסד שעשיתי בבית!".

אדם זוכה לזקנה - בזכות שעוזר בבית!

"זו המצוה שלה, אבל המצוה שלך - לעזור לה!..."

אברך בן תורה, שהיה מתמיד בלמוד התורה, שאל את הסטייפלר זצ"ל: "אשתי יראת שמים והיא רוצה בכל לבא שאני אלמד ואקדיש את כל כולי לתורה"

השיב לו הסטייפלר הקדוש: "זה - היא צודקת! זה המצוה שלה; המצוה שלה זה שאתה תהיה בן תורה אמיתי! אבל המצוה שלך - לעזור לה!..."

לה יש מצוה, אבל גם לך יש מצוה: לעזור לה.

הרב רבי נפתלי אמסטרדם זצ"ל סיפר: אחר נשואיו שאל אותו הגאון רבי ישראל סלנטר זצ"ל: 'אתה עוסק במצוות גמילות חסדים?'

אז הוא ענה לו: 'אין לי כסף לנהל גמ"ח...'

השיב לו: "לא לזה התכוונתי, בבית עם האשה אתה עושה חסדים או לא?'

- זה היה אחד מגדולי ישראל!

זאת אומרת, צריך לעשות חסדים עם האשה ועם בני הבית.

מדוע חזר הגאון רבי דוד בהר"ן זצ"ל על עקבותיו?

לא תאמינו!

פעם הגיע הגאון רבי דוד בהר"ן זצ"ל לבית הכנסת לתפלת ותיקין, פתאם הוא עזב את התפלה, חזר הביתה ואחרי זה חזר שוב לבית הכנסת. המתפללים ידעו: שכל מה שהוא עושה - זה על פי ההלכה! אם הוא הלך - אז ההלכה חיבה אותו!

אחרי זה שאלו אותו: 'מה, מה הסיבה?'

מי שאל אותו?

- הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל: 'מה קרה?'

הרב: 'מי שידע את התשובה, אני נותן לו מאה דולר (\$100)!

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם להבירו

הכניס אותו, אמר לו: 'שב, תסלח לי עד שאני איבש את הרצפה ואחר כך אני אתפנה אליך!'... הרב שך – נפטר בן מאה ושש (106)!

הגאון רבי יצחק בלזר זצ"ל אחרי שנשא אלמנה צעירה אם לארבעה (4) ילדים, עשה את כל המאמצים להסב לה נחת רוח ועזר לה בגידול הילדים.

בלילה כשהתינוק בכה – לא נתן לה לקום ממתחה ולמרות שהיה זקן טפל בו בעצמו (זה לא הילד שלו!) והשתדל בכל הזדמנות לשאת עמה בעול, לדוגמא: בערבי שבתות סייע לה בקניות ובהכנות לשבת.

מי צריך לרוקן את האשפה?...

תקשיבו עכשיו מעשה, זה קשה מאד להבין!

ראש ישיבת טלז הגאון רבי חיים מרדכי כ"ץ זצ"ל הגיעו אליו זוג עם בעיות שלום בית, אחת המחלוקות – האשה מבקשת מבעלה: 'בדרך לישיבה תקח את "שקית הזבל" ותשפוך לתוך הפח'.

הבעל עונה לה: 'שהוא "בן תורה" – אני לא שופך זבל'...

ראש הישיבה זצ"ל פסק... מה פסק? – 'הבעל צודק לא מתאים ל'בן תורה'!!'

למחרת בבוקר הופתעו בני הזוג, מי הגיע אל פתח ביתם? – ראש ישיבת טלז! מה הוא עושה? מפנה להם את הזבל.

הוא אמר להם: 'הבנתי שיש לכם בעיה עם שפיכת הפח, אז אני אעשה את זה'...

מאותו רגע, הבעל הבין: שגם 'בן תורה' – צריך לעזור לאשה ולקחת את הזבל. וזה מצות גמילות חסדים!

"אין לי ברירה אעשה זאת בעצמי"...

ומסופר על הגאון רבי שמואל סלנט זצ"ל היה עולה למעלה, לעליית ביתו, לעזור לאשתו לתלות כביסה! למרות שהוא היה הרב של ירושלים!

הרבנית אמרה לו: "לא נאה ולא יאה לרבה של ירושלים לתלות כביסה".

מה הוא ענה לה?

– 'את אחרי תקופת מחלה, העבודה הזאת קשה עליך, הייתי צריך לשכור עזרה מבחוץ, אבל כסף אין לי, אז אני לא פטור ואין לי ברירה אלא אעשה זאת בעצמי!'

מסופר על הגאון רבי יעקב קמינצקי זצ"ל: כשהיה בעיירה מונסי, הרבנית יצאה לקניות והוא המתין לה כל הזמן לשמוע את קול שובה של המכונת, וכשהגיעה המכונת הוא רץ לעזור לה לשאת את הסלים!

אלה גאוני ישראל! זקנים!! לא מדברים על צעירים. כן?

מידת החסד של הגאון רבי נפתלי אמסטרדם זצ"ל

על הגאון רבי נפתלי אמסטרדם מסופר רבות על מעשה החסד! במכתבים שהיה כותב לרבי יצחק בלזר זצ"ל, תמיד בקש: 'תעזור לפלוני, תתמוך באלמוני, תקבל את פני זה, תסייע בזה... אבל...'

תקשיבו טוב!

היחס שלו בגמילות חסדים והכרת הטוב שלו, זה מתבטא הכי הרבה באשתו השניה.

אשתו הראשונה – נפטרה, הוא נשא אשה בת גילו מבוגרת על מנת שתהיה לו לעזר. האשה חלתה מיד כשהם נשאו ונפל בגורלו לטפל בה. היה זה מחזה מאלף לראות בן שמונים (80) חלוש בגופו – משרת את אשתו! – מנקה את הבית, שוטף את הכלים, מסיק את התנור ועוסק בכל העבודות הקשות, בחיבה ושמחה שיש לו ההזדמנות להיטיב לזולתו!!

מה היה אומר בן אדם שהתחתן עם אשה שח"ו נפלה למשכב?

ואו וואו... במקרה הכי-הכי-הכי... היה מביא פיליפינית.

אבל הוא לא.

"אני גומר לנגב את הרצפה ומיד בא"...

מעשה בשני אברכים שהגיעו לארץ ישראל והגיעו לבני ברק בשעה אחת אחר חצות לילה. רצו להכנס לסטייפלר זצ"ל ולמרות השעה המאוחרת בדקו שנתן.

כשהגיעו לבית נחרטה בעיניהם תמונה! הוא עומד במטבח, מנקה את הכלים ומסדר את הכל על מקומו...

זה אדם שכל העולם באו אליו.

אדם בא אל הרב שך זצ"ל – פתח לו את הדלת... עם מה? עם מקל ספוג'ה. זה בתקופה שהרבנית היתה חולה והוא לא הסכים שמישהו יעשה את זה במקומו ושוטף את הרצפה בעצמו.

גְּמִילוּת חֲסִדִים עִמּוּד הָעוֹלָם (לאס וגאס)

הקב"ה יעזור לנו שנוכל להחדיר את הדברים אל לבנו
ונגרום לו נחת רוח ויחזיר לנו 'מידה כנגד מידה' בגדול!
- אמן ואמן!!

ת.ו.ש.ל.ב.ע.

1:53:55 חלק השו"ת עד סוף ההרצאה

2:25:02

רואים מה זה גדר של "גמילות חסדים" - אין שום חילוק
אם העבודה בזויה או טובה או ראויה, חיבים לקיים! כי
הקב"ה צוה: לגמול חסדים.

העסק בהכנות השבת - משום כבוד שבת?!...

סיפור אחרון.

הסבא מסלבודקא זצ"ל, סיפר אחד מתלמידיו, זמן קצר
לאחר חתונתו הפתיע אותו הסבא זצ"ל בשאלה: 'האם
אתה עוזר לאשתך בערבי שבתות?'

התלמיד השיב לו מיד בחיוב: 'כן... הלוא חז"ל כבר
מזכירים לעשות את ערכי השבת בעצמם ו: 'מצוה בו
יותר מבשלוcho' ומתחיל לעטט את הגמרא: 'רב ספרא -
היה מחרך ראש הבהמה, רבא - היה מולח את הדג, רב
הונא - היה מדליק נרות, רב פפא - גדיל פתילתא, רב
חסדא - היה מחתך הסלק, רבה ורב יוסף - היו חוטבים
עצים'.

חיך הסבא ואמר לו: 'תגיד לי וכי משום כבוד שבת לבד
ורק מתוך דברי חז"ל, אתה חושב שצריך אדם לעזור
לאשתו?! הלא זו מצוה עשה מפורשת מן התורה: "עֲזֹב
תְּעֹזֵב עִמּוֹ" (שמות כג, ה) אפילו אם אתה רואה את
השונא שלך שהרכב שלו נתקע, החמור שלו נפל "עֲזֹב
תְּעֹזֵב עִמּוֹ" - אתה צריך לעזור לו - גמילות חסדים, אפילו
לשונא! זה מצוה מן התורה!!

כל שכן אשתך, שיש לך כלפיה חובות מיוחדים! ובמיוחד
בערב שבת אשר העבודה מרובה והאשה עיפה והיא
ממהרת לסיים בכדי שתוכל להדליק נרות בזמן, יש לך
מצוה שב: 'בין אדם לחבירו' גדולה מזו?!...

אז לסיכום:

עלינו לזכור: מצוה גדולה רובעת לפתחנו כל יום: פעם (1),
פעמים (2), עשר (10) עשרים (20) שלושים (30)
ארבעים (40) - אם אנחנו 'אוהבי חסד' - אנחנו נרבה
ונהיה עשירים אדירים במצוות! לא להעלים עינים, לא
לשבת באפס מעשה. לסייע, לתמוך, לשאול, לברר לעזור
בית פנימה כמה שאפשר וגם בחוץ, אם מתאפשר.

אין הכוונה שהבעל צריך לעזור לאשה כל היום, כי אם
הוא 'בן תורה' - 'תורה מה תהא עליה?!'

אבל חיבים למצוא זמן ראוי להגיש העזרה בלי שהדבר
יפגום בסדרי הלמוד והחכם עיניו בראשו "יְשָׁרִים דְּרָכָי
ה' וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָם וּפְשָׁעִים יִפְשְׁלוּ בָם" (הושע יד, ו).

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם להבירו

מ, יג) כך בשר יוסף. כמוכן ששר המשקים פנו עהלו לפתרון החלום שהוא ישוב לגדולתו!

ואז יוסף מבקש ממנו: "כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד וזה זכרתני אל פרעה" (בראשית מ, יד).

הפתרון של יוסף התקים כעבור שלשה ימים הוצא שר המשקים מן הכלא והושב על כנו אבל את ההבטחה הוא לא זכר – "וישכח" (בראשית מ, כג) שכח את יוסף.

שנתיים ימים חלפו עד שפרעה חולם חלום ומבקש: 'שיפתרו לו!' ואז נזכר שר המשקים: בנער העברי שפתר את חלומי בשבתו בכלא. ואחרי זה יוצא יוסף מן הבור. שר המשקים לא שכח 'סתם' את יוסף – זה היה עונש מהקב"ה: בגלל שיוסף בקש משר המשקים: 'שיזכור אותי!'.

לשון המדרש: "אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו" (תהלים מ, ה) – 'אשריו של מי שהוא בוטח בה' ושם בה' את מבטחו. אומר המדרש: 'זה יוסף! מדובר על יוסף. אבל ההמשך של הפסוק לכאורה סותר: "ולא פנה אל רהיבים ושיטי כזב" – לא פנה אל המצרים מאלה שסוטים מדרך האמת אל הכזב ע"י שאמר יוסף לשר המשקים שתי לשונות: "זכרתני... וזה זכרתני" נתוסף לו שנתיים להשאר במאסר!

וצריך לבאר: איך מתחיל המדרש ומשבח את יוסף שהוא שם את הבטחון שלו בה' אחר כך הוא אומר בעצם שהוא חטא ושם את מבטחו בשר המשקים?

תרוץ המגיד מדובנא;

המגיד מדובנא באר: לפי דברי המדרש, כתוב בתהילים: "אשרי אדם לא יחשב ה' לו עון ואין ברוחו רמיה" (תהלים לב, ב) מה פרוש: "אשרי אדם לא יחשב ה' לו עון" מה, יש שבח בכך שהקב"ה לא מחשיב לאדם את העוונות?! היה צריך להיות כתוב: אשרי אדם שאין בו עון! ואיך יתכן בכלל שהקב"ה: "השפט כל הארץ" (בראשית יח, כה) מתעלם מעוונות של משהו?!

על כך תרוץ המגיד מדובנא: אין כוונת הכתוב לשבח אדם שהבורא מעלים ממנו את העוונות! כי הקב"ה לא מתעלם משום מעשה שנעשה ע"י בני אדם. אלא הכוונה: אשרי אדם שהקב"ה משלם לו מיד על עוונותיו ולא עורך עמו חשבון ארוך טווח, אשרי מי שהקב"ה מנקה אותו מהעוונות מיד! ולא מותיר את העונש לעוה"ב.

מידה

כנגד

מידה

וראח"כ 'הסתירות שבחינו' (עמ' 110)

פלורידה – 05.01.2023,

<https://shofar.tv/lectures/1498>

ערב טוב! בעזרת ה' נעשה ונצליח וה' עלינו ברחמי ורויח!

(הקדשות לתורמים הע"י).

'מידה כנגד מידה';

הנושא של ההרצאה שנדבר היום: זה 'מידה כנגד מידה' איך הקב"ה מכל המידות השאיר מידה כנגד מידה בשביל לעורר אותנו לתקן את מעשינו, אז יהיה לנו כמה דוגמאות וכמה מעשים שמהם נבין ומהם נשליך לגבי עצמינו.

יוסף הצדיק;

בפרשה של יוסף הצדיק בהיותו בבית האסורים יוסף פותר את החלום של שר המשקים לטובה: "בעוד שלשית ימים ישא פרעה את ראשו ויחשיבך על כנף" (בראשית

מידה כנגד מידה (פלורידה)

עכשיו נראה מה אומרים המפרשים: מה היה פה? אז מה? אז מה אם יוסף בקש: "זְכַרְתִּנִי... וְהִזְכַּרְתִּנִי?" מה, אדם לא צריך להשתדל להציל את עצמו! הרי יש מצווה של 'פדיון שבויים' אם יש שבוי יהודי אצל הגויים נגיד והוא בכלא – יש מצווה לפדות אותו! אז יש לי מצווה לפדות אדם זר ואין לי מצווה לפדות את עצמי?! אז הוא עשה את זה, מה הוא עשה? בקש לפדות את עצמו, מה בקש?

– 'עשיתי לך טובה! הצלתי אותך, בתמורה: תזכיר אותי לפרעה! זה הכל.

לא. למה לא? למה לא?!

באורו של האור החיים הקדוש;

אור החיים הקדוש מסביר: יוסף נענש משום שחשב: 'שהצלתי תלויה ברצונו של שר המשקים' בעוד שלאמתו של דבר: הישועה באה רק מיד ה'! ושר המשקים בעצמו לא חפץ בכלל להציל את יוסף! לא חפץ – איך שהוא יצא "וַיִּשְׁפָּחֵהוּ". גם כששר המשקים נאלץ להזכיר את יוסף לבסוף – זה היה באי חשק בולט! וכינה אותו: "נַעַר עֶבְרִי עֶבֶד" (בראשית מא, יב) בשביל מה כל התארים המזלזלים האלה?! – כי הוא לא חפץ!

ואתה בקשת ממנו: "זְכַרְתִּנִי... וְהִזְכַּרְתִּנִי?" איפה ה'?! – זה דברי אור החיים הקדוש.

הגאון רבי משה פיינשטיין באר: כי היה ליוסף להבין; שלא לחינם התגלגלו שר המשקים ושר האופים לבית הסוהר וחלמו את החלומות, היה לו להבין: שכל זה נעשה לטובתו ולהצלחתו! אם היה מרגיש: שהכל נעשה ע"י הקב"ה להצלחתו – לא היה מבקש בכלל משר המשקים: 'שיזכור אותי', כיוון שכבר תהליך ההצלה נעשה בעצמו! אז מה יוסיפו המילים?!

באור הרב שמעון שקוף;

הגאון רבי שמעון שקוף זלה"ה אמר: שחטאו של יוסף – למה הוא כפל את הבקשה לפני שר המשקים: "כִּי אִם זְכַרְתִּנִי אֶתְּךָ כַּאֲשֶׁר יִיטֵב לְךָ וְעָשִׂיתָ נָא עִמָּדִי חֶסֶד וְהִזְכַּרְתִּנִי אֶל פְּרֵעָה" (בראשית מ, יד) – פעמים (2)! אם הוא רצה ליצאת ידי חובת השתדלות להציל את עצמו – היה מספיק בקשה אחת (1): 'תזכיר אותי' למה פעמים?! – תראה איזה דקויות!

אילו היה יוסף מבקש פעם אחת, לפי הרב שמעון שקוף – לא היה נענש! אבל הוא בקש פעמים!! אז מה התגלה? – שהבקשה הראשונה לא היתה ליצאת ידי חובת

אז מה זה הפרוש: יחשב? זה לא מלשון חשיבות אלא מלשון חישוב כל עוון הוא נחשב! אבל הקב"ה לא מחשב לאדם את העוון לזמן ארוך אלא משלם לו מיד. ומה זוכה אותו אדם? – ש: "וְאֵין בְּרוּחוֹ רַמְיָה" כלומר אדם שכזה שמקבל מיד את העונש על מעשיו, האדם הזה "וְאֵין בְּרוּחוֹ רַמְיָה" הוא לא יכול לרמות את עצמו:

– 'הנה! הקב"ה לא עשה לי כלום, סימן: זה בסדר מה שאני עושה...!'

הוא מקבל מיד את העונש. אז זה אשריו ש: "לא יחשב ה' לו עון" הוא לא משאיר לו את החישוב של העונות לאחר זמן או לעוה"ב, אלא מיד פורע לו. וכל זה הוא עושה הקב"ה שלא יהיה בלבו רַמְיָה לרמות את עצמו:

– 'הנה! אני מתהלך בדרכי עושה מה שבא לי – ולא קורה לי כלום...!'

במעב כזה אדם לא יודע מה הוא חטא! כי אף אחד לא מטפל בו, לא מזכיר לו והוא לא יודע מה לתקן, במה ידע שהוא נכשלו! לעומת זאת אדם שאינו מקבל עונש מיד על המעשים, הוא לא מבין, הוא לא מבין: מה הוא חוטא? והוא עלול לרמות את עצמו: שמעשיו כשרים והגונים בתכלית...

עם מי הקב"ה נוהג בעונש מידי? – עם אנשים צדיקים! אנשים ששלמים במעשיהם עליהם נאמר: "אֲשֶׁרֵינוּ" – אֲשֶׁרֵינוּ יוסף שהיה מושלם במידת הבטחון ככתוב: אֲשֶׁרֵינוּ הַגִּבֹּר" – זה יוסף, "אֲשֶׁר שָׁם ה' מְבַטְחוֹ" וְלֹא פָנָה אֶל רְהֻבִים וְשָׁטִי כָזָב" – וע"י שאמר: "זְכַרְתִּנִי... וְהִזְכַּרְתִּנִי" – הוסיפו לו שנתים! אז זאת אומרת הוא מיד-מיד כשהוא אמר: "זְכַרְתִּנִי... וְהִזְכַּרְתִּנִי" – הוסיפו לו שנתים, אז ה' לא המתין עם זה ויעניש אותו בעוד עשרים (20) שנה שלושים (30) שנה או לעוה"ב... עכשיו! על המקום.

אין ספק אם כך בגדולתו של יוסף במידת הבטחון, כי אם ה' דקדק אתו על שתי (2) מילים – על כל מילה נתן לו שנה תוספת עונש אחרי עשר (10) שנים בכלא! הוא לכאורה היה צריך ליצאת אחרי עשר שנים, אבל בגלל שתי מילים – הוסיפו לו שנתים! על כל מילה – שנה!! זה 'אשריו' למה? – נקו אותו לגמרי.

באמת אחרי זה מה? – אחרי זה הוא מלך על מצרים שמונים (80) שנה! ועל כל העולם כולו. אז העונש – הוא לא עונש, הוא חסד לגלות ליוסף: איפה הוא נכשל. ותכף נבין את זה...

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם להבירו

אלא, הוא מסביר: אם היה כתוב רק שְׁנַתִּים – אז אפשר להגיד שזה לא שנתים מלאות, כי שנתים זה יכול להיות שנה ועוד שלשת רבעי (3/4) שנה זה גם נקרא: 'שנה' – מקצת השנה נקראת שנה! ולכן מדיק הכתוב לומר: "שְׁנַתִּים יָמִים" לומר ימים מיום אל יום תמימות ושלמות! ולמה זקוק יוסף לשבת דווקא שנתים מיום אל יום תמימות? לפי דברינו זה מובן: העונש בא לעורר אותו על הפגם הקל שהיה לו במידת הבטחון, אם לא היה יושב שנתים תמימות – לא היה עולה בדעתו שזה כנגד שתי מילים שאמר לפני שר המשקים והעונש היה מחטיא את המטרה העקרית שהיא: לעורר את יוסף להיות שלם לגמרי בבטחון!

באמת אחרי זה אנחנו רואים את יוסף – שום דבר הוא לא עושה מבלי להזכיר את ה'!

אפילו שפרעה מבקש ממנו: 'לפתור לו את החלום'

דבר ראשון הוא מודיע לו: "בְּלִעְדֵי אֲנִי – לָקִים יַעֲנֶה אֶת שְׁלוֹם פְּרַעֲה" (בראשית מא, טז) מתוך סיכון! איזה סיכון?

אמרו לי: 'שאתה פותר חלומות! ואתה בא ואומר כך?!' – זה לא אתה בכלל! זה אֲנִי – לָקִים, אז תעוף בחזרה לכלא! מה אני צריך אותך?!

הוא מסתכן סכנה גדולה – שהוא חוזר לכלא! אבל, לא – לא! הוא לומד את הלקח, הוא למד: 'אני כלום! הכל זה ה'. בְּלִעְדֵי, תדע לך: זה לא אני פותר את החלומות, מי שפותר – זה הקב"ה'.

אז העונש עזר, הוא הבין בדיוק מה היה, על כן נענש "שְׁנַתִּים יָמִים" בדקדוק מיום אל יום לזוהות; שעל תוספת שתי מילים: "זְכַרְתִּנִּי ... וְהִזְכַּרְתִּנִּי" – ישוב בתשובה.

זהו, זה בפרשה הזאת.

פרשת יוסף ואחיו;

עוברים לפרשה אחרת ושוב פעם זה חוזר, נתקלים בהנהגה של מידה כנגד מידה, הפעם: יוסף משתמש במידה כנגד מידה נגד אחיו – לעורר את לבם בתשובה. כמו שה' עורר את לבו במידה כנגד מידה גם הוא משתמש באותה שיטה ללמד את אחיו.

מבאר הגאון רבי שלמה מרדומסק זצ"ל את השתלשלות מפגשי יוסף ואחיו.

בהתחלה כשמכרו אותו האחים לעבד לא ראו שום אסור בכך אלא מצווה גדולה: "וּבְעֵרְתָּ הָרַע מִקִּרְבְּךָ" (דברים

השתדלות, אם זה היה ככה – לא היה נענש! כי מותר לאדם לנסות להעיל את עצמו. אבל בגלל שהוא חזר פעמים – קבל שנתים!

עוד דרך, וזה נקודה חשובה מאד!

יוסף חטא בכך, למרות שהוא ידע: 'ששר המשקים לא מיועד ליצאת מהכלא! אלא בעוד שלשה ימים!' כמו שהוא אמר לו: "בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא פְרַעֲה אֶת רֹאשְׁךָ וְהִשִּׁיבְךָ עַל פְּנֶיךָ". מכל מקום הוא לא נמנע מלבקש ממנו: 'שיזכיר אותי לפני פרעה' כבר בעת שהוא פתר לו את החלום! אבל מתי? מתי ישתחרר שר המשקים?! – בעוד שלשה ימים! אז מה זה אומר? שאתה לא האמנת: שבמשך שלשה ימים הבאים תתכן האפשרות שתשוחזר מהכלא ע"י הקב"ה!!

אתה ממש דוחה ואומר: "בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים" – ואז תזכיר אותי...!

– ומה יקרה אם ה' רוצה לשחרר אותך בשלושה ימים האלה! בשביל מה בקשת?!

אלה נקודות שמסבירות: איפה היתה המכשלה? – בדקות של הדקות!

אבל מה רואים מפה? – עונש לכאורה חמור ביותר! על כל מילה לקבל שנה עונש בכלא! כלא מערי – זה לא דבר קל! עם אנשים סרוחים, פושעים, עבריינים! עוד שנה! ועוד שנה! על שתי מילים?!

מי שיתבונן, יגיד: 'זה עונש חמור!'

אבל, לא-לא-לא! זה חסד גדול!! כי ע"י העונש אדם שם לב במה חטא, וע"י זה הוא משלים את חסרונו. חסד כפול זה, לא רק שהקב"ה אינו תולה לאדם עוונות עד לעוה"ב, אלא גם מסייע לאדם פה לזוהות את החסרונות שלו באמצעות העונש.

בדרשות של הר"ן (דרוש ג) הוא אומר: שזה היסוד והשורש של 'מידה כנגד מידה' – הקב"ה מעניש אדם מידה כנגד מידה כדי שע"י העונש יבין אדם: מה חטא? מה פגם? ומה דרוש תקון? ואיך ישפר את דרכיו!

הגרי"ז מבריסק;

הגאון הגרי"ז מבריסק (חידושויו על התורה אות לג) דיק טעם זה מלשון הכתוב, כתוב: "וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַתִּים יָמִים" (בראשית מא, א) למה צריך תוספת של המילה: "יָמִים"? – וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַתִּים – וּפְרַעֲה חָלַם.

מידה כנגד מידה (פלורידה)

קרה ככה ופה ככה... וכל מיני סיטואציות כל יום למכביר – שום דבר לא במקרה! הכל מדוקדק מאת ה' בדיוק-בדיוק-בדיוק, כל דבר, הכל זה איתותים משמים.

האלשיך הקדוש;

כותב האלשיך הקדוש: כל אדם צריך שיהיה שם על לבו, כל אשר יקרה לו מכל הדברים המתרגשים ובאים עליו שהם לא כחפצו ורצונו, שיהיה מחשב וזוכר... צריך לעשות חשבון ולזכור: הַנְהִיָּה פְּדָבֵר הַהוּא בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ! מה עשיתי לא בדיוק כלפי הבורא שעכשיו אני עובר את התהליך הזה?! הַנְהִיָּה פְּדָבֵר הַהוּא בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ שַׁעֲשָׂה נֶגַד יִתְבַּרְךְ! כַּמְעַן הַמְּאֹרַע שֶׁלֹּא כִרְעוֹנוּ.

זאת אומרת כל דבר צריך לחשוב: 'מה עשיתי בדיוק-בדיוק כמו שנעשה לי עכשיו נגד ה'?!'

והוא תומך את דבריו: 'כי זה כלל גדול לאיש הישראלי באשר הוא יהודי: כי: "עֵינֵי ה' הִמָּה מְשׁוּטָטִים" (זכריה ד, י) בכל פרטי בני איש לשלם לְאִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ. אבל טרם יפקוד עליו ח"ו דברים קשים, רומז לו הקל קל תחילה! אף פעם הקב"ה לא בא ב: 'בוס!' הוא מתחיל בקל קל להביא עליו בדוגמת אשר חטא לו, כדי שיופק עינו וישקיף ויראה: כי למעלה ממנו עין רואה! ולא ילך 'בקרי' – זה לא מקרים. וינחם על העבר – יתחרט ויתן לב לשוב – אז ישוב אל ה' והקב"ה ירחמנו, כי ירחץ יטהר מכל חלאות טומאתו בו' עד כאן דבריו.

ה' בוחן, מתבונן, הכל: 'אין אדם נוקף אצבע למטה אלא אם בית דין למעלה מכריזין עליו! שיכנס לו קוץ ביד... וזה מפעים ומרומם! עד עכשיו בני אדם חושבים: 'שאם אדם קבל עונש – זה מידת הדין פגעה בו!'

לא! זה יד אבינו אוהבנו!! שמעורר אותנו לשוב אליו ברחמים, כמו שאומר האלשיך הקדוש: 'למען יפקח עינו וישקיף ויראה: כי למעלה ממנו עין רואה!'

ובמה מסתייע האלשיך הקדוש להגיד את דבריו? – על הפסוק "וַיִּלֶךְ ה' חֶסֶד כִּי אֶתָּה תִשְׁלַם לְאִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ" (תהילים סב, יג) דוד המלך משבח את הבורא: כי הוא רב חסד! למה הוא רב חסד? כי הוא משלם לְאִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ.

מה, לא מידת הדין היא שמשלמת לאדם כְּמַעֲשָׂהוּ?! – דוד המלך אומר: לא-לא-לא-לא! הבורא משלם לְאִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ, מה זה כְּמַעֲשָׂהוּ? – ה' נותן עונש באותו ענין שהאדם חטא כְּמַעֲשָׂהוּ – בדיוק! מידה כנגד מידה. למה

יז, ז) הם דנו אותו כ: 'רודף' אחריהם – שרועה להדיחם! והוא ישתלט, כמו שהיה לאברהם שני (2) בניס; יצחק וישמעאל, ישמעאל נדחה ויצחק המשיך. ואחר כך יצחק הוליד שנים; את יעקב ועשו – עשו נדחה ואחד המשיך יעקב. אותו דבר יעקב הביא שנים עשר (12) ילדים, הבן זקונים החביב של יעקב שהולך ומביא "אֶת דְּבַתְּסָרְעָה אֶל אַבְיָהֶם" (בראשית לו, ב) – זה יוסף וע"י זה הוא רועה לדחות אותם! ורק הוא ימשיך!! אז הם דנו אותו: כרודף – שרועה להפסידם את חיי העוה"ב.

יוסף רצה להעמיד אותם על טעותם, לא בוויכוח הלכתי ולא בפלפול למדני, הוא חש על בשרו את הטעם של מידה כנגד מידה! ולכן השתמש באותה שיטה: עברו עשרים ושנים (22) שנים מאז מכירת יוסף וכאשר האחים הגיעו למצרים: "לִשְׁבֵר אֶכֶל" (בראשית מב, י) לא ראו צורך להתוודות על מעשה המכירה. מה עשה יוסף? – כלא אותם בבור! ועיווה עליהם: 'להביא לפניו את בנימין אחיהם הַקָּטָן!'

ואז התעוררו האחים! הבינו: שיש פה משהו דומה למה שהם עשו – ואמרו: "אֶבְל אֲשָׁמִים אֲנַחְנוּ עַל אֲחֵינוּ" (בראשית מב, י) הכוונה עליו על יוסף: "אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהַתְּחַנְּנוֹ אֵלֵינוּ וְלֹא שָׁמְעֵנוּ". הדבר ברור ומובן: שהאחים הקדושים ערכו חשבון נפש; למה הביא עליהם הקב"ה צרה גדולה? למה הם יושבים בכלא? למה הוא מונע מהם לחזור הביתה?

כי השבטים היו מכל דבר מתבוננים: 'על מה הביא הקב"ה עליהם דבר זה?'

וכאשר הם נצטוו: 'להביא את בנימין מאביהם יעקב! אז התנוצצה בהם הכרה: שיתכן זה בגלל שחטאו בנוגע לאח השני יוסף שהוא גם כן הבן של רחל! פשפשו במעשים והגיעו למסקנה: "אֶבְל אֲשָׁמִים אֲנַחְנוּ" לא לחינם קבלנו עונש כזה לשבת בבור! גם אנחנו חטאנו באותו ענין ממש – שהשלכנו את אחינו אל בור הכלא!! ולא האזנו לתחנונים.

בזה רצה יוסף לעורר אותם: שיתבוננו מידה כנגד מידה, לכן כיוון בדיוק לעשות להם מה שעשו לו. ובאמת הם הגיעו למסקנה: "אֲשָׁמִים אֲנַחְנוּ".

אז רואים: שהמידה כנגד מידה פועלת – בשביל לעורר את האדם להכיר בחטאיו.

אנחנו החיים יום-יום יש לנו הרבה מאורעות בחיים; פה נפל כוס, שמה קבלנו רפורט, פה תקעו אותנו בפקק, שמה

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

יתרו אומר: "עֲתָה יִדְעָתִי כִּי גָדוֹל ה' – זה רחמים, "מִכָּל הָאֱלֹהִים" – זה דין. הוא ראה: את העונש הקשה והמר שקבלו המצרים – גילוי עצום ונשגב של מידת רחמים של הקב"ה! גדול ה' מִכָּל הָאֱלֹהִים" – מידת הרחמים היא גדולה יותר ממידת הדין!! למה? "כִּי בְדַבָּר אֲשֶׁר יִדּוּ עֲלֵיהֶם"; המצרים לקו בדבר שזערו את ישראל! וגם המצרים שהיו רשעים – הקב"ה לא חפץ במיתתם של הרשעים אלא בתשובתם!! לכן הוא הליקה אותם באותו דבר שהם חטאו, שרגע לפני שימותו יעשו תשובה ויתקנו את עצמם.

כמו שכתוב: "וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי אֲנִי ה' בְּנֹטְתִי אֶת יָדִי עַל מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם" (שמות ז, ה) – רגע לפני שימותו שידעו: שזה בא להם מידה כנגד מידה! אז אפילו ברגע האחרון שכבר זהו! נגזר עליהם: 'למות!' – עדן רוצה הקב"ה: לתקן אותם.

את היסוד הזה שהעונש – הוא בעצם טובה וחסד מהקב"ה כדי שנכיר את הפגמים שלנו ונתקן את עצמינו.

אומר עמוס הנביא: "רַק אֲתֻכֶם יִדְעָתִי מִכָּל מְשַׁחֲזוֹת הָאֲדָמָה עַל כֵּן אֶפְקֹד עֲלֵיכֶם אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵיכֶם" (עמוס ג, ב) מה זה? בגלל שה' אוהב אותנו אז הוא פוקד עלינו את העוונות?! איפה ההגיון?

הגמרא (עבודה זרה ד) מתרצת: 'משל לאדם שהלווה מעות לשני בני אדם; אחד אוהב ואחד שונא. כיצד הוא נפרע מהם? מהאוהב – הוא נפרע מעט מעט, לא להכביד עליו. ומהשונא – נפרע בבת אחת! בלי לרחם עליו.

הערבי נחל שואל: איפה רמוז הענין הזה בלשון הכתוב? איך הגמרא לומדת מהפסוק: שה' פוקד על ישראל את עונש עוונותיהם מעט-מעט ועל העמים – עונש בבת אחת?

הוא מישב את זה ע"פ האלשיך הקדוש: מידה כנגד מידה – זה חסד מופלא מהבורא! לעורר אותנו על קלקולים ופגמים שנוכל לתקן. בכל עת צרה צריכים ישראל לשוב בתשובה ולבקש: 'רחמים!' מהבורא אבל לעיתים אין פנאי ואלה שנתונים בצרה לשבת ולפשפש בכל המעשים כדי להבין: מה טעון תקון. מה עשה הבורא? – חסד! והנהיג את העולם מידה כנגד מידה, גם אחרי שחרב בית המקדש וארבע (4) מיתות בית דין בטלו, אבל 'מידה כנגד מידה לא בטלה' – אז לכל עברה יש עונש בפני עצמו! לכן אנחנו בניי רמ"ח (248) אברים ושס"ה (365) גידים – כנגד רמ"ח מצוות עשה ושס"ה מצוות לא תעשה; כל

הוא עושה את זה כך? – שהחוטא יוכל להבין מה רוצה ממנו הבורא ויתקרב בתקון החטא ובתשובה כראוי. אם לא היה הקב"ה משלם לאיש בדיוק כמעשהו אלא היה נותן לו 'סתם' עונש – אדם לא היה יכול להבין: על מה ולמה הוא קבל? מאיפה הוא ילמד? מאיפה יבין?

ככה מפרש האלשיך הקדוש: בשבעת (7) ימי המילואים שמשח רבנו שמש בכחונה – לא שרתה שכינה במשכן! למה? – כנגד שבעה ימים בסנה שסרב משה לבקשה של הקב"ה: 'ללכת לגאול את ישראל!'

– 'אני שבוע ימים דיברתי אתך: שתלך לגאול את ישראל!' – ואתה סרבת!! אז שבוע ימים שאתה רוצה: שתרד שכינה! – גם אני סרבת 'מידה כנגד מידה'.

"וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד";

את היסוד הזה אנחנו מוצאים גם במדרש: 'אמר רבי שמעון בר אבא: "וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד" (בראשית א, לא) שכתוב בפסוק: "וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד" – זו מידת הפורענות! ממתי פורענות זה טוב מְאֹד? אלא, הקב"ה שוקד על הפורענות: איך להביא אותה?

המהרז"ו והעץ יוסף בארו: הקב"ה לא מביא פורענות בכל צורה ואופן, אלא דווקא מידה כנגד מידה, לרמוז לאדם: איך הוא יתקן את החטא! ודאי אם כן שזה טוב מְאֹד – "וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד" – זו פורענות! איזה פורענות? – שה' שוקד להביא אותה בדיוק כעין החטא.

יתרו התפעל מהמכ"מ;

תלמיד של הבעש"ט רבי יעקב יוסף כן מפולונאה זצוק"ל אומר: שהמידה הזו כנגד מידה – היא חסד מאת הבורא! ורואים את זה, כשפגש יתרו את משה ושמע: 'שיצא ישראל ממצרים וקריעת הים!'

הוא אומר למשה רבנו: "עֲתָה יִדְעָתִי כִּי גָדוֹל ה' מִכָּל הָאֱלֹהִים" למה? "כִּי בְדַבָּר אֲשֶׁר יִדּוּ עֲלֵיהֶם" (שמות יח, יא) – הקב"ה העניש את המצרים בדיוק מה שהם עשו לישראל; הם הטביעו את הילדים שלהם בים – והקב"ה הטביע אותם בים! בדיוק מידה כנגד מידה.

איך למד יתרו שהקב"ה גדול מִכָּל הָאֱלֹהִים?

באר התולדות יעקב יוסף: ידוע שהשם 'א-לקים' זה דין. וידוע ששם הוי"ה ב"ה – זה רחמים. מה הוא אומר?

מידה כנגד מידה (פלורידה)

הרב דסלר;

הגאון הצדיק ר' אליעזר דסלר מבאר: מה סוד הגלויות עכשיו?

והוא כתב ככה: כשעם ישראל חטאו בתאוה – לאיזה אומות הם נמסרו? לאומות בעלות תאוה! כמו; בבל, פרס, מדי. והם נשתעבדו בישראל להנאתם...

כאשר הרשיעו ישראל, כמו עכשיו, בשנאת חנם – מסר אותנו הקב"ה ביד אומה אכזרית – אדום! איפה שאתם יושבים עכשיו (ארצות הברית) אדום, ויוון – טבחו בהם באכזריות 'לשמה'!

וכותב המכתב מאליהו: כשיתבונן בפנים של צוררי ישראל הוא יכול לראות מהם מה הפגם שלנו כי הם פועלים בעיוות ובהגזמה קצונית, סימן: שגם אנחנו התרחקנו בצורה מעוותת וקצונית מהקב"ה!

מה הסיבה לעלילת דם?

מפליא לראות: דבר מדהים! איך חטא קדמון יותר יכול להביא צרות מתמשכות בעם ישראל כנגד מידה.

כותב הגאון הקדוש ר' אלהון וסרמן זצ"ל הי"ד (קובץ מאמרים עמ' פח): 'דבר ברור הוא: בודאי העונש הזה על כלל ישראל שמעלילים עליהם עלילות דם – הוא מכון במידה כנגד מידה' שום דבר לא קורה בלי מידה כנגד מידה, 'בעד איזה עון קודם נפרעים מאתנו?' בכל הדורות, כל פעם עלילות דם ומוציאים יהודים להורג בפוגרומים! על מה?

הוא אומר: 'אני נזהר לולי שאיני כדאי הייתי אומר: שזה נגד העוון של: "וַיִּטְבְּלוּ אֶת הַקֶּתֶת בְּדָם" (בראשית לו, לא) והוא אומר: 'ואם שגיתי – ה' יכפר בעדיו'!

הוא מחפש: על מה יכול להיות שכל פעם 'עלילות דם'? – כמו עלילת הדם שעשו האחים כנגד אחיהם יוסף: "וַיִּטְבְּלוּ אֶת הַקֶּתֶת בְּדָם... הַכֹּהֵן נָא הַקֶּתֶת בְּנֶךְ הוּא אִם לֹא" (בראשית לו, לא-לב).

החפץ חיים זצ"ל הזהיר תמיד: להתרחק תמיד מכל סוגי המחלוקת! ואמר: 'אין אומה ולשון בעולם מזהרים כ"כ מאכילת דם של חיה ועוף ובפרט דם אדם – כמו שעם ישראל מזהר! ומצד שני: אין עם שישבול כ"כ מעלילות דם – כמו שסובל העם הישראלי!! זאת כיצד? הוא אומר: 'כי פעם אחת (1) רימו בני יעקב את אביהם עם קצת דם!' שמעתם?

אבר שפגמנו לא עשינו את המצווה או עשינו עברה – הקב"ה יעניש אותנו באבר הזה. ומהאבר הזה אנחנו צריכים להתבונן: איזה מצוות תלויות בו? או איזה עברות; אדם שלקה בעינו – יסתכל: אם הוא עבר על מראות אסורות? לקה באזניו – שמע לשון הרע! יש לו כאב ראש – מחשבות זרות, מחשבות לא טובות עוברות בראשו. היד – יבדוק תפלין, יבדוק גזל, יבדוק דברים השייכים... וכן הלאה. לקה בפיו – יבדוק מאכלות אסורות וכו' כל דבר אדם צריך להתבונן. זה חסד מהבורא! הוא ברא אותנו.

כמו שהיום יש מכוניות שאומרות לך: 'דה לפת דור איז אופן...' אז הוא אומר לך: 'תשמע! יש תקלה בדלת – אתה לא יכול לסוע! תסגור את הדלת' או חסר לך שמן או כל דבר!... הוא מדבר אתך אומר לך מה הליקויים ברכב – כדי שחלילה לא יהיה אסון.

כך גם הקב"ה עושה לנו בגוף אותו דבר, כל מה שמביא עלינו – זה לעורר אותנו מה פגמנו.

עכשיו נבין, הערבי נחל אומר: 'עלובים הם בני נחו – כל מעשיהם הרעים הם נעשים באותה מיתה, מיתת חנק, כי הם לא יודעים: במה חטאו? כי אין להם עונש ספציפי לכל עוון. לנו יש, על כל עוון וכל חטא עונש ספציפי המתאים כדי שאנחנו נתעורר!'

לכן אומר הפסוק: "מַגִּיד דְבָרָיו לְיַעֲקֹב חֶקְיוֹ וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל" (תהלים קמז, יט). לְיִשְׂרָאֵל – יש משפטים רבים, הכוונה משפט – זה עונש! יש עונשים רבים, לכל עברה עונש מיוחד במינו, ע"י זה אנחנו יכולים לדעת: מה חטאנו? ואיך נשוב בתשובה! אבל: "לֹא עֲשֵׂה כֵן לְכָל גּוֹי" – לגוים חסרים המעלה הזאת לדעת: מה פגמו? – העונש לא מגלה להם! "וּמִשְׁפָּטִים" – אין להם "בַּל יָדְעוּם" כי משפטיהם שווים.

אומר הערבי נחל: 'ממילא, מבינים היטב את מה שאמרה הגמרא, את המשל עם שני הלווים: "רַק אֶתְכֶם יִדְעֵתִי מִכָּל מִשְׁפְּחוֹת הָאָדָמָה" אֶתְכֶם אֵין אוֹהֵב מִכָּל הָעַמִּים! כִּי עַל כֵּן אֵין פּוֹקֵד "עֲלֵיכֶם אֵת כָּל עֲוֹנוֹתֵיכֶם" (עמוס ג, ב) אֵין פּוֹקֵד וּמִמְנָה עֲלֵיכֶם עֲוֹנֵי עַל כָּל דָּבָר בְּנִפְרָד – בְּשִׁבִיל שְׂתוֹכְלוּ לְזוּחוֹת מִהָעֲוֹנָה: מַה הִיָּה הָעוֹוֹן? או הַחֲטָא. אֵין כְּשָׂבָא הַצֵּרָה עַל יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה קַל לָהֶם לְזוּחוֹת: מַה הִיָּה הַגּוֹרֵם לְאוֹתָהּ צֵרָה? וּבִזָּה יִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה וּיִפְטְרוּ מִמְנָה. כִּךְ נִפְרַע הַקֶּב"ה מִיִּשְׂרָאֵל מֵעַט–מֵעַט כָּל פֶּעַם שְׂבָאָה צֵרָה הֵם מִבִּינִים מִיָּד: לְמָה הִיא בָּאָה? – שְׁבִים בְּתִשׁוּבָה – מִסִּירִים אֵת הַקְּטָרוֹג! אֵצֶל הַגּוֹיִם – זֶה לֹא כִּךְ.

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם להבירו

הגאון רבי יצחק, רצה להתפלל ולא היה ספר תורה במקום, החל לתור אחר ספר תורה.

אחד הרבנים החשובים העיר לו: 'המנהג הזה להתפלל דווקא איפה שיש ספר תורה, הוא לא הלכה. ומן הדין: אתה יכול להתפלל גם בלי ספר תורה!'

רבי חיים מוולוז'ין היה עניו ביטל דעתו לדעת אותו רב והתפלל בלי ספר תורה. כשחזר הביתה הקפידו עליו מן השמים שבטל את ההנהגה שלו... – זה רק הנהגה, לא הלכה. וספר התורה שהיה מונח בחדרו – נגנב! הוא לא הזעיק את בני הבית, לא פנה למשטרה, עמד בתפלה והחל להתוודות לפני הבורא: שבטל את ההנהגה להתפלל ללא ספר תורה.

ולא יאומן! עוד הוא באמצע התפלה – דלת החדר נפתחה, הגנב מחזיר את הספר תורה למקום! ונעלם!!

פתחו בני הבית את הספר לראות אם היה פגיעה בתוכן, בפנים? ונדהמו לגלות: כל היריעות במקום! למעט היריעה שנכתב עליה אותה פרשה שקראו ביום הנישואים של רבי יצחק.

הרב חיים מוולוז'ין זיהה: שהגנבה של הספר היתה בגלל מעשיו, שהוא התפלל ללא ספר תורה. וכשהתוודא – תקן את הפגם ומיד השיבו לו את האבדה!

ככה זה נכון שיקרה עם כל אחד, כשיבין על מה בא לו מה שבא – ויתקן על המקום – הכל ישוב למקומו מחדש! לא יאומן כי יסופר!!

העונש מידה כנגד מידה זה נתיב לתשובה ודרך לתקון!

הגמרא מתארת: ושתי המרשעת נענשה מידה כנגד מידה; 'במידה שאדם מודד – בה מודדין לו; ושתי היתה מביאה את בנות ישראל... ועושה בהן מלאכה בשבת! מה מדרו לה מן השמים? אַחְשָׁרוּשׁ גִּזְרָה: 'שתבוא לפני ערומה!' באיזה יום? – שבת! למה בשבת? ואם זה יהיה ביום שני או רביעי מה הבעיה, מה, בשבת זה יותר חמור מיום חול?!

הרב חיים קנייבסקי מנוחתו עדן אומר: 'העונש של מידה כנגד מידה, גם בא להראות: את חומרת המעשה ודרך התקון. לגבי ושתי לא היה הבדל אם היו אומרים לה לבוא ביום ראשון או רביעי. מצד שני: מכיון שהיא נצטוותה לבוא דווקא בשבת – אז כולם הבינו: שזה משום שהיא השתעבדה בבנות ישראל בשבת! ולכן קבל עם ועדה היא לקתה בשבת דווקא! כדי לעורר.

מה יכול לגרום מקרה חד פעמי בהיסטוריה! שיכול להשליך על דורות הבאים – לא יאומן! וכל זה בשביל לעורר אותנו על מידה כנגד מידה על הדבר הזה.

לכן הוא מזהיר: 'תזהרו ממחלוקת! למרות קדושתם וגדולתם של שבטי י-ה ולמרות שהם התכוונו: 'לשם שמים! במחלוקת, אבל מהמחלוקת הזאת אנחנו סובלים עד היום!! לכן תזהרו מכל מחלוקת' כי מי יודע עד איפה ימשיכו ההשלכות.

בספר רמתים עופים מבאר את התפלה של דוד המלך: "יִבְשׁוּ וַיִּחְפְּרוּ וַיִּחְדָּו שְׁמַחֵי רַעְתִּי וַיִּלְבְּשׁוּ בִּשְׂת וַיִּכְלְמָה הַמַּגְדִּילִים עָלָי: יִרְנֶוּ וַיִּשְׂמְחוּ חֲפָצֵי צַדִּיק וַיֵּאמְרוּ תְּמִיד יִגְדֵל ה' הַחֲפֶז שְׁלוֹם עַבְדּוֹ" (תהילים לה, כו-כו).

רבתינו דרשו על דוד המלך: שהיה "יִדַע נֶגַן וַגְבוֹר חַיִל וְאִישׁ מִלְחָמָה וְגִבּוֹן דְּבָר וְאִישׁ תֵּאֵר וְה' עִמּוֹ" (שמואל-א טז, יח) – ונקבעה הלכה כמותו בכל מקום!

איזה תפלה הוא נושא? "יִבְשׁוּ וַיִּחְפְּרוּ וַיִּחְדָּו שְׁמַחֵי רַעְתִּי" – אלה ששמחים שיש עלי רעות ורדיפות והכל...

הוא מבקש: שהם "יִבְשׁוּ וַיִּחְפְּרוּ וַיִּחְדָּו" – מה הכוונה?

'יהי רצון: שמבקשי רַעְתִּי ישלחו בדבר הלכה! אפילו שהם חוגים בתורה ביחד – בדיבוק חברים, שעפ"י טבע לא צריך להכשל, כי הרבים מעמידים אחד את השני. אבל יכשלו שונאי בדבר הלכה – כדי שתתעורר רוחם בקרבם לחשוב: 'איך יכול להיות שאנחנו טועים בהלכה?! ואנחנו רבים! יושבים פה ולומדים וטועים בהלכה?!

ואז יבינו: 'שזה בא להם מידה כנגד מידה – כעונש: שהם לגלו והתגאו על דוד ועל תורתו! ואז ישובו בתשובה ויאמרו בסוף: "יִגְדֵל ה' הַחֲפֶז שְׁלוֹם עַבְדּוֹ" – 'תודה לקב"ה שהעיר אותנו במידה כנגד מידה על שְׁלוֹם עַבְדּוֹ – דוד המלך! ויודו: שהתורה שלי תורת שלום – בלי מכשול! והלכה כמותי בכל מקום.

רואים עוד פעם דוגמא: שמידה כנגד מידה – מעוררת אדם לתשובה במה שחטא.

סיפורי צדיקים;

ועכשיו אנחנו מגיעים לחלק של המעשים שקרו, שמלמדים אותנו דברים נשגבים!

הגאון רבי חיים מוולוז'ין היה מקפיד מאד: לא להתפלל במקום שאין בו ספר תורה. בעת החתונה של הבן שלו

מידה כנגד מידה (פלורידה)

מעשה בבתו של נחוניא;

מעשה נוסף – מדהים!

הגמרא (בבא קמא נ) מספרת על בתו של נחוניא חופר שיחין נפלה לבור עמוק בסכנת חיים!

למה קראו לו נחוניא חופר שיחין? כי הוא היה חופר בורות של מים לצורך עולי רגל שעולים ברגל לירושלים בדרכים, לא היה ברזיה, לא היה בקבוקים לקחת, אז היה חופר בורות שישתו ההולכים בדרך.

והודיעו לו: 'שהבת שלו נפלה לבור!'

הלכו לצדיק של הדור רבי חנינא בן דוסא – שכל העולם נזון בזכותו! שיתפלל: 'שתנצל!'

הניח את דעתם ואמר להם: 'שלום לה!' פטר אותם. שעה אחרי זה עדין לא עלחו מאמצי ההצלה, שוב דפקו לו בדלת בקשו ממנו עוד פעם שיעתיר בשבילה. ושוב ענה: 'שלום לה!' בשעה השלישית (3) בקשו ממנו עוד פעם: עדין לא הצליחו. פתאם נהרה הופיעה על פניו ואמר: 'עלתה בת מן הבור!'

רצו אל הבור וראו שבאמת היא עלתה לבר באורח פלא: שאלו אותה: 'מי העלה אותך?'

אמרה: 'היה פה איל זכר הזדמן לי וזקן מנהיגו – אברהם אבינו! והם העלוני מן הבור'

אמרו לרבי חנינא בן דוסא: 'אתה נביא?'

אמר להם: 'לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי, אלא אמרתי: דבר שהצטער באותו צדיק – יכשל בו זרעו?!' איך יכול להיות? הרי הקב"ה מודד מידה כנגד מידה; מי שנותן לאנשים לשתות ועושה בורות על חשבונו בשביל שישתו מים – יכול להיות שבתו תלקה במים?! – לא יכול להיות! לכן אמרתי: 'דבר שהצטער בו אותו צדיק לעשות בורות מים לרבים – איך יתכן שיכשל בו זרעו?!'

– מדהים! ולכן הוא פסק את פסקו.

אבל מה שארע לבת של נחוניא, בכל אופן אמר דורשני, שכן גם אם הבת עלתה בסוף ונעלה ממות, אבל בשעות שהיא שהתה בבור – אבא שלה היה נתון בעער נורא! היה לו חשש גדול: שהוא אבד את הילדה!! האם הצער הזה שהוא הצטער מתאים למה שאמר רבי חנינא בן דוסא: 'דבר שהצטער באותו צדיק – יכשל בו זרעו?!'

למה סובב הקב"ה דווקא בדבר הזה שהוא מסר עליו את הנפש?

אז בואו רגע נבין: היסוד הזה שלמדנו; מידה כנגד מידה, אמרנו: זה חסד גדול מאת ה'! להבין: מה פגמנו? והקב"ה 'מדקדק עם הצדיקים כחוט השערה' ודורשים מהם: עבודה רבה יותר! לפי הדרגה והידיעות שלהם. ואצלם – פגם קטן ופעוט, שאצלנו בכלל לא נחשב – אצלם זה כתם נורא!

וכך באר הגאון רבי אהרון קוטלר זצ"ל, הוא אמר: שפגם כחוט השערה של צדיקים – פוגם בעולמות העליונים!

והסבא מקלם אומר: הכל תלוי בהשגה של החוטא, לא במעשה. כמה השגה יש לך? צדיק – יש לו השגה עצומה! אז חטא קל שאצלנו נחשב 'חוט שערה' אבל החטא הזה בכלל לא קט בעולם העליון.

והמהרש"א אומר בדרך אחרת: למה ה' מדקדק עם הצדיקים? הוא חפץ שתהיה להם נחלה מושלמת ומפוארת! ולא יצטרכו לעבור בגיהנם בכלל, לכן הוא מנקה אותם פה – שיצאו מפה זכים וטהורים!!

וזה גם 'יסורים של אהבה!' שאומר הרמב"ן: שיש צדיקים מקבלים יסורים, לא בגלל עוונות, לא בגלל חטאים, אלא מאהבת ה'! להגדיל את שכרם שמשיכים לעבוד אותו למרות היסורים. אבל לרשעים משאירים להם את העונש לעוה"ב.

המהרש"א תואם בדיוק למה שאמר המגיד מדובנא: "אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשַׁב ה' לוֹ עֲוֹן" – שהקב"ה אינו מחשב לו את העוונות עד שיגיע לעוה"ב, אלא נפרע ממנו פה בעוה"ז! – אשריו ואשרי חלקו!! למראית עין הצדיק סובל, אבל לאמתו של דבר מנקים אותו פה בעולם השקר להגיע לעולם האמת זך וטהור, זה לא עונש, זה חסד שאין כדוגמתו!

עכשיו נבין: למה בכל אופן נפלה הבת שלו לבור? – נכון, הוא היה חופר בורות לרבים שיתמלאו מים מהשמים וכולם יהנו מהם, אבל הוא לא היה מכסה את הבורות שנחפרו על ידו. הבורות – טובים! אבל הם גם היו מכשול ברשות הרבים!! הראיה: הבת שלך נפלה בבור! אם היית מכסה – לא היא ולא אחרים היו נופלים. ואתה אדם שלם! יש לך השגות, אתה עושה דבר – תעשה אותו בשלמות. חפרת בור? בור פתוח? אמנם לא חייב... לא מחויב על פי ההלכה לכסות את הבורות, כי הפותח בורות לצורך רבים – הוא לא חייב על ההזק שיגרם. אבל אתה כבר עושה

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

הושיבו אותו בראש! מינו אותו נשיא. כל אותו היום למד אותם הלכות פסח, אבל לקראת סוף היום החל מקנטר אותם בדברים:

וככה אמר להם: 'מי גרם לכם שאעלה מבבל ואהיה נשיא עליכם?! דבר ראשון (1): עצלות שהיתה בכם – שלא שמשתם שני (2) גדולי הדור; שמעיה ואבטליון! אם הייתם לומדים מהם כמו שצריך, לא הייתם טועים בדבר הלכה.

אחרי רגע שאלו אותו שאלה בהלכות הפסח – מה ענה להם?

– 'הלכה זו שמעתי ושכחתי!'

על המקום שלמו לו מן השמים: 'אתה קצת התגאית עליהם שאתה יודע והם לא?!' – רגע אחרי זה שאלו אותו שאלה: 'הלכה זו שמעתי ושכחתי...'

ומה מסיימת מזה הגמרא? מסקנה: 'כל המתייחר; אם חכם הוא – חכמתו מסתלקת ממנו! אם אתה מתגאה, מתייחר, גם אם אתה חכם, אפילו אתה הלל הגדול! חכמתו מסתלקת ממנו.

וזה דבר שמתמיה! כי הגמרא (שבת ל) מדגישה: כמה עניו היה הלל! 'לעולם יהא אדם ענוותן כהלל ואל יהיה קפדן כשמאי! אז איך יכול להיות שדווקא הלל העניו הגדול נכשל ביהירות וגאווה?! יש הגיון שדווקא מהלל נלמד מה הגורל של מתייחר?

אבל לפי היסוד שהעבנו – הכל מובן: הלל הענוותן לא דבר בגאווה, לא ביהירות. היו לו כוונות, אולי הוא בקש לעורר אותם; שצריכים לשמש ת"ח! אולי הוא בקש לתלות את כל התורה שהוא יודע ברבותו שמעיה ואבטליון, אנחנו לא מתיימרים לדעת מה עלה בדעתו כשאמר זאת. אבל ודאי שלא היה פה גאווה ויהירות 'לשמה'.

אבל הקב"ה לא רצה להשאיר פגם אצל הלל – מיד-מיד-מיד כדי שישוב בתשובה ויחזק שוב את מידת הענווה – השכיח ממנו על המקום הלכה, כדי שיתקן את עצמו ויבוא למצבו הקודם בשלום. לכן דווקא ממנו לומדת הגמרא את הגורל של המתייחר, כי אין דבר שנתן ללמוד יותר מהפוכו, מהעניו ביותר – אפשר ללמוד את הסתירה, את הנגד, דווקא ממנו! וזה נתן לראות בבירור דרך הלל הזקן.

חסד כזה עצום! בכל אופן יש בו פגם... ואתה צדיק גמור!! ולכן אתה צריך להזהר.

כמו רבי חיים מוולוז'ין שלמדנו: היה לו רק הנהגה להתפלל איפה שיש ספר תורה, הוא לא חיב, אבל כבר נהגת ככה – לא מבטלים הנהגה, תמשיך. בטלת פעם אחת (1) – גנבו לך את הספר! תקנת – החזירו אותו. – פלא פלאות! ככה זה עובד ממש, ככה זה עובד.

למה הארי הכיש את נח?

סיפור מדהים!

נח נכנס לתיבה המנהל של גן החיות התנכ"י הוא צריך לכלכל את כל החיות בהמות ועופות עשרים וארבע (24) שעות וצריך לתת לכל אחד את האוכל שלו בזמן!

מבהיל! אם הוא ישתהה מרוב עייפות, מישחו יכול לבוא אליו בטענה? – אף אחד! פעם אחד (1) במשך שנה!! שהוא היה בתיבה עם החיות, פעם אחת הוא השתהה מלהביא לארי אוכל בזמן... לא כתוב כמה זמן הוא אחר – הארי הכיש אותו! הוא נתן לו מכה ועשה אותו בעל מום. הוא יצא מהתיבה בעל מום ולא יכול היה להקריב קרבן.

בן אדם שנה בהתנדבות, עושה חסד! מקים את העולם – העולם חרב! הוא בתפקיד של הקב"ה: 'זן ומפרנס ומכלכל...' – את כל הבהמות חיות ועופות! פעם אחת אחר?! – אין! צריך לעשות בשלימות-בשלימות-בשלמות. יא בא בי... כמובן, 'כל אחד תלוי בדרגתו, התביעה על כל אחד לפי הכרתו והשגתו' ככה אומר בעל חובות הלבבות.

הקב"ה חפץ להעניש את נחוניא בעוה"ז מידה כנגד מידה על חסרון במעשיו, כדי שיתקן עצמו פה ולכן הכשיל את הבת שתפול, שיחיה לו דאגות, שיחשוש לחיה. מכאן תלמד: השארת בורות פתוחים, אפילו שאתה פטור, אם מישחו יפול שמה... תבין מה יקרה להורים של מי שנפל שמה!

תראו: איזה דקדוקים מדקדקים בשמים!! אבל עם כל זה, חסד גדול שנותנים לבן אדם להתעורר, להבין: במה נכשל? וכך רמז לו הקב"ה.

ענותותו של הלל;

הגמרא (פסחים 10) מביאה מעשה: 'בימי הלל הזקן, בני בתרא שכחו הלכה מהלכות קרבן פסח, הלל הזכיר להם, ראו: שהוא כזה גדול בתורה מול כל החכמים שמה –

מידה כנגד מידה (פלורידה)

והכל! ולצאת ולהתנגב ולהתלבש ולחזור ועוד פעם... וזה ערב שבת! עריך ללכת לבית כנסת – זה היה ענווה שלו.

אז כשהוא העיר להם לבני בתירא, זה היה בשביל לתקן אותם – לטובתם! לעורר אותם וכן הלאה. עם כל זה, מן השמים, בגלל שהוא ברמה כזו גבוהה – על המקום הענישו אותו, שיתקן את עצמו ויתעורר: למה הוא שכח את ההלכה?

למה החמיצו היין לרב הונא?

בספר בינה לעיתים (דרוש נ') האריך לבאר גם על ענין מידה כנגד מידה – שהיא תקון לאדם חוטא. ומביא מעשה בגמרא: רב הונא החמיצו לו ארבע מאות (400) חביות יין – זה יקב שלם! זה הון עתק!! מאות אלפי דולרים, הכל החמיץ.

חכמי ישראל שבאו אליו מה אמרו לו? – 'פשפש במעשיך! תראה: על מה ולמה הגיע לך נזק? הרי אין דבר שיוורד מן השמים סתם!'

מה אמר להם? – 'מה, אני חשוד בעיניכם?'

אז החכמים ענו לו גם כן בתמיחה: 'וכי חשוד הקב"ה שעושה דין בלא דין?!' – מה, אתה חושד את הקב"ה שעושה לך דבר שלא כדין?!

אמר: 'אם יש כאן אדם היודע מה חטאתי? נו, אני מבקש: שיגיד לי!'

אמרו לו החכמים: 'שמענו, שלא נתת לאריס שלך וזה שעובד אצלך בשדה בדין אריסות! את חלקו בזמורות של הגפן, הענפים של הגפן.'

כי שנינו, אומר רש"י (בבא מציעא קג): שהאריס נוטל חלק בין וגם בזמורות! זאת אומרת מסכמים: 'אתה עובד בשדה שלי – ואתה מקבל נגיד שלושים אחוז (30%) ממה שיצא יבול! אז לא רק מהענבים, גם מהזמורות, גם מהעצים שאפשר בהם לעשות כמה דברים, נלמד תכף...

– 'אז אתה לא נתת לו.'

באמת, למה הוא לא נתן לו? – כי האריס הזה היה גונב אותה! ולכן הוא לא נתן לו. נתן לו רק בענבים...

אבל הוא קבל את התוכחת – הלך ושלם לאריס את חלקו בזמורות, למרות שגנב אותה. כי מאדם גדול כזה נדרש: לא להקפיד יותר מדי! להיות טוב גם במקרים כאלה. ואז מה קרה? בדיוק...

אתם יודעים עד כמה הוא היה עניו?

מסופר בגמרא: שפעם אחת (1) התערבו שנים: 'מי יעליח להרגיז אותי? להוציא אותי משלוותי!'

מי מתרגז? – מי שהוא בעל גאוה! מי שהוא לא בעל גאוה, שהוא לא מחשיב את עצמו, אז הוא עניו והוא לא מתרגז.

אבל הם התערבו. ואחד אמר: 'אני ארגיז אותך – ארבע מאות (400) זוז! התערבו, התערבות גדולה! הלך אליו... מתי? – בערב שבת! לפני כניסת שבת בא אליו בשעה שהוא מתקלח...

שואל: 'מי כאן הלל? מי כאן הלל?'

הלל יוצא מהמקלחת מתנגב מתלבש יוצא ואומר לו: 'כן בני! מה שאלתך?'

אומר לו: 'למה אלה ואלה יש להם ראש עגול גדול כזה?' ענה לו תשובה חזר למקלחת. ההוא חיכה עד שהוא עם סבון עוד פעם...

– 'מי כאן הלל? מי כאן הלל?'

וזה קריאה של לשון בזוי: 'מי כאן הלל?' – עוד פעם התנגב התלבש יוצא...

– 'כן בני! מה השאלה?'

– 'למה אלה ואלה הרגלים שלהם רחבות?'

ערב שבת! לפני כניסת שבת!! זה שאלות לעכשיו?!

– עונה לו...

עוד פעם בא: 'מי כאן הלל?'

חוזר... בסוף הוא קלל את הלל: 'שלא ירבו כמותך בישראל!'

אז הוא שואל אותו: 'למה אתה מקלל?'

אז הוא אומר לו: 'בגללך הפסדתי ארבע מאות זוז!'

אז הוא אמר לו: 'כדאי לך להפסיד ארבע מאות ועוד ארבע מאות ושאיני לא אקפיד עליך!'

כי אם הלל היה כעסן ומקפיד עליו – הוא היה מת! איפה תמצאו ענווה כזאת שמישהו מטריח אותך כל פעם! וכל פעם!! וכל פעם!! ואתה מבין: שזה כרטה ושזה במכוון

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

תקשיבו!

ולא זכיתי להנות ממנו. לכן אנחנו הולכים לרכוש ממנו חלב אחר'.

כי תמיד היו הולכים עם ג'ריקנים כאלה... רק החלב היה מביא חלב הביתה. הלכו אליו.

– 'ועלינו לתקן את החטא ולפייס את החלבון!'

רואים: שהקב"ה מעניש אדם אפילו בעונש פשוט כזה קטן, והוא מלמד את אשתו הרבנית: 'שעלינו לפשפש במעשים ולבדוק: איפה טעינו?' חלב לא גולש... אם הוא גלש – עריך להבין: למה? ומה החטא? – באותו ענין של החלב: כי בדבר שאדם קלקל זה מה שקורה.

ושוב פעם, זה גם בדבר שהוא לא חייב על פי דין, אפשר לתת בהקפה, אבל הוא החליט: שלא, הוא יתן לו מזומן! פעם אחת הוא 'זיף...' מן השמים עוררו אותו. זה לא חסד מהבורא לעורר את האדם על כל פופס קטן?! – זה חסד שאין כדוגמתו!

למה נענשה מיכל;

עכשיו נבין, למה נענשה מיכל אשת דוד – עונש נורא! היא לא זכתה ללדת עד יום מותה!! וכך מסופר בנביא (שמואל-ב) כאשר הובא ארון ה' אל עיר דוד אחרי שהיה אצל הפלשתים רקד דוד המלך בכל עוז לפני הארון! קרקר ופזז עד כלות הנפש!!

מיכל אשתו מביטה בעד החלון ורע בעיניה: 'אין זה נאה למלך לנהוג כך!'

כשעלה דוד להיכל אמרה לו בלגלוג: "מה נִכְבַּד הַיּוֹם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם לְעֵינַי אֲמָהוֹת עֲבָדָיו כְּהַגְלוֹת נְגִלוֹת אֶחָד הַרְקִים" (שמואל-ב ו, כ) – ככה אתה עושה מעעמך צחוק?! מקל בעעמך? רוקד לפני כולם! ככה אתה עושה?!

דוד המלך משיב לה: "וְנִקְלַתִּי עוֹד מִזֹּאת וְהֵייתִי שְׁפָל בְּעֵינַי וְעַם הָאֲמָהוֹת אֲשֶׁר אֲמַרְתְּ עִמָּם אֲכַבְּדָה" (שמואל-ב ו, כב) – אדרבא! אם הייתי יכול להקל בעצמי עוד יותר – הייתי עושה! ובאלה הָאֲמָהוֹת שאת מזלזלת בהם – עִמָּם אֲכַבְּדָה וְהֵייתִי עוֹשֶׂה זֹאת לְכַבוֹד ה'! ככה אומר המצודות דוד: 'אילו הייתי עושה מעשה קלות עוד יותר ממה שעשיתי וגם אם הייתי שְׁפָל בְּעֵינַי מֵאֵד לְהִקָּל בְּכַבוֹדִי וְאֶפִּילוּ לְפָנַי הָאֲמָהוֹת שֶׁאֲמַרְתְּ – הייתי עוד מכובד ולא מבוזז! כי עשיתי זאת לכבוד ארון ה'!!'

מה היה העונש של מיכל?

רק שלם לאריס – מן השמים הפכו את הנזק לרווח!! כי יש אומרים: שהחומץ חזר שוב להיות יין. ויש אומרים: שהחומץ התייקר כמו מחיר יין! מכל מקום הוא לא הפסיד, חזר הכל למתכונתו – נגד הטבע! למה? כי זה מידה כנגד מידה; אתה מנעת ממנו את הזמורות שזה ענין היין לכן רמזו לך דווקא: שהחומץ לך היין! שוב פעם, מידה כנגד מידה.

למה החלב גלש?

ועכשיו תשמעו עוד הנהגה,

רבתי!

ואי אפשר להבין יותר טוב מזה, עד כמה הקב"ה מדקדק אתנו מידה כנגד מידה, אפילו בדברים שאנחנו החלטנו לעשות אותם ולא עמדנו בהם...

בשעת בוקר מוקדמת, במטבח של משפחת מלצר, זה היה ראש ישיבת עץ חיים, רבי איסר זלמן מלצר אדם קדוש!

נשמעה זעקה של הרבנית: 'אוי ואבוי! החלב גלש...!'

הגאון ישב בחדר הפנימי על הספרים והוא לא חש במאומה, הלב של הרבנית דואג: הבריאות של בעלה עומדת בראש מעיניה! צריכה להשקות אותו כל בוקר כוס חלב רותח, משיבוע. ושווד ושבר! היא הרתיחה את החלב על הפתיליה, ברגע אחד (1) היא השיחה את הדעת – החלב גלש! ולא נותר כלום.

נכנסה לקדש פנימה להודיע לבעלה – והוא חוזר על המילים: 'החלב גלש! החלב גלש!!' פתאם הוא קם לבש את החלוק שלו הרבני שם את המגבעת: 'הולכים לפייס את החלבון!'

– 'את החלבון? לפייס? למה?'

הרב אמר לרבנית: 'אסביר לך בדרך...! יצאו מהבית, כשהם צועדים הוא הסביר לה: 'תשמעי, מזה זמן החלבון מצוי במעב כלכלי לא פשוט, השעה דחוקה לו! הפרנסה לא מצויה ברווח. וכשנודע לי הדבר קבלתי על עצמי: לשלם לו כל יום במזומן! לא בהקפה. ועמדתי בקבלה הזאת כל יום, הבוקר פרח הדבר מזכרוני, הוא נקש בדלת הניח את הבקבוקים ובקשתי: 'שירשום את החוב על החשבון' הייתי טרוד, לא שמת לב שהפנים שלו השתנו! מה עשו מן השמים? גמלו לי באותה מידה: החלב גלש!'

מידה כנגד מידה (פלורידה)

ש. בדרך כלל כל הנשים! לא?

הרב: רוקדות?! הן שוכבות 3-4 ימים בבית חולים, איך ירקדו? או ואבוי אם ירקדו... כן, אבל נחמד, אבל אתה מקרב!

ש. ערב טוב! כמו שהורה במיוחד אמא משתטה וצוחקת ומחייכת עם הילד וזה בעצם מה שדור עשה הוריד מעצמו וצחק והשתטה עם האנשים.

הרב: \$200! אני כבר נותן לך תכף...

(הקהל מוחא כפיים...)

תשמעו!

כדי להבין את מה שקרה עם מיכל, נקדים מעשה שמסופר בילקוט שמעוני (תהילים תתמ"ו) המעשה כך היה: אדם אחד נפטר מן העולם זקן ושבע ימים, פתחו את הצוואה ונדהמו לגלות שהוא ציונה כך: 'לא יהא בני יורש מאומה משלי - עד שיעשה שוטה!' - הוא לא יקבל פרוטה מכל הירושה עד שהוא יהיה שוטה, עד שהוא ישתגע - רק אז הוא יקבל את הכסף.

מה זה? איזה מין דבר זה? ילד בריא בנפשו! מה זה הדבר הזה 'שחוא יהיה שוטה - אז הוא יקבל את הכסף' לא הבינו! הלכו לרבנים, לחכמים. ביניהם היה רבי יוסי ברבי יהודה ברבי. והם החליטו: לעלות לביתו של גדול הדור רבי יהושע בן קרחה, הבן של רבי עקיבא, לשאול את פיו עצה ותבונה: איך אפשר להסביר את הצוואה הזאת?

כשהגיעו לבית של רבי יהושע בן קרחה - שמעו קולות מוזרים! הציצו פנימה ראו אותו: על הקרקע, על הידים ועל הרגלים ויש לו גמי בפה - והוא משתעשע עם הבן הפעוט! הטמינו את עצמם עד שהוא סיים לצחוק עם הבן... אחרי זה נכנסו פנימה, הציצו בפניו את השאלה: 'איך אפשר לקים את דברי המת; 'עד שהבן יהיה שוטה!'

התבונן בהם - וחיוך רחב עלה על פניו! ואמר להם כך: 'חייכם! שמעו זה ששאלתם עליו עכשיו הגענו!'

לא הבינו! מה הוא מדבר?

פתח והסביר, הוא אמר: 'עכשיו צחקתי עם הבן שלי - וכל מי שהיה רואה אותי סבור: 'שנטרפה עלי דעתי! גדול הדור שוכב על הרצפה?! משמיע קולות?! שם מוצץ בפה וצוחק עם הילד?! - זה מג'נון! אז זה מה שצוה האבא בצוואה כשהוא עמד להסתלק, רצה להיות בטוח: שהבן שלו יתחתן! יעמיד צאצאים - כדי להמשיך את השושלת.

הקפידו עמה על הדברים - ועד יום מותה לא זכתה לחבוק פרי בטן! ביום שנולד לה הבן הראשון בעת הלידה ממש - היא נפטרה מן העולם!! לא זכתה לראות את הבן שהיא ילדה. זה היה העונש.

הרב פונה לקהל: מי שידע למה זה מידה כנגד מידה - יקבל מאה דולרים (\$100)!

אחרי שלמדנו כבר מידה כנגד מידה אני לא יודע אם תוכלו לכוון, להבין: מה הקשר שהיא זלזלה ברוד על מה שהוא רקד ופזז לפני ארון ה' - שהענישו אותה: שלא יהיה לה ילדים! וכשיהיה לה ילד היא לא תזכה לראות אותו והיא תמות בלידה?! איפה המידה כנגד מידה?

הרב פונה לקהל: מאתים דולרים (\$200)! בקשה...

יהודי: תודה רבה כבוד הרב! אין לי את התשובה 100% רק מה שאני רואה שהמכ"מ שהוא רקד לפני הארון והיא זלזלה במה שהוא רקד לפני הארון והיא בעצם כשהיא מתה בלי לזכות לראות אתה בן אז כאילו הארון מסמל על הבן שהיא זלזלה בארון הקדש אז היא לא תזכה לראות בשמחה של הבן שלה וכאילו היא תחזור לארון...

הרב: שמעתם מה הוא אומר? הוא אומר: 'ארון - ארון' זאת אומרת ביום שהיא בעצם ילדה... אבל למה היא לא זכתה לילדים כל הזמן? וביום שהיא זכתה לילד לא נתנו לה לראות אותו אפילו! איך זה קשור?

יהודי: ידוע שתורה צריך להיות... מכ"מ, בנין היינו שצריך להקים את התורה, ואחד החפצים הוא שמחה, לעבוד את ה' בשמחה ובטוב לבב, לכן כיון שהיא לגלגלה עליו על ענין השמחה, וזה אחד הדברים שה' קלל את עם ישראל, תחת אשר לא... () זה אחד מהדברים של קיום תורה ומצות, וכיון שלגלגלה עליו אז מנעה ה' מלבנות כי כך מברכים את החתן והכלה שיבנו בית נאמן בישראל וזה א' מהדברים שה' קלל שלא יהיה אפשרות להיות בנין ואשה בלי בנים...

הרב: טוב, אבל אני לא שומע פה מכ"מ... תודה.

יהודי: ערב טוב! תודה שבאת, שמחים לראות אותך, נראה לפי שצחקה עליו כאילו על זה שהוא רקד שה' לא זיכה אותו לרקוד בשמחה של הבן שלה

הרב: אתה אומר שהיא זלזלה בריקודים שלו אז היא לא תזכה לרקוד בלידה, אתה מכיר יולדת שאיך שנולד הילד היא רוקדת?

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

ולכן צווה: שהוא יתן את כל הרכוש לבן הזה. אבל מתי? כשהוא יתחתן ויעמיד צאצאים וכשהוא ינהג כמשוגע, כשזוטה שהוא משחק אתם – יזכה בכל הירושה הנכבדה!

עכשיו נשוב למיכל. והעונש שנתנו לה מן השמים – בדקדוק עצום! לרמז לה: על החטא שלה – כדי שתוכל לתקן את עצמה. מה קרה שם? מיכל זלזלה בקלות ראש של דוד המלך שנהג בעצמו קלות ומזלזל בעצמו, מתנהג כמו שזוטה! והיא דרשה ממנו: 'מכובדות!' והיא לא השכילה להבין: שהנהגה זאת מאהבתו העזה לתורה! היא לא הבינה: למה הוא רואה לנכון לבזות את עצמו? ולהשפיל את כבודו הרם?!

אז השיבו לה מן השמים: 'גם את לא תזכי להתבזות בפני הילדים הקטנים שלך!' כמו רבי יהושע בן קרח... 'כי צריך להיות מכובדת! את אמרת לו: 'שצריך להיות מכובד' – גם את מכובדת, אבל את לא תוכלי להיות מכובדת, כי את תרצי להתנהג בקלות... מי יכול לדבר עם ילד בשכל של מבוגר?! לילד – איזה קולות אתן משמיעות? כן... איד': 'קוצי מוצי פוצי פוצי...' עושים לו כל מיני קש... וזה את לא תוכלי לעמוד בזה, לכן סלקן אותה מן העולם. וזה היה העונש מידה כנגד מידה: 'לא תוכלי להשתובב ולהשתעשע עם פעוטות!' רואים: מה זה מידה כנגד מידה וכל זה כדי שאדם יספיק לתקן את חייו.

עד כאן הנושא של מידה כנגד מידה.

ופר

ארגון להפצת יהדות (ע"ר)

הסתירות שבחינו (פלורידה)

שהוא...! שנאמר: "אוכיחך ואערכה לעיניך" (תהלים ג, כא) – על אחת כמה וכמה!

יוסף היה האח הקטן! האחים הגדולים שומעים תוכחה, מה התוכחה? "אני יוסף". זה הכל – זה בום! זה טיל ישר לפניכם!! כל מה שחשבנו – טעינו! שפכנו את דמו, כמעט הרגנו אותו, מכרנו אותו לעבד! הוא סבל חינוס! הוא צדק, הוא הצדיק, הוא צודק – טעינו בגדול!

במה הוא הוכיח אותם? הוא אמר: "אני יוסף". – אז הם הבינו! (למה הוא הוסיף? תכף נבין...) אבל מפה לומד רבי אבא כהן ברדלא: אז 'אוי לנו מיום הדין! ואוי לנו מיום התוכחה!' – מה יקרה נגיע למעלה אחרי מאה ועשרים (120) שנה עומדים בדין

– ואז נשמע: 'אני ה'!

וואוו...! אז כל מה שלא עשינו, כל מה שהשתמטנו, כל מה שכרטנו, כל מה שלא עשינו – פתאום נשמע את הקול: 'אני ה'! איפה תברח? לאן תלך? מה תעשה?

אם האחים האלה – בפני האח הקטן, שהיו בטוחים במאה אחוז (100%): שהם עשו צדק! והתברר: שהכל טעות!! אנחנו – אפילו אם היינו עושים 'הכל בסדר!' ופתאום התברר: שגם מה שעשינו – לא בסדר! מה היינו עושים?! ובפרט אם בכלל לא עשינו והחסרנו – מה נעשה ביום הדין וביום התוכחה? מה נעשה?!

שואת בעל בית הלוי: 'ולכאורה, איפה מעינו שהוא הוכיח את אחיו? הפוך! אנחנו רואים: שהוא כזה צדיק! והוא מרגיע אותם!!

אומר להם: 'ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה' למה? – 'כי למחיה שלחני אג-לקים לפניכם' (בראשית מה, ה) – ה' שלח אותי בשביל שאני יהיה פה המושל שאתם תבואו בזמן הרעב מארץ ישראל לפה אני אאכיל אתכם – זה היה הכל לטובה! אתם לא עשיתם שום דבר רע!! ככה הוא מרגיע אותם. אז איפה היתה התוכחה?

אומר בית הלוי: 'השאלה שנותרה ללא מענה – הוא הוכיח אותם: "העוד אבי חי?!" תמה יוסף באוזני אחיו: 'תגידו לי! אחרי הצער האדיר שגרמתם לאבא כשמכרתם אותי – הוא עוד חי?! למה עכשיו אתם דואגים לבריאות שלו ולא מוכנים להשאיר את בנימין במצרים, כשלפני עשרים ושתים (22) שנה מכרתם אותי!! למה לא חשבתם אז על הרעה שתבוא לאבא?!

הסתירות שבחינו;

והנה עוד קטע על סתירות שבחי היום יום שאנחנו במעשנו סותרים את מעשינו וגם על זה אנחנו מקבלים מכ"מ...!

אז תקשיבו!

הסתירות שבחינו;

יוסף התגלה לפני האחים, לא יכול להתאפק צווה: 'לפנות מעליו כל איש'.

ומודיע לאחים במשפט קצר: "אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אֶחָיו לַעֲנוֹת אֹתוֹ כִּי נִבְחָלוּ מִפְּנֵיו" (בראשית מה, ג)

השבטים לא עונים לו דבר על מה שהוא אמר. וזה קושיה עצומה! קודם כל שואלים: למה הוא שאל עוד פעם: "העוד אבי חי"? למה הוא שואל? הרי הוא כבר שמע כמה פעמים שהם אומרים לו: שיש להם אב זקן והוא בכנען והוא חי.

ולא רק זה, יהודה אומר לו: "כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן ארצה ברע אשר ימצא את אבי" (בראשית מד, לד) – אם אני לא מחזיר את בנימין בחזרה, אבא שלי יכול למות!

למה הוא שואל עוד פעם: "העוד אבי חי"? "אני יוסף" – בסדר, הודיע להם: טעיתם! נכשלתם!! דנתם אותי לא נכון, הנה! החלומות שלי התקימו אני מלך במצרים – ואתם השתחויתם לי הרי שהחלומות התקימו. "אני יוסף" – מה שאתם חשבתם שזה לא אני ולא יכול להיות! – הנה אני, "אני יוסף". אבל למה הוא מוסיף: "העוד אבי חי"?

גם אם הוא חושד בהם: שהם סתם משתמשים בתירוץ כדי לשחרר את בנימין, אז למה הם לא השיבו לו: היו אומרים לו: 'כן! אבינו חי' – תענו, שאל שאלה – תענו, לא ענו לו, עד היום הם לא ענו לו! עד היום הם לא ענו לו!! למה?

הבית הלוי (על התורה) מבאר את הקושיות האלה, אבל הוא שואל עוד שאלה: 'במדרש כתוב: 'אבא כהן ברדלא אומר: 'אוי לנו מיום הדין! אוי לנו מיום התוכחה! יוסף – קטן של שבטים היה ולא היו יכולים לעמוד בתוכחתו! כתוב: 'ולא יכלו אֶחָיו לַעֲנוֹת אֹתוֹ כִּי נִבְחָלוּ מִפְּנֵיו" כשיבוא הקב"ה ויוכיח כל אחד ואחד מאתנו לפי מה

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

הוא יגיד: 'לא, אני הייתי רך אופי, אין לי אופי כזה להוכיח אנשים, מי אני?! מה אני?!'

- 'אז למה כשהיה לך בעיות בממון עמדת על שלך וצעקת! והלכת לבתי משפט!! איך היה לך כח לכל זה? אתה רך אמרת 'רכרוכי' לא?!' - מה יענה?!

לכן הקב"ה 'יוכיח כל אחד לפי מה שהוא' - לפי המעשים שלו לפי ההנהגות שלו והוא יפיל את עצמו.

לכן המדרש אומר: "אוכיחך ואערכך לעיניך" - ידונו אותך לפי העינים שלך! איך שאתה רואת את הדברים - ככה ידונו אותך.

על פי זה ממשיך בית הלוי ואומר פסוק (משלי יז, טו) אומר: "מצדיק רשע ומרשיע צדיק תועבת ה' גם שניהם" והוא מבאר: יש אנשים יש להם תמיד נטיה להצדיק אנשים יש אנשים שתמיד מרשיעים אנשים זה ההנהגה שלהם

אבל אומרים: 'זה הטבע שלי! מה אני יעשה? אני רואה את זה כולם צדיקים: "ועמד כלם צדיקים" (ישעיה ס, כא) "ועמד כלם צדיקים". ואחרים ביקורתיים תמיד מוצאים מומים באנשים וכו'. אם אדם הוא עקבי בהנהגה או מצדיק או מרשיע אפילו אם זה לא תמיד מדויק עוד אפשר להבין: שזו הנטיה שלו הטבעית. אבל אם אדם סותר את עצמו והוא מצדיק את הרשע ומרשיע את הצדיק - זה תועבה! כשזה גם שניהם "תועבת ה' גם שניהם".

למה? אדם לא יכול לטעון שהוא הצדיק רשע! למה? כי אני הדרך שלי להצדיק אנשים'

אז יאמרו לו: 'אז למה הרשעת את הצדיק?!'

הוא לא יוכל לטעון: 'אתה יודע למה הרשעתי את הצדיק? כי הדרך שלי זה להרשיע את כולם!'

אז יאמרו לו: 'אבל למה הצדקת את הרשע?!'

סתירה פנימית מוכיחה: שהוא אוהב רשעים ושונא צדיקים! ולא תותר לו תשובה על כך.

זה מסביר לנו את המעשה המובא בגמרא (סנהדרין) כתוב שמה רבי חיים בר זרנוקי ורבי שמעון בן יהוצדק הלכו לעבר את השנה באסיא (שם מקום) פגש אותם ריש לקיש בקש: להצטרף לראות איך מעברים את השנה? בדרך הם

הסתירה העצומה בהנהגה של האחים שהוא חושף להם בשאלה - זאת התוכחה הנוראה! בזה לא יכלו לעמוד, ההנהגה שלכם אינה שווה! אם דואגים לאבא, אז למה באח הראשון - לא דואגים, באח השני - כן דואגים. זה מראה: שאתם חיים בסתירה! זה מראה שחיים בסתירה!! כשאדם סותר את עצמו באותו ענין; פעם פועל ככה ופעם פועל ככה באותו ענין - אין לו תשובה.

ככה יעמידו אותנו במשפט: יראו לנו את הסתירות; 'אתה דנת את ההוא כך וכך, אבל את עצמך לא דנת ככה! אתה למדת זכות על עצמך כך וכך, אבל אותו לא למדת עליו ככה...' ידונו אותנו! לכן כתוב: "אוכיחך ואערכך לעיניך" - כמו שאתה רואת בעינים שלך כל דבר - ככה אני אוכיח אותך! אתה תהיה השופט של עצמך - לפי מה שאתה קבעת את הכללים. והסתירות שלך בחיך ידונו אותך.

זאת אומרת מה שהוא בירר להם כשהוא אמר להם אחרים: "אני יוסף העוד אבי חי?!" - זה כמו סתירת לחי שאין כדוגמתה! אתם דואגים לאבא? אני שומע פתאם ואיפה אני כשמכרתם אותי?! "העוד אבי חי?!" - זה מפחיד! מפחיד!!

זה המקור: שדנים את האדם 'לפי מה שהוא' - כשתגיעו לעולם האמת ידונו כל אחד לפי מה שהוא; איך שאת דנת - ידונו אותך.

אם אדם יטען לדוגמא להגנתו, ישאלו אותו: 'למה לא למדת תורה הרבה?'

הוא יגיד: 'לא היה לי כוח! אני הייתי אדם חלוש!!'

יגידו לו: 'ולמה לעסקים היה לך כוח? למה לצרכים כאלה וכאלה התאזרת בעוז ותעצמות?'

- מה יענה?!

ולשאלה: 'למה לא הענקת צדקה לעניים? הרי היית משופע בממון!'

אז הוא יגיד: 'אני לא זה וזה...' - יגיד תירוצים!

יגיד לו הקב"ה: 'כן... אבל למה שפכת ממון לקנות טסלה? למה קנית זה ובזבזת על זה ועל זה ועל זה...?!' - מה יגיד?!

- 'למה לא הוכחת את החברים שלך? כשראית שהם עושים עוונות!'

הסתירות שבחינו (פלורידה)

מידות ולכן הם מלמדים זכות על האנשים שעבדו בשדה' אבל כשהוא ראה: שכלפיו – הם לא נהגו בסבלנות! והם מסלקים את הסולם בשביל שלא יוכל לעלות, הבין מיד: כי לאמיתו של דבר הם לא סבלניים כלל ועקר ממילא התברר לו: למפרע, מה שמנעו ממנו להוכיח את אותם אנשים – זה משום ששביעית קלה בעיניהם! והם עצמם חשודים על השביעית!! למה? כי היתה סתירה במעשים שלהם, זה העלה אצלו את החשד ולכן רץ לשאול: 'בני אדם החשודים על השביעית כשרים לעבר את השנה?!'

כל אחד מאתנו פה שיושב בקהל חי בסתירות! והסתירות האלה – יתנו לנו כאפות!! נגיע לעולם האמת, תזכרו: על כל דבר שדנו את האחרים ולא דנו תמיד בשווה את כולם – ואי-ואי-ואי...! מה שדנו – ידונו אותנו.

אני מאמין שיש פה אנשים שפלטו לא כולם, פלטו פעם: 'הלוואי שימות ימח שמו וזכרו!' – וואו!! איזה דין, איזה משפט ישר אתה מחסל אנשים. אחד חיב לך כסף ולא נתן לך תקופה פה ושם – 'הלוואי שיהיה עני! הלוואי שזה...' – ואי-ואי... יואו! איזה פסקי דין אתם מוציאים טאך טיך... תליינים!

נו, מה אתם חושבים? ידונו אתכם בדיוק כמו שאתם דנים את האחרים.

לכן כתוב כלל: 'כל המרחם על הבריות מרחמים עליו מן השמים! כל המקפיד מקפידים עליו מן השמים!!' איך שאתה מתנהג – ככה ישלמו לך; 'במידה שאדם מודד בה מודדים לו.'

הבנתם? רבותי! עכשו צריך להתחיל לפעול ולזכור: כל דבר שנעשה ישלמו לנו בהתאם ואנחנו נצטרך להתעורר ולהתחיל להבין: מה הרמזים שהקב"ה שלח לנו בכל דבר? אם אתה עובר לסדר היום ולא מתבונן – הוא יתן לך עוד תזכורת ועוד תזכורת על אותו דבר שיכולת כבר להמנע מהתזכורות... אבל אתה לא מתייחס – תצטרך לקבל עוד איתותים עד שתבין! מה לעשות? לא מבין כמו ילד לא מבין – נותנים לו עונש, לא מבין עוד עונש לא מבין עוד עונש – לא? – יותר גרוע! לא? – 'וְאִם תִּלְכוּ עִמִּי קְרִי' (ויקרא כו, כא) 'וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם בְּחַמַּת קְרִי' (ויקרא כו, כב) 'וְיִסַּפְתִּי עֲלֵיכֶם מִכָּה שֶׁבַע פְּחָטְאֵיכֶם' (ויקרא כו, כג) 'וְהִכִּיתִי אֶתְכֶם גַּם אֲנִי שֶׁבַע עַל פְּחָטְאֵיכֶם' (ויקרא כו, כד) ועוד שבע ועוד שבע ועוד שבע! למה? כי אתם אומרים: 'מקרה!'

– 'קרה, נפל לי, אבדתי, שכחתי...'

נתקלו באדם שחורש את השדה בשביעית – אסור לחרוש שדה בשביעית! אז ריש לקיש רצה להוכיח את האדם על המעשה הרע. שני החכמים מנעו אותו

אמרו לו: 'אולי הוא חורש כי הוא שכיר בשדה של גוי! זה לא שביעית, זה אדמה של גוי' אז הוא נמנע מלהוכיח את האדם והמשיך בדרך. ראו עוד אדם מקצץ ענפים מזמורות של הגפנים, שוב בקש ריש לקיש להוכיח את האדם שעובר על אסור שביעית. גם הפעם מנעו ממנו.

אמרו לו: 'אולי הוא זקוק לעקל בית הברד?' עקל זה סלים של זיתים או גפנים ששמים, או אולי הוא זקוק לעקל לסל לכן הוא מוריד את הזמורות, אבל הוא לא מתכוון להשיב את הכרם ומכיוון שזה המטרה זה מותר.

מה הוא ענה להם? 'הלב יודע אם לעקל או לעקלקלות...' השאלה: למה הוא מתכוון זה שמה שעושה את הפעולה? והוא אמר את זה בשנינות. המשיכו בדרך הגיעו לעלית הגג אפפה ששמה מעברים את השנה, שני החכמים האלה נהגו בריש לקיש בחוסר סבלנות! טיפסו בסולם ולפני שהוא הספיק לעלות סילקו את הסולם העלו אותו למעלה ומנעו ממנו לעלות.

ואמרו: 'טרודא הדן!' – זה טרדן לא נעלה אותו מטריד כל הזמן שאלות...

ראה ריש לקיש את זה מהר לרבי יוחנן עם שאלה: 'איך בני אדם שחשודים על השביעית! כשרים לעבר את השנה?!' – החכמים האלה הם חשודים על השביעית; הם הניחו לשני האנשים האלה לעבוד בשביעית! הם חשודים!! איך הם כשרים לעבר את השנה?!

אבל צריך להבין: אם הם חשודים מה סבר ריש לקיש בהתחלה שהם אמרו לו: 'לא-לא! לא להוכיח אותם' ומה קרה בסוף? אם בגלל שהם מנעו אותו להוכיח את עובדי השדה – הם היו חשודים כבר אצלו מזלזלים בשביעית, למה לא מהר ללכת לרבי יוחנן להתריע בפניו? למה המשיך לצעוד אתם לאסויא? ואם הוא קבל את דבריהם ונמנע מלהוכיח את עובדי השדה – מה התחדש עכשיו?! מה, בגלל שסלקו את הסולם ומנעו ממנו לעלות? בגלל שפגעו לו בכבוד אז הם הפכו להיות חשודים?!

אלא, מבאר העל"ח לפי ביאור הפסוק (משלי) מה היתה ההנהגה של ריש לקיש? לפי מה שלמדנו את הפסוק הקודם: 'מִצְדִּיק רָשָׁע וּמְרִשִׁיעַ צְדִיק תּוֹעֵבֶת ה' גַּם שְׁנִיָּהֶם' – מלכתחילה היה סבור ריש לקיש: ששני החכמים שהוא פוסע לצדם – הם אנשים סבלניים! בעלי

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

- 'כן'
- 'בא נראה: 'יתגבר כארי?'
- 'כן, אני פתחתי את המנן ביד מהרי"ץ! מה קרה לכם...'
- 'אווו!'

זהו מבסוטים כבר התחלנו יפה! יש כן-כן יש הוכחות. אדם שלא קם בבוקר בנץ הוא רק מפסיד, אתה לא מרוויח ה' הזמין אותך פגישה: 'רוצה להפגש אתך בנץ! איך שהשמש יוצאת אני רוצה לראות אותך מתפלל לפני ומה שתבקש ממני אני אתן לך תבוא לפגישה בזמן - אני אתן לך! הוא לא בא, מי מפסיד? הקב"ה לא מפסיד אותה מפסיד! ואחר כך לא בטוח שלא יהיה לך נזק באותו יום... אז לא חבל?! יש לך הבטחה: 'שחוט של חסד משוך עליך!' ולא תזוק כל אותו היום וגם חיי העוה"ב!! ואם בזה אתה מזלזל בטוח שבשאר הדברים אתה מזלזל... כי אם מבטיחים לך: 'עוה"ב! בקלות כזו, לקום - אתה תצטרך, מה זה משנה שעה קודם חצי שעה קודם חמש דקות קודם? מה זה משנה? לישון אתה תמיד יכול אחרי זה... רק תגיע בזמן! אתם רואים פעם שופטים בבית משפט קבעו זמן - אתה מאחר? יכולים לפסוק את הדין בגלל שלא הגעת שלא בפניך ולחייב אותך! למה? לא הגעת! פשוט.

אז הנה עשיתי לכם טובה לעורר אתכם על נקודה חשובה שאתם יכולים לזכות בה מאד-מאד! והקב"ה משלם 'מידה כנגד מידה' אתם תשימו לב אליו - הוא ישים לב אליכם, אתם תתעלמו ממנו - הוא יתעלם מכם, 'אם תעזבני יום - יומים אעזבך!' אם אתה מתקרה אלי - אני מתקרב אליך. אז הנה יש לכם את האפשרויות מולכם אתם יכולים לנהג את עצמכם עכשיו בעולם לפי מה שלמדנו ואל תבואו בטענות רק לעצמכם כי אתם קובעים בדיוק: איך יתנהגו עמכם משמים!

מודה לכם על ההקשבה! תודה רבה לכם!!

אין מקרה! שום דבר, שום דבר ממש אינו במקרה, אין הכל בהשגחה מאת ה' לעורר אותנו וזה חסד - כדי שנוכל לתקן ולהמשיך הלאה בדרך הישרה.

הבטחה לקהילת יד מהרי"ץ!

והבטחתי לתימנים שהתפללתי אצלם ביד מהרי"ץ שארחו אותי ואמרת להם בענין קימה ב'הנץ' להתפלל, לקום בנץ להתפלל-להתפלל לבורא עולם. מי שמתפלל בנץ - 'מובטח לו: שהוא בן העוה"ב!' לא כדאי להתאמץ?!

אם היו אומרים לבן אדם: 'כל בוקר שאתה קם בנץ אלף דולר (\$1,000)! היה קם!! יום אחד לא מפסיד!! מה זה אלף דולר? זה שלוש מאות אלף ששים וחמש דולר (3,065) בשנה. ובעשר (10) שנים - זה כפול עשר! ואם תחיה מאה (100) שנה זה ותקח את זה? - לא! אבל עוה"ב אתה יכול לקנות בכסף? - לא! ואמרים לך: 'רק תקום - עוה"ב!'

ולא רק זה, 'מובטח לו: שכל יום... כל יום כל יום שהוא קם בנץ 'חוט של חסד משוך עליו! מן השמים ישפיעו עליך חסדים! חסדים כל היום!! ולא תזוק באותו יום, לא יהיה לך נזק. - הבטחות כאלה! בשולחן ערוך זה כתוב.

וכשאדם יגיע לעולם האמת יגידו לו: 'תגיד, קימת תורה ומצוות?'

הוא יגיד: 'בטח! אני דתי תשאל במיאמי כולם מכרים אותי...'

- 'טוב-טוב לא עריך לא עריך טוב בוא נפתח את השולחן ערוך ונראה? טוב?'

פותחים את השולחן ערוך הלכה ראשונה: 'יתגבר כארי לעבודת הבורא!' באיזה שעה קמת?'

- 'אה... פעם בשבע (7:00) פעם בשמונה (8:00) פעם ככה פעם ככה...'

- 'רגע-רגע! מה כתוב פה? הלכה ראשונה: 'יתגבר כארי!'

"ייראוך עם שְׁמֵשׁ" (תהלים עב, ה) היית עריך להתפלל בנץ התפללת? לא! אז מה אתה אומר שקימת? על הפתיחה רק מתחילים לדון כבר, לא מה יהיה ההמשך... אבל אם בן אדם בא

ואמרים לו: 'תגיד לי אתה קימת?'

מעבר לחלק השו"ת בפלורידה;

למי שיש שאלות? בבקשה!

שאלה 1 איך מבקשים סליחה?

ש. ערב טוב כבוד הרב! איך מתקנים את זה שהוכח מאנשים בדברים לא נכונים איך מתקנים את זה היום?

הרב: אם אמרת להם דבר שלא נכון גרמת להם עגמת נפש, אתה צריך לפייס אותם, לרעות אותם ולומר להם: 'טעיתי! אמרתי לכם דבר שהוא לא נכון אני מתנצל ואני מבקש מכם: שתמחלו לי על עגמת הנפש שגרמתי לכם!'.

שאלה 2 האם המתים מהחיסונים זה

תוכנית רעה או טובה?

ש. ערב טוב! שלום, אני לא מדברת עברית כל כך טוב אז אני אנסה לקרוא את השאלה שלי,

הרב: בבקשה.

ש. אנחנו יודעים שכל מוות או מחלה היא מה' נכון?

הרב: נכון

ש. אבל אנחנו רואים היום תכנית רעה ע"י בני אדם שחושבים שהם 'אלהים' אלה שמתו או חולים עכשיו בגלל החיסון האם זה היה קורה גם אם לא היה חיסון כי זה תכנית ה' האם יש לנו בחירה בגורל שלנו או שהוא נקבע מראש? והם היו מתים בדרך אחרת?

הרב: שמעתי שאלה יפה! וטובה. הקב"ה מגלגל הכל בעולם ומאפשר למה שהוא רוצה שיתקיים, כתוב: 'שבמלחמת גוג ומגוג ימותו שני שלישי (2/3) מן העולם!' לכן זה לא פלא שהם רוצים להשמיד בדילול אוכלוסין יותר אפילו משני שלישי! הם רוצים אפילו להגיע לחצי מליארד אנשים בלבד!! זה אמר ביל גייטס בקולו וזה אומרים כל אלה שיש להם את ה: 'סדר העולמי החדש!' אז עכשיו הם בחרו דרך ע"י חיסונים ע"י תרופות וע"י מאכלים מהונדסים וע"י כימיטריולס מה שהם מעיפים עלינו מלמעלה שובלים של מה שנקרא כמו עננים שזה כל זה בעצם יודיד הכסף ואלומיניום עם כל מיני דברים... עם טענה כאילו: 'בשביל האקלים להוריד גשמים!...' וכל מיני קשקושים ובנתיים הם מרעילים אותנו כי אנחנו

נושמים את זה! על המכוניות תלכו ותאספו שמה תביאו מגנט ותראו שעולה לכם ברזל! אז זאת אומרת מאיפה זה הגיע? מלמעלה! זה גם נבלע בארמה והארמה מתקלקלת ומה שצומח לנו צומח עם זה כמו שדגים שאוכלים עופרת ואנחנו אוכלים את זה - זה גורם לנו גם כן לנזק אם אוכלים הרבה וכן הלאה...

עכשיו היות וכתוב ש: 'במלחמת גוג ומגוג ימותו שני שלישי!' זה מוכרח שיהיה! איך? או במלחמה גרעינית שתהיה שכל האומות ילחמו אלה באלה שזה מלחמת גוג הפיזית או כמו שאמר החפץ חיים: 'שהמלחמה לא מחוייבת להיות פיזית אלא מלחמת הכפירה באמונה!' כמו שכל הבונים החופשיים והביג פארמה וכל הדיפסטייט כולם רוצים בעצם להנהיג את הלוזיפר את הסמל שלהם עם העין והבונים החופשיים והפירמידה וכל זה כמו שיש לכם בדולר ב-וואן דולר (\$1) יש לכם את הפירמידה עם העין - כל זה תוכנית זדונית של הפרי מיסון - הבונים החופשיים אז זאת אומרת אלה הם בעצם תוכניות שהם רוצים: לדלל אוכלוסייה! אז או שזה יהיה ככה או יהיה ככה.

עכשיו מי ינצל ומי לא? כתוב: 'הרוצה להנצל ממלחמת גוג ומגוג - יעסוק בתורה ובגמילות חסדים!' בלאס וגאס הייתי שלשום נתתי הרצאה על גמילות חסדים והסברתי בהרחבה שעתים את כל הנושא של גמילות חסדים! מי שלומד תורה ומקים ועוסק בגמילות חסדים עם הבריות - הוא מוגן! מה זה מוגן? "יפול מצדף אֶלָּף וְרַבְבָּה מִיִּמִּינֶךָ אֶלְיָךָ לֹא יָגֵשׁ." (תהלים צא, ז) אפילו תהיה בתוך אחד עשרה (11,000) אלף איש - תפול פצצה גרעינית אפילו - אתה תשאר חי! וכל אלה מסביבך ימותו!! עד כדי כך ה' ישמור על כל מי שעסק בתורה ובגמילות חסדים. ככה אמר ר' אליעזר בגמרא וככה אמר החפץ חיים: 'שאין משהו שיכול להגן על האדם בגוג ומגוג ובאחרית הימים! רק מה שאמר ר' אליעזר'.

אז לכן אם רק תעסקי בתורה ובמעוות ותקימי הכל כמו שצריך ותעסקי בגמילות חסדים - אין לך לחשוש! והראיה: שהרבה אנשים שמעו למה שאמרנו ב: 'וירוס טי וי' ונצלו מהחיסונים ולא לקחו! אלה שלא שמעו - מתים אחד אחרי השני כמו שרואים: 'דום לב!' אלף שש מאות ששים ואחד (1,661) התפרסם היום ספורטאים מתו על המגרש בשנות שלושים-ארבעים (40-30) לחייהם כשהם בריאים כמו סוסים! איך זה יכול להיות? ולמה העליה הגדולה הזאת דווקא אחרי החיסונים? - כי זה הורג! יש בתוך החיסונים גרפין אוקסיד שזה עושה בתוך

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם להבירו

הרב: שאלתי במה את יכולה לעזור? רצית לדבר את אמרת זה הכל מה יכולה לעזור? את רופאה? יש לך תרופות?

ש. לא. לא רופאה אבל יש אמצעים שאפשר לשפר א...

הרב: למשל? למשל? מה היית עושה? מה היית עושה שהם לא עשו? מה, הם לא עשו כלום? הם סתם חיכו שהיא תמות?

ש. לא הם עשו אני לא אומרת שהם לא עשו.

הרב: אז זהו הם השתדלו מה את היית יכולה להוסיף?

ש. אני התקשרתי לגורמים ונתתי כל מיני דברים

הרב: לא הבנתי אז את ידעת או לא ידעת?

ש. ידעתי חודש לפני שהיא נפטרה

הרב: ומה עשית למנוע?

ש. והתקשרתי למי שאתה רוצה

הרב: ומה עשית? מה פעלת למנוע? מה מנע?

ש. התקשרתי לגורמים כמו אלה שמבינים שיש להם סי בי די

הרב: שמעתי. בסוף אחרי חודש היא נפטרה ראייה: שלא יכולת לעזור! אז רק חודש הצטערת מאד בעער ניסית לעשות – זה יפה מאד! אבל זה לא עזר. אז מה שמנעו ממך... תארי לך אם חודש היית בלחץ כל הזמן לפעול – לפעול – לפעול אם היו מודיעים לך שנה – אז לא היתה לך שנה! לא היתה לך שנה, כל השנה היתה בעער ולא היתה לך חיים – שנה! אז מנעו ממך את העזר אז מה? לא עשו לך ברשעות את לא עריכה 'למחול' את עריכה לשמוח שהתחשבו בך!

ש. אוקיי. אני רוצה גם ברכה

הרב: בבקשה, למה?

ש. לזיווג

הרב: היית נשואה או לא?

ש. אה.. לא...

הרב: רשמי. טוב. אז בואי נתחיל ככה מה השם שלך?

ש. אדל ברכה בת רחל.

הדם קרישים ואז יש סתימות והסתימות לא מאפשרות לאדם חיות והוא מת. תודה על השאלה. הגברת בשורה ראשונה... זה בידיעת ה' בידיעתו הוא מגלגל את החובה ע"י חיבים כן.

שאלה 3 כועסת על המשפחה! מה עושים?

ש. ערב טוב לך כבוד הרב מה שלומך?

הרב: ב"ה ואת?

ש. ב"ה

הרב: אוקיי יופי.

ש. החודש הזה לפני שנה נפטרה לי אחות שהיא קטנה ממני מ'המחלה' ויש לי כעס גדול! על המשפחה שלי על זה שהם בכלל לא גילו לי שהיא בכלל חלתה איך אני יכולה לצאת מזה

הרב: קודם כל נגיד שאמרו לך מה היית יכולה לעשות?

ש. אני הייתי יכולה לדבר אתה אה... יותר לעזור לה יותר...

הרב: עכשיו את גם יכולה לדבר אתה בזה שתעשי מצוות לעילוי נשמתה! כל מצווה שתעשי לה – היא יותר טוב מאלף (1,000) דיבורים שהיית מדברת אתה בחיים! כי כרגע אין מי שיכול לעזור לה – בגלל מצבה. אבל ודאי שע"י שתעשי מצוות למענה על שמה וכו' את תעזרי לה לאן שיעור! ואלה שמקבלים למעלה סיוע מלמטה משתדלים גם מלמעלה לפעול לטובת אלה שעושים למענם!! זה קודם כל.

דבר שני (2) איך את יכולה למחול לאלה שלא אמרו לך? השאלה: מה הסיבה שלא אמרו? אולי לא רצו לצער אותך אולי לא רצו לגרום לך אני לא יודע מה. ושאת תהיי שמה ושאת לא יכולה לבוא כי את בחו"ל, לא יודע מה החשבון אבל אם את יודעת מה החשבון? צריך לראות. מה היה החשבון את יודעת?

ש. הם לא רצו להדאיג אותי.

הרב: זהו. מה לא טוב? צריך לנשק אותם.

ש. יכלתי לעזור כביכול כשאדם יודע לפני..

שאלות ותשובות (פלורידה)

הרב: תפושש לחשוב מה הגורם אז יכול להיות שלא יבוא עוד מקרים ואתה תעצור אותם! מה לא טוב?
ש. מפחיד קצת.

הרב: בגלל שאתה לא רוצה להיות מחובר למה ש.. מאותתים לך! אתה רוצה להיות 'פרי' פרי - פטור מהכל וחי איך שאני רוצה מתי שאני רוצה זהו. אבל העולם לא מתנהל ככה! מה נעשה?

ש. אבל כבוד הרב! לקום בשש וחצי (06:30) בבוקר לנץ בהתחייבות לכל החיים

הרב: אתה יודע איזה כיף? תקשיבו! נשמה תקשיב קודם כל אני שמח בינתיים שאתה היחידי שהבנת את מה שאמרתי.

ש. זה נשמע קל אתה קם בשש וחצי. אנשים חושבים זה חד פעמי.

הרב: תקשיב אתה בחור מבין! תקשיב טוב. אני חוזר לפעמים מההרצאות באחת-שתיים (01:00-02:00).

ש. זה גם העסק שלך.

הרב: איזה עסק זה עסק?

ש. זה מה שאתה חי.

הרב: אבל אני פטור.

ש. מתי שאתה מתעורר - אני הולך לישון.

הרב: מה שמך?

ש. שי.

הרב: אני פטור מלהתפלל בכלל אני יכול לא לקום בבוקר פטור.

ש. את זה אני רוצה.

הקהל צוחק...

הרב: אבל זה היה לך עד עכשיו. זה היה לך עד עכשיו... אבל הקב"ה כ"כ אוהב אותך שהביא אותך הערב שתשמע שאתה לא פטור.

ש. אני פה כי אני אוהב לשמוע אותך.

הרב: ברוך ה' אבל אתה לא פטור נשמה שי.

הרב: אדל ברכה בת רחל ה' יזכה אותך ללכת בעניעות ש. אמנ!

הרב: ותזכי בעזרת השי"ת לזיווג הגון מהרה.

ש. אמנ!

הרב: שאלה נוספת הנה פה שורה ראשונה:

שאלה 4 כשרות הבשר בכל העולם!

ש. שלום כבוד הרב רציתי לשאול אותך על זה שאתה מדבר על כשרות של הבשר ש... לא יכול להיות שזה כשר אם בכמות זמן מסוימת

הרב: שחיטה תעשייתית - אי אפשר שתהיה לעולם כשרה!

ש. גם בפרות וגם בעופות?

הרב: פרות עופות חודו מה שתדע

ש. אז כלום לא כשר בארץ?

הרב: נכון ובעולם. זה כסף הרבה כסף מליארדים. זהו מה לעשות.

הנה פה. יעמוד כבודו...

שאלה 5 הנושא של מידה כנגד מידה

מפחיד!

ש. אני מתרגש קצת.

הרב: טוב מאד.

ש. הרצאה מאד מפחידה עם ה: 'מידה כנגד מידה'

הרב: הפוך! חסד!! חסד.

ש. לא-לא מפחיד-מפחיד.

הרב: למה אתה מפחיד?

ש. מפחיד

הרב: לא הבנתי! עד היום קרו לך מקרים קרו מה עשית אתם? פחדת? פחדת כשקרו לך מקרים?

ש. לא

הרב: למה לא פחדת? כי אתה לא מבין אפילו על מה הם באו. עכשיו אם יבוא לך ממחר נגיד מקרים אתה לפחות

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם להבירו

הרב: מה השאלה?

שאלה 6 למה יוסף נענש קשה כל כך?

ש. אמרת בתחילת ההרצאה אם אני לא טועה שיוסף נשלח לכלא על כל מילה שהוא אמר – שנה.

הרב: עוד שנתים

ש. נכון?

הרב: נכון

ש. וזה גזר דין מאד רע!

הרב: לא! זה טוב מאד.

ש. איך טוב מאד? אם הוא אמר מילה ונשלח לכלא?!

הרב: כי צריך להנך אותו ואם יהיה לו אחר כך חוסר בטחון והוא לא יבטח בה' ויבטח באנשים אז הוא יבטח ב: "פְּחִי וְעַעֲם יָדִי" (דברים ח, יז) ולא בקב"ה – אוי ואבוי! "אל תבטחו בנדיבים בן אדם שאין לו תשובה" (תהלים קמו, ג) אנחנו צריכים רק לבטוח בה' הוא היכול הוא בעל היכולת בלבד כל האנשים יכולים להיות רק שליחים שלו אלינו, שום בן אדם לא יכול להזיק אותך בלי רצונו, בלי הסכמתו. שום בן אדם לא יכול להועיל לך להטיב לך בלי רצונו בלי הסכמתו. אם אני בוטח בה' – אני מסודר!

ש. הרב! אתה הורס לי את המשך השאלה.

הרב: יש לי פה ציצית בשבילך מתוק.

ש. לא. לא.

הרב: למה?

השאלה שלי לאן שרציתי להגיע עם זה, זה כך: אם יוסף קבל על כל מילה שנה או שנתים והקב"ה 'חנן ורחום' איך על ארבעה (4) מילים שארבעה מילים שאברהם אמר – קבלנו כל כך הרבה שנות עבודות!

הרב: "בְּמַה אֲדַע כִּי אֵיךְ שָׁנָה" (בראשית טו, ח) כיוון שהוא שורש האומה הישראלית המשקל של המילים שלו יותר גדול מאשר יוסף לכן על כל מילה – מאה (100) שנה עבודות!

ש. אז איפה חנן ורחום על כל מילה מאה שנה?

ש. אבל למה אתה כן. בגלל ש: 'העוסק במצווה – פטור מן המצווה!' ובשעה שאני עוסק במצוות אם אני לא יכול לקים מצווה בגלל מצווה אחרת – אני פטור! אז כל העוסק במצווה – פטור מן המצווה.

ש. אמרתי לך שזה העסק שלך אמרתי את זה. זה לא יפה אתה קם בבוקר זה המפעל חיים שלך.

הרב: בוא אני אסביר לך, זה מה שאני עושה – צריך היה לעשות כל יהודי בישראל! אם היינו עושים את זה ככה, לא הייתי צריך לרוץ בכל העולם לתת הרצאות, אתה היית מחזיר יהודי אחד (1) והשני רק אחד ואחד עוד אחד והיינו חוזרים כולנו בתשובה! לא צריך שאחד ירוץ בכל העולם. אפשר שאתה תגיד לחבר שלך וחבר שלך יגיד לחבר שלו וככה מעבירים אפילו כל אחד!

אמרתי ב: 'נאסו קוליסאוס' הייתי לפני שנים פה ואמרתי: 'מליון (1,000,000) חוזרים בתשובה יש! כל אחד יקבל על עצמו: להחזיר חבר ידיד משפחה אחד (1) במשך שנה (365 יום) פרויקט! אחד בשנה, עוד שנה נהיה עוד מליון!'

ש. אני צריך להחזיר את עצמי קודם

הרב: אז לכן אני אומר בשביל זה אתה פה אז אני מסביר לך אם אתה תקום... בוא נגיד שהציעו לך עבודה והעבודה מחיבת לקום לא... בארבע (04:00) אתה יודע בארץ יש עבודה ישנם אנשים שיש להם עבודה שהם מבסוטים ממנה קוראים לה: 'עובד עירייה'... אתה יודע מה זה עובד עירייה? – בזבל! קבוע-קבוע אתה יודע באיזה שעה הוא קם? שתיים (02:00) בלילה והוא מפנה את כל הפחים עם ריח? 'תענוג'... ומה, הוא מתלונן? כולם רוצים את העבודה הזאת! כי עובדים שעתים-שלוש (2-3) מקבלים משכורת, כל היום פנוי וזהו. אבל הוא קם מוקדם! כי מרוויחים משכורת, לא גבוהה במיוחד אבל משכורת בתנאים של עירייה... נו, לקום לבית הכנסת עם ריחון! להריח דברים טובים להתפלל עם חבר'ה להגיד: 'בוקר טוב!' לכולם לצאת לעבודה מאושר!! שאתה יודע: שלא תזוק היום! ויהיה לך חסדים!! ושתהיה בן העוה"ב!!! לא שווה לקום בבוקר?!

ש. בתברואה זה השכר בסוף החודש לא בסוף החיים.

הרב: מתוק אמרתי שכל היום לא תזוק! מה, אתה לא מבין על מה אני מדבר? וחסד כל היום! לא טוב! מה אתה רוצה יותר טוב תבדוק. אני חי ככה – ככה זה עובד

ש. אני עכשיו לשאלה שלי

שאלות ותשובות (פלורידה)

הרב: זה קידוש השם! הוא מתביש מהקהל תגידו לו שזה בסדר. אתה שם. שם. תגיד: 'שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזמן הזה!' ה' יצליח אותך בכל מעשיך! תהיה בריא.

והקהל ממשיך למוחא כפים לבחור:

תן לגברת שמה. תן לגברת שם. אשריכם!

ש. שלום כבוד הרב! איזה התרגשות רבה קודם כל שעשית את המאמץ והגעת עד אלינו תודה רבה לך.

הרב: תודה.

שאלה 7 איך אפשר לדעת על איזה מצוה בא היסורים?

ש. אה... יש לי שתי (2) שאלות אחת (1) שקשורה להרצאה שנתת עכשיו אחת שחשבתי עליה כבר תקופה. אה... הראשונה זה לגבי מה שאמרת שהגוף בנוי משס"ה (365) גידים רמ"ח (248) אברים ולפעמים אנחנו מקבלים פגיעה בגוף ואנחנו צריכים לעשות חשבון נפש עם עצמנו ולראות מאיפה בדיוק זה מגיע. עכשיו... בן אדם פשוט איך הוא יכול בדיוק להבין מאיפה זה מגיע כאילו?

הרב: אמרנו שבדרך כלל יש מצוות שתלויות באברים ולפי האברים. אם לא... מצלצלים לרבנים ומבקשים לדעת: במה מדובר? בדבר ספציפי שקשה לדעת, אז בדרך כלל התורה מגינה! אם לומדי הלכות, תורה אז התורה היא כנגד כל האברים כולם ואז ממילא יכולים להתקן.

ש. בן אבל א... כאילו איך אנחנו... ע"ה

הרב: תגידי ספציפית איפה הרגשת כאב? משהו...

ש. לא בהכרח עלי אבל נגיד למשל אדם מסוים שיש לו כאבים נגיד בכתף או בעוואר או בגב וזה כאב שהוא מטייל גם...

הרב: אם זה בכתף – כבר אמר האר"י הקדוש: 'שתכף לנטילה סעודה' אם בן אדם בין הנטילה שהוא נוטל ידים לסעודה הוא מדבר אז הוא יכול לקבל כאבים בכתף למה? כי כתוב 'תכף' – תכף לנטילה סעודה לא להפסיק! תכ"ף זה אותיות כת"ף אז יכול לפגוע לו בכתף. לדוגמא, אם אדם יש לו כאבים בעוואר כמו שאת אומרת אז יכול להיות שהוא הולך בדרך גאוה! כתוב: 'אסור ללכת בקומה זקופה' אם בן אדם מרים את הראש ככה והולך... זה דרך גאוה אדם שהולך, אומר השולחן ערוך: 'שהוא צריך כשהוא הולך שהמבט לו יהיה באופן כזה שהעינים

הרב: לא הבנת, יש גזירות שהיו צריכות להתגלגל אבל איך הם מתגלגלות? מאחד שעושה משהו מזה זה מתגלגל. גם יוסף שירד למצרים זה בגלל הגזירה שעם ישראל צריכים להיות בגזירה של: "אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה" (בראשית טו, יג) איך יורידו אותם למצרים? בדרך הזאת, אז יש גלגולים וסיבות איך מגיעים למה שצריך להגיע, אבל היה צריך להגיע בשביל להכשיר את עם ישראל לקבל את התורה הם צריכים להיות עבדים של בשר ודם! אחרי שהם יתרגלו לבשר ודם יהיה להם קל להיות עבדים למלך מלכי המלכים!! זה יותר משתלם גם לא מקבלים שעבוד, מקבלים שכר! מקבלים עוה"ב!! אז יותר קל, חיבים להכשיר אותם. בשביל שתהיה חייל טוב מכניסים אותך לטירונות 'קורעים אותך!' מה שנקרא שתהיה: 'חייל טוב!' בשביל שאם תהיה מלחמה תנצל ולא יהרגו אותך זה לטובתך מה, הם מענים את החיילים!?

ש. ה: "אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה" חלק לא סיימו את הארבע מאות שנה.

הרב: הם לא רצו! הם לא רצו. לא... מי שנפטר – נפטר, הצאצאים שלו ממשיכים, השושלת שלו ממשיכה גם אברהם נפטר יעקב נפטר כולם נפטרו אז מה? אז מה? הם גם לא קבלו את התורה בעצמם אז מה?

ש. אז איך זה משפיע ארבע מאות שנה על אלה שלא...?

הרב: אמרתי, המשך, אתה יוצר אילן אתה מביא ילד הוא בן שלך הוא בניין ממשיך עוד ממשיך עוד ממשיך וההמשך שלך זה מהשורש שלך – כל אלה ענפים שלך.

ש. אם הגזע חזק – הענפים חזקים.

הרב: בדיוק! עכשיו יש לי ציצית בשבילך. עוד מעט עוד מעט...

הרב: למה עוד מעט? בוא עכשיו תהיה ראשון תהיה הראשון!

ש. הרב אי אפשר. לא-לא. זה הרבה התחייבות אני לא יכול.

הרב: בכבוד! בכבוד. בוא-בוא... זה ציצית!

הקהל מוחא כפים, וברקע השיר: 'הכל יודוך...' ולרקע השירה ומחיאאות הכפים הבחור עולה לבמה... מנשק את ידו של כבוד הרב שליט"א ומקבל ציצית

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם להבירו

ש. אז זהו כל מי שעבר מוות קליני ולא מספרים שום דבר על מצוות – הם שקרנים?

הרב: אני לא יודע מה שאלו אותם, מה שאלו אותם והם שקרו?

ש. לא. הם פשוט לא מזכירים את זה ששאלו אותם משהו על מצוות.

הרב: אז מי אמר שהם לא משקרים? אם שאלו אותם והם לא עונים – יכול להיות שלא התאים להם. לדוגמא, העלו את בלעם באוב שאלו אותו שאלות – אז הוא אמר: "לא תדרש שלמם וטבתם כל ימיה לעולם" (דברים כג, ז) של ישראל למרות שהוא אומר: שישראל באמת הם למעלה במקום הכי גבוה! אבל הוא המשיך להגיד: "לא תדרש שלמם וטבתם" למה שיגיד ככה? למה? – כי הוא היה רשע! מת רשע נשאר רשע!! לא מתקנות המידות כשאדם מת, הוא מת איך שהוא מת; מת רשע – נשאר רשע! מת צדיק – צדיק.

ש. אוקי הבנתי... כאילו זה עדין... איך אפשר, למי להאמין? כאילו מה?

הרב: מי בקש ממך להאמין?

ש. לא להאמין? אז ממה ללמוד?

הרב: מי אמר לך להאמין לאלה ששואלים באוב? אלה ששואלים באוב?

ש. לא. לא אוב אבל פשוט מהתענינות.

הרב: מוות קליני זה כמו אוב בדיוק! ולכן שואלים בתורה, כתוב בתורה הכל! לא צריך לשאול את המתים. יש אנשים שחיים שהם יודעים למה שואלים את המתים!?

ש. אבל הם מתו והם חזרו כאילו.

הרב: אני אשאל אותך שאלה, אותו אדם שהעלו בסיאנס נגיד שקראו זלמן וזלמן היה יהודי פשוט – היית הולכת לשאול אותו שאלות!?

ש. זה לא מה שאני שאלתי, התכוונתי לאנשים שחוו מוות קליני וחזרו לחיים

הרב: נו.

ש. והם מספרים את הסיפור שלהם והם לא אומרים כלום על מצוות

יכולות לראות את הרגלים בשעה שהן הולכות! אם הוא לא רואה את הרגלים בשעה שהם הולכות סימן: שהראש שלו מוגבה יותר מדי – זה אסור! כתוב: 'אסור לילך בקומה זקופה – הרי זה כדוחק רגלי השכינה!' וכן הלאה. אבל צריך לשאול רב.

ש. אז מה כל פעם שכואב למישהו משהו או לי לדוגמא משהו אחר אני באמת צריכה כל יום עכשיו לשאול?

הרב: מי שבאמת רוצה להבין את שורש כל דבר ודבר לכן ככה עד שהוא לומד.

ש. אבל זה מטריד.

הרב: נכון וכשאת מרגישה כאבים ביד – את לא הולכת לרופא?! ואחר כך מרגישה בבטן – לא הולכת לרופא!?

ש. את האמת? לא...

הרב: יש לך בעיה בעינים – לא הולכת לרופא! ואחר כך לא שומעת טוב באזנים – לא הולכת לרופא! זה מטריד מאד! כל הזמן את בקופת חולים!! למה את הולכת כל פעם? זה מטריד! אל תשאלי אף אחד...

ש. לא, ח"ו אני לא רוצה ללכת למקומות האלה בגלל זה אני שואלת.

הרב: אז לכן אני אומר לך פעם, פעמים שלוש לומדים את הפרנציפ' ואחרי זה מבינים מאופה הכיוון.

שאלה 8 האם מתים קלינים משקרים?

ש. טוב. השאלה השנייה א... היא שאלה לגבי מוות קליני ביהדות, אני רציתי לשאול אותך: למה יש סיפורים של מוות קליני שחלקם אנשים מדברים על זה ששפטו אותם על המצוות ועל דברים שהם עשו וחלקם אנשים שהם יהודים לא מדברים על זה ולא בכלל אפילו אומרים ששפטו אותם על זה או שקרה דבר כזה?

הרב: אי אפשר לדון משמה כי זה לא צריך להיות תמיד דבר אמת כי יש גם אנשים שקרנים שנולדו שקרנים והם נשארים שקרנים גם לאחר המוות לכן הם גם יכולים לשקר גם לאחר מכן.

ש. אבל מה האינטרס שלהם לעשות דבר כזה?

הרב: מי ששקרן – שקרן! מה לעשות? מה האינטרס של שקרן שהיה פה להיות שקרן? מה האינטרס שלו? – לשקר! זהו הוא מתפרנס.

שאלות ותשובות (פלורידה)

הרב: אסור לאכול בשום מקום! אם אין בשר עכשיו כשר – מותר לך לאכול חזיר?!

ש. לא

הרב: אז "כל נבלה וטרפה" (יחזקאל מד, לא) זה בדיוק כמו חזיר!

ש. אז אני שואל שאלה, אם בן אדם עכשיו הולך לקנות בשר במקום כשר הוא ילך לפאבליק'... זה קונה לו כשר זה אותו דבר!

הרב: אתה לא שומע? בדיוק אותו דבר! הסברתי לך: נבלה וטרפה וחזיר – זה אותו עונש!

ש. אז בזבז כסף! בקיצור

הרב: בזבז כסף

ש. תודה רבה!

הרב: וגם אתה הופך להיות מטומטם!

ש. הבנתי...

הרב: או שתהיה טבעוני

ש. אוקיי

הרב: או שאתה תצליח לעשות 'שחיטה פרטית' עם מי שיודעים את כל הדינים וההלכות את מי שיודע לבדוק סכין ביבש כמו שצריך ויהיה בעל חוש ורגש לבדוק ולא שוחט הרבה! למה? כי אז זה הופך להיות 'תעשייתי' וזה צריך להספיק... כי יש 'ליין' הליין לא עוצר צריך להתקדם תיק תיק תיק...

ש. הבנתי אין פה כזה ליין פה כולם אוכלים מאותה כשרות

הרב: כסף זהו זה רק כסף

ש. תודה רבה ה' יברך אותך

הרב: תודה! תן לבחור שמה עם החליפה האפורה.

שאלה 10 האם מכ"מ זה לא 'חשבונות' עם הקב"ה?

ש. שלום כבוד הרב! אנחנו אנשים פשוטים, אני בן אדם פשוט לא עדיק לא כמו יוסף או כמו דוד המלך, אנחנו גם צאצאים שגם אבותינו והסבות עשו עברות, איך אנחנו יכולים היום לדעת כמו שהרב אמר 'מידה כנגד מידה'

הרב: מי אמר שהם הגיעו לאן שהם צריכים להגיע בשביל לדעת שיש מצוות ויש ג"ע והכל?

ש. אוקיי עכשיו הבנתי.

הרב: תודה רבה.

ש. אפשר לבקש ברכה גם לזיווג בבקשה.

הרב: מה השם?

ש. בתאל בת זקלין

הרב: – תזכי לזיווג הגון מהרה ותלמדי חצי שעה כל יום ספר של רבנו יונה תשעים (90) יום כל יום רצוף! כולל שבת וחגים.

ש. אוקיי מקבלת את זה.

הרב: בהצלחה!

תן לו פה כן יעמוד כבודו לתורתנו

שאלה 9 מה מצב הכשרות? ומה עדיף לאכול?

ש. ברוך הבא קודם כל תודה רבה לך שהתפללת הבוקר אתנו כל הקהילה היה לנו תענוג... עכשיו אני הולך לשאול אותך שאלה קשה!

הרב: קשה-קשה!

ש. הכשרות לא קימת היום נכון?

הרב: הכשרות של מה?

ש. כשרות בשר עופות או אפשר לאכול?

הרב: עופות או אפשר לאכול בשום מקום

ש. אוקיי פרות? בשר?

הרב: אותו דבר

ש. אותו דבר. אנשים פה משקיעים אלפי דולרים! אלפי דולרים במקומות של בשר 'כשר' ועוף כשר אלפים של דולרים בשנה מסעדות אלפים של דולרים!! בגלל שאחד מהחברים רוצה ללכת לאכול 'כשר' בסדר? אז כולם הולכים לשמה משקיעים טונות של כסף! אם הכל לא כשר – מה פתאם אני צריך ללכת לשם? אני אלך למקדונלד'ס אני אוכל – זה אותו דבר!

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

היעוד של הבן אדם, כיצד כל בן אדם יודע את היעוד שלנו בעולם?

הרב: היעוד שלנו בעולם – זה לקים את כל התורה כולה ומצוותיה! ולהשתדל לעשות נחת רוח לאבינו שבשמים ולהתקרב אליו כל הזמן: "וַאֲנִי קָרַבְתִּי אֶל-לְקִים לִי טוֹב" (תהלים עג, כח) אמר דוד המלך! היה מלך על כל ישראל!! ואמר: מכל מה שאני עושה הכי חשוב זה קְרִיבָתִי אֶל-לְקִים!! זאת אומרת אם אתה עושב מצוות כרעון הבורא ועושה לו נחת רוח אתה מתקרב אליו יום-יום יותר וכמובן שהוא אליך ואז אתה יכול לזכות לרוח הקדש! לשכינה שתשרה עליך!! לכל ההטבות שיכול אדם להשיג בעוה"ז שוה?

שאלה 12 למה השידוך מתעכב ואיך בוחרים?

ש. ועוד איך! ועוד שאלה נוספת ברשותך, כיצד בן אדם יכול לדעת שהתעכב לו השידוך מה עליו לעשות?

הרב: איך הוא ידע שהשידוך העומד לפניו זה השידוך הראוי? זה השאלה?

ש. כן אז אתה צריך לבחון: מה אתה מחפש? אתה מחפש אשה עם מידות טובות אתה מחפש אשה כזאת וכזאת-וכזאת מה הנתונים שאתה רוצה? אם אתה מזהה את זה אחרי בדיקה כמובן מסביב בלי שהיא תדע ובדקת ואחר כך בשאלות ששאלת שנפגשת שהיא עומדת בקריטריונים שרצית ויש ביניכם מה שקוראים החבר'ה 'קליק' – אז אתה יכול להתחתן.

ש. אוקיי תודה תשובה מספקת ואם אפשר ברכה מכבוד הרב

הרב: למה?

ש. לזיווג הגון.

הרב: שמך?

ש. אריה בן חיה.

הרב: אריה בן חיה יזכה לזיווג הגון מהרה. וילמד שעתים כל יום תורה בתענית דיבור במשך תשעים יום רצוף!

ש. תודה רבה.

הרב: תן לבחור פה עם הכובע הלבן.

וזה מדויק! איך אנחנו היום יכולים לדעת מה התקון שלנו על כל נגיעה או משהו?

הרב: שמעתי, קודם כל אם אתה מקיים את השולחן ערוך כלשונו – אתה מאה אחוז (100%)! אחרי שאתה מקיים אותו כלשונו ומידי פעם יש לך כל מיני דברים ואיתותים – אז אתה צריך לבדוק עכשיו: מה קרה? מה קרה מרגע שאתה קיימת שולחן ערוך איפה היה פספוס? כמו שעשה לדוגמא הרב חיים וולוז'ין הוא החליט היום לא להתפלל כך שמע לרב השני הגיע הביתה גבנו לו את הספר הבין: שזה קשור לספר תורה שהוא התפלל שלא היה נוכח, התפלל והתוודה לקב"ה – והחזירו לו צ'יק צ'ק הוא הבין מיד. אם אדם שומר על הכל כמו שעריך – קל לו. אבל אם אתה רואה שמידי פעם קורה לך דברים כאלה... אם יש לך הרבה דברים – יהיה לך קשה לזהות על מה זה, בא כי אם אתה כל מיני דברים אתה מבין לא עושה כמו שעריך, אז זה יכול לבוא; על זה על זה על זה... ביחד! מה, איך תדע? אז לכן תקשיב, רגע, אז לכן קודם כל תהיה בסדר ואחרי שאתה בסדר יותר קל לזהות, אבל אם אתה עוד לא לומד שולחן ערוך ויודע את המצוות ולא יודע מה צריך לקיים והכל – בטח שלא תבין!

ש. זה לא לעשות חשבונות עם הקב"ה?!

הרב: זה לא חשבונות

ש. אצל הקב"ה הכל מדויק כמו שהרב אמר

הרב: נכון אבל זה לא 'חשבונות' הקב"ה עוזר לך להבין מה נכשלת. לדוגמא, יותר מזה כשאתה בעבודה נגיד אומרים לך: 'שאתה צריך לעבוד שמונה-תשע (8-9) שעות ותחתים כרטיס' נכון אם אתה אחרת – משלמים לך לפי מה שאתה שמת את הכרטיס נכון? מה זה? 'חשבונות' אתה עבדת פחות – תקבל פחות ככה זה עובד זה מובן! מי שעובד מאה אחוז (100%) מקבל מאה אחוז (100%) מי שעובד תשעים אחוז (90%) מקבל תשעים אחוז (90%) ככה זה עובד.

תן לבחור שמה עם כיפה סרוגה.

ש. שלום כבוד הרב.

הרב: שלום-שלום.

שאלה 11 מה היעוד שלנו בעולם?

ש. קודם כל אני צריך להודות לקב"ה בראש ובראשונה שהביא אותי הנה. ועכשיו השאלה שלי זה לשאול לגבי

שאלות ותשובות (פלורידה)

הרב: לא רק 'אין' אלא אסור לדעת.

ש. אסור לדעת אוקיי.

שאלה 14 מה עושים עם החוסר צניעות בבתי כנסת?

עכשיו עוד דבר קשה לי לומר את זה אבל אני אומר את זה עם צער יגון ואנחה אבל אין לי ברירה חייב לקדש שם שמים ולהיות כמו שאומרים בעזות: 'עז כנמר' אני רוצה להבין: איך אני יכול לפנות לכל הרבנים שנמצאים פה בכלל הבתי כנסת מסביב, לא אגיד שמות אלא בכללי בפלורידה, יש דבר מאד קשה: שגשים נכנסות לעזרת הגברים מול ספר תורה וכאילו הם באות לחוף הים... אני רוצה לדעת: איך אפשר לפתור את הדבר הזה? וגם שאז היה את הקורונה את המחלה של קורונה אז כולם ידעו: 'נשים לא להכנס לבית הכנסת בלי מסיכה!' וכמובן לחטא את הידיים וכו' אז זה גם מה, מה הרב מציע לעשות עם הדבר הזה? איך אפשר לפנות לרבנים כאלה ש... אני מרחם עליהם! אני לא מקנא ביום הגדול שיגיע למעלה שהם לא מנעו שאשה נכנסת בחוצפה כזאת לבית הכנסת – כאילו היא באה לחוף הים! וגברים נשים וספר תורה פתוח. וה' ירחם! זה קשה, מה הרב מציע לי לעשות? פניתי לכמה רבנים פה ו... הפנו אותי לזה, העבירו אותי לפה... לגבאי... לשם 'זה לא ענין שלכם'.

הרב: אין מה לעשות עם דבר כזה! זה לא רבנים...

ש. אוקיי. עכשיו אני רוצה לשאול שאלה ונרד מהעץ בא נגיד ככה אה... שהרב לפעמים בשעורים הרב אומר איזה משהו מצחיק, הרב אומר: 'חג'ורי בסטרי' באיזה שפה זאת?

הרב: זה בשפה שאני המצאתי, האמריקאים המציאו שפה, האנגלים המציאו שפה, הצרפתים המציאו שפה – גם אני המצאתי.

ש. יפה מאד! עכשיו אם אפשר הרב עוד דבר קטן כבוד הרב יש לי ציצית ב"ה אבל אני רוצה לזכות לפחות ללכת ארבע אמות בעוה"ז עם ציצית של כבוד הרב שיזכה אותנו.

הרב: בכבוד-בכבוד.

ש. תודה רבה!

הרב: כן שאלה הבאה תן לגברת פה שורה ראשונה.

מודה לרב על ברכה לפני 13 שנה לזיווג!

ש. שלום כבוד הרב! קודם כל אני רוצה להתחיל בתודה רבה שפגשתי את כבוד הרב לפני שלוש עשרה (13) שבה ב.. בברוקלין בלונדון שם בשטיבלך, הרב נתן לי ברכה לזיווג – ואחרי חודש התחתנתי! תודה רבה! זה היה לפני 13 שנה, תודה רבה, חיכיתי 13 שנה להגיד: 'תודה!' לכבוד הרב, דבר ראשון.

מבקש ברכה לרפואת אביו בעיניו

דבר שני ברשות כבוד הרב אני רוצה לומר לך שאני מחובר אליך כמו אנפוזה לדם! לפחות שעה שעתיים אני חורש עליך ביוטיוב... ועוד דבר מאד חשוב רציתי לבקש ממך: ברכה למור אבי ר' יחזקאל הלוי שליט"א שגר בבית וגן שכנים של כבוד הרב היה מתפלל עם אבא של כבוד הרב זעוק"ל מור אביך, אצל הרב זעפרני. לפני חודשים בערך עשה מור אבי ניתוח בעיניו והוא איבד אחד מהראיה בעיניו אני רוצה ברכה לזה. ואחרי זה יש לי שאלה וגם בקשה.

הרב: מה שמו של האב?

ש. מור אבי ר' יחזקאל בן מרדכי.

הרב: יחזקאל בן מרדכי – רפואה שלימה והחלמה מהירה בעיניו!

ש. אמן כן יהי רצון.

שאלה 13 מה ה' עשה לפני שברא העולם?

עכשיו השאלה היא כזאת, רציתי לדעת כל פעם אני חושב על זה ולא יצא לי לשאול אה... את כבודו כי לא נפגשנו הרבה שנים, כן, אני בירושלים במקור הייתי אולי בשיעור של הרב עשרים ושש (26) שנה אחורה, השאלה כזאת: רציתי לדעת, מה הקב"ה לפני שברא את עולמו – מה הוא עשה כל המיליונים שנה לבדו? מה הוא עשה?

הרב: שאלה טובה! אבל אין לנו לדעת: 'מה לפני מה לאחור מה למעלה ומה למטה' ההתייחסות שלנו היא רק מרגע שנברא העולם זה ההתייחסות שלנו. מה הקב"ה עשה עושה ויעשה – זה ענינים שנעלמים מאתנו לגמרי.

ש. זאת אומרת אין לדעת מה אוקיי תודה רבה.

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם להבירו

שאלה 16 איפה כתוב בתורה שצריך להניח תפלין?

ש. ערב טוב לכולם ולכבוד הרב! הבת זוג שלי היתה בדרכים שלך נגד החיסונים הרבה חנויות פה העיפו אותה מהמקום כי היא לא שמה מסיכות וחשבו שהיא משוגעת. עכשיו גם עם החיסונים היא אמרה לאנשים: 'לא לעשות את החיסונים!' ו... כל הדברים האלה אמרו: 'זאת מטומטמת'. היום קצת אנשים התעוררו הבינו שהיא קצת בא נגיד לא כזאת משוגעת.

הרב: מה 'לא כזאת' היא הנורמאלית היחידה!

ש. הנורמאלית. עכשיו בתקופה האחרונה מה שקורה היא מקשיבה לבחור בארץ בשם: 'אסף העברי' שאתה היית... הוא שאל אותך כמה שאלות בעיר רחובות, אם אתה מכיר היא טוענת: שאין דבר כזה יהדות היא טוענת שכל הדבר הזה תפלין כל הכיפה וכל זה ע"ז ומשה בכלל לא היה יהודי! והיא אומרת לי: 'לא להניח תפלין! כי זה לא קשור לתורה בכלל'.

הרב: נו, אז מה אתה רוצה שאי יעשה עכשיו?

ש. אני שואל את כבודו: מה אני אמור לעשות? אם היא משוגעת או שהיא מקשיבה לאנשים הלא נכונים.

הרב: השאלה שלי אתה נשוי לה?

ש. לא נשוי לה חמש (5) שנים ביחד

הרב: מה אתה עושה במצב כזה?! ולמה אתה לא...

ש. אני אוהב אותה אבל היא ב... בתקופה האחרונה התחרפנה...

הרב: אם אתה אוהב אותה למה לא התחתנת?

ש. טבעת... אבל יש דברים שקצת אה... יש לי תמרור אזהרה אז אני לא יודע מה לעשות אני שואל את כבודו

הרב: הבנתי עכשיו יש לך תמרור ממש: 'עצור!'.

ש. כבודו מה זה כל... התפלין אם זה כתוב, ואם זה באמת רשום בתורה כל הכיפה אם זה ע"ז?

הרב: תקשיב! אפשר לענות על הכל אבל היא צריכה להיות פה בשביל לענות לה, אי אפשר להגיד ככה דברים סתם צריך לשמוע מאיפה זה נובע... נראה לך שזה השאלות שלו? - אה... היא אומרת שנראה לה שזה שאלות שלך.

הבחור עולה לבמה ומקבל מכבוד הרב שליט"א צינית: 'בריאות והצלחה!'

שאלה 15 למה לעלות לארץ ישראל?

ש. אנחנו יודעים שאין דבר שבא מהעולם בלי שזה מאת ה'. ומאת ה' אנחנו גם פה, אני לא רציתי אבל אני פה אני התחתנתי עם אמריקאי ואני פה עכשיו אה... אומרים... אני לא כל כך אוהבת להיות פה. ואומרים ש.. צריך להרגיש... א... כשהמשיח יבוא - כל העולם יהיה ארץ ישראל! האם זה נכון? או שצריך לחזור לארץ ישראל?

הרב: כתוב שיתפשט הכל, כל השלטון של עם ישראל - בכל העולם כולו! אבל עדין המקור והשורש שממנו הושתת העולם - זה בירושלים: 'אבן שתיה' ושמה זה המקור, כל השאר - זה כבר השלכות. אז ארץ ישראל זה ארץ ישראל. את יכולה ללחוץ על הבעל ולהגיד לו: 'יאללה בוא'

ש. הוא כבר איננו

הרב: אה... איננו אז את יכולה רק נשאר לחזור לעלות

ש. הוא לא נותן! לקח את הילד

הרב: מי לא נותן?

ש. הבעל

הרב: ואת לא יכולה? אבל תגיד לי פה לא נותנים לאמא את הילד? אי אפשר אי אפשר הממשלה לא נותנת לאמא את הילד

ש. אי אפשר אי אפשר.

הרב: ממש לא?

ש. יש משמורת משותפת

הרב: בן כמה הוא?

ש. שלוש עשרה (13)

הרב: אם את יכולה לערער, יש לפעמים אפשרויות סיבות לערעור תחפשי סיבות לערעור תתייעצי עם עורך דין.

ש. 'חביבין יסורין'.

הרב: נכון.

שאלה אחרונה הנה תן לו שמה תדבר, דבר

שאלות ותשובות (פלורידה)

להרבה ילדים וכולם שומרי תורה ומצוות. אז תודה בשם פלורידה – שזכינו לנשים ולילדים שהם שומרי תורה ומצוות. תודה רבה כבוד הרב המשיך עלה והצלח.

הרב: אמן. תודה. תן לבחור שמה מאחורה. כן.

שאלה 17 מתי הגיור אמיתי?

ש. אה... קודם כל תודה רבה לכבוד הרב! עכשיו יש לי שאלה בנוגע לבחורה, שעברה גיור שהיא רק נולדה שהיא רק בת שבוע-שבועים-שלשה והיא לא מקיימת חיי דת, איפה זה נפגש עם ההלכה? מה זה אומר?

הרב: גיורת ש... אחרי שהיא עברה גיור לא שומרת מצוות – הגרות שלה היא לא גרות היא נשארה גויה!

ש. והאם כבוד הרב יכול לברך את החורים שלי שימשיכו להיות בריאים

הרב: מה השמות?

ש. יפעת שרון בן אילנה ואהרן בן יפה

הרב: יזכו לבריאות שלמה ואיתנה!

תן לבחור כאן בירוק, בועז, הוא עזר פה... בארגון ההרצאה פה.

בועז: שלום כבוד הרב!

הרב: שלום.

מתרגש לספר על הביקור חולים

שכבוד הרב שליט"א עשה

בועז: אני רוצה זה לא שאלה אני רוצה להגיד שכמה אני מתרגש שפעם ראשונה אני נמצא אצלך בשעורים ואני יודע שבכל אמריקה היית! ובכל מדינה שהיית חברים טובים שלי שלחו לי תמונות וידיאויים סרטונים והתרגשו בעצמם אני יודע כמה אתה עסוק! אבל נרתמת במפתיע ורק אחוז קטן כאן יודע מה עשית היום אני יודע שאתה לא אוהב שאומרים את הדברים שקשורים אליך לעשייה שלך אבל אני באופן אישי מאד התרגשתי היום עד דמעות על זה שהגעת ובאת לברך את חבר שלנו את ניב בן מרים – שחולה במחלה!

הקהל מוחא כפים.

בועז: זה ריגש אותי מאד! אתה ראתה שהוא כתב, הוא לא יכול לדבר. והוא כתב לי הודעה והוא מברך אותך

ש. כי היא היתה תומכת שלך עד שהיא ראתה סרטון.

הרב: מחילה היא אומרת שזה שאלות שלך..

ש. היא אומרת לי לא להניח תפלין שזה ע"ז

הרב: נו, ומה עשית?

ש. הנחת.

הרב: הנחת בסדר זה הכל עכשיו, מה אתה רוצה לדעת: איפה זה כתוב? כתוב: "וְקִשְׁרֹתֶם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ" (דברים ו, ח)

ש. זה מה שעניתי לה היא אומרת: שזה לא רשום בתורה.

הרב: אז מאיפה זה מאיפה הבאתי את הפסוק הזה?

ש. לא יודע! הרבנים המציאו...

הרב: כתוב אבל בתורה! מה אני יעשה אבל שכתוב? אתה רוצה שאני אגיד לך איפה? אני אגיד לך את הפסוק ואז מה תעשה?

ש. אני אלך אליה ואני אגיד לה: הנה! כתוב בתורה, איפה רשום? זה השאלה שלה.

הרב: ספר דברים פרק ו פסוק ח "וְקִשְׁרֹתֶם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ".

ש. תודה רבה

הרב: תהיה בריא, תודה רבה לכולכם על הערב הנפלא! רגע-רגע. טוב, תן לו לרוץ נראה מה הוא אומר רונן. רגע, קצר אבל...

מודה על החיזוק בקהילה התימנית

ועשרות נשים שנפקדו!

רונן: קצר ביותר אה... קודם כל "ברוך הבא בשם ה'" ותודה רבה על כל החיזוק התימני פה שהתפרסם בפלורידה! תודה רבה.

הקהל מוחא כפים.

רונן: אה... אני רציתי לומר לך תודה רבה! אישית בשם כל הנשים שהיו פה במרוצת השנים לפני עשרים וארבע (24) שנים שהרב הגיע לפה וזכו בזכותך לשים כיסויי ראש – וכולן נפקדו בלי יוצא מן הכלל! ויש להם היום חמשה (5) ושבעה (7) ילדים!! והייתי חושב: שתעשה בכל מקום ומקום את הכינוס של הנשים שזכו בזכותך

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

שאלה 19 תושב חו"ל שנמצא בא"י כמה ימים חוגג?

ש. קבלתי עכשיו טלפון מבחורה בשם שהיא חיה אתנו בקהילה והיא שואלת: שאם היא נוסעת לחגים, היא גרה פה חמש עשרה (15) שנה והיא בתקווה לחזור לארץ לגור שם, האם היא צריכה לחגוג יום אחד (1) או יומים (2) כמו שהרבה ישראלים ואמריקאים מגיעים לארץ.

הרב: לא הבנתי איפה היא גרה?

ש. היא גרה פה.

הרב: נו, והיא חולכת לישראל?

ש. היא רוצה לנסוע לחגים לישראל

הרב: והיא חוזרת בחזרה לפה.

ש. כן. אבל היא רוצה לחזור לגור בארץ.

הרב: היא צריכה לחגוג פעמים (2).

ש. פעמים. שאלה שניה שלי: איך אתה מסביר את המילה 'גלות'? היום גלות כל בן אדם יכול לחזור ממטוס ואף אחד לא עוצר אותו זה לא כמו בזמנים מסוימים שהגלו משמה ולא יכול לחזור.

הרב: לא צריך שאדם יגלו אותו, עצם זה שהוא גלה מארצו, מהמקום שיש לו שם 'נחלת אבות' וזה המקום שאיווה ה' למושב לו והוא עקר את עצמו מן המקום הזה – זה נקרא: 'גולה' כל הגולה ממקומו למקום אחר נקרא גולה וגלות.

הקהל מרים אצבעות כדי להמשיך לשאול שאלות.

ואז הרב: כן. די זה לא יגמר... אני באוגוסט יכול להיות חוזר עוד הפעם תכוננו ביי.

הקהל מוחא כפים וניגש לכבוד הרב שליט"א לקבל מתנות! ציציית כיסוי ראש כיפות ועוד...

חזרה!! ואת כל הצוות שלך ותודה רבה על כל מה שאתה עושה פה בשבילנו ובשביל הקהילה. בקשה אחת קטנה אני יודע שיש לו כי הוא רוצה לקחת משהו ממך.

הרב: ציציית.

בועז: ציציית שאני רוצה שיהיה לו. ואן לכם מושג מה היה היום בבוקר – זה היה משהו מרגש בעזרה שאי אפשר לתאר! תודה רבה על הכל הרב.

הרב: בבקשה.

כן תן לו את המקרופון.

שאלה 18 העולם שטוח או עגול?

ש. שלום כבוד הרב! יש איזה נושא שאנחנו והחברים מדברים עליו אה... שמביא האברבנאל בספר הישר ומביא האור החיים הקדוש על עזרת העולם שהם כותבים ש... שטחיותה ישר. והאור החיים אומר שהיא עגולה. אז אנחנו אז כאילו יש ויכוח: לאיזה כיוון המקום הזה הולך?...

הרב: קודם שילמדו לקשור את הקשר תפלין מאחורה בראש – ואחר כך שיתעסקו באם זה עגול שטוח מרובע משושה...

ש. לא סבבה

הרב: עזוב! הכל כריט, אנשים נכנסים לדברים כאילו, 'זה הבעיה האחרונה ביהדות' ומתחילים לתת דרשות על זה וראיות וכריט מה לכם ולזה?! שיהיה עגול, שיהיה מרובע, תלמדו שולחן ערוך ותקימו את המצוות – זה הכל.

ש. תודה רבה!

הרב: תן לו מאחורה, מאחוריך, כן קצר.

כוחה של תפלה וצריכותה

טורונטו - 08-01-2023

<https://shofar.tv/lectures/1499>

ערב טוב!

בעזרת ה' נעשה ונצליח וה' עלינו ברחמי רויח.

בנושא התפלות;

הערב אנחנו נלמד קצת בנושא התפלות: למה צריך להתפלל? מה כוחה של תפלה? מה זה תפלת אמת? איזה תפלה לא מתקבלת? כח התפלות של ילדים! כח התפלות של ההורים! ועוד...

נצא מפה חכמים גדולים! ומי שידע להשתמש במה שנלמד - יזכה: שיענו תפלותיו! גם אם הוא חילוני!!

בפרשת בראשית כתוב: "וְכָל שִׁיחַ הַשָּׂדֶה טָרֵם יִהְיֶה בְּאֶרֶץ וְכָל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טָרֵם יִצְמַח כִּי לֹא הִמְטִיר ה' אֶל-לֵקִים עַל הָאָרֶץ וְאָדָם אֵין לְעִבְדֵי אֶת הָאֱדָמָה" (בראשית ב, ה)

מפרש רש"י: 'למה הקב"ה לא המטיר גשם? - לפי שאדם אין לעבד את האדמה ואין מכיר בטובתן של גשמים, כשבא האדם וידע שהגשמים הם צורך לעולם התפלל עליהם וירדו ועמחו האילנות והדשאים'

יש פה יסוד עצום! כבר מימי קדם מבריאת העולם: בלי תפלת אדם לא היה יורד גשם לעולם! ולא רק גשם. גשם זה שפע שיורד מאת הבורא. הבאור הוא: רצון הקב"ה להשפיע על הברואים טובות וחסדים למכביר אבל הקב"ה פלל פלל בטבע ובהנהגת העולם: שלא תרד השפעה כלשהי בלי שתקדים תפלה.

מה המטרה של בריאת העולם? מה המטרה שה' ברא את העולם? שיתפלל האדם על חסרונותיו ויבקש מהבורא: שישפיע עליו שפע טוב! ע"י זה אנחנו נדבקים בבורא

וחפצים בקרבתו. אם לא היינו צריכים אותו ולא צריכים לפנות אליו והכל היה יורד בלי שום בקשות איזה קשר היה לנו עם הבורא?! אנחנו נזקקים לכל דבר לפנות אליו וכשאדם מרגיש שהפניה שלו פרטית והוא נענה אז קודם כל הוא יודע: שיש א-לקים שמקשיב ושומע לו! ודבר שני (2): יש קשר עכשיו בינו לבין הבורא והוא יכול לבקש כל שאלותיו. זה הסיבה שהעולם נברא מושלם אבל לאדם יש הרבה חסרונות וצריכויות כל זה בשביל שהוא ידרוש את קרבת הא-לקים שישפיע עליו שפע.

כך נהג הקב"ה במן שהוריד לישראל במדבר.

שאלו התלמידים את רשב"י: 'למה לא ירד לעם ישראל מן פעם בשנה למה כל יום היה צריך להיות מתח: האם היום ירד או לא?'

היו שם הרבה אנשים עם הרבה ילדים והיה יורד להם מן רק ליום ומי שהיה משאיר למחר היה מתליע כל יום היינו צריכים לעפות מחדש שירד מן למה לא פעם בשנה שיהיו רגועים!

אמר להם: 'אני אמשול לכם משל; מלך בשר ודם שיש לו בן פסק לו מזונות פעם אחת בשנה והיה מקבל את פניו פעם אחת בשנה, אחר כך פסק לו מזונות בכל יום והיה בא לפניו אביו כל יום. כך היה במדבר, אבא שהיה לו חמשה (5) ילדים דואג: 'ירד מחר או לא?! אם לא - ימותו ברעב! נמצא שכולם מכזונים את ליבם לשמים!'

למה? כל יום הם תלויים אבא שאוהב רוצה לראות את הבן שלו כל יום בן שהוא לא כל כך אוהב נתן לו לשנה לא רוצה לראות אותו פעם בשנה! זה גם מוגזם אז אלה שמקבלים שפע יותר מדי ולא נצרכים להתפלל ולבקש זו לא סיבה טובה לחשוב: 'שאתה רצוי אצל הקב"ה...! אדרבה! אם אתה נזקק כל פעם כמו שאנחנו הולכים שלוש (3) פעמים ביום לבקש שמונה עשרה (18) ברכות מתוכם שאלות צרכים; חכמה, בינה, דעת, רפואה, פרנסה, הכל! כל פעם אנחנו באים לפני ה' שלוש פעמים ביום לבקש.

אם היינו מבקשים באמת ברצינות עם כוונות... תכף נלמד איך זה - אין לכם מושג כמה שפע היה יורד לכל אחד ואחד!

לכן אנחנו גם מברכים באחת הברכות: 'בּוֹרֵא נִפְשׁוֹת רְבוֹת וְחֶסְרוֹן עַל כָּל מֵה שֶׁבְּרֵאתָ לְחַיִּוֹת' אנחנו מודים לקב"ה גם שיש לנו חסרונות שחסר לנו כי אז אנחנו יכולים לפנות לבורא לפנות לו ולבקש וככה אנחנו קרובים לקב"ה כי: "קְרִיבָת אֶל-לֵקִים לִי טוֹב" (תהלים עג, כח) כך אמר דוד

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם להבירו

בעל הבית הציע להם מיטות ועלו לישון: 'כל מחסור אני אשלים לכם!' אמר.

תזכרו: מדובר באדם עני!!

הבעל שם טוב והתלמידים לא מהרו לעזוב את הבית - חמש (5) יממות שלמות היו שם! אכלו מהפת של בעל הבית, שתו, לנו ואת כל זה הוא עושה בשמחה! ולא מראה שיש לו מעמסה. אחרי חמשה ימים עזה הבעש"ט: 'להתכונן לנסיעה'

כשרק עזבו את הבית הצטרף בעל הבית ללוות אותם כברת דרך כמנהג ישראל, נפרדו ממנו בחמימות

וברגע האחרון בקש: 'טובה! טובה קטנה: כשתגיעו למז'יבוז' תכנסו לבעש"ט הקדוש ותזכירו את השם שלי לברכה - שאזכה להיות יהודי טוב וירא שמים!'

פנה אליו הבעש"ט ואמר לו: 'אני הבעש"ט בקרוב תדע מה היתה סיבת בואנו בעל קורתך.'

עלה על המרכבה ציוה על העגלון: 'להדהיר את הסוסים.'

והיהודי העני נשאר המום ומבולבל! בקש: 'ברכה!' - לא נתן לו, הוא רק אמר לו: 'זה אני ואתה תדע את הסיבה...' היהודי חוזר הביתה מהורהר...

ושומע את הילדים הקטנים בוכים: 'אבא! אנחנו רעבים!! אין לנו מה לאכול'

וגם האשה בוכה: 'האורחים שהיו פה גמרו לנו את כל האוכל והמזון! מכרתים תכשיטים בשביל להאכיל אותם!!'

היהודי העני שמו משה לא יכל היה לסבול את הבכיות של העוללים ואת הדמעות של האשה - זה כבר היה מעבר לכוחותיו! הרים עינים וידים לשמים ופרץ בבכי מר

ואמר: 'רבש"ע! זעק: 'מה אשמים רעיתי וילדי שנגזר עליהם לסבול חרפת רעב?!'

נתישב על השלחן כובש את פני בידיו בבכי חנוק. עוד הוא בוכה על הדלת נשמעו נקישות, הוא נגש לפתוח, הוא לא נדהם לראות את איוואן הזקן הוא היה רגיל שהוא בא לבקר כדי לרוות מהטיפה המרה... אבל הפעם לא בקש איוואן: 'לשתות'

פנה אל רבי משה כממתיק סוד: 'אפשר לדבר אתך בארבע עינים? יודע אתה מוישק'ה! אני כבר זקן אני לא אחיה עוד הרבה שנים... אני מתגורר כעת אצל ביתי אבל

המלך אין יותר טוב מקרבת א-לקים! להיות קרוב אצל הקב"ה.

הנצי"ב מוולוז'ין מסביר: שאפילו בזמן שהקב"ה רוצה להשפיע טובה ולא צריך לבקש: 'רחמי שמים!' כי הקב"ה רוצה מעצמו אבל רוצה הקב"ה בכל אופן שיתפללו מקודם אז זאת אומרת שהקב"ה שמח שאנחנו פונים אליו ומבקשים.

האבות הקדושים והאמהות הקדושות כולם היו עקרים! למה? עדיקים גדולים! כי: 'הקב"ה מתאוה לתפלתן של עדיקים!' ככה יש קשר כל הזמן בינינו לבין אבא שבשמים.

יכול להיות שלרונן מחכה שפע גדול בשמים - הוא לא יודע... ומחכים לתפלה שהוא יתפלל מכל הלב - ורק אז הוא יקבל את כל מה שמגיע לו! כבר כתוב למעלה, אבל אם הוא לא יתפלל - הוא לא יקבל. כל החיים יעברו ומה שהיה צריך להגיע אליו לא יגיע, בלי תפלה לא מושכים גם את השפע שרשום על שמנו ומוכן לנו. תזכרו את זה!!

מעשה נפלא מהבעש"ט!

והנה, אני מביא לכם מעשה: הבעל שם טוב הקדוש אסף את התלמידים ציוה על העגלון: 'לרתום סוסים' והתישבו במרכבה ודהרו לכיוון לא ידוע... התלמידים היו רגילים שכך מידי פעם הבעל שם טוב עושה. ואחרי שעות נסיעה בפתח של בית קטן עומד לפול נעצרה העגלה. ירדו, נקשו בדלת, יהודי שנראה עני ואביון פתח אותה והזמין אותם במאור פנים להכנס הבית פנימה!

ואמר להם: 'עקב החורף הקשה הוא לא זכה לארח יהודים בביתו הוא שמח על המעוה שנפלה בחלקו שבאו אליו אורחים!'

הבעל שם טוב בקש: 'תה וחלב חם'

אחרי שהם השיבו את נפשם שואל בעל הבית: 'מנין אתם?'

השיבו לו: 'ממז'יבוז'

שאל אותם: 'אתם מכירים את הרב הקדוש ר' ישראל בעל שם טוב?'

עוד לפני שהספיקו התלמידים לענות הבעל שם טוב בעצמו אמר לו: 'בבקשה ממך! אנחנו עיפים מן המסע נשוחח אחר כך...'

התלמידים הבינו: שהוא רוצה להסתיר את זהותו.

כוחה של תפלה וצריכותה (טורונטו)

ואז פנה הבעש"ט אל ר' משה והתלמידים ואמר: 'אגלה לכם עכשיו את סוד הנסיעה באותה העת, דעו לכם: היהודי הזה הסתפק במועט, לא היה חפץ בממון או בנכסים אבל בשמים היה מזומן לו עושר גדול! ומכיוון שהוא לא התפלל על כך: 'לזכות לעושר!' נותר העושר בשמים ולא ירד לר' משה. ראיתי זאת', המשיך הבעש"ט: 'שהוא עלול לסיים את חייו בעוני מחפיר! ורק בגלל שהוא לא מתפלל לקבל את העושר שמוכן לו, אז החלטתי: לגרום לו להתפלל על כך ויהי מה! לשם כך שהינו כולנו חמש יממות בביתו וכילינו את כל ממונו! עד שבסוף עולליו עטופים ברעב... זעק מקירות לבו והתחנן לקב"ה: 'שיושיע אותי מצרתו!'

והנה! עיניכם הרואות: בתפלה שלו השפיע ר' משה בתפלה שלו עושר עליו ועל בני ביתו! והיום הוא נמצא לפניכם כאחד מעשירי הארץ'.

המסר במעשה הזה נוקב וחודר: אדם יכול להמתין עד בוש לשפע שירד עליו משמים! הָאֵל... והשפע ממתין גם הוא לרדת עליו!! רק מה חסר? – התפלה! הוא לא מושך את זה.

לכן, רונן יכול להיות היום מחזיר בתשובה! אבל הוא לא מתפלל על זה, אם היה מתפלל: 'רבש"ע! את הכוחות שנתת לי לדבר, להעביר מסרים, אינפורמציות – תן לי את הכח הזה להחזיר בתשובה!' – הוא יכול להיות מחזיר בתשובה.

זאת אומרת אתם לא ידעים מה מחכה לכם בשמים, אתם גם לא יודעים מה המדרגה שקבעו לכם לפני שירדתם, אבל אם לא תבקשו – אף פעם לא תגלו! רק אם מבקשים ומגיע לכם אתם תמשכו את זה למטה, אבל אם לא תבקשו – לא תקבלו.

ממשיכים...

'אין שפע יורד לעולם בלא תפלה!'

אין תפלה שאינה מורידה שפע! – אין דבר כזה. בלשון רבותינו נקראת התפלה: 'שאלה' כמו שאומרים: 'שאלת גשמים' שואלים על גשמים, מבקשים גשמים. למה קוראים לזה בלשון שאלה? – כי על כל שאלה יש תשובה, אם אנחנו שואלים מאת ה' נקבל גם תשובה, מה שנבקש אנחנו נקבל, לא תמיד מקבלים מיד; יש תפלה לאותה שעה, יש לשבוע, יש לחודש, יש לשנה ויש גם לארבעים שנה! אבל אין תפלה שחוזרת ריקם.

אני לא רווה מהם נחת מהיחס שלהם כלפי, אני מבקש: 'לבלות בביתך את שארית חייו!'

נופל עליו עכשיו אחרי שלא נשאר לו פת לחם זה עוד הגוי רוצה לגור אצלו עכשיו עד: 'שארית חייו!'

– 'אל דאגה!'

הוא אומר לו וכורך את ידו סביב צווארו של היהודי ההמום: 'אני לא מבקש מתנת חינם, יש לי אוצר גדול! זהב, כסף ומרגליות ואתה תהיה עשיר גדול!! ואני מעניק לך את במתנה!!! בתנאי: שתקצה לי חדר בבית שלך'

ר' משה לא כל כך האמין לדברי הגוי הזקן חשב: 'איך הוא יפטר ממנו בלי נזק?'

אלא שאיוואן התעקש ואומר לו: 'בא-בא אתי ליער אני אראה לך את האוצר!'

נו, מה יש כבר להפסיד הסכים לטייל איתו, עד מהרה הבין: שאיוואן צלול מאד והדברים דברי טעם אחרת: איך נתן להסביר את העובדה שלירד העצים הוא נעצר ומתחיל לחפור עם את חפירה ושולף שק עם מלא מטבעות זהב! נו, כמובן שמשעה נתן הסכמה: שאיוואן יגור בביתו.

ותוך תקופה קצרה היהודי העני הפך להיות היהודי הכי אמיד בכל האזור כולו!! כל זה היה בגדר 'התחלה'... מספר שבועות חלפו ואחת הפעמים שאיוואן שהה בבית ביתו קרס ומת!

כמו שהיום כולם מתים מהתקפות לב – בגלל החיסונים!...

וכל הרכוש האגדי נתון עכשיו בידי ר' משה העני שהפך להיות עשיר מופלג בין לילה! אנשים לא ידעו: 'מנין העושר בא?' הבריות אמרו: 'גלגל טובב הוא בעולם! אבל ר' משה לא שכח מאין הוא בא, הרבה להטיב לענים ולאביונים ולגמול חסד. יום אחד החליט: שהוא נוסע למז'בוז' לבקר את הבעש"ט הקדוש! יצא לדרך עמד בפתח חדרו של הבעש"ט. לתדהמת התלמידים התקבל היהודי הפשוט במאור פנים מיוחד! בשמחה ובכבוד רב!!

'מה זה? ועל מה זה?' תמהו התלמידים באזני הרב: 'מה קרה קבלת פנים כזו מכובדת ליהודי פשוט?'

השיב להם: 'אתם לא מכירים את ר' משה מיודענו? אתם לא זוכרים שהתארחנו בביתו חמש יממות תמימות! אכלנו מלחמו ושתינו מכוסו והוא ובני ביתו רעבו ללחם ממש!!'

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם להבירו

ומרות המואביה יצא דוד המלך!! ומדוד המלך יגיע משיח צדקנו!!! – אז התפלה עזרה או לא עזרה? כל העולם יושע בזכות המשיח. וזה מכח תפלתו על סדום ועמורה. אין תפלה שהולכת ריקם – אין דבר כזה.

כתוב: "אלה בני יעקב אשר ילד לו בפרץ ארם" (בראשית ל, כו) ושמה כתוב את כל השבטים כולל שבט בנימין, אבל בנימין לא נולד בפרץ ארם הוא נולד בארץ ישראל. כך מקשה הרמ"ע מפאנו.

שימו לב!

הוא אומר: 'היות ורחל התפללה בעת הלידה של יוסף, זה הבן הראשון ואמרה: "יוסף ה' לי בן אחר" (בראשית ל, כד) היא בקשה: 'עוד בן!' מכיוון שהתפלה שלה באותו רגע עלתה למרום והתקבלה – נחשב הדבר כאילו היא כבר-כבר נפקדה בבן נוסף! וכאילו כבר אז נולד בנימין. לכן כתוב בפסוק: "אלה בני יעקב אשר ילד לו בפרץ ארם" – לא, אבל בנימין נולד בישראל? – כן-כן אבל התפלה איפה היתה שנתקבלה במרום? – שם! אז נחשב: שבמציאות בנימין כבר קיים! והמקום של התפלה קובע.

– לא יאומן כי יסופר כמה הכח של התפלה!

עוד הלכה, במסכת ברכות כתוב: 'תנו רבנן: 'הרואה מעברות הים' – זה איפה שעברו ישראל בים סוף, ועוד כמה דברים: 'מעברות הירדן' ועוד... כתוב: 'ואבן שישב עליה משה בשעה שעשה יהושע מלחמה בעמלק...' אם אחד הגיע למקום והוא יודע: שזה האבן שישב עליה כשעשה יהושע בעמלק – צריך לברך... מה מברך? 'ברוך ש'עשה נסים לאבותינו במקום הזה!'

למה כשהוא רואה את האבן? – משה ישב במקום גבוה על אבן ונשא ידיו למרום והתפלל: 'שישראל ינצחו!' המערכה היתה במקום אחר: יהושע מול העמלקים! אז למה הרואה את האבן אומר: 'ש'עשה נסים לאבותינו במקום הזה!' צריך להגיד איפה שהיתה המערכה ונצחו אותם!

התפלה הכריעה את המלחמה! כיוון שהתפלה הכריעה את המלחמה – צריך לברך על הנס במקום שהיתה התפלה!!! אתם שומעים מה זה הכח של התפלה? – התפלה קובעת מציאות.

החזון איש אומר: 'כל ברנש בכוחו למעוא טוב ע"י תפלה! וה' מתאוה כביכול לתפלתן של צדיקים והתפלה היא מטעה עוז ביד כל אדם'.

לפעמים נראה לנו: שלא נענו – זה רק למראה בשר ודם! האמת: כל תפלה עושה פעולה!!!

תפלת אברהם על סדום – לא היתה לחינם!

והנה לדוגמא, התפלה הראשונה שמוזכרת בתורה כתפלת אברהם היתה על סדום. סדום היו ההפך מאברהם! הוא היה 'איש חסד' הם היו שונאי חסד והורגים את מי שעושה חסד! והוא התפלל עליהם, איש החסד התפלל עליהם: 'שלא ימותו! ה' רוצה: לבלות אותם, לשרוף אותם! – והוא עומד ומתפלל: "וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני ה'" (בראשית יט, כו) אברהם תיקן לנו תפלת שחרית. והוא מתפלל על סדום! הרבה בתחנונים!! הפעיר בקב"ה: "אולי יש חמשים?" (בראשית יח, כד) אולי ארבעים וחמשה? אולי ארבעים? שלשים? עשרים? עשרה? (בראשית יח, כח-לב) עשר צדיקים אולי יש בכל חמשת הערים! לא עזר לו.

הצדיק הכי גדול בעולם! אברהם אבינו איש החסד והאמונה מתפלל-מתפלל במשא ומתן עם הקב"ה – לא מעליחו! – "וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הכפר וירא והנה עלה קיטור הארץ כקיטור הכבשן" (בראשית יט, כח) מה נשאר משם? ים המוות! ים המלח, זהו, נשרפו כולם.

אבל אמרנו: 'שאין תפלה שחוזרת ריקם! אז מה עם התפלה של גדול המאמינים בעולם – מה קרה עם התפלה שלו?

התורה מעידה: "ויזכר אף-לקים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה" (בראשית יט, כט) ההצלה של לוט היתה מכח תפלתו של אברהם אבינו!

אבל יכול אדם להגיד: 'מה, הוא מתפלל על ערים! מאות אלפים!! מליונים שהיו שמה! ובסוף הוא הצליח להציל רק בן אדם אחד (1)!! אז אם הגדול שבגדולים מתפלל-מתפלל ובמשא ומתן עם הקב"ה ובסוף הוא מצליח להציל רק אחד! אז מה שווה התפלה שלנו?!

יכול ככה האדם להגיד...

אבל התשובה: נכון-נכון, הוא הציל אחד! את לוט, אבל לא אחד אלא גם את בנותיו – ומהבנות של לוט יצאו שני (2) עמים; עמון ומואב! ומואב יצאה רות המואביה

כוחה של תפלה וצריכותה (טורונטו)

אם הוא הקריב קרבן וה' אמר: 'שהוא לא ימחה יותר את העולם!' אם הוא היה מתפלל – הוא לא היה מוחה את העולם!! אבל הוא לא התפלל.

אז רואים: שבן אדם אחד יכול להתפלל על כל העולם גם שכל העולם רשעים גמורים עד שראויים למחיה ובזכות אדם אחד שיתפלל עליהם – יכול להציל עולם ומלואו! זה כוחה של תפלה.

'תפלה לעולם לא שבה ריקם!'

עשרים ושתים (22) שנה יעקב לא ידע: 'מה עלה בגורלו של יוסף?' הוא לא יכול היה להתנחם! עשרים ושתים שנה הוא בוכה!! למה הקב"ה לא גילה לעדיק יעקב אבינו: 'שיוסף חי במצרים!' – בגלל שהאחים עשו חרם ביניהם: 'לא לגלות לאבא ליעקב את מכירת יוסף!' והם היו תשעה (9) וצריך לעשות את החרם בעשרה (10) – הם צרפו את הקב"ה לחרם. אז כיוון שהקב"ה הצטרף לחרם הוא לא היה יכול לגלות ליעקב אבינו: 'שיוסף חי!'.

אבל במקום אחר כתוב: למה יעקב אבינו סבל עשרים ושתים שנה! שהוא לא ידע שיוסף חי? – 'מידה כנגד מידה' הוא ציער את אבא שלו את יצחק ואת אמא שלו רבקה, שהוא נעדר עשרים ושתים שנה שהיה אצל לבן. ולא היה טלפונים להודיע ולא שום דבר... אתה גרמת צער עשרים ושתים שנה – אתה תקבל צער עשרים ושתים שנה.

אז רגע! בגלל מה יעקב לא ידע; בגלל שה' לא רצה לגלות לו או שבגלל שמגיע לו מידה כנגד מידה על מה שציער את אביו?

אומר המהר"ל הקדוש: אין סתירה בין שני הדברים; יעקב – היה ראוי לעונש על השנים שהיה בבית לבן והאריך לשבת שם בסך הכל עד שהוא חזר עשרים ושתים שנה. אבל אם זה היה רק מהסיבה הזאת, היה יכול יעקב אבינו לבטל את המידה כנגד מידה ע"י תפלות! היה יכול לבטל!! אבל בגלל שהחרימו עם הקב"ה – גם אם היה מבטל אי אפשר היה לגלות לו, כי יש חרם.

אבל מה רואים? – שעם תפלות אפילו שמגיע לו עונש עשרים ושתים שנה כנגד בדיוק, עם תפלות אפשר אפילו גזירות שגוזר הקב"ה אפשר לבטל ע"י תפלה!

יותר מזה!

אפשר להכריח את הקב"ה להשמע לתפלות שלנו!! אפשר להכריח. איפה אנחנו לומדים את זה? אצל משה רבנו הוא

למה ה' מאשים את נח במבול?

עכשיו נראה: שבן אדם אחד יכול להציל את כל העולם בתפלה! אתם מכירים אחד כזה שיכול להציל את כל העולם בתפלה? היה כבר אחד כזה, היה! היה אחד שיכול להציל את כל העולם בתפלה – נח! אבל הוא לא הציל. הוא לא הציל: נח – מי המבול נקרא על שמו: אתה גרמת למבול! והוא נצל מהמבול אבל ה' מאשים אותו: 'שכל המבול היה בגללו!' למה? – אתה לא התפללת על הדור שינצלו!

הוא נסה להחזיר אותם בתשובה, הוא נסה להגיד להם: 'יבוא מבול!'

צחקו עליו...

מאה עשרים (120) שנה הוא מקים תיבה! מאה עשרים שנה הוא מקים תיבה במרכז העיר!!

וכולם צוחקים: 'מה זה? השוטה הזה!' כל הזמן עושים תיירות, אוטובוסים מקנדה הגיעו מסתכלים: 'מה הולך פה? הזקן הזה כל הזמן דופק בפטיש! מה אתה עושה?'

– 'תיבה'

– 'למה תיבה?'

– 'יהיה מבול!'

מאה עשרים שנה עברו – בסוף הוא נכנס לתיבה הוא היחיד שנצל עם בני משפחתו! כל העולם נמחה!! וה' מאשים אותו: "כי מי נח זאת לי" (ישעיה נד, ט) "כי מי נח" – מי נח המבול נקרא על שמך. אומרים חכמים: 'אם היה מתפלל על הדור – היה מציל אותם!' מאיפה יודעים חכמים שאם היה מתפלל היה מציל אותם?

כשהוא יצא מן התיבה הוא הקריב קרבנות, לא הוא – כי הוא היה בעל מוס, נכה כי האריה נתן לו מכה בגלל שהוא אחר להביא לו מזון. אבל הוא הקריב קרבנות. ומה קרה? "וַיִּרְחַח ה' אֶת רִיחַ הַנְּחִיחַ" ומה אמר: "לֹא אֶסֶף לְקַלֵּל עוֹד אֶת הָאָרֶץ בְּעִבּוֹר הָאָדָם כִּי יַצַּר לִב הָאָדָם רַע מִנְעֻרָיו" (בראשית ח, כא)

אומר הקב"ה: בזכות הקרבנות שהקרבתי לפני – אני נשבע: 'שיותר אני לא אחריב את כל העולם כולו!' לא חוזר על זה.

בזכות מה? – קרבנות!

אנחנו אומרים על פי הפסוק: "וַנְּשַׁלְּמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ" (הושע יד, ג) היום במקום קרבנות זה התפלה נכון? אז

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

ישראל אל ה' כי עם ה' תחסד ותרחב עמו פדות" (תהלים קל, ז) הקב"ה בסוף הקב"ה יפרה אותנו מכל הצרות!

להספיד את הח"ח!

עכשיו תשמעו סיפור מדהים – לא יאומן כי יסופר! לא יודעים אותו...

תלמיד של החפץ חיים קראו לו הגאון ר' מרדכי לנדינסקי זצ"ל הוא היה הבן של הגאון ר' משה לנדינסקי שהיה ראש הישיבה בראדין של החפץ חיים. ויום אחד הוא מספר לבן שלו ר' מרדכי אומר לו: 'כשאני אמות אני מספר לך עכשיו סיפור ואתה תספר אותו בהספד כשאתה מספיד אותי תספר להגיד את השבחים של החפץ חיים!

– המעשה היה בשנת תרפ"ח החפץ חיים היה בן שמונים ושמונה (88) תקפה עליו מחלה קשה עד מאד והגיע: "עד שְׁעָרֵי מוֹת" (תהלים קז, יח) כל כלל ישראל התפללו לשלומו. באחת הלילות באותה התקופה הקשה ר' מרדכי הרגיש: שהוא לא מסוגל לסבול את העובדה שהח"ח חולה ונוטה למות!

פנה לבית הכנסת בשעת לילה מאוחרת סגר את הדלת ופרץ בבכי מרורים: 'רבש"ע! – הזעקות זעזעו את הקירות הדוממים: 'אנא! אל תטול מאתנו את רבנו! שעה שלמה הוא יושב ומתחנן: 'לרפואה שלמה למנהיגו של כל ישראל! בסוף פתח את ארון הקדש ובקול חנוק אמר כך: 'רבון העולמים! כלל ישראל לא יכולים בלעדי הח"ח!! אם הגיע שעתו להפטר מן העולם – אני מנדב חמש (5) שנים מחיי עבודתי! מחה את הדמעות, יצא מבית הכנסת חזר לתלמודו.

חלפו מספר ימים הח"ח יצא מכלל סכנה ושב לאיתנו! בין הבאים לחזות בפניו של הח"ח היה גם התלמיד המסור ר' מרדכי לנדינסקי, אז הוא היה בן עשרים וארבע (24) בלבד. איך שהוא נכנס לחדר קרה דבר מוזר! לפני שהוא פתח את הפה

אומר לו הח"ח כך: 'מרדכי! תפלותיך – השפיעו בשמים! דע לך: הגם שנדבת חמש שנים מחייך עבודי, לא יגרע מחייך מאומה, ועוד תאריך ימים יותר מגולי כעת! הוא היה בן שמונים ושמונה (88) אתה תחיה יותר משמונים ושמונה!! וכך היה, הח"ח היה אז בן שמונים ושמונה ואחר כך הוא נפטר בן שמונים וארבע (84), החמש שנים שנדב לו מרדכי לנדינסקי התלמיד נתוספו לחייו. ומרדכי לנדינסקי שהיה בן עשרים וארבע אז – חיה עד גיל שמונים ותשע (89)! בדיוק כמו שהוא הבטיח

רעה: 'להכנס לארץ!' וְאַתְּ חָנַן אֵל ה' בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר" (דברים ג, כג) הוא רוצה להכנס, התפלל חמש מאות וחמש עשרה (515) תפלות: 'להכנס לארץ ישראל!'

אחרי התפלה חמש מאות חמש עשרה אמר לו הקב"ה: "רַב לָךְ אֵל תּוֹסֵף דַּבֵּר אֵלַי עוֹד בְּדַבַּר הַזֶּה" (דברים ג, כו) למה אמר לו כך? – שאם היה מוסיף עוד תפלה היה מוכרח להכניס אותו לארץ ישראל! לכן עצר אותו אל תוסיף עוד – אם תוסיף אני אהיה מוכרח להכניס אותך! רואים: שיש כח באדם כביכול להכריח את הקב"ה גם בגזירה שנגזרה.

ר' עקיבא איגר זלה"ה בקשו ממנו: 'להתפלל על חולה פלוני בן אלמוני' אחרי זמן הוא שלח מכתב: 'על דבר אשר בקשוני להתפלל על פלוני – התפללתי ולא נענית! אולי היתה טעות בשם החולה?'

זאת אומרת הוא היה בטוח: שאם הוא מתפלל – הוא מרפא את החולה! אבל זה לא הועיל אז הוא אומר: 'ודאי שהיתה טעות בשם!' אז עד כדי כך הוא היה בטוח: שתפלה לא תחזור ריקם אם הוא מבקש מכל הלב.

אבל יש אנשים שמתפללים ורואים: שלא באה ישועה כמו שהם רוצים לפעמים שנים! עשר (10) שנים לא נפקדים, עשרים (20) שנה לא נפקדים, חנה התפללה תשע עשרה וחצי (19.5) שנים עד שהיא זכתה בבן שמואל הנביא! תשע עשרה וחצי שנה. והיתה לה 'צרה' בשם פנינה שתיהן היו נשות אלקנה ופנינה היתה מצערת אותה – כדי שהיא תתפלל עם דמעות!

והיתה אומרת לה: 'האכלת את הילדים? שלחת אותם לבית הספר? הם חזרו! השכבת אותם לישון?'

כל יום! למה? בשביל שהיא תתפלל מעומק הלב ותקרע את השמים! – ותקבל!! ובסוף באמת היא קבלה אחרי תשע עשרה וחצי שנה. אז לא תמיד נענים. ואפילו צדיקים גדולים! לא להתיאש, לא להפסיק!

עריך לדעת: איך מבקשים מהבורא?

"אֶקְרָא לֹא-לְקִים עֲלִיוֹן לֹא-לְגִמְר עָלַי" (תהלים נו, ג) אני אֶקְרָא לֹא-לְעִלּוֹן – והוא יגמור עָלַי מתי שהוא רוצה, הוא יודע מתי הכי טוב לתת לי לפי חשבון מדויק הידוע לפניו, אני לא עריך להתיאש. "קְנֵה אֵל ה' חֶזֶק וְיִצְמַח לְבָבְךָ וְקִנְיֵה אֵל ה'" (תהלים כז, יד) לא להפסיק לקוות. קְנֵה מלשון: קו כמו קו טלפון – לא לנתק את הקשר להשאר על הקו לא לרדת מהקו להמשיך לבקש. "יַחַל

כוחה של תפלה וצריכותה (טורונטו)

הבן לא מבין: למה היא נזכרת עכשיו ברגעים האחרונים בכוס הקידוש? אבל היא לא השאירה לו הרבה זמן לתמוה...

ואמרה לו: 'בודאי אתה יודע בני! שהקב"ה 'א-ל מלא רחמים!' - גרוש עד גדותיו!! תזכור: כשיציק לך דבר מה, אתה צריך לפנות אליו בתפלה ובדמעה ולנענע קצת שערי שמים - ואז ישפכו עליך מהחסדים של הקב"ה!!!'

היא עצמה את עיניה והשאירה אותו בודד בעולם. ואותו ישיש עפתי - הוא האריך ימים מאד! עבר את התשעים (90) אמר: 'שהעצה פשוטה שנתנה לו האמא לפני מותה - חזקה אותו! וכך הוא עבר את התקופות הקשות בחייו והוא ידע: 'שכל תפלה - לא תחזור ריקס! וככה הוא זכה שכל מה שבקש מה' - קבל!'

זה עצה לא רק לו - לכולנו! הקב"ה מלא רחמים. כשמספידים אדם אומרים: 'א-ל מלא רחמים! מלא-מלא!! צריך לנענע קצת את השמים אם התפלות הן מעומק הלב אמיתיות אתה מנענע את השמים 'שערי דמעה לא ננעלו!'

אתם יודעים: הקרבנות... הקרבנות אינם היום במקומם יש תפלות אמרנו, נכון? ומה כתוב: "על כל קרבן תִּקְרֵיב מִלַּח" (ויקרא ב, יג) אז גם בתפלות גם צריך מלח, אז מה, נבוא עם מלחיה ונשים על הסידור? - לא! מפה-מפה (מהעינים) הדמעות מלאות מלח אם אתה בוכה לקב"ה בתפלה - זה תפלה מעומק הלב! זה כמו קרבן והקב"ה יענה לך, זאת העצה.

כל תפלה - מורידה שפע וישועה! גם אם לא לך ישירות ומיד - לאחרים. אמרנו: שאם אדם מתפלל הוא יכול להושיע עולם ומלואו! אז צריך לדעת: שום תפלה לא הולכת בחינם.

הראיה שאפילו האדם הפשוט יכול להוריד גשמים:
עכשיו תקשיבו דבר מדהים!

אפילו האדם הכי פשוט! הכי פשוט - יכול להוריד גשמים!! הכי פשוט, לא תאמינו. מי יודע איפה זה כתוב בשולחן ערוך? אם משהו יודע את זה -אני נתן לו מאתיים דולר (\$200)... אני נתן אמריקאי - זה יותר טוב מהקנדי... מי שיודע איפה זה כתוב בשולחן ערוך: 'שאדם פשוט יכול להוריד גשמים!' - מאתיים דולר. מה יום כיפור? אם משהו אומר שטויות - הוא ישלם מאה דולר (\$100) מה זה? משהו יודע?

לו: 'אתה תחיה יותר ממה שאני חי כרגע!' שהיה בן שמונים ושמונה.

אתם מבינים?

כל ישראל התפללו בשביל הח"ח - אף אחד לא שכנע את הקב"ה! מי שכנע? זה שנרב חמש שנים מהחיים שלו.

אז הוא אמר: 'תספר את זה בהספר עלי, אבל לא עלי תספר. תספר על החפץ חיים - איך הוא ידע! איך שנכנסתי הוא ידע, הוא יודע מה קורה בשמים! הוא אמר מה פסקו למעלה: פסקו; שהתפלה שלי התקבלה ושיוסיפו את החמש שנים לחייו של הח"ח, שאני אחיה יותר ממנו בשנה!'

זה היתה גדולתו של הח"ח שבקש התלמיד לספר בהספר. אז רואים: מה זה כח של תפלה של בן אדם! אל תזלזל בעצמך אפילו אתה רק תלמיד קטן, מהקטנים. - אין דבר כזה! זה תלוי איך התפלה נעשית.

'א-ל מלא רחמים! - תנער את הגביע...'

סיפור מאחד מהישישים של צפת: מה זה כח של תפלה?

בעפת פרצה מגפה איומה! הפילה חללים מידי יום, בין התושבים שנדבקו במחלה ארורה היתה אשה אלמנה שהיה לה בן יחיד!! בן קטן, התייתם לא מכבר מאביו ועכשיו הוא עומד להתייתם גם מהאמא. והאמא על ערש דוי הרגישה: שהיא עומדת לעזוב את העולם. קראה לילד הקטן למיטה עינים כמעט עצומות...

ואמרה לו: 'בני אהובי! עוד מעט תחיה יתום משני (2) ההורים - יעברו עליך שנים קשות! זמנים טרופים, אף אחד לא ישים לב ליתום... אתה תתגולל ממקום למקום'. החזיקה ביד רועדת את הבן ואמרה: 'יש לי מספיק עצות לתת לך - אבל אין לי כח לדבר! אז אני אתן לך עצה אחת (1) תשמור עליה ובה תתגבר על כל הצרות!'

ואז היא אומרת לו: 'אתה זוכר את כוס הקידוש של אבא?'

הבן אמר: 'כן'

- 'אתה זוכר, כשאבא היה ממלא את הכוס עד גדותיה - כל נגיעה קלה בכוס היתה גורמת ליון לגלוש?'

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם להבירו

'תפלה קצרה' מה מתפלל הכהן הגדול? הוא מבקש:
'שהעוברות הנשים המעוברות שלימו את ההריון לשלום!
הוא מפלל על הפרנסה של ישראל' והוא גם מתפלל:
'שהקב"ה לא יקבל תפלה של עוברי דרכים!'

אדם הולך בדרך... פעם לא היה סככות בדרכים, לא היה
כבישים היה בוץ! היה פשוט שבילים ובוץ ואם ירד גשם
אתה הולך בבוץ!! ואם נפל עליך גשם מכול – אתה נרטב
עד לשד עצמותיך. ואם יש לך כבדת דרך ללכת
קילומטרים... אז מה עושה אדם במצב כזה? – מתפלל
לקב"ה: 'שיעצור את הגשם! עד שיגיע למקום מחסה!'

הכהן הגדול מבקש מהקב"ה: 'רבש"ע! אל תקבל את
התפלה של עוברי דרכים בשעה שישראל צריכים
גשמים!...'

זאת אומרת אל תעדיף את היחיד (1) מול מליונים יהודים
שצריכים את הגשמים! כי הקב"ה עלול לשמוע לתפלתו
של אדם יחיד פשוט שהולך בדרך – הוא ישמע לו!!
והכהן מבקש: 'לא לשמוע לו! מה זה? כזה כח יש לכן
אדם פשוט שהולך בדרך ומבקש: 'שלא יהיה גשמים! –
?! – כן! כי האדם הזה שהולך בדרך, הלב שלו שבור!
נקרע!! כולו רטוב, קופא מקור – סכנה! איזו תפלה יש
לאחד במצב כזה?! – זה לא תפלה רגילה! זה לא
(בהרצה): 'אתה חונן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה....
ברוך אתה ה' חונן הדעת... מה זה?... מה אתה מגמגם?
מה?'

אדם צריך להתפלל – כמו שצריך להתפלל! עד כדי כך –
לא יאומן כי יסופר! אז רואים מפה: שיהודי פשוט בתפלה
אמיתית מעומק הלב – משנה את הטבע!!

תפלת הרוצה יותר מכה"ג

עוד דוגמא; רוצה – תפלתו יכולה להשמע יותר מכהן
גדול!!

ואי ואי ואי חברה זה כבר מוגזם... לא? מי שרצה
בשגגה... אין 'הורג' בשגגה התורה קוראת למי שהורג
בשגגה: 'רוצה!'

מי שרצה בשגגה – בורח לערי מקלט. והוא נשאר בערי
מקלט עד שימות הכהן הגדול. אם הוא הגיע לעיר מקלט
וחיה הכהן הגדול עוד חמישים (50) שנה – הוא יהיה
שם חמישים שנה! אם הוא הגיע ושנה אחרי זה מת הכהן
הגדול – הוא משתחרר אחרי שנה. מה עושים הרוצחים?

אני אומר לכם את ההלכה, תקשיבו! באורח חיים (סימן
קיד' סעיף ד') כתוב: 'אם אדם טעה בתפלתו ואמר:
'מוריד הגשם' בימות הקיץ – עליו לחזור לתחילת
הברכה!'

לפי הפשטות של הדברים, כיוון שהוא שינה מהמטבע
שטבעו רבותינו בתפלה – עליו לחזור ולהתפלל כראוי.

אבל לא תאמינו! הט"ז (הטורי זהב) שמה (סעיף קטן ו)
כותב: 'כיוון שיש בימות החמה זמן שהגשמים קשים
לעולם' כי זה זמן הקציר וגשם אם יבוא בזמן הקציר –
יקלקל את הכל! והגשם נעצר כבר עבר זמן גשמים ומה
הוא אמר: 'מוריד הגשם! והוא יכול להביא אותם והם
לא נוחים לעולם עכשיו – לכן מחזירים אותו בימות
החמה.'

יוצא: שהאדם הכי פשוט שהתבלבל בתפלה ובמקום
להגיד: 'מוריד הטל' הוא אמר: 'מוריד הגשם' הוא אמר
מוריד הגשם – הוא עלול להוריד גשם!!

אומרים לו: 'תחזור!'

– מי? סתם בן אדם! אין 'סתם בן אדם' אבל
בעינינו: זה סתם בן אדם, מה כוחו להוריד
גשמים! – הלכה בשולחן ערוך!

נו, יש לכם ראייה יותר חזקה מזו?! תפלה של יהודי פשוט!
שטועה בתפלה, אפילו לא הרגיש – עשויה לעורר רושם
בשמים ולהוריד גשמים בשעה שאין העולם צריך להם!
עד כך חוששים: שמא תעשה תפלתו פירות ומחזירים
אותו לראש התפלה להגיד: 'מוריד הטל'.

ועכשיו תשמעו עוד יותר קשה! עוד יותר קשה: מה זה
תפלה של יהודי פשוט!!

ביום המקודש של השנה ביום הכיפורים עומד הכהן
הגדול, ירא, חרד, נרגש! עומד להכנס לקדש הקדשים
פנימה!! פעם אחת (1) בשנה למעלה מדרגת המלאכים –
הדרגה שלו: מלאך לא יכול להיות! שם רק הכהן הגדול!!
אם הוא לא מאה אחוז (100%) וחשב מחשבה אחת שלא
בסדר – הוא מת במקום! מת במקום!! צריך להיות:
'קדוש קדוש קדוש' (ישעיה ו, ג) הוא נכנס לשמה והוא
הולך לכפר על כל ישראל. בתפלת הכהן הגדול – מכפרים
לכל עם ישראל!

מגיע הרגע המיוחל הוא מתקדש ומטהר במחשבה,
קטורת בידיו נכנס לקדש הקדשים וביציאה הוא מתפלל

כוחה של תפלה וצריכותה (טורונטו)

האשכנזים עשו מזה שיר: 'מישה אמת ותורתו אמת מישה אמת ותורתו אמת... איך ממשיכים האשכנזים? 'אי איי איי איי איי איי...'

(הקהל מוחא כפיים...)

וכי לאשכנזים אין מילים לעשות פזמון?! למה הם אומרים: 'אי איי איי...?' אתם יודעים למה? בגלל שקרח ועדתו הם בגיהנם ויש שמה גחלים אז מידי פעם הם צועקים (מכאב): 'אי איי איי...'

אז למרות זאת... למרות זאת שהם כפרו! והיו נגד משה רבנו. ומשה יודע: שהוא שליח אמת! והכל הוא עושה על פי ה' עם כל זה הוא פחד מהתפלה שלהם ובקש מה': "אַל תִּפְּן אֶל מִנְחָתָם" למה? כי הם ידעו: שזה שאלה של חיים ומוות! כי מחר יתברר ע"י המחצות מי אמת ומי לא – ומתוך המאטים חמישים יכול לצאת רק אחד (1) חי! כל השאר הולכים למות!! אז איזה תפלה יש לכל אחד כה שהוא פחד: שמחר יכול להיות שהוא לא חוזר הביתה – זה מפחיד!! תפלות כאלה – זה מפחיד!!!

אבל מה אנחנו לומדים מזה? כל בן אדם, לא משנה באיזה מצב הוא, אם הוא פונה לה' – ה' שומע!

אתם יודעים עד איפה? לא תאמינו! כתוב: 'אפילו גב! גב באמצע גניבה הוא עולה לדירה דרך הצינור... ולפני שהוא נכנס מהמרפסת הוא אומר: 'רבש"ע! יאלה'!! תציל אותי שלא יתפסו אותי...!' ה' שומע לו! שומע לו!! שומע לו!!! "וְהַבּוֹטֵחַ בַּה' חֶסֶד יִסְבְּבוּ" (תהלים לב, י) וכך אומרת הגמרא: 'הגב אפוס מחתרתא רחמנא קרי' גב בפתח המחותרת פונה לה' ואומר: 'רחמנא! רחמנא!! תרחם עלי שלא יתפסו אותי!!!'

נו, נו, מי לא יכול להתפלל ושתפלתו תבקש! ויש לו פחד: שיתפסו אותו!! יכול להיות שירו בו. יכול להיות שירו בו – היה אחד פה בארצות הברית נכנס למסעדה גם כן ירו בו טאך-טאך-טאך... ו'הורידו' אותו...

איזה תפלות לא נענות?

– אי! גם את זה צריך לדעת: איזה תפלות לא נענות?

כתוב בתהילים: "קְרוֹב ה' לְכָל קְרָאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת" (תהלים קמה, יח).

אז! ה' קרוב!! למי? – למי שקורא לו בְּאֵמֶת זה חשוב לדעת. זאת אומרת לא כל תפלה מתקבלת כי היא צריכה

– מתפללים: 'שהכהן הגדול ימות!' כי כל השחרור שלהם תלוי בכהן הגדול.

מה אשם הכהן הגדול שיתפללו עליו שימות?

אם הוא היה מתפלל כמו שצריך – לא היה מי שרוצח בשגגה! הכל תלוי בתפלתו של הכהן הגדול. אבל התפלה שלו לא היתה עד כדי כך שתמנע את זה – וקרה שקרה מה שקרה – אז הם מתפללים עליו: 'שימות!'

מה היו עושים האמהות של הכהנים הגדולים? היו הולכות ומביאות להם עוגות ואוכל והכל בשביל מה? – שלא יתפללו על הבן שלהם 'כי אין לב' אחרי שהאמא באה ואומרת: 'קח! אתה תקח תאכל קח... מלבישה אותו הכל נותנת לו אחרי זה ליהודי אין לב להתפלל על זה – אז הוא ישאר עוד שלושים (30) שנה! ועוד ארבעים (40) שנה!! עם כמה עוגות... ואי ואי ואי... גם זה צריך ללמוד: כמה עוגה יכולה לעשות!

אבל מכל מקום, רואים: שתפלתו של רוצח יכולה להרוג את הכהן הגדול! למה? כי הוא רוצח: להשתחרר! הוא לא רוצח להתקע... יכול להיות שיש לו אשה וילדים וכו' אז אם כן רואים: שכח התפלה אפילו ברוצחים!

במה משה פחד מקרח?

עוד יותר גרוע! קרח חלק על משה רבנו!! כמעט עוקר את כל התורה, מעמיד את משה רבנו בעיני כל ישראל כאילו הוא אנטרנסט, פוליטיקאי, מסדר תפקידים לאהרן אחיו, למשפחה שלו ולא מתייחס ללוויים...

ואז הוא אומר לו: "כִּי כָל הָעֵדָה בָּלָם קְדָשִׁים וּבְתוֹכָם ה' וּמִדּוֹעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל קֶהֱל ה'" (במדבר טז, ג) ומצליח לארגן מאתים חמישים (250) ראשי סנהדראות – שיעמדו נגד משה רבנו!

ומשה רבנו מתחנן לבורא: "אַל תִּפְּן אֶל מִנְחָתָם" (במדבר טז, טז)

– ואי! משה פחד מקרח!! עוקר התורה! שעד עכשיו עד עכשיו... הוא בגיהנם עם כל המאטים חמישים ראשי סנהדראות והם אומרים: 'משה אמת ותורתו אמת והם בדאים!' = שקרנים. וחוזרים עוד פעם: 'משה אמת ותורתו אמת...!' כבר למעלה מאלפי שנים הם כבר אומרים אותו דבר: 'משה אמת ותורתו אמת והם בדאים! משה אמת ותורתו אמת והם בדאים...!'

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם להבירו

הוא הוסיף להם: 'שצריך להתפלל! למה לא אמר להם מההתחלה? מה זה שיוגיעו לבד? למה היו עריכים להגיע לזה לבד? אם הם יודעים להגיע לזה לבד – בשביל מה הם שאלו? איזה נסיון בגלל שהבחור לפניך השיב כך אז אתה מעתיק!?'...

עוד שאלה: (מגילה) מסופר: כשנכנסה אסתר לפני אַחַשְׁוֵרוֹשׁ היא עמדה לפני בית העלמים שלו ואז הסתלקה ממנה שכינה

אמרה אסתר לפני הקב"ה: 'שמא הסתלקה ממני שכינה מפני שקראתי לַאֲחַשְׁוֵרוֹשׁ: 'כלב! שנאמר: "הַצִּילָה מִחַרְבַּ נְפֹשֵׁי מִיַּד כָּלֵב יְחִידָתִי" (תהלים כב, כא) יְחִידָתִי – זה הנשמה.

חזרה אסתר וקראה לַאֲחַשְׁוֵרוֹשׁ: 'אריה!' ואמרה: "הושיעני מִפִּי אַרְיֵה" (תהלים כב, כב) למה היא החליפה מכלב לאריה? עריכים לבאר: מה היא ראתה בזה שהיא מכנה את אַחַשְׁוֵרוֹשׁ כָּלֵב – הרי הוא רשע גמור! צורר ישראל מובהק!! מה רע לקרוא לו כָּלֵב?! ולמה אחרי שהיא קראה לו: 'אַרְיֵה' – חזרה השכינה?

מי יודע? האריה יותר מפחיד? נכון! נו, ולמה צריך להגיד? נו, תגיד! הכלב רק נובח... והאריה? נו, אז למה היא עריכה להחליף? לא היה מספיק חזק? מה? התפלה – אז צריך להגיד: אַרְיֵה – יפה מאד! הבחור הזה פקח!! תכף נגיע למה שאמרת.

עכשיו עוד דבר, יש ימים טובים בשנה! איזה ימים הכי טובים בשנה? איזה חמשה עשר (15) באב! 'לא הָיוּ יָמִים טוֹבִים לְיִשְׂרָאֵל כַּחֲמֵשָׁה עָשָׂר בְּאָב וְכִּיּוֹם הַפְּפוּרִים' (תענית ד, ח) הגמרא מספרת (בבא בתרא קכא): דעות בענין השבח של יום טו' באב; רב דימי בר יוסף מביא בשם רב נחמן: שביום טו באב פסקו מתי מדבר למות!

מה היה הסיפור? המרגלים באו ואמרו שה: "אֶרֶץ אֲכָלֶת יוֹשְׁבֶיהָ" (במדבר יג, לב) הוציאו דיבת הארץ רעה! הפחידו את ישראל: לא להכנס לארץ!!

אתם יודעים למה? הם פחדו מהבחירות, הם היו הנשיאים במדבר אם יכנסו לארץ הם פחדו שיהיה בחירות מחדש ואולי לא יבחרו אותם שוב! ככה אומר הזוהר הקדוש. אז הם החליטו לראות: מה שהיה טוב – לא טוב! הם היו מרגלים שנים עשר (12) מרגלים ואותם מרגישים בשטח – כשהולכים שנים עשר איש... מה עשה ה'? דאג שיהיה לוויית כל הזמן לוויית! וכולם יהיו מכונסים ככה הם יוכלו

להיות אמיתית, באם היא לא אמיתית אלא סתם אתה פולט מילים כאילו אתה עומד בתפלה ואתה אומר: "ה' שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תִּהְלִיךְ" (תהלים נא, יז) ונמגמגם בלי לב וכבר מגיע לסיום התפלה!:"עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו" (איוב כה, ב) וגמרת זהו העיקר לגמור! – זה לא נקרא תפלה זה 'להשתחרר' אז זה לא תפלה צריך קריאה אמיתית אם לא – זה קריאת שקר!

אז בואו נברר את הדברים ונראה מה זה נקרא 'אמת' ומה זה 'שקר'. אני מציג בפניכם כמה סיטואציות ובסוף נגיע למסקנה: מה היה פה?

הגמרא מספרת: 'אנשי אלכסנדריה שאלו את ר' יהושע בן חנניה: 'מה יעשה אדם ויחכם? הם רוצים להיות חכמים מה יעשה אדם ויחכם

אמר להם ר' יהושע: 'ירבה בישיבה וימעט בסחורה' – אם תשב בישיבה, ככולל תשב תלמד הרבה תורה ותמעט בסחורה אתה תהיה חכם.

אמרו לו: 'הרבה עשו כן ולא הועיל להם!'

אמר להם: 'אלא יבקשו רחמים ממי שהחכמה שלו' – צריך להתפלל לבורא עולם שהחכמה היא שלו ולבקש בתפלה שה' יחכים.

שאלו אותו עוד שאלה: 'מה יעשה אדם ויתעשר?'

אמר להם: 'ירבה בסחורה וישא ויתן באמונה!' – אתה רוצה להיות עשיר? תרבה בסחורה אבל יש תנאי: שהמשא ומתן שלך יהיה באמונה לא לשקר לא להונות תהיה ישר במשא ומתן.

אמרו לו: 'הרבה עשו כן ולא הועילו!'

מה אמר להם? 'יבקשו רחמים ממי שהעושר שלו'.

הגמרא מקשה: 'אם ככה כדי להחכים וכדי להתעשר יש צורך בתפלה ולבקש רחמים – אז למה יש צורך להרבות בישיבה כדי להחכים? למה צריך להרבות בסחורה כדי להתעשר? מספיק להתפלל וגמרנו! ועוד שאלה: למה ר' יהושע בן חנניה לא אמר להם מההתחלה תשובה שלמה? למה לא אמר: 'ירבה בישיבה ויבקש רחמים ממי שהחכמה שלו! ירבה בסחורה ויבקש רחמים ממי שהעושר שלו! למה היה צריך לחכות שהם יגידו לו: 'הרבה עשו כן ולא הועיל להם?' (נדה יג).

מי יודע תשובה? למה הוא לא אמר מההתחלה למה הוא עשה להם חצי עבודה אחרי שאמרו: ש'זה לא הועיל! אז

כוחה של תפלה וצריכותה (טורונטו)

למה ה' רחם דווקא על החמש עשרה אלף האחרונים מכל יוצאי מצרים? מה, הם היו יותר צדיקים או יותר חסידים מאלה שמתו לפניהם?! הרי כולם היו באותה הגזירה! כולם לא רצו להכנס לארץ, כולם האמינו למרגלים, למה החמש עשרה אלף האלה היו עדיפים על הקודמים?

כדי להבין את שלשת הדברים שדיברנו, אז עריך להבין ככה, כתוב: "וַיְהִי יְדִיו אֶמְנָה עַד בֹּא הַשָּׁמֶשׁ" (שמות יז, יב) מתרגם אונקלוס: 'היו הידים של משה פרושות בתפלה עד בֹּא הַשָּׁמֶשׁ - עד השקיעה!'

אז הביטוי של התפלה הוא אמונה. מי שמאמין באמונה שלמה: שבכוח התפלה להוריד את כל מה שהוא מבקש - אז ישמע לו מן השמים. אדם שנושא תפלה מעומק הלב - זו הקריאה האמיתית! זה סוד כח התפלה. זאת אומרת אדם עריך להבין: כמו שאמר דוד מלכנו: "שִׁיר לְמַעַלֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶל הַהַרִים מֵאֵן יְבֹא עֲזָרִי" (תהלים קכא, א) מה הוא אמר? עוד פעם! הוא אמר: "שִׁיר לְמַעַלֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶל הַהַרִים מֵאֵן יְבֹא עֲזָרִי" מאיפה יבא עזרי? מאיפה? - מאן! כשאני יודע שאני אֵין רק כשאני יודע: שאני אֵין ואין בכוחי ואין בעצתי ואין בתחומי ואין בקומבינות שלי לעשות שום דבר - אז יבא עזרי! כי אני תולה רק את הבטחון בה' אז יבא עזרי.

גם כשאני אומרים 'יעלה ויבוא' אנחנו אומרים: 'חַסֵּד וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ' למה? 'פִּי אֶלֶיךָ עֵינֵינוּ' בגלל שענינו אֶלֶיךָ אתה תחוס ותרחם עלינו. אז אנחנו צריכים להיות 'בעלי אמונה' ואמונה זה מעריך אֵמון להתאמן על זה.

עכשיו נבין: למה ר' יהושע בן חנניה אמר לאנשי אלכסנדריה בכוונה רק חצי ראשון ולא אמר להם: 'להתפלל!' הוא רצה לראות: אם הם חושבים שכל העצות הם בעצם פיזיות גשמיות שתלויות בך, לכן 'הרוצה להחכים' מה אמר להם? 'ירבה בישיבה וימעט בסחורה' אם היו אומרים לו: 'אוקי-אוקי...' והולכים אז הוא היה מבין: שהם לא מאמינים בכח התפלה! אם הוא אמר להם: 'ירבה בסחורה וישא ויתן באמונה' - והם הולכים, סימן: שהם לא מאמינים. אבל הם אמרו לו: 'זה לא עוזר! עשו אנשים ככה זה לא עוזר.'

אמר להם: 'אָה... אז אם אתם מאמינים שאין בכח האדם לסייע לעזור לעצמו ע"י ריבוי של השתדלות - אז אני אגיד לכם: תבקשו חכמה ממי ששלו החכמה! תבקשו עושר ממי ששלו!! ואם זה יבוא מפה שאתם יודעים:

לעלות את הארץ לאורכה ולרוחבה ולא ירגישו בהם כי כולם טרודים באבל.

מה הם טעו מזה? בגלל שהם מחפשים דברים שליליים כדי לחזור ולהגיד דברים שליליים אמרו: "אַרְץ אֲכָלֹת וְשׂוֹבִיָּה" - כל מקום שהולכים - כולם מתים! בקיצור, הם באו וסיפרו את הסיפור עם ישראל בכה ולא רצו להכנס לארץ חוץ מיהושע וכלב בן יפונה שאמרו: 'זה לא נכון והארץ טובה!' וכו' לא עזר. מה היה העונש? שכל מי שלא האמינו למה שאמר ה' שהארץ טובה - לא יכנסו לארץ וימותו במדבר. כמה מתו במדבר? שש מאות אלף (600,000) שיצאו ממצרים מתו במדבר מגיל עשרים (20) עד גיל שישים (60).

עכשיו מה אמר להם משה? הגזירה היתה ככה... כל תשעה באב - זה היה היום שהם שם בכו. כשבאו המרגלים להודיע לישראל זה היה בתשעה באב, לכן היום הזה הוא מרורים לישראל! נגזרה גזירה: 'שהם ימותו במדבר ולא יכנסו לארץ!'

אמר להם משה רבנו: 'הגיע יום תשעה באב הבא' אמר להם: 'תקחו את חפירה תחפרו קברים! כולם להכנס לשכב בקבר!...'

ובבוקר, חמש עשרה אלף פלוס (15,000+) - לא יקומו! וככה היה, תשעה באב הראשון לא קמו חמש עשרה אלף פלוס, שנה שניה (2) הגיע תשעה באב עוד פעם הוא אומר: 'כולם לקחת את חפירה לחפור קברים להכנס בפנים!...' נכנסו - עוד חמש עשרה. כל שנה נתמעטו חמש עשרה אלף פלוס!!

תשמעו איזה צדיקים - זה לא יאומן! אם אתם הייתם שומעים: 'תכנס... תחפור...' - לפני תשעה באב היית בורח!... לא היית נשאר! לא, כולם נכנסו.

בשנה אחרונה נכנסו החמש עשרה אלף והפלוס האחרונים אין יותר! אין יותר. נכנסו לקבר - ברור שהם לא יקומו, ברור. הגיע הבוקר - הם קמו!! חשבו שהם התבלבלו, לא היה שעון, זה רק לפי הלבנה רואים. ביום השני (2) נכנסו עוד הפעם אולי הם טעו בחשבון? - קמו! ככה עד שהיתה הלבנה במלואה ואז הבינו שזה טו באב! הלבנה במלואה אז הם ידעו: שזהו! נמחל להם!! אז זה היה יום טוב! יום טוב!! למה? שנעלו חמש עשרה אלף פלוס! "וְעֵשָׂה אֶת־יּוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׂמְחָה" (אסתר ט, יח) ונקבע לדורות שרחם הקב"ה עליהם.

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

מלח (דמעות) – אתם תענו גם בדברים שלא תאמינו שמגיע לכם! ועוד מי יודע בכלל מה מחכה לכם ובכלל עוד לא בקשתם...!

אז מכאן צריך להבין...!

הגמרא מביאה דוגמא (ראש השנה יח): ר' מאיר אומר: 'שנים עלו למיטה וחולין שוה' הם חולים באותה מחלה 'אחד לגרדום והשני גם לגרדום, זה ירד וזה לא ירד זה נצל וזה לא נצל! איך זה? אומרת: 'מפני שזה התפלל ונענה וזה התפלל ולא נענה! מה זה? אומר: 'זה התפלל תפלה שלמה והוא נענה וזה התפלל תפלה לא שלמה ולא נענה! מה זה שלמה?

אומר רש"י: 'נתכוון!' – מי שהתפלל והתכוון בתפלה מעומק הלב לגמרי ולא תלה שום סיכוי ושום דבר רק בקב"ה – זה נצל מהגרדום ונצל ממחלה! מי שהיה לו: 'עוד איזה משחו... אולי יש עוד איזה דוקטור כזה אמרו לי: 'שיש בארצות הברית וזה...' ואמרו לי זה זה... ואמרו לי זה זה...'

'אל תדאג יש לי דוד באמריקה...'

היה אחד כל היום היה מטיף לכולם: 'בטחון-בטחון-בטחון...'

פעם אחת ת"ח אמר לו: 'תגיד לי, אתה בוטח בה' במאה אחוז (100%)?'

אומר לו: 'כן'

– 'ואם הוא יגמור לך את כל הכסף ולא ישאר לך כלום! מה תעשה?'

אומר: 'בטחון-בטחון!'

– 'שבוע ימים אין לך מה לאכול אין שתיה אין כלום! מה אתה עושה?'

– 'בטחון-בטחון בוטח, בוטח בה!'

– 'ואם זה יהיה יותר – אתה תמות!'

אומר לו: 'אל תדאג יש לי דוד באמריקה...'

גם זה שאומר: 'בטחון-בטחון... יש לו ברקע מוצא או מפלט הוא חושב... – מי שתולה עדין את הסיכויים שלו באנשים – לא יושע! "אל תבטחו בנדיבים בְּבֵן אָדָם שֶׁאֵין לוֹ תְּשׁוּעָה" (תהלים קמו, ג)

שהשתדלות לא תעזור אלא רק ה' יכול לעזור – אז זה יועיל לכם!

לכן הוא המתין ולא אמר להם את החצי השני, רצה לראות מה תהיה תגובתם. כי מה יועיל אם הוא יגיד לאנשים שלא מאמינים בכח התפלה?! – זה לא יעזור! צריך לראות שהם בעצמם מבינים שאין בכוחם להושיע את עצמם לכן הוא השתחה עם זה עד ששאלו.

ולמה באמת אסתר החליפה מ: 'כלב' ל: 'אריה'? – היהודי הזה עדין! בהתחלה שאסתר כינתה את אַחַשְׁוֵרוּשׁ: 'כלב!' אבל כלב גם אם הכלב רודף אחרי בן אדם אז יש לו חשש אבל הוא מאמין: שאפשר להחליץ מכלב זה גם לא הורג ממש! זה לא... אז הסתלקה ממנה שכינה!! למה? כי בתוך התפלה שלה שהיא קוראת לו: 'כלב' כאילו היא עוד יכולה להסתדר בכח עצמה 'הוא רק כלב' אז היא יכולה להסתדר אתו זה לא גמור שהוא יכול לעשות משחו רע לגמרי! אז היא ראתה: שהסתלקה ממנה שכינה, הבינה: שזה לא מספיק, היא צריכה לראות אותו כמו אריה – שהוא מסוגל לטרוף אותה בין רגע! ולחסל את כל העם היהודי!! אם היא תניחס אליו ככה – זה אומר שאין לה מפלט!!! רק: "אלי-אלי לְמָה עֲזַבְתָּנִי" (תהלים כב, ב) רק אם היא תגיע למדרגה שהיא יודעת: שאין שום מוצא! כי מול אריה אין שום סיכוי להשאיר אז באמת – היא נענתה וחזרה לה השכינה.

זאת אומרת רואים: שזה תלוי אם זה מגיע ממקום שאתה מבין: שאין ברירה – רק הקב"ה! אותו דבר החמש עשרה אלף האחרונים. כשהיו חמש עשרה אלף ראשונים, אז הם אמרו: 'הסיכוי שלנו זה אחת לארבעים (1/40)...' השנים (2) – זה היה כבר... אבל עדין יש סיכוי! אפילו החמש עשרה האלה שנשארו לפני האחרונים הם אמרו: 'זה לא בטוח! יש חמישים אחוז (50%) סיכוי שאנחנו לא נמות השנה!' אבל האחרונים יודעים: שאין פה מוצא! לא קמים!! אז עוד נשאר להם תקווה: שה' יתמלא רחמים וברור: שהולכים למות! זה אין... אין פה לאן ללכת; או שהוא מוציא אותנו! או שהוא... אין פה! אין פה סיכוי שאתה תשאר עוד שנה – אתה לא נשאר.

תפלה כזאת שבאה מעומק הלב – הוציאה אותם חיים! אפילו שהיתה גזירה שהם גם ימותו, הם לא שונים מכל אלה שמתו. אבל זו היתה תפלה מעומק הלב!

אתם מבינים מה יש לכם ביד? יש לכם כח שקוראים לו תפלה! עם אמונה אמיתית: "קרוב ה' לכל קראיו לכל אשר יקראוהו בְּאֵמֶת" אם תתפללו לבורא עולם עם מלח! עם

כוחה של תפלה וצריכותה (טורונטו)

(1) למה? – כמו המלאכים: נכון. המלאכים שומעים בקול ה' גם אנחנו צריכים לשמוע.

אבל אומר הרשב"א: 'למה צריך להעמיד את הרגלים?' – להראות שאין לנו כח ויכולת לזוז! לזוז, אפילו התחלת התפלה: "ה' שְׁפָתַי תִּפְתָּח" – אם לא תפתח לי את השפתיים – לא אוכל להגיד תְּהִלָּתְךָ. כשאדם עומד ככה לפני הבורא ויודע: שבלו פתיחת שפתיים מאת ה' והוא יודע: שהוא קשור ואזוק ולא יכול לזוז, אם אתה עומד ככה לפני הבורא ומבקש, כי אתה יודע שאתה אין ואין בכוחך לעשות כלום – ה' יושיע אותך!

מה עשה חוני המעגל? זוכרים את הסיפור עם חוני המעגל? – עג עוגה עמד באמצע והתפלל לה': 'שיביא גשמים!' ונשבע: 'שהוא לא יצא מהעיגול עד שה' יוריד גשמים!' למה הוא עשה את זה? בשביל מה צריך? הוא עשה עיגול בשביל להראות: אני בתוך עיגול שאין בו כלום! שום דבר בתוך העיגול 'אני לא יוצא מפה!' אז מפה אני לא יכול להוושע כי בתוך העיגול אין כלום אני עומד באמצע עיגול קטן לא יכול ליצאת כי נשבעתי אז יש משחזר שיכול לעזור לי למה שאני מבקש? – לא! רק הבורא. בזה הוא הראה: שרק ה' יכול להועיל לו – זה הסיבה שהוא עג עוגה.

עכשיו אומר לנו האר"י הקדוש: כשמגיעים ל: 'עוזר דלים' בתפלה לפני שעומדים שמונה עשרה בברכת: 'נְאֻל וְשָׂרְאֵל' צריך לכוון: שאנחנו ממש דלים: 'עוזר דלים' אם תרגיש: שאתה דל כמו שואל על פתח! כמו ר' משה שהתפלל לה': 'מה אשמים הילדים שלי ואשתו?!' אם אתה מתפלל שאין לך כלום ואתה יודע: שאין לך כלום! גם מה שיש לך – אין לך! גם הלמבורגני... גם הבית... גם הקרקעות... וגם הכסף – אין לך!

אתם זוכרים את מיידוף? מאה מליארד (100,000,000,000) היה לו – וגם מאה (100) שנה בבלא ולא נשאר לו דולר (\$1) – והוא מת! נו, אז אדם יכול להחזיק מאה מליארד – שום דבר!

'טסלה' – ששים וחמש-שבעים אחוז (70-65) – ירד לו ככה צ'יק... בכמה ימים! מליארדים!! מאה חמישים מליארד (150,000,000,000) הפסיד ככה בע'יק!

הקב"ה קובע! 'משפיל גאים עדי ארץ'. ומגביה שפלים עד מרום' – הוא מנהל את העולם! לא אנחנו. אבל שנדע: שאנחנו כלום ואין בכוחנו כלום וזה רק הכל מאת ה' – אז רק אנחנו יכולים לקבל מעבר למה שאנחנו חושבים.

"פה אמר ה' ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומן ה' יסור לבו" (ירמיה יז, ה) "ברוך הגבר אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו" (ירמיה יז, ז) זה ככה כתוב במפורש! אין פה קונצים... "אל תבטחו בנדיבים בן אדם שאין לו תשועה: תצא רוחו וישב לאדמתו" (תהלים קמו, ד) "אמרות ה' אמרות טהרות כסף צרוף בעליל לארץ מזקק שבעתים" (תהלים יב, ז)

'בא מלך! אומר: 'למחר אני מוריד לכם ארנונה... למחר אני מוריד לכם זה... למחר אני עושה לכם זה...'

כל האמרות שלו – שקר וכזב! למחר הוא מת!! איפה כל ההבטחות שלו?! רק אמרות ה' – אמרות טהרות; מה שאמר: "כי הוא אמר ויהי הוא ענה ויעמד" (תהלים לג, ט).

ראיתם, היה לפיד מלחמת 'השינוי' הוא יעשה... והוא עשה... והוא עשה... באו אלה עכשיו מלחמת ימין-ימין ומה אמרו? – 'הכל מבוטל! מה שעשית פה ירד שאשא ביטון – ירד זה ירד...! זה ירד... זה ירד... זה ירד – לא נשאר כלום ממה שהם עשו! אז איפה האמרות שלהם?! והתיקונים שלהם? והעצות שלהם? והתוכניות שלהם? – הכל לפח!

אין לבטוח בבני אדם! הכל זה זמני, הכל שקר.

היה ברק – אתם זוכרים את ברק... אקטויזים שיפוטי... הפך את המדינה לחונטה... מה עשה לו עכשיו יריב לוין? פרק לו את הכל! הוא כבר בוכה בכל האולפנים: 'הורסים את כל מה שעשיתי...'

"כי לא לעולם חסון" (משלי כז, כד) "כי לא לעולם חסון" רק דברי ה' יתקיימו! זהו. זמנית, אדם יכול לראות כאילו הוא מעל הגלים... אבל בסוף יבוא גל ויכסה אותו ונגמר, לא גל? עפר! זהו. כל זמן שאתה חי כדאי לך להיות מחובר לאביך שבשמים שהוא הכל יכול והוא יכול לתת לך אפילו כל מה שאתה אפילו לא חולם!

אז לכן תפלה שלמה – זה הכוח הגדול!

אדם צריך לדעת... יש פה עוד הרבה דוגמאות! אבל עכשיו אני אתן לכם עוד כמה דברים בשביל שאתם תוכלו להבין עד כמה זה; בתפלת שמונה עשרה (18) אנחנו צריכים לשים את הידים שלנו ככה ימין על שמאל ככה ולהעמיד ללב כאילו אנחנו קשורים, קשורים. אתה עומד ככה קשור. וצריך גם שהרגלים יהיו צמודות כמו רגל אחת

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

ומסופר: שבזמן גזירת אַחְשׁוּרוֹשׁ היתה סכנת כליון והתינוקות שהתענו שבעים ושנים (72) שעות בשק ואפר – הם שביטלו את הגזירה!

אני לא מאריך בכוונה, אבל: "מפי עוללים וינקים יסדת עז למען עזרתי להשבית אויב ומתנקם" (תהלים ח, ג).

מעשה מתינוק שהחיה מת:

עכשיו תשמעו מעשה מדהים! – שתינוק יכול לעשות תחית המתים! תינוק!!

מעשה שמובא בזהר הקדוש: ר' אלעזר אומר לחברים נלך ונגמול חסד עם אותו רימון שהיה מלא יותר מכולנו בתורה ובמעשים טובים – ר' יוסי שמו, שהרי זה עתה נפטר מן העולם ואין מי שראוי להתעסק בו והוא קרוב אצלנו'.

נטו חכמים מן הדרך באו לביתו של ר' יוסי להתעסק בקבורתו. כיוון שראו אנשי פקיעין את חכמי ישראל – יצאו כולם לקראתם, נכנסו חכמי ישראל לביתו של ר' יוסי בקשו להתעסק בקבורתו – אבל לא יכלו! למה? היה לו בן קטן ועמד הבן הקטן הזה שהתיתם מאבא ליד המיטה ולא הניח לאיש לגשת אליו והוא רוכן על הגופה של האבא ובוכה במר לבו!! עמדו חכמי ישראל והביטו בבן של ר' יוסי בכי גדול.

ולפתע חדל הילד! הרים את עינו הדומעות של הילד ואמר כך: 'רבש"ע! כתבת בתורה: "כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הביצים: שלח תשלח את האם ואת הביצים תקח לך" (דברים כב, ו-ז)

רבש"ע! קים מה שכתבת בתורה!! שני (2) בנים היינו לאבינו ולאמנו; אני ואחותי הקטנה! מדוע לקחת מעמנו את אבינו?! היה לך ליטול את נשמותינו ולהותיר את אבינו בחיים! אם תאמר שהפסוק מדבר באם: "לא תקח האם על הביצים"...

המשיך היתום למרר בכי: 'אנחנו כבר יתומים מאמא! ולא נותר לנו אלא אבא שהוא גם אבא וגם אמא... רבש"ע! איפה דין תורה שלך?! זועק היתום בכי קורע! והתחילו כל חכמי ישראל לבכות אתו ביחד.

פתח ר' אלעזר ואמר: "שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר" (משלי כה, ג) זאת אומרת או אפשר

ר' עקיבא היה הראשון שתקן את התפלה: 'אבינו מלכנו. אין לנו מלך אלא אתה. אבינו מלכנו למענך רחם עלינו' מתי זה היה? כשהיה בעורת העלו את כל החכמים להתפלל: 'שירדו גשמים' – ולא ירדו. עלה ר' אליעזר הגדול – הרב של ר' עקיבא להתפלל – לא ירדו. עלה ר' עקיבא ואמר: 'אבינו מלכנו. אין לנו מלך אלא אתה. אבינו מלכנו למענך רחם עלינו' – וירדו גשמים!

הוא תקן את התפלה הזאת שאנו אומרים כל הזמן. מה הוא אמר? אחרי שאני יודע שאתה מלכנו – אז רחם עלינו!

מי שממליך את הקב"ה עליו הוא יודע: שהוא מלך בלעד! ואין שום כח בעולם שיכול לפעול עליו – ממילא אתה תוושע ע"י הקב"ה.

לכן: "כל אֱלֹמָה וְיָתוּם לֹא תַעֲנוּן" (שמות כב, כא) אומרת התורה: "אם ענה תענה אתו כי אם צעק וצעק אלי שמע אשמע צעקתו" (שמות כב, כב) – זה האנשים הכי אומללים בחיים! שלא מתייחסים אליהם, אין להם גב ואין להם משענת; אֱלֹמָה וְיָתוּם – מסכנים!

אומר הקב"ה: 'אל תתעסקו אתם! כי אני: "אבי יתומים ודין אֱלֹמָנוֹת" (תהלים סח, ו) אני שומר עליהם! אני הגב שלהם – תזהרו!'

לכן: אם "צעק וצעק אלי" אם הוא צועק ועוד פעם הוא צועק – אתם גורמים לו לצעוק אלי, אני שמע אשמע ואני אכה את אלה שפוגעים בהם! למה? כי כח התפלה שלהם היא מאומללות ואז תפלות כאלה מתקבלות! ואמרנו, ש: "קרוב ה' לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת".

תפלת התשב"ר והורים;

טוב, עכשיו אני עובר לחלק האחרון; תפלה של תינוקות ותפלה של הורים.

הגמרא אומרת (שבת קיט): 'אין העולם מתקים – אלא בשביל הבל פיהם של תשב"ר! מספרת הגמרא: שרב פפא שאל את אביו: 'האם התפלות של התינוקות נחשבות יותר מהתפלה שלי ושלך?!'

אמר לו: 'אינו דומה הבל ששיש בו חטא – להבל שאין בו חטא! זאת אומרת אתה צריך להבין: התינוקות אין להם חטא אז ההבל פה שלהם שהם מדברים – הוא טהור לכן מתקבלת התפלה!

כוחה של תפלה וצריכותה (טורונטו)

אומר החידושי הרי"ם: 'לעתיד לבוא כשתבוא הגאולה יווכחו כולם לדעת: מה היה מה כוחה של תפלת הורים על ילדים! הבנים יקומו ויזעקו חמס על האבות: 'למה לא התפללתם עלינו יותר?! למה לא התאמצתם ובכיתם לפני הבורא: שיתן לנו רוח טהרה ודעת! יהיו מריבות משפחתיות סביב הטענות על אי תפלה של האבות על הבנים. ואליהו יהיה נאלץ להשכין שלום בין ההורים לילדים להשיב "לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם".

חנה השתוקקה שיוולד לה בן! לאחר תשע עשרה וחצי (19.5) שנה!! כשנולד לה שמואל – עלי רצה להרוג אותו, כי הורה הלכה לפני רבו.

והיא אמרה לו: 'לא! אני לא רוצה בן יותר טוב מזה על הבן הזה התפללתי: "אל הנער הזה התפללתי" (שמואל-א א, כז) זאת אומרת חביב עליה הילד הזה שבא מכח התפלות האלו.

החפץ חיים הביאו לפניו את ספר התהילים של אמא שלו – הוא פרץ בבכי!

הוא אמר: 'תדעו לכם! כל מה שזכיתי בימי חיי – מכח הדמעות של אמא שלי! הדמעות ששפכה בספר התהילים הבלוי הזה והתחונות וההפצרות ביושב מרומים – זכו אותי להיות ת"ח!'

ואני גם אומר לכם: 'התפלות של אמא שלי המנוחה – הם שהושיעו אותי! היתה כל הזמן בוכה ומתפללת עלינו; אני ואחי הרב אורי. אז זאת אומרת תפלות של אמהות, של אבות – לא הולכים בחינם! רק צריך לדעת לנצל את האפשרויות.

היה צדיק שקראו לו ר' חיים ברים זצ"ל אחד מדמויות ההוד של ירושלים הוא סיפר: 'על אחד מתושבי שכונת מאה שערים היה מברך כל בוקר 'ברכות התורה' – בהתלהבות עצומה! שכל דיירי השוק של השכונה הירושלמית הותיקה שמעו את הניגון המשתפך. הרב של שכונת מאה שערים הרב וכתפוגגל היה אומר תמיד: 'עז חשקי לראות את הנכדים של היהודי הזה! כשנפשו היתה מתרגשת ואמרת: 'נְהִיָּה אֲנַחְנוּ, וְצִאֲצֵאֵנוּ, כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׂמֵךְ, וְלוֹמְדֵי תוֹרַתְךָ לְשִׁמְהָ' – היה אומר את זה בניגון!

אומר הגאון ר' חיים ברים: 'אני זכיתי לראות את הנכדים של אותו איש – הם יצאו גדולי תורה מופלגים! וראשי ישיבות מרביעי תורה ברבים!!'

שאלו אותו: 'מי אלה היו בסוף?'

לעמוד על דין שמים! מאיפה אנחנו יודעים: מה הדין? למה נעשה ככה?

בתוך דבריו של ר' אלעזר פתאם עמוד של אש עמד חוצץ בינם לבין המיטה של ר' יוסי! והבן דבוק לאבא והפה שלו על הפה של אבא שלו.

אמר ר' אלעזר: 'או שהקב"ה רוצה לעשות נס! או שהוא רוצה שאף אחד מאתנו לא ישתדל בקבורתו של ר' יוסי.'

התישבו חכמי ישראל על מקומם ולפתע שמעו קול קורא משמים: 'אשריך ר' יוסי! שדבריו של הגדי הצעיר הזה ודמעותיו עלו לפני כסא הכבוד ודנו דינך: 'והוסיפו לך על חייך עשרים ושנים (22) שנה – עד שתלמד תורה את בןך הגדי השלם והחביב לפני הקב"ה!'

קמו ר' אלעזר וחבריהם על רגליהם ולא הניחו לאיש להתקרב אל הבית. מיד ראו את עמוד האש עולה ונעלם! ור' יוסי פתח עיניו בעוד בנו רכון עליו ופיו דבוק לפיו.

אמר ר' אלעזר: 'אשרי חלקנו! שראינו תחית המתים עין בעין!!'

זה כח של תינוק! ילד!! מה יכול לפעול אפילו ילד בכח התפלה שלו – אם היא מעומק הלב – אפשר להחיות מתים! – לא יאומן כי יסופר!

עכשיו ההורים; ידוע, תפלת האבות והאמהות על הבנים – חשובה מאד! והאריכו בזה מאד. ומביא החפץ חיים (משנה ברורה בשם חיי אדם): 'נכון וראוי לכל אדם להתפלל בכל יום ביחוד: 'שלא ימוש התורה מפיו וזרעו וזרע זרעו! ושיהיו כל יוצאי חלציו עובדי ה' באמת ולא ימצא ח"ו פסול בזרעו!'

הנשים – על נרות שבת אם מתפללות בדמעות על הילדים על המשפחה על הכל ושמות צדקה לפני כן בקופת צדקה לחלק את זה ללומדי תורה – התפלות שלהם על הנרות יכולות להושיע את המשפחה ואת הילדים!! אבל מעומק הלב.

הלכה מפורשת: שראוי לכל אדם להתפלל בכל יום על זרעו וזרע זרעו! וגדולי ישראל יצאו מתפלות של ההורים שלהם!!

תקשיבו!

כתוב: "הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיאִים לְפָנֶי בֹאֵי יוֹם ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָאִי: וְהָשִׁיב לֵב אֲבוֹת עַל בְּנֵים וְלֵב בְּנֵים עַל אֲבוֹתָם" (מלאכי ג, כג-כד).

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם להבירו

לפני ההגעה לחוף האוניה עלתה על שרטון ונבקעה וכולם נפלטו לים וכל אחד ניסה להאחז באיזה קרש או משהו. גם הוא הצליח להאחז בקרש כשהוא אוחז את שני (2) הילדים בידיו ומנסה לאט-לאט להתקדם לעבר החוף.

הגיע הרגע שהוא מרגיש: שכוחותיו אזולים! והוא לא יכול להחזיק את שני הילדים; אם הוא לא ישחרר אחד (1) – שלשתם (3) מתים! ואז הוא צריך להחליט: את מי להשאיר? בין רגע הוא הופך להיות שופט שגוזר דין על אחד מהילדים, הדמעות שוטפות את עיניו, הכוחות אזולים ואז הוא נזכר בהלכות: בענין פדיון מן השבי – הבת קודמת לבן, מחשש שיטמא אותה הגוים. בנוגע להצלת נפשות – הבן קודם לבת, משום שהוא מצווה לעסוק בתורה.

הוא פונה בבכי לבת, הוא אומר לה: 'עפ"י דין תורה אני נאלץ להניח אותך לנפשך – שתנסי להתמודד לבד!'

אומרת לו הבת: 'אבא! אני מקבלת עלי את הדין באהבה, אני מבקשת: רק שאני אמות כיהודיה כשרה תגיד עמי את היודיו וקריאת שמע ותניח לי לטבוע...!'

הם פורצים בידיו נורא – שהוא לא אמר בימיו חייו כזה וידו! שופך דמעות יותר מיום הכיפורים ואומר: 'אשמנו, בגדנו, גזלנו... ומסיים: "ואתה צדיק על כל הבא עלינו..." (נחמיה ט, לג) "שמע ישראל..." – הוא בוכה עם הבת: בין הגלים הסוערים – מעדיקים את הדין: "ה' א-לקינו ה' אחד" (דברים ו, ד)

הגיע העת להפרד – ר' ישעיה מעניק מבט בדמעות לבתו אהובתו בשארית הכוחות שומט את ידה ומנסה לשחות לעבר החוף...

ואז הוא שומע ערחה מקפיאת דם: 'אבא! אבא!... אני טובעת...!!! הצילו! אבא – אל תעזוב אותי לבד! רק אתה יכול לעזור לי!!! אבא! קח אותי אתך'

למעלה מכוחותיו, הוא רואה את בתו עומדת לטבוע מחליט: 'לשוב לקחת אותה ויהי מה! נמות שלשתינו ולא אראה במות ביתי!!!' ככה גמלה ההחלטה.

בכוחות לא לו סב על עקבותיו אחז בבתו כשהוא מעולף למחצה שוחה לחוף דקות ארוכות עברו עד שהוא הרגיש את החול תחתיו – קרס ואיבד את ההכרה.

פקח את עינים אחרי שעות במיטה רחבה מוקף רופאים דואגים, מסרב להוציא מילה עד שיראה את בתו, הבת הגיעה.

הוא אומר: 'הוא היה זה שהתפלל, הסבא של ר' אברהם ור' מגדל אתיק' – הוא נפטר לפני שנתים, אחד מהגדולים מהבריסקרים הגדולים בירושלים! ת"ח עצום ביותר!! הם הצאצאים שיצאו מהתפלות שלו שהוא היה מתפלל.

כך כח התפלה של האבות על בנים;

התפרסם השם של ר' דוד מלעלוב – צדיק חסיד וקדוש! האחים הקדושים; ר' זושא מאניפולי ור' אלימלך מליזנסק רצו לדעת: איך יצא צדיק כזה בשם ר' דוד מלעלוב? הלכו לחפש את המשפחה וגילו: משפחה כפרית פשוטה! והגיעו לשם.

ושאלו: 'איפה האבא?'

הם אמרו: 'כרגע בשדה'. היתה שמה אמא כפרית פשוטה!!

שאלו אותה: 'מה מעשיכם שזכיתם לבן כזה צדיק?'

שתבינו, ר' אלימלך ור' זושא – היו גדולי דור ענקים! והם מתפעלים מר' דוד מלעלוב והולכים לבדוק: מאיזה זכות יצא בן כזה?

שאלו את האמא – היא לא יודעת להגיד שום דבר מיוחד שהם עשו. בסוף היא נזכרה אמרה: 'תדעו לכם, רק שבעלי בכל שבת קדש כשהיה מגיע בזמירות לקטע: 'ויזכו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות' – היה זועק ובוכה מקירות לבו ושוב חוזר על זה: 'ויזכו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות! ויזכו לראות... בניגון משתפק! וזועק והיה מתלהט עד שמתעלה!! אולי זה עמד לנו שזכינו לראות בן צדיק כזה!'

זה הכח של התפלות של ההורים. אז לכן יהודים יקרים! אני מבקש מכם: שתתיחסו לזה שבעזרת השי"ת אתם תשקיעו בזה, הכח של התפלות הוא עצום! אל תזלזלו, אל תזרקו אותם מהפה.

הבת צעקה לאביה: 'אבא! רק אתה יכול לעזור לי – אני טובעת!!'

לסיום, אני רוצה להגיד לכם מעשה מדהים! שיחקק לכם, זה היה בירושלים לפני מאה (100) שנה, אחד מצדיקי הדור ר' ישעיה ברדקי, מעשה שהיה אתו. הוא היה מצטער על יהודי ירושלים שהיו ענים והחליט: לגייס עבורם ממון מיהודי התפוצות והיה יוצא לחו"ל ושולח כספים לגבאים שיחלקו לענים. פעם נאלץ לקחת את הבן והבת שלו הקטנים והפליג מעבר לים, המטרה השיגה את התוצאות הראויות והוא חוזר עם הכסף והילדים באוניה.

כוחה של תפלה וצריכותה (טורונטו)

ואז בדמעות זולגות – הוא אומר לה: 'את בוודאי חושבת: 'איזה אבא רע יש לי! הניח לי לטבוע ולמות... הרי בסוף הוכח: שהיה ביכולתו להצילני!' – אבל דעי לך: באותם רגעים ששמטתי את ידך מידי – הייתי באמת מחוסר כח לגמרי! ואם הייתי ממשיך לאחוז בך – שלשתינו היינו טובעים מתיים!! אז מנין קיבלתי כוחות? – הזעקה שיצאה מפיו: 'אבא! אל תעזוב אותי לבד!! רק אתה יכול לעזור לי!!!' – הזרימה לי בעורקים כח מחודש, באותו כח הצלחתי להביא אותך אל החוף!

שמעו גדולי ישראל את דבר המעשה ואמרו: 'לעיתים ככה ההנהגה של הבורא עם עם ישראל: ישראל חוטאים, מרשיעים עד מאד! ואז אין כח לקב"ה לאחוז בהם, להשפיע עליהם מטובו: "צור יְיָדָךְ תִּשִׂי" (דברים לב, יח) – מתישים כח של מעלה!

מידת הדין מקטרגת: 'אסור לעזור להם! אסור להציל אותם' מתישים כוחות של מעלה.

אבל אם אנחנו זועקים: 'אבא! אל תעזוב אותנו!! אין לנו אב אחר מלבדך!!! אז: "תָּנוּ עֵץ לֹא-לְקִים" (תהלים סח, לה) – נותנים כח לא-לקים לעזור ולהמשיך לאחוז בבנים ולהשפיע עליהם מחסדו. וזה מה שנאמר: "תָּנוּ עֵץ לֹא-לְקִים".

מכאן אנחנו רואים: שהזעקה אמיתית – היא יכולה להביא את הישועה! ככה נצלו עם ישראל ממצרים – צעקו לקב"ה מהשעבוד ואז הוא הציל אותם. כל זמן שלא זעקו – לא התיחס אליהם: "הִשְׁמִיעֵנִי אֶת קוֹלְךָ כִּי קוֹלְךָ עָרֵב" (שיר השירים ב, יד) אבל אני רוצה: לשמוע אֶת קוֹלְךָ! אתם לא קוראים לי?! אתם יודעים להסתדר לבד?! – בבקשה, תסתדרו לבד... אתם פונים אלי ויודעים: שאתם כלום! גרנישט מיד גרנישט? – אני אעזור לכם! אתם חושבים שאתם SOMEBODY (= 'משהו')! – אני אוכח לכם: שאתם NOBODY (= אף אחד!) איך שאתם רוצים.

אז הנה, נתתי לכם עצה לחיים! אם תשתמשו בה – תראו כמה שפע אתם תורידו על עצמכם, שלא תאמינו, מעולם לא קבלתם שפע כזה – וככה תוכלו לקבל כל משאלותיכם לטובה – אמן!

אני מודה לכם על ההקשבה!

(הקהל מוחא כפים...)

למי שיש שאלות? אני אתן אפשרות לשאול... (שאלות לסוף...)

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

מעבר לחלק השאלות ותשובות בטורונטו;

הרב: תשובה! תשובה שלמה!! מתחרט על כל מה שעשיתי בעבר מקבל עלי לעתיד לא לחזור על העברות ומתוודה על כל הדברים שעשיתי – אם אדם עושה תשובה כזאת אמיתית ומתכוון לכך הוא נקרא: 'תינוק שנולד!' נמחלים לו כל העוונות והוא מתחיל דף חדש.

ש. עוד שאלה לרב: שאלה אישית, במה הרב אתה זכית שיש לך את הזכות הגדולה ביותר להחזיר אנשים בתשובה ונראה לי גם הרב של הרב, הרב שפירא זצוק"ל שאל אותך את אותה שאלה: 'במה יש לך זכות כמו של אברהם אבינו! שזכית להחזיר מאות של אלפים בתשובה! מאות של אלפים במשך ארבעים (40) שנה מחייך שהקדשת לעם ישראל ביום ובלילה ואני יודע אני הייתי עובד אצלך אני הייתי עובד אתך ואני חשבתי: 'שאני חזק! ו... נסענו לבאר שבע ונסענו לטבריה ונסענו למגדל העמק ובאמת אחרי שבוע פרשתי – לא יכלתי לא ישנתי כבר בלילה!

הרב: טוב, אתה עודק! הרב שלי שאל אותי: 'מה הזכות שאתה חושב שאתה זכית?' אמרתי לו: 'שנתברכתי משני צדיקים אחד מהם זה הלבא סאלי ואחד מהם זה ר' משה מרדכי מלעלו הרבה וזהו' אז הוא אמר לי: 'לא-לא!' אמרתי לו: 'למה לא? זה צדיקים גדולים! שברכו אותי בקשתי: 'להתברך – להחזיר בתשובה! והם ברכו אותי. אמר לי: 'זה הלב הטוב שלך!' צריך לב שאוהב את ישראל אם אתה אוהב את ישראל אז אתה גם מוכן לטוס מכל נעולם בשביל להציל יהודים שאתה לא מכיר.

שאלה: מה הספר שהרב ממליץ עליו הכי טוב? שהרב קרא! שהרב הכי אישית מתחבר אליו ואוהב אותו?

הרב: חובת הלבבות.

ש. זה הספר שהרב ממליץ של רבנו בחיי

הרב: כן

ש. ומה לגבי הענין של כיסוי ראש של נשים?

הרב: מה זה 'מה הענין'? כיסוי ראש של נשים זה מה שצריך!

ש. כן. אבל הרבה נשים שראינו שהולכות עם פאות וטוענות: 'שלוזה יש להם אישור מרב כזה אומר אחרי!' האם רב הנשים הספרדיות לא אשכנזיות ספרדיות מותר להם לעשות את אותו דבר?

א. שלום הרב! שלום הרב, ברוך הבא לטורונטו! אנחנו מאד אוהבים אותך חסידים של הרב כבר עשרים (20) שנה תודה שבאת לכאן וזיכית אותנו.

הרב: זה הכל בזכות אריאל...

ש. יש לי כמה שאלות קצרות אז אני לא יאריך לא אגזול פה את הזמן. אנחנו זכינו עשרים שנה, חמש עשרה (15) שנה להקשיב לרב, גם בישראל, אני לא יודע אם הרב זוכר עבדנו אצלך בזמנו בבני ברק, זכינו לשמוע לך ולקיים בענין ה... לא לאכול בשר ועופות בכלל! אלא אם כן זה מהשגחה פרטית, לא שיש לנו פה אני לא זכיתי פה אישית רציתי ש... אני מאד אוהב לאכול בשר ולא אכלתי כבר ארבע-חמש (4-5) שנים גם אשתי אותו דבר, הכרתי אותה בזכות הרב ב"ה. ורציתי לדעת, שהרב יסביר פה: ואיך אני באמת יכול פה לאכול בשר כשר? שרוב האנשים שקונים אותו מ'סופר' – האם זה באמת מותר? וראוי לאכול בשר כזה? או שמא כמו שאנחנו יודעים: שזה אסור לאכול את זה! כמו שאתה אומר והרב עובדיה (הרב עובדיה יוסף זצ"ל) מחמיר עם זה!! והרב קניבסקי (הרב חיים קניבסקי זצ"ל) אנחנו יודעים בדיוק מה הם אומרים לגבי הנושא הזה.

הרב: ובכן אני עכשיו הייתי בפלורידה בבית הכנסת ודברתי על זה באריכות – יש את זה ביוטיוב, אפשר לשלוח את זה ואתם תשמעו את זה באריכות. בקצרה, אי אפשר לאכול שחיטה תעשייתית! כי זה לא יכול להיות 'כשר'; המהירות שמחייבים אותם בדיקת הסכינים התנאים וכל השאר לא מאפשרים שיהיה עופות ובשר כשרים אין אפשרות כזאת לעולם. וזה אני אומר לכם כמובן אחרי בדיקה של משך שנים כמובן בתוך משחטות וכו' זה המעב ולא נתן אז לכן אוכלים דגים או שחיטה פרטית, אבל גם בזה יש בעיה: מי השוחט? מי הבודק מי יש לו הרגש בבדיקה של הסכין וכו'.

שאלה ב. מה התיקון הטוב ביותר לאדם לנשמה של הגוף לנשמה לתקן את עצמו מהעברות שעשינו כל ימי חיננו?

שאלות ותשובות (טורונטו)

הוא זכאי ואם הוא זכאי בשמים אז מגלגלים את הזכות דווקא על ידו.

אז מי שזכה לארגן הרצאה שמביאה אנשים לחיי העוה"ב: והיא מתפרסמת עכשיו בשידור ישיר ואח"כ בשידור חוזר והיא קיימת לנצח! ורואים את זה מליונים...! תסתכל ביוטיוב תסתכל בכל מקום כמה צופים יש לסרטים – אז הזכויות האלה לא נגמרות! כי כל מילה שאני מוציא, ולא רק אני, אלא כל מי שלומד תורה – אומר הגאון מוילנא: 'כל מילה שקולה כתר"ג (613) מצות! כל מילה של תורה!! אז תאר לך כמה מילים אנחנו אומרים! כמה שומעים! – תכפיל בתרי"ג תראה כמה זכויות! ועוד בלי החזרה בתשובה, ואם יש עוד אנשים שחוזרים בתשובה, הם זורעים וזרע זרעם – כל המצוות שהם יעשו הכל שייך למי שזיכה אותם! אז מי שארגן את ההרצאה – ודאי שהוא בן העוה"ב.

ש. אנחנו גם זכינו לחלק פלאיירים של הרב לזכות את הרבים, ואנחנו רואים אותך כמעט כל יום שעתיים ביום: כמעט כל יום כל הרצאה כל מקום בארץ הרב כמו 'קוקה קולה' בכל מקום נמצא ב"ה!

הרב: הקוקה קולה היא של בילי הדבילי

ש. ח"ו! כן והרב רציתי ממך אם אפשר בקשה אחת גדולה...

הרב: לפני שאתה מבקש את הבקשה אני רוצה לשאול שאלה: מי מהציבור פה מקשיב להרצאות שלי? – ירים את היד אוההו יש פה הרבה ממש ארץ ישראל! כן מה הבקשה?

ש. ברכה לתאומים!

הרב: זה הכל? וכמה יש לך עד עכשיו?

ש. בנתים אין

הרב: כמה שנים?

ש. כמה שנים

הרב: לא תגיד לי כמה?

ש. שלוש (3) שנים

הרב: בת כמה האשה?

ש. ארבעים (40)

הרב: וואו! זה קצת באיחור

הרב: יש נשים שקבלו אישור 'לעשות חיסון' – ומתים! לא כל אישור מבטיח משהו... יש גם כשרויות שיש להם אישור שהם כשרים – והם לא כשרים! אז מה אם יש אישור?!

ושאלה. איך אפשר להחזיק אברך אצלך בקהילות פו?

הרב: מעבירים את הכסף ונותנים לו.

ש. אפשר גם מכספים של מעשרות להפיץ דיסקים של הרב?

הרב: כן.

ש. איך אני יכול לעשות את זה?

הרב: מזמינים דיסקים ומחלקים לאנשים.

ש. פה או בישראל?

הרב: פה הכי טוב פה!

ש. פה הכי טוב?

הרב: פה כי פה קפוא וצריך לחמם את הלבבות...!

ש. אה... הרב עוד שאלה אחרונה האם קיימת עדין אצלך מניה בקהילת פו בשביל לתרום חופשי? אמרת שמי שתורם מניה הוא יש לו חלק מובטח לו שהוא בן העוה"ב.

הרב: מי שמארגן הרצה כמו זו – הוא בן העוה"ב. למה? ככה אמר ר' עקיבא כשהספיד את הבן שלו.

אמר: 'מובטח אני שהוא בן העוה"ב!'

לא אמר: 'שהוא צדיק והוא ת"ח ובעל מידות טובות...! אמר: 'בגלל שהוא מזכה את הרבים מובטח שהוא בן העוה"ב! מה הראיה?

הוא אומר: 'לולא משה ואהרן היו יוצאים ישראל ממצרים! כי הקב"ה הבטיח לאברהם אבינו: "וְאַחֲרַי כֵּן יֵצֵאוּ בְּרַכְּשׁ גְּדוֹלָה" (בראשית טו, יד) אז יש הבטחה: שעם ישראל אחרי השעבוד במצרים יֵצֵאוּ. אז אם לא היו משה ואהרן גם היו יוצאים. ולמה הם יצאו ע"י משה ואהרן?

אומר ר' עקיבא: 'כי מגלגלים זכות ע"י זכאי! מי היו הכי זכאים בדור ההוא? – משה ואהרן! לכן נתגלגלה הזכות של הצלת ישראל ויצאתם משעבוד לחרות דווקא ע"י גדולי המזכים שהם היו משה ואהרן.

מפה הוא אומר: 'שמי שמזכה את הרבים – הוא בן העוה"ב! כי מגלגלים זכות ע"י זכאי זאת אומרת בשמים

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

הרב: אם אתה יכול – למה לא! רבי יוחנן אומר: 'הלווא ויתפלל אדם כל היום!'

ש. אז אהה... רציתי לשאול אבל אמרת גם ש: 'שערי תפלה ננעלו אבל שערי דמעה לא ננעלו' אז למה הדמעה תורמת כאילו זה מקצר את הזמן או מה זה עושה בעצם?

הרב: הדמעה אומרת שהתפלה היא יותר מעומק הלב והיא ראויה להתקבל יותר.

ש. יותר מהר או יותר?

הרב: יותר מהר ובכלל להתקבל!

ש. אה... ואם יש אופציה נגיד להתפלל במנן אבל אין לך הרבה זמן להתפלל בכוונה או להתפלל יותר מאוחר אבל להתפלל במנן?

הרב: להתפלל במנן ולהאריך בתפלה אין בעיה אתה לא תלוי בהם העיקר אתה מתחיל אתם את השמונה עשרה (18) ואח"כ שיקח לך כמה זמן שיקח אין שום בעיה אתה לא צריך להמתין למהר בשביל שתגיד אתם 'קדושה' לא חיב.

ש. זה מאה אחוז (100%) אבל יש מקום ספציפיים לא יודע אתה נמצא בקבוצה או משהו כזה ואין לך... אנשים יחכו לך אתה לא יכול להיות 'צדיק' על חשבון אחרים?

הרב: לא-לא יחכו לך לא יחכו לך אתה תתפלל כמה שאתה צריך להתפלל והקב"ה שומע לתפלה אבל אם תתפלל יחיד – יבדקו: 'אם אתה ראוי להתפלל יחיד?...'

ש. נגיד אבל אוטובוס שלם מחכה לך את מתפלל חצי שעה שמונה עשרה אתה לא יכול לגרום לאנשים לחכות לך...?

הרב: לא, אם אנשים תלויים בשביל לסוע ואתה מעכב ברור שלא אז מתפללים בבית כנסת בית כנסת לא נוסע....

ש. אז אני מדבר על מקרים הספציפיים שלמשל; עכשיו נגיד אני יכול אחרי זה לחזור אחרי שאתה מגיע עם האוטובוס ולהתפלל לבד יקח זמן?

הרב: אמרתי אם אחרים תלויים כך בשביל לזוז מהמקום אתה לא יכול לעכב.

ש. הבנתי טוב. ו... שאלה אחרונה אז אה... על 'עשרה חרוגי מלכות' ר' עקיבא אז כשסרקו את בשרו במסרקות ברזל אז הוא צעק: "שִׁמְעוּ יִשְׂרָאֵל ה' אֶחָד" (דברים 1, ד) אז אה... העבודה העיקרית שלנו זה

ש. קצת... הרב, ה' יכול לעשות הכל! ראינו ניסים הרבה יותר גדולים!

הרב: תשמע מתוק! אתה תלמד שעתים בתענית דיבור כל יום תשעים (90) יום רצוף היא תלמד חצי שעה ספר שערי תשובה של רבנו יונה תשעים יום רצוף!

ש. היא כבר עשתה את זה, וראינו הרצאה שלך היא כבר עשתה את זה היא יכולה לעשות את זה עוד פעם אין בעיה! אבל היא עשתה כבר מאחת ההרצאות שראינו היא לקחה על עצמה והיא סיימה את זה.

הרב: בלי להפסיק?

ש. בלי להפסיק

הרב: ואתה?

ש. אני... עשיתי שבוע ו...

הרב: התיאשת?

ש. שבוע וחצי ניסיתי-ניסיתי

הרב: אז אה... צריך שתעשה תעשה

ש. קראתי את הספר של רבנו יונה במשך שבוע וחצי – עשרה ימים אבל ברגע שסיימתי את הספר חזרתי וקראתי אותו עוד פעם פעם-פעמים שזה כבר נמאס לי

הרב: מתוק! תלמד שעתים תורה כל יום בתענית דיבור תשעים יום והיא תחזור על מה שאמרתי ותגיד לי את השמות

ש. ציפי בת נעמי ושי בן גולדה

הרב: ציפי בת נעמי ושי בן גולדה ה' יזכה אתכם בזרע חי וקים תאומים!

ש. אמן תודה

הרב: שאלה נוספת הבחור שמה.

ש. תודה רבה על השיעור ורציתי לשאול כמה שאלות אה.. אתה אמרת שיש תפלה של שעה, יש תפלה של יום שבוע?

הרב: לא-לא! אמרתי שיש תפלה שנענית באותו יום! יש אחרי שבוע נענית לא שצריך להתפלל שבוע רצוף...

ש. למה לא?

שאלות ותשובות (טורונטו)

'אל תגע בו!' אל תעשה לו כלום כן, ואז הוא אמר: 'טוב אם אני כבר לא יכול לעשות כלום אז לפחות אני יחתוך אותו טיפה...' כי בן אדם בעצם שעושה את המעשה וכן אדם שרק כיוון לעשות המעשה - זה שני (2) דרגות שונות! אז איך זה מסתדר עם המקרה של כבשן האש - שבעצם זה שהוא היה מוכן למות על קידוש השם זה היה מספיק בשבילו בשביל להנצל?

הרב: מה עוד הוא צריך לעשות? מה עוד הוא יכול לעשות אחרי שהוא מסר את נפשו?

ש. למה שהוא יחתוך את יצחק הוא כבר כיוון לעשות את זה?

הרב: אבל אתה אמרת בעצמך שכוננה ומעשה זה לא אותה דרגה אז לכן כל זמן שיש אפשרות לעשות יותר אז הוא עשה יותר ורצה להוציא לו רביעית דם.

ש. על חשבון זה שהוא יחתוך את יצחק?

הרב: מה זה 'על חשבון'? הרי הוא ידע: שהוא צריך לעקוד אותו זה מה שהוא הבין! אוקי. THANK You

שאלה נוספת...

ש. כבודו אמר: 'שהתשעה (9) אחים של יוסף הצדיק רצו לעשות 'חרם': שאף אחד לא ידבר! אבל צריך 'מנין' ולמנין צרפו את הקב"ה שיהיה חלק מהמנין, למה הקב"ה הסכים להצטרף במנין כדי שיעקב אבינו יהיה לו צער אח"כ?

הרב: כי זה מתאים ל: 'מידה כנגד מידה'.

ש. מה זה המידה תזכיר לי?

הרב: עשרים ושנים (22) שנה שהוא ציער את ההורים שלו ונעדר מהבית בשביל לקחת את הנשים...

ש. תודה רבה.

הרב: שאלה אחרונה הנה פה עם הכובע הלבן...

ש. ערב טוב כבוד הרב! אתה זוכר אותי בטוח, אני הייתי עוזר לך בהרצאות שלך פה... ופגשתי אותך הרבה פעמים בארץ.

הרב: כל העוזרים הגיעו לקנדה?

(הקהל מחייך...)

בעוה"ז... העבודה העיקרית שלנו זה בעולם העשייה זה בעוה"ז...

הרב: כן.

ש. אז הוא אומר: 'כל החיים התפללתי על הזכות שאוכל למות על קידוש השם!' אז איך הוא בעצם יכול להתפלל על יום שהוא ימות על קידוש השם אם העבודה שלנו זה בעוה"ז?

הרב: 'כל ימי התפללתי שיבוא לידי פסוק זה ואקימנו' - "וְאֶהְבֶּתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ" (דברים ו, ה) - 'אפילו נוטל את נפשך!' כל החיים שלי התפללתי: שאני אוכיח לבורא שאני מוכן למסור את הנפש ובכל נפשך ואני אשאר אהוב אותו באותה שעה! ולזה הוא יחל. וכל יום הוא הרגיש... כל יום! הוא הרגיש: שהוא עומד לצאת להורג! ככה הוא הרגיש.

לכן כשהתלמידים שאלו אותו: 'רבנו! עד כאן?!' - איך יכול להיות שבשעה שסורקים את בשרך אתה יכול בשלוות נפש להגיד: "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד" אז הוא אמר להם: 'כל ימיו! אני התפללתי והרגשתי את הארבע (4) מיתות בית דין על גופי באותו רגע אותו דבר! אני כבר מורגל לזה. אז כל חייו הוא עבד את ה' בדרגה של מסירות נפש וה' זמן לידו בסוף שהוא יוכיח לעולם: שהוא איש אמת! ובאמת הוא סרק את בשרו במסרקות ברזל.

ש. הבנתי, אז להוסיף דבר קטן על מה שאמרת שאנחנו קוראים "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל" כשאנחנו אומרים: "וְאֶהְבֶּתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מַאֲדָךָ" אז צריך לכוון: שאתה מוכן למות על קידוש השם! ובעצם זה מזכיר דבר קטן כשזרקו את אברהם אבינו לכבשן האש אז אה... שמעתי שעצם זה שהוא היה מוכן למות על קידוש השם זה - זאת בעצם הזכות שעמדה להציל אותו מכבשן האש! זה נכון?

הרב: הקב"ה לא מתחייב; שכל מי שירצה למות על קידוש ה' - ינצל! הוא לא מתחייב.

ש. אבל במקרה הספציפי הזה זה מה שהיה?

הרב: לא-לא. במקרה הספציפי הזה הוא מסר את נפשו לא על מנת להנצל! והקב"ה הציל אותו.

ש. אוקי אז אה... במקרה של העקידה אז אה... כשהוא עקד את יצחק אז בעצם יצא מלאך מן השמים ואמר לו:

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם להבירו

בעולם הוא הוציא אתכם עם פינצטה – מהבטן של אמא כ: 'עם הנבחר!' ואתם מברכים כל בוקר: 'שלא עשני גוי!' ו: 'גויה' אתם העם הנבחר הוא בחר בכם אתם הבנים שלו תוכיחו, תוכיחו את זה קבל עם ועדה: שאתם הבנים שלו מתנהגים לפי ערכי התורה שהוא קבע – ותקבלו ממנו הכל! יש לכם אבא לא 'מלך' בעולם, לא מלכת בריטניה ולא הנשיא צ'ארלס... אתם הבנים של הקב"ה! תעריכו את זה!! ותלכו ככה ותדברו עם אבא כל יום.

אבל לדבר אתו ברצינות! בכבוד, ובהבנה: שבלעדיו אנחנו לא שוים כלום! חבל שנוכח שזה כך, כדאי שנוכח ההפקד: שאנחנו באמת ראויים לכל השפעת הברכות וההצלחות מאתו יתברך.

ה' ימלא כל משאלות לבכם לטובה! ימלא חסרונותיכם ברוחניות ובגשמיות, וישפיע עליכם טובות, ונפגש בגאולה השלמה במהרה בימינו – אמן ואמן.

רצית להגיד משהו? רונן, רגע רק רונן-רונן רק רגע אני דיברתי עליו בהתחלה; 'אם הוא יבקש להחזיר בתשובה – הוא יהיה!' שאלה בבקשה:

ש. כבוד הרב! קודם כל ברוך הבא לטורונטו ותודה רבה על ההרצאה מרתקת ומאלפת לאדם שפעם ראשונה שומע את ההרצאה שלך ככה פנים מול פנים, ותודה רבה גם לאריאל שהביא אותך שסייע להרצאה הזו בטורונטו – ישר כח!

(הקהל מוחא כפים...)

ש. כבוד הרב! יש לי שאלה שבאה מהלב, אתה דברת כאן על הקשר שלנו עם האבא שלנו שבשמים, ויש לי בדיוק שאלה שקשורה לנושא של ילדים והורים: ילד שנמסר כשהוא היה תינוק לאימוץ, נולד לילדה שנכנסה להריון 'לא רצוי' וגדל עם זוג הורים מאמצים כל חייו! לא הכיר את ההורים הביולוגים...

הרב: רומני מחיפה

ש. לא רומני מחיפה אשכנזי מתל אביב אבל לא רחוק מזה... גדל עם הורים מאמצים שהיו לו הורים נתנו לו אהבה כל חייו! לא החסירו ממנו דבר, ההורים נפטרו – הוא קרא עליהם 'קדיש' התאבל עליהם. ורצה ה'גורל' ואחרי הרבה שנים אחרי עשרות שנים! אותו ילד שלא ידע את הוריו הביולוגים – פתאם בקשר עם אמו הביולוגית. ולא רק שהוא בקשר אלא שהיא מוצאת חן

ש. הייתי מחלק את הקלטות של וידאו כל הדברים... בקיצור.

הרב: ב"ה! ב"ה.

ש. שאלה אחת שהחזאית התחיל אותה פה בקשר לפאות. היה לי ויכוח פה עם בן אדם אחד פה שאמר: 'שהבן איש חי התיר פאות והבבא סאלי התיר פאות!' – זה אני רוצה לדעת אם אתה יודע להבהיר לי אם זה באמת?

הרב: לא מוכר לי.

ש. כי הבן איש חי יש ענן שנשים הולכות בערב שבת למקווה אז הן היו שמות פאה מתחת לכובע, זה אני קראתי את הפסק הזה ב...'יג' אז זה לא אומר שהוא התיר להם לשים פאות! במיוחד לא את הפאות של היום האם זה נכון?

הרב: תראה, כל המטרה של כיסוי ראש זה להצניע את השערות ואם לוקחים שערות שהם יפות אפילו יותר מהשערות שיש לה – מה היא הצניעה?! הרי המטרה: לא למשוך תשומת לב! אלא להראות שאת אשת איש. אז אשה צריכה להראות את עצמה באופן הזה, ממילא אם היא לוקחת משהו אחר והיא מתיפה בעיני אחרים – היא גורמת מכשול! אז מה היא הועילה?

ש. אז באמת הבן איש חי לא התיר פאות?

הרב: אני לא מכיר את זה.

ש. תודה רבה כבוד הרב! ותודה שהגעת.

הרב: אז אני רוצה לברך את כל הקהל הקדוש, היהודים 'הפשוטים' שחושבים: 'שהם פשוטים...' – אין יהודי פשוט! והלוואי שאדם יגיע לדרגת יהודי פשוט. הגאון מוילנא רצה להיות בסוף: 'יהודי פשוט' – זה לא פשוט להיות פשוט.

אבל תדעו לכם: שאבא בשמים אהב אותכם כולכם! רוצה בטובתכם!! רוצה להשפיע עליכם טובות כי הוא ברא את אדם הראשון ושם אותו ישר בג"ע! זה מה שהוא רוצה: שכולנו נהיה ישר בג"ע. אדם הראשון חטא – בגלל זה יש את כל הגלגולים האלו שאנחנו עוברים... אבל כל בן אדם הקב"ה רוצה להכניסו לג"ע;

– 'אני ואתה נטייל בג"ע!'

תאמינו בעצמכם: שאתם הבנים של הקב"ה! 'עם סגולה', 'בחר בנו מכל העמים' מתשע מליארד (9,000,000,000)

שאלות ותשובות (טורונטו)

שהגעת לכאן! תודה לאריאל שעשה את ההרצאה הזאת
ונשמח תמיד לראות אותך שוב כאן בטורונטו.

הרב: בפעם הבאה ב: 'אוגוסט'.

ש. אמן!

הרב: בי בי...

ש. תודה רבה כבוד הרב! ו... דבר אחרון: ב: 'שידור'
אמרת: 'שתברך אותי!' - אז א... אם תוכל - אני אשמח.

הרב: 'מי שברך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
משה ואהרן דוד ושלמה וכל הקהילות הקדושות
והטהורות הוא יברך את רונן בן?

ש. אמרת שיש שנים,

הרב: בן נו?

ש. בן עליזה - האם המאמץ, ומזל האם הביולוגית.

הרב: עליזה ומזל - ה' זוכה אותך בעזרת השי"ת להיות
מחזיר בתשובה - אמן! ומעביר את הכל בשידור ישיר,
ובריאות ופרנסה.

ש. אמן

הרב: בבקשה (כבוד הרב שליט"א מחלק לקהל שהשתתף
בהרצאה מתנות; כיסוי ראש, כיפות, ציציות ועוד...).

בעיניו והוא רואה שהיא אשה טובה! והוא מחל לה בעצם
על זה שהיא ויתרה עליו ו... ו...

הרב: או שה'רווחה' לקחו לה אותו!

ש. לקחו לה אותו - בדיוק! ו... רצה הגורל והקשר ביניהם
מתהדק ומתהדק ו... הוא אפילו א... אותו ילד מוצא את
עצמו לפעמים נעזר בה וגר אצלה כשהוא צריך ו... מקשיב
לעצות שלה ומתחיל להתפתח קשר; אל'ף: האם זה בסדר?
מבחינה... כי אותו ילד לפעמים מרגיש אולי הוא חלילה
בוגד בויכרון של ההורים שלו - המאמצים! אז אל'ף: האם
זה בסדר? והוא לא צריך להרגיש אשם?

הרב: קודם כל זו אמא שלו האמיתית - ואמא זה אמא!
וגם אם האבא עשה אותו ממזר - הוא חייב בכבוד! האבא
זאת אומרת הורים ביולוגים זה הורים לכל דבר, זה לא
פוגע בהורים המאמצים הם לא 'הורים' הם מאמצים אבל
קוראים להם: 'הורים מאמצים' אבל בסדר גם אותם הוא
צריך לכבד, וגם אותם הוא צריך לכבד.

ש. כלומר הוא לא צריך להרגיש אשם?...

הרב: איזה אשם? על מה אשם?! הוא הרויח שנים (2) שני
הורים כן.

ש. המשפט האחרון שלך נתן לי את כל התשובה בעצם,
שוב תודה רבה.

הרב: אתה תתפלל אבל: 'שתהיה מחזיר בתשובה!'

ש. שאני יהיה מחזיר בתשובה?!

הרב: עליך דיברתי רונן!

ש. אני שמעתי שאמרת: 'רונן' לא הבנתי על איזה רונן
אתה מדבר?

ש. על רונן הזה אני מדבר

הרב: תתפלל! יכול להיות שמחכה לך שמה זכויות שאתה
לא יודע אפילו

ש. אתה אמרת לי כשביקרתי אותך במשרד אמרת לי:
'אני מדבר אתו כל יום!' ואתה אמרת לי: 'אבל הוא צריך
שגם...'

הרב: תעשה משהו!

ש. ואמרת: צריך שהוא גם יענה זה בדיוק הענין. אני
מאד נהנית לפגוש אותך בבני ברק אני ראיתי שם, אלפי
אנשים ראו את זה ובאמת זיכית אותי ושוב תודה לך

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

בפרשת נח אנחנו לומדים על העונש הנורא של בני דור המבול. עולם שלם נחרב וכל היקום החי אחרי המתנה של מאה ועשרים (120) שנה שזלזלו בנח ובמעשיו ולא שמעו לו. כל העולם נחרב.

"וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ לְפָנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ חָמָס" (בראשית ו, יא) כתוב: "וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ... וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ חָמָס" מה השחיתות של ארץ? ארץ גוזלת? ארץ חומסת?

אבל רבותנו משיבים על כך במדרש: שהארץ עצמה השחיתה דרכיה הוציאה גידולים אסורים. גידולי כלאיים שהבורא אוסר לנוטעם. ואפילו שהארץ אינה מצווה על כך ולא נאסרה. אבל מציאות של כלאיים זה פגם וקלקול.

הקב"ה אומר לנו: "קִץ כָּל בְּשָׂר בְּאֵלֶיךָ... וְהִנְנִי מִשְׁחִיתֶם אֶת הָאָרֶץ" (שם שם יג).

כשהקב"ה מחה את כל היקום, גם הארץ לקתה. אומר רש"י: 'בעומק שלושה (3) טפחים שחודרת מחרשה נמחתה הארץ ונטשטשה'. זה הכתוב ב: "וְהִנְנִי מִשְׁחִיתֶם אֶת הָאָרֶץ" לא רק הארץ השחיתה את דרכיה. גם חיות בהמות עופות השחיתו וקלקלו. "וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי הִשְׁחִית כָּל בְּשָׂר אֶת דְּרָכָהּ עַל הָאָרֶץ" (שם שם יא) אומר רש"י: 'אפילו בהמה חיה ועוף נזקקים לשאינם מינם'.

בחירה יש רק לאדם. לארץ אין בחירה, לחיות אין בחירה, לעופות אין בחירה. אין להם יצה"ע. אז למה הם נענשים שהשחיתו את דרכם?

ביאורו של בית הלוי;

בית הלוי מסביר יסוד גדול ועצום שמלמד: מה כוחו של אדם לפעול על הבריאה כולה! אדם במעשיו הטובים או לא – משפיע על כל הגלובוס!! משפיע על הדומם, משפיע על בעלי חיים, כשאדם עושה מצוות, מעשים טובים, צדקות וחסדים לומד תורה, מתפלל – הסביבה מתרוממת מתעלה מתקדשת ואפילו חפצים דוממים ובעלי חיים סופגים מרוח הקדושה ומתקדשים. וגם להיפך, אדם חוטא, מרשיע דרכיו, מרבה בעברות, בפשעים בעוונות וחטאים, ממרה את רעון הבורא, הולך בתאוות לבו – הסביבה קולטת מרוח הטומאה שיש בו וגם חי צומח ודומם הופכים להיות טמאים!!

עכשיו מובן, בדור המבול הם הרשיעו כל כך עד שאפילו הארץ, חיה, בהמה ועוף שינו את היעוד שנקבע להם ע"י הבורא. ולכן כתוב שהארץ, הארץ מלאה חמס וגזל ורוח

השפעת האדם במעשיו על מקום וסביבותיו

מונסי – , Ateres Yechiel Hall, 10.01.2023

<https://shofar.tv/lectures/1500>

ערב טוב!

בעזרת ה' נעשה ונצליח וה' עלינו ברחמי ירוויח

הקדשות:

הערב יהיה לטובת יחיא בן טורקיה – יזכה להיות צדיק תלמיד חכם וירא שמים, יזכה הוא ומשפחתו לבריאות איתנה העלחה בכל מעשה ידיו ירבה נחת מכל יוצא חלצו ויזכה לעשירות מופלגת ולכל מילי דמיטב. רפואה שלמה לכל חולי עמו ישראל ובפרט לליאור בן נעמי, יהונתן בן עדי ואריאל דוד בן עדי. עדי בת ליאורה – תזכה ללידה קלה ותינוקת בריאה. מושית, יניב ושירן בני אהובה אורה – יזכו לזיווגים הגונים העלחה ובריאות. עידן בן ליאת – בריאות הנפש והגוף וסכרת הנעורים תעלם. אהובה אורה בת לבנה ומורי יחיא – יזכו להעלחה ברכה העלחה בהתחזקות ברוחניות, לעלות לארץ ישראל בשמחה וביטחון ולעילוי נשמת הוריה. הערב גם לעילוי נשמת מאיר ומשה בני לבנה ומורי יחיא, חיים נגר בן ברכה, הורי חמי – מנוחתם עדין!

השפעת האדם במעשיו על מקום וסביבותיו;

היום אנחנו נלמד על השפעת האדם על המקום הזכויות והחובות של כל אדם.

השפעת האדם במעשיו על מקום וסביבותיו (מונסי)

אז לומדים מזה: אם בעצים נבלעים מחלות כשיש חולי רוחני בבני האדם – הוא גם מבליע בעצים, בדומם, בבעלי חיים ובסביבה. בדיוק אותו דבר! מה היה סופו של בית החולים? פירקו אותו לחתיכות והעלו אותו באש כדי להתפטר מכל המחלות הדבוקות בו. אז זאת אומרת רואים: שחולי בין גשמי בין רוחני – משפיע אפילו על דומם!

לחזון איש זעוק"ל נכנס יהודי שאמר: 'שהוא רגיל לשמוע רדיו' אבל הוא הבין: שזה מזיק לבנים ולבנות. אז הוא קיבל על עצמו: 'לשמוע רדיו בשקט, בחשאי – שהם לא ישמעו'. אז הוא שאל את החזון איש: 'אם זה בסדר שהילדים לא שומעים כלום והוא ממשיך לשמוע, האם יש בזה בעיה?'

החזון איש ביטל את דבריו ואמר לו: 'בית ששומעים בו דיבורים אסורים הוא לא נהרס ונחרב מבחינה רוחנית, רק מפני שהילדים שומעים זאת והנשמה נפגמת. אלא בית שהאדם שומע בו דיבורים שלא מתאימים – נהרס משום שהשומע סופג טומאה שאותה הוא מקרין על הסביבה וקירות הבית קולטים את הטומאה והילדים גדלים בטומאה זו! אז העצה שלך לא תעזור כי הבית סופג את מה שמשדרים ברדיו'. וזה משפיע בחזרה גם על הילדים.

יש היום פנטז שההורים אומרים: 'אני מחזיק את המחשב בחדר שלי שהילדים לא יראו, סוגר את הדלת ואני עם המחשב...'. החזון איש אומר: אתה לא מועיל שום דבר, הבית שלך נספג בטומאה וזה ישפיע על הילדים שלך.

ממשיך בית הלוי ואומר: 'התנא עֲקֵבְיָא בְּן מִתְלָלָא אָמַר: הַסְתַּפֵּל בְּשִׁלְשָׁה דְּבָרִים וְאֵין אַתָּה בָּא לְיַד עֲבָרָה. דָּע, מֵאַן בָּאת וְלֵאן אַתָּה הוֹלֵךְ וְלֵאן מִי אַתָּה עָתִיד לִתֵּן דִּין וְחֲשׁוֹן' (אבות)

הוא שואל: מה ההבדל בין דין לחשבון? והוא אומר: דין – נותנים על המעשים הרעים. למה לא שמעת בקול ה'? חשבון עושים לאדם על העברות שאחרים עשו בגללו. לא צריך שהאדם יגרום לאנשים לעשות עברות בפועל, מה שהוא עושה – משפיע אוטומטית על הסביבה.

ואז מחיבים אותו בחשבון שזה גם אתה אשם! לא רק במישרין, גם בעקיפין. זאת אומרת רוח הטומאה שאתה הפעת בסביבתך בגלל מעשיך, השפיעה על אחרים רעות. הם לא יודעים שזה ממך אפילו ואתה תשלם על זה, יעשו לך חשבון.

טומאה מלאה את כל הבריאה. העברות והפשעים העכירו את חלל העולם בתעוב נוראי! הארץ קלטה רוח טומאה ושינתה את טבעה והעמיחה גידולים אסורים. זה לא היה כתוצאה מבחירה של הארץ. אלא זה היה בגלל המעשים של בני האדם.

וזה מדויק בלשון הכתוב: "וַיֵּרָא אֶל-לְקִים אֶת הָאָרֶץ וַהֲמָה נִשְׁחָתָה" (שם) היא לא השחיתה את עצמה היא נשחיתה ע"י מעשה אנשים. למה? "כִּי הִשְׁחִית כָּל בָּשָׂר אֶת דְּרָכָהּ עַל הָאָרֶץ" בני האדם הם השחיתו ומה שהם השחיתו את דרכם – היא נִשְׁחָתָה.

הרמח"ל הקדוש (מסילת ישרים פרק א) גם הוא מסביר את היסוד הזה ואומר: 'אם אדם נמשך אחר העולם ומתרחק מבוראו, הנה הוא מתקלקל ומקלקל העולם עמו'.

זאת אומרת אדם נמשך אחרי הבלי העוה"ז ובוזה הוא מתרחק מהבורא אז זה יוצר אצלו קלקול והקלקול הזה מקלקל את העולם אתו. ואם הוא שולט בעצמו ונדבק בבורא ומשתמש מן העולם רק להיות לו לסיוע לעבודת הבורא. כל מה שיש בעולם הוא לוקח את זה רק כדי לסייע לו בעבודת ה'. הוא מתעלה והעולם עצמו מתעלה עמו.

דברי הרמח"ל ברורים שמעשיו של האדם משפיעים על הסביבה; מעשה טוב – מעלה את העולם לדרגה געלה; מעשה רע – מוריד את העולם מטה!

מעשה מהבית חולים בתקופת הלב אליהו;

והצדיק רבי אליהו לופיאן זצ"ל (לב אליהו) מביא מעשה מן החיים ומספר על עצמו: 'בהיותי ילד למדתי בישיבת לומז'ה. היה שם בית חולים ישן, מאד ישן. הקירות נבנו מעצים שהרקיבו במקומות מסוימים. בית החולים היה עם ריח ישן ועתיק. והיתה שם צרה: כל מי שנכנס לבית חולים חולה – יצא יותר חולה! ממש, אלפים. לא ידעו מה הסיבה.

חשבו: אולי יש רוחות רעות בבית החולים? הביאו מומחים שבדקו ואחרי שבועות הגיעו למסקנה: שכל הקירות של הבית חולים מלאים חיידקים ונגיפים מרוב המחלות שהיו לאנשים, עשרות שנים. נדבקו בתוך החלל וממילא כשבאו אנשים חדשים. כמו שהיום זה קורה ארבעים אחוז (40%) מהמתים בבתי חולים – זה מהחיידקים והוירוסים שיש שם, לא ממחלות

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

המבול נקרא על שם נח: למה?

"נח איש צדיק תמים הָיָה" (בראשית ו, ט) אבל נח לא התפלל על כל הדור. איך נקרא המבול? על השם שלו: "מי נח" (ישעיה נד, ט) אתה הבאת את המבול לעולם! אם היית מתפלל על כל העולם – היית מציל אותם!

איך יודעים שהוא היה מציל אותם?

כשהוא יצא מהתיבה הוא הקריב קרבנות וה' אמר: 'שהוא לא יוסיף לקלל! נשבע הקב"ה: 'שלא יוסיף לקלל!' זאת אומרת הקורבנות הועילו.

היום התפללות זה במקום הקורבנות, אז אם היית מתפלל זה כמו הקורבן אז ה' לא היה מביא מבול. רואים: שמעשה של בן אדם יכול להשפיע על עולם ומלאו! אדם לא יודע את ערכו כמה הוא פועל בעולם

הוא חושב: 'מי אני? מה אני מה חיי?...' – אין דבר כזה. אין דבר כזה!

תכף נראה עד כמה זה – לא יאומן כי יסופר!

קדושת השבת משפיעה על הגשמי;

מעשי האדם משפיעים על סביבה דוממת. כתוב על קדושת השבת גם היא משפיעה ומקרינה על העולם הגשמי. כתוב: "וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשֵׁהוּ אֹתוֹ" (בראשית ב ג) – 'ברך אותו – באור פניו של אדם, קדש אותו – באור פניו של אדם. כי לא דומה אור פניו של אדם של ימות השבת לימות החול'. השבת הרוחנית מקרינה אור ממש על אדם גשמי!

לגאון רבי חיים קנייבסקי הגיעו בחורי ישיבה מחוץ לארץ כולם בקשו ברכות ברכך אותם אחד-אחד ובחור אחד הוא סרב לברך אותו.

שאלו: 'למה כבודו לא מברך?'

אמר: 'מי שאוכל בשר וחלב אני לא מברך אותו'

בחור ישיבה אוכל בשר וחלב?! איך הגיע הרב חיים להגיד דבר כזה על בחור

הבחור התפרץ בבכי! ויצא החוצה

הרב שלו נגש אליו ואמר לו: 'מה קרה?'

אז הוא התוודח לפניו ואמר לו: 'מורי רבי! אני אוהב שוקולד חלב ואני לא יכול... אחרי כל ארוחה בשרית, חלבית אני אוכל שוקולד חלב'

אותו דבר להבדיל, כמובן 'מידה טובה מרובה!' אם עשית מעשים טובים ונפלאים. השפעת על אחרים וזה גם בחשבון שלך שתקבל שכר. אז זה תלוי מה עשית.

וזה מה שאומר בית הלוי, נתמך ממקומות רבים בתורה בנביא ובדברי החכמים: שאדם משפיע על מקומו קדושה וטהרה בכוח המעשים הטובים והישרים.

הגמרא אומרת: 'ברא צדיקים ברא רשעים ברא ג"ע ברא גיהנם; וזה צדיק – נוטל חלקו וחלק חברו בג"ע. נתחייב רשע – נוטל חלקו וחלק חברו בגיהנם' (חגיגה טו).

ועריך להסביר: צדיק נוטל חלק חברו בג"ע. למה? גם אם הצדיק טרח ועמל בעשיית מצוות בעוה"ז, למה שהוא יזכה בחלק חברו בג"ע? חלק שהוא לא עמל. ולמה רשע שהתחייב בגלל שהוא הרשיע למה הוא לוקח גם את הגיהנם של חברו?

אומר בית הלוי: כשאדם צדיק עושה מצוות ומעשים טובים, במקום שהוא עשה – נותר רושם של קדושה וטהרה של צדקות וחסידות יראת השם ודעת ה'. כשיזדמן לשם אדם אחר, רוח הטהרה שהותיר הצדיק תסייע למי שבא אחריו לקיים מצוות. אז אם כן, צדיק שפעל טוב בעולם, הוא לא פעל רק לעצמו אלא כל אלה שיבואו אחריו ויסתמכו על רוחו.

ולכן מן הדין שיבוא על שכרו ויטול חלקו וגם חלק חברו בג"ע. איזה חלק? חלק ששייך במעשה החברו אליו. בזכות מה חברך זכה? בזכות הרוח הטובה והטהורה שהשארת במקום ולכן הוא זוכה בחלקו וחלק חבריו.

באותה מידה רשע; הוא השפיע ברשעתו על מקום. מי שהגיע לשמה הושפע עשה עברות כשהוא יקבל את הגיהנם יקבל גם את הגיהנם שהוא גרם לאחרים

רואים: שכל מעשה שלנו משפיע על הסביבה לטוב או למוטב. אז מהיום כל אחד יקח בחשבון: 'אני עושה בסתר, אני עושה שמה, לא ראו, לא שמעו...' – אין דבר כזה! כל פעולה שיהודי עושה משפיעה על הסביבה.

ויש כאלה שמשפיעים בהרבה יותר על העולם כולו! כמו שכתוב: 'כל שיכול להוכיח בתוך ביתו ואינו מוכיח – נתפס על עון ביתו, כל שיכול להוכיח בתוך עירו ולא מוכיח – נתפס על עונות כל עירו, כל שיש בכוחו להוכיח את כל העולם כולו ולא מוכיח – יתפס על העולם כולו!'

השפעת האדם במעשיו על מקום וסביבותיו (מונסי)

משפיע על מקומו במעשיו אמרנו לטוב או לרע, כשהאדם קובע מקום לתפלה כל תפלה מוסיפה קדושה במקום ועוד קדושה ועוד קדושה ועוד קדושה במקום וזה מסייע לו בתפלות הבאות, בערוף לכל הקדושות הקודמות אז הוא מסתייע.

לכן אדם שמתפלל קבוע באותו מקום זה מראה: שהוא מבין שהוא צריך סיוע בשביל להתפלל. אבל אם פעם הוא מתפלל בשיטל ופעם פה ופעם שם ופה בבית ופה... אז הוא לא צריך סיוע של מקום הוא עומד בזכות עצמו וכל מקום שהוא יתפלל, הקב"ה "חוטף" את התפלה שלו וממש שם אותה כתר על הראש... ככה הוא חושב, זה אדם לא ענו. אדם ענו מבין: 'אני כלום! גורנישט מיט גורנישט ואני צריך סיוע, כל מה שיכול לסייע שהתפלה שלי תעלה – אני צריך לעשות!' ואם אומרים חכמים: כשאתה מתפלל במקום אחד תמיד אז קדושת המקום תסייע לך ואתה בא לשם ולא מוותר על המקום אז זה ברור: שזה רק מענווה שאתה לא מחזיק מעצמך כלום. אז אפשר להגיד עליו: שהוא ענו והוא חסיד!

יש מפרשים בדרך אחרת: שהוא ענו וחסיד. למה? יש אנשים שלא מצליחים בימי חייהם להחזיק מקום בבית כנסת קבוע. פה הוא הסתכסך עם הגבאי ושמה הוא רב עם זה ופה הוא זה... אז כל פעם הוא עובר מבית כנסת לבית כנסת, זה וודאי לא ענו כי אם הוא היה ענו אז היה מבלג על הרבה דברים, שותק והכל ויכול להשאר במקום אחד עשרות שנים! עשרות שנים באותו מקום למה? כי הוא לא מתווכח עם אף אחד. זה באמת ענו.

אז מכל מקום רואים: שמקום משפיע עד כדי כך שככה מספידים אדם.

האדמו"ר הקדוש ר' חיים הלבנשטאם מצאנו עבר פעם בכפר קטן בשם מקאלי ועצר שיירה וכולם מביטים: 'מה קרה?' רואים פונדק קטן מוזנח – יש כאלה אלפים בפולין! הוא יורד מהעגלה צועד אל הפונדק ושואל את הבעלים: 'אם מכירים איזה זקן או זקנה שעדין יש להם זיכרון?'

הפונדק הפנה אותו לאשה זקנה בת תשעים (90) יושבת שמה בפניה, נגש אליה הרב'ה שואל אותה: 'תגידי, את זוכרת אולי אם התארח פה איזה צדיק וקדוש בפונדק?'

הישישה חשבה רגע ושנים ואחרי זה אמרה לו: 'לפני עשרות שנים הגיע לפונדק רבינער קדוש ר' לוי יצחק ברוינצ'וב שמו! והוא שהה במלון הזה שבועיים!!'

נכנסו לר' חיים אמרו לו: 'איך אתה ידעת שהוא אוכל בשר וחלב ולא רצית לברך אותו?'

אז הוא אמר להם: 'אני ראיתי שיש לו ציור של יז על המצח!'

אמרו לו: 'מה זה, רוח הקדש?'

אמר: 'לא! הירושלמי אומר: 'שמי שאוכל בשר וחלב – יש לו ציור של יז!'

אבל אף אחד לא ראה עז על המצח אבל רבי חיים ראה ואמר לו: 'אתה אוכל בשר וחלב אני לא מברך אותך!'

אז רואים: שמעשי האדם משפיעים עד כדי כך שיש רישום אפילו בגופו של אדם על מעשיו. ככה האר"י הקדוש היה יודע על כל בן אדם מה היו מעשיו.

"וְאַתָּה תִּחְזַח מִכָּל הָעַם אֲנָשֵׁי חַיִּל" (שמות יח כא) זה סוד המצח. לקרוא במצח של בן אדם את מעשיו. ככה בחר משה רבנו אנשים. אז זאת אומרת כל המעשים שלנו נרשמים בגופנו. ולא רק זה, כתוב ש: 'קירות ביתו של אדם יעידו עליו!' ממתי קירות מדברים? ממתי יכולים להעיד? הם סופגים את מה שאתה עשית טוב או רע והכל נרשם בהם. זה עדות הכי טובה.

למה הקובע מקום לתפלתו – א-לקי אברהם בעזרו?

על פי היסוד הזה אנחנו נבין את מה שאומרת הגמרא: 'אמר רבי חלבו אמר רב הונא: 'כל הקובע מקום לתפלתו – א-לקי אברהם בעזרו' אדם שיש לו מקום קבוע להתפלל, קבוע, אותו מקום – הא-לקים של אברהם אבינו עוזר לו, כמו שאברהם קבע מקום לתפלתו ככה גם אתה אם תקבע א-לקי אברהם יעזור לך! ולא רק זה, אחד שקובע מקום לתפלתו כשהוא מת. מה אומרים עליו בהספד? – 'הי ענו! הי חסיד! מתלמידיו של אברהם אבינו ע"ה!!' (ברכות ו) ככה מספידים אותו.

מה קשור אם אדם קובע מקום לתפלתו שכבר מעידים עליו בהספד: 'שהוא ענו ושהוא חסיד ושהקב"ה עזר לו והוא מהתלמידים של אברהם אבינו?'

אז קודם כל מאיפה לומדים? לומדים מהפסוק: "וַיִּשְׁפֹּם אֲבָרָהָם בְּבִקְרַת אֵל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר עָמַד שָׁם" (בראשית יט, כז) עמידה זה תפלה שנאמר: "וַיַּעֲמַד פְּיִתְחָס וַיִּפְלַל" (תהלים קו, ל).

אבל צריך לדעת: למה הוא זוכה לתארים האלה ענו וחסיד? העל"ח הקדוש (נודע ביהודה) מסביר: אדם

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם להבירו

החפץ חיים הקדוש באחד הבקורים בעיירות ברוסיה ביקש מהמלווים: 'קחו אותי למקום פלוני' ואמר כתובת מדויקת. לקחו אותו הגיע התבונן ראה בית כנסת יפה עומד על תילו. חיך ואמר: 'אפשר לחזור'. שאלו אותו: 'מה קרה? מה ראה? למה בא עד לשם?'

אמר להם: 'לפני כארבעים (40) שנה בהיותי צעיר נקלעתי לעירה הזאת בחודש אלול. השכמתי בבוקר צעדתי לבית הכנסת לומר סליחות. שמעתי קול בוכה, אשה יושבת בוכה. רחמתי עליה שאלתי אותה: 'למה?'

אמרה: 'אני יהודיה מעולה לא למדתי קרוא וכתוב בלשון קדש לא יכולה להתפלל מסידור. כולם צועדים לסליחות אז אני בוכה לקב"ה בלי מילים והתפלה היא בתוך הלב ואני מבקשת: שהיא תתקבל עם הבכי שלי כאילו התפללתי מתוך סידורי!'

החפץ חיים סיפר את הסיפור הזה ואמר: 'כבר אז ידעתי שבמקום הזה עתיד לקום בית תורה ותפלה! מקום כזה שהתקדש בבכי תמים וקדוש – לא ישאר סתם כך. לכן חשוב היה לי לראות אם צדקתי? – וצדקתי. שמחתי לראות: שבאמת זה הפך לבית כנסת!'

אתם שומעים?

בכי של אשה פשוטה יהודיה שלא יודעת קרוא וכתוב קדשה את המקום עד שיבנה באותו מקום בית כנסת!!

עוד מעשה, יש בית הכנסת מפורסם בבני ברק קוראים לו בית הכנסת 'לדרמן' שמה התפללו החזון איש, הסטייפלער, הרב קנייבסקי, ר' יודל שפירא ועוד גאונים! הרב נדל – גאוני עולם!

הרב קנייבסקי סיפר: 'פעם טילתי עם דודי החזון איש באזור הפרדסים בבני ברק. לפתע עצר החזון איש ואמר: 'חש אני כי מקום זה נתקדש בלמוד תורה נעלה! בטוחני: ביום מן הימים יקום כאן בית הכנסת או ישיבה!'. – על המקום הזה בדיוק עומד היום בית הכנסת 'לדרמן' שגדולי ישראל התפללו בו.

מי זה היה שהתפלל שמה בתוך הפרדס וריח תורתו נשאר נודף שמה עד שהריח אותו החזון איש? – לא ידוע... אבל הוא הריח את זה וככה אכן התקיים.

לא כל בן אדם מרגיש בריחות האלה. אתם יודעים מה יהיה כוחו של המשיח? 'וַתְּרִיחוּ בְּרִיחַת ה' " (ישעיהו יא, ג) הוא יהיה: 'מורח ודאין' (סנהדרין צג:). הוא ידון עפ"י ריח. לא עדים, עפ"י ריח. הוא רואה בן אדם הריח

אורו פניו של הצאנזר רב'ה פנה אל המקורבים ואמר: 'ידעתי שיש דברים בגו. כשחלפנו ליד הפונדק עלה באפי ריח ניחוח נפלא של צדיק מקודש!! ועלתה בי פליאה: כיצד הגיע צדיק למקום כזה נדח? עכשיו שנודע לי שהרב'ה מברדיצ'וב היה כאן – הכל התחזור לי!'

אתם שומעים?

עשרות שנים! אחרי שהברדיצ'וב רב'ה עבר שמה בחלל חוץ הפונדק – עדין ריח הניחוח של קדושתו נשאר במקום!

יש סיפור כזה על אחד שהלך והתפלל בבית כנסת של הגר"א, הוא לא ידע שזה שלו והוא התפלל שמה תפלה שלא חש בימי חייו! ובסוף הוא שאל: 'מה קרה? מה יש שמה בבית כנסת?' אמרו לו: 'אתה עמדת במקום שהיה מתפלל הגאון!' – עשרות שנים אחרי זה.

אדם משפיע עליו, על הסביבה ועל העולם כולו במעשיו.

איפה התפלל יצחק אבינו?

בואו תשמעו דבר מדהים! הנה כל מה שאמרנו כרגע יש מי שיגיד: 'סיפורי חסידים...' אבל בואו תשמעו מה אומר הרמב"ן! בפרשת לך לך נגלה מלאך להגר על הבאר ובישר אותה: 'שישמעאל יהיה גוי גדול עצום ורב' (כ"ו לגוי גדול אשימנו" בראשית כא, יח). הגר נפעמה מראית המלאך וקראה לבאר שם מיוחד: "וַתִּקְרָא שֵׁם ה' הַדְּבָר אֲלֵיהָ אֵתָּה אֵל רֵאָי כִּי אִמְרָה הָגַם הָלַם רֵאִיתִי אַחֲרֵי רֵאָי: עַל כֵּן קָרָא לְבְּאֵר בְּאֵר לַחֵי רֵאָי הֵנָּה בֵּין קְדֵשׁ וּבֵין בְּרֵד" (בראשית טז, יג-יד) למה היא קראה לבאר: "בְּאֵר לַחֵי רֵאָי"? לא סתם. היא רצתה להטמיע זכרון לפגישה עם המלאך והמקום הזה נתקדש בקדושה יתירה והוא עולה במעלה עצומה על שאר מקומות ולכן היא צינה זאת לדורות שיוכלו להשתמש בזה לתפלותיהם.

הרמב"ן כותב כך: "וַיַּעֲקֹב בָּא מִבּוֹא בְּאֵר לַחֵי רֵאָי וְהוּא יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב" אומר הרמב"ן: 'יצחק הולך תמיד אל המקום ההוא כי הוא לו מקום תפלה עבור הראות שם המלאך' (בראשית כד, סב).

יצחק אבינו כל פעם שרוצה להתפלל הולך למקום הזה דווקא כי זה מקום מיוחד בשבילו להתפלל כי שמה נראה המלאך. המקום הזה נתקדש בקדושת המלאך ולכן היה הולך לשמה להתפלל. אז רואים: מהכתובים ממש! שככה יש השפעה. חוץ ממה שלמדנו בנח: "וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ" וכו'.

השפעת האדם במעשיו על מקום וסביבותיו (מונסי)

יז) רש"י אומר: 'תקומה היתה לו. שיצא מיד הדיוט ליד מלך'.

הנה עוד מקור שאומר לנו: שאפילו דומם, שדה יכול להיות לו תקומה מבחינה רוחנית אם הוא עובד מיד של אדם פשוט לאדם גדול ועדיק! כך אומר רש"י: 'תקומה היתה לשדה עפרון! ממש. איך זה יתכן? שדה מושפעת ממעשה הבעלים; אם הבעלים רשע, בעל עברה – היא נמצאת בנפילה! אם היא נרכשת ביד אדם רם מעלה, עדיק וירא שמים – היא מתרוממת ומתעלה כתוצאה מכך וזה נקרא: 'תקומה! יש לה.

למה האדמו"ר התענון בקופסת הטבק?

עכשיו תשמעו מעשה, האדמו"ר מצאנו בעל הספר דברי יציב עומד על דברי רש"י בענין של תקומת שדה עפרון ואומר: עד כמה מעשי האדם משפיעים על הסביבה! אז הוא אומר: 'מכאן מקור נאמן שחיבה יתירה נודעת לחפץ של עדיק, שלפי הקדושה שורה על החפצים של העדיק. אז כשיצאה השדה מרשותו של עפרון נכנסה לרשות אברהם – האירה בקדושה עד שהשתנת צורתה!'

והוא סיפר: כי ברשותו של האדמו"ר הקודם דצאנו היתה קופסת טבק השיכת לרב הקדוש מרופשיץ זכרונו לחיי העוה"ב.

פעם אחת כשהסבא של האדמו"ר ישב סביב השלחן של אביב הקדוש אמר לאחד היושבים: 'תראה עוד מעט יתענון אבא שלי אצלי על קופסת הטבק שברשותי'.

זה שהיה לידו צחק! אומר: 'הרב'ה לא נוהג להריח טבק בכלל...'

אבל הוא התעקש: 'אתה תראה!'

רק הוציא האדמו"ר את הקופסא מהכיס, אבא שלו חש בכך הביט בעינו ואמר: 'מאיפה לך קופסא יפה זו? תראה לי!' פתח והריח את הטבק שבתוכה.

– הוא לא הריח את הטבק. את ריח הקדושה שנרף ממנה של הרב הקדוש הרב מרופשיץ בעל הקופסא! הוא הריח את זה ממקום רחוק, ברגע שהוא הוציא את הקופסא – הוא הריח.

והוא אמר: 'תראה, ברגע שאני אוציא את הקופסא, הוא לא מריח טבק, נכון. אבל איך שאני אוציא את הקופסא הוא ירגיש ותראה איך הוא יתענון...'

שסביבו הוא יודע להגיד: 'כשר, לא כשר' מה מעשיו והכל עפ"י ריח. אבל עריך להיות זך נקי וטהור בשביל להרגיש בדברים כאלה.

למה לוט ברח למצער?

לוט במהפכת סדום בקש ללכת למצער. למה? – 'שישיבתה קרובה' מה זה אומר? 'עוונותיה מועטין'. זה עיר יחסית חדשה אז גם אם אנשי סדום ברחו לשם וגם אם היו שמה תושבים אחרים היא עדין לא ספגה הרבה עוונות. אז כיון שהיא עדין ישיבתה קרוב רק לא מזמן התישבו בה היא לא תחרב מהר. כי עד שסדום ועמורה נחרבו, ה' המתין חמשים ושתים (52) שנה! וזאת עיר צעירה אז עדין אין בה הרבה עוונות. לכן אדם שהולך לדור בעיר חדשה יחסית, הסכנות של העיר פחותות מאשר עיר ישנה, כמו תל אביב...

איך אברהם ידע שהמצרים מסוכנים?

איך אברהם אבינו ידע שהמצרים הם חשודים על עריות ודברים כאלה? כשהוא הגיע למצרים הוא פחד שיהרגו אותו בגלל שרה אמו.

"וַיֹּאמֶר אֶל שְׂרֵי אִשְׁתּוֹ הֲנֵה נָא יִדְעֵתִי כִּי אִשָּׁה יִפֶּת מִרְאָה אֶת: וְהָיָה כִּי יֵרְאוּ אֹתָךְ הַמִּצְרַיִם וְאָמְרוּ זֹאת וְהָרְגוּ אֹתִי וְאֹתָךְ יִחְיֶי" (בראשית יב יא-יב) מנין הוא ידע את זה שהמצרים רשעים כאלה?

הגאון ר' יעקב מליסא בספר אמת ליעקב אומר: 'מדוע לא החזיק את המצרים כאנשים הגונים?'

האר"י הקדוש אומר: 'אברהם אבנו לא הביט מימין בשרה אשתו וקודם בואו למצרים הוא היה כאדם הראשון קודם החטא! ולפתע פתאם כשהגיע למצרים חש צורך להביט בה.

אמר אברהם לעצמו: 'אוי ואבוי! אם אני ירדתי כ"כ שהגעתי רק למצרים עד שאני נזקק להביט באשתי – זה כתוצאה ממקום טמא זה! אז מי יודע כמה טמאים המצרים האלה שהשפיעו על המקום שרק הגעתי – כבר זה השפיע עלי...!'

אדם קדוש בדרגת אדם הראשון ומרגיש ירידה כזאת. במה הוא תלה? המקום השפיע עלי עוד בלי לראות את המצרים אז מי זה המצרים שהשפיעו על המקום... עד כדי כך, מכאן הוא ידע: שהם מסוגלים גם לרצוח אותי!

בפרשת 'חיי שרה' כתוב על המכירה של השדה של עפרון לאברהם: "וַיִּקֶם שְׂדֵה עֶפְרוֹן אֲשֶׁר בְּמִכְלָה" (בראשית כג,

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

כך נכנס יעקב אבינו: "איש תם ישב אהלים" (בראשית כה, כז) באוהל יצחק אביו ונכנס עמו ריח ג'ע ועל זה העיד יצחק אבינו: "ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו ה' " הריח הזה התגבר על ריח של שטף של עיזים – שזה מסריח! והוא לא הרגיש בכלל.

עוד מעשה, 'נגיד' חסיד היתה לו ידידות בינו ובין ר' יוסף יצחק מלובביץ' בצעירותו עוד בחיי אביו ר' שלום דובער. פעם הציע סוחר עתיקות לנגיד לקנות פריטים של צדיקים מקודשים. הוא בחן אותם אבל לא ידע מה להחליט. הלך לר' יוסף יצחק להתייעץ נטל את החפצים קרב אותם אל החוטם הניח והתבונן אחרי רגעים שב והניח עוד פעם והריח ואז אמר לו: 'אלה – טובים! אלה – גורנישט!..'

לקח את הפריטים עלה לאבא שלו ר' שולם דובער לשמוע מה הוא אמר. גם הוא עשה אותם פעולות הריח ומיין לו אותם בדיוק אותו דבר; אלה – לא, ואלה – כן.

חזר בחזרה שאל את הרב יוסף יצחק: 'דע לך! בכלים של צדיקים יש ריח קדושה בהתחלה הרחתי את החפצים וחלק לא הרחתי, חשבתני: 'אולי החסרון בי? עשיתי תשובה והרחתי עוד פעם ואז ראיתי שבאמת החסרון בכלים ולא בריח. וככה הוא מיין לו בדיוק מה כן שייך לצדיקים ומה לא שייך לצדיקים. אתם שומעים?'

אז יש דרגות באנשים שיכולים להריח. אבל מה שאני רוצה ללמד: זה שכל פעולה שאדם עשה בימי חייו, נדבקים המעשים בחפצים בסביבה ובעולם. בדיוק לפי היסודות שהתחלנו.

ר' משה יהושע הגר מוויניץ זכרנו לחיי העוה"ב הבא ספר: כשלמד החוזה מלובלין בצעירותו בישיבה של ר' שמעלקה מניקלשבורג הוא היה מוסר שיעור בשו"ע אורח חיים והחוזה מלובלין היה מריח ריח ג'ע! כל הבית מדרש היה ריח ג'ע. מה היה עושה ר' שמעלקה כדי להצניע את גדולתו? היה מפזר בשמים על כל השלחן שאם מישהו יריח משהו שיקשר את זה לבשמים ולא אליו. רק מי שהוא באמת זך מאד יוכל להרגיש את ההבדל.

המהרי"ל דיסקין – היה בעל דרגה גבוהה ביותר! פעם אחת נכנסו לתפלה והוא התבונן על בן אדם ואמר לו: 'תבדוק את התפלן שלך – הם פסולות!'

הבן אדם הלך לבדוק תפלן והתברר: שהן פסולות.

ארץ גושן, כשנלקחה שרה לבית פרעה כתב לה פרעה: 'שטר כתובה; כסף זהב עבדים וקרקעות בארץ גושן'. הפרקי דרבי אליעזר מוסיף: 'זאת הסיבה שיעקב ובניו קבעו מושבם בארץ גושן. למה? כי היא היתה שיכת לשרה'. והאלישיך הקדוש אומר: 'לא רק משום הבעלות של הצאצאים של שרה התישבו שם, אלא בגלל הקדושה של המקום – מכח הבעלות של השרה! כך אומר האלישיך הקדוש, לא רק בגלל שזה שייך לצאצאים של שרה.

לכן שלח יוסף לקרוא לאביו יעקב ואמר: "וישבתי בארץ ג'ע"ן" (בראשית מה, י) כי אין הטמאה מרחפת שם כמו במצרים, כי היא נתנה במתנה גמורה לשרה. אז רואים: שקרקע מצרית שלכאורה טמאה, ברגע שהיא יצאה מיד המצרים והפכה להיות בבעלות של הצדקת שרה – היתה לה תקומה.

ריח ג'ע"ן

עוד דבר מדהים!

יעקב אבינו כשבא לקבל ברכות, הוא לקח על זרועותיו עורות עיזים – כדי שאם אביו ימשש אותו, יחשוב: שהוא עשו.

כתוב: "ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו ה' " (בראשית כז, כז).

רש"י תמה: 'שטף עיזים – זה ריח רע! אז איך הוא מברך אותו אומר: ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו ה' " – 'מלמד: שנכנס עמו ריח ג'ע"ן!'

מה זה, מופת שמימי? יצחק מריח עורות עיזים – ובעצם מריח ג'ע"ן! איך זה יתכן?

הצדיק ר' ירוחם ממיר זצ"ל מאיר את הענין: אין פה מופת, טבע טבע הקב"ה בעולם: מי שעושה מעשים טובים ומצוות – מדיפים ריח נפלא משובב נפש! ומעשים רעים ועברות – מדיפים ריח נורא ואיום!! ריח טוב של מצוות – ריח ג'ע"ן. בג'ע"ן נטועים עצי בשמים ודשאים ריחנים והריח הטוב שבג'ע"ן זה לא ריח טוב רגיל שאנחנו מכירים מהעוה"ז. אלא זה ריח שנוסף ממעשים טובים, מחסד, תורה ומצוות של אלה שבאים בשערי ג'ע"ן. כדי לזכות לחוש בריח הנפלא – על האדם להיות שלם ומושלם, עבד ה', עושה טוב וסר מרע. כמו שאמרנו שמלך המשיח יהיה דן בריחו: "והריחו בריאת ה' ".

השפעת האדם במעשיו על מקום וסביבותיו (מונסי)

הרב: טוב אם את יודעת אז סימן שאת מריחה את כולם
(הקהל צוחק...!)

תשמעו עכשיו מעשה מדהים!

יציאת צדיק מהמקום – עושה רושם!

כתוב על יעקב אבינו: "וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ
חֲרָנָה" (בראשית כח, י) – 'מגיד שיציאת צדיק מן המקום
עושה רושם'.

למה צריך להגיד את זה? "וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ
חֲרָנָה" אם הוא הלך לחרן ודאי שהוא יצא מבאר שבע
למה צריך להיות כתוב: וַיֵּצֵא, כתוב: וַיֵּלֶךְ? למה כתבה
התורה כך?

אלא, תרוץ נפלא! כל צדיק עושה רושם במקומו ויציאת
צדיק ממקומו – עושה רושם!!

אז נשאלת השאלה: אם יציאת צדיק עושה רושם, הרי גם
אברהם אבינו יצא ממקומו. למה שמה לא כתוב שהוא
יצא כדי ללמד שזה עשה רושם? – 'פנה זיוה פנה הדרה'.
למה אצל אברהם לא? למה אצל יצחק לא? הרי גם יצחק
יצא. למה רק אצל יעקב? אתם יודעים למה?

מי שיוודע למה – אני נותן לו מאה דולר (\$100)! למה
אצל אברהם ויצחק לא כתוב: וַיֵּצֵא – כדי ללמד אותנו:
שיציאת צדיק עושה רושם. למה דווקא אצל יעקב? הנה
הוא רוצה להגיד כן, נו, תגיד-תגיד באנגליש תן לו
מיקרופון באנגליש

תשובה מהקהל: Because avraham and Isaac never
left the kedusha but Yaakov had leave the kedusha
because yosef....kevod harabbi said

הרב: אה... זה נחמד אבל זה לא זה...

(הקהל צוחק...!)

הרב: יש מישהו שרוצה להרוויח מאה דולר? הנה יש
שמה מישהו שקופץ תן לו, תן לו

תשובה מהקהל: יצחק ורבקה עדין היו שמה ואף על פי
כן פנה זיוה פנה הדרה

הרב: זה גם נחמד. אבל זה לא זה

(הקהל צוחק...!)

הרב: בשביל מאה דולר צריך לעבוד

חזר אליו ואמר לו 'כבודו יש לו רוח הקדש! אך ידע
שהתפלן פסולות?'

אז הוא אמר לו: 'לא. כתוב בתורה "וַיֵּרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ
כִּי יֵשׁ ה' נִקְרָא עֲלֵיהֶם וַיֵּרָאוּ מִמֶּנּוּ" (דברים כח, י) הגמרא
אומרת: 'אלו תפלן של הראש'. נכנסת הבבוקר והתבוננתי
בך ולא קיבלתי שום תוספת יראת שמים. הבנתי: שהתפלן
לא כשרות, אם היו כשרות – בראיתן הייתי צריך לקבל
עוד תוספת: "וַיֵּרָאוּ מִמֶּנּוּ" – לא הרגשתי אז הבנתי: שהן
פסולות

אז רואים: שאדם שבאמת במעלה כזאת. יכול להרגיש בין
תפלן לתפלן.

מספרים על המהרי"ל מדיסקין: שהיו מעבירים לפני כלים.
הוא היה ואמר איזה כלי טבלו אותו ואיזה כלי לא טבלו.

אתם שומעים מה מדברים אתכם?

אני על מה מדבר? לא עליהם, אני מדבר עליכם: כל מצוות
שאתם עושים – משפיעות על הכלים על הסביבה על
הבית על הקירות על השכונה על העולם! ותקבלו שכר
בהתאם או עונש בהתאם. אם תעשו מצוות ותשפיעו על
המצווה – תטלו שכר של ג"ע המגיע לכם וגם של אלה
שהשפעתם עליהם לטובה!! ואם תעשו מעשים לא טובים
– אז תקבלו את הגיהנם פלוס הגיהנם שגרמתם להם
במעשים הלא טובים בהשפעה... אז כל בן אדם יבין: שיש
לו אחריות על עצמו ועל סביבתו! כל שכן על בנו ובנותיו
ומשפחתו וכו'.

וזה מעשה מבהיל! עכשיו תקשיבו – מבהיל!

האדמו"ר הזקן מייסד חסידות חב"ד היה לו שני (2)
שיעורים; לחסידות הצעירה ולמבוגרת ולא נתן להכנס
מאחד לשני. פעם אחד מהחבורה הזקנה רצה לשמוע מה
הוא מלמד את הצעירה ובקש שיעירו אותו מתי שיהיה
דבר כזה. הוא רץ בחצות יום בלי נטילת ידים לא שחיבים
אבל מקפידים, אלה שמקפידים ליטול ידים גם משינת יום
והוא רץ שמה לעזרה התחבא לשמוע. ופתאום קם
האדמו"ר הזקן ונגש לשמה ואומר: 'אני מריח ריח טומאה
פה! למה? – הוא לא נטל ידים.

לא יאומן כי יסופר!

הערה מהקהל: אין הרבה צדיקים כאלה היום

מי אמר?

ת: אני

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם להבירו

באה התורה לומר: שאפילו אחד שלא מכירים אותו ולא יודעים מה הוא עושה. אם הוא צדיק והוא יוצא מן העיר – זה עושה רושם על כל העיר!

(הקהל מוחא כפיים...!)

אז זאת אומרת שלעשות רושם, עושה כל צדיק בעבודתו את ה'. גם כל צדיק!! גם אלה שלא מכירים שהיא חושבת: 'שהם לא נמצאים בדור הזה...' כל צדיק עושה רושם, אן דבר כזה שלא עושה רושם והראיה: שגם מי שלא נודע ברבים ונמצא בתוך החדר בפנים – בפנים עושה רושם אם הוא יוצא בכל העיר! וכל הארץ תרגיש את הרושם הזה. החסר: 'פנה זיוה פנה חודה פנה הדרה!' של העיר כולה. לא רק של יצחק ורבקה. כל העיר תרגיש! כל המדינה!! זה כוחו של צדיק שהוא עושה רושם.

עכשיו תשמעו סתירה לדבר, ואם תתריצו – עוד מאה דולר...

(הקהל צוחק...!)

האור החיים הקדוש על יעקב אבינו;

יעקב אבינו פונה לחרן ובדרך הוא נזכר: 'וואו! עברתי על מקום שהתפללו אבותי ולא התפללתי?' נתן דעתו לשוב – קפצה לו הדרך והגיע לחר המוריה!'

טוב, כשהוא שב לשם כדי להתפלל כתוב: שהוא שכב לישון תכף אחרי שהתפלל ובחלום הוא ראה דברים והבטחות עליונות לו ולזרעו עד סוף כל הדורות.

כשהוא קם, מה כתוב? "וַיִּקֶץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָבִן יֵשׁ ה' בְּמָקוֹם הַזֶּה וְאָנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי" (בראשית כח, טז) – 'שאם ידעתי – לא ישנתי.'

איך ישנתי במקום קדוש כזה?!

מקשה אור החיים הקדוש...

החסידים לומדים הרבה אור החיים הקדוש – אז יכול להיות שתרוויחו את המאה דולר, אני יודע שהפסדתי! אבל לא משנה, אני נתן לכם.

מקשה האור החיים הקדוש: 'מדוע תמה יעקב על עצמו: 'איך הוא לא ידע שיש ה' במקום הזה?'

אומר אור החיים הקדוש: 'מה, הוא יודע נסתרות?! למה הוא תמה על עצמו?'

מישהו זוכר משהו? – דלגתם על הפרשה...

(הקהל צוחק...)

הרב: אז אני אגיד לכם מה קרה, יש עוד אחד? עוד אחד עוד אחד בסדר תן לו

תשובה מהקהל: לא היה מי שירגיש

הרב: מה פרוש?

תשובה: עכשיו אברהם יצחק ורבקה הרגישו

הרב: מה הרגישו?

תשובה: שפנה זיוה פנה הדרה

תשובה: יצחק ורבקה שיעקב יצא

הרב: לא – לא גם זה נחמד אבל לא

(הקהל צוחק...!)

הרב: כן כן

תשובה מהקהל: החת"ם סופר מתריץ

הרב: אם זה החת"ם סופר – אני אתן לו מאה דולר...

(הקהל צוחק...!)

תשובה: שאצל אברהם לא היה... מה זה רושם? אם יש מישהו שראוי לזה שמכירים עליו. על אברהם אבינו לא היה אף אחד מישהו שיסאיר הרושם משחו. כשיעקב יצא מיצחק – אז יצחק הרגיש את זה. צריכים מישהו שירגיש את זה!

הרב: זה משהו שאמרו בדומה...

אבל תקשיבו – תקשיבו!

כשאברהם ויצחק יצאו ממקומם, פשיטא שזה עשה רושם! כי הם היו בתוך האנשים, זה מקבל אורחים וזה מלך גר בא אליו ואמר לו: "רְאוּ רֵאִינוּ כִּי הָיָה ה' עִמָּךְ" (בראשית כו, כח) זאת אומרת הם עשו רושם בעולם ובכל תנועה שהם זזו – הם עשו רושם. אז מפה אי אפשר ללמוד. שמכירים בן אדם גודל ועצום והוא זז והולך זה ודאי שעושה רושם לא צריך לכתוב את זה, זה דבר פשוט.

יעקב אבינו היה: "אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֶהְלִים" – לא זז ממקומו! אף אחד לא יודע בכלל שיש צדיק שם שיושב ולומד. אז מה חושבים? 'אם אחד כזה ילך – מי רגיש?'

– לא!

השפעת האדם במעשיו על מקום וסביבותיו (מונסי)

(14) שנה הוא לא ישן: "וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא" (בראשית כח, יא) עד אז הוא לא שכב. רק שם וַיִּשְׁכַּב.

ה' רחם עליו! הוא חוזר את כל הדרך מאות או אלפי קילומטרים מחזן להר המוריה וכל זה בגלל שהוא לא התפלל במקום שהתפללו אבותיו והוא חוזר. הקב"ה רוצה שהוא ישן קודם כל הוא מרחם עליו; הוא לא ישן – אז ישן. ואז הוא יחלים אותו את החלום הגדול! אבל אם הוא היה יודע שהמקום כזה קדוש, הוא אומר: "וְאֶנְכִי לֹא יָדַעְתִּי" – שאם ידעתי לא ישנתי! אז לכן ה' העלים ממנו את הקדושה עד שהוא יקום, זו היתה הסיבה. אבל מכאן ראייה: שהקדושה היתה שמה עצומה! ורק ה' העלים ממנו זאת לטובתו.

עכשיו אני רוצה להגיד לכם שתי (2) דוגמאות שיהיה לכם...; הראשונה – יותר קלה, השנייה לא יודע איך אתם. אבל נראה.

גילוי שכינה למשה בסנה;

משה עומד לפני חסנה והקב"ה מתגלה אליו ואומר לו: "שֵׁל נְעֻלָיִךָ מֵעַל רִגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמָּת קֹדֶשׁ הוּא" (שמות ג, ה)

הפשט: מה זה? המקום קדוש אז לא תעמוד עם נעלים כמו בבית המקדש! חולצים נעלים לפני בית המקדש נכנסים יחפים, תחלוץ את הנעלים. זה הפשט.

יש גאון בשם ר' יוסף צרפתי בספר יד יוסף אומר: 'למה ה' בקש: שיווריד את הנעלים? אתם יודעים למה?

בשביל שהוא יקדש ברגליו את המקום! משה רבנו ברגלים שלו הוא יקדש את המקום: "שֵׁל נְעֻלָיִךָ מֵעַל רִגְלֶיךָ" – כדי ש: "הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו" יהפך ל: "אֲדַמָּת קֹדֶשׁ!".

ועכשיו המעשה השני.

קדושת נעליו של הבא"ח!

בבית מדרש של הבן איש חי הקדוש רבי יוסף חיים מבגדד למדו חבורה של אריות תורה בשלב מסוים נצרך לצאת מהחדר. הגאון רבי אפרים זליכה הכהן אחד מהבחורים של התלמידים נטל את הנעלים של הבן איש חי – נשק בפה! ושם על הראש!! והחזיר אותם.

שאלו את התלמידים: 'מה זה? מה אתה עושה?'

הקושיה של האור החיים הקדוש מתורצת לאור היסוד שהעבנו: עדיק מותיר רושם במקום שהוא נמצא במעשיו הטובים ובעבודת הבורא. לכן התמיהה של יעקב: הרי זה הר המוריה פה עמדו אברהם ויעקב, האבות שלו התפללו לפני ה'! במקום הזה עמד אברהם את יצחק אביו בנסיון הקשה ביותר! אבותי השאירו פה קדושה נפלאה במעשים הנשגבים. איך? איך לא חשתי בקדושה העצומה במקום הזה?!

– מאה דולר!

השאלה: איך הוא לא חש? אמרנו: שאפילו הקופסא של הרבי מרופשיץ – מריחים אותה מרחוק! אז איך יעקב לא ירגיש כשהוא נמצא במקום הזה? הרי הוא יודע: שהמקום קדוש! הוא יודע, שהרי אבותיו התפללו שם ולכן הוא חוזר. אבל איך היא לא הרגיש? איך הוא לא הרגיש את הקדושה? ה' נמצא "בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאֶנְכִי לֹא יָדַעְתִּי"? איך לא הרגשתי?!

תשובה מהקהל: הקב"ה הביטח....

הרב: הוא אומר שהקב"ה הסתיר את זה ממנו. למה שישתיר את זה ממנו?

תשובה: כדי שיחזור

הרב: כדי שיחזור לאן?

תשובה:....

הרב: לא! מדובר שהוא כבר חזר היה שמה התפלל וישן ואחרי שישיין הוא קם לאור החלומות שהוא חלם ואז הוא אמר: 'וואו! איך לא יָדַעְתִּי?'

תשובה מהקהל: מי עשה את המקום קדוש? – יעקב אבינו עשה את המקום קדוש!

הרב: לא! – הוריו. על תרוץ כזה אתה צריך לשלם לי חמשים דולר (\$50)...

(הקהל צוחק...!)

אתם יודעים למה? תשמעו למה.

הקב"ה רצה: שהוא ישן בַּמָּקוֹם הַזֶּה. במקום הקדוש הזה בשביל שיחלום את החלום במקום הקדוש הזה ויזכה להתגלות רוחנית! לכן העלים ממנו את הקדושה כי אם היה מרגיש – לא היה ישן. הוא לא היה ישן. לכן ה' כבה את השמש הפתיע אותו! הוא הקדים את השקיעה בשביל שהוא ישן. הרי הוא לא ישן כמה שנים! – ארבע עשרה

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

תשובה מהקהל: משה רבנו...

הרב: משה רבנו שורש נשמות כל ישראל... – כל הכבוד!
כל הכבוד!! לא מגיע לו, לא מגיע לו. לא! כל הכבוד –
על הנסיון הוא נסה...

(הקהל צוחק...!)

הרב: אבל רגע-רגע הוא אמר דבר יפה! משה רבנו עם
כל הקדושה שלו והכל הוא גרם, אבל משה רבנו היה
אתם מההתחלה כבר גם ב: 'ויחננו' וגם ב: 'ויסעו' למה?
שמה קדושת משה רבנו לא חברה אותם להיות באהבה?

תשובה מהקהל: זה המקום שמשה ואהרן נפגשו ביחד...

הרב: או! או!! – מאתיים דולר (200\$)

(הקהל מוחא כפים...!)

הרב: יפה! יפה מאד!!

תקשיבו-תקשיבו!

הקב"ה שבוע ימים מפעיר במשה רבנו: 'לך תגאל את עם
ישראל!' – הוא לא רוצה. למה? הוא פוחד: שאהרן אחיו
הגדול יקפיד עליו שהוא לוקח ממנו את התפקיד. הוא
היה אז המנהיג של העם במצרים והוא פוחד.

ה' אומר לו: "וְרָאָה וְשָׂמַח בְּלִבּוֹ" (שמות ד, יד) מה אתה
דואג?! ואז מה כתוב?

תקשיבו!

במקום הזה נפגשו משה ואהרן: "וַיֹּאמֶר ה' אֶל אֶהֱרֹן לֵךְ
לְקַרְאֵת מֹשֶׁה הַמִּדְבָּרָה וְלֵךְ וַיִּפְגְּשׁוּהוּ בְּהַר הָאֵלִים וַיִּשְׁק
לוֹ" (שמות ד, כז) שמה הם התחברו שני (2) האחים
הקדושים משה ואהרן ברוח הקדושה שלהם! והאחדות
והאהבה במקום בו הם נפגשו נספגה באדמה באותו מקום
– והיא עמדה לעם ישראל אחרי שנים וגרמה להם לחנות
ביחד 'כאיש אחד' דווקא במקום הזה שהיתה אהבה של
שני (2) הקדושים האלה!

(הקהל מוחא כפים...!)

הרב: צריך גם לשלם...

(הקהל צוחק...!)

הרב: זה בשמחה ובאהבה! קח!! (כבוד הרב נתן לבחור
200 דולר). הלאה, ממשיכים... שב! מה? מה? גם ברכה

אמר להם: 'אתם לא יודעים שקדושת הנעלים של הבן
איש חי – זה כמו קדושת תפלין!'

שמעתם פעם דבר כזה? – הנה! עכשיו.

ועכשיו תירוץ-תירוץ – מאתיים דולר! (200) יא בא
באי... תהיו מחודדים!

האחדות ההיסטורית של עם ישראל!

עם ישראל מגיע לקבל את התורה כל הדרך: 'ויסעו' –
'ויחננו' כל הזמן במחלוקת, אך כשהגיעו להר: "וַיִּחַן שָׁם
יִשְׂרָאֵל נֶגְדַת הָהָר" (שמות יט, ב) – כולם בלב אחד!

באותו רגע היתה אהבה ואחוזה ושלוש בין כל ישראל!
כולם היו בדיוק אותו דבר עם אותו רצון, שום-שום סטייה
בינם. אף אחד...

יושבים פה יהודים טובים! שבאו למטרה אחת: לשמוע
דברי תורה וכו'. וכי יש פה מישהו שחושב בדיוק כמו
השני ומסכים עם השני בכל ענין? כולם אוהבים פה את
כולם ממש אותו דבר? – לא!

איך מיליונים!! עומדים מול ההר עד שהתורה קובעת:
"וַיִּחַן" בלשון יחיד כאילו זה בן אדם אחד עם דעה אחת
– כולם אוהבים את כולם. בלי זה – לא היתה נתנת
התורה, בלי זה לא נתנת התורה!! עד היום לא נבנה
במקדש – בגלל שנאת חינוס. הרב שטיינמן היה מתפעל
מהדבר הזה: איך יכול להיות שכולם היו בלב אחד?! בלב
אחד!

וזה דבר שטעון ברור.

מישהו יכול להגיד לי: איך זה יכול להיות שכולם היו
'בלב אחד' שמה נגד ההר? מה? מה?

תשובה מהקהל:....

הרב: הוא אומר מהקדושה של משה רבנו מהרגלים
שדיברנו השפיעה עליהם אה... זה כבר יפה אתה מתקדם
אתה מבין את השיעור! – אבל עדין זה לא 200 דולר...

(הקהל צוחק...!)

הרב: איך הם הגיעו לאהבה כזאת? איך הם הגיעו לאהבה
ושיתוף בדעת? דעת אחת. איך הם הגיעו? הנה-הנה הוא
רוצה להגיד, מה?

תשובה מהקהל:..

הרב: טוב, זה בגלל שהם התחברו. עכשיו, כן-כן

השפעת האדם במעשיו על מקום וסביבותיו (מונסי)

אמרו: 'כמה מסריחה הנבלה הזאת! מה הוא אמר? -
'כמה לבנים השינים שלה!'

בספר ישמח משה מבוא: שאותו חסיד היה אליהו הנביא.
ומסופר: כשהמשיך החסיד ועברו ליד אדם רשע - אליהו
הנביא סתם את הנחירים שלו!

ושאלו אותו: 'למה אתה סותם את האף?'

הוא אמר: 'שהריח הרע הנודף מהרשע - יותר גרוע
מהנבלה!'

אז עברה - מדיפה ריח נורא!! אבל לא כולם מרגישים רק
מי שהחושים שלו הרוחניים מחודדים. אז כל בן אדם
צריך לדעת: שסביביו יש ריחות או טובים או לא טובים...
ואם יש אנשים צדיקים מאד-מאד יכולים להרגיש בו.
הוא לא יוכל להסתיר את זה. אפילו יתחזה ויתלבש ויעשה
כל מה שיעשה - לא יעזור לו.

כמו שכתוב לעתיד לבוא: "חֲכַמַת אָדָם תֵּאִיר פָּנָיו" (קהלת
ח, א) מה זה אומר? אם למדת הרבה תורה - אתה תהיה
מאיר כמו שמש! לא למדת הרבה - תהיה כמו הלבנה,
יש כאלה שיהיה להם אוֹאֵה איזה שטריימל גדול ואיזה
חליפה ופרוות והכל ומטה עם כסף והכל... אבל יהיה לו
חכמה כמו פנס באף... איזה בושח תהיה! אתה לא יכול
להגיד שאתה מבין ואתה חכם - רואים על האף. זה מה
שיש לך אור, פנס... זה מה שלמדת "חֲכַמַת אָדָם תֵּאִיר
פָּנָיו" - לא יוכל אדם להסתיר.

הבן של הגאון מוילנה, פעם היה צריך לנסוע והיו שני (2)
רכיבים לפני והוא אמר לעגלון: 'מה הדרך הארוכה
והקצרה?'

אומר לו: 'הקצרה - דרך גרמניה והשניה - יותר ארוכה
מאריכה בכמה שעות!'

אמר לו: 'סע בארוכה!'

ההוא ראה שהוא ישן, מה עשה? קצר דרך גרמניה איך
שהגיעו לגבול - הוא התעורר: 'מה אתה עושה? איפה
אתה נוסע?'

ואז הוא אמר לו: 'ישנת חשבת: שאם אתה ישן - אני
אוכל לעבור!'

אמר לו: 'הצחנה שהרחתי ברגע שעברת - העירה אותי!
אתם שומעים? - לא יאומן כי יסופר!'

אתה רוצה? את הכסף? תכף אני אתן לך שב-שב רגע
תשמעו...

קדושת המטה של אלישע הנביא!

אמרנו: שאדם קדוש, אדם צדיק, אדם שעושה מצוות -
משפיע על הסביבה ועל כל האביזרים שנמצאים מסביבו.
כשאלישע הנביא התארח בבית השונמית והיא הרבתה
לכבד אותו.

הוא בירך אותה: שהיא תוושע ותפקד בבן! הילד נפטר.
היא האמינה בו מאד בקשה: שהוא יחיה את הבן. קרא
למשרת גחזי נתן לו את המטה שלו

אמר לו: 'לך לבית השונמית תניח את המטה על הפנים
של הבן' במטרה להחיות אותו. אבל צוה אותו: 'לא
לשוחח עם איש כל הדרך!'

"וַיֹּאמֶר לְגִחְזִי חָגַר מְתֵנִי וְקַח מִשְׁעֲנִי בְיָדְךָ וְלֶךְ כִּי
תִמָּצֵא אִישׁ לֹא תִבְרַכְנוּ וְכִי יִבְרַכְךָ אִישׁ לֹא תִעֲנֶנּוּ וְשָׁמַתְ
מִשְׁעֲנִי עַל פְּנֵי הַנָּעַר" (מלכים-ב ד, כט).

רואים: שבמטה היה נעוץ כח הקדושה של הנביא. והיה
מסוגל להחיות מתים!! בסוף המטה לא עשה זאת משום
שגחזי זלזל, גחזי זלזל ולא האמין שהמטה יחיה את
הילד (ילקוט שמעוני מלכים) הדבר היה לשחוק בעיניו
וכל אדם שפגש בדרך שאל אותו: 'התאמין שהמטה הזה
מחיה את המת?!' - לכן לא עלתה בידו.

אז רואים: שכח הקדושה של הנביא היה טמון במטה.

הבן יהוידע מסביר: איך זה? הוא אומר: שכל הצדיקים
גם בזמן התנאים היו הולכים עם מטה. אולי בשביל זה
הרעב'ס הולכים עם מטה... אבל היו הולכים עם מטה ועל
המטה הזה היו נשענים, וגם מביטים בו בשעה שרוצים
להתרכז במחשבה ואז הוא היה סופג את המחשבות
הקדושות שלהם! ומקדושת המחשבות שלהם המטה נספג
- והיה יכול לפעול ישועות!! אז מפה רואים: שגם חפצים
הופכים להיות כאלה.

יש מעשה נוסף;

אליהו הנביא מגלה: שיש רח לעברה!

אליהו הנביא למד: מה הכח של עברות והשפעה
שמותירים אחריהם ולעומת זאת מצוות; מסופר בחובות
הלבבות (שער הכניעה פרק ו) פעם הלך חסיד עם
תלמידו ועברו ליד נבלה (חוץ מכבודכם) והתלמידים

השפעת האדם במעשיו על מקום וסביבותיו (מונסי)

סיפור מרגש!

עכשיו אני הולך לספר לכם סיפור מה זה מרגש! מה זה מרגש. תהיו מוכנים...

בית עלמין בעיר פולונאה, המוכיח הגדול ר' לייב חלף בסמוך למעבות אבן ישנות, לפתע עלה באפו ריח ניחוח: ריח ג"ע.

רבי לייב הלך בעקבות הריח הגיע לחלקה רקה בלי מעבה מחר לחברה קדישא שאל אותם: 'למי זה שייך?'

אמרו לו: 'ליהודי פשוט!'

הלך לברר, הגיע אליו נקש בדלת אמר לו: 'עברתי בבית העלמין ליד החלקה שרכשת – ועולה ממנה ריח ג"ע! אני רוצה לדעת: מה המקור של הניחוח?'

ניסה היהודי הפשוט להגיד לו – בה בה – לא-לא-לא-לא! זה לא יגרום לא-לא לא. בסוף כמסיוח לפי תומנו אמר: 'תשמע! יש לי הנהגה מיוחדת;

אני הולך לחלקת הקבר כל ערב ראש חודש, לוקח צרור מטבעות מגיע לקבר שרכשתי עושה מלבן בעזרת המטבעות. מאה (100) מטבעות שם אותם אחת ליד השניה במלבן. כדי להמחיש לי: שזה הסוף של כל בן אדם! ואני אומר לעצמי את דברי התנא: "דַע, מֵאַן בָּאתָ וְלֵאן אָתָה הוֹלֵךְ וְלִפְנֵי מִי אָתָה עֹתִיד לָתֵן דִּין וְחֹשְׁבוֹן" (אבות ג, א) אח"כ אני אוסף את כל המטבעות וחוזר הביתה מחלק לעניים.'

ר' לייב אמר: 'עכשיו ברור לי הכל! היהודי הזה קדש את חלקת הקבר בהרהורי תשובה ובחקדש מעות לעניים. מפה נבע הריח הניחוח של ג"ע! שאפילו היהודי הזה הפשוט לא הריח.

אמר לו: 'תשמע! חשקה נפשי במקום הקבורה המקודש הלזה. תמכור לי אותו – אשלם לך במיטב כספי!'

– סרב.

לא ויתר לו ר' לייב אמר לו: 'אתה יודע מה? הצעה אחרת: חלקת הקבר מיועדת לנפטר אחד (1) אבל בדוחק אפשר לקבור שני (2) אנשים. תמכור לי מחצית ואני אטמן פה במלאת ימי ושנותי.'

לזה כן הסכים היהודי הפשוט, מכר לו מחצית אבל אמר לו: 'תחתום לי בשטר התחיבות שאני לא אנושל מחלקתי'. חתם לו.

עברו מספר שנים ביום כא בטבת תקל הסתלק ר' לייב המוכיח המגיד לבית עולמו. ולפני כן בקש מהחברה קדישא: 'שיקברו אותו בחלקת הקבר הזאת!'

ועכשיו מה קרה?

עוד צדיק חשקה נפשו באותה חלקה. מי? – הקדוש רבי יעקב יוסף מפולנאה בעל ה'תולדות יעקב יוסף! שהוא היה ידידו של רבי לייב המוכיח. אבל כשהוא התענן אצל החברה קדישא: 'האם החלקה פנויה? התברר: שהיא לא פנויה כלל! היא שיכת כבר שנים רבות ליהודי פשוט. הוא נעתר לבקשה של לייב ומכר לו מחצית והשניה הוא שומר לעצמו.

רבי יעקב יוסף לא אמר נושא נגש ליהודי בקש: 'שימכור!'

– לא הסכים.

והציג לו את השטר התחיבות של ר' לייב: 'איך אני אוותר על החלקה שבאוהלי? הרי ר' לייב התחייב לי: שאני לא אפגע ואני אזכה להקבר לצידו!'

היה פתרון לר' יעקב יוסף: 'אני מבטיח לך: שחלקך לא יפגע! תמכור לי את החלקה וגם אני אתחייב לך בכתב: שגם אתה תטמן באוהל בבוא העת לצדי ולצד ר' לייב המוכיח.'

שמע היהודי נתן הסכמה חתם לו גם ונפרדנו לשלום. אחרי תקופה הסתלק ה'תולדות' לבית עולמו טמנו אותו שם ליד ר' לייב המוכיח. חלפו שנים ויום פקודתו של היהודי הפשוט הגיע, החברה קדישא הוזעקו למטתו בהיותו גוסס והוא שלף להם את ההבטחה כתובה של שני (2) הצדיקים ואמר להם: 'אל תפרו את ההבטחה של הצדיקים – שאני אקבר לידם!'. עצם עיניו ונסתלק לגזי מרומים.

עכשיו היתה בעיה, בעיה של ממש! האוהל לא מכיל יותר משתי (2) חלקות אין מקום לקבורה שלישית (3) באוהל! עמדו אובדי עצות: לא ידעו איך להכריע. העיר המתה סערה! כולם מדברים בעיר על מה שקרה. החברה קדישא עלו לבית של רב העיר פולונאה הרב אברהם דוב אורבעך החתן של התולדות יעקב יוסף להתייעץ אתו.

האזין להם ברוב קשב, בקש את שני (2) כתבי ההתחיבות שחתמו שני (2) הצדיקים ואחרי שהם נענו, לבש את המעיל חבש את הכובע ויצא משם. הלך לאוהל הניח על המעבה של ר' לייב את שטר ההתחיבות שחתם עליו ועל המעב של בעל התולדות שטר ההתחיבות שחתם עליו. ואמר להם: 'צדיקים! קימו ואשרו את שטרותיכם!!'

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם להבירו

הוא מחזיק את המקל של ר' מאיר ובוזה הוא יכול לענות על דברים – לא יאומן כי יסופר!

פעם שאל מישהו את הרב קניבסקי: 'איפה לגור?' הוא היה בישיבת מיר היה לו הצעה לגור בדירה של רבי יעקב חיים סופר בעל 'כף החיים' או דירה אחרת קרובה יותר לישיבה.

הוא אמר לו: 'בדירה הרחוקה של 'כף החיים' הקדוש! למה? – השפעת הדירה תשפיע עליך'.

ר' זושא מאניפולי התפלל בבית כנסת בעיר זלקבה וחש תחושה מופלאה! ממש הוא הרגיש תפלה כמו של הבעל שם. הוא סיפר: 'שהתברר לו ששמה קבע הבעל 'תבואות שור' את מושבו בעיר ושמה היה מתפלל, איפה שהתפלל ר' זושא. וזה השפיע עליו קדושת הגאון תבואות שור השפיעה עליו אחרי שנים רבות שעמד במקומו והתפלל!

'הכותל' של רבי אריה לוי;

יום אחד רבי יוסף בוקסבוים הלך בעקבות קול ונדהם לראות הגאון הצדיק רבי אריה לוי עומד ליד בית שהתגורר שמה הרב מטשעבין והיה בוכה שמה בכי מר!

אמר לו: 'מה קרה?'

אמר לו: 'אחת מבנות המשפחה מקשה ללדת ואני נושא תפלה לקב"ה'

אומר לו: 'אבל למה באמצע הרחוב?'

אמר לו: 'אתה עודך. אם זה יהיה בימים שהייתי יכול ללכת לכותל המערבי – הייתי הולך. אבל הערבים נמצאים שם אז אני הולך איפה שגר הרב מטשעבין שהרי זה מקום קדוש! ואני מתפלל כנגד הבית שלו ושמה הוא היה מתפלל'.

ספרו את זה לרב שלמה זלמן אויערבאך על הדבר והוא אמר: 'ודאי כך הדבר. גם אני שעובר ליד הבית הזה – נושא עיני למרום בתפלה!'

עוד מעשה;

בשיר השירים במדרש כתוב: 'בבית מדרשו של ר' אליעזר בן הורקנוס היתה אבן אחת שעליה ישב ודרש. פעם נכנס ר' יהושע לבית המדרש ונשק את האבן! ואמר: 'דומה האבן זו להר סיני!!' הוא דימה את האבן להר סיני ואת הרב'ה שלו ר' אליעזר למשה רבנו.

בקש מהציבור: 'לעזוב את האוהל! עשו כבקשתו. ולתדהמתם! כעבור שעה חוזרים החברה קדישא לאוהל, כל הכתלים זזו ממקומם והרחיבו את גבול האוהל ונוצר מקום קבורה נוסף! וקימו את העוואה של הצדיקים וקברו את היהודי הפשוט לעידם.

אתם שומעים דבר כזה? – הרי זה לא יאומן כי יסופר!

יהודי פשוט עושה מעשה לפי שכלו עושה ציור עם מטבעות בשביל לזכור את יום המיתה ואמר את המשנה מחלק את המעות ומקדש את המקום בקדושה של ג"ע! בית קברות! בבית קברות – קדושה של ג"ע

מי חולף? רבי לייב מריח את זה ועושה את כל המאמצים ולא מוותר להקבר שם. עובר אחריו בעל התולדות גם הוא לא מוותר וקונה עוד חלק – ועכשיו אין מקום. הם עומדים בהתחייבותם ומן השמים דואגים לפתוח את המקום שלא ישנו בדבורם ונקבר השלישי ביניהם.

אתם מבינים מה זה? יהודי פשוט! שהצדיקים הגדולים של הדור מתאווים: להיות במחיצתו בבית קברות!! מה יהודי עם כוונות טהורות – יכול להשפיע על מקום. אל תזלזלו בשום מעשה שלכם ובפרט אם הוא אמיתי! אם הוא אמיתי!!

אני מתקרב לסיום... ואני נותן לכם עוד כמה 'פושים' אחרונים.

הבגדים משפיעים על הלבוש!

אחרי שנטל יעקב את הברכות מיצחק אביו זעק עשו והתחנן לאבא: "הֲלֹא אֶצְלֶתְ לִי בְּרִכָּה" (בראשית כז לו) החתם סופר כותב: 'מלבשו של אדם נאצלים מקדושתו של הלבוש. מי שילבש אותם אחריו, יאצל עליו מאותה הרוח לטוב ולמוטב 'אשר ילבש הכהן תחתיו מבגיו' (ע"פ הפסוק: "יִלְבָּשׁ הַכֹּהֵן תַּחְתּוֹ מִבְּגָיו אֲשֶׁר" שמות כט, ל) ומפנה החתם סופר לירושלמי (ראש פרק ואלו מגלחים) מה נאמר שם?

אומר: מספרת הגמרא: 'חכמים נלאו למצוא פתח לאיזה נדר! עד שבא תלמיד ומצא פתח. התפלאו: 'מנין כחך למצוא מה שכל החכמים לא הצליחו?'

אמר להם: 'המטה של ר' מאיר נמצא אצלי! כשאני אוחז בידי אני חש בקרבי התעוררות רוח חכמה ובינה' (מועד קטן פרק ג הלכה א).

אתם שומעים?

השפעת האדם במעשיו על מקום וסביבותיו (מונסי)

אמר לו: 'תראה איזה זכות נפלה בחלקנו! יתכן שחמשת אלפים (5,000) שנה המקום הזה בו אנחנו עומדים מיחל לשמוע את קול ה' בלמוד תורה ובתפלה ואני ואתה זוכים עכשיו לקדש את המקום בתפלה זכה וברה!'

אומר ר' יעקב: 'נער צעיר הייתי, ככל שהלילה העמיק הכוחות שלי הלכו ואזלו. הקור הזדחל לגופי כמעט כבר לא הבחנתי בין הלבן של השלג לשחור של הלילה. אבל שמעתי את הטשיבנער ממשיך ונוסך חום בכל גופי: 'אנחנו מקדשים את המדבר!' עודד אותי שוב ושוב ובפנים שלו חיוך לא מהעוה"ז ואני הקטן שאבתי כוחות שאני לא יודע מהיכן ועשיתי גם את חלקי בקידוש העולם של הבורא! כשאני משורר בנעימה: "קול ה' יחיל מדבר יחיל ה' מדבר קדש".

אנחנו צריכים לקדש את העולם במעשים הטובים שלנו, אנחנו צריכים להשפיע על הסביבה וזה תלוי בנו. ואפילו את המדבר – להפוך למקום של תורה!

אני מקוה שהבנתם מה שאני אומר ומהיום ההשפעה שלכם תורגש בכל מקום ומקום לטובה – אמן ואמן!

(הקהל מוחא כפים...!)

אמן ואמן.

אשתו של החפץ חיים פעם לפני שהם היו צריכים לעלות לארץ הקדש כמתוכנן. נתנה לשכן איוון הגוי את השלחן הישן שהיה להם וכששמע החפץ חיים – בכה:

– 'איך את נותנת לו את השלחן שלמדתי עליו כל כך הרבה תורה?! לגוי הזה השכן?'

הוא לא ביטל את מה שהיא עשתה, אבל כאב לו מאד – מאד איך זה נופל בחלקו של גוי. תארו לכם מה זה שלחן שלמדו עליו.

כשנתנו לו סידור של אמא שלו – היה בוכה-בוכה – בוכה! אומר: 'בזכות הסידור הזה – אני החפץ חיים' מהבכיות, 'הבכיות של אמא שלי בתוך הסידור הזה!' תארו לכם מה סופג כל דבר.

ונסיים בשני (2) דברים נוספים;

"קול ה' יחיל מדבר";

מאמר דוד המלך בתהלים: "קול ה' יחיל מדבר יחיל ה' מדבר קדש" (תהלים כט, ח) המילה יחיל בדרך כלל היא פחד, חיל ורעדה אבל היא גם לשון יחול, ליחל, לעפות, לקוות יחיל. אז הבאור יהיה ככה: "קול ה' יחיל מדבר" המדבר מיחיל: שקול ה' ישמע במדבר ויקדש את המדבר. המדבר חפץ להתקדש בקדושתו של הקב"ה! לכן "קול ה' יחיל מדבר" מצפה המדבר שיהיה קול ה' בו.

מנגד, ההמשך: "יחיל ה' מדבר קדש" הקב"ה גם בעצמו מיחיל: שהמדבר עצמו יתקדש שישמע גם במדבר דברי תורה.

הפרוש המזפלא הזה אמר אותו הרב מטשעבין זכרוננו לחיי העוה"ב במעשה שהיה ככה: ר' יעקב גלינסקי כשהיה נער צעיר עלה לרכבת תקלה ארעה והנוסעים הורדו והוא הצטרף לאברך נוסף שלא הכיר ותכננו לשבות בשלג. תקועים באמצע הדרך! האברך היה לא אחר מאשר הרב מטשעבין, הרב דב בעריש וידנפלד זצ"ל.

מעט מטלטלים, נערכו לשביתה בלתי אפשרית, אי אפשר להרדם בשלג – כי קופאים למוות! מה עושים? התחילו להתפלל תפלת שבת לאט-לאט במתינות ובכוונה ואז התחילו לשורר פסוקי מזמור לדוד. כשהגיעו לפסוק: "קול ה' יחיל מדבר יחיל ה' מדבר קדש" אמר הרב מטשעבין לר' יעקב גלינסקי את הפרוש שאמרנו.

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם להבירו

שואלת: 'תגיד מה שאתה רוצה'

הרב: 'או! תגיד מה שאתה רוצה' – תודה רבה, תודה רבה!

שואלת: 'סליחה!'

הרב: 'אז ככה, קודם כל כשיש טומאה – היא מורגשת וקדושים שאין להם ענין להפוך את המקום למקום של קדושה מסתלקים משם. אבל אם רוצים להפוך מקום טמא למקום קדוש זה אפשרי ע"י שישבו ויקדשו את המקום בדרך שמוסיפים קדושה. ולכן במקומות שהיו בהם בתי תיפלה והכל וגרמו שהם יתפרקו, יש מקומות אפילו שקנו בתי תיפלה בשביל להפוך אותם לבתי מקדש מעט, יש דבר כזה ודאי שזה אפשרי. אבל קודם כל צריך לדעת: אם מרגישים שיש טומאה או אין טומאה. כי יש פעמים שלא יודעים את המקור של הטומאה ואז לא מבינים: 'למה זה משפיע?'. אם יבואו קדושים אמיתיים וצדיקים גדולים – ודאי שהם יכולים לשנות את המקום. יש כח ביד הצדיקים לשנות, כן. אבל גם יש כח ביד הרשעים לטמא, תלוי מי גובר. כתוב: 'אוי לרשע ואוי לשכנו, טוב לצדיק וטוב לשכנו' נו, תעני לי עכשיו את, אם יש שכן רשע ושכן צדיק – מי יגבר על מי? כתוב: 'אוי לרשע ואוי לשכנו' מי השכן שלו? – צדיק.'

שואלת: 'הוא יסבול מהרשע, הצדיק יסבול מהרשע!'

הרב: 'הוא יסבול מהרשע, אבל כתוב: 'טוב לצדיק וטוב לשכנו' והשכן שלו רשע. אז מה יהיה עכשיו?'

שואלת: 'אם יש השפעה של הצדיק על הרשע – זה טוב לשניהם!'

הרב: 'אבל אמרת לי לא לענות ככה!'

(הקהל צוחק...!)

שואלת: 'אוקיי, עכשיו אני מבקשת ממך...'

הרב: 'אז זאת אומרת מי שיותר חזק – הוא גובר! מי שיותר חזק, קדושתו חזקה גוברת על טומאת השני. אם טומאת השני גדולה – גוברת על קדושתו של השני.'

שואלת: 'Thank you עכשיו אני מבקשת ברכה בשבילי ובשביל כולם. אנחנו רוצים לשמוע קצת על המשיח! גם כן...'

הרב: 'בסדר. אז את רוצה ברכה, למי?'

שואלת: 'בשבילי'

מעבר לחלק השני

הרב: תן לאשה שמה שרצתה לומר

שואלת: כבוד הרב! הליצנים – הם מטמאים את המקום וקדושים – מקדשים את המקום הקב"ה פור אותנו באומות העולם והיו פה בתי תיפלה והיו פה מקומות טמאים ויושבים פה ישיבות ות"ח. אז הטומאה הזו – ב"ה לא קיימת כי ב"ה יש ת"ח יש... כי לפי מה שאמרת... סליחה!

הרב: 'אני אמרתי שמונסי זה לא טוב? שמעת אותי?'

שואלת: 'לא-לא, מונסי לא טוב אמרת שאם היה מקום של ליצנים...'

הרב: 'כן'

שואלת: 'טמאו את המקום אז אם באים קדושים שמה, הקדושה מרגישה לא טוב במקום. נכון?'

הרב: 'נכון'

שואלת: 'נו, אז איך זה שבכל העולם אחנו מפוזרים יש בתי כנסת! יש תלמודי תורה והיו פה המון בתי תיפלה...'

הרב: 'שמעתי'

שואלת: 'כל היהודים יושבים בבתים של גוים'

הרב: 'את רוצה תשובה?'

שואלת: 'אל תגיד לי: 'שהקדושה מקדשת את המקום...!'

הרב: 'אף לא להגיד. את אומרת גם מה להגיד – זה יפה...'

שואלת: 'לא, רגע אבל אמרת שהטומאה היא טמאה את המקום ושבאים אנשים ללמוד שמה הם מרגישים את זה ולא רוצים להיות שמה. אז איך זה בכל זאת אנחנו נמצאים?'

הרב: 'שאלת את זה שלוש פעמים ואת אומרת לי: 'לא לענות'

שואלת: 'לא, שלא תגיד לי דבר...'

הרב: 'איך את אומרת לי מה להגיד? אני לא מבין אני אמרתי לך מה לשאול...'

שאלות ותשובות (מונסי)

המעשרות שלכם לדברים כאלה שה' רוצה מאד: שבניו, בניו האבודים יתקרבו אליו! – היינו צ'יק צ'ק עושים את זה!

כשהייתי ב: 'נסאו קולוסאוס' לפני כמה שנים. אמרתי: 'יש מיליון (1,000,000) בעלי תשובה, כל אחד יקח פרווייטט: להחזיר יהודי אחד בתשובה במשך שנה. בעוד שנה – נהיה שני מיליון (2,000,000) בעלי תשובה! ואז יבוא המשיח וודאי!!'

אבל לא הרימו את הכפפה, מה הבעיה להחזיר יהודי במשך שנה? יש היום דיסקים, יש דיסק און קי, יש ב'רשת' דברים, יש ספרים יש את הכל להגיש לבן אדם עובדות, ראיות, הוכחות – הכל בשביל שהוא יכיר את הבורא ויחזור בתשובה. הכל יש! זה עולה פרוטות, פרוטות ממש. ממש פרוטות ואפשר לתת לאנשים מתנות ואנשים האלה לבד יעשו את זה.

אם לא עשית את זה והצלחת – גם הצלחת. למה? 'חשב לעשות מצוה ונאנס ולא עשאה – כמי שעשאה' אז את תהי מוגנת.

תבואי לשמים: 'אני רציתי להחזיר בתשובה את השכן, השכנה והילדים שלהם היו רחוקים, השתדלתי נתתי חלקתי הסברתי זהו!'

מה עוד צריך? זה מה שה' רוצה.

כתוב: שאם נראה את השור או הִשָּׁה של החבר שלנו אחינו "נִדְחִים" – חיבים לשמור אותו עד שהוא יבוא לאסוף אותו וכו' (דברים כב, א).

נו, אם אני צריך לדאוג לִשָּׁה שלו ולחמור שלו ולשור שלו אז אני לא צריך לדאוג לבן שלו?! אני לא צריך לדאוג לו?! – ודאי! אבל לא עושים את זה, כל אחד אכפת לו מעצמו דואג לעצמו וזהו. בגלל זה לא באה הגאולה. אם היינו אוהבים כמו משה ואהרן ולא מקנאים אחד בשני – אז היה מעמד הר סיני Number two (מספר 2!) והיינו נגאלים!

שואלת: 'אתה לא חושב שיש עליה בנושא של התשובה?' הרב: 'יש כרגע עליה אבל כרגע היא זוחלת... לאט-לאט יותר. רוב האנשים מכונסים בעצמם, דואגים לעצמם. זאת הבעיה.'

ר' חיים מוולוז'ין אמר לבן שלו צוואה: 'תזכור תמיד שאנחנו נבראנו לזולת!'

הרב: 'בשבילי, מי זה?'

שואלת: 'אני רחל'

הרב: 'ואמא שלך?'

שואלת: 'סוליקה'

הרב: 'רחל בת סוליקה תזכי לכל טובה וברכה בריאות והצלחה וכל הקהל'

(הקהל עונה: 'אמן')

מתי המשיח יבוא?

הרב: 'עכשיו את רוצה לדעת על המשיח. מה את רוצה, תעודת זהות? מה?'

(הקהל צוחק...!)

הרב: 'כן?'

שואלת: 'רוצים לדעת מה הולך מבחינה רוחנית מהעדיקים? מה הם רואים בהסתכלות שאנחנו מאד קרובים.'

הרב: 'אני לא פגשתי עדיקים שרואים'

שואלת: 'כן נכון. אומרים שהעדיקים זה הזמן מקורב מאד-מאד'

הרב: 'לא הבנתי, אבל אני לא ראיתי ולא פגשתי עדיקים שרואים מתי הוא בא. את מכירה כאלה? תפני אותי'

שואלת: 'לא, מתי הוא בא, הם מדברים על זה שאנחנו בתקופה מאד קרובה!'

הרב: 'ברור שאנחנו בתקופה קרובה, החפץ חיים אמר – לפני מאה (100) שנה: 'שכל הסימנים המובאים במסכת סוטה – כבר התקיימו! זה הכל תלוי רק ברצון הבורא, לשחרר אותו כמו שאומרים. למה? כי עם ישראל כרגע לא במצב שקרוב ל: 'דור שכולו זכאי! אנחנו קרובים ל: 'דור שכולו חיב... והקב"ה רוצה לזכות כמה שיותר רשעים שיחזרו בתשובה, לכן יש גל של תשובה גדול בעולם בעשרות שנים האחרונות וכל זה בשביל שיזכו שלא יקבלו פניו אנשים שלא יודעים בכלל כלום. אז לכן זה עדין מתעכב.'

אם הייתם עוזרים להבאת המשיח כמו שכתוב בהגדה של פסח: 'לְהַבִּיא לְיָמֵינוּ הַמְּשִׁיחַ' והייתם פועלים בשביל שעוד יהודים יכירו את הבורא והייתם נותנים את

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם להבירו

הרב: 'הוא מדבר על דורעי, יש אחד ממפלגת ש"ס שמה שהוא אחראי על הכל. אתה מכיר אותו? לא משנה נו, זה... בקיצור, ועכשיו אחרי שהוא שם עוד פעם אז הוא חוזר להיות שר האוצר, זה מומחה גדול! הוא מצליח לעבוד על כולם!! עכשיו מתנגדים קצת שהוא יהיה שר בוא נראה מה יהיה. אבל תשמע, מי שהטבע שלו כזה והרב עובדיה אמר עליו: 'הוא גנב! הוא שקרן! הוא רשע!' מן הסתם הוא יחזור למקומו...'

חיסונים;

שואל: 'ומה הרב יכול לדבר בנושא של החיסול' (חיסונים)?

הרב: 'אני מקוה שכולם כבר מבינים: שהחיסון הוא חיסול והוא מחסל אנשים! אתם רואים: כמה אנשים מקבלים 'דום לב' בגיל שלושים-ארבעים (40-30) ומתים ונפלים. אלף ושיש מאות ששים (1,660) כבר ספורטאים בגיל זה מתו על המגרש! בתוך שנה-שנתיים!! וזה רק מהחיסולים, זה דברים שהיום ברורים.

בתוך החיסון הזה יש גראפון אוקסיד שזה גורם לקרישי דם וזה הורג את האנשים!

לא רק זה, זה עושה את הגברים והנשים עקרים, גורם לנשים להמית את הילדים בבטן שקרואים לזה: 'לידות שקטות' וזה רח"ל!

בסין עכשיו שרפו את כל המפעלים שמצירים את הבדיקות! כי הם הבינו: שהבדיקות גורמים להם למות, מכניסים להם את החומר. שרפו עכשיו אתמול את המפעלים שמצירים את זה.

הכל בלוף! השקורונה זה בלוף עבדו עליכם וואי וואי וואי... זה תרגיל שגילה: מי יש טיפשים בעולם, מי יש חכמים. זה ההברל!

הערה מהקהל:...

הרב: 'אתה הכל לא מבין מה מדובר? - חיסונים! אתה לא יודע שעשו חיסונים? שקורונה - זה בלוף! אין, זה שפעת רגילה עם הרבה פחד. כשמכניסים פחד לבן אדם - רמת החיסון שלו יורדת, כשאדם מבוהל בפחד - הגוף שלו לא מגיב טבעי ואז הוא פגיע, החיסון עוזר לו למות. לכן היה פחד!! כולם דברו אותו בכל העולם.

אדם שיש לו טיפה שכל שואל: 'מה קרה ב-2020 פתאם כל העולם דואג שלא תהיה לך שפעת?!'

כל מה שנברא האדם לזולת לעזור לשני. אין שום מצווה בתורה לי. כל המצוות לו, לה; 'נתון נתון' (דברים טו, י) 'פתח תפתח' (שם, שם יב) 'העניק תעניק' (שם, שם יד) לקט, שכחה, פאה, תרומה, צדקה - הכל לתת לשני! כל התורה מחנכת: לתת-לתת-לתת-לתת כמו שה' נתן: 'עולם חסד יבנה' (תהלים פט, ג) גם אתה לתת-לתת-לתת כל מה שנתן לנו ה' חכמה - תחכים אחריים, גבורה - תגן על חלשים, כסף - תן לעניים. אתה כל מה שאני נתן לך, תשתמש בלתת תמשיך הלאה בעבודה שלי. זה היתה המעלה של אברהם, כל מה שהיה לו - הוא נתן לאחרים והוא נהיה אבא של האומה היהודית'.

שואלת: 'ישר כח!'

הרב: 'תודה, שאלה נוספת. רגע, גברים יש גם כן. הנה יש גבר שמצביע. מה נשמע דניאל? כן...'

שואל: 'ככה?'

הרב: 'ככה, כן'

בעיות בכשרות;

שואל: 'ערב טוב! בנושא של הכשרות שהרב מדבר. האם זה גם כולל את ה'עדה החרדית' בירושלים?'

הרב: 'כולם-כולם-כולם-כולם. גם הרב שטרנבוך ב: 'הנהגות' שלו כותב: 'שאין לסמוך על שחיטה תעשייתית!'

שואל: 'אז פשוט אין בשר כשר?'

הרב: 'אין לסמוך! אין-אין-אין-אין!'

שואל: 'אוקיי'

הרב: I am very sorry (אני מצטער!).

שואל: 'אוקיי-אוקיי אני מבין.'

הרב: 'כן'

שואל: 'בנושא של הרב הבטיח לפני כמה שנים: 'שדורעי (אריה דרעי) - יחזור הביתה!' בנתים אני לא רואה את זה בנתים הוא רק הולך וגדל...'

הרב: 'אתה צודק! אתה צודק, הבן אדם הזה הצליח מה שאי אפשר להבין. בהתחלה הוא גנב והחזירו אותו בחזרה...'

הערה מהקהל:...

שאלות ותשובות (מונסי)

הרב: 'הנשמה עולה. הגוף נשאר למטה וכשתהיה תחיית המתים. אם זכאי האדם או האשה לקום, יצטרכו לעבור לגלגול מחילות במשך חודש מתחת לאדמה! ניסית פעם לחפור מתחת לאדמה ולהתקדם?...'

שואלת: 'לא, תודה'

הרב: 'כן'

שואלת: 'זה בגלל שהיא נקברה בחו"ל?'

הרב: 'נכון'

מה קורה לרשע שנתן צדקה;

שואלת: 'הבנתי. מה קורה לתרומה של רשע?'

הרב: 'מה קורה?'

שואלת: 'שהוא מאד נדיב'

הרב: 'נו?'

שואלת: 'תרומה'

הרב: 'נו?'

שואלת: 'מה קורה לו? זה מכפר על העוונות שלו על הרשעות שלו?'

הרב: 'לא-לא-לא. יש לו זכות של תרומה'

שואלת: 'זה הכל?'

הרב: 'זה הכל'

הרב: 'זה יכול להגן עליו גם מפני גזרות כל שהן. אבל רשע הוא נשאר רשע, המהות שלו לא משתנה.'

שואלת: 'הבנתי בסדר.'

הרב: 'כן שאלה נוספת, תן לגברת פה-פה שורה שניה תן לה'

מה אשם מי שגר במקום טומאה?

שואלת: 'אז אם בן אדם גר במקום מאד טמא והוא חוטא. אז זה לא אשמה שלו?'

הרב: 'אם האדם בעצמו גם חוטא אז הוא מוסיף טומאה למקום שהוא טמא וכמובן שהטומאה קימת עוזרת לו גם כן להטמא. אבל ידונו אותו על מה? - קודם כל: למה באת למקום טמא?'

שואלת: 'הוא לא ידע.'

סרטן - לא דואגים לך, סוכרת - לא דואגים, מחלות לב - לא דואגים, שום דבר לא דואגים. פתאם המדינות קונות מיליונים! מיליונים חיסונים לחסן את כולם ודואגים...

מה אמרו בהתחלה? - 'תקחו חיסון אחד (1) וזהו תהיו מוגנים!'

לקחו אחד - אמרו: 'נחלש, שתיים (2)... טרררר - נחלש, 'בוסטר!' בוסטר - נחלש... ומקבלים גם קורונה ומתים גם כן. אז מה זה שוה? מי הרוויח? - מי שמכר. מי מכר? - בילי הדבילי. מי המציא את הקורונה? - בילי הדבילי! ביל גיטס הוא המציא את הכל! הוא כתב פטנט הוא עשה את הכל וזהו הוא מרוויח וצוחק עליכם. זהו ואתם עמדתם בתור-בתור...'

הערה מהקהל: 'מה קורה ב-China' (בסין)?

הרב: 'ב-China? זה מה שהם אומרים שהורגים אותם עם הבדיקות. כל רגע בדיקות בדיקות-בדיקות מכניסים להם חומר בבדיקה עצמה. בתוך העמר גפן מכניסים להם לכן הם שרפו עכשיו שמה את המפעלים.'

ב-China משוגעים! לקחו את העיר שנחאו סגרו עשרים ושבע מיליון (27,000,000) איש! סגרו אותם!! סגרו להם את הדלתות. אי אפשר לצאת קפצו מהחלונות מתו האנשים - העדיפו למות ולא לגסוס. זה רשעים זה שאין כדוגמתם. אבל יש להם 'עודף' מליארד שלוש מאות (1,300,000,000) אז הם יכולים 'לבזבז' קצת...'

(כן, שאלה פה לגברת שורה ראשונה...)

לבושי הנשמה בגולה;

שואלת: 'ערב טוב כבוד הרב! האם הנשמה משנה מלבישה כשהיא בגולה?'

הרב: 'בגולה?'

שואלת: 'כן, כשהיא עוזבת את ישראל'

הרב: 'אם אדם מרגיש בטומאה של חו"ל אז הוא מרגיש את זה בנשמתו, אם הוא לא מרגיש הוא גם הוא מחוספס ולכן הוא לא ירגיש'

שואלת: 'ומה קורה שמתים בחו"ל?'

הרב: 'גרוע ביותר!'

שואלת: 'מה קורה לנשמה?'

קונטרס חיזוק בקיום מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחבירו

הרב: 'לא מבין אף מילה אף מילה אני לא מבין... מי מהגברים רוצה לשאול שאלה? הנה פה, תן לו כן תרים את היד נו, תגידי, תן לה לדבר תסתכל'

ברכה לצניעות בקלות:

שואלת: 'היא מבקשת ברכה לה ולאחיות שלה: שיוכלו לשמור צניעות בקלות!'

הרב: 'תגידי את השמות'

שואלת: 'נעמי בת מרים'

הרב: 'הלאה-הלאה'

שואלת: 'נויה בת מרים'

הרב: 'נו, נו, נו'

שואלת: 'תמר בת מרים'

הרב: 'נו, נו, נו'

שואלת: 'ושרה בת מרים'

הרב: 'יזכו לצניעות ולהיות בנות צדיקות'

(הקהל עונה: 'אמן')

הרב: 'כן, דבר'

איך מקדשים המקומות?

שואל: 'איך עושים שיחיה בקדושה המקומות כאן?'

הרב: 'איך? מרבים בתורה במצוות ובגמילות חסדים - אם עושים זאת זה מספיק אפילו להציל ממלחמת גוג ומגוג! תורה הרבה, גמילות חסדים הרבה - ר' אליעזר אומר: 'מציל מגוג ומגוג!'

שואל: 'תודה'

הרב: 'כן שאלה אחרונה תן לו לבחור שמה'

שואל: 'האברך הזה שאל על השחיטה'

הרב: 'כן'

שואל: 'איך יכול להיות שכל כלל ישראל אוכלים בשר וכבוד הרב אומר שזה לא כשר?!'

הרב: 'איך יכול להיות שבמונסי היה בן אדם מכר לכם בשר במשך עשרות שנים! ואכלתם נבלות וטרפות!!! ואוכל של גוים ואכלו אדמו"רים ורבנים וראשי ישיבות ובחורי ישיבות והכל. ואיך אכלו בלום אנג'לס אותו דבר וגילו

הרב: 'שיקאגו, הוא לא ידע?! לאס וגאס - הוא לא ידע?! מה, הוא לא יודע מה יש שמה? אם הוא החליט לגור שמה אז הוא יודע שזה מקום טמא. ואחרי זה אם הוא עשה עוד עברות אז הוא טמא ומטמא את המקום פלוס הטומאה של המקום... ו'שישו ושמחו...'

שואלת: 'אבל איך הוא יכול להתגבר על הטומאה הזו?'

הרב: 'יצא משם, מה פרוש? יבוא למונסי...'

שואלת: 'אז במונסי אין מקום טמא כזה?'

הרב: 'כמו בשיקאגו? אני לא חושב. אולי יש בסתר, אני לא יודע... כן, תני לאשה לידך.'

ברכה לרפואה והצלחה בישיבה:

שואלת: 'My name is Sheina Rochel ... (שמי שינינה רחל) בת שרה אמנו'

הרב: 'נו'

שואלת: 'please i want ask you for tefila for me and my family. I have a ....Medical Tomorrow I have to go to the doctor....also My son.... for question not speak good Yiddish not speak good English and My son needs yeshiva please (האשה מבקשת ברכה לניתוח שצריכה לעבור ולבנה שיזכה להיכנס לישיבה).

הרב: 'מה השם שלך? What is your name?'

שואלת: 'My name is Sheina Rochel בת שרה אמנו.'

הרב: 'שינינה רחל בת שרה אמנו תזכי להצליח בניתוח'

(הקהל עונה: 'אמן')

הרב: 'והבן שלך מה השם? What's the name of your son?'

שואלת: 'לוי יצחק בן אברהם אבינו'

הרב: 'לוי יצחק בן אברהם אבינו יזכה לישיבה לגדול בתורה ויראת שמים'

(הקהל עונה: 'אמן')

שואלת: 'Thank you Rabbi'

הרב: 'כן שאלה תן לגברת שמה שעומדת'

שואלת: (האשה מדברת באנגלית...)

שאלות ותשובות (מונסי)

הרב: 'אָה לא אמת? תקח עוד גם את שלי קח-קח...'

(הקהל צוחק...!)

שואל: 'אני לא לקחתי'

הרב: 'למה אתה לא לוקח? אתה לא שומע לרבנים!'

אמרת: 'רבנים', שכחת?'

שואל: 'שום רב לא אמר לי לקחת...'

הרב: 'לא אמר לך בסדר... (כבוד הרב צוחק) בכל מקרה

תדע לך: אם אתה רוצה לאכול נבלות וטרפות - תאכל

באיזה "הכשר" שאתה רוצה. תדע שזה מה שאתה אוכל.

למה? - כי בשחיטה תעשייתית או אפשר לעולם-לעולם

להוציא כשר! 'כשר' אפילו. למה? - יש מהירות של

הליין, יש את הבעל המקום המשחטה, יש את היבואן, יש

את בעל הסחורה צריך לספק אוכל! חייב כל יום להיות

מיליונים עופות!! אם לא יהיה - הסופר לא יקנה ממך.

אתה חייב להביא כל יום. איך אתה יכול להתחייב שכל

יום?! איך אתה יכול להתחייב!'

שואל: 'הרב, זה גזירה שאין כל הציבור יכול...'

הרב: 'אדוני, תגיד מה שאתה רוצה. אתה אוכל נבלות

וטרפות!'

שואל: 'לא עלי, זה על הרב...'

הרב: 'על כולם! על כולם!'

- תודה רבה לכם שהייתם! תודה! תודה-תודה.'

אחרי עשרות שנים! ואיך בגרמניה גילו ששמה גם כן אחרי

עשרות שנים מכרו להם בשר של גויס והכל! - ככה זה

עובד!'

שואל: 'אז מה אנחנו נעשה?'

הרב: 'לא אוכלים'

שואל: 'כבוד הרב לא אוכל?'

הרב: 'אני אוכל משחיטה מיוחדת פרטית שמתוך מאה

(100) בקר יוצא לי אחד או שנים (1, 2)'

שואל: 'לנו אין הכסף על זה'

הרב: 'אל תאכל כמו שאני לא אכלתי שבע (7) חודש.

שבע חודש לא אכלתי כי לא היה. אכלתי דגים. יש הרבה

דגים באוקיינוס והם שוחים עד לשלחן של כל יהודי...!'

שואל: 'יש הרבה רבנים...'

הרב: 'אז מה אם יש הרבה רבנים? אבל הבאתי לך

עובדה!'

שואל: 'אבל הם אומרים שזה כשר'

הרב: 'אבל הם אומרים גם על זה שהאכיל אתכם נבלות

הם גם אמרו: 'שאפשר לסמוך עליו!'

שואל: 'מעשה כזה היה...'

הרב: 'אני יודע'

שואל: 'היה לפני כמה דורות'

הרב: 'מה זה משנה? אבל החתם סופר בעצמו אמר:

'שיצה"ע לא צריך להחטיא כל יהודי. הוא לוקח את

השוחטים וגומר על כולם...!'

שואל: 'לפני מאות שנים היה כזה'

הרב: 'אני אומר לך ממונסי, לא מזמן!'

שואל: 'אבל לפני כמה מאות שנים היה כזה וכל הרבנים

לא אמרו...'

הרב: 'לא! אני מדבר לפני חמש עשרה (15) שנה, אז

תקשיבו! איך רבנים אמרו לאנשים: 'לעשות חיסון'

ושולחים אותם למות?! איך רבנים אומרים? נו, תגיד לי

תגיד לי...'

שואל: 'מי אומר שזה אמת?'